

ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Α'

ΕΚ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

“ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,, “ΑΚ. ΠΟΛΕΩΣ,, ‘ΑΣΤΕΩΣ,,
“ΕΣΤΙΑΣ,, “ΣΚΡΙΠ,, ΚΑΙ “ΕΜΠΡΟΣ,,

ΔΗΜΟΥΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΙΩΝ —
ΑΔΕ φριθ. 4848α'
Χρονολ. Εισαγ. _____
Ειδικοτης _____
*Αριθ. _____

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ & ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΥΡΤΗ

1898

Ο ΚΡΗΤΙΚΑ 1516

ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Α'

ΕΚ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

“ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,, “ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,, “ΑΣΤΕΩΣ,,
“ΕΣΤΙΑΣ,, “ΣΚΡΙΠ,, ΚΑΙ “ΕΜΠΡΟΣ,,

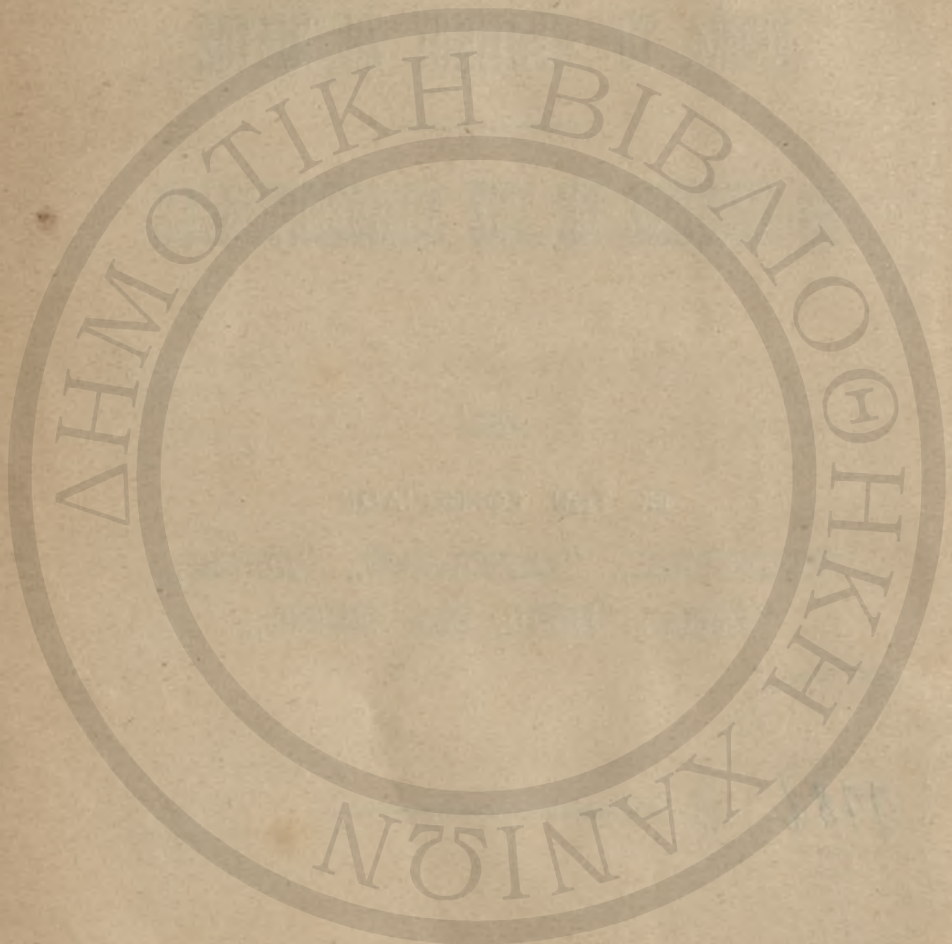

30 NOV. 1959

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ & ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΕΡΓΗ

1898

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

«Εφημερίδος», «Ακροπόλεως», «Αστεως», «Εστίας» «Σκρίπτ»
και «Εμπρός».

ΤΗΝ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «**Εφημερίς**». — Ἄλλ' ὑπῆρξαν ἀληθῶς θαυμάσια τὰ ἀποτελέσματα τῆς κοινῆς ἰδιωτικῆς δράσεως κατὰ τὸ 1896 ἐπὶ ἐτέρου εὐρύτερου καὶ ὑψηλοτέρου πεδίου, ἐκείνου ἐφ' οὗ παραγωνρίζονται, ἀλλὰ δὲν καταργοῦνται τὰ δικαιώματα τῶν δούλων ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ κινδυνεύουσι τὰ μέγιστα τοῦ ἔθνους ἡμῶν συμφέροντα. Διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἡ ἐξανιστακμένη τοῦ Ἑλληνισμοῦ συνείδησις περιέβαλε καὶ πάλιν τὴν Μακεδονίαν μὲ τὴν λάμπουσαν Ἑλληνικὴν ἀλουργίδα, ἣν ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς ὑδριζομένης δούλης εἶχον ἀρπάσει, καταφρονούντες χεῖρας βαρβάρων ἐπιδρομῶν. Διὰ τῶν πόρων καὶ τῆς ἐνεργείας ἄλλων, μὴ ἐπιδεικνυμένων, ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν, (:) ἐξωπλίσθη καὶ ἐκρατύνθη ἡ Κρήτη, ἣν, παρασπονδῶν, ὁ ἐπιβολῆ τῆς Εὐρώπης, Κυρίαρχός της ἐξηνάγκαζεν εἰς ἀγῶνα περὶ τῶν ὅλων. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ταῦτα τὰ γεγονότα, δὲν εἶναι μόνον αὐταὶ αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἰδιωτικῆς δράσεως, αἱ καθιστῶσαι φωτεινὸν τὸ λήξαν ἔτος 1896 ἐν τῇ βραχείᾳ σειρᾷ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐτῶν, ἀλλὰ λεπτομερῆ τῶν συμβάντων ἐπιθεώρησιν δὲν ἐπιχειροῦμεν σήμερον.

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — Τὸ ἐθνικὸν πανόραμα κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, τὸ ἐθνικὸν πανόραμα κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν, ἡ ἐμφάνις τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, ἡ καθολικὴ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἔθνους περίπτυξις, ἡ ἐθνικὴ υἰοθέτησις τοῦ Μακεδονικοῦ κινήματος, ὅλα αὐτὰ ἦσαν δηλωτικὰ ὑγείας καὶ ρώμης τοῦ Ἔθνους εἰς ἐντελῆ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν νευρασθένειαν καὶ τὴν ἐκλυσιν τοῦ Κράτους.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ στρατιωτικὴ ἐξέγερσις, ἡ σημειώσασα μὲ βχθεῖς χρωματισμοὺς τὸ τελευταῖον τοῦ ἔτους τέταρτον. Τὸ ἐπακολουθήσαν Βασιλικὸν Διάγγελμα ἦτο ἔμμεσος ὁμολογία τῆς Βασιλείας, ὅτι ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης τελεία ἀντισυνταγματικὴ ἐξουδετέρωσις τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ἐξομοίωσις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου ὑπουργοῦ πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας πολιτικὰς ἐξουσίας, τὰς ἀδιαφόρως πρὸς τὸ ἐθνικὸν καλὸν ἐχούσας, τὰς συναλλαττομένας καὶ ἰδιοτελοῦσας, **περιάγει τὸ Κράτος εἰς τὸ χεῖλος φοβερῶν κινδύνων**, τοὺς ὁποίους διὰ τὴν προλάβη ἐξέδωκε τὸ Διάγγελμα.

Καὶ ὅμως ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκδυσίαν τοῦ ἀνεγνωρίσθη ὅτι δὲν ἦτο εἶδος πικνακείας, δὲν ἦτο κἄν εἶδος βαλσάμου. **Ἡ δυσφορία διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ἐξακολουθεῖ.** Ἡ δυσφορία αὕτη ἐγκρύπτει πολλὴν ἐλάττωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ Σύνταγμα διαχειρίζονται οἱ ὑπεύθυνοι ὑπουργοί. Ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτὴν **ἡ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐγίνε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀντικείμενον πολλῆς ἀντιδημοτικότητος.** Καὶ τὴν ἀντιδημοτικότητα αὐτὴν ἐκλαμβάνομεν ἡμεῖς ὡς ἐν ἀπὸ τὰ χαρωπὰ τοῦ ἔτους φαινόμενα

Ὁ κόσμος πιστεύει, ὅτι, εἰ δὲν μεταβληθῆ ἡ κατάστασις αὕτη, ἀδύνατον νὰ σωθῆ τὸ Κράτος, μεθ' ὅλας τὰς προόδους τοῦ Ἔθνους. — Ἔθνος δὲ χωρὶς Κράτους ἀδυνατεῖ νὰ ζήσῃ ὑπὸ σύνταξιν καὶ ὀργάνωσιν. Καὶ ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ πονῆ, νὰ βοᾷ, ἤρχισε νὰ ρίπτεται εἰς στασιαστικὰ κινήματα. Τὰ στασια-

λιστικά κρούσματα τοῦ Λαυρίου καὶ τῶν Πατρῶν τί ἄλλο δη-
λοῦν; Ὅλοι ὀσφραϊνόμεθα ὅτι κάτι τι παρασκευάζεται εἰς τὰς
μεταξὺ Ἐθνῶν καὶ Κράτους σχέσεις. **Τὸ ὑποζύγιον ἤρχισε
νὰ κραδαίνη ἀγρίως τὸν τράχηλον. Καὶ ὁ ἀναβά-
της κατελήφθη ἀπὸ φόβους ἀνισορροπίας.**

Τὸ «Ἄστυ». — Ἀπέναντι αὐτῶν μόνοι οἱ Ὀλυμπιακοὶ
ἀγῶνες καὶ ἡ σύστασις τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἔρχονται νὰ
ἰσοζυγίσωσι τὸ φοβερὸν βάρος τῶν ἀτυχημάτων. Εἶνε αἱ δύο μά-
ναι πρὸς τὸ ἰδεῶδες προσπάθειαι τοῦ Ἐθνῶν, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται
νὰ παρηγορήσωσι διὰ τὴν ἄλλην κατάστασιν, νὰ φωτίσωσι τὴν
νύκτα τῆς ἀπογοητεύσεως, νὰ διασχίσωσι μὲ ἀκτίνας μελιχρᾶς
ἡλίου νέου τὰ νέφη τῆς ἀθυμίας, τὰ ὅποια κυκλόνουν, περισφίγ-
γουν, δὲν ἀφίνουν νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθερὰ ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ.

Προδῆλως ὅλοι τὸ βλέπομεν, ὅλοι τὸ αἰσθανόμεθα, εὐρισκό-
μεθα εἰς κατάστασιν μεταβατικὴν. Ἐπαύσαμεν νὰ εἴμεθα εὐ-
χαριστημένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας. Τὸ Ἐθνος δυσφορεῖ. **Ὁ
Στρατὸς διαθέεται ἀπὸ ρεύματα δυσαρσεθείας,
τὰ ὅποια, ὅσον καὶ ἂν λέγωνται προσωπικοῦς
ἔχοντα τοὺς λόγους, φαίνονται ὅμως βαθύτερον
πηγάζοντα.** Ἡ Βασιλεία ἀναγκάζεται νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς πα-
θητικῆς ἀδρανείας τῆς καὶ προσπαθεῖ, συλλέγουσα τὰς κοινὰς
ιδέας, νὰ διευτυπώσῃ αὐτὰς εἰς ἰδίαις γνώμας. Οἱ πολιτικοὶ κύ-
κλοι συγκινοῦνται τέλος ἀπὸ τὴν γύρω αὐτῶν ζύμωσιν καὶ κίνησιν,
**καὶ τείνουν τὸ οὖς προδεκτικώτερον εἰς τὸν ἐξογ-
κούμενον ψίθυρον τῆς ἐξεγέρσεως.** Αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις,
ἂν καὶ προσποιομένη, ἔτι δὲν ἀντιλαμβάνεται τίποτε, ταράσσεται
καὶ εἰς σπασμωδικὰ μέτρα προσπαθεῖ νὰ ἐνσαρκώσῃ τὰς κοινὰς
ἐπιθυμίας, ἀποτυγχάνουσα ἴσως εἰς τὰς λεπτομερείας, ἀλλ' οὐχ'
ἥττον ἀναγκάζουμένη ν' ἀκολουθήσῃ μερικὰς ἀπὸ τὰς μεγάλας
γραμμάς τοῦ προγράμματος τῆς κοινῆς γνώμης. — Ἄν μας
ἠρώτα τις, ἡμεῖς ὡς τὸ εὐτυχέστερον γεγονός — γεγονός δὲν
δυνάμεθα νὰ τὸ εἴπωμεν, ἐνδειξίμ, τάσιν, ροπήν δυνάμεθα νὰ τὸ
ὀνομάσωμεν μᾶλλον — τοῦ λήγοντος ἔτους θεωροῦμεν αὐτό.

αὐτὴν τὴν συναίσθησιν ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη μεταβολῆς· αὐτὴν τὴν ἀγγελίαν ἔστω, ἀλλ' αἰσθητὴν ἐπίδρασιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τῶν διευθυνόντων τὰς τύχας τοῦ τόπου· αὐτὴν τὴν ἀρχίζουσαν ἀφύπνισιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθημάτος· αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν τῶν κινδύνων, αἵτινες περιστοιχίζουσι τὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ.

ΤΗΝ 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα « Ἀκροπόλεως ». — Ἄρτα, 1 Ἰανουαρίου 1897. — Τὴν σήμερον, πρώτην τοῦ νέου ἔτους, ὡς εὐφρόσυνον ἀπαρχὴν ἐθνικῶν γεγονότων ἀναγγέλλομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐν μεσονυκτίοις ὥραις τοιχοκόλλησιν εἰς τὰ κεντρικώτερα τμήματα τῆς πόλεως τοῦ γνωστοῦ κηρύγματος τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας. Ἡ ἀπροσδόκητος ὄσφ καὶ ἡ ἐπικαιρὸς ἐμφάνισις τῆς Ἀοράτου Δυνάμεως ἐν μέσῳ ἡμῶν παρήγαγε μέγαν ἐνθουσιασμόν. Τὸ γεγονός ἀνεστήλωσε τοὺς προαιετίους ἐθνικοὺς πόθους, καὶ ἀπερίγραπτος χαρὰ περιβάλλει τὰ στήθη ἡμῶν μετὰ τὴν διάπυρον εὐχὴν ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως ἐθνικοῦ Εὐαγγελίου.

+

Τὸ « Ἄστυ ». — Ἐξῶθεν τῶν Χανίων εὐρέθη τὸ πτώμα πλουσίου γέροντος χριστιανοῦ, ὀγδοηκοντούτου τὴν ἡλικίαν, τὸν ὅποιον ἐφόνευσαν οἱ Τούρκοι. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐπέτεινε τὸν ἐπικρατοῦντα ἐρεθισμὸν, οἱ Τούρκοι δ' ἤρχισαν ἐγκαταλείποντες καὶ πάλιν τὰς ἐξοχὰς καὶ εἰτερχόμενοι ἀθροῖσι εἰς τὰ Χανία. Ὡς γνωστὸν δέ, τοῦτο θεωρεῖται πάντοτε σύμπτωμα ἐπικειμένης ἐξεγέρσεως ἐν Κρήτῃ. — Τὸ σχέδιον τῶν Τούρκων εἶναι νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ εἰ δυνατόν νὰ προκαλέσωσι τὴν ἐπέμβασιν ξένης τινὸς Δυνάμεως. — Κατὰ τὰς χθεσινὰς εἰδησεις, καὶ ἐν Κισσάμῳ συνέβη ταραχὴ, ἀγνωστον ὅμως ὅποια. — Ὑποτίθεται ἐν τούτοις, ὅτι τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἀκόμη σοβαρὰ, διότι ἄλλως θὰ ἐκαλοῦντο τηλεγραφικῶς εἰς Χανία τὰ ὀρμούντα ἐν Πειραιεὶ Ἀγγλικά θωρηκτά. — Τὸ βέ-

βαιον μόνον εἶναι, ὅτι ἡ κατάστασις βαίνει ἐν Κρήτῃ ὀλοὴν δεινυμένη καὶ καθισταμένη ἀνησυχητικωτέρα.

ΤΗΝ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Τὸ « Ἄστυ ». — Εἰδήσεις, ληφθεῖσαι ἐκ Κων)πόλεως καὶ προερχόμεναι ἐκ πηγῆς κάλλιστα πάντοτε πληροφορημένης, μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ Κρητικὴ ὑπόθεσις δὲν θὰ λυθῇ οὔτε ὅσον ταχέως ἐλπίζεται, οὔτε ὅσον αἰσίως προσδοκᾶται. Εἰς τὰς ἐκθέσεις καὶ παραστάσεις τῶν Πρέσβειων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ Σουλτάνος δεικνύεται λίαν ἐπιφυλακτικὸς, οὔτε ὑποσχόμενος ὄρισμένως, οὔτε ἀρνούμενος διαρρήδην. Ἡ τακτικὴ αὐτῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμμένει ἐκ συστήματος ὁ Σουλτάνος, ἀποδεικνύει, τρανότερον ἢ πᾶσαι αἱ ἀντίθετοι διαβεβαιώσεις, ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν εἶναι σύμφωνος οὔτε ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν εἰσακτέων μεταρρυθμίσεων, οὔτε ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν. Ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν σύμπραξιν τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὑφέρπουσιν αἱ ἀμοιβαῖαι ἀντιζηλῖαι. Ὁ φόβος δ' ἐνδεχομένων σοδερῶν περιπλοκῶν ἐξ αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος παρκαλύει πᾶσαν καλὴν ὑπὲρ τῶν μεταρρυθμίσεων θέλησιν. Ἐκ τῶν συγκρουομένων τούτων συμφερόντων καὶ διαθέσεων ἀρύεται ὁ Σουλτάνος τὴν δύναμιν, μεθ' ἧς ἀντιτάσσει παθητικὴν ἀντίστασιν καθ' ὅλης τῆς Εὐρώπης. — Ὡστε τὸ ζήτημα τῶν προνομίων τῆς Κρήτης, μέχρις οὔ φθάσῃ εἰς μίαν οἶκν δῆποτε λύσιν, θὰ διέλθῃ πολλὰ στάδια, θὰ θέσῃ δ' εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν τὴν ἀνοχὴν τοῦ γενναίου λαοῦ τῆς Κρήτης.

×

Τὸ « Ἐμπρός ». — Βλέποντες καθ' ἐκάστην τὴν ἡμετέραν Σεπτὴν Ἄνασσαν κατερχομένην εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν Ρωσικῶν πολεμικῶν, δοκιμάζουσαν τὸ συσσίτιον, ἐπιβλέπουσαν τὴν ὑγείαν τῶν ἀνδρῶν, προσερχομένην εἰς θρησκευτικὰς τελετάς, περιθάλλουσαν μετ' ἀγγελικῆς ἀγαθότητος τοὺς ἀσθενοῦντας ναύτας, διανέμουσαν δῶρα καὶ παρισταμένην εἰς τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων, ἐνῶ οἱ ἡμέτεροὶ ναῦται ὡς

ἂν ἦταν ξένοι θεῶνται μακρόθεν μετὰ πικρίας τὰ γινόμενα, ἠρω-
τήσαμεν μετ' ἀπορίας, ποῖον τὸ αἴτιον τῆς παραδόξου ταύτης
ἐγκαταλείψεως τῶν ἡμετέρων; Μήπως δὲν ὑπάρχουσι ἀσθενεῖς
ἐντὸς τῶν ἰδικῶν μας πλοίων; Μήπως δὲν ὑπάρχουσι ὀρθόδοξοι
χριστιανοί; Μήπως δὲν ὑπηρετοῦσι καλοὶ ὑπήκοοι; Μήπως δὲν
ἐορτάζουσι καὶ αὐτοὶ Χριστοῦγεννα;—Μᾶς ἀπεκρίθησαν δὲ πρὸς
ἐξήγησιν ὄλων τούτων, ὅτι ἡ Σεπτῆ ἡμῶν Ἄνασσα τυγχάνει
ἐπίτιμος ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ Ρωσικοῦ στόλου . . .

Φαντασθῆτε δὲ πόση ἀκμὴ θὰ ἐπλήρου τὸ στράτευμα ἐὰν
ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς ἐπισκέπτετο καθ' ἐκάστην τοὺς
στρατῶνας, ἐδοκίμαζε τὰ συσσίτια, ἐξήταζε τὰ παράπονα, πα-
ρευρίσκετο εἰς γυμνάσια, διωργάνου ἐορτάς, ἐπεθεώρει τὴν κα-
τάστασιν τῶν ἀποθηκῶν, ἐργαζόμενος μετὰ τῆς αὐτῆς ζέσεως,
μεθ' ἧς ἡ ἡμετέρα Βασίλισσα ὑπὲρ τοῦ Ρωσικοῦ στόλου.

ΤΗΝ 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐστία». — Εἶναι καιρὸς νὰ λεχθῶσι μερικαὶ ἀλήθειαι
ὅσον καὶ ἂν εἶναι πικραί.—Ὅλον τὸ Ἔθνος ἀναμένει τὴν ἀνοιξιν
μετὰ παλμῶν προσδοκίας καὶ ἐλπίζει ὅτι μεγάλα γεγονότα θὰ
συμβῶσι κατ' αὐτήν. Τὰ γεγονότα δὲ ταῦτα θὰ εἶνε, κατὰ τὰς
πανελληνίους ἐπαγγελίας, μεγάλη ἐξέγερσις ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν
Ἡπείρῳ, νέα ἐπανάστασις ἐν Κρήτῃ, καὶ ἄλλαι ἴσως ταραχαὶ
ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐξ ὧν καὶ γενικὴ δύναται ν' ἀνάψῃ πυρκαϊά.....

Ἔθνος μὴ ἔχον τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀναστῆ σύς-
σωμον καὶ νὰ ἐπιβληθῆ ὅπου πρέπει, καὶ νὰ λυγίσῃ ἢ νὰ συντρίψῃ
τὰ ἐμπόδια τῆς προόδου του, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ πέσῃ καὶ πάλιν
ἐπὶ τῆς στρωμνῆς του. — Δὲν ἀρκεῖ ὅτι παρέχει τὸν ἔρανον του
μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τοῦ μέλλοντος· διότι δὲν πρόκειται περὶ
ἀγορᾶς ἐμπορεύματος ἢ χρηματιστικῆς ἐπιχειρήσεως. Πρέπει νὰ
εἰσφέρῃ τὴν ψυχὴν του καὶ τὴν καρδίαν του καὶ τὸ αἷμα του.—
Ἄνευ τούτου τί τάχα ἂν καταβάλλῃ ἕκαστος τὸν ὀβολόν του
διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Κρήτην καὶ ἀναμένει ἡσυχᾶ τὴν
χρησιμοποίησιν αὐτοῦ; — Θεατρικὴ παράστασις θὰ δοθῇ καὶ ἐξη-
σφάλισε τὸ εἰσιτήριόν του; — Ἄς τὸ εἴπωμεν καθαρά.— Τὸ Ἔ-

θνος εἶναι ἢ δὲν εἶναι βέβαιον, ὅτι κυβερνώμενοι ὅπως κυβερνώμεθα σήμερον εἴμεθα ἀνίκανοι νὰ πράξωμέν τι γενναῖον ; — Τὸ Ἔθνος εἶναι ἢ δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι διέπεται ὑπὸ ἀπαισίας πολιτικῆς, σκοπὸν καὶ πρόγραμμα ἐχούσης τὴν ἐκμηδένισιν παντός ἐθνικοῦ πόθου, τὴν ἀποθάρρῃσιν πάσης ἐθνικῆς ἐλπίδος ; — Τὸ Ἔθνος εἶναι ἢ δὲν εἶναι βέβαιον, ὅτι καὶ ἂν παρασυρθῆ καὶ ριφθῆ εἰς ἀγῶνα θὰ ὑποστῆ νέαν αἰσχύνην καὶ συμφορὰν ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες καὶ ἄλλοτε κατήσχυαν καὶ ἔφθειραν αὐτό ; — Μετὰ τούτων λοιπὸν καὶ ὑπὸ τούτους ἀναμένει τὴν ἀνοιξιν, τὴν προάγγελον ταραχῶν καὶ ἐξεγέρσεων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ὀργῆς πρὸς δρᾶσιν καὶ σφριγᾶ πρὸς ἐνέργειαν ; — Ἐχει τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν ν' ἀπαλλαγῆ αὐτῶν πρώτον, τότε δεῖ ὁμίλῃ περὶ ἐλπίδων τοῦ μέλλοντος, ἂν καὶ πάλιν δὲν εἶναι πολὺ ἀργά !

ΤΗΝ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Τὸ « Ἄστυ ». — Πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐκ Κρήτης εἰδήσεις συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς παρούσης καταστάσεως, ὡς πρὸς τοὺς κινδύνους τοῦ παρόντος, ὡς πρὸς τὸ ἀδύνατον τῆς βελτιώσεως, ὡς πρὸς τὴν μοιραίως ἐπερχομένην νέαν ρῆξιν, εἰς τὴν ὅποιαν μάρτυς πάλιν θὰ προσκληθῆ ἐντὸς ὀλίγου τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Αἱ τελευταῖαι συγκρούσεις καὶ ἡ ἀπειλητικὴ στάσις, ἣν ἔλαβεν ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς, μετὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς δολοφονίας τοῦ Γαλάκη καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ὡς καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους γνωστούς γενομένους φόνους χριστιανῶν ὑπὸ Μωαμεθανῶν, εἶναι πολὺ σπουδαιότερα πράγματα ἢ ὅσον ἐκοινοποιήθησαν ἐνταῦθα.

Τῆς αἰφνιδίου ταύτης ἐξάψεως ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ πολιτορκία τῶν Τουρκοκρητικῶν ὑπὸ τῶν ἀστρακπιαίως συσσωματωθέντων χριστιανικῶν σιφῶν εἰς πάσας τὰς ἕξω τῶν Χανίων θέσεις, καὶ ἡ ἀνάγκη, εἰς ἣν περιέστησαν οὗτοι, ἵνα μὲ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν καταφύγῃσι πάλιν εἰς τὰ φουούρια, σημειώνει τὴν ἀρχὴν καταστάσεως καθ' ὅλα ὁμοίως πρὸς τὴν προηγηθεῖσαν τῶν σφαγῶν τοῦ παρελθόντος Μαΐου.

Ἐνῶ δὲ ἀδύνατος καθίσταται ὅχι ἡ εἰρηνοποίησις, ἀλλὰ καὶ

αὐτὴ ἡ σχετικὴ ἡσυχία ἐν τῇ νήσῳ πρὸς διεξγωγήν τῶν περι-
φῆμων μεταρρυθμίσεων, ὁ δὲ Τουρκικὸς πληθυσμὸς λαμβάνει συμ-
φώνως πρὸς τὰς ἐμπνεύσεις τῆς Σουλτανικῆς κυβερνήσεως ἀκρῶς
ἐχθρικὴν στάσιν πρὸς τὰς εἰρηνευτικὰς προσπάθειάς τῶν προξένων
καὶ τῶν ἐκ Κων) πόλεως ἐπιτροπῶν, ἐξ ἐτέρου οὐδ' ἡ ἐλαχίστη
πεποίθησις φαίνεται ὅτι ἐμπνέει εἰς τὸ λυσιτελές τῶν πράξεών
των καὶ αὐτοὺς τοὺς ξένους προξένους, τοὺς ἀληθινοὺς σήμερον
διοικητὰς τῆς Κρήτης.

Χ

Ἡ αὐτή. — Τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀνταποκριτοῦ μας. — 28
Δεκεμβρίου. — Μεγάλῃν παρήγαγε συγκίνησιν καὶ ζῶηράν προ-
ξένησεν αἰσθητὴν παρὰ τοῖς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις Ἑλ-
λησιν ἡ πατριωτικὴ καὶ ὑψίστης σημασίας προκήρυξις τῆς ἄρτι
συσταθείσης «Ἐθνικῆς Ἐταιρείας». Ὁ τελευταῖος ἐν Κρήτῃ
ἀγὼν καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ ἐν Μακεδονίᾳ κινήματα εὐκρίθμων,
ἀλλὰ γενναίων καὶ μεγαλοψύχων ἀνδρῶν, συνετέλεσαν ὡς φαίνε-
ται κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀναζωπύρησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος
καὶ εἰς τὴν παραγωγήν ἐλπίδων πρὸς πραγματοποίησιν τῆς Με-
γάλῃς Ἰδέας. Οἱ ἐθνικοὶ ἡμῶν πόθοι ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ἐγκατελεί-
φθησαν καὶ ἀπενεκρόθησαν, ὥστε ἀπέβη ἀνάγκη, ἵνα διὰ τοῦ
Κομιτάτου τῆς Λαρίσσης καὶ διὰ τῆς γενναιοφυχίης φιλοπατρί-
δων ἀνδρῶν, ὧν πολλοὶ ἔπεσαν γενναίως μαχομένοι πρὸς τοὺς
στρατοὺς τοῦ Σουλτάνου ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου,
ἀναφλεχθῇ τὸ ζῶηρόν τοῦ 1821 φρόνημα. Τὸ ἔργον τοῦ Σκουφᾶ,
Εἰρήθου καὶ Τσακάλωφ κατεχει τῷ ὄντι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ
ἱστορίᾳ τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐπέφερε μετὰ
ἐπταετῆ αἰμκτηρὸν ἀγῶνα τὴν συνένωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ
μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σημαίαν. Οἱ ἀείμνηστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες συνέ-
πηξαν τῷ ὄντι τὰς δυνάμεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐπήνεγκον τὴν
μεγάλῃν ἐξέγερσιν, ἀλλὰ τὸ ἀσθενές καὶ καταβεβλημένον ἔθνος
δὲν ἠδύνατο βεβαίως ν' ἀντεπεξέλθῃ καθ' ἕλα ἐπιτυχῶς κατὰ
τῶν ἠνωμένων δυνάμεων τῆς Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ Ἀλγερίας.
Ὁ ἐπταετής ἀγὼν ἐπήνεγκε τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασι-
λείου, ἀλλὰ παντοῦται περιστάσεις δὲν ἀνέδειξαν αὐτὸ ἔτι ἰσχυ-
ρόν, ὥστε νὰ δράσῃ ἐπιτυχῶς ἐν στιγμῇ καθ' ἣν θ' ἀνεφλέγετο

γενική ἐν τῷ Αἴμα πυρκαϊά· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἀπό-
φασις μεγαλεπηβόλων ἀνδρῶν νὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον τῆς Φιλι-
κῆς Ἑταιρείας, ἢ μᾶλλον νὰ ἐθρύσωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς ἐκεί-
νης, δικαίως θὰ ἐπικροτηθῇ ὑφ' ἕκαστος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΤΗΝ 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». Δὲν ὑπερτιμῶμεν τὴν κακοποιὸν
ἐπίδρασιν τοῦ ἀνερματίστου τύπου ἐπὶ τοῦ δημοσίου φρονήμα-
τος, διότι καθ' ἡμέραν παρέγονται ἡμῖν ἀποδείξεις, ὅτι οὐδεμία
πνευματικὴ συμπάθεια ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ τύπου αὐτοῦ καὶ
τοῦ λαοῦ, ὅστις ἄλλα σκέπτεται καὶ ἀντίθετα φρονεῖ· νομίζομεν
ἕως, ὅτι ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε τὸ φαινόμενον, ὅτι τὰ ἀγνό-
τερα λαϊκὰ ἔνστικτα, αἱ πολυτιμότεραι τοπικαὶ παραδόσεις, αἱ
εὐγενέστεραι ὁρμαὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τὸν αἰσχιστον ὑφί-
στανται πόλεμον ἐκ μέρους τοῦ τύπου αὐτοῦ. Δὲν παρέχεται
ἡμέρα χωρὶς νὰ ὑποστῶσι μιανὰν τινα προσβολὴν ἀπὸ τῶν στη-
λῶν τῶν ἀνερματίστων φύλλων τὰ ἀγνά ἐλληνικὰ ἦθη· καὶ
δὲν ὑπῆρξε περίστασις κρίσιμος διὰ τὸ Ἔθνος, καθ' ἣν αἱ ἐκδη-
λώσεις τῶν λαϊκῶν αἰσθημάτων νὰ μὴ διεστράφησαν ἢ ἐξηυτε-
λίσθησαν ὑπὸ τῶν φύλλων αὐτῶν.

Δυνάμεθα νὰ παρατάξωμεν μακρὰν σειρὰν γεγονότων, ἐξ ὧν
κατάδηλοι προκύπτουσιν αἱ παρατηρήσεις αὗται· ἀλλὰ θὰ ἀρ-
κεσθῶμεν εἰς τὰ μᾶλλον πρόσφατα ἐξ αὐτῶν, τὰ κείμενα ἀκόμη
πρὸ τῶν ὁμμάτων ὅλου τοῦ κόσμου, τὰ ἀναμφισβήτητα **Ἡ**
ἐξέγερσις τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἡ ἐκδηλω-
θεῖσα διὰ τῆς δράσεως τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρείας,
ἐνεκαρδίωσε καὶ ἐνεθουσίασε πάντα Ἕλληνα, ἐξέ-
πληξε πάντα ξένον· καὶ αὐτοί, οἱ ἀπὸ ἰδίης ἀπόψεως
θεωρήσαντες ἄκαιρον ἢ ἀπερίσκεπτον τὸ ἔργον τοῦ ἀυράτου Ἑλ-
ληνικοῦ ὀργανισμοῦ ἀνωμολόγησαν τὴν διέπουσαν αὐ-
τὸν **ὑψηλοῦρο ἰύνην, τὸν ἐμπνέοντα τοὺς ἰθύντο-**
ράς του πατριωτισμόν· καὶ δὲν ὑπῆρξεν Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος
νὰ μὴ ἠθροχθή τὴν ψυχὴν του κατανυτσομένην ὑπὸ τασχύτη σ

ὕψηλοφροσύνης, ὑπὸ ταιούτου πατριωτισμοῦ· ὑπῆρξαν ἴσως ἐν Ἑλλάδι οἱ ἀντιλέγοντες, ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας· ἐχθρὸς ὅμως δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ οὐδὲ εἶς. Καὶ ὅμως ἐχθροὶ καὶ διώκται τῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ ἔργου τῆς ὑπουλότατοι ἀπεκαλύφθησαν, ὅπισθεν τῶν ἀνερματίστων φίλων, πολλοί· αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ θέλοντες διὰ τῶν φωνῶν των νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς προστάται ἢ συνεργάται αὐτῆς καὶ τῶν μυστικῶν τῆς ἀτόχοι. Ὁ τύπος αὐτός, ὁ ἀνεύθυνος ἐνώπιον τοῦ τύπου καὶ τῆς ἰδίας του συνειδήσεως, ἐγένετο ὁ καταδότης τῆς ἐξόδου τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων εἰς Μακεδονίαν, καὶ ὀλίγον δὲν ἐχύθη ἐξ αἰτίας του αἷμα ἡρωικῶν μαχητῶν τῆς πατρίδος, οἱ ὅποιοι ὡς σφάγια ἐνέπεσαν εἰς τὰς ἐνέδρας τῶν παρ' αὐτοῦ πληροφορημένων Τούρκων. Ὁ τύπος αὐτός, διὰ τῶν ὑπὲρ πᾶν μέτρον καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ὑπερβολὴν ἐξωγκωμένων ἀνακριβῶν του εἰδήσεων καὶ περιγραφῶν, ὀλίγον ἔλειψε νὰ περιβάλῃ διὰ τοῦ γελοίου τὸ Μακεδονικὸν κίνημα. Ὁ τύπος αὐτός, ἐξ ἀσυνειδησίας καπηλικῆς, ἀποκαλύψας ὅλα τὰ σχέδια καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, κατέστησεν ἤδη λίαν ἐπικίνδυνον καὶ ἐπιτοκλή, ἂν μὴ ἐματαιώσῃ καθ' ὀλοκληρίαν, πᾶν ἄλλο, ἐν προσεχεῖ μέλλοντι, κίνημα πρὸς τὴν ἠπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν, ὅπου ὁ Τουρκικὸς στρατός ἔχει ἤδη καταλάβει πολυάριθμος καὶ δχυρώσει πάντα τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα καὶ τὰς διόδους. Καὶ τέλος ὁ τύπος αὐτός — τὸ βλέπομεν καθ' ἑκάστην—ἐν ἡμέραις καθ' ἃς πᾶσα διάνοια Ἑλληνικὴ πρέπει νὰ κατέχεται ἀπὸ μίαν μέριμναν, τὴν τῆς ἐπικειμένης ἔθνικῆς κρίσεως, καὶ νὰ προσηλοῦται εἰς ἓνα σκοπὸν, τὸν τῆς διεκδικήσεως τῶν ἔθνικῶν δικαίων, ἐν ἡμέραις καθ' ἃς μόνον περὶ τῆς πέραν τῶν συνόρων Ἑλλάδος πρέπει νὰ γίνεται σκέψις καὶ λόγος, ὁ τύπος αὐτός καλεῖ τὴν Ἐθνικὴν Ἐταιρείαν νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ Μακεδονίαν καὶ ἠπειρον, καὶ ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς πολιτικὴν συνωμοσίαν, καταρρίπτουσαν καὶ δημιουργοῦσαν Κυβερνήσεις. Καὶ ἐπειδὴ βλέπει, ὅτι δὲν εἰσκακοῦεται παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, ἐμμενούσης εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς καὶ

τὴν ἀποστολὴν τῆς, ὁ τύπος αὐτός, ὑποδοθηδὼν τὰς ἐνεργείας τῶν Σέρβων καὶ τῶν Ρουμούνων καὶ τῶν Βουλγάρων, ζητεῖ νὰ ἀποπάτη τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰς χώρας, ἐν αἷς πρόκει·ται ν' ἀποφραισθῶσιν αἱ τύχαι του διὰ παντός, καὶ ὑποκινεῖ ζητήματα ἐσωτερικά, ζητήματα κοινωνιστικά, ἐργατικά, σοσιαλιστικά, Χριστογιαννοπουλικά, θρησκευτικά, ἀναρχικά!

Δὲν φοβοῦμεθα, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, τὴν κακοποιὸν ἐπίδρασιν τοῦ τύπου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ· ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ὅπερ ἐπεδείξαμεν θεωροῦμεν ἄξιον παρατηρήσεως, καὶ ἄξιον τῆς μερίμνης τῶν εἰλικρινῶς ἐργαζομένων καὶ προθύμως θυσιάζομένων ὑπὲρ τοῦ τόπου τούτου.

×

Τὸ α' Ἄδην. — Ἡ ἀβουλία τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν ἐπαφελήθη ὡς ἔδει τῆς ψυχολογικῆς στιγμῆς, ἣν παρέσχε·ν ἡ ἐν Χανίοις σφαγὴ, ὅτε δὲ παρωξύνθησαν τὰ Κρητικά πράγματα, ὁ τόπος εὐρέθη πράγματι ἄνευ κυβερνήσεως. Ἐναντίον τῆς θελήσεως αὐτῆς, ἀπήρχοντο στιθηδὼν οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς Κρήτην, καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία, καθαρτισθεῖσα μετ' ἀσυνήθους παρ' Ἑλλήσι μυστικότητος, ἐξέπεμπεν εἰς Μακεδονίαν ἐπαναστατικά σείφη, **ὅτινα ὅμως δὲν ἴσχυσαν νὰ παρασύρῳσιν εἰς ἐξέγερσιν τοὺς ἰθαγενεῖς πληθυσμούς.** Ἐὰν μὴ ἐπήρχετο ἐν Κρήτῃ ἡ διαλλακτικὴ λύσις, ἣν ἐπέβαλεν ἡ εὐψυχία τῶν Κρητῶν καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ παρέμβασις, αἱ σπασμωδικαὶ προσπάθειαι κυβερνήσεως, μὴ δυναμένης νὰ ἐπιβάλη τὴν εἰρήνην καὶ στερουμένης τῆς πρὸς ἀντίθετον ἐνεργείαν τόλμης, **θὰ προεκάλλουν πιθανῶς ἐσωτερικὰς ταραχάς.** Οὐχ ἤττον τὸ προσεχὲς μέλλον παρίσταται πάντοτε προβληματικόν. Λειρὰ ἀτόπων μέτρων ἐγέννησεν ἐν τῷ Στρατῷ δυσἀρέσκειαν, ἣν θέλων νὰ προλάβῃ ὁ Βασιλεὺς διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ παρεμβάσεως συνέστησεν, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἐκ τῆς ἐτησίαις ἀποδημίας, διὰ γράμματος πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, τὴν ἴδρυσιν μονίμου στρατοπέδου, τὴν εἰς τὰ ὅπλα πρόσκλησιν ἐφέδρων, τὴν ἀγορὰν ὅπλων καὶ ἵππων. Ἄλλ' ὁ κοινὸς νοῦς διδάσκει ὅτι στρατιωτικαὶ πικρασκευαὶ ἐν μέτῃ χρεωκοπία εἶναι ὄνειρον ἢ

φενάκη, πάσης δ' ἐνεργείας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων κατὰ τὴν ἐπικειμένην δοκιμασίαν ἔδει νὰ προηγηθῆ ὁ συμβιβασμὸς, ὃν ἡ κυβέρνησις ἀπεμάκρυνεν εἴπερ πυτε καὶ ἄλλοτε δι' ἐνεργειῶν παιδαριωδῶς ἀσκόπων καὶ ἀδεξίων

Ἄν τὸ ἔργον τοῦ ἀπέτυχεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ θαυμάσωμεν τοῦ Τρικούπη τὴν ὑψηλοφροσύνην, ὅστις τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐθεώρησεν ὡς ἀποτυχίαν τοῦ βίου τοῦ ὀλοκλήρου, καὶ τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς ἐθεώρησεν ὡς περιττὸν βᾶρος. Δὲν εἶναι μόνον οἱ τραγικοὶ λόγοι τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνεν ἀπὸ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην πρὸς τὴν γονυπετῆ πλησίον τοῦ ἀδελφῆν, οἱ μαρτυροῦντες τὸν βαθὺν καὶ μυστικὸν πόνον τῆς μεγάλης ἐκείνης καρδίας. — Δὲν λυποῦμαι διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, διότι ἡ ζωὴ πλέον δι' ἐμὲ οὐδὲν ἔχει θέλγητρον, ἀλλὰ λυποῦμαι διότι ἀφῆνω σὲ μόνην. — Εἶναι ἡ ἀπόφασις ἡ στερεὰ, τὴν ὁποίαν συνέλαβε νὰ μὴ πολιτευθῆ πλέον, καὶ τὴν ὁποίαν μάτην ἐζήτουν νὰ καταπολεμήσουν οἱ φίλοι του. Εἶναι αἱ βαθεῖαι ἐκμυστηρεύσεις, τὰς ὁποίας ἐπρόδιδον αἱ ὀλίγαι φράσεις, αἱ ἀπευθυνθεῖσαι παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκουσίας ἐξορίας του εἰς φίλους, μεθ' ὧν συνηντᾶτο, αἱ ὑψηλόφρονες ἐκεῖναι ἐκφράσεις, ὅχι παραπόνου, ἀλλὰ πικρίας μόνον κατὰ τῆς ἀστασίας τοῦ δήμου, καὶ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἀρχῆς, ἥτις ἀκριβῶς ἐτάχθη διὰ νὰ ἴσταται ἀνωτέρα τῶν μεταβολῶν τούτων.

ΤΗΝ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Τὸ «Ἄστυ».— Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Χανίων, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς χωροφυλακῆς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐκπονηθέντος ὑπ' αὐτῆς σχεδίου ὑπὸ τῆς Πύλης ἀπῆλθεν ἐκ Χανίων ὡς περατώσασα τὰς ἐργασίας αὐτῆς. — Ἡ ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ ἐργαζομένη, ἐν βραχεῖ δὲ διαστήματι ἐλπίζεται ὅτι θὰ περατώσῃ τὰς ἐργασίας τῆς. — Κατ' ἄλλας ἰδιωτικὰς εἰδήσεις, ἡ κατάστασις εἶναι λίαν κρίσιμος. Οἱ Τοῦρκοι εἰσέρχονται εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ πνεύματα εἶναι ἐξημμένα. Τὰ περὶ τοῦ Ἡρακλείου κατέχουν οἱ Τοῦρκοι μὲ τὰς οἰκογενεῖας των, ζητοῦντες εὐκαιρίαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. — Οἱ χριστιανοὶ ἀποσύρονται εἰς τὰ

δρεινότερα χωρία, εξασφαλίζοντες τὴν κινητὴν αὐτῶν περιουσίαν. Πάντες διαβλέπουσιν ἐξέγερσιν ἐπικειμένην.

ΤΗΝ 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «**Ἀκρόπολις**». — Ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς ἀστυνομίας ἀπὸ τῆς χθὲς ἀπηγόρευσε σχεδὸν τὸ ἔμποριον τῶν ὄπλων, ὡς ἐμάθομεν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐγένετο ἐν τούτοις παρὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὸ δημόσιον θὰ περιπλακῆ εἰς δίκας. Ἐσχάτως πολλοὶ ἔμποροι, βλέποντες τὴν ζήτησιν τῶν ὄπλων γκρᾶ, ἠγόρασαν τοιαῦτα κατὰ χιλιάδας ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπωλήθησαν εἰς Γαλίαν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, ὡς καὶ μέγαν ἀριθμὸν φυσιγγίων. Αἱ πρῶται προμήθειαι τῶν ὄπλων τούτων καὶ τῶν φυσιγγίων ἔγειναν ἀμέσως ἀνάρπαστοι. Πολλὰς χιλιάδας φυσιγγίων γκρᾶ ἠγόρασεν ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία, ὡσαύτως δὲ καὶ μέγαν ἀριθμὸν ὄπλων. Ὅπλα δὲ γκρᾶ καὶ φυσιγγία ἠγοράσθησαν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς Κρήτην παρὰ διαφόρων ἰδιωτῶν καὶ Κρητῶν, οἱ ὁποῖοι τὰ μετεπώλησαν εἰς τοὺς ἐκεῖ, καθ' ὅσον οἱ πάντες σπεύδουσι νὰ ὀπλισθῶσι διὰ τὰ ἐνδεχόμενα τῆς ἀνοίξεως.

×

Ἡ «**Ἔστια**». — Ἀφοπλισμὸς λοιπὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ! ἰδοὺ ἡ νεωτάτη φάσις τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Ἀφοπλισμὸς τῶν Κρητῶν, τῶν Μακεδόνων, τῶν Ἡπειρωτῶν — ὄλων τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων, καταχθονίως μελετᾶται καὶ τίθεται εἰς πλήρη ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ Ἔθνος ἔχει ἐξαρτήσῃ τὴν τύχην του κατὰ τὰς ἐπιχειρήμας ἐν τῇ Ἀτατολῇ καταιγίδας.

Καὶ τί ἄλλο εἶναι ἢ ἀφοπλισμὸς ἡ γενικὴ ἀπαγόρευσις τοῦ ἔμπορίου τῶν πολεμικῶν ὄπλων; Τί ἄλλο εἶναι ἢ ἀφοπλισμὸς, ὅταν ἐμποδίζεται καὶ αὕτη ἡ ἀπλή ἐν τῇ διαμετακομίσει κατὰ-θεσις ὄπλων μὴ προωρισμένων διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ διὰ τὸ Ἐξωτερικόν;

Εἶδατε δὲ ὑπὸ τίνα πανουργότατον τύπον ἐνεργεῖται ὁ ἐθνικὸς οὗτος ἀφοπλισμὸς :

Ὅχι χάριν τῶν Τούρκων καὶ συνεπίᾳ ὕψος παραστάσεων τῆς Πύλης, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τῆς συνήθους δουλικότητος καὶ εὐτελείας ἔκυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οἱ Ἕλληνες εὐνοῦχοι τοῦ Γιλδίξ. Ἀλλὰ χάριν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπηγόρευσε τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ ἔθνους φειδόμενος τῆς ζωῆς τῶν ἀγαπητῶν του Ἑλλήνων, ἐφοβήθη μήπως οἱ Ἕλληνες του πάθωσιν ἐκ τῆς χρήσεως τῶν πωλουμένων ὀπλῶν, ἅτινα δὲν εἶναι καλῆς ποιότητος.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ οἱ πολέμιοι ἔχοντες τὴν πολεμίαν αὐτὴν ἀρχὴν ἀναγεγραμμένην εἰς τὴν σημαίαν τῶν εἶναι οἱ ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνοι, διότι δυνάμεθα οὕτω νὰ προφυλακτώμεθα ἀπ' αὐτῶν ἐὰν θέλωμεν νὰ προφυλακτώμεθα καὶ σωφρονῶμεν.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὅμως λανθάνουσιν οἱ πολυάριθμοι ἡμῶν πολέμιοι. Συμφυρόμενοι καὶ συγχρωτιζόμενοι ἀείποτε μεθ' ἡμῶν ἀσφαλέςτερον δύνανται νὰ ἐπιτυγχάνωσι τοῦ σκοποῦ τῶν διασειόντες ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου μας. Καὶ εἶνε οὗτοι, δι' ὅλους τοὺς τόπους, οἱ κυβερνῆται αὐτῶν ἐὰν οὐδεμίαν λαμβάνωσι φροντίδα περὶ τῆς τύχης τοῦ τόπου τῶν.

Ἐχομεν ἐπὶ παραδείγματι κυβέρνησιν ἡμεῖς, ἧτις εἰς οὐδὲν ἐθνικὸν ζήτημα ἐδείχθη κατ' ἐλάχιστον ἀνταξίᾳ τῶν πόθων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐχομεν κυβέρνησιν ἐκ τῶν παραλύτων τῆς ὁποίας χειρῶν τὴν χείρονα λύσιν λαμβάνουσι καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ εὐτελέστερα καὶ εὐκοπώτερα εἰς ἐπίλυσιν ζητήματ᾽. Ἐχομεν κυβέρνησιν οὐχὶ πλέον ἀμβλυωποῦσαν πρὸ τῶν ἐθνικῶν κινδύνων ἀλλ' ἐθελουφλοῦσαν αὐτόχρημα πρὸ αὐτῶν, ἵνα ἀσελγαίνῃ μακαρίως ἐπὶ τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀγίων τοῦ ἔθνους, εὐτελεῖς ἰδίου πόθους μετὰ στοργῆς θεραπεύουσα.

Ταῦτα συναισθηνομένη ἡ ἐθνικὴ συνείδησις καὶ ἀπελπισθεῖσα τελεῖως ἀπὸ κυβερνήτεως, ἧτις ὡς δόγμα ἀνευθριάστως ἀνεγράψε «τὸ ἴδιον ὑπὲρ τὸ κοινόν», εἰδείξε πλεῖστα σημεῖα αὐτενεργείας κατὰ τὸ ἄρτι λήξαν ἔτος, διὰ πολλῶν ὁδῶν διαδηλώ-

σατα ὅτι, ἀφ' οὗ πεπωμένον δὲν εἶναι νὰ σωθῆ τὸ Ἔθνος διὰ τῶν κυβερνητῶν αὐτοῦ, ἐννοεῖ, καὶ φρόνιμον εἶνε, νὰ σωθῆ καὶ ἄνευ τῶν κυβερνητῶν του.

Καὶ ὁ σφυγμὸς οὗτος τοῦ Ἔθνους εἶνε τοσοῦτον καθολικὸς ὥστε οὐδεμία ἐθνικὴ ἀρτηρία ὑπολείπεται μὴ ἐκδηλοῦσα τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ.

Τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν κυκλοφορίαν τὴν εἶδομεν καὶ εἰς τὸ διάβημα τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν Αὐγουστον, τὴν εἶδομεν καί εἰς τὸ διάβημα αὐτοῦ κατὰ τὸν Νοέμβριον.

Ἄλλ' οἱ κυβερνηταὶ ἡμῶν, ἐν ᾧ οὐδεμίαν ἀρετὴν τῶν κυβερνητῶν ἄλλων κρατῶν ἢ ἄλλων ἐποχῶν ἔχουσι, ἔχουσι τοῦναντίον πᾶσαν κακίαν αὐτῶν, διὰ τοῦτο δειλοὶ αὐτοὶ συνεσπειρώθησαν πρὸ τοῦ τελευταίου δικήματος τῶν παραιτηθέντων ἐκ τῆς Λέσχης Ἀξιωματικῶν, καὶ λεοντῆν περιβληθέντες ἐξῆλθον ἀγνώριστοι διὰ τοῦ ὑψηλοῦ διαγγέλματος, τὸ ὁποῖον μετεχειρίσθησαν ὡς διλυστήριον ἑαυτῶν, πρὸς τὸν στρατὸν ὑποσχεθέντες διὰ τούτου καὶ πρὸς τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται τὰς αὐτὰς συγκινήσεις μετὰ τοῦ στρατοῦ, προήγορα θέματα.

ΤΗΝ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — Τὴν 31 Δεκεμβρίου ἀνεφάνησαν περὶ τῆς ἀρθετικῆς γραμμῆς παρὰ τὴν Νέαν Σμόλιαν καὶ εἰς τὴν θέσιν 70 Ἀδελφια τῶν Χρισίων δύο σώματα Ἀρματωλικά ἐκ 30 ἀνδρῶν ἑκαστον βυδίζοντα πρὸς τὰ Γρεβενά. Τοῦτο πληροφορηθεὶς ὁ ἐν Σμόλιανη διακείμενος Τουρκικὸς λόχος ἔγραψε καὶ ἀπέστειλεν ἄνθρωπον ἐπίτηδες, ζητῶν τὴν βοήθειαν τοῦ ἐτέρου λοχαγοῦ τοῦ ἐδρεύοντος ἐν Βλαχουγιάννη διὰ νὰ τοῦ ἀποσταθῆ ἰσχυρὰ στρατιωτικὴν ἐξ 60 ἀνδρῶν. Τοσοῦτος δὲ φόβος τοὺς κατέλαβεν, ὥστε τὴν νύκτα τῆς 1ης Ἰανουαρίου ὁ λοχαγὸς τοῦ ἐν Βλαχουγιάννη λόχου καὶ οἱ ἕτεροι 3 ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τὰ ἔχασαν, δὲν εἰζέυραν τί νὰ κάμουν, καὶ μόλις τὴν ἐπιούσαν μὲ χιλίας δυσκολίας ἔστειλαν 40 ἀνδρας εἰς καταδίωξιν τῶν ἀνταρτῶν.

Τὸ « Ἐμπρός ». — Ἡ κυβέρνησις ἔχασε καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τὰς φρένας. Τὸ ἔθνος ὅμως δὲν ἔχασεν ἀκόμη τὴν ὑπομονήν. Ἀφοῦ ἠνέχθη τὸν κ. Δηλιγιάννην διαπράττοντα ὅσα διέπραξε κατὰ τῆς Κρήτης, ἀφοῦ τὸν εἶδεν ἀπαθῶς, μετερχόμενον ἔργον Τούρκου χωροφύλακος, ἀδιαφοροῦντα διὰ τὰς σφαγὰς, παρεμποδίζοντα τὰς ἀποστολὰς πολεμεφοδίων, ραδιουργοῦντα τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Κρήτης καὶ παρακωλύοντα τὴν ἀνακλήρουσιν τῆς Ἐνώσεως, διατί νὰ μὴ ἐμποδίσῃ τώρα καὶ τὸ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπόριον τῶν ὄπλων; Οἱ Ἕλληνες δύνανται νὰ σφάζονται μεταξὺ τῶν ἐπιτρεπομένης τῆς ὀπλοφορίας. Οἱ Κρήτες ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀμύνωνται οὔτε νὰ υπερασπίζωσι τὰ δικαιώματά των, διότι ὁ κ. Δηλιγιάννης φοβεῖται τὰς περιπλοκάς, ἐπιθυμεῖ δὲ ν' ἀφήσῃ τὴν Α. Μεγαλειότητα ἡσυχον νὰ ταξειδεύσῃ κατὰ τὸ θέρος.

Δὲν εἰξεύρομεν ποίαν γνώμην ἔχει τὸ ἔθνος δι' ὅλα ταῦτα. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον παρακολουθεῖ τοσοῦτον ἀδιαφόρως τὰ συμβαίνοντα καὶ ἐφ' ὅσον ἀνέχεται Βουλὴν παρέχουσαν πλήρη ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν ἐθνοκτόνον ταύτην πολιτικὴν, ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ νομίζωμεν ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι γνησίαι ἔκφρασις τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις τοιαῦτα ἀνεχόμενος τοιοῦτους ἔπρεπε νὰ ἔχη κυβερνήτας.

ΤΗΝ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ Ἀκρόπολις. — Λάρισα 12 Ἰανουαρίου 7 μ. μ. Ἀ^β καθημερινὰ ἐκ Μακεδονίας εἰδήσεις εἶναι λίαν σοβαραί. Ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Ἄλβανοὶ Μπέηδες τῆς Ἠπείρου ἐγνώρισαν εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ ὅπως δι' ἰδίων ἐράνων σχηματίσωσι σώματα 5,000 ἀλβανῶν καὶ εἰσελάσωσιν εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

Οἱ χριστιανοὶ τῶν Σερβίων προσκληθέντες νὰ ὑπογράψωσιν εὐχαριστήρια πρὸς τὸν λαοφιλεῖ Σουλτάνον ἠρνήθησαν. Ἀντίστησαν ἐπίσης εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν φόρων καὶ ἠρνήθησαν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὑπὸ Ὀθωμανὸν μοίραρχον. Τυραννίαι πρὸς εἰσπραξίν φόρων πολλάί.

Πάντες οἱ Μακεδόνες χριστιανοὶ καὶ Τούρκοι ἀναμένουσι μέγαλα γεγονότα τὴν ἀνοιξίν. Πρὸ μιᾶς ὥρας ἐφίκατο ἐκ Μακεδονίας

ἐγκριτον πρόσωπον βεβαιούν, ὅτι ἀρίχθησαν εἰς Δάικατερίνην 2,000 Γκέκηδες καὶ ὅτι ἀναμένονται ἄλλοι πολλοί. Πιθανολογεῖται ὅτι ἐπιφυλάττουσι πρᾶξικόπημα. Ἐνῶ τὰ προηγούμενα ἔτη πολυάριθμοι Γκέκηδες ἤρχοντο πρὸς ἐργασίαν, φέτος ἐλάχιστοι ἦλθον.

ΤΗΝ 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Τὸ « Ἐμπρός ».— Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν μᾶς εἶχεν ἀναγγέλει ὁ ἐκ Κων) πόλεως ἀνταποκριτὴς μας τὴν εἰδήσιν, τὴν ὅποιαν ἰδημοσίευσε καὶ χθὲς μία συνάδελφος περὶ Σωμάτων ἰπαναστατικῶν, τὰ ὅποια ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις στρατολογεῖ, ὅπως τὴν προσεχῆ ἀνοιξιν εἰσβάλουν εἰς τὴν Θεσσαλίαν πρὸς ἀντίδρασιν κατὰ τῆς εἰς Μακεδονίαν εἰσβολῆς Ἑλλήνων ἰπαναστατῶν.

Δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχη Ἑλλην, ὅστις δὲν θὰ γελάσῃ διὰ τὴν ἀστειότητα ταύτην. Διότι οἱ ἀπλοῖκοι Βέηδες, οἵτινες ὑπέσχοντο ἄλλοτε νὰ μεταβῶσιν εἰς Κρήτην διὰ ξηρᾶς, ἐπειδὴ τοὺς βλάπτει ἡ θάλασσα, ὅπως τιμωρήσωσι τοὺς ἡρωικοὺς ἰπαναστάτας, ὑπῆρξαν πάντοτε εὐκολοὶ εἰς ἀπειλὰς, καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον τὴν φορὰν ταύτην διορθοῦντες τὸ πρῶτον σφάλμα των νὰ προσφερθῶσιν ὅπως εἰσβάλωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος διὰ πλοιαρίων....

.. Τὰ Κομιτάτα καὶ οἱ φιλοπάτριδες ἐν γένει ἄνδρες πρέπει νομίζομεν νὰ σκεφθῶσι σπουδαίως περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διότι ἡ ἀνάμιξις τῶν Ἀλβανῶν καθιστᾷ ἀπαραίτητον πλέον τὴν ἐν Μακεδονίᾳ σοβαρὰν καὶ ταχεῖαν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης. Ὅταν ὁ Στρατὸς τοῦ Σουλτάνου συμπράττη μὲ τὰς τοιαύτας ὀρδὰς, οἱ δὲ χριστιανοὶ ὑπήκοοι αὐτοῦ ἀντὶ ὑπερασπιστῶν εὐρίσκουσιν ἀπανθρώπους συμμάχους τῆς διαρπαγῆς, ὡς συνέβη πρό τινος εἰς Μακεδονικὰς κωμοπόλεις, μόνον ἢ ἐξ Ἑλλάδος ἰπικουρία θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν ἐγκληματικὸν τοῦτον ὄργασμόν.

ΤΗΝ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Τὸ « Ἄστυ ».— Ἀπὸ τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρῶν ἔνοπλοι ὁμάδες κατέχουν δημόσιον κτίριον καὶ ἡ ἐξουσία εἶνε ἀνίκανος νὰ

ἐπιβάλη τὸ κράτος τοῦ νόμου. Διότι τὸ λεγόμενον ὅτι δὲν θέλει νὰ τὸ πράξῃ καὶ παίρνει εἰς τὰ ἄστυα τὸ πρᾶγμα, αὐτὸ μόνον εἰς κοροϊδία ἤμποραὶ νὰ λέγεται. Ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν πιστεύομεν νὰ φρονῇ, ὅτι αὐτὴ ἡ ἀφαίρεσις ἐνὸς μέρους τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ τῆς κυριαρχίας τοῦ νόμου καὶ τῆς ἐξουσίας ἐνισχύει φοβερὰ τὸ κυβερνητικὸν γόητρόν του, ἐννοεῖ δὲ πολὺ καλὰ, ὅτι, ἐὰν μία ὁμάς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἶχε τὰς ἰδικὰς του ἰδέας περὶ τάξεως, σήμερον δὲν θὰ ὑπῆρχεν οὔτε ἴχνος ὑπουργείου καὶ δὲν θὰ εὐρίσκαμεν εἰς τὴν ὁδὸν Ζήνωνος, οὔτε τὸ τελευταῖον κοκκαλάκι του διὰ φυλακτόν.

Ἡ αὐτή. — Ἄλλ' ἂν καὶ σήμερον καὶ αὔριον καὶ μεθαύριον διαρκέσῃ ἡ ἐπαναστατικὴ αὕτη κατάστασις, ὁ κ. Δηλιγιάννης, τὴν Δευτέραν — καὶ ὅς μὴ εἶνε Καθαρὰ — θὰ παύσῃ ἔχων λόγον ὑπάρξεως, θὰ πείσῃ δὲ διὰ νὰ μὴ ἐγαρθῇ οὐδέποτε.

×

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 15 Ἰανουαρίου. — Προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπιστρέφων ἐκ φιλικῆς οἰκογενείας περὶ τὸ μετονύκτιον εἶδον ζωηρὰν εἰκόνα τῆς Ἀνατολικῆς κρίσεως, ἣν διερχόμεθα ἐν αὐτῇ τῇ μεγάλῃ τοῦ Πέραν ὁδῷ : . . .

... Ὁ βίος, ὁ συνήθης βίος μεγάλης πόλεως, ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἐπανάστασις, ἡ μυκωμένη, ἡ ὑποβράζουσα, ἡ συγκρατουμένη, κρυπτομένη, ἀλλ' ὑπάρχουσα, ἀφ' ἑτέρου. Καὶ ἡ αὔριον ; Ἄγνωστος, μυστηριώδης, σκοτεινὴ. Βραδέως, πολὺ βραδέως, ἐξελίσσεται ἡ Ἀνατολικὴ κρίσις, ἐν μέσῳ χωρῶν καὶ ἐν μέσῳ περιπολιῶν, ἐν μέσῳ συλλήψεων καὶ ἐν μέσῳ συνωμοσιῶν, ἐν μέσῳ σφραγῶν σήμερον καὶ ἡσυχίας καὶ τάξεως αὔριον, ἀλλ' ἐξελίσσεται πάντοτε καὶ ὀγκοῦται καὶ βελύνεται καὶ πλετώνεται καὶ θὰ μεταβληθῇ προσεχῶς εἰς μέγα πελώριον καὶ παλιρροθὸν κύμα, ὅπερ θὰ παρασύρῃ πρόσωπα καὶ πράγματα, ὧν τὰ πτώματα καὶ τὰ συντρίμματα θὰ ἐπισκαλεύωσιν ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἐπελευσομένης γαλήνης.

Ἡ αὐτή. — Εἶνε περίεργον (;) πῶς μετεφέρθησαν τὰ ὄπλα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Τὰς μεγαλειτέρας ὑπηρεσίας προσέφερον οἱ ρασοφοροῦντες συ-

νάδελφοί των. Με τὰ ράσα των ἐκάλυπτον τὰ ὀλίγα βραχύκανα Γκρά τοῦ πυροβολικαῦ, τὰ ὅποια ἔφθασαν μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ παρελάμβανε τὸ Φρουραρχεῖον, τὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας καὶ ἐκείθεν εἰς τοὺς σκοποὺς.

Φρούραρχος, ἐνωμοτάρχαι, τὰ πάντα ἦσαν φοιτηταί.

×

Ἡ « Ἐορτία ». — Φῶς ἀναγεννήσεως καταυγάζει τὸ Ἔθνος ὄλον, φῶς ἀναγεννήσεως καταυγάζει τὴν σφριγῶσαν νεότητα αὐτοῦ.

Ἄξι, ἡ φοιτητικὴ νεότης, ἡ ἀδελφωθείσα ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ φοιτητικὴ νεότης ἡ φρουροῦσα ἡμέραν καὶ νύκτα τὰς πύλας αὐτοῦ ἀπὸ πάσης ἀνιέρου ἐπιδρομῆς, ἡ φοιτητικὴ νεότης, ἡ ἐν τῇ ἀπειθείᾳ πειθαρχοῦσα καὶ ἐν τῇ ἀταξίᾳ εὐτακτοῦσα, ἡ ἐν τῇ τρελλῇ παραφορᾷ σωφρονοῦσα καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγωνιζομένη, ἡ ἀποφασιστικὴ καὶ ἐπίμονος καὶ τολμηρὰ καὶ ἐνεργὸς φοιτητικὴ νεότης τοῦ 1897, εἶναι πολὺ ὑπερτέρα τῆς προκατόχου, ἥτις ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ἔσυρε τὴν ἀναιμίαν αὐτῆς καὶ τὴν ταπεινότητα καὶ τὴν δειλίαν εἰς τὰ Πανεπιστημιακὰ θρανία.

Ἡ φοιτητικὴ νεότης τοῦ 1897 **συνεχίζει τὰς παραδόσεις τῆς νεότητος τῶν σκιαδικῶν** καὶ τῆς φάλαγγος, τὰς παραδόσεις ἐκεῖνας, αἵτινες ἐξέπνευσαν μετὰ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1867 καὶ προσκαίρως μόνον ἀνεστήθησαν κατὰ τὸ 1878, διὰ νὰ κοιμηθῶσι τριάκοντα ἐτῶν ἡδύμον ὕπνον.

×

Τὸ « Ἐμπρός ». — Τὸ ὅτι ὑπῆρξε πίεσις ἀποδεικνύει ἡ ἐπελοῦσα ἔκρηξις. Εἴτε κερυνὸς δὲ εἴτε ἀπλή βροντὴ ζητήσατε αὐτὴν εἰς τοὺς ἠλεκτρισμοὺς οἵτινες τὴν προσκάλεσαν. Αὐθιρεσίαι καὶ ἀδικίαι καὶ ὕβρεις καὶ περιφρονηταὶ καὶ ἀπειλαὶ συσσωρευόμεναι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὀρύσσουσιν βράχθρον εἰς τὸ ὅποιον ἐμπίπτουσιν οἱ ἀπεργασθέντες αὐτάς. Οὕτω δὲ σήμερον παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ἀρχὴν ἰδρύθη καὶ ἀρχὴ ἄλλη, καὶ παρὰ τὸ ἐπίσημον κράτος ἄλλο κράτος τοῦ ὁποίου τὰ ὄρια ἐκτείνονται ὅσον καὶ τὰτεῖχη τοῦ Πανεπιστημίου, με φρουρὰς ἰδικὰς του, με ἀρχη-

γους ιδικούς του, με νόμους ιδικούς του, οΐτινες ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας ἐλειτούργησαν **πολὺ ἠθικώτερον καὶ πολὺ σοβαρώτερον ἀπὸ τὴν ἐπίσημον μηχανὴν** ἣτις ἐπὶ ἐβδομήκοντα καὶ πλέον ἔτη διαδίδει τὴν σκωρίαν της.

Πῶς δύναται νὰ ἰσομασθῇ τὸ γεγονός τοῦτο ; Ἐπανάστασις ; Ὅχι. Ἐξέγερσις ; Οὐτε. Ἡμεῖς τὴν θεωροῦμεν ἔνοπλον διαμαρτύρησιν. Διαμαρτύρησιν ἣτις ἐπὶ ὠρισμένας ἡμέρας καὶ εἰς ὠρισμένον τόπον καὶ ἐπὶ ὠρισμένων ζητημάτων δὲν ἀναγνωρίζει κράτος ἄλλο πλὴν τοῦ ἰδικοῦ της. Ἦγουν τμηματικὴν κατάλυσιν, ἣτις ἐρχεται ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ προστεθῇ εἰς μίαν ἄλλην διαμαρτυρίαν ἄοπλον ἐκείνην, ἀλλὰ πλειότερον ἐπικίνδυνον, τὴν διαμαρτυρίαν τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς Λέσχης. Αὐρίον θὰ ἔχωμεν ἕως τρίτην διαμαρτυρίαν ἄλλης τινὸς τάξεως μὲ κανόνια εἰς χεῖρας.

Ἡ αὐτή. — Οἱ ἐν Χανίοις ξένοι. — Ἀναχωροῦσι σήμερον διὰ τῆς « Πάρου » οἱ κκ. Δ. Θεοφιλάτος καὶ Ἐπαμ. Βλαστός.⁽¹⁾ Οἱ κκ. Ρωμάνος καὶ Μάνος μεταβαίνουνσι σήμερον εἰς Λάκκους. Χθὲς μετὰ τοῦ κυρίου Γεννάδη μετέβησαν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν Γεν. Διοικητὴν εἰς τὴν ἐν Χαλέπῃ κατοικίαν του.

Ἡ αὐτή. — ΟΔΗΣΣΟΣ (Διὰ Κερκύρας). — Τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ « Ἡμερήσια Νέα » ὅτι ἐπιστολαὶ ἐκ Μακεδονίας καὶ Βουλγαρίας ἀγγέλλουσιν, ὅτι θὰ παρασκευασθῇ προτεχῶς κίνημα πρὸς ἐπίτευξιν τῆς Μακεδονικῆς αὐτονομίας, ἐὰν οἱ πρέσβεις τῶν Δυνάμεων δὲν λάβωσι μέτρον νὰ βιάσωσι τὸν Σουλτάνον ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ 2δον ἄρθρον τῆς Βερολινείου συνθήκης.

Ἡ αὐτή. — Θετικώταται πληροφῶραι ἐκ Κων)πόλεως μᾶς μεταδίδουσιν ὅτι οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Βούλγαροι ἀπέρχονται σωρηδὸν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις καὶ διὰ πολλῶν διευθύνσεων συγκεντροῦνται εἰς Βάρναν καὶ ἄλλας πόλεις τῆ ἐνεργείᾳ μυτικῆς Κομιτάτου τῆς Σόφιας ὅπως τὸ ἔαρ εἰσβάλωσιν εἰς Μακεδονίαν. Παρὰ τοῖς ἀπλουτέροις, καὶ οὗτοι εἶνε οἱ πλεῖστοι, διαδίδεται ὅτι ἡ Ρωσσία τοὺς ὑποστηρίζει, ὅπερ ἐπιτείνει τὴν περὶ ἐπιτυχίας τοῦ κινήματος πεποίθησίν των.

(1) Σημ. τοῦ ἐκδότου. — Γριμματεὺς τοῦ κ. Σκουλούδη.

ΤΗΝ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Τὸ « Ἄστυ ».— Ἡ πρώτη των μέριμνα (τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου) ἦτο νὰ σκεφθοῦν περὶ τοῦ ὀπλισμοῦ των καὶ δεύτερον περὶ τῆς τροφῆς. Κατώρθωσαν δὲ προσφυστάτα ἐνεργοῦντες νὰ κάμουν καλὰς προμηθείας καὶ διὰ τὰ δύο. Εἰσήγαγον λάθρα διάφορα ὄπλα καὶ Γκρᾶ ἀκόμη, πολλὰ ρεβόλβερ, φυσίγγια δυναμίτιδος καὶ πολλὰ ἄλλα ἀμυντικὰ μέσα. Ἐν τέλει δὲ ἐπρομηθεύθησαν ἑκατοντάδας τινὰς ἄρτων, ἄγνωστον διὰ τίνος τρόπου εἰσαγαγόντες αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ αὐτή.— Τὴν διαδήλωσιν ὀργάνωσεν εἰς μόνος ἄνθρωπος. Ἀπέβαλε τὸν πῖλόν του, ἔβγαλε ἓνα μικρὸν λογον καὶ ὄλοι τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ πίσω. Οἱ φοιτηταὶ τὸν ἐφώναζαν, κύριον συνάδελφον.

— Ἐμπρὸς, κύριε συνάδελφε!

Ἡ διαδήλωσις, κατερχομένη τὸν ὁδὸν Σταδίου, ἐσταμάτησε πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Λάμπρου καὶ ἐζητωκραύχασεν. Ὁ κ. καθηγητὴς ἠὐχαρίστησε καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλ' ἄλλος καθηγητὴς διερχόμενος τὴν στιγμήν ἐκείνην δὲν ἔγεινε δεκτὸς μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ

... Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας δύο μικροὶ λόγοι ἠκούσθησαν. Ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους αὐξανομένου ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ἐξεφράζοντο διάφοροι γινῶμαι.

— Νὰ πάμε 'ς τοῦ πρωθυπουργοῦ.

— Τώρα εἶνε ἀργά. Νὰ 'ρθῆ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς.

— Νὰ πάμε 'ς τὸν Βασιλέα.

— Νὰ περάσωμε ἀπὸ τὴν ἀγοράν. Ἡ τελευταία αὐτὴ γινῶμη ἐπικρατεῖ καὶ ἡ διαδήλωσις τρέπεται πρὸς τὴν ἀγοράν. **Τὸ σχέδιον εἶναι νὰ συνδράμῃ καὶ ὁ Λαὸς,** ν' ἀκολουθήσῃ περισσότερος κόσμος καὶ νὰ δοθῆ ὄγκος μεγχλείτερος εἰς τὴν διαδήλωσιν.

×

Ἡ « Ἀκρόπολις ».— Εἶναι ἄρᾳ γε σύμπτωσις μόνον σατανικὴ τὸ ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεκαλύφθη καὶ πάλιν γυμνὴ καὶ ματωμένη μάλιστα ἡ ἀνεπάρκεια τῆς πκ-

ρούσης κυβερνήσεως, είναι ἡ ἐπέτειος τῆς περιφήμου 18 Φεβρουαρίου, καθ' ἣν εἶχε δεχθῆ ὁ τότε καὶ νῦν πρωθυπουργὸς εἰς τὸν οἶκόν του τὸν μακαρίτην Καλλίνσκην κομιστὴν διαγγέλματος. . . . παραιτήσεως ; Πενταετία ἔκτοτε παρήλθε. Καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης οὔτε ἐχειροτέρευσε, οὔτε ἐκαλλιτέρευσε. Ὁ ἴδιος

Ἡ αὐτή. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 17 Ἰανουαρίου. — Ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς εἶναι ἐκ νέου λίαν ἀνήσυχος, φοβεῖται ταραχάς. Ἀπὸ τῆς χθὲς ὅλαι αἱ περιπολῖαι ἐτριπλασιάσθησαν. — Σχετικῶς μὲ τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἀπόσπασμα χθεσινῆς ἐπιστολῆς ἀνδρὸς δεξυτάτην ἀντίληψιν ἔχοντος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβαινόντων :

« Ἐδῶ πρὸς τὸ παρὸν ἔχομεν ἡσυχίαν καὶ πολιτικὴν ἀκινήσιαν. Ἀλλὰ τὸ καζάνι βράζει. Εἶμαι πολὺ ἀπισιόδοξος· αὐτὴ ἡ Ἀνατολικὴ κρίσις, ἣτις πολὺ βραδέως ἐξελίσεται, θὰ ἔχη ἐκάστοτε πολὺ τρομερὰς περιπετείας. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ βγάλῃ ψεύτη, ἀλλ' ὁ Σουλτάνος αὐτὸς δὲν θὰ ἀφήσῃ εὐκολὰ τὸν θρόνον του. Θὰ ἔχομεν γενικωτέρας ταραχάς καὶ γενικωτέρας σφαγὰς, καὶ ἴσως, ἴσως καὶ Τουρκικὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Πότε ; δὲν γνωρίζω. Μετὰ ἓνα μῆνα ἢ μετὰ πέντε μῆνας. Ἀλλ' ἡ κατάστασις δὲν εἶναι καλὴ καὶ θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον προσεχῶς ποῦ θὰ ἔχη νὰ θρηνηθῇ πολλὰ θύμματα ὁ χριστιανικὸς κόσμος καὶ δυστυχῶς τὴν κυριωτέραν εὐθύνην θὰ φέρωσι χριστιανικαὶ δυνάμεις ».

Ἡ αὐτή. — Δὲν εἶνε πλέον οὔτε μὲ ρόδα, οὔτε μὲ κρίνα στρωμένο τὸ κρεββάτι τῶν ἀρχόντων τῆς Ἑλλάδος. Ἄν ἀκόμη θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ κοιμῶνται, θὰ ξυπνήσουν πολὺ ἄσχημα. **Καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τὸ ἱστορικὸν κόλπο ἦτον στάσις, καὶ τῶν φοιτητῶν ἡ κακῶς ἐκκληθθεῖσα ὑπ' αὐτῶν ὡς ἄμυνα ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου καὶ τῆς ἐπίτης κακῶς θεωρουμένης φιλοτιμίας, εἶναι ἀπόρροια τῆς ἰδίας καταστάσεως....**

Ἡ αὐτή. — Ποῦ θὰ φέρῃ τὸ κατακύλισμα αὐτό ; — Εἰς ἀνατροπὴν ἔσωθεν, ἢ ἀνατροπὴν ἔξωθεν ! Εἰς ἐπανάστασιν ! Οὐδεμίαν ἄλλην θεραπείαν θὰ μᾶς σώσῃ. Καὶ ἔσωθεν μὲν ἀσφαλῶς θὰ ἐπέλθῃ — ἢ ἀνατροπὴ ! — ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ὀλοψύχως ἐπεύχομαι εἶ-

ναι νὰ μὴν ἐπέλθῃ ἔξωθεν ! — Εἶναι τὸ συμπέρασμα τοῦ κ. Φρεαρίτου ! Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐπαναστάσεως προλεγομένης ἀπὸ δύουσαν ἤδη ἐκ τοῦ βίου κεφαλὴν, ἣτις βλέπει τὰ πράγματα ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς σκοπιᾶς τῶν πολλῶν τῆς γνώσεως καὶ ἐτῶν, καὶ τῆς ἡρεμίας τῆς ἡλικίας, θὰ ἀδιαφορήσουν μερικοὶ, ἄλλοι καὶ θὰ μειδιάσουν ἕως.

+

«Τὸ Ἐμπρός». — Καὶ προῆλθε τότε εἰς τὸ μέσον ἡ παραιτησις τῶν ἀξιωματικῶν, εὐπρόσωπος δηλαδὴ ἐπαναστάσις φέρουσα πάντας τοὺς φλοιούς τῆς νομιμότητος καίτοι ὀλίγον διερρηγμένους, καὶ προέκυψε τὸ κίνημα τῶν **Φοιτητῶν** μὴ φέρον κανέν προσωπεῖον καὶ κανένα φλοῖον καὶ λέγον προκλητικῶς πρὸς τὸ κράτος—Μέχρι τῶν προφυλαίων μου. Πέραν αὐτῶν καὶ ἐντὸς τοῦ προκυλίου μου καὶ τῶν αἰθουσῶν μου ἡ ἐξουσία σου παύει.....

Ἡ αὐτή. — Ἐπιστολὴ πολιορκημένου. — Περὶ τὴν 2 1)2 ὧραν ἀπὸ ἑνα τῶν πολιορκημένων λαμβάνομεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν:

Σὰς γράφω μὲ τὸ ὄπλον ἀνά χεῖρας. Κατέχομεν τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ προαύλια, τὰ προπύλαια καὶ τὰ παράθυρα. Ἐνθουσιασμός ἀπερίγραπτος. Εἴμεθα ἔτοιμοι ν' ἀμυνθῶμεν μέχρις ἐσχάτων. — Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ λαὸς θὰ διοργανώσῃ διαδήλωσιν μεταβινομένην εἰς τ' Ἀνάκτορα. — Ζήτω ὁ ἑλληνικὸς λαός! — Ἀκούομεν πυροβολισμοὺς ἐξωθεὶ τῆς πολιορκίας. Ἀλλὰ τίς πυροβολεῖ; Ὁ λαὸς ἢ ὁ στρατός; — Ἐτοιμαζόμεθα νὰ πυροβολήσωμεν κατὰ τοῦ στρατοῦ μόλις ἀκούομεν τοὺς πυροβολισμοὺς, ἀλλὰ μὰς σταματοῦν ἀποτρεπτικαὶ φωναί. — Μή! μή! — Νὰ μὴν ἀρχίσωμεν πρῶτοι! — Ἰδῶρ καὶ κουλούρια ἄφθονα. — Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος ἀποστείλατέ μὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ἐξω. — Ἀναμένομεν ἔξωθεν ἐπικουρίας. Ψάλλομεν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον ἐν ἱερᾷ φρικιατέῃ καὶ ἀγίῳ ἐνθουσιασμῷ. — Ἐὰν ὁ στρατός ἐπιχειρήσῃ ἐφοδὸν θὰ πατήσῃ πρῶτον ἐπὶ πτωμάτων καὶ τότε θὰ πατήσῃ τὸν οὐδὸν τοῦ Πανεπιστημίου. — Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν.

+

Ἡ αὐτή. — Ἰδιαιτεραὶ εἰδήσεις ἐκ Κρήτης παριστῶσι τὴν

κατάστασιν τοσούτων σφοδρῶς διαταραχθεῖσαν ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων, ὥστε δύσκολος καθίσταται ἡ ἐπαναφορὰ τῆς τάξεως, οἱ δὲ χριστιανοὶ ἤρξαντο παρασκευαζόμενοι ὡς νὰ εὕρισκωνται κατὰ τὰς παραμονὰς νέων σφαγῶν, τὰς ὁποίας ἀμφίβολον ἂν θὰ καταστείλῃ ἡ ἐκεῖ παρουσία τῶν ξένων πλοίων.

Ὅπωςδὴποτε ἡ προσεχὴς ἀνοιξὶς φαίνεται ὅτι θὰ εὕρῃ τὴν Κρήτην ἐν πλήρει ἐπαναστάσει.

ΤΗΝ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «**Ἀκρόπολις**». — Τὰ ἐπόμενα ἐπιστέλλει ὁ ἐν Ὁ-
δησσῷ ἀνταποκριτὴς τῶν «**Ἡμερησίων Νέων**» :

Κατ' ἐπιστολὰς ληφθείσας ἐδῶ ἐκ Βουλγαρίας καὶ Μακεδο-
νίας, φαίνεται ὅτι ὑπάρχει γενικὸν καὶ καλῶς διωργανωμένον κί-
νημα, πρὸς ταχθεῖαν ἐπίτευξιν τῆς Μακεδονικῆς αὐτονομίας, κατὰ
τὸ ἔαρ, ἐὰν οἱ Εὐρωπαῖοι ἀντιπρόσωποι ἐν Κων)πόλει ἐν τῷ με-
ταξὺ δὲν κατορθώσωσι ν' ἀναγκάσωσι τὸν Σουλτάνον νὰ ἐκτε-
λέσῃ τὴν μεταρρυθμίτην, τὴν περιεχομένην ἐν τῷ 23 ἄρθρῳ τῆς
Βερολινείου συνθήκης.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος δὲν τρέφουσι πε-
ποιθήσιν εἰς τὴν πίεσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, καὶ ἐτοι-
μαζόνται νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν λύσιν διὰ βιαίων μέσων. Τὸ κί-
νημα θὰ ὑποστηριχθῇ δι' ὕλικῶν μέσων καὶ καλῶν ὄπλων, καὶ
δι' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐθελοντῶν. Οἱ Μακεδόνες εἶνε ἀηδιασμένοι
ἀπὸ τὴν ἀσθενῆ ἐνέργειαν τῶν Δυνάμεων ἐν τῇ οἰοεὶ αὐτονομίᾳ
τῆς Κρήτης.

Κατὰ τὸν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτὴν τῶν «**Ἡμερησίων Νέων**»,
ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φαίνεται ἐπιθυμοῦσα νὰ διατηρήσῃ τὴν
εἰρήνην ἐν Μακεδονίᾳ. Κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις, γράφει ὁ
ἀνταποκριτὴς οὗτος, ἡ Κυβέρνησις κατέσχε τὰ χρήματα τὰ
συλλεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κομιτάτου, χάριν ἐξεγέρσεως ἐν
Μακεδονίᾳ κατὰ τὸ ἔαρ. Τὰ χρήματα ταῦτα, ἐλθόντα ἀπὸ τὰς
Ἑλληνικὰς ἀποικίας πανταχόθεν τοῦ κόσμου, ἀνήρχοντο εἰς ἀξιό-
λογον ποσόν, καὶ ἦσαν κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.
Μεγάλη εἶνε ἡ ἔξαψις, καθ' ὅσον ἡ δήμευσις αὕτη θεωρεῖται ὡς προ-

άγγελος και άλλων διαθημάτων εκ μέρους τής Κυβερνήσεως πρὸς παρκάωλισιν πάτης συνδρομῆς διὰ τοὺς Μακεδόνες. Τὸ Κομιτάτον ἀπεράσισε νὰ παρκκαταθέσῃ ὄλα τὰ χρήματα τὰ συνεισφερόμενα τῶρα παρὰ τινι τραπεζιτικῷ οἴκῳ τής Ἀλεξανδρείας.

+

Ἡ αὐτή.—Τοῦ ἐκ Σόφικς ἀνταποκριτοῦ μας. —Με ματωμένην καρδίαν ἀνέγνωμεν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες τὰς ὑπὸ τής «Ἀκροπόλεως» ἀναγραφείσας κρίσεις τοῦ ὄργάνου τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου περὶ τής σημερινῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἐν κρίσιμοις καιροῖς εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσιν οἱ σχετλιασμοὶ, ἐπικαλούμεθα τὴν σύντονον καὶ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ἀντίληψιν τής «Ἀοράτου Δυνάμεως», ὅπως πρωτίστως συντελέσῃ εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν Σταύλων τοῦ Αὐγείου. — Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀρμόδιον Ἡρακλεῖς κωφεύουσι καὶ παραγνώριζουσι τὰς περιστάσεις, ἢ Ἐθνικὴ πρέπει πρωτίστως νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς δημιουργίαν ἔθνικοῦ ρεύματος, ὅπερ θέλει παρασύρει ὀλόκληρον τὴν ἀπὸ τοῦ 1862 συσσωρευθεῖσαν κόπρον κυβερνητικῆς ἀτασθαλίας, μεθ' ὃ νὰ τεθῶσιν ὑγιᾶ θεμέλια του βίου.

+

Ἡ αὐτή.—Τὴν συνδρομὴν τῶν Κρητῶν ἐπικαλεῖται ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπὲρ τής τάξεως τής πολυπαθοῦς νήσου. Δὲν ἤξεύρομεν ἂν θεωρῆ τὴν λύσιν αὐτὴν ἀκόμη ἀξίαν εὐχαριστηρίων καὶ συγχαρητηρίων ψηφισμάτων! Ἄφοῦ καλοῦνται καὶ Βούλγαροι ἀκόμη χωροφύλακες ἵνα ἐπιτηροῦν τὴν τάξιν, μόνον δὲ ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς «οὐδ' ἐν πηγάνῳ που ἐστίν, οὐδ' ἐν σελίῳ» ἐν Κρήτῃ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν. Με ὅσα ὅμως καὶ ἂν ἔχη ἐλαττώματα ἡ λύσις ἐκείνη — ἀφοῦ ἐξάμηνον ἐπέρασε τὸ πρῶτον καὶ ἀκόμη νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ νέον Πολίτευμα! — ὁ κ. πρωθυπουργὸς νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ εἶνε βεβαιότατος περὶ τής φιλειρηνικότητος τῶν Κρητῶν, ἐφ' ὅσον . . . αὐτὸς κυβερνᾷ! Δὲν ἔχουν μόνον ἀρκετὴν φιλοπατρίαν οἱ Κρητες· ἔχουν καὶ ἀρκετὴν νοημοσύνην!

+

Ἡ «Ἐστία». — Ὁ σιτισμὸς τοῦ Πανεπιστημίου. — Εἶναι ἡ δωδεκάτη τῆς προχθεσινῆς νυκτός. — Ἐνθουσιώδης δημοτικὸς σύμβουλος, συναννοεῖται παρὰ τὴν Ν. Ἀγορὰν μετ' ἄλλων νέων πρὸς σιτισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου. — Ἀδύνατον, γιαιτρέ μου, τῷ παρατηρεῖ κάποιος. — Μὴ σὰς μέλλει, ἀπαντᾷ ὁ ἱατρός. Πᾶμε μόνον νὰ εὔρουμε παραδες. — Καὶ ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον. — Αὐθωρεὶ ἐμαζεύθησαν διακόσιαι δραχμαί. — Τρεχᾶτε τώρα στοὺς φούρνους καὶ φέρτε μου ἰδῶ ὅσα ψωμιᾶεῦρετε. Ἐγὼ θὰ εὔρω τὰκατάλληλα πρόσωπα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Aurevoir, ἰδῶ. — Τὸ σχέδιον τοῦ ἱατροῦ ἦτο νὰ κατέλθῃ διὰ τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως. Τρέχει ἀμέσως καὶ εὐρίσκει τὸν εἰδικὸν πρὸς τοῦτο συναδέλφον κ. Σπ. Δάσιον. — Ὁ Δάσιος δέχεται ἐνθουσιωδῶς. — Ἡ ἐκστρατεία διοργανοῦται θαυμάσια. — Σιτισταὶ καὶ ψωμιᾶ μαζεύονται ἐξωθεν τοῦ ξενοδοχείου Εὐδῆ παρὰ τὴν ὁδὸν Πινακωτῶν. — Ἐμπροσθεν τοῦ ξενοδοχείου ὑπάρχει στόμιον σιδηροῦν τῆς ὑπονόμου. — Τὸ στόμιον ἀμέσως ἀνοίγεται καὶ κατέρχονται πέντε ἐν ὄλῳ πρόσωπα. — Ὁ πρῶτος εἶναι δεδεμένος διὰ σχοινίου δίκην μίτου τῆς Ἀριάδνης, διὰ νὰ μὴ περιπλανηθῶσι. — Ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος κρατοῦν κηρία ἀνημμένα. — Οἱ ἄλλοι εἶνε φορτωμένοι μὲ σάκκους πλήρεις γαλετῶν. — Ἐξωθεν μένουں περιπολοῦντες ὁ ἱατρός Ἀγγελόπουλος καὶ οἱ δημοσιογράφοι κ. κ. Λάσκαρης καὶ Σπ. Πάτσης. — Οἱ κατελθόντες προχωροῦν, χῶνται μέχρι γονάτων εἰς τὸν βόρβορον. . . .

+

Τὸ «Ἐμπρός». — Μᾶ: ἔρριψκν αὐτὰ εἰς τὴν αὐλὴν, λέγει. Ἦσαν τσιγάρα, πακέτα καπνοῦ καὶ εἰς φάκελλος ἐσφραγισμένους ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο φύλλον χάρτου διὰ μολυβδοκακονδύλου γεγραμμένον καὶ εἰς μικρὸς λίθος διὰ νὰ δύναται νὰ ἐκσφενδονίζηται. Πόθεν μᾶς ἤρχοντο; Μυστήριον. — ὦ! Μετὰ πόσης προσοχῆς καὶ συγκινήσεως ἀναγινώσκειται εἰς ἐπήκουον πάντων ἡ μικρὰ ἐκείνη ἐπιστολή! — Μᾶς ἀφηγοῦντο τὰ ἐκτὸς λαβόντε χῶρκν, τὴν διαδήλωσιν, τὴν συμπλοκὴν, τὸν φόνον τοῦ δυστυχισμένου μαθητοῦ Βαρότση, τοὺς τραυματισμοὺς κλπ., τὰς μελλούσας ἐνεργείας των. Καὶ εἰς τὸ τέλος: Ὁραρεῖτε ἀδελφοί! — Μετ' ὀλίγον ἔλλο

ἐπιστολίδιον μετὰ παραρτήματος τῆς « Ἐστίας » διὰ τοῦ αὐτοῦ μυστηριώδους τρόπου μᾶς διαβιβάζεται ὑπὸ φρουροῦ. — Τί καρδία κτύπι, τί περιέργεια ! γὰ τ' ἀναγνώσωμεν. — Κατὰ καιροῦ διάφοροι Πρεσβείαι μᾶς ἐπισκέπτονται. Εἰς μᾶς ἔρχεται ἐκ μέρους τῆς... Ἐθνικῆς Ἐταιρείας νὰ μᾶς παρακαλέσῃ νὰ ἀποσυρθῶμεν τοῦ Πανεπιστημίου. **Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κύριος ἐκεῖνος νὰ νομίζωμεν ὅτι πᾶν ἄλλο ἀντεπροσώπευεν ἢ τὴν Ἐθνικὴν Ἐταιρείαν.** Ἄλλος ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν δημοσιογράφων κλπ. — Ἡ σοβαρωτέρα εἶναι ἡ ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Μαγγίνα, Δ. Κυριακοῦ ἀντιπρυτάνεως, Μιστριώτου, Καρολίδου καὶ Κατσαρά ἐλθοῦσα.

ΤΗΝ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1797

Ἡ « Ἐφημερίς ». — Καὶ εἰς μὲν τοὺς Χριστιανούς, τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν πλειονοψηφίαν τοῦ Κρητικοῦ πληθυσμοῦ, ἡ στάσις τῶν Τούρκων, ζητούντων διὰ τῆς βίας νὰ ματαιώσωσι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἡγγυθμένου ὑπὸ τῶν Δυνάμεων πολιτεύματος, μίαν καὶ μόνην ἀπολείπει ὁδὸν ἀνοικτὴν, τὴν τῶν ὀπλῶν, πρὸς ἀμυναν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας των καὶ περὶ φρούρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα οὐχὶ ἐλέφτηνός, ἀλλὰ δι' αἱμάτων καὶ θυσιῶν κατέκτησαν. Εἰς δὲ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις παρέχει τὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐπὶ τῶν Κρητικῶν πραγμάτων μελετήσωσι τὸ Τουρκικὸν ζήτημα. — Ἄν ἡ Εὐρώπη φρονῇ ὅτι πρέπει ἀκόμη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ παιζομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει κωμῶδις τῶν ἀδιαλείπτως συντασσομένων, προτεινομένων, ἐξεταζομένων, ἐπιβάλλομένων καὶ μηδέποτε ἐφαρμοζομένων μεταρρυθμίσεων, ὥς ἐξακολουθήσῃ. Ἄλλ' ἡ κωμῶδις, εἰς τὴν ἀρέσκονται ἐπιμένουσαι αἱ Δυνάμεις ἐν Κωνσταντινουπόλει, δὲν δύναται ν' ἀνακόψῃ καὶ δὲν θ' ἀνακόψῃ τὴν ἀκατάσχετον τῶν πραγμάτων φορὰν καὶ τὰ πράγματα μοιραίως καὶ πάλιν ἐν Κρήτῃ ἀνακύπτουσι βοῶντα, ὅτι τὸ Τουρκικὸν ζήτημα μόνον διὰ τοῦ ξίφους, ὡς ὁ Γόρδιος δεσμός, θὰ λυθῇ. — Εἰς τὴν λύσιν ταύτην ἐκόντες ἄκοντες καλούμεθα οἱ Ἕλληνες νὰ πρωταγωνιστήσωμεν εἰς τὸν ἀρχόμενον ἤδη ἐν Κρήτῃ ἀγῶνα. Δὲν θὰ παραστῶμεν ἐντεῦ-

θεν πλέον διαφωνούντες καὶ διστάζοντες ἂν πρέπη νὰ τὸν ὑποβάλ-
ψωμεν ἢ νὰ τὸν καταστείλωμεν. Ὑπήκουσε πέρυσιν ἡ Ἑλλάς,
τινῶν διαφωνούντων, εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἤθελε
νὰ κάμῃ τὴν ἀπόπειραν τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Κρήτῃ· ἡ ἀπό-
πειρα ἀπέτυχε, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος κανεὶς ὅπως συμ-
βουλεύσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν Κρήτας καρτερίαν, σύνεσιν
καὶ καταστολὴν τῶν πόθων τῶν τῶν ὠθούντων αὐτοὺς εἰς τὰς
ἀγκάλας τῆς ἐλευθέρου μητρός· ὁ ἀρχόμενος τῆς Κρήτης
ἀγὼν θὰ γένηται ἀγὼν Πανελληνίος, ὅστις δὲν θὰ
περιορισθῆ μόνον ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ τῆς Μεσο-
γείου.

+

Ἡ αὐτή. — **ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ** 19 Ἰανουαρίου. — Ἀπὸ τῆς
χθὲς ἑσπέρας ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἔκτακτος ἐρεθισμὸς
καὶ ἀναθρασμὸς. Ἡ ἔκτακτος ἐπικίνδυνος κατάστασις αὕτη προε-
κλήθη ἐκ τινος ψευδοῦς εἰδήσεως, ἀπὸ σκοποῦ πιθανῶς διαδοθεί-
σης, καὶ πιστοποιούσης ὅτι οἱ χριστιανοὶ κατέσφαξαν τοὺς ἐν Ἐμ-
πάρῳ Τούρκους. Ὅπως δ' ἐξασφαλίσωσι τὴν ζωὴν τῶν ὁμοθρή-
σκων τῶν, κατοίκων Ἡρακλείου, οὓς ἡ ἀπειλητικὴ στάσις τῶν
Μουσουλμάνων θέτει ἐν κινδύνῳ, χριστιανοὶ ἔνοπλοι κατέχουν τὰ
στρατηγικὰ σημεῖα ἅτινα κυριαρχοῦσι τῆς πόλεως καὶ ἐμποδι-
ζοῦσι τοὺς Μουσουλμάνους τῶν περιχώρων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτήν.

ΤΗΝ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἐφημερίς ». — Χθελινὸν ἐκ Χανίων τηλεγράφημα περὶ
τῶν ἐν Κρήτῃ ἀφικόμενον ἀργὰ ἀνήγγειλεν, ὅτι πλησίον τῶν Χα-
νίων χριστιανοὶ ἐκδικούμενοι τὸν πρὸ δύο ἡμερῶν φόνον χριστιανοῦ,
ἐφόνευσαν προχθὲς τέσσαρας Ὀθωμανούς. Εἰς ἀντεκδίκησιν ἔνο-
πλοι Τούρκοι μεταβάντες εἰς τὸ χωρίον Γαλατᾶ ἐπυρπόλησαν αὐτὸ
καὶ ἐφόνευσαν δύο χριστιανούς, ἐπλήρωσαν δὲ δύο. — Χθὲς δὲ
χριστιανοὶ ἐκ διαφόρων μερῶν κατέλαβον διάφορα στρατηγικὰ ση-
μεῖα. Εἰς δὲ τὴν πεδιάδα ἤκούοντο συχνοὶ πυροβολισμοί. — Ὁ
ἐν τῇ πόλει ἐπικρατῶν φόβος εἶναι μέγας. Τὰ καταστή-
ματα ἐκλείσθησαν. Πάντας δὲ κατέχει φόβος συγκρούσεως τῶν

χριστιανῶν πρὸς τὸν στρατόν. Ὁ Γενικός Διοικητής καὶ ὁ Στρατιωτικός Διοικητής καταβάλλουσι πᾶσαν ἐνέργειαν πρὸς καθήσυχασιν τῶν χριστιανῶν. — Χθὲς ἐν Χανίοις Τοῦρκοι πυροβολήσαντες ἐφόνευσαν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸν δικαστὴν Μαρκουλάκην. Φόβος δ' ἐπικρατεῖ μὴ τοιοῦτοι φόνοι ἐπεκταθῶσι.

+

Ἡ αὐτή.—ΡΕΘΥΜΝΟΝ, 20 Ἰανουαρίου.—Συνεπεία ἐξεγερτικῶν εἰδήσεων, ἀφικνουμένων ἐξ Ἡρακλείου, Σῶμα ἐνόπλων χριστιανῶν περιεκύκλωσε τὰ Τουρκικὰ χωρία Μυλοποτάμου. Οἱ Μουσουλμάνοι ἐτέρωθεν πολιορκοῦσι τὰ χριστιανικὰ χωρία τῶν περιχώρων. Ἐπίκειται σύγκρουσις. Ἐντὸς τῆς πόλεως ἡ ἀνησυχία καὶ ὁ ὑπερρεθισμὸς ἐφθασαν εἰς τὸ ἔπακρον. Ἐπιτροπὴ προκρίτων ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπίσκοπον Ρεθύμνου ἀπεστάλη, ὅπως προσπαθήσῃ νὰ καταπραύνη τὰ πνεύματα καὶ νὰ διασκορπίσῃ τὰς ἐνόπλους συναθροίσεις.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 20 Ἰανουαρίου. Αἱ ἀνησυχητικαὶ εἰδήσεις αἰ τηλεγραφηθεῖσαι ἐξ Ἡρακλείου παρήγαγον μεγάλην αἰσθησιν. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεκλήθη ἐπανειλημμένως, ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως.

+

Ἡ αὐτή.—Ἐκ Χανίων γράφουσιν ἡμῖν τῇ 18 Ἰανουαρίου, ὅτι καθ' ὄλην τὴν νῆσον τοιοῦτος ὑπάρχει ἐρεθισμὸς, ὥστε ἐπίκειται γενικὴ ἐξέγερσις. Εἰς ταύτην δίδουσιν ἀφορμὴν οἱ Τοῦρκοι διὰ τῶν δολοφονικῶν τῶν ἐπιθέσεων. Μετὰ τὰ ἐν Ἡρακλείῳ καθ' ἑκάστην συμβαίνοντα καὶ τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγράφη ἡ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολή, φόνον εἰς Περιβόλια, ἐξῶθεν τῶν Χανίων, τοῦ Καμπουράκη, ἐνὸς ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς μεγαλειτέρας οἰκογενείας χριστιανῶν, ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς εὐρίσκεται ἐν τοιοῦτῳ ἐρεθισμῷ, ὥστε δὲν εἶναι παράδοξον ν' ἀκούσωμεν ταχέως τὴν ἐκρηξίν νεᾶς ἐπαναστάσεως μετὰ τὴν σημαίαν τῆς ἐνώσεως. Περὶ τούτου φέρεται ἐπείσθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν διεθνή ἐπιτροπὴν Εὐρωπαῖοι, διότι ὁ ἐσχάτως ἐκ Κρήτης εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπανακάμψας Γάλλος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος Ἄλβαριζ διεκήρυττεν ἀναφανδὸν, ὅτι ἀκόμη εὐρίσκετο ἐν τῇ νήσῳ,

ὅτι τὰ σημερινὰ μέτρα εἶναι διὰ τὴν Κρήτην προσωρινὰ ἐμβαλλώματα, καὶ μόνον μία εἶναι ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις.

+

Ἡ αὐτή. — Ἡ ἐν Κρήτῃ κατάστασις κατὰ τε τὰς ἐπισήμους καὶ τὰς ἰδιωτικὰς πληροφορίας τῆς ἡμέρας εἶναι πλέον ἢ ἐκρυθμὸς. Οἱ Τοῦρκοι ὀπλισμένοι, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, κατέστησαν προκλητικώτατοι, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν φονεύουσι φιλητύχους χριστιανούς, μὴ φειδόμενοι οὔτε τῶν γυναικῶν, οὔτε τῶν παιδιῶν. Ἀρπάζουσι τὰς περιουσίας τῶν χριστιανῶν καὶ βίαν ἐκδιώκουσιν αὐτούς τῶν οἰκιῶν των. Ἡ ἀπρόοπτος αὕτη μεταβολὴ τῆς καταστάσεως εἶναι ἀναμφιβόλως ἔργον τῆς Πύλης, ἣτις οὐδεμίαν ἔχουσα διαθέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ νέον Κρητικὸν Πολίτευμα ἐξωθεῖ εἰς ταραχὰς τοὺς Τουρκοκρητάς, ἵνα δικαιολογήσῃ νέαν ἀποστολὴν στρατοῦ εἰς τὴν νῆσον καὶ νέαν αὐτῆς ὑποδούλωσιν. — Κατὰ τὰς χθεσινὰς δὲ ἐκ Κρήτης πληροφορίας, ὃ ἐν Χανίοις ἀναθρασμὸς προῆλθεν, διότι τὸ Σαββατὸν ἐφρονεῦθη ἐξῶθεν τῶν Χανίων, εἰς τὰ Περιβόλια, ὃ ἐκ τῶν ἐγκρίτων χριστιανῶν Γ. Καμπουράκης. Μόλις ἐγνώσθη τοῦτο οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐσήμαναν συνάθροισιν, ἐξ ὧν δὲ τῶν περιχώρων κατῆλθον οἱ χριστιανοὶ ἔνοπλοι ἐξῶθεν τῶν Χανίων ἰ διεκόψαν τὴν συγκοινωνίαν. Οἱ ἐν Χανίοις χριστιανοὶ ἐκλείσθησαν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των. Ἐν Ρεθύμνῃ ἡ συγκοινωνία τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἔξω διεκόπη, μέγας δὲ παρατηρεῖται ἀναθρασμὸς. — Ἐν Ἡρακλείῳ οἱ Τοῦρκοι ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ἀφορμῇ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν χριστιανῶν, τὴν δὲ Πέμπτην μεγάλη συμπλοκὴ ἐγένετο ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἣς ἀγιοῦνται τὰ ἀποτελέσματα. — Κατὰ χθεσινὰς ὁμως αὐθεντικὰς πληροφορίας ἡ ἐν Ἡρακλείῳ κατάστασις ἐκαλλιτέρευσεν ἢ ἐν τοῖς περιχώροις ὁμως παραμένει στάσιμος. — Ἡ παρὰ τῶν χριστιανῶν γενομένη πολιορκία τοῦ Μυλοποτάμου, περὶ ἧς μεταδίδει πληροφορίας τὸ Ἐθνικὸν Πρῆκτορεῖον, ἐλύθη τῇ παρεμβάσει τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν προξένων τῶν Μεγάλων Δυναμῶν. — Μεταξὺ τῶν χωρίων Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ Μελεσσῶν εἰς τοῦ Ἀλλῆ ἐφένθη τὴν βρῦσιν συνεπλάκησαν

Τούρκοι πρὸς χριστιανούς. Οἱ Τούρκοι ἔχασαν δύο ἀνδρας καὶ πολλὰ πρόβατα· ἀριθμοῦσι δὲ καὶ ἀρκετοὺς πληγωμένους. — Ἐς τὸ Κολομόδι τῆς ἐπαρχίας Πεδιάδος συνήφθη μάχη, διότι οἱ χριστιανοὶ ἠμπόδισαν τοὺς Ὀθωμανοὺς διευθυνομένους πρὸς τὸ Ἡράκλειον. Ἐπίσης συμπλοκὴ συνήφθη καὶ εἰς τὸν Βαθὺν Ποταμὸν Πεδιάδος διὰ τὸν ἴδιον λόγον. — Δύο ἐκ τῶν πληγωθέντων χριστιανῶν εἰς τὰ Σπήλαια ἐσώθησαν μεταφερθέντες ὑπὸ στρατιωτῶν εἰς τὸν Τεκὲν τοῦ Χανιαλῆ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Ἡράκλειον.

×

Ἡ « Ἀκρόπολις ».— Ἐν τῷ Προλόγῳ τῶν « Ἐκ Θεσσαλίας ἀκτίνων » μου γράφω ἐπὶ λέξει τὰς:

« Ἐκεῖ (ἐν Μακεδονίᾳ) ἀντήχησαν πάλιν μὲ νέαν ζωὴν τὰ θάνατα τῆς κλεφτουριάς τραγουδία, καὶ ὁ γέρον βοσκὸς τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐκ τῆς κάννης, δι' ἧς ἐφόνευσε τὸν ἀπάνθρωπον καὶ τύραννον ὀθωμανὸν, κατασκευάσας φλογέραν ἵνα ψάλλῃ τὸ νέον θούριον, ὅπερ ἐνεπνεύσθη ὁ λυρικός πλέον καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γενικοῦ ὄργανοῦ τούτου καταστάς Σουρῆς:

« Ἐύπνα, Ρῆγα πρωτομάρτυ, μὲ σπαθὶ καὶ μὲ κοντύλι,
Βροντοκτύπημα ν' ἀκούσης σὲ πελάγη καὶ στερηκίς,
κι' ἄς χαράξῃ χαμογέλιοι σὰ κατὰ κλειστά σου χεῖλη
ποῦ κελᾶῖδῃσαν μιὰ μέρα χίλιας δυὸ παρηγοριάς ! »

« Ἐύπνα νέα νὰ βλογήσῃς « Ἐταιρεία Φιλική »
ποῦ κρυμμένη μὲς' σὲ τούτη τὴν ἐλεύθερη γωνιά,
τὰ παιδιὰ σου ποῦ στεναῖζον σκορπισμένα ὄω κ' ἐκεῖ,
δὲν τάφινει μοναχὰ των τὸ χαντζάρι τοῦ φονηᾶ ! »

Μ' αὐτὸ τὸ τραγοῦδι σὰ χεῖλη, τραγοῦδι ὅπερ θὰ τονίσῃ ἡ Μοῦσα ἐμπνευσμένου αὔριον ἴσως μουσουργοῦ, διὰ νὰ ποκτήσῃ καὶ ἡ Ἑλλάς τὴν Μασσαλιώτιδά της, θὰ ἐξέλθωμεν, ὦ νεότης Θεσσαλική, τὴν ἀνοιξιν ὅλοι μαζῆ, ὅλοι οἱ ἐστεμμένοι τὰς γνάθους μὲ τοὺς πρώτους ἰούλους τῆς νεότητος! Ἐκεῖ, ἐκεῖ παρὰ τὰ ρεῖθρα τοῦ Στριμόνος θάποπλύνωμεν τὸ παρελθὸν ὄνειδος ἐβδομηκονταετοῦς σήψεως καὶ τελεμάτων συναλλαγῆς!...

×

Τὸ α' Ἀστυ.—2,000 Τούρκοι εἰσῆλθον ἤδη ἐκ νέου εἰς τὸ Ἡράκλειον, ὅπου οἱ Χριστιανοί, εὐρισκόμενοι ἐν μεγάλῃ μειονοψηφίᾳ, διαταλοῦν ἰκτεθειμένοι εἰς τὴν τυφλὴν ὄργην τῶν ἀγρίων συμπολιτῶν των. Ἐξῶθεν τοῦ Ἡρακλείου ἐφανεύθησαν μίαν ἡμέραν ἑπτὰ Χριστιανοί, ἐδέησε δὲ ν' ἀποσταλῶσιν ἐκ Χανίων τρία θωρηκτὰ πρὸς προστασίαν τῶν Χριστιανῶν. Ἐν τούτοις οἱ Τούρκοι γίνονται θρασύτεροι, προχθὲς δὲ Σάββατον ἐξῶθεν τῶν Χανίων ἐφόνευσαν πρόκριτον Χριστιανὸν ἐκ γνωστοτάτης οἰκογενείας. — Ἐξ ἄλλου τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου εἶνε ὀλόκληρον σχεδὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Χριστιανῶν, οὐδεὶς δ' ὑφίσταται μεταξὺ Τούρκων καὶ Χριστιανῶν συγχρωτισμὸς, καὶ πάντες, Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι, ζητοῦν καὶ εὐχονται τέλος πάντων νὰ λήξῃ ἀπαξ διὰ παντὸς ἡ κατάστασις αὕτη, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ βίος κατέστη ἀβίωτος. — Ἐἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ ζήσωμεν μαζῆ, λέγουσιν οἱ Χριστιανοί, ὁμιλοῦντες περὶ τῶν Τούρκων, οἱ Τούρκοι δὲ κάμνουν ὅ, τι δύνανται διὰ ν' ἀποδείξουν τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τῶν Χριστιανῶν. — Οἱ Τούρκοι ζητοῦν ξενικὴν κατοχὴν. Ζητοῦν εἶναι δῆποτε ἕλλην λύσιν. Ἴσως κατὰ βάθος προτιμοῦν καὶ αὐτοὶ τὴν ἔνωσιν. Μεταρρυθμίσεις ὁμως δὲν θ' ἀφήσουν νὰ ἐφαρμοσθοῦν. — Εὐτυχῶς οἱ Κρήτες εἶνε σήμερον ὅλοι σχεδὸν ἔνοπλοι, δὲν ἔχουν δ' ἔλλειψιν ἢ φυσιογγίων μόνον. — Καὶ πάντες, ὑπὸ τοιοῦτους θρούς, ἀπεβλέπουσιν πρὸς τὴν ἐπανάστασιν ὡς ἀναπόφευκτον, ὡς μοιραίαν, ὡς μὴ δυναμένην ν' ἀναβληθῆ. — Ἐἶνε εὐκολὸν νὰ ἡμιλῆ τις περὶ ὑπομονῆς, μεταρρυθμίσεων καὶ καταπλασμάτων εἰς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶνε καθ' ἑκάστην ἰκτεθειμένη, οἱ ὁποῖοι ἔχασαν ἢ κινδυνεύουσι νὰ χάσουν τὴν περιουσίαν των καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν τολμῶσι ν' ἀνοικοδομήσωσιν ἐκ νέου τὰς οἰκίας των. Ἄλλὰ τί νὰ τὰς κάμουν τὰς συμβουλάς καὶ τὰς παραινήσεις; Δὲν τοὺς σώζουσι. — Ἡδὴ ἡ ἐπανάστασις θὰ εἶχεν ἐκραγῆ, ἂν δὲν παρεμπόδιζεν αὐτὴν ὁ ἐν Χανίοις Γεν. πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ἰδιάζων ἀσκῶν γόητρον ἐπὶ τῶν Κρητῶν. — Μόλην τὴν διάθεσιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ μὴ παροξύνωμεν τὰ πράγματα, νὰ μὴ ἐμπνεύσωμεν πρὸς τοὺς Κρήτας ἐλπίδας, νὰ συστήσωμεν εἰς αὐτοὺς ἡσυχίαν καὶ μετριότη-
θειαν, φοβούμεθα, ὅτι πολὺ ταχέως θὰ εὐρεθῶμεν ἐνώπιον νέας ἐπανάστασεως, ἐπανάστασεως, ἡ ὁποία θὰ εἶνε πλέον ἢ τελευταία. —

Πρὸς τὴν λύσιν ταύτην βαιόμεν μοιραίως καὶ θά φθάσωμεν, χωρὶς νὰ τὸ ἐνόησωμεν ἴσως, πρὸ τῶν Κρητικῶν ἐκλογῶν. — Τότε ἐγείρεται ἐνώπιον ἡμῶν τὸ φοβερὸν ἐρωτηματικόν, τί θὰ πράξῃ ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς; — Ἡ ὄρα τῶν σοβαρῶν σκέψεων καὶ τῶν σοβαρῶν ἀποφάσεων θὰ σημάνη πιθανῶς ταχέως, νομίζομεν δὲ, ὅτι καθήκον τῶν εἰλικρινῶς ὑπηρετούντων τὴν πατρίδα αὐτῶν δημοσιογράφων εἶνε νὰ θέσῃ τὴν κατάστασιν γυμνὴν ἐνώπιον πάντων, εὐχόμενοι μὲν ν' ἀποσοβηθῶσιν οἱ κίνδυνοι, οἱ ἐπικείμενοι ἐπὶ τῆς μεγαλονήσου, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμενοι ν' ἀποκρούσῃ τὰς ἀνησυχίας αὐτῶν **περὶ τῶν συμβησομένων, ἐὰν νέα ἐπανάστασις ἐν Κρήτῃ δὲν εὔρη τὴν Ἑλλάδα πρόθυμον ἀντιλήπτορα καὶ βοηθὸν τῶν Κρητῶν.**

×

Τὸ «Ἐμπρὸς». — ΣΟΦΙΑ, τῆ 15 Ἰανουαρίου 1897. — Εἰς τὰς κρίσιμους αὐτὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπαρ, ἀφῃπισθεὶς τέλος πάντων, περισυλλέγεται καὶ ζωηρῶς μεριμνᾷ περὶ τῆς αὔριον, καθ' ἃς οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ γωνίᾳ τῆς Ἑλλάδος ζῶντες, ὡσεὶ γαλθανισθέντες ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἀπέσεισαν τὸν δεινὸν καὶ δλέθριον Ἐφιάλτην τῆς μικροπολιτικῆς καὶ τῶν προσωπικῶν κυβερνήσεων, καὶ ἐργάζονται **διὰ τῆς ἡλεκτρισάσης πᾶν τὸ ἑλληνικὸν «Ἐθνικῆς Ἑταιρείας»** τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἀνθρώπῳ τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ τὴν προετοιμασίαν καὶ προπαρασκευὴν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων πρὸς διεκδίκησιν ἐπιτυχῆ καὶ τελεσφόρον τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐνόμισα εὐκαιρον καὶ πατριωτικὸν ἔργον, ὑπείκων εἰς τὴν τιμητικὴν κίτησιν τῆς εὐγενοῦς διευθύνσεως τοῦ φιλοπροόδου «Ἐμπρὸς», ἵνα διὰ σειρᾶς ἐπιστολῶν ἀπὸ τῆς Βουλγαρικῆς πρωτεύουσῆς καταστήσω ὡς οἶόν τε γνωστὴν τοῖς ἀρμοδίοις τὴν καθ' ὅλου κατάστασιν τοῦ νεωτάτου μὲν τῶν κρατιδίων τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου, ἀλλὰ καὶ τοῦ μᾶλλον σφριγῶντος καὶ ἰσχυροτέρου ὑπὸ ἔποψιν στρατιωτικῶν δυνάμεων παράγοντος πολιτικοῦ κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις ἀρχομένην ὀριστικὴν ἀνέλιξιν τοῦ ὅλου ἀνατολικοῦ ζητήματος.

×

Ἡ «Ἐστία». — Εἰς παρὰμονὰς γενικῆς ἐπαναστάσεως εὐρίσκεται ἡ Κρήτη, καθ' ἃ βεβαιούσιν αἱ ἐκεῖθεν προερχόμεναι ἐπίτημοι καὶ ἰδιωτικαὶ εἰδήσεις. Τὴν δ' ἐπανάστασιν τυχόντων ἐνῶ ἀφ' ἐνῆς καθιστῶσιν ἀναπόφευκτον οἱ Τοῦρκοι διὰ τῆς προκλητικῆς αὐτῶν στάσεως ἀπέναντι τῶν Χριστιανῶν, ἀμφίβολον εἶνε ἐξ ἄλλου ὅτι θὰ προλάβωσιν οἱ στρατολογηθέντες Ἴταλοὶ παραβινοφόροι καὶ οἱ ἐκ Βουλγαρίας ἐκπεμπόμενοι χωροφύλακες. — Εὐτυχῶς οἱ Κρήτες, καθ' ὃν χρόνον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐστεφανοῦτο διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν ἐπὶ τῇ θαυμαστῇ λύσει τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, αὐτοὶ ἐξησφαλίζοντο ἀπὸ πάσης ἐν μέλλοντι ὁμοίας ἐκδουλεύσεως τοῦ ἐπισήμου Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐξοπλιζόμενοι ἐπαρκῶς. Καὶ ἐν ᾧ οἱ Εὐρωπαῖοι εἰσῆγον δῆθεν μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν μεγαλόνησον καὶ κενὰ σχέδια εἰρηνοποιήσεως, οἱ Κρήτες πρακτικώτερον εἰσῆγον ὄπλα καὶ φυσίγγια. — Ὡστε ὁ νέος ἀγὼν δὲν θὰ εὖρη αὐτοὺς ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκτεθειμένους εἰς τὸ πατρικὸν ἔλεος τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν τοῦ κ. Σκουζέ.

Οἱ Κρήτες θὰ στηρίξωσι τὰ δίκαιά των ἐπὶ τῆς ἰδίας δυνάμει βέβαιοι, ὅτι ὅπως πάντοτε καὶ τώρα θὰ ἔχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν βοήθειαν, τοῦ πολιτισμένου κόσμου τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν θαυμασμόν, τοῦ Θεοῦ τὴν εὐλογίαν εἰς ἐπιτέλεσιν τοῦ αἵματοδρέκτου αὐτῶν πόθου : τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος !

ΤΗΝ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφῆμερίς». — Καὶ οἱ μὲν Κρήτες, οἱ οὕτως ὑπερφιλάως προκαλούμενοι ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν συνοίκων, γνωρίζουν πῶς θ' ἀπαντήσωσι, καὶ θ' ἀπαντήσωσιν ἀμέσως εἰς τὰς αἵματηρὰς προκλήσεις, αἱ ὅποια ὑβριστικώταται ἀπευθύνονται καὶ κατὰ τῶν Δυνάμειν, τῶν εἰσηγησαμένων τὰς ἀποκρουόμενας μεταρρυθμίσεις. Τί δὲ ἡμεῖς θὰ πράξωμεν ἐντεῦθεν ; — Δὲν ἐρωτῶμεν τί θὰ πράξῃ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρὸς τὴν Κρήτην καθήκον του καὶ τὴν φορὰν ταύτην, προθυμότερον παρὰ ποτε, διότι νῦν πρόκειται περὶ τοῦ τελευταίου καὶ

χαλιπωτέρου αγώνος. Ἄλλ' αἱ ἰδιωτικαὶ ἐνέργειαι δὲν τελεσφο-
ροῦσιν ἂν μὴ ἰθύνωνται ὑπὸ τῆς ἐνιαίας κυβερνητικῆς βουλήσεως.
θ' ἀναγκασθῆ δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἂν ὁ ἀγὼν γενικευθῆ
ἐν Κρήτῃ, νὰ μεταβάλλῃ πολιτείας, καὶ νὰ παύτῃ ἅ ντιδρῶσα,
ὅπωςδῆποτε, κατ' αὐτοῦ.

+

Ἡ αὐτή.—ΧΑΝΙΑ, 21 Ἰανουαρίου.—Ἡ κατάστασις ἐπι-
δεινοῦται. Οἱ φόνοι καὶ αἱ συγκρούσεις γενικεῦνται.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 Ἰανουαρίου.—Ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος σχολιά-
ζει κατὰ τρόπον ἀπαισιόδοξον τὰς ἐκ Κρήτης καταφθανούσας ἀνη-
σχητικὰς εἰδήσεις.

+

Ἡ αὐτή.—Καὶ αἱ χθεσιναὶ ἐκ Κρήτης πληροφορίες παριστῶσι
σοβαρωτάτην ἐν τῇ νήσῳ κατάστασιν καὶ τὴν ἐπανάστασιν γενι-
κευομένην.—Κατὰ τὰς αὐθεντικὰς πληροφορίας ἡ ἐκλεχθεῖσα ἐκ
προκρίτων ἐπιτροπὴ, ἣτις ἀπεστάλη εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς
νήσου πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν διασαλευθεῖσαν τάξιν,
ἐπέστρεψεν εἰς Χανιά μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν
τῆς.—Ἡ ἐπαρχία τῆς Ρεθύμνης ὀλόκληρος διχτελεῖ ἀνάστατος, ἐνῶ
δὲ οἱ χριστιανοὶ ἐπιθυμοῦν τὴν ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως, ὅπως τοῦ-
ναντίον πράττουσιν οἱ Μουσουλμάνοι, προκαλοῦντες καὶ ἐπὶ τῷ
ἐλαχίστῳ ταραχάς. Ἐν Ρεθύμνῃ καὶ τοῖς περὶ οἱ Τούρκοι ἤρχισαν
τὰς συνήθεις αὐτοῖς βιαιοπραγίας. — Ἐνώπιον τῆς καταστάσεως
ταύτης ὁ Γεν. Διοικητὴς ἀποδεικνύεται ἀνίκανος νὰ ἐπιναφέρῃ τὴν
τάξιν. — Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὁ Τουρκικὸς στρατός, ὁ ἀπο-
σταλεὶς εἰς τὰς ἐπαρχίας, οὐδόπως ἐπενέβη εἴτε ὑπὲρ τῶν Τούρκων,
εἴτε κατὰ τῶν χριστιανῶν. — Οἱ διὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἀτμο-
πλοίου «Σμύρνη» τῆς Ἐταιρίας Κουρτζῆ ἀφιχθέντες χθὲς
εἰς Πειραιᾶ ὀλίγοι ἐπιβάται ἐκ Χανίων διηγοῦνται σοβαρὰ
πράγματα, περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Κρήτης, ἐνε-
κεν τῆς ὁποίας διετάχθη τὸ ἀνωτέρω ἀτμόπλοιον παρὰ τῶν ἀρ-
χῶν τῶν Χανίων νὰ μὴ προσεγγίσῃ εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας
ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Πειραιᾶ. Ὁ ἐρεθισμὸς τῶν κατοίκων
εἶνε ἀπερίγραπτος ἐνεκεν τῶν τελευταίων φόνων καὶ συμπλοκῶν.

Καὶ τὰ δύο στοιχεῖα, τό τε χριστιανικόν καὶ Τουρκικόν, περιῆλθον εἰς ἐπίφοβον θέσιν, ἀναπόφευκτος δὲ καθίσταται ἡ γενίκευσις τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τῇ νήσῳ. Ἡ ἐν Χανίοις γενομένη συμπλοκὴ μεταξὺ Τούρκων καὶ Χριστιανῶν ἠρίθμησεν 24 νεκρούς, ἐξ ὧν οἱ ἐννέα ἀνήκουν εἰς Χριστιανούς, ἤρκεσε δὲ ἡ αἱματηρὰ αὕτη συμπλοκὴ ὅπως ἐνσπείρῃ τὸν πανικὸν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἠναγκάσθησαν νὰ κλείσωσι τὰ καταστήματα τῶν καὶ νὰ καταφύγωσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν εἰς τὰς Μονάς. Ὡς ἐπακολούθημα ὁμοῦς ἡ συμπλοκὴ αὕτη ἔσχε καὶ ἄλλην τοιαύτην, λαβούσαν χώραν τὴν προχθεσινὴν Δευτέραν, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς 15, ἐν οἷς καὶ ὁ χριστιανὸς πρόεδρος τοῦ Διοικητηρίου Μαρκουλάκης. — Ἐν Χανίοις διεδόθη ὅτι ἐγένοντο σφαγαὶ καὶ ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ, καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάσθησαν πολλαὶ χριστιανικαὶ οἰκογένειαι νὰ φύγωσιν ἐκ τῶν πόλεων. — Συνεπεία τῶν ταραχῶν τούτων τὰ ἐν τῷ λιμένι τῶν Χανίων ὀρμοῦντα Ἀγγλικά σκάφη ἀπεβίβασαν 50 πεζοναύτας ἐνόπλους πρὸς φρούρησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ προξενείου. — Κατὰ τὰς συμπλοκάς τῶν Χανίων λέγουσι, ὅτι ἐφονεύθησαν καὶ δύο πολῖται, Γάλλοι τὴν ἐθνικότητα. — Εἰς τὸν λιμένα τῶν Χανίων ὀρμοῦσιν ἤδη τρία Ἀγγλικά σκάφη, δύο Ἰταλικά, ἐν Γαλλικὸν καὶ ἐν Ἀμερικανικὸν καταπλεῦσαν ἐκεῖ προχθές. — Οἱ αὐτοὶ ἐπιβᾶται ἐβεβαίωσαν ἡμᾶς, ὅτι κατὰ τὸν πλοῦν παρετήρησαν μακρόθεν ἕξ πολεμικὰ πλοῖα κατευθυνόμενα εἰς Κρήτην, τῶν ὁποίων ὁμοῦς τὴν ἐθνικότητα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνωσιν.

×

Τὸ «**Ἄστυ**». — Ἀπὸ τῆς χθὲς αἰ ἐκ τῆς μεγαλονήσου ἐρχόμεναι εἰδήσεις γίνονται δεινότεραι. Εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐκρήξεως. Μᾶλλον ἡ ἐκρήξις ἐπῆλθεν. Οὔτε τῶν διπλωματῶν ἢ τέχνη, οὔτε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐπιφυλακτικότης, οὔτε τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἢ σύνεσις καὶ ἡ μετριοπάθειαι ἴσχυσαν νὰ ποτρέψωσι τὸν κίνδυνον. — Οἱ Τούρκοι, ὅταν εἶδαν, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐφκρυσθῶσιν αἱ μεταρρυθμίσεις, ἐξηγέρθησαν καὶ ἤρχισαν προκαλοῦντες ταραχάς. Μόνον ἄλλως εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν φύσιν τῶν Τούρκων ἐπιτρέπεται νὰ πιστεύουν ὅτι ἦσαν δυνατὰ καὶ πιθανὰ μεταρρυθμίσεις . . .

Ἄν πέρυσιν ἢ λύσει τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἐφαίνατο πρόωρος, σήμερον κανεὶς δὲν θὰ εἶπη πλέον αὐτὴν τοιαύτην. Ἄν πέρυσιν ὁ καρπὸς δὲν ἐθεωρεῖτο ὄριμος, τώρα παραώριμασε πλέον. Ἐὰν ὑπῆρχον λογικαὶ ὁπωσοῦν ἀντιρρήσεις, σήμερον κατέπεσαν καὶ κατεθρυσμαπίσθησαν ὑπὸ τὴν βίαν τῶν Τουρρικῶν γρόνθων. — Εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Εὐρώπην ἀνήκει νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας, διὰ νὰ δώσουν τέλος εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουν ἡ ἱστορία, οἱ ἀγῶνες τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης, ἣτις κακῶς θὰ ὑπηρετηθῆ, ἂν ἀφεθῆ φλεγμαίνουσα καὶ ἀνίατος ἡ Κρητικὴ πληγὴ, καὶ ἐπιτραπῆ εἰς τὴν ἐκεῖθεν γάγγραιναν νὰ καταλάβῃ ὅλον τὸ Τουρρικὸν Κράτος.

×

Ἡ «Ἐστία».— Εἴμεθα λοιπὸν εἰς πλήρη ἐπανάστασιν, ἐπανάστασιν ἢ ὁποία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα συνέπειαν θὰ ἔχῃ τὴν ἀνακλήρῳξιν τῆς Ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος. — Οἱ Κρήτες ἐπέισθησαν ὅτι ὅλα τὰ θεραπευτικὰ μέσα, τὰ ὡς προσωρινὰ προτεινόμενα ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, εἶνε ἀνίσχυρα ἀπέναντι τοῦ δεινοῦ νοσήματος τῆς τυραννικῆς ἀναρχίας ὑπερσπαράσσει τὴν πατρίδα αὐτῶν. — Ἐπείσθησαν δὲ βεβαίως καὶ οἱ πολιτικοὶ παθολόγοι τῆς Εὐρώπης, ὅτι αἱ συνταγαὶ τῶν πρὸς καθυσόχασιν τῆς Κρήτης χρησιμεύουσι μόνον ἵνα δημιουργῶσι νέας ἐπιπλοκάς. — Ἀπομένει μόνον νὰ πεισθῆ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος περὶ τούτου καὶ νὰ περσασκευασθῆ δεόντως εἰς τὰ ἐν Κρήτῃ ἐπικείμενα μεγάλα συμβάντα. Ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐμπνεύσῃ ποτε εἰς τοὺς Κρήτας καὶ εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς διπλωμάτας καὶ εἰς τὸ ὅλον ἔθνος πεπειθήσιν τὸ Κράτος αὐτό, **ἐφ' ὅσον κυβερνᾶται ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ὁστις ἐδήλωσεν ἤδη ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῆ τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης**, ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ὁστις ἀπεδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν διαφόρων Κολοκυνθοπούλων δημάρχων καὶ τὰς ψήφους τῶν 120 προβάτων τῆς ποιμένης του διὰ τὴν θαυμασίαν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, **τὴν λύσιν ἣτις ἀκριβῶς παρεσκεύασε τὸ νέον ἐπαναστατικὸν κομβόδεμα** ; — Ἄς φρονοῦν ὅτι θέλουν οἱ

ἄλλοι· τὸ ἐφ' ἡμῖν μίαν ἀκράδαντον πεποίθησιν ἔχομεν : — Μετὰ κυβερνήσεως Δηλιγιάννη οὐδὲν ἐθνικὸν καλὸν δύναται νὰ προσδοκῆ ἢ Ἑλλάς.

×

Τὸ « Ἐμπρὸς ». — Εἰμπορεῖ νὰ σταματήσῃ διὰ μίαν στιγμὴν ὁ φαιδρὸς ἤχος τῆς μουσικῆς τοῦ χοροῦ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν χορευόντων ἀρχόντων μας αἱ κρυφαὶ τῶν σφαζομένων ἐμοφύλων ἐν Κρήτῃ. Εἶνε καιρὸς ἀρά γε τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ὑπεθυμίσωμεν, ὅτι ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἣτις πληρόνεται σήμερον μὲ τόσα αἵματα, ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ; Ἀλλὰ λησμονοῦμεν πᾶσαν τοιαύτην ὑπόμνησιν διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν κυβέρνησιν. Θεωρεῖ τὴν Ἑλλάδα κράτος, ἔχον κυριαρχικὰ δικαιώματα, κράτος ἔχον ὑποχρέωσιν νὰ προστατεύσῃ τοὺς σφαζομένους αὐτοῦ ὑπηκόους ; Ὁκτὼ μῆνες παρήλθον ἀφ' οὗτου ἄλλη σφαγὴ ἐν Χανίοις συνετάραξε τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν θηριωδίαν αὐτῆς χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ σιγκινήσῃ τὴν ἀνίκανον Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὥστε νὰ λάθῃ μέτρα σύντονα οὐχὶ μόνον διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ταραχῆς, ἀλλ' οὔτε νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ὁμόφυλον αὐτῆς πληθυσμόν. Καὶ ἠκούσθησαν τότε πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἀδρανείας ἀναίσχυντα ψεῦδη περὶ τῆς ἀπειλητικῆς στάσεως Μεγάλων Δυνάμεων, ἅτινα ἀνηρέθησαν παρευθῆς. Καὶ παρεστάθησαν οἱ κίνδυνοι τῆς ἐμφάνισεως στόλου Ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῆ ἰσχυρῇ τῷ ὄτι ἤθελον ἐξαφθῆ τὰ πνεύματα τῶν Τούρκων. Ἀλλὰ ποτὸν φάσμα ἐμποδίζει σήμερον τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅπως ἐκπληρώσῃ πρὸς τὴν Κρήτην στοιχειώδη ὑποχρέωσιν τιμῆς ἀποστέλλουσα πάραυτα τὸν στόλον ἡμῶν εἰς Χανία ; Ἡ φοβεῖται μήπως ἐξαφθῶσι καὶ πάλιν τὰ πνεύματα εἰς τόπον, εἰς τὸν ὅποιον τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον σφάζουν καὶ πυρπολοῦν καὶ διαρπάζουσιν ἐν ἀδιακόπῃ καὶ λυσσαλέῳ ἀγῶνι ἀμοιβαίως ἐξοντώσεως. — Καπνὸς γενικῆς πυρκαϊᾶς ὑψοῦται καθ' ὅλην τὴν Κρήτην, καὶ αἷμα ἀμειλίκτου σφαγῆς κατερύθρανε τὴν γῆν. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ αἱ κρυφαὶ τῆς πάλης θὰ φθάσωσι μέχρις ἡμῶν, ὡς πικρὸς ἔλεγχος πρὸς τὸ κοιμώμενον κράτος ὑπὸ τὸν ἀνικανώτερον τῶν πρωθυπουργῶν αὐτοῦ. — Ἡ ἀγανά-

κτησις καταπνίγει ἐν ἡμῖν τὴν δύναμιν, ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν ὑψίστην περιφρόνησιν τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἀναισθητοὺς ἐκείνους ἄρχοντας, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἐνδιαφέρον, παρὰ μόνον διὰ τὰ συμφέροντά των, δὲν ἔχουσιν ὑπερηφάνειαν παρὰ μόνον πρὸς τοὺς εὐτελεῖς αὐτῶν κόλακας, καὶ ἐνῶ εὐρίσκουσιν ἄνδρας διὰ τὰ πολιορκήσασαι τοὺς φοιτητὰς καὶ προστατεύσασαι τὰ δικαιώματά των ἐκεῖ ὅπου δὲν προσβάλλονται, δὲν εὐρίσκουσι τὴν στιγμὴν ταύτην, οὔτε πλοῖα, οὔτε στρατιώτας, ὅπως προστατεύσασαι τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἅτινα τὴν στιγμὴν ταύτην καταπατοῦνται καὶ σφαγιαζονται καὶ ἐξουθενοῦνται ἐν Κρήτῃ.

Ἡ αὐτή. — Γνώμη πρεσβευτοῦ. — Βαθυτάτην αἰσθησιν ἐνεποίησαν εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους τὰ ἐν Χανίοις συμβάντα. Κατόπιν τῶν γενομένων σφγκῶν θεωροῦσιν ἀδύνατον πλέον τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου πολιτεύματος, τὴν δ' ἐπανάστασιν ἀρξάμενην ἀπὸ τῆς προχθεσινῆς ἡμέρας. — Δὲν φρονοῦσιν ὅμως, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔχει καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὴν εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν ἀπώλεσε πέρυσιν, ὅπως καταλάβῃ τὴν νῆσον, διότι ἡ παρούσα τῶν ξένων πολεμικῶν καθιστᾷ ἀδύνατον τὸ τοιοῦτον ἐγχείρημα. Ἄλλ' ἡ ἐμφάνισις τοῦ στόλου τῆς εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα εἶνε καθήκον τοῦ ὁποίου οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν σοβαρότητα. — Εἰς δὲ τῶν ἐνταῦθα πρέσβειων ἔλεγε χθὲς, ὅτι θεωρεῖ ὡς μόνην λύσιν κατόπιν τῆς νέας περιπλοκῆς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῆς Κρήτης. Ἄλλ' ἡ ἀσυμφωνία τῶν Δυνάμεων ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ παρατείνῃ ἐπὶ πολὺ τὴν δεινὴν ταύτην κατάστασιν.

+

Ἡ αὐτή. — Ἐτὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων εἰς τοὺς ἐνταῦθα (ἐν Βιτωλίοις) φυλακισμένους προσελθὼν τις εἰς τὰς φυλακὰς, ἀδείξας τῶν ἀρχῶν, ἐμοίρασεν εἰς τοὺς ἐν αὐταῖς κρατούμενους, ἐν οἷς καὶ Ἕλληνας ἀντάρτας, ἀνά ἐν μετζίτιον ἐκάστῳ. Ἀπελθόντος ἐκείνου, ἐρρέθη, ὅτι τὰ χρήματα ἦσαν Βουλγαρικὰ. Ἐν ἀκρατήτῳ ὄργῃ οἱ ἡμέτεροι Ἕλληνες ἀντάρται, μονονουχὶ θραύσαντες τὰ σίδηρα, ἀνοίξαντες τὸ παράθυρον τὰ ἐπέταξαν ἔξω. — Ἡμεῖς εἰμεθα Ἕλληνες, εἶπον, καὶ χρήματα Βουλγαρικὰ δὲν θέλομεν, ἄς εἶνε καλὰ ἡ Ἑλλάς. — Ἐν θαυμασμῷ δὲ οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς Τοῦρκοι, καὶ

οἱ δεσμοφύλακες ἔλεγον περὶ αὐτῶν. — Τὶ θηρία εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, τί δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ κατορθώσουν, ἐὰν ἦσαν ἔξω. — Ὅτε δὲ ἐν τῇ πόλει ἐκοινολογήθη τὸ γεγονός παρὰ Τούρκων, σεμνυόμενοι οἱ Ἕλληνες ἀπήντων. — Πολὺ ἀργὰ τοὺς ἐκαταλάβατε καὶ περισσότερα θὰ ἰδῆτε ἀκόμη.

ΤΗΝ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἐφῆμερίς ». — Καθ' ὅσον τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα δξύνονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπειλοῦντα γενικωτέρας περιπλοκάς, κατὰ τοσοῦτον ἐπιτείνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἡ γενικὴ δυσφορία. — Ὅφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἣν ἄλλως μόνον οἱ ἐθελοτυφλοῦντες δὲν βλέπουσι καὶ οἱ πλανῶντες ἑαυτοὺς δὲν ἀναγνωρίζουν. Ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν τίποτε δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του· τὰ πάντα παρίστανται μετατοπισμένα, ἐφήμερα, ἀναληθῆ· ἐν τῇ προκυπτούσῃ δ' ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης ἀβεβαιότητι οὐδεὶς δύναται νὰ προτῆ τὴν ἐπιφυλλάτει ἡμῖν ἡ ἐπαύριον...

Ἀκινήσια λοιπὸν κυβερνητικὴ, ἀποτελεμάτως νομοθετικὴ, φθίσις οικονομικὴ, νέκρωσις ἐθνικὴ. Ἐντεῦθεν ἡ γενικὴ δυσφορία, ἡ προφανῶς καθ' ἐκάστην ἐπιτεινομένη καὶ ἀποβαίνουσα λίαν ἐπικίνδυνος — ἃς τὸ εἶπωμεν ἀπεριφράστως — καθ' ὅσον τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα δξύνονται.

+

Ἡ αὐτή. — ΧΑΝΙΑ, 22 Ἰανουαρίου. Ἐπιδεινουμένης τῆς καταστάσεως, τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Σούδας ἐλλιμενισμένα θωρηκτὰ προσωρμίσθησαν εἰς τὸν λιμένα τῶν Χανίων. Τὰ πληρώματα ἐν ὀπλισμῷ μάχης εἶνε ἑτοιμα ν' ἀποβιασθῶσιν ἅμα τῷ πρώτῳ σημείῳ. Αἱ μεταξὺ Τούρκων καὶ Χριστιανῶν ἀντεδικήσεις ἐξαγριοῦνται. Αἱ λεηλασίαι καὶ αἱ πυρπολήσεις, αἵτινες ἐχαρακτήριζον τὴν ἐπανάστασιν πέρυσιν, ἐπανελήφθησαν. Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ προξενικὸν σῶμα ἀγωνίζονται νὰ καθησυχάσωσι τὰ πνεύματα καὶ νὰ πείσωσι τοὺς μαχομένους νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα. Βεβαιοῦται ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ στρατὸς ἀπέχει νὰ ἐπέμβῃ.

ΧΑΝΙΑ, 22 'Ιανουαρίου. Οί πρόξενοι φοβούνται γενικήν ἐπι-
νάστασιν ἐὰν δὲν κατορθώσουσιν νὰ γίνωσι κύριοι τῆς καταστά-
σεως ἀμέσως.

×

Ἡ αὐτή.— Κατ' ἀσφαλεῖς τηλεγραφικὰς ἐκ Χανίων εἰδήσεις
ἡ αὐτόθι κατάστασις δεινοῦται. Οἱ Χριστιανοὶ πλησιάζουσιν εἰς
τὴν πόλιν. Οἱ Τούρκοι ἐζήτησαν παρὰ τῶν ἀρχῶν πολεμεφόδια
ἅτινα τοῖς ἠρνήθησαν. — Ἐξ ἐκδικήσεως κινούμενοι οἱ Χριστιανοὶ
προέβησαν εἰς πυρπόλησιν τοῦ χωρίου Ταράτσα. — Πλεῖστοι Τούρ-
κοι ἐξεληθόντες προχθὲς ἔνοπλοι ἔκαυσαν τὰ χωρία Τσικαλαργιά
καὶ Μουριές. Τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ ἐν Σούδα ἠγκυροβολημένα
προέβησαν εἰς ναυτικὴν ἐπίδειξιν εἰς Χανιά. Τοιχῦται ἐπιδείξεις
ἐγένοντο καὶ ἄλλαι καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Εἰς τοὺς κυβερνήτας
τῶν ξένων πλοίων ἐδόθησαν διαταγαὶ νὰ προστατεύωσι τοὺς
ὑπηκόους των ἐν περιπτώσει σφαγῶν. — Ὁ τε Γενικὸς καὶ Στρα-
τιωτικὸς διοικητὴς τῆς νήσου ἐζήτησεν ὅπως τὸ προξενικὸν σῶμα
καὶ μάλιστα οἱ πρόξενοι Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος ἐξέλ-
θωσι μετὰ τοῦ Βέροβιτς ἵνα πείσωσι τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς
Τούρκους νὰ καταπαύσωσι τὰς συμπλοκάς. — Εἰς πολλὰ χωρία οἱ
Χριστιανοὶ παρακωλύουσι τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ὀθωμανικῶν οἰκο-
γενειῶν. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης συνεκεντρώθη αὐτόθι
στρατὸς ἐκ 2000 ἀνδρῶν. — Ὑποτίθεται ὅτι ὁ στρατὸς οὗτος εἶνε
προωρισμένος διὰ τὴν Κρήτην πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐκεῖ στρατοῦ. —
Πανταχόθεν τῆς Ἀνατολῆς ἀναχωροῦσι διὰ Κρήτην πολεμικὰ
πλοῖα ἕνεκα τῶν ταραχῶν. Σήμερον ἀποπλέουσιν ἐκ Πειραιῶς τὰ
δύο Αὐστριακὰ πολεμικὰ. Τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λιμένος ἀποπλέοντα
Ρωσσικὰ θὰ καταπλεύσωσιν εἰς Πάρον.

+

Ἡ αὐτή.— Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἀφιχθέντων χθὲς εἰς
Πειραιᾶ διὰ τοῦ ἐκ Κρήτης προερχομένου ἀτμοπλοίου «Θέτις»
τοῦ Τζῶν, Ὀθωμανοὶ ἐξεληθόντες ἐκ Χανίων ἐπυρπόλησαν καὶ
κατέκαυσαν τὰ χωρία Μουριές, Τσικαλαργιά καὶ Ταράτσα. Ὁ
Στρατιωτικὸς διοικητὴς ἐζήτησεν ὅπως ἐξέλθωσιν οἱ πρόξενοι καὶ
λάβωσι μέρος πρὸς καθυσύχασιν τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐρεθισμοῦ.

Ἄλλας λεπτομερείας ἀναφέρουσιν οἱ ἐπιβάται ὅτι τὸ κίνημα τῶν Τούρκων ἦτο προμελετημένον, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς φράσεως, τὴν ὁποίαν εἶπε πρὸς τοὺς ἐπιβάτας τούτους ὁ πλοηγὸς Χιτζηαράπη, ὅστις ὠδήγει τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα τῶν Χανίων, ὅτι δηλαδὴ σήμερον πικιδιὰ θὰ ἔχωμεν καρναβάλια». — Ἐνα Χριστιανὸν ἐφόνευσε πλησίον τῆς παραλίας Τουρκοκρητικὸς ἀναίτιως, ἀφοῦ τοῦ ἐζήτησε τὸ σιγάρον του καὶ ἤναψε τὸ ἰδικόν του, ὠπισθοχώρησε δύο βήματα καὶ σύρας τὸ πολύκροτον ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Χριστιανοῦ — Ὁ Χριστιανὸς ἔθεσε τὴν παλάμην του μεταξὺ τοῦ περ στροφῶν καὶ τῆς καρδίας του, ἀλλ' ἡ σφαῖρα διαπεράσασα τὴν παλάμην ἐπληξεν αὐτὸν ἐπικινδύνως. — Ἐτερον χριστιανόπαιδα, καταδιωκόμενον ὑπὸ ὁμάδος Τούρκων, ἔσωσαν παρεμβάντες Μαυροβούνιοι, οἵτινες μόλις εἶχον ἀποβιβασθῆ. Μεταξὺ τῶν φονευθέντων Χριστιανῶν εἶνε καὶ εἰς ὀνομαζόμενος Καμπουράκης. — Ἐκ τῶν διαφορῶν μερῶν ὅπου ἐφονεύθησαν οἱ ἀνωτέρω εἰκάζεται, ὅτι εἰς τρία διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἔλαβον χώραν μεγάλαι συμπλοκαί, εἰς τὴν παραλίαν δηλαδὴ, ὀλίγον πέραν αὐτῆς καὶ εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς πόλεως τῶν Χανίων, πρὸς τὴν ἐξοχὴν. — Οἱ ἐπιβάται τέλος πάντων μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἀνεχώρει τὸ ἀτμόπλοιον ἤκουον συνεχεῖς συμπυροκροτήσεις, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι συνεκροτεῖτο μάχη, ἐφαίνετο δὲ καὶ ὁ καπνός. — Κατὰ τὰς προηγηθείσας ταραχὰς οὐδέποτε τὰ Τουρκικὰ καταστήματα ἐκλείσθησαν, ἐνῶ κατὰ τὰς προχθεσινὰς Τουρκικὰ καὶ χριστιανικὰ καταστήματα, ὡς καὶ αἱ οἰκίαι πᾶσαι ἦσαν κατάλειστοι, οἱ δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς εὐρεθέντες ἔτρεχον μὲ τὸ πολύκροτον εἰς χεῖρας, ζητοῦντες καταφύγιον. Ὁ στρατὸς ἐτήρει στάσιν οὐδετέραν.

+

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — Τὸ εἰρηνικὸν ἔργον τῶν Δυνάμεων εἶνε μίαν καθαρὰ καταιοπονίαν, μίαν κατάφωρος πολιτικὴν κωμῶδιαν ἀνευ μέτρων, ἐντόνως ἐκδιαστικῶν καὶ περισταλικῶν τῆς Τουρκικῆς πολιτικῆς. Ἡ Τουρκία εἶνε ἐνδεχόμενον χάριν τῶν γενικωτέρων τῆς συμφερόντων νὰ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς θυσίας τῆς νήσου, τῆς ἀποξενώσεώς της, ἀλλὰ δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ καρποφορήσῃ εἰς τὴν Κρήτην τὰ μεταρρυθμιστικὰ σχέδια τῶν

Δυναμέων, ἡ ἔννοια τῶν ὁποίων δὲν τῆς διαφεύγει. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀληθῆς ψυχολογία τῆς Τουρκικῆς πολιτικῆς, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ἐκ νέου ἀνάφλεξις τῶν παθῶν ἐν τῇ νήσῳ. Ἡ Εὐρώπη εὐρίσκεται σήμερον πρὸ τοῦ ἐπιτακτικοῦ διλήμματος ἢ ν' ἀποσπᾷ τὴν νῆσον ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σουλτάνου ἢ ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ ἐνόπλιως τὴν τήρησιν τῆς ἐκεῖ τάξεως. Ἐὰν οὔτε τὸ ἐν κάμῃ τὸ ταχύτερον οὔτε τὸ ἄλλο θὰ εἶπῃ ὅτι ἡ Κρήτη καὶ ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἐν αὐτῇ τάξις δὲν ἀπετέλεσαν ποτὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀληθοῦς μερίμνης αὐτῆς. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπόκειται νὰ σώσῃ τὴν Κρήτην ἀπὸ νέων καταστροφῶν φοβερωτέρων τῶν γνωστῶν, διότι ὁ νέος ἄγων θὰ εἶνε καὶ ὁ τελευταῖος, ἀλλὰ καὶ τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ἀνακινήσεως.

Ἡ αὐτή. — Ἐλέγετο μετὰ βεβαιότητος χθὲς ὅτι ἕνεκα τῆς ἐκρυθμοῦ ἐν Κρήτῃ καταστάσεως ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἔδωκε διαταγὰς ὅπως ἀναχωρήσουν ἐκεῖσε ἐκ Σμύρνης δισχίλιοι Τούρκοι στρατιῶται πρὸς ἐπικαθορὰν τῆς τάξεως. Τὸ μέτρον τοῦτο δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐξερθεῖσῃ ἔτι μᾶλλον τὰ πνεύματα καὶ νὰ προκαλέσῃ μεγαλητέρας ταραχάς.

+

Ἡ αὐτή. — Ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἠκούοντο μακρόθεν ἔξωθεν τῶν Χανίων ὄμαδὸν πυρᾶ, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι μάχη κρατερὰ συνήπτετο εἰς τι τῶν πέριξ χωρίων μεταξύ πολυπληθῶν Τούρκων καὶ Χριστιανῶν. — Τὸ ἀτμόπλοιον ἠμποδίσθη νὰ προσεγγίσῃ εἰς Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον κατὰ διαταγὴν τοῦ προξένου κ. Γεννάδη, διὰ νὰ μὴ γνωστοποιηθοῦν καὶ εἰς τὰς πόλεις ταύτας τὰ συμβάντα ἐν Χανίοις καὶ ἀπειληθῶσι καὶ ἐκεῖ ὅμοιαι σκηναί. Ἐκρατήθη δὲ ἐπὶ ὥρας τὸ ἀτμόπλοιον, μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς, διὰ νὰ παραλάβῃ ἐν ἀνάγκῃ χριστιανικὰς οικογενείας, ἐὰν αἱ ταραχαὶ ἐξηκολούθουν.

+

Τὸ «Ἄδεν». — Ἐὰν ἄλλη ἦτο ἡ Βουλὴ, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς ὑπερτάτης κρίσεως, μετ' ἀγωνίας καὶ μετὰ παλμῶν

θὰ ἀνεμένετο ἡ παρουσία της. Χιλιάδες θὰ περιεκύκλονον σήμερον τὸ ἀπόγευμα τὸ Βουλευτήριον καὶ ὄλων τὰ βλέμματα θὰ ἐστρέφοντο πρὸς τὸ φωτισμένον κτίριον. — Πρὸς τοῦτο ὅμως θ' ἀπη-
τεῖτο ἡ Βουλὴ ν' ἀντιπροσώπευε τὰ αἰσθήματα τοῦ τόπου. Πρὸς
τοῦτο θὰ ἐχρειάζετο οἱ πόθοι του νὰ εἶνε πόθοι της, αἱ ιδέαι του
ιδέαι της καὶ αἱ συγκινήσεις του συγκινήσεις της. Θ' ἀπητεῖτο
ἐπικοινωνία ἄμεσος καὶ εἰλικρινὴς πρὸς τὴν καρδίαν τῆς χώρας,
πρὸς τοὺς παλμοὺς, ὑπὸ τῶν ὁποίων δονεῖται, πρὸς τοὺς πόθους,
ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐξογκόνεται. Τὸ κύριον πρόσωπον τότε θὰ ἦτο ἡ
Βουλὴ. — Σήμερον ὅμως στρέφομεν παντοῦ ἄλλοῦ τὰ βλέμματα
διὰ νὰ ἴδωμεν τὴν λύσιν τοῦ ἀδιεξόδου, εἰς τὸ ὅποιον βυθίζεται
ἡ Ἑλλάς, μόνον πρὸς τὴν Βουλὴν δὲν στρεφόμεθα. Τὴν βλέπομεν
στρεφόμενοι πρὸς τὸν Λαόν. Τὴν βλέπομεν στρεφόμενοι πρὸς τὸν
Βασιλέα. Τὴν βλέπομεν στρεφόμενοι πρὸς τὸν Κανάρην, τοῦ ὁποίου
ἡ μορφή προβάλλει εἰς τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα, ὅπως ἡ ἕρις δια-
γράφεται ἐπὶ τῶν συννέφων τῆς θυέλλης. **Υπῆρξαν καὶ οἱ
περιμεινάντες αὐτὴν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς φοιτητάς.** —
Πρὸς τὴν Βουλὴν ὅμως οὔτε ἐστράφη, οὔτε στρέφεται κανεὶς. Ὡς
ὄργανον παθὸν ἀτροφίαν, ἔπαυσε καὶ νὰ λειτουργῇ καὶ νὰ αἰ-
σθάνεται καὶ νὰ εὐρίσκειται εἰς οἰανδήποτε σύγκοινωνίαν πρὸς τὸ
ἔθνος. Ἀπέβη ἀπλοῦν παράρτημα τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν ἀντι-
προσωπεύει ἢ ἄθροισμα συμφερόντων προσωπικῶν καὶ ταπεινῶν,
κατὰ τῶν ὁποίων, ὅλοι τὸ γνωρίζουν, δὲν ἰσχύει καμμία τόλμη,
καμμία ἐξέγερσις, καμμία διαμαρτύρησις. Ἐλειψεν ἀπ' αὐτῆς ἡ
ἐνέργεια καὶ ἡ λέξις πρωτοβουλία διεγράφη ἀπὸ τὸ λεξικόν της....

Δὲν ἐννοεῖ ὅλα αὐτὰ ἡ Βουλὴ; Δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος,
τὸν ὅποιον ἐστήριξε, ἐφθάρη καὶ κατέπεσεν εἰς τὴν κοινὴν συνεί-
δησιν; Δὲν αἰσθάνεται, ὅτι **ἡ πολιτικὴ ἀποσύνθεσις**, τὴν
ὁποίαν ἐγέννησεν εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν, **ἐπλήρωσεν αὐτὴν
δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων;** — Καὶ ἂν τὸ ἐννοῇ;
**διατί δὲν ἔχει τὸ θάρρος ν' ἀναζητήσῃ τὸν ἄν-
θρωπον τῶν καιρῶν;** Διατί δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ συγ-
κεντρώσῃ τὰ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους; Διατί δὲν ἔχει τὴν δύ-
ναμιν νὰ συνοψίσῃ ταῦτα εἰς ἐκδήλωσιν, σώζουσιν τὸ γόητρον
τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος καὶ χωρίζουσιν τὴν Ἑθνικὴν

ἀντιπροσωπείαν ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως ; — Μετὰ ἢ ἄνευ τῆς Βουλῆς, τὸ Ἔθνος θὰ σωθῆ, περὶ αὐτοῦ ἂς μὴν ἀπατάται ἡ πλειοψηφία. — Τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτήν, ἂν δὲν σωθῆ δι' αὐτῆς.

+

Ἡ αὐτὴ. — Ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἀντελήφθη ἀκόμη τὰ ἀστραπιαίως, ἂν καὶ οὐχὶ ἀπροσδοκῆτως ἐπελθόντα γεγονότα. Ἡ πατρις κοιμάται· ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία εὐρίσκεται εἰς νάρκωσιν χειμερινήν. Τὰ φρούρια φεῦ ! δὲν θὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ τῶν στενωῶς αὐτὰ πολιορκούντων, καὶ ἂν εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ ὡς ἐβελούσια θύματα χιλιάδες ριφθῶσι. Διὰ τῆς πείνης δὲν θὰ παραδοθῶσι τὰ μόνα ὑπολειπόμενα κέντρα τῆς ξένης κατακτῆσεως καὶ διὰ τῆς ἐφόδου δὲν θὰ κυριευθῶσιν. Θὰ ρεύσῃ τὸ αἷμα· θ' ἀποτεφρώσῃ τὸ πῦρ ὅπου δύναται ἀκόμη ὁ ἐχθρὸς νὰ θέσῃ αὐτὸ, καὶ ἡ δυστυχία θὰ ἐκταθῆ ἀπὸ ἄκρου ἕως ἄκρου· ἡ λυσσώδης ἀντίστασις καὶ ἐπιμονὴ ἑκατέρωθεν θὰ γεννήσῃ πάλιν ἡμέρας ζοφεράς, ἡμέρας θλίψεως καὶ ἄλγους ἀθεραπεύτου διὰ τὸν Κρητικὸν λαὸν, διὰ τοὺς Ἑλληνας πάντας. — Ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἑλλάς μόνη θὰ ἦτο καὶ αὐθις σήμερον ἡ μόνη κεκλημένη νὰ σώσῃ τὴν Κρήτην, νὰ σώσῃ ἑαυτήν, νὰ εὐεργετήσῃ τὴν Εὐρώπην. — Ἐν πολεμικὸν μας πλοῖον, ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, τοῦ Βασιλέως τὸ στέμμα, ἐν ἀπόσπασμα τακτικοῦ στρατοῦ θὰ ἔσωζον τὴν Κρήτην, ἧς ἡ τύχη δὲν ἐξαρτάται πλέον ἐκ τῶν Κρητῶν, οὔτε Τούρκων οὔτε Χριστιανῶν. — Θὰ αἰσθανθῆ ὅμως τοῦτο ἡ Ἑλλάς, θὰ αἰσθανθῶσι τὸ καθήκον τοῦτο ἐκεῖνοι, ἐξ ὧν ἡ τύχη τῆς Κρήτης, ἡ τύχη τοῦ ἔθνους σήμερον ἐξαρτάται ; — Ἐν θλίψει καὶ ὀδύνη πρέπει νὰ ὑποβάλλῃ σήμερον εἰς ἑαυτὸν ἕκαστος τὴν ἐρώτησιν ταύτην. Συμφοράς, ἀπελπισίαν, ἀπόγνωσιν συνεσώρευσεν εἰς τὸ ἔθνος ἡ λυμαينوμένη αὐτὸ ἀθλιότης. Οἶκτον, οἶκτον μόνον περιμένει καὶ σήμερον ἔτι. Ἄρκετ πλέον τὸ κακόν· ἄρκοῦσιν οἱ ὄνειδισμοί, οἱ κόλαφοι, ὁ σταυρὸς του.

+

Ἡ αὐτὴ. — Χθесινὰ ἐκ Χανίων τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Κρήτῃ δεινοῦται. Οἱ Χριστιανοὶ τῶν περιχώρων Χανίων, βιασθέντες ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἔλαβον τὰ ὅπλα,

κατήλθον δ' εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κατέλαβον τὰς ἐπικαιροτέρας θέσεις, ἀπειλοῦντες εἰσβολὴν εἰς τὴν πόλιν πρὸς προστασίαν τῆς κινδυνευούσης ζωῆς τῶν ὁμοεθνῶν των, συνεκρούσθησαν δὲ πρὸς Τούρκους, χωρικούς, οἵτινες ἐπετέθησαν ἐναντίον των καὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ὑποχωρήσουν, καταδιώκοντες δ' αὐτοὺς προέβησαν μέχρι τοῦ χωρίου Ταράτσα, ὅπου αἱ ἐπύλεις καὶ ἡ θερινὴ διαμονὴ τῶν Βέηδων, καὶ παρέδωκαν τοῦτο εἰς τὸ πῦρ, ἀντεκδικούμενοι τὰς πυρπολήσεις χριστιανικῶν χωρίων. Οἱ Τούρκοι ὑποχωροῦντες ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰ χωρία Τσικαλαριά καὶ Μουρζές, ἐνισχυθέντες ὑπὸ ἐνόπλων ομάδων, αἵτινες ἐξῆλθον ἐκ Χανίων. — Ἡ κατάστασις ἐν τῇ πόλει εἶνε ἀπελπιστικὴ. Πᾶσα κίνησις διεκόπη, οἱ χριστιανοὶ δὲ ὠχυρώθησαν εἰς τὰς οἰκίας των, ἔτοιμοι ν' ἀμυνθῶν κατὰ πάσης ἐπιθέσεως. Οἱ Μχυροβούνοιοι χωροφύλακες φρουροῦν τὸ διοικητήριον, ἡ δὲ στρατιωτικὴ δύναμις θεωρεῖται ἀνεπαρκὴς πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως. Ἐνεκκ τούτου οἱ πρόξενοι τῶν ξένων Δυνάμεων εἰς ἐπανελημμένας προσῆλθον συσκέψεις μετὰ τοῦ Γενικοῦ διοικητοῦ, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως σταλῆ πρὸς τοὺς μαχομένους πρεσβεῖα, ἀποτελουμένη παρ' αὐτοῦ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν προξένων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ὅπως παραινήσῃ αὐτοὺς νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα. — Τὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἅτινα ἦσαν ἠγκυροβολημένα εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας, διῆλθον ἔμπροσθεν τῶν Χανίων, διότι οἱ κυβερνήται των ἔχουν διαταγὰς, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ προστατεύσουν τὴν ζωὴν τῶν ἰδίων ξένων ὑπηκόων.

+

Ἡ αὐτή. — Ἡ κατάστασις εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ρεθύμνης εἶνε ἔτι χειροτέρα. Ὁ Διοικητὴς ἐδήλωσεν εἰς τὸ Προξενικὸν σῶμα, ὅτι διὰ τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὴν διάθεσίν του στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀδυνατεῖ, οὐ μόνον νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας του, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν νὰ φρουρήτῃ καλῶς. Συνεπεία τούτου ἀπὸ κοινοῦ ἐσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως συστήσουν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις, ἐξερχόμενη εἰς τὰ χωρία, νὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον, ὅπως πείσῃ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ παύσουν τὰς συμπλοκάς. Οἱ Χριστιανοὶ ἐν

τούτοις, κατέχοντες ὄχυρά; θέσεις, ἐμποδίζουσι τοὺς Τούρκους νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν πόλιν. — Εἰς τὸ Ἡράκλειον. — Καὶ εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ἡ κατάστασις δὲν εἶνε εὐχάριστος. Μόλις συγκρατεῖται ἡ ὁρμή τῶν Τούρκων, οἵτινες ἀπειλοῦν γενικὴν σφχγὴν. Διὰ τοῦτο οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἐξέρχονται τῶν οἰκιῶν των, ἐζήτησαν δὲ τὴν προστασίαν τῶν ξένων Πρξένων. Δύο Τουρκικὰ χωρία τοῦ τμήματος τούτου πολιορκοῦνται στενωῶς ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ἀπέκοψαν πᾶσαν συγκοινωνίαν τῶν Τούρκων τῶν περιχώρων μετὰ τῶν Τούρκων τῆς πόλεως. Ἐν γένει δὲ παρατηρεῖται τοιοῦτος ἐρεθισμὸς, ὥστε ἀδύνατον εἶνε νὰ μὴ ἐπέλθῃ φοβερὰ αἰματοχυσία ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν.

×

Ἡ αὐτὴ — Ἡ ἐπανάστασις συνεχίζεται. — Ἐπιστολὴ ἐκ Κρήτης σημαίνοντος προσώπου πρὸς τὸν βουλευτὴν κ. Ράλλην λέγει αὐτολεξεῖ. α Ἡ ἐπανάστασις συνεχίζεται.

×

Ἡ «Ἐστία». — Ὅσα ἤρχισαν γραφόμενα πάλιν εἰς κυβερνητικὰς ἐφημερίδας περὶ σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν Κρήτῃ νέαν ἐπανάστασιν, μόνον ὑπὸ τῶν μωρῶν δύνανται νὰ πιστευθῶσιν. — Ἡμεῖς κατ' ἀρχὴν οὐδὲν ἀναγράφομεν, διότι εἴμεθα βεβαιοὶ μετὰ τὴν ὄλην μέχρι τοῦδε στάσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς τὰ ἔθνικὰ ζητήματα, ὅτι μόνος πόθος καὶ σκοπὸς του εἶναι νὰ καταπνίγῃ ταῦτα εἰς τὸ τέλμα τῆς πολιτικῆς σκέψεως, ὅπως ἐξασφαλίξῃ εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸ κόμμα του ὅσον τὸ δυνατόν πλείονας ἡμέρας ἐκμυζήτεως τοῦ δημοτοῦ ταμείου. — Αἱ περὶ παρασκευῶν καὶ σχεδίων διαδόσεις σκοπὸν ἔχουσι μόνον τὴν παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς ἄνετον ἐκπλήρωσιν τῶν ἔθνοκτόνων προθέσεων τῆς Κυβερνήσεως, τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον κατ' οὐδένα τρόπον ἐννοοῦμεν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν καὶ ἡμεῖς. — Προκειμένου μάλιστα ἰδιαιτέρως περὶ τῆς Κρήτης, εἶναι ἀνυπέρβλητος ἀναισχυντία πᾶσα ἀξίωσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς ἀνάμειξιν πρὸς διευθέτησιν τῆς τύχης τῶν Κρητῶν, οὐδὲ θὰ ἀνεχθῶσι ποτὲ ταύτην οἱ μυχῆται τῶν Λευκῶν Ὁρέων, μετὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ σφαγιασμὸν τῆς πατρίδος των, τὸν διὰ πανηγυρικῶν

συλλαλητηρίων καὶ πανδήμων συγχαρητηρίων συντελεσθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν φθινέπωρον....

... Ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ἂν δὲν θέλῃ, θὰ ἐκβιασθῇ νὰ παραιτηθῇ. Ἐκεὶ φέρονται μοιραίως τὰ πράγματα ἀπὸ πολλοῦ διὰ βήματος βραδέως καὶ πολλάκις ἀνακουπέντος, ἀλλ' ἀτφαλοῦς. Ἡ δὲ δημιουργηθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀναρχικὴ κατάστασις ἐν μέσαις Ἀθήναις, καὶ ἡ νέα ἔκρηξις τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ αἱ ἐκ Μακεδονίας κραυγαὶ τοῦ κινδύνου καὶ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει παροξυνόμενα πράγματα κατέστησαν ἔτι μᾶλλον ἀναπόφευκτον καὶ ἐπείγουσαν τὴν κυβερνητικὴν μεταβολήν. Εἴτε ἐκ τῶν ἄνω, εἴτε ἐκ τῶν κάτω, ἡ ἀνατροπὴ θὰ ἐπέληθ. Εὐχταῖον δὲ εἶναι νὰ προλάβῃ ὁ Βασιλεὺς τὴν δεινῶς μέλλουσαν νὰ ἐκσπάσῃ κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ του λαϊκὴν θύελλαν, ἧτις ἔφθασεν εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον. Τί ἀναμένει ἐπὶ πλέον;

×

Ἡ αὐτή.— Κατὰ τηλεγράφημα σημερινὸν ἐκ Κρήτης, χθὲς οἱ πρόξενοι τῆς Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Βέροβιτς ἐξῆλθον τῶν Χανίων, ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆ, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν πυρποληθέντων χωρίων. — Κατὰ τὰς μαρτυρίας τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἡ ὁποία χθὲς τὴν νύκτα ἐπέτρεψεν εἰς τὰ Χανία ἄπρακτος, ὅλα τὰ περὶ χωρία μετεβλήθησαν εἰς στάκτην — Τοὺς μαχομένους Χριστιανοὺς, τοὺς κατέχοντας ὅλας τὰς περὶ τῶν Χανίων ὑψηλὰς κορυφάς, οὔτε νὰ πλησιάσουν καὶ νὰ κατάρθωσαν ἕνεκα τοῦ ἐξκκολουθητικοῦ καὶ ὀλογὲν γενικευομένου πυρός. — Κατὰ τὴν εἰσβολὴν των οἱ Τυρκοὶ εἰς Γαλατᾶν τὴν πρῶταν τῆς Δευτέρας ἐπυρπόλησαν τὰς πρώτας οἰκίας, καὶ ἐφόνευσαν τοὺς παρατυχόντας ἐντὸς ἡμισείας ὥρας, μεθ' ὃ ἐξῆλθον. — Οἱ Χριστιανοὶ κατῆλθον τότε καὶ ἐκδιώξαντες τοὺς ἐν Ταράτση Τούρκους ἐπυρπόλησαν τὰς οἰκίας των. Ἐπίσης δ' ἐπυρπόλησαν καὶ τὰς ἐν Ἀγίᾳ Μαρίνῃ οἰκίας τῶν Τούρκων. — Τόσον δ' ἐπλησίασαν οἱ Χριστιανοὶ ἐν Χανίοις, ὥστε κατέχουν ἤδη τὴν Καινούργια χώραν, ἧτις εἶναι Τουρκικὴν προάστειον, ἀπέχον τέταρτον τῆς ὥρας τῶν Χανίων, καὶ ἐκεῖθεν ἐμποδίζουν τοὺς Τούρκους εἴτε νὰ

ἐξέλθουν εἴτε νὰ εἰσέλθουν. Τοῦτο δὲ ἠνάγκασε τοὺς προξένους νὰ συνελθουν καὶ ἀποστείλουν τὴν ἐκ τῶν συναδέλφων των ἐπιτροπὴν μετὰ τοῦ Γενικοῦ διοικητοῦ ὅπως συστήσωσιν ἡσυχίαν....

×

Ἡ αὐτή. — Αἱ σημεριναὶ ἐκ Ρεθύμνου τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις εἶναι σοβαρόταται. (Ὁ) Τοῦρκοι τῶν περιζῆ εἰσβλόντες εἰς τὴν πόλιν — ὡς ἀπὸ προχθὲς ἀνήγγειλε τὸ ἰδιαιτέρον μας τηλεγράφημα — ἤρχισαν νὰ παραβιάζουσι τὰς χριστιανικὰς οἰκίας τῆς Ρεθύμνου καὶ τῶν προαστείων ἐκδιώκοντες τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ἐγκαθιδρυσόμενοι ἐντὸς αὐτῶν.

×

Τὸ « Ἐμπρός ». — Μαζὺ μὲ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Γενικὸς Προξένος τῆς Ἑλλάδος, φέρων πρὸς τὰς ἐνόπλους ομάδας τῶν χριστιανῶν νέας συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. — Τὴν ἀξίαν τῶν συμβουλῶν τούτων ἐξετίμησαν καὶ οἱ Κρήτες καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες κατὰ τὸ παρελθὸν θερος. Ἐὰν ὑπάρχῃ πολιτικὴ ἠγεγεναρθεῖς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, αὕτη εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἢ διὰ τοῦ κ. Προξένου ἐφαρμοσθεῖσα ἐν Κρήτῃ. Δὲν κατηγοροῦμεν τὸν κ. Γεννάδη, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνεγνωρισμένη ἱκανότης ὑφίσταται τὰς δυσαρέστους ταύτας δοκιμασίας. Ἀλλὰ προτρεπομεν τοὺς ἀνδρείους Κρήτας νὰ κλείσωσι τὰ ὄτια πρὸς πᾶσαν συμβουλήν εἴτε τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἴτε τῶν Ἀνάμενων, πολιτευόμενοι ὅπως αὐτοὶ βούλωνται καὶ μὴ δεχόμενοι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ὄπλα καὶ φυσίγγια. — Αἰῶνων δουλεία κατέστησε τοὺς Κρήτας περισσότερον διπλωμάτας τοῦ ἰδίου αὐτῶν ζητήματος ἀπὸ πάντα ἄλλον ὅστις ἐμφανίζεται αὐτόκλητος σύμβουλος αὐτῶν. Ἡ δὲ σημερινὴ κατάστασις τοῖς παρέχει τὸ ἰσχυρότερον ἐπιγεῖνμα ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης, ἥτις ἐὰν ἐφηρμοζέτο ἐν Κρήτῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ Κρήτες θὰ ἦσαν ἤδη ἐλεύθεροι, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἦσαν ἐκτὸς τῆς βολῆς τῶν δολοφονικῶν ὀπλων τῶν Βένδων.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐὰν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔχῃ συνείδησιν, καὶ περὶ

τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν, πολὺ δυσαρέστους στιγμάς θὰ διέρχεται αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ὅσάκις ἀπομσνούμενος ἔρχεται εἰς ἀντιπαράστασιν μὲ τὴν συνείδησίν του. Διότι οὐδέποτε, ὅσον αὐτὰς τὰς ἡμέρας, κατέστησαν προφκνεῖς ἢ περυσινή του ἀπρονοησία καὶ ἀτολμία, οὐδέποτε ὅσον σήμερον κατέστησαν αἰσθηταὶ αἱ συνέπειαι τῆς ἀδραχνείας του κατὰ τὰς ἐν Χανίοις σφραγὰς τοῦ παρελθόντος Μχίου. Ἡ ἀπολεσθεῖσα τότε εὐκαιρία ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἀπώλειαν τῆς Κρήτης διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι δύσκολον εἶναι νὰ παρουσιασθῇ τοιαύτη περίστασις πλέον. — Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μικροψυχία καὶ ἡ μικρόνοιά του ἀνέστειλεν ἐπὶ μακρὸν τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔριψε τὴν ἀτυχῆ νῆσον εἰς ἀδιέξοδον, εἰς ἣν ὁ Κύριος οἶδε, ἕως πότε θὰ παραδέρνη, χωρὶς νὰ δύναται νὰ εὕρῃ διέξοδον. — Θὰ ἀνανεωθῇ ἡ ἐπανάστασις, θὰ μείνουν οἱ Κρήτες κύριοι ὅλης τῆς νήσου, πλὴν τῶν φρουρίων. Ἄλλὰ τοῦτο ποσάκις ἔχει γείνει, χωρὶς κανέν οὐσιῶδες ἀποτέλεσμα; Αἱ Δυνάμεις, πάλιν θὰ παρέμβουν· ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ προσφέρῃ προθύμως τὰς ὑπηρεσίας της ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, καὶ ὁ ἄρχισῃ νέα ἀπόπειρα ἐφαρμογῆς τῶν ἐμβαλωμάτων, ἕως οὐ νέα ἀνατροπὴ, νέα ταρχαὶ ἀνανεώσουν τὴν ἐπανάστασιν. — Καὶ ἡ Κρήτη θὰ σπείρῃ εἰς αὐτὸ τὸ ἀτελεύτητον μαρτύριον, εἰς αὐτὴν τὴν ἀδιάκοπον ἀναρχίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐρημώσῃ τὸ ἔδαφός της, ἡ ὁποία θὰ μεταβάλλῃ εἰς ἐπαίτας τὸν πληθυσμὸν της. Καὶ θὰ πηγαινοέρχωνται τὰ γυναικοπαῖδα, καὶ θὰ συγκυλίσεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀθλιότητα ἡ Ἑλλάς μετὰ τῆς Κρητης, ὑποβαλλομένη εἰς βχερίας δαπάνας πρὸς ἀποστολὴν ἐφοδίων καὶ διατροφήν τῶν γυναικοπαίδων. — Καὶ ἡ πιθανωτέρα ἔκβασις τῆς καταστάσεως ταύτης φίνεται ἡ ξένη κτοχή. Διότι τίς δύναται νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι αἱ ταρχαὶ τῶν Τουρκοκρητικῶν δὲν εἶναι ὑποκινήσεις Δυνάμεώς τινος ἐκ τῶν ἐποφθαλμιουσῶν τὴν Κρήτην; Τίς δύναται νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι εἰς τὸ νέον πολίτευμα δὲν ἐδόθη σκοπίμως ὁ τραγελαφικὸς χαρακτήρ, τὸν ὁποῖον ἔχει, διὰ νὰ καταστῇ ἀνεφάρμοστον καὶ, παρατεινομένης τῆς ἀναρχίας, δοθῇ ἀφορμὴ ἐπεμβάσεως εἰς ναυτικὴν τινα Δύναμιν; Ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις μαρτύρησε τὴν ἀνικκνότητά της νὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην, δὲν μένει πρὸς νὰ τὴν καταλάβῃ τρίτος. Καὶ ἔσως προπαρσκευα-

στικά ἦσαν αἱ περυσιναὶ δηλώσεις ἐνὸς ὑφυπουργοῦ ἐκφράσαντος ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θέλει τὴν Κρήτην. — Ἄλλ' ἐὰν εἶναι ἀπελπισία ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, μεγάλαί ἐλπίδες ὑπάρχουσιν ἀπὸ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἀνδρίαν τῶν Κρητῶν, οἵτινες ἐφάνησαν πάντοτε ὀξυδερκέστεροι ἀπὸ πάντων Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν. Διὰ τῆς ἐπὶ μῆνας ὑπακοῆς των εἰς τὰ προστάγματα τῆς Εὐρώπης ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξεγερθῶσι, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν πειραιάτων τῆς αὐτονομίας, νὰ ἐξεγερθῶσιν εἰς ἀγῶνα πείσμονα, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ δεχθῶσι καμμίαν πρότασιν εἰρήνης, καμμίαν συζήτησιν τεινούσαν εἰς προσωρινὰ μέτρα. Ἡ μόνη σωτηρία τῆς Κρήτης εἶναι ἡ Ἐνωσις. — Ἄλλ' ἂν καὶ τώρα δὲν ἐπιδιωχθῇ διὰ τῶν ὄπλων μόνον αὐτὴ ἡ λύσις, φοδοῦμαι ὅτι τὸ τέλος τῶν ἀπὸ πέρυσιν ἐπικρατουσῶν ἀνωμαλιῶν θὰ εἶναι ἡ ἀποξένωσις τῆς Κρήτης, ἡ μετάβασις αὐτῆς ἀπὸ ἐνὸς ξένου ζυγοῦ εἰς ἄλλον.

×

Ἡ αὐτή. Ἡ ἐν Ἡρακλείῳ κατάστασις ἐξκολουθεῖ οὕτω σχεδὸν ἡ αὐτή. Τὰ ληφθέντα μέτρα δὲν ἤρκεσαν νὰ ἐπαναφέρουν τελείως τὴν ἡσυχίαν καὶ ν' ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις. Ἡ κρίσις εὐρίσκεται ἐν τῷ αὐτῷ ὀξυτάτῳ σημείῳ. Ὅλοι οἱ ξένοι ὑπήκοοι ζητοῦσι νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ ν' ἀναχωρήσουν καὶ πρὸς τοῦτο ἐτηλεγράφησαν οἱ ἐν Ἡρακλείῳ ὑποπρόξενοι πρὸς τοὺς ἐν Χανίοις προξένους νὰ ἐνεργήσωσι παρὰ τῷ Γενικῷ Διοικητῇ νὰ διατάξῃ νὰ μὴ ἐμποδίζεταί ἡ ἀναχώρησις ξένων ὑπηκόων. Χθὲς ἐντὸς τῆς πόλεως Ἡρακλείου εἰς τὴν «Πλατεῖα Στρατῶν» Ὀθωμανὸς τις ἐπυροβόλησε καθ' ἐνὸς Χριστιανοῦ. Τοῦτο προὔξενητε δικαίως τὸν πανικὸν καὶ πάραυτα ὅλα τὰ ἡμίλειστα χριστιανικὰ καταστήματα καθ' ὀλοκληρίαν ἐκλείσθησαν. Εὐτυχῶς δὲν παρηκολούθησαν ἄλλαι δυσάρεστοι συνέπειαι. — Εἰς τὰς ἐπαρχίας οἱ Χριστιανοὶ πολιορκοῦσι τοὺς Ὀθωμανοὺς εἰς διάφορα χωρία, ὡς ἐν Κερκμοῦτζι, Μαλεβουζίῳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐμποδίζοντες τοὺς ὑπολειπομένους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἡρακλείου, ἵνα οὕτω κρατῶντες αὐτοὺς ὡς ὀμήρους εὐρίσκωνται εἰς ἀσφάλειαν οἱ πολῖται Χριστιανοί. Οἱ εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν βεβαιοῦνται ὅτι ἠρώτουν

τούς Μπεηδες να τοις εἴπωσι τὴν ἀφορμὴν δι' ἣν τοὺς ἐκάλεσαν, ἐξ οὗ ἐναργέστατα ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ Τούρκοι καὶ ἐν τῇ περιστασί τούτῃ ἐνήργησαν, ὡς πάντοτε, ἀπὸ σχεδίου ἀποβλέποντες εἰς ἀπωτέρους σκοπούς. Ἐλπίζουσιν ὅτι προκαλοῦντες ταραχὰς θὰ ἐπιτύχωσι τὴν ματαίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προνομίων...

... οἱ Τούρκοι δὲν θέλουσι νὰ ἀφήσουν νὰ ἡσυχάσῃ ἡ νῆσος. Ἐκ τῆς Κρήτης ὅπου οἱ Χριστιανοὶ εἶναι πολυπληθέστατοι καὶ ἰσχυρότατοι ἀπέναντι τῶν Τούρκων ἄς λάβουν πείραν πῶς ἡμποροῦν νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἀλλαγῶν αἱ μεταρρυθμίσεις. Ἀνάγκη ριζικῶν μέτρων νὰ κοπῇ τὸ κακὸν σύρριζα. — Λίαν ὀρθῶς εἶπεν ὁ κ. Βικλάρ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτάς, ἐπανακαμψὺς ἐκ Κρήτης: «μάτην κοπιᾶζομεν συντάττοντες ὀργανισμοὺς, τὰ πάντα ἀνωφελῆ, μόνον ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐπιφέρῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὸν τόπον.»

×

Ἡ αὐτή. — Ἐὰν αἱ Δυνάμεις (εἶπεν ἐρωτώμενος ἀξιωματικὸς Κρήτης) δὲν λάβουν αὐτὸ τὸ μέτρον, τί θὰ ζητήσουν οἱ Χριστιανοὶ ἐκ νέου ἤδη ἀγωνιζόμενοι; Ὑπέρ τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν θ' ἀγωνισθῶν τῶρα βεβαίως, διότι ταύτας ἀνέλαβον ἤδη αἱ Δυνάμεις ὑπὸ τὴν προστασίαν των, ἐπιδιώξασαι ταύτας ἀκριβῶς ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ λήξαντος ἀγῶνος. Λοιπὸν τῶρα τί θὰ ζητήσουν; — Εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἐφθασαν τὰ πράγματα δύο τινα ἐπιβάλλονται πρὸς παγίωσιν μονίμου ἐν τῇ νήτῳ τάξεως: Ἡ ἔνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ δὲν διστάζω νὰ τὸ εἶπω — ξένη κατοχὴ. Εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἐφθασε τὸ φυλετικὸν μῖτος μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Ὀθωμανῶν ἀδύνατος ἀποβίνει πᾶσα συμφιλίωσις. Μὴ νομίζετε δὲ ὅτι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν δὲν ἀποδέχονται οἱ Μωμεθανοί. Αὐτοὶ δὲν δεχονται νὰ βλέπουν ἄρχοντας αὐτῶν Κρήτας, τὸ ἐγχώριον δηλαδὴ στοιχεῖον. Ἕλληνας ὅμως ἐκ τῆς νῦν ἐλευθέρας Ἑλλάδος πάντες οἱ ἐν τῇ νήτῳ Τούρκοι ἀποδέχονται. Ζήτημα φιλοτιμίας, ὡς βλέπετε, παρκαλύει αὐτοὺς νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως γνώμην των. — Ὑπὲρ τῆς ἐώσεως λοιπὸν μετὰ τῆς Ἑλλάδος θ' ἀγωνισθῶσιν ἤδη οἱ Χριστιανοὶ τῆς νήσου. Ἄν δὲ αἱ Δυνάμεις δὲν στέρξουν ταύτην, τότε βεβαίως θὰ ζητή-

σουν κατ' ἀνάγκην, ὡς ἔτχατον μέτρον, τὴν ξενικὴν κατοχὴν διὰ νὰ τεθῆ τέλος εἰς τὴν ἐμπόλεμον κκτάστασιν, ἣτις διαρκῶς σχεδὸν ὑφίσταται ἐν τῇ νήσῳ κκταπνίγουσα τὴν σχετικὴν εὐμάρειαν τῶν κατοίκων καὶ καταβάλλουσα τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς νήσου. — Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα σας; — Μάλιστα φρονῶ ὅτι ὁ ἤδη ἀρξάμενος ἀγὼν τῆς Κρήτης κατ' ἀνάγκην θὰ καταλήξῃ ἢ εἰς τὴν ἑνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς ξένην κατοχὴν.

×

Ἡ αὐτή. — Ἀπευθυνόμεθα εἰς Κρήτα, ἑξοχον κατέχοντα θέσιν πλὴν μὴ θέλοντα νὰ γνωσθῆ τὸ ὄνομά του. — Τί φρονεῖτε περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως; Φρονῶ ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Κρήτης ἔστρεψε καὶ πρὸς αὐτὴν εὐνοϊκὸν βλέμμα. — Τί ἐννοεῖτε δι' αὐτοῦ; — Ὅτι ἀφοῦ τὴν πρώτην φοράν ἡ Κρήτη ἐκυλίσθη εἰς τὸ αἶμα, χωρὶς τίποτε νὰ κερδήσῃ διότι ἡ δῆθεν αὐτονομία ἡ ὁποία τῇ ἐδόθη εἶναι κωμικὴ, ὑπάρχει τώρα ἐλπίς νὰ ἐξέλθῃ νικητρία ἐκ τῆς νέας δοκιμασίας. Τώρα μάλιστα ἔχει παρὰ πᾶσαν ἄλλην φοράν τὸ δίκαιον ὑπὲρ αὐτῆς· διότι οἱ Τούρκοι ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων. — Καὶ εἰς ποίαν ἀφορμὴν ἀποδίδετε τὸν ἐξερεθισμὸν αὐτὸν τῶν Τούρκων; — Εἰς τὰς μελετωμένους μεταρρυθμίσεις τόσον ἐν Κρήτῃ ὅσον καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ Τούρκοι, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, νομίζουν ὅτι ἔφθασε τὸ τέλος των καὶ καταβάλλουν ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα διὰ νὰ σωθοῦν...

...Γνωρίζω καλῶς ὅτι οἱ Κρήτες τὴν φοράν αὐτὴν χωρὶς νὰ ἀκούσουν κανένα, μὰ κανένα, θὰ κηρύξουν τὴν ἑνωσιν καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. Ἴσως νὰ μὴ κκορθώσουν τίποτε, ἐὰν ἡμεῖς ἐδῶ τοὺς ἀρήσωμεν εἰς τὴν τύχην των, ἐὰν ὅμως τοὺς βοηθήσωμεν ἢ ἔκδοσις τοῦ νέου αὐτοῦ ἀγῶνος τῶν Κρητῶν θὰ εἶναι εὐνοϊκὴ.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ ἐν Κων)πόλει κατάστασις δὲν εἶναι ἡρεμὸς· διότι ὁ Μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν ἀναβρασμῷ ἕνεκεν τῶν μελετωμένων μεταρρυθμίσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφκρμογὴ θὰ προσκρούτῃ μεγάλως εἰς τὸν φανατισμὸν τῶν Τούρκων. Προκειμένου περὶ μεταρρυθμίσεων σημειοῦμεν, ὅτι ἡ ἐφκρμογὴ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐπέτυχεν εἰς τινὰ μέρη τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατο-

ρίας ιδίως ἐν Κοσσυποπιδίῳ, ὅπου ὁ Βαλῆς κατέταξε μέγαν ἀριθμὸν Χριστιανῶν χωροφυλάκων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῆ ἀντίδρασις τις ἀπὸ μέρους τῶν Γούρκων. Ἐνεκεν δὲ τοῦ ἐν Κων)πόλει ἀναβρασμοῦ καὶ συνεπείᾳ παραστάσεων τῶν Πρεσβευτῶν ἐδιπλασιάσθησαν αἱ περιπολῖαι. — Ὅπωςδὴποτε γενικὸν σύνθημα τῶν Μουτουλμάνων εἶναι ἡ διὰ πάσης θυσίας ἀπόκρουσις τῶν μεταρρυθμίσεων.

ΤΗΝ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — Ἐὰν μόνον τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης, τῆς φιλανθρωπίας, τῆς Χριστιανωσύνης ἐνέπνεε τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, ἡ Εὐρώπη θὰ εἶχεν ἤδη λάβει τὴν τελειωτικὴν ἀπόφασίν της. Εὐρίσκεται εἰς τὸ τέρμα πάσης δοκιμασίας, πάσης ἀποπείρας, πάσης προσπαθείας πρὸς ἄλλην διευθέτησιν τῶν Κρητικῶν πραγμάτων. Δὲν μένει παρὰ ἡ ἀνατομία, δὲν ὑπολείπεται παρὰ ἡ ἐγχείρισις τοῦ τμήματος τούτου τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. — Ἄλλ' ἡ Εὐρώπη ἔχει καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα, ἡ διπλωματία της, ἔχει τὰς βλέψεις της, καὶ αὐταὶ καὶ ἐκεῖνα δὲν εἶναι ἐντελῶς κοινὰ μετὰ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν πόθων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. — Καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ ἐπιβάλλεται ἄκρα περίσκεψις ἀλλὰ καὶ σπουδὴ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιστάσεων. Δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ἐπικαλούμεθα αἰωνίως τὸ ἐπιχείρημα τῆς Εὐρωπαϊκῆς θελήσεως. Ἐὰν αὕτη πτωχέυσῃ κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην διὰ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Ἑλλάδα στιγμὴν, ἡ Μεγαλόνησος δὲν ἔχει ν' ἀποβλέψῃ παρὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἀνεπιφύλακτον καὶ ἀπεριόριστον συνδρομὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ κράτους.

×

Ἡ αὐτή. — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα « Ἀκροπόλεως »). — ΘΗΡΑ, 23 Ἰανουαρίου, 6 μ. μ. Πλοιάριον ἔλθον ἐκ Κρήτης ἀνήγειλε τὴν σφραγὴν ὀλοκλήρου τοῦ χωρίου Γαλατᾶ ἀποτελουμένου ἐκ χιλίων πεντακοσίων χριστιανῶν — Σ. Σ. Ἀκροπ. Αἶσθημα ἀρρήτου θλίψεως καὶ δύνης θὰ γεννήσῃ εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν ἡ ἀνωτέρω εἴδησις περὶ σφραγῆς χιλίων πεντακοσίων Χριστιανῶν τοῦ χω-

ρίου Γαλατᾶ. Τὴν φοβερὰν εἶδησιν ἐκόμισεν εἰς Θήραν πλοiάριον ἐκ τῶν παραλίωv τῆς νήσου καταπλεῦσαν, ξηρὰ δὲ ξηρὰ ἄνευ ἐνδοιασμῶν καὶ ὑποθέσεων ὅπως τὴν τηλεγραφεῖ ὁ ἀνταποκριτῆς μας ἀγεται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶνε ἀληθής· ἀλλ' εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἀποδειχθῇ ἀληθής, κατὰ μέρος τοῦλάχιστον ἀληθής — Ὅσον ἄγριοι καὶ πολυπληθεῖς, καὶ ὅσον αἰφνιδίως καὶ ἂν ἐπέπεσαν οἱ Μουσουλμάνοι κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ὅσον αἰφνιδίως καὶ ἂν κατέλαβον τούτους, ἀδύνατον νὰ ἐπρόφθασαν νὰ πελεκήσουν τόσας ψυχὰς Χριστιανῶν χωρὶς οὗτοι — οἱ ὅποιοι ὑποθέτομεν δὲν θὰ ἦσαν ἄοπλοι — ν' ἀντιτάξουν ἀντίστασιν κατὰ τῶν σφαγῶν, καὶ δώσουν καιρὸν καὶ εἰς τοὺς λιποῦς Κρητας νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειάν των. Ἐκτός ἂν καὶ οἱ 1500 ἦσαν γυναικίόπεδα. Τὸ τηλεγράφημά μας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ ἐξακριβώσωμεν ἄργά τὴν νύκτα ἕνεκα τοῦ προκεχωρηκότος τῆς ὥρας, ἀμφιβόλομεν ὅμως ἂν καὶ τὸ ὑπουργεῖον θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ μας πληροφορήσῃ καὶ ἢ ὄχι, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς νήσου συγκοινωνία τῶν Χανίων εἶναι ἀπὸ ἡμερῶν διακεκομμένη.

— Τὸ χωρίον Γαλατᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν σφαγὴν ὄλων τῶν χριστιανῶν κατοίκων ἀναγγέλλει τὸ τηλεγράφημά μας, κεῖται πρὸς τὸ ΝΔ τῶν Χανίων καὶ εἰς μιᾶς ὥρας περίπου ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν καὶ εἰς ἡμισείας ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

×

Ἡ αὐτὴ. — ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 Ἰανουαρίου. — Οἱ ἐν Χανίοις Πρόξενοι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀνεκοίνωσαν εἰς τὰς Κυβερνήσεις αὐτῶν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Ἑλληνοῦ Ἐπισκόπου τῶν Χανίων, πολλῶν Διοικητικῶν Συμβούλων καὶ διαφόρων ἐγκρίτων τῆς νήσου, δι' ἧς καταγγέλλουσι τὰς ἐνεργείας τῶν Βεηδῶν καὶ ζητοῦσι τὴν ἀμεσον ἐφαρμογὴν μέτρων ἀποφασιστικῶν, καὶ ἰδίως τὴν ἀκεραίαν ἐφαρμογὴν τῶν παραχωρηθεισῶν μεταρρυθμίσεων, ἄλλως θέλουσιν ἐργασθῆ τελεσφόρως πρὸς ἀνακήρυξιν τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

×

Ἡ αὐτὴ. — Ὅχι ἀναφορὰν, ἀλλὰ διαμκρτύρησιν ὑπέβαλον οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν

Χριστιανῶν πρὸς τοὺς προζέοντες. Δι' αὐτῆς διαμαρτύρονται κατὰ τῆς καταστάσεως, ἐπικαλοῦμενοι τὴν συνδρομὴν τῶν Δυνάμεων καὶ ἀναμένοντες τὴν ἀντίληψίν των, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δηλοῦσιν ὅτι θὰ μεταχειρισθῶσι πᾶν μέσον τείνον εἰς ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ ἐξεγερσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὰς ἐπελθούσας καταστροφάς, ἐκ τῶν ὁποίων 400 γυναικόπαιδα ἀνέστια καὶ ἄσιτα κατέφυγον γυμνά εἰς μίαν Ἐκκλησίαν.

×

Ἡ αὕτη — Κατὰ πληροφορίας ἐπιβατῶν ἀφιχθέντων χθὲς τὴν ἑσπέραν διὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, φόβους μεγάλους καὶ ἀνηυχίας σοβαρῶς ἐμπνέει αὐτοῖσι ἡ κατὰστασις. Αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἔνεκα διαφόρων διαδόσεων ἀπειλητικῶν κατὰ τῆς τάξεως εὐρίσκονται εἰς διαρκῆ κίνητιν, περιπολοῦσι δὲ διατρέχουσι τὴν πόλιν ἀκαταπαύστως τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα θετούσαι ὑπὸ αὐστηρᾶν ἐπίβλεψιν. Τί ἐνδέχεται νὰ συμβῆ οὐδεὶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ, πάντες ὅμως κατέχονται ὑπ' ἀορίστου φόβου ὅτι εἰς προσεχῆ ἡμέραν ταραχαὶ σοβαρῶς θὰ συμβῶσιν. Διὰ τοῦτο πολλὰ ἄτομα συλλαμβάνονται ὡς ὑποπτα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ ρίπτονται εἰς τὰς φυλακὰς ἢ ἐξορίζονται. Κυρίως συλλήψεις γίνονται μετὰξὺ τῶς προσώπων τῶν εὐρισκομένων εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ Γιλδίξ ἢ τῶν ἐλθόντων ποτὲ εἰς τοιαύτας μετὰ τῶν Ἀνακτόρων.

×

Ἡ αὕτη. — Ἀπὸ στόμαχος εἰς στόμα ἐφέρετο χθὲς ἡ διάδοσις ὅτι καὶ εἰς τὴν Χῖον ἐξηγέρθησαν οἱ κάτοικοι ζητοῦντες ἀνεξαρτησίαν. Ἐλέγετο μάλιστα ὅτι ἀπὸ πολλοῦ μελετῶντες τὸ κίνημα ἔχουν ἐφοδιασθῆ διὰ 18,000 ὅπλων. Τὴν εἰδησιν ταύτην— ἐννοεῖται— ἀναγράφομεν ἀπλῶς ὡς κυκλοφορήσασαν φήμην, διότι ἐπίσημοι εἰδήσεις δὲν ὑπῆρχον, ἐκτὸς ἂν ὑπῆρχον καὶ δὲν ἐδίδοντο.

×

Ἡ αὕτη. — ΣΟΦΙΑ 17 Ἰανουαρίου. — Τὸ Βουλγαρικὸν ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπώλησεν εἰς δημοπρασίαν χθὲς 1.5, 0 0 ὅπλα ὀπισθογεμῆ ἀλλὰ παλαιότερου συστήματος καὶ 50,000 000 ρουσιγγίων ἀντὶ 900,000 ρωάγκων ὁμοῦ. — Περίεργος εἶναι

ἡ σύμπτωσις ὅτι τὰ ὄπλα καὶ φυσίγγια ταῦτα ἠγόρασαν οἱ πλούσιοι ἐνταῦθα Μακεδόνες ἔμποροι ἀδελφοὶ Ἰβανῶφ, ἴτινες κατὰ τὴν θερινὴν Βουλγαρικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1895, ὡς ἐκ τῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ Ν. Τυφεκτζήφ καὶ τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου, εἶχον τὰ μέγιστα συντελέσει εἰς τὴν παρσκευὴν αὐτῆς διὰ τῆς ἐφοδιάσεως πολεμοφοδίων καὶ χρημάτων. — Εἰς ποίους ἄρα γε θέλουσι πωλῆσει καὶ προμηθεύσει τὰ χθές ἀγορασθέντα εἰς εὐτελεῖς τιμὰς ὄπλα καὶ φυσίγγια, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἰκανὸς νὰ ἐξοπλίσῃ ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην; — Αὐτὰ ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίξῃ διὰ τῶν ὀργάνων τῆς τὴν ὑπὸ δούλων Ἑλλήνων ἀγορὰν ὄπλων Γερμ., καὶ ἄλλων συστημάτων, τὸ μὲν διότι ἔκτακτοι εἶναι αἱ περιστάσεις, ὑφ' ἧς ζῶσι σήμερον οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ, τὸ δὲ διότι καὶ αὐτοὶ οἱ Τουρκοὶ πληθυσμοὶ πρόκειται νὰ ἐξοπλιθῶσιν ὑπ' αὐτῆς τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως — διὰ συνεισφορᾶς μάλιστα τῶν Ραϊάδων — ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἀπέναντι πληθυσμῶν ἐφ' ὧν κυριαρχοῦσι. Καὶ ἡ μυστικότης δὲ, μεθ' ἧς ἐργάζονται πάντοτε οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Μακεδονικοὶ Σύλλογοι καὶ Κομιτάτα, πρέπει νὰ καταστήσῃ καὶ ἡμᾶς προμηθεῖς. Ἐὰν καὶ σήμερον ὑπάρχουσι πολλὰ κέντρα ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν οἷς φυλάττονται ὄπλα καὶ ἐφόδια πολέμου ἐντεῦθεν σταλέντα, ἐὰν καὶ αἱ 125,000 ὄπλων καὶ 50,000,000 φυσιγγίων δικτοκορπισθῶσιν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, ἀμφιβάλομεν ἂν θὰ ὑπάρχῃ χωρίον Βουλγαρικὸν ἐν Μακεδονίᾳ ἢ χωρικός ὅστις νὰ μὴ εἶναι δεόντως ἐξοπλισμένος ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς μελλούσας περιπτώσεις.

×

Ἡ «Ἐστία». — Ἡ Βουλὴ χθές ἔδωκε τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως τῆς ἐπιληφθεῖσα, ὡς ἐπελήφθη, τῆς ἐρεύνης τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. — Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐφρόντισε νὰ διαβεβαιώσῃ τὸ Πανελλήνιον ὅτι τὸ ποίμνιόν του μένει ἀτάραχον, μεθ' ὅλας τὰς ἐθνικὰς καταιγίδας αἵτινες μίνονται περὶ αὐτὸ, καὶ ὅτι εἶναι ἕτοιμος εἰς πᾶσαν κατ' αὐτοῦ κατακραυγὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ Ἔθνους, ν' ἀντιτάξῃ ἀντὶ πάσης ἀπολογίας τὰς 110 ψήφους του. — Ἐνῶ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς νέαν μελέτην τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ὡς νὰ μὴ

ἦτο ἐπαρκῆς ἢ μέχρι τοῦδε ἐν πάτῃ ἀνέσει γενομένη ἐπὶ μῆνας
ὄλους, καὶ ὡς νὰ ἐλπίζῃ τάχα ὅτι διὰ τελειοτέρας μελέτης καὶ τε-
χνικωτέρων ἀγορεύσεων θὰ παρασύρῃ τινὰς τῶν ἀκλονήτων καὶ πι-
στῶν Ἑλβετῶν φρουρῶν τοῦ Κορδονίου. — Καὶ εἰς τὸ μεταξὺ ἡ Κρήτη
καίεται καὶ κυλίεται εἰς τὸ αἶμα. — Ἄλλ' εἶνε δυνατόν ἐπὶ πλέον
τοιαύτη Βουλὴ ν' ἀξίωσ' ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐθνικὴν θέλησιν,
καὶ δὲν εἶνε καιρὸς αὐτὸς ὁ λαὸς νὰ ἐπιδείξῃ τὴν κυ-
ρίαρχον δυνάμιν του, συντριβὼν ἀπνῶς τοὺς ἀν-
τιποιοιούμενους τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς καπήλευσιν τῶν
ἱερωτάτων του συμφερόντων ; — Ἐννοεῖ ἢ δὲν ἐν-
νοεῖ ὅτι ἀδραγῶν, ὑπνώπτων ἐπὶ πλεον ὀδμηγεῖται
ἀσφαλῶς εἰς ἐθνικὴν κατασχύνην, ἴσως ἴσως εἰς
νέαν ὑποδοῦλωσιν ;

×

Ἡ αὐτή. — ...Εἶνε λοιπὸν εὐνόητον, ὅτι διὰ τὸν Σουλτάνον
εἶνε προτιμότερον νὰ χάσῃ τὴν Κρήτην ὀλοσχερῶς, παρὰ νὰ δια-
τηρήσῃ αὐτὴν ὑπὸ αὐτόνομον πολιτεύμα εἰς τὴν ἐξουσίαν του.
Τὴν ἀλήθειαν ταύτην τὴν ἐγνωρίζομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες. Ἡ εὐ-
ρωπαϊκὴ διπλωματία, αὐτὴ καὶ μόνη ἤθελε νὰ τυφλώτῃ, αὐτὴ
καὶ μόνη ἐπέμενε νὰ μὴ τὴν ἀναγνωρίσῃ. Ἡ πεῖρα σήμερον θὰ
τὴν διδάξῃ ἄρα γε ; Τὰ ἤδη συμβαίνοντα θὰ διανοιξῶσιν ἄρα γε
τοὺς ὀφθαλμοὺς της ; Ἄς τὸ εὐχόμεθα. Ἄλλὰ ἐκ τῶν εἰρημέ-
νων προκύπτει, ὅτι τὴν φορὰν ταύτην πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ
τῆς ἐριστικῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, δηλαδή ὑπὲρ τῆς
ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πράγματα ὀρίμα-
σαν, καὶ λύσεις ὅμοιαι πρὸς τὴν περυσινὴν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπα-
ναφέρωσι τὴν τάξιν.

×

Τὸ «Ἐμπρός». —Οὕτω ἀπὸ Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν
κρίσις δεινὴ συγκλονίζει ὀλόκληρον τὸ Ἔθνος καθ' ἣν στιγμὴν
θύελλα μηδολως κατευκαθεῖσθαι διεγείρει ἀπειλητικὰ κύματα ἐν τῇ
ἔσω Ἑλλάδι, ἐπανάστασις ἐκρήγνυται ἐν Κρήτῃ, ἀναβρασμοὶ ἐκδη-
λοῦνται ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ θρόνος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχου
μένει κενός, διότι ἐκεῖ, ἐνθα τὸ Γένος ἀνέμενε Γρηγόριον τὸν Ε',
διακρίνει οἰκτρὸν ἀπεμπολητὴν τῶν ὀσίων καὶ ἱερῶν τοῦ Ἔθνους...
.. Βεθύτατον ἄλγος θὰ αἰσθανθῇ πᾶς Ἕλληνα διὰ τὰ ἐν Κων-

σταντινουπόλει συμβάντα. Ἄλλ' ἡ ἐξέγερσις αὕτη ἡ ταυτόχρονος ὄλων τῶν στοιχείων τοῦ Ἔθνους καθ' ὄλων ἐκείνων οἵτινες ἐλησμώνησαν τὴν ἱεράν αὐτῶν ἐντολήν εἶναι εὐόμιον σημεῖον ἠθικῆς ἀναπλάσεως. **Ὅσον δὲ ὑψηλὰ καὶ ἄν ἴσταται πᾶς ἀσυνειδήτος καταχραστὴς τῶν ἐθνικῶν δικαίων, ὡς μάλῃ ὅτι πλησιάζει ἡ στιγμή τῆς τιμωρίας. Διότι τὸ Ἔθνος θέλον νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ ἐμπρὸς σκοπὸν ἔχει νὰ μὴ προχωρήσῃ οὔτε βῆμα πρὶν ἢ ἐκβάλλῃ ἀπὸ τοῦ μέσου τὰ ἐμπόδια.**

×

Ἡ αὐτή. — Αἱ χρεῖναι ἐπίσημοι πληροφορίαι διαφωτίζουν τὰ ἐν Χανίσις γενόμενα καὶ τὴν ἐξακολουθοῦσαν κατάστασιν. — Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρως ἐξακολουθεῖ μάχη σφοδροτάτη καὶ ἀκατάπαυστος, ἀρξάμενη διὰ τῆς γνωστῆς πυρπολήσεως τοῦ Γαλατᾶ καὶ συμπλοκῆς ἐν Χαλέπα. Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου κατελθόντες κατέχουν μετὰ τῶν Χηλεπικῶν τὴν Χαλέπαν καὶ τὰ Φρύδια πρὸς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, ἄλλοι Χριστιανοὶ κατέχουν τὴν πεδιάδα μέχρι Χρυσοπηγῆς ἀπὸ τὸ νότιον μέρος καὶ ἄλλοι κατέχουν τὰ πρὸς δυσμὰς ὑψώματα τοῦ Γκαλατᾶ καὶ τοῦ Ταρτίσου, δεσποζόντες τοῦ προαστείου Καινούργιας Χώρας. — Ἡ πόλις οὕτω πολιορκεῖται στενωδῶς ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, ὧν αἱ σφαῖραι φθάνουν ἐντὸς αὐτῆς. Ἡ μεταξὺ Χανίων καὶ Σούδας συγκατοικία εἶναι διακεκομμένη. — Οἱ Χριστιανοὶ μάχονται καὶ περιπολοῦν διαρκῶς τὰ κτήματα τῶν Βέηδων, ἐκ τῆς μάχης δὲ καὶ τῶν πυρκαϊῶν νέφη καπνοῦ πυκνὰ κλύπτουν τὴν πεδιάδα. Οἱ ἐν τῇ πόλει Χριστιανοὶ μένουσιν κλειστοὶ εἰς τὰς οἰκίας των μετὰ τὸ ὄπλον εἰς χεῖρας. Αἱ πύλαι τῆς πόλεως εἶναι κλεισταί, φόβῳ αἰφνηθίας ἐπιδρομῆς τῶν ἐξωθι μαχομένων Τούρκων. Οἱ πρόξενοι, ἀποφασίσαντες νὰ προτρέψωσι τοὺς Χριστιανούς νὰ λύσουν τὴν πολιορκίαν, ἐπέλεσαν διὰ πρωτοκάλου τὸν Ἑλληνα Πρόξενον νὰ λάβῃ μέρος. Καὶ οὕτω ἐξῆλθε μετὰ τῶν Προξένων Ἀγγλικοὶ, Ἴταλικοὶ καὶ Αὐστριακοὶ, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον νὰ φθάσουν μέχρι τῶν ἐπαναστατῶν ἕνεκα τοῦ ἀπαύστου πυρός. — Ἡ κατάστασις δεινοῦται ἐπὶ μᾶλλον. Καὶ ἐν Ρεθύμνῳ αἱ περὶ συνδιαλλαγῆς προσπάθειαι ἐναυάγησαν ἀρνηθέντων τῶν Τούρκων.

ΤΗΝ 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος κατέχεται σήμερον ὑπὸ τῆς συγκινήσεως, ἣτις χθές ἠδέλφονε τοὺς ἀντιπροσώπους του ὅλους ἐν τῇ Βουλῇ, ἀποφασίζοντας ὁμοθυμῶς τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως, ὅπως ἀπερίσπαστος ἀφεθῆ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὑψίστων ἐθνικῶν καθηκόντων της. — Ἡ ἀκχεύναστος θηριωδία τῶν Τούρκων μαίνεται εἰς τὴν Κρήτην, πυρπολεῖ τὰ Χανία· καὶ σφάζονται οἱ ἀδελφοί μας, προδοτικῶς καταληφθέντες ἀνέτοιμοι καὶ ἀνυπεράσπιστοι, καθ' ὃν χρόνον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Δυνάμεων, πειθήνιοι ὑπετάσσοντο εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σοφῶν των μεταρρυθμίσεων. Ἠγγυῆθησαν οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου, οἱ προστάται τοῦ πολιτισμοῦ, περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἡμιμέτρων τῆς αὐτονομίας εἰς τὴν πολυτλήμονα νῆσον· ἀλλὰ περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν κατοίκων της, ἐκτεθειμένης εἰς τὴν δολιότητα καὶ τὴν θηριωδίαν τοῦ ἀτιμωτέρου συρφετοῦ τῆς οἰκουμένης, οὐδεμίαν παρέσχον ἐγγύησιν, καὶ αἱ φλόγες, αἱ ἀπὸ τῆς προχθῆς καταβιβρώσκουσαι τὰ Χανία, καὶ τὰ πτώματα τὰ σωρευόμενα εἰς τὰς ὁδοὺς των, ἀποδεικνύουσιν ὅτι καμμίαν δὲν δύναται αἱ Δυνάμεις νὰ παράσχωσιν ἐγγύησιν. — Οὐχὶ δικιώματα ἐθνικὰ, ἀνκμισθῆτητα καὶ καθιερωμένα δι' αἱμάτων καὶ θυσιῶν, οὐχὶ τὰ καθήκοντα πρὸς ἀδελφούς ἀθλιῶς ἀπολλυμένους ὑπὸ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν δολοφόνων τεθειμένων ἐκτός παντὸς ἀνθρωπίνου νόμου, ἀλλὰ στοιχειώδης ὑποχρέωσις φιλανθρωπίας ἐπέβαλλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστείλῃ ὅσας ἀν ἠδύνατο ἐπικουρίας εἰς τὸν τόπον τοῦ φρικώδους δράματος· Καὶ μὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν δύο θωρηκτῶν ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ἐπικουρικὲ δὲν θὰ σταματήσωσι· πλοῖα ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, περισεύουν δὲ τὰ ἰδιωτικὰ μεταγωγικὰ, δι' ὧν καὶ ὀπλιταὶ καὶ ἱφῶδια πρέπει ταχέως ν' ἀποσταλῶσι.

«Βοήθειαν εἰς τὴν Κρήτην»! Εἰς τὴν κραυγὴν ταύτην, ἐκρηγνυμένην ἀπὸ ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ στήθη, μὲ τὸν αὐτὸν πόνον, μὲ τὴν αὐτὴν λαχτάραν, καὶ μὲ μίαν βούλησιν, ἀδελφοῦνται ἔθνος καὶ Κυβέρνησις. — Ἡ στιγμή ἐἴνε κρίσιμος· μία τῶν στιγμῶν ἐκείνων, καθ' ἃς ἡ Θεία Πρόνοια ἀποκαλύπτει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν λαῶν ὅτι μέγα τι γιγονός πρόκειται νὰ συντελεσθῆ, μεταβάλλον τὰς τύχας των.

Ἦτο πεπρωμένον ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης· νὰ κηρυχθῆ, ὀριστικῶς πλέον, οὐχὶ ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῶν Λευκῶν Ὀρέων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν προποδῶν τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως. Καὶ ἐκηρύχθη χθὲς ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ, ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ἐρμηνευόντων τοὺς πόθους καὶ τὸ φρόνημα αὐτοῦ, τὸ δὲ κήρυγμα, οὐχὶ διὰ δηλώσεως θιγοῦσης διεθνεῖς νόμιμα, ἀλλ' ἔτι ἐπισημότερον καὶ πραγματικώτερον ἐπεκύρωσεν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀναγγείλας τὸν ἀπόπλουον τῶν θωρηκτῶν.

Ἄλλ' ἡ κρισιμότης τῆς στιγμῆς ἃς μᾶς κάμῃ νὰ αἰσθανθῶμεν, τοὺς ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης ἔσται τὸ γέρας ἀγῶνος χαλεποῦ καὶ πολυκινδύνου, τοῦ ὁποίου μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεχόμεθα τὴν ἀρχήν, δὲν βλέπομεν ὁμῶς τὸ τέλος· καὶ ὅτι, διαριοῦντος τοῦ ἀγῶνος τούτου, πρέπει νὰ παραστῶμεν ἡμεῖς ἠνωμένοι ὅλοι, εἰς ἓνα πόθον εἰς ἓνα σκοπὸν καὶ μὴ περισπώμενοι ἀπὸ κανέν ἄλλο πάθος.

×

Ἡ αὐτή. ΧΑΝΙΑ, 24 Ἰανουαρίου, ὥρα 3 1[2 μ.μ — Ἡ πόλις εἶνε παρναλώμα φλογῶν. Τὸ πλεῖστον τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν τῆς Χιλέπας κτετέφυγεν ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν πολεμικῶν πλοίων. Αἱ οἰκογενεαὶ τῆς πόλεως σπεύδουσιν ἐπίσης κατὰ στίφη πρὸς τὰς λέμβους τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων, ἅτινα ἤρχισαν νὰ μεταφέρωσι τοὺς πρόσφυγας εἰς Μήλον. Οἱ Πρόξενοι ἀφίκοντο σήμερον διὰ θαλάσσης. Τὰ Προξενεῖα κατακλύζονται ὑπὸ Χριστιανικῶν οἰκογενειῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων εἶνε ἀγνώστος.

Ἡ αὐτή. — Τὰ χθεσινὰ ἐκ Κρήτης τηλεγραφήματα ἐνεποίησαν ζωηρὰν αἵσθησιν, κρατοῦσι δὲ ἐν συγκινήσει τοὺς πάντας. Ὅμιλοι ἐστηματίζοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς πλατείαις ἐν οἷς συνεζητεῖτο ἡ νέα φάσις τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὰ ἐν Κρήτῃ πράγματα. Καὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας διάφοροι ἐκυκλοφόρουσαν διαδόσεις, μετὰ μεσημβρίαν δ' ἐγνώσθη ὅτι προχθὲς περὶ τὴν 3 1[2 μ. μ. οἱ Τυρκοὶ ἤρχισαν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τῶν Χανίων λυσσῶδῶς πυροβολοῦντες, ὅτι αἱ ὁδοὶ εἶχον ἐρημωθῆ, οἱ δὲ κάτοικοι περίτρομοι ἐκλείσθησαν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των. Κατὰ τὰς αὐτὰς αὐθεντικὰς πληροφορίας οἱ Πρόξενοι ὅλων τῶν Δυνάμεων μένουσιν ἀποκεκλεισμένοι ἐν Χιλέπα μὴ δυνάμενοι νὰ συγκοινωνήσουν.

πρὸς τοὺς ἐν Χανίοις. Λέμβοι ἐκ τῶν ξένων πολεμικῶν μὲ ἔνοπλα ἀγήμχτα εὐρίσκονται εἰς τὸν λιμένα. — Νεώτερον τηλεγράφημα ἀγγέλλει ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ἐξακολουθοῦσιν ὅτι δὲ εἶνε ἀγνωστα τὰ ἀποτελέσματα.

×

Ἡ αὐτή.—Τηλεγράφημα τῆς χθὲς πρωίας ἐκ Χανίων ἀγγέλλει, ὅτι ἀπὸ τῆς προχθὲς ὁ Τουρκικὸς Στρατὸς ἤρξατο πυροβολῶν ἀπὸ τῶν ἐπάλλεων μέχρι τῆς νυκτός, τὸ δὲ πῦρ ἐπανελήφθη χθὲς. Ἄλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων παραμένει ἀγνωστος. Ὁ ἡμέτερος Πρόξενος κ. Ν. Γεννάδης κατῴρθωσε νὰ φθάσῃ ἐκ Χαλέπας εἰς Χανία διὰ θαλάσσης πρὸ τῶν ἄλλων Προξένων, ὅτινες ἀφίκοντο ἐπίσης διὰ θαλάσσης ἐπιβαίνοντες τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων. — Τὸ μέγιστον μέρος τῶν χριστιανικῶν συνοικιῶν κατεστράφη ὑπὸ τοῦ πυρός, ὅπερ ἐπλησίασε τὴν κατοικίαν τοῦ Ἐπισκόπου Χανίων καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα. **Περὶ τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως Χριστιανῶν οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπίς. Πάντες θὰ σφαγῶσιν ἢ θὰ καῶσιν.**— Ἐξητήθη παρὰ Προξένων τῶν Δυναμῶν ἐκείνων, ὧν πολεμικὰ πλοῖα εὐρίσκοντο ἐν τῷ λιμένι, ὅπως διατάξωσι νὰ γίνῃ ἀπόβασις ἀγχημάτων ναυτῶν πρὸς διάσωσιν τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως χριστιανικῶν οἰκογενειῶν, **ἀλλ' οὔτοι ἠρνήθησαν νὰ πράξωσι τοῦτο.** — Τρισχίλιοι περίπου Ὀθωμανοὶ ἐν Ρεθύμνῃ συνηθροίσθησαν ἔξωθεν τοῦ Διοικητηρίου ἀπειλοῦντες ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἂν μὴ ἐξηναγκάζοντο οὔτοι ὅπως μὴ ἐμποδίσωσι τὴν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀναχώρησιν Ὀθωμανῶν Ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ Προξενικὸν Σῶμα καὶ πρόκριτοι Χριστιανοὶ ἐξῆλθον εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπως πείσωσι τοὺς Χριστιανούς νὰ παύτῃσι κωλύοντες τοὺς Ὀθωμανούς. Οἱ Χριστιανοὶ ὑπέικουσιν ἀλλ' οἱ Τούρκοι δὲν παύουσι πολιορκοῦντες στενῶς χριστιανικὰς οἰκογενείας. Τούρκοι ἔνοπλοι συνέλαβον σήμερον ἔξω τῆς πόλεως πλείστους χωρικοὺς μετὰ φορτίων. Ἐν γένει οἱ μὲν Χριστιανοὶ δεικνύνται ὑπὲρ τῆς τάξεως, τὸνναντίον ὅμως οἱ Τούρκοι. — Ἡ ἐν γένει κατάστασις παρίσταται φρικαλέα. Αἱ ἐν Χιλέπῃ χριστιανικαὶ οἰκογένειαι διεσώθησαν ἐπὶ τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων ἐκ δὲ τῶν ἐν Χανίοις μόνον αἱ ἐν τῇ παραλίᾳ οἰκοῦσαι. Ἡρχισαν δὲ πολεμικὰ πλοῖα νὰ μεταφέρωσι πρόσφυγας εἰς Μῆλον.

Ἡ «Ἀκρόπολις». —...Καὶ μᾶς ἔρχεται τὸ ἐρώτημα: Στέλλονται ἄρα γε καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα διὰ νὰ σώσουν μερικοὺς ἀκόμη φυγάδας περισσοτέρους, ἐν πάσῃ περιπτώσει; Στέλλονται μόνον μὲ ξαντὰ διὰ τρουματίας; Στέλλονται μόνον μὲ γαλέτταν διὰ γυναικόπαιδα; —Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ἀκόμη, ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ ἀνεχθῆ μέχρι τέλους τὴν ποδοπάτησιν τοῦ ἔργου τῆς ὑπὸ ὀλίγων ἀγρίων. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὰ πλοῖά τῆς δὲν θὰ περιορισθοῦν εἰς μεταφορὰν τῶν θυμάτων τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι δὲν θὰ παραγωνίση τὸ καθήκον τῆς οὔτε θὰ ἀφήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς εἰς τὸν αἰμοβόρον ἐμπαίγμον τῶν Βεγγαζίων. Ὅτι θὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ δίκαιον καὶ θὰ σεβασθῆ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς. Ἀλλὰ, τῆς Εὐρώπης ἀδιαφοροῦσης, ἀκολουθεῖ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐνέργεια. Θὰ ἐξαρθήσωμεν τὴν πορείαν μας ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης, εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός. Ἀλλ' ἂν αἱ ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης εἶναι νὰ φυγαδεύσῃ τὰ γυναικόπαιδα μόνον καὶ νὰφήσῃ ἀκράτητον τὴν Μουσουλμανικὴν ὠμότητα, ἔρχεται ἡ σειρά τῆς εὐτόλμου γνώμης τοῦ κ. Ράλλη, ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ πρέπει νὰ προληφθοῦν! Ἡ Κυβέρνησις ἐφείλει νὰ συναίσθανθῆ τὴν εὐθύνην τῆς καὶ τὸ καθήκον τῆς! Ἐχομεν καθήκον νὰ εὐλαβοῦμεθα τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ἂν ἡ Κρήτη διὰ τὴν Εὐρώπην θεωρεῖται ἄλλο Ἄρμενία, διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι Ἑλλάς.

×

Ἡ αὐτή. — Αἱ εἰδήσεις τῶν Χανίων οὐδένα δισταγμὸν πλέον ἐπέτρεπον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ περίοδος τῶν λόγων, τῶν σκέψεων, τῶν ἐνδοιασμῶν, τῶν πρὸς τὴν Εὐρώπην καθηκόντων ἔληξεν. Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἡ δρᾶσις ἡ ἄμεσος, τὰ ἔργα, ἡ τυχυτέρα ἐνέργεια ἐπεβάλλοντο. Πρὸς τὴν Εὐρώπην ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξώφλησεν εὐσυνειδήτως, τιμίως καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ὑπομονητικῶς τὸ χρέος τοῦ πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ, πρὸς τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν μεταρρυθμίσεων, ὑπὲρ τοῦ εἰρηνικοῦ καθεστῶτος. Ὅλα αὐτὰ πλέον ἀνάγονται εἰς τὸ παρελθόν. Οἱ Τούρκοι ἐννοοῦσι νὰ μεταβάλωσι τὴν Κρήτην εἰς ἐρείπιχ, εἰς ἀπέραντον ὠκεανὸν φλογῶν καὶ αἵματος. Ἡ θέσις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας εἶναι τῆς παρασπονδούσης

πολιτικῆς, τῆς ἀγρίας ἐπαναστάσεως κατὰ παντὸς νομίμου, παντὸς ἀνθρώπινου. Ἐν Κρήτῃ ἢ Τουρκίᾳ παίζει πρόσωπον Ταμερλάνου, Ζύγγις-Χάν, ὀρδῆς ἐκτὸς τοῦ νόμου. Πρὸς ὀρδᾶς τοιαύτας διεθνεῖς δεσμοὶ καὶ ὑποχρεώσεις εἶναι εἰρωνεῖα. — Τὰ Χανία καίονται, πυρπολοῦνται καὶ ὁ Ἑλληνικὸς, ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς σφάζεται, ἐξολοθρεύεται. Καὶ τὸ Ἡράκλειον, τὸ Ρέθυμνον περιέμενον αὐτὸ τὸ σύνθημα. Πρὸ τοῦ ἀποκαλυπτομένου αὐτοῦ σχεδίου τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τοῦτο ἀπαιτεῖ ἀπὸ τῆν Κυβερνήσιν του. Νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῶν σφαζομένων τῶν καταστροφόμενων ἀδελφῶν του. Καμμία ἄλλη βλάβη, καμμία ἄλλη ζημία, δὲν ἰσοφαρίζει τὸ ἐκεῖ τελούμενον ἔργον τῆς καταστροφῆς. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὀφείλει νὰ μὴ περιμένῃ πρόσκλησιν τῆς Εὐρώπης ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του. Καὶ τὸ καθήκον τοῦτο ἐπέβαλλε νὰ πλεύσῃ τὸ ταχύτερον, ἀμέσως ὁ ἑλληνικὸς στόλος ὁ ὑπάρχων εἰς Κρήτην. Νὰ μεταβῇ ὄχι ὅπως θεᾶται, ὄχι ὅπως ἀκούῃ τὰς οἰμωγὰς καὶ τοὺς ὀλολυγμοὺς τῶν σφαζομένων ἀδελφῶν του, ἀλλ' ὅπως σώσῃ αὐτοὺς, ὅπως τοὺς προστατεύσῃ ἐνόπλιως, ὅπως κατάσχῃ τὴν νῆσον. Ἄς ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ δράσῃ ἀνδρικῶς, σοβαρῶς, ἀποφασιστικῶς. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Εὐρώπη εἶναι ἐλευθέρᾳ νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ ἰδικοῦ της. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος θὰ εἶναι εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ θὰ φέρῃ ἀδιαίρετον καὶ ἀμέριστον μετ' αὐτῆς τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς ἱστορίας.

×

Ἡ αὐτή. ΧΑΝΙΑ, 24 Ἰανουαρίου. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς χθὲς ἡ ἐπανάστασις ἐξερράγη εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν. Οἱ Τούρκοι ἤρχισαν τὸν τουφεκισμὸν μετὰ μεσημβρίαν καὶ ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα. — Οἱ Πρόξεναι μένουσιν ἀποκλεισμένοι εἰς τὸ προάστειον Χαλέπα. — Ὅλοι αἱ συγκοινωνίαι εἶναι διακεκομμένοι. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων, ὅστις φαίνεται σπουδαῖος, δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστός. — Φλόγες φαίνονται.

ΧΑΝΙΑ, 24 Ἰανουαρίου 3 1) 2 μ. μ. Ἡ πόλις εἶναι παραδεδομένη εἰς τὰς φλόγας. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν τῆς Χαλέπας κατέφυγον εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ θωρηκτά-

αὶ οἰκογένειαι τῆς πόλεως ἐπίσης ἀθρόαι σπεύδουσιν εἰς τὰς λέμβους τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἤρχισαν νὰ μεταφέρουν πρόσφυγας εἰς τὴν Μῆλον. Οἱ Πρόξενοι ἀφίχθησαν σήμερον διὰ θαλάσσης. Τὰ Προξενεῖα ὑπερεπληρώθησαν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων εἶναι ἄγνωστος. — Κατὰ δὲ τὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας μιᾶς ἐνταῦθα Πρεσβείας, ἡ κατάστασις εἰς τὰ Χανία ἐπεδεινώθη· πλήρης ἐπικρατεῖ ἀπελπισία· καὶ φόβοι ὑπάρχουσι γενικῆς σφαγῆς ἐκείνων ὅσοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ καταφύγουν εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα.

ΣΟΥΔΑ, 24 Ἰανουαρίου. — Τὸ Ἀγγλικὸν θωρηκτὸν ἀπέστειλε πέντε ναύτας καὶ ἓνα ἀξιωματικὸν ὀπλισμένους ὅπως φρουρήσωσι τὸ τηλεγραφικὸν γραφεῖον. Ὁ κυβερνήτης τοῦ Γαλλικοῦ θωρηκτοῦ ἀπεβίβασεν ἀμέσως ἐπίσης πέντε στρατιώτας καὶ ἓνα ἀξιωματικὸν, οἱ ὅποιοι ἠνώθησαν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν. Πάντες οὗτοι φρουροῦσιν ἐνώπιον τοῦ τηλεγραφικοῦ γραφείου. — Πλεῖστα πολεμικὰ ξένα πλοῖα ἀναμένονται.

ΣΥΡΟΣ, 24 Ἰανουαρίου 8 10' μ. μ. Ὁ τηλεγράφος στενάζει ὑπὸ τὸ πλῆθος τῶν διερχομένων τηλεγραφημάτων ἀναγελλόντων τὰς καταστροφάς. Οἱ Χριστιανοὶ Κρήτες ἐπικαλοῦνται ἔλεος. Αὐτὸς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ τηλεγραφείου τῆς Σούδας Κουίντάνας τηλεγραφεῖ: Σπεύσατε! Σώσατέ μας! — Κρυπτογραφικὰ ἄλλα τηλεγραφήματα ἀγγέλουσιν, ὅτι μάταιαι ἀπέβησαν αἱ μεσολαβήσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Προξένων πρὸς εἰρηνευσιν Τούρκων καὶ Χριστιανῶν. Οἱ Τούρκοι μὲν διέρρηξαν πάντα χαλινὸν σφάζοντες ἀδιακρίτως Χριστιανούς. Οὔτοι δὲ περισφίξαντες τὴν ζώνην πολιορκοῦσι τὰ Χανία προφυλάσσοντες τοὺς Προξένους καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἰς Χαλέπαν. — Γενικὴ πυρκαϊὰ ὅμως ἔχει τεθῆ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Χανίων, τῶν Τούρκων μὲν καιόντων Χριστιανικὰ χωρία, τῶν Χριστιανῶν δὲ Τουρκικὰ χωρία καὶ κτήματα. — Ἀόριστος ἀριθμὸς τῶν θυμάτων, διότι οὔτε ὁ ἀπαριθμῆσθαι οὔτε ὁ ἐξακριβῶσθαι ὑπάρχει, οὐδενὸς τολμῶντος νὰ ἐκτεθῆ εἰς τὰς ὁδοὺς. — Ὅλοι εἶναι κατάκλειστοι καὶ φυλαττόμενοι ἀμύονται. — Σήμερον μόνον κατισχυσάντων τῶν Χριστιανῶν ἐπῆλθε σχετικὴ ἡσυχία, τ' ἀγγήματα δὲ τῶν ναυτῶν τῶν ξένων πλοίων οὐδὲν κατερθώσαντα χθὲς πρὸς ἐπαναφορὰν

της τάξεως καὶ παῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν καταγίνονται σήμερον εἰς τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν. Ἄγρία κατάστασις. Προσεχῆς ὁ κίνδυνος. Βεβαία ἡ καταστροφὴ καὶ οὐδαμοῦ ἀντίληψις.

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς τοὺς κυβερνητικούς κύκλους ἐβεβαιώθητο χθές, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος δὲν καταπλεῖ με ἐχθρικός διαθέσις. Διότι ἡ Κυβέρνησις καὶ μετὰ τὰς φρικτὰς παραχλὰς δὲν ἀπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου πολιτευματος. Ἄλλ' οἱ φόβοι σοβαρῶν ἐνδεχομένων τὴν ἠνάγκασαν ν' ἀπιφασίσῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ στόλου, ὅστις πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖ, διότι οὐδεὶς γνωρίζει τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.

×

Ἡ αὐτή. — Οὐδέποτε εἰλικρινέστερον ἀνετυπώθη συγκίνησις εἰς ὀλόκληρον πόλιν, ὅσῳ χθές μετὰ τὴν λήξιν τῆς Βουλῆς. Ἐνθουσιασμὸς ἀκράτητος, συγκίνησις ἀπερίγραπτος, ἀναπτέρωσις ἐλπίδων ἐθνικῶν, μεϊδιάματα εὐφρόσυνα πανταχοῦ, καὶ μέσα στὰ σπῆτια ἀκόμη καὶ ἔξω εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα. — Ἡ Ἑλλάς πέρα-πέρα, ὅπου τηλέγραφος, ὅπου τηλέφωνον, ὅπου συγκοινωνία αὐθωρεῖ ἔμαθεν ὅτι ἡ κινδυνεύουσα Κρήτη καὶ ἡ σφαζομένη ἀγρίως εὗρεν ἀντίληψιν ἀπὸ τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα. — Ὅστις δὲν εἶδε τὴν σκηνὴν κεντρικωτάτου καφενεῖου τῆς πόλεώς μας, τὴν ὥραν καθ' ἣν διελαλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν οἱ λόγοι τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τὴν σκηνὴν τὴν διαδεχθεῖσαν τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ στόλου μας, ὅταν ἀξιωματικοὶ ἀνώτεροι ἐφίλουσαν τοὺς κατωτέρους καὶ ὅλοι μαζῆ τοὺς πολίτας καὶ συνεχαίροντο ἀλλήλοις καὶ ἐδέχετο ὁ εἰς τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἄλλου, ὡσὰν νὰ εἶχεν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐνεργήσει ὅ,τι ἐνήργησεν ἡ Κυβέρνησις, βεβαίως δὲν εἶδε τίποτε εἰς τὸν βίον του. — Κάποιος ἐσηκώθη εἰς τὸ τραπέζι τὸ μαρμαρίνον καὶ ἐφώναζε: — Χριστὸς Ἀνέστη παιδιά! — Καὶ ἐχειροκρότησαν ὅλοι καὶ ἐπεδοκίμασαν τὴν ὡς νεκρανάστασιν χαρακτηρηθεῖσαν στιγμὴν τοῦ ἔθνους μας...

×

Τὸ Ἄστυ. — Τέλος πάντων! — Ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ ἐθραιύμ-

θευσεν. Ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ ἐπεβλήθη. Ἐξ αὐτῆς ἐνεπνεύσθη ἡ Βασιλεία. Ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὠμίλησεν ἡ Ἀντιπολίτευσις. Ἡ Κυβέρνησις ὑπέκυψεν. — Δὲν ἐνδιαφερόμεθα πλέον ποία εἶνε ἡ Κυβέρνησις. Ἀρκεῖ, ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπεβλήθη ἡ πολιτικὴ τῆς ἐνεργείας. Ἀρκεῖ, ὅτι δὲν ἀφέθησαν καὶ πάλιν οἱ ἀδελφοὶ μας σφαζόμενοι. Ἀρκεῖ, ὅτι ἡ γενναία ἀπόφασις ἐλήφθη. Ὡς ἄνθρωπος εἷς, μὲ μίαν καρδίαν, μὲ παλμοὺς κοινούς, μ' ἐνθουσιασμὸν φλογερὸν, μὲ ἐλπίδα καὶ πόθους κοινούς, τὸ Ἔθνος, τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ δούλον, ἀκολουθεῖ τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ἐκπλέοντα σήμερον τὸ πρωτὸ εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα. — Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἔμπρός !

×

Ἡ αὐτή. — Τὰ θωρηκτὰ εἰς τὴν Κρήτην ! — Ἡ κραυγὴ αὕτη ἦλθεν εἰς στιγμήν πλέον ἢ ψυχολογικὴν καὶ ἀνεκούφισεν. — Τὰ θωρηκτὰ εἰς τὴν Κρήτην ! — Καὶ εἶνε ἡ Ἑλλὰς βαίνουσα πρὸς δρᾶσιν· εἶνε ἡ Ἑλλὰς ἀφυπνιζομένη· εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἀνατέλλουσα ἐκεῖ κάτω, παρηγοροῦσα καὶ βαλσαμόνουσα καὶ ἐνθαρρύνουσα μὲ τὸ χαιρέτισμα τὸ κυανόλευκον τῆς μητρὸς τῆς ἐκτεινούσης ἐπὶ τέλους τὴν προστασίαν τῆς ἐπὶ τῶν πληγῶν τῶν τέκνων τῆς, ἐπὶ τῆς δυστυχίας καὶ ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν των. Θὰ εἶνε ὠραία ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ σκάφος τῆς ἐλπίδος, τὸ σκάφος, εἰς τὸ ὁποῖον πάλλουν ἀδελφαὶ καρδίαι, θὰ σχίσῃ τὰ ὕδατα τὰ αἱματωμένα καὶ θὰ τὰ κάμῃ νὰ φρίζουν, β-
ταν θὰ ρίψῃ ὡς κατοχὴν τὴν ἄγκυραν ἐκεῖ κάτω, ἀποστέλλον μὲ τὸ κυμάτισμα τῆς σημαίας του ἐν εὐθυμον χαΐρε, μίαν ἐνθάρρυνσιν εἰς ὅλας τὰς ἐπάλλξεις, εἰς ὅλας τὰς χαράδρας, εἰς ὅλα τὰ ὄρη, ὅπου πολεμοῦν, ὅπου πάσχουν καὶ ὅπου ἀγωνίζονται ἀδελφοί. — Εἰς τὴν Κρήτην ! — Καὶ ἐφάνη εἰς τὸν κόσμον ἡ εἰδήσις ἀπίστευτος, καὶ ἡ ἀφύπνισις αὕτη ἀπὸ τῆς νάρκης ἐδέησε νὰ βεβαιωθῇ, καὶ αἱ ἄνθρωποι δὲν ἐπίστευον εἰς τὰ ὄσα των καὶ ἐκύτταζον ἀλλήλως δυσπίστως ! — Τὰ θωρηκτὰ εἰς τὴν Κρήτην ! — Δὲν ἐπρόκειτο λοιπὸν νὰ καπνίζουν μόνον νωχελῶς εἰς τὸ Φάληρον, οὔτε νὰ καταναλίσκουν ἄνθρακας ἀνωφελῶς. — Καὶ ἡ εἰδήσις ἀπὸ τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦ ἀστραπιαίου καὶ μυστικοῦ τηλεγράφου, τοῦ χωρὶς σύρματα, μὲ τὸν ὁποῖον μεταδίδονται αἱ μεγάλαι εἰ-

δήσεις, αἱ τύχαι τῶν Κρατῶν, τὰ εὐτυχήματα καὶ αἱ ἀτυχίαι τῶν λαῶν, διεδόθη μαζῇ μὲ μίαν φρικίαν εἰς τὴν πόλιν ἑλόκληρον. Πρὶν κανὲν παράρτημα, πρὶν καμμία φωνὴ ἀντηχήσῃ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἡ φράσις αὕτη, «τὰ θωρηκτὰ μας στὴν Κρήτην», μετεδίδετο, ἐθωπεύετο ἀπὸ ὅλα τὰ στόματα καὶ ἐπανελαμβάνετο μὲ ὑπερηφάνειαν. Ἦτο βέβαια, τὸ πιστεύομεν, ὥραϊον τὸ θέαμα εἰς τὴν Βουλὴν, τὴν ἐξαπτομένην, τὴν ἀγανακτοῦσαν ἀπὸ πατριωτισμὸν, τὴν ἐχειλίσασαν, ὅταν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὠχρός καὶ τεταραγμένος ἀπὸ τὰς μυρίας συγκινήσεις— καὶ τίς οἶδε καὶ ἀπὸ ποῖον ἐνθουσιασμὸν ἴσως—ἀνήγγελεν ἐπὶ τέλους τὴν εἰδησιν τὴν μεγάλην, ἡ ὁποία ἠδέλωσε τὰς χεῖρας ὅλας εἰς ἓν χειροκρότημα καὶ τὰς καρδίαις ὅλας, τὰς διύσταμένας, εἰς ἓνα παλμὸν πατριωτισμοῦ, καὶ τὰ στόματα ὅλα εἰς μίαν εὐχὴν. Ἄλλὰ καὶ ἔξω εἰς ὅλας τὰς οἰκίας, εἰς ὅλας τὰς καλύβας, ὅπου πάλλου καρδίαι πατριωτῶν—καὶ πάλλου εὐτυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα παντοῦ—ἡ εἰδησις ἐπίσης ἐνεθουσίασε καὶ ἐπίσης ἠλέκτρισεν. Ἦτο ἡ μεγάλη φρικίαισι τῆς ὑπερηφανείας τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ὑπερηφανείας τοῦ ἔθνους, ἡ ὁποία ἀφυπνίζετο εἰς τὰς ψυχὰς ἡλίων. Ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ καρδίαι, μὲ τὰ μεγάλα ἰδανικά καὶ τὰς μεγάλας ὀρμὰς καὶ τὸ αἶμα, τὸ ὁποῖον ἀνέδειξε πυρπολητὰς, καὶ τὰ θερμὰ αἰσθήματα εἶχον ἐπὶ μακρὸν σαπίσει εἰς τὴν ἀσφυξίαν, εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ τὴν νάρκη. Ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, ἡ αἰμάτσοσα εἰς τὰς σφαγὰς, εἰς τὰς δηώσεις, εἰς τὰς κρουρήσεις, ἐδίψα ἐπὶ τέλους τὴν δράσιν, τὴν προάσπισιν—Ἄλλ' ἀπομένει ἀκόμη ἓν αἶνιγμα. Τώρα, ὅποτε ὁ ἐνθουσιασμὸς, τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα πλημμυροῦν τὴν μίαν καὶ πολυσύνθετον Ἑλληνικὴν καρδίαν, ἐξερράγησαν, ὅποτε ὁ σπινθὴρ ὁ ἀπαραίτητος ἠνῆφθη, εἰς ὅλα τὰ στόματα, εἰς ὅλους τοὺς ἐγκεφάλους, ἀνέρχεται ἡ ἐρώτησις, ἡ πλήρης ἀνησυχιῶν ἀκόμη:—Τί θὰ γείνη;—Καὶ κανεὶς Ἑλλήν, κανεὶς ἀπὸ Ὀλύμπου μέχρι Ταϊνάσου, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἴδῃ τὰ θωρηκτὰ μας ἐπιστρέφοντα, χωρὶς νὰ φέρουν ἐκεῖθεν, ἀγγελιοφόροι χαρωποί, τὸν χαιρετισμὸν μιᾶς Κρήτης ἐλευθέρως.

×

Ἡ αὐτή. — Τὰ ἐν Χνίοις διαδραματιζόμενα γεγονότα ἐ-

γειναν ἀμέσως γνωστά εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις ἔλαβεν ἀντίγραφα τῶν ληφθέντων ἐπισήμων τηλεγραφημάτων, ἤλπιζε δὲ ὅτι τὴν ἐπιούσαν θὰ ἐβελτιούτο ἡ κατάστασις. Ἄλλ' ὅταν ἔμαθεν ὅτι αὕτη ἀπ' ἐναντίας ἐξετραχύνθη, δὲν εἶνε δ' ἕνεκα τούτου δυνατόν νὰ ληφθῶν πληροφορίαι περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαρκούσης συμπλοκῆς, προσεκάλεσε τὸν Πρωθυπουργόν, εἰς τὸν ὅποιον ὑπέδειξεν, ὅτι ἀνάγκη ἀναπόφευκτος εἶνε ν' ἀποσταλοῦν ἀμέσως Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὴν Κρήτην πρὸς προστασίαν τῆς ζωῆς τῶν κινδυνευόντων Χριστιανῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ ὠρισμένην ἀπάντησιν πρὶν συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ἐπι τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κρίνῃ ἂν εἶνε εἰς κατάστασιν τὰ πλοῖα καὶ πόσα τούτων ν' ἀποπλεύσουν ἀμέσως. Μετὰ πολλὰς συσκέψεις καὶ συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου ἀπεφασίσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἀποστολὴ τοῦ θωρηκτοῦ «Υδρας» καὶ τοῦ ὀπλιταγωγοῦ «Μυκάλης», ὧν τὰ πληρώματα εἶνε ἐπαρκῆ, δύναται δ' εὐχερῶς νὰ συμπληρωθῶν τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀγῆματα.— Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνηγγέλθη τοῦτο εἰς τὸν Βασιλέα, δὲν ἔπαυσεν οὗτος συνεννοούμενος διαρκῶς μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, πρὸς τοὺς ὅποιους δις ἐπανειλημμένως μετέβη ὁ Ὑπασπιτιτῆς Του κ. Παπαδιαμαντόπουλος διαβιβάζων διαταγὰς του, ἡ ἐπιθυμία δὲ τοῦ Βασιλέως ἦτο ν' ἀναχθῶσι τὰ πλοῖα ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ νὰ μὴ τὰ ἴδῃ ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἐδῶ, κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν φράσιν του.

×

Ἡ αὐτή.— Μετὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν ἐδήλωσεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἀποστέλλονται τὰ ἀνωτέρω πλοῖα εἰς Κρήτην πρὸς προστασίαν τῶν Χριστιανῶν, ἐκλήθη κατεπειγόντως εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. Ὁ Βασιλεὺς ἐλέχθη, ὅτι θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ τὴν ἀποστολὴν δύο μόνον πλοίων εἰς Κρήτην ἀφοῦ τὸ κακὸν ἐγενικεύθη καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα, ὅπου εἶνε ἀναγκαιοτάτη ἡ παρουσία Ἑλληνικῶν πλοίων· συνέστησε δὲ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ὅπως διατάξωσι τὸν ἐξοπλισμὸν ὅσων δήποτε περισσοτέρων πλοίων καὶ αὐτοῦ τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου, ὅστις ἄμα τῆ παρασκευῆ του ν' ἀπο-

πλεύση άμέσως εις Κρήτην.—Οι Υπουργοί άπεδέχθησαν την έντολήν ταύτην του Βασιλέως. Από τής σήμερον δέ άρχεται γενικός έξοπλισμός των πολεμικών πλοίων. Εν ανάγκη δέ θα κληθῆ και μία ἢ δύο σειραι τής Νευτικῆς έφεδρείας.—Ο κ. Λεβίδης εδήλωσεν ότι τὰ πρὸς συμπλήρωσιν του έξοπλισμοῦ των εις Γαλλίαν σταλέντα δύο άλλα θωρηκτὰ δύνανται έντός τεσσάρων ημερῶν νὰ έλθουν ένταῦθα, λέγεται δέ ότι ο Βασιλεὺς άπεφάσισε νὰ ληθῆ και αυτό τὸ μετρον, και παρήγγειλε μάλιστα νὰ δοθοῦν αἱ δέουσαι τηλεγραφικαὶ διαταγαί.

×

Ἡ αὐτή.— Κατὰ τὰς ειδήσεις τής νυκτός, οἱ Πρόξενοι των ξένων Δυνάμεων επανῆλθον εις τὰ Χανία διὰ θαλάσσης από τής μεσημβρίας τής χθές. Ἡ κατάσταση παραμένει ἡ αὐτή. Τὰ τρία τέταρτα των χριστιανικῶν συνοικιῶν εγένοντο παρανάλωμα του πυρός, αἱ δὲ οικογένειαι, φεύγουσαι εις τὴν παραλίαν ὕπως σωθοῦν, εδέχθησαν τὴν άγρίαν επίθεσιν των Τούρκων και έπεσαν αἱ περισσότεραι θύματα. Κατ' άκριβεῖς ὑπολογισμούς, οἱ φονεθέντες ἐν Χανίοις άνέρχονται εις 300. Πρῶτοι ἤρχαντο του πυρός και έδωκαν τὸ σύνθημα τής σφαγῆς εις τὸν ὄχλον οἱ στρατιῶται, πυροβολοῦντες ἐκ των ὀχυρωμάτων. Λέγεται ότι επῆλθε σύγκρουσις με τοὺς Γάλλους ναύτας, οἵτινες εξῆλθον πρὸς κατάσβεσιν του πυρός και προστασίαν τής ἐκεῖ Καθολικῆς Ἐκκλησίας και Σχολῆς. Τὰς Χριστιανικὰς οικογενείας μετέφερον από τής μεσημβρίας τής χθές τὰ ξένα πλοῖα εις Μῆλον ὅπου εδόθησαν αἱ δέουσαι διαταγαὶ ἐκ μέρους τής Κυβερνήσεώς μας πρὸς ὑποδοχὴν των. Ὅλαι αἱ οικογένειαι των Προξένων επεβιβάσθησαν ἐκ Χαλέπας εις τὰ ξένα πολεμικὰ πρὸς ασφάλειάν των.

×

Ἡ αὐτή.— Τρεῖς χιλιάδες Μουσουλμάνοι έπολιόρκησαν τὸ διοικητήριον, απαιτοῦντες τὴν άρσιν τής διαταγῆς, δι' ἧς άπηγορεύθη ἡ αναχώρησις Τουρκικῶν οικογενειῶν. Άγνωστα τὰ αποτελέσματα.

×

Ἡ αὐτή.— Τηλεγράφημα τής νυκτός άγγέλλει, ότι 2,000 γυναικόπαιδα εφθασαν ἤδη εις Μῆλον.

Ἡ «Ἐστία. — Θρίκμος τῆς Ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἦν ἐπέβαλε τὸ Ἔθνος εἰς τοὺς μέχοι τῆς χθὲς ἀνθισταμένους κυβερνήτας αὐτοῦ εἶνε ἡ πρώτη προᾶξις ἐνεργείας, εἰς ἦν προέβη τῇ ἐπιταγῇ τοῦ Βασιλέως ἡ Κυβέρνησις ἀποστέλλουσα μοῖραν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς Κρήτην. — Ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς, ἡ ἄλλα φρονούσα καὶ ἄλλα πράττουσα, ὅπως ἀντιτιθέμενα πρὸς τοῦ, πνευελληνίουσ πόθους, ἐλυγίσθη τέλος ὑπὸ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ κυριάρχου λαοῦ, ἐλυγίσθη ἵνα μὴ συντριβῆ. — Αὐτὴ ἡ στηριζομένη δῆθεν ἐπὶ τῆς πλαστογραφημένης θελήτεως τοῦ Ἔθνους Κυβέρνησις, ἡ σύρουσα ὄπισθεν αὐτῆς τοὺς ἐκκτὸν τόσους βουλευτάς της διὰ τῶν χρυσῶν ἀγκίστρων τῆς Ἐξουσίας, ἐνόησε κατὰ τὴν τελευταίαν ἀκμὴν τοῦ κινδύνου ὅτι οἱ ριφθέντες ἐν τῇ Βουλῇ βαρυσήμαντοι λόγοι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἦταν κενὰ ρήματα, ἀλλὰ δαυλοὶ ἀπειλοῦντες νὰ μεταδώσωσι τὸ πῦρ τῆς λαϊκῆς ἐξεγέρσεως ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. — Ὅ,τι προεἶπομεν λοιπὸν ἐπηλήθευσε, ὅ,τι ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων δὲν ἐπαύσαμεν διαλαλοῦντες ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν πραγμάτων. — Τὸ Ἔθνος ἐπέβαλε τὴν πολιτικὴν αὐτῶν, τὸ Ἔθνος ἐθροιάβευσεν. — Αὐτὸ ἡγεῖται νῦν τοῦ ἀγῶνος ὃν ἐνεκαίνισεν ἡ μεγαλομάρτυς τῆς Μεσογείου, ἡ Κρήτη. — Τὸ τίμιον αἷμα τῶν σφαζομένων ἐκεῖ ἀθῶων θυμάτων τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος εἶνε ἡ ἐθνικὴ μετ' ἀληψις, ἡ ἀδελφούσα ἐν τῇ αὐτῇ τύχη, ἐν τῷ αὐτῷ ὄρφν τὸ Γένος ὅλον. — Τίνες κυβερνοῦν μᾶς εἶνε ἀδιάφορον πλέον, ἀρκεῖ νὰ ὑποταχθῶσι τελείως εἰς τὰ ἐθνικὰ θελήματα καὶ νὰ ἀναδειχθῶσιν ἄξιοι τοῦ ἐπιζήλου κλήρου ὅστις ἔλαχεν ἐπ' αὐτούς. — Τοῦτο πράττοντες οὐδεμίαν ὑπέχουσι αὐτοὶ εὐθύνην ἰδίαν, ἀλλὰ μετέχουσι μόνον ἐν ἐλαχίστῳ τῆς εὐθύνης ὀλοκλήρου τοῦ Ἔθνους. — Βαρυτάτην ὅμως ὑπέχουσι εὐθύνην, ἂν ἀποδειχθῶσιν εἶτε ἐξ ἀνεπαρκείας εἶτε ἐξ ὑστεροβουλίας ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερωτάτης ἐθνικῆς ἐντολῆς. — Ἀλλὰ σήμερον δὲν θέλομεν ἀποπαρρύνσεως κλονισμούς. Τὸ Ἔθνος ἀπεδύθη πλέον εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα καὶ δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ ἀδόξως. — Οἱ δὲ μὴ θελήσαντες καὶ μὴ ἀξιοθέντες νὰ ἡγηθῶσιν

αὐτοῦ, ἂν δὲν στέρξωσιν οὐδὲ νὰ τὸ ἀκολουθήσωσι, τὸσον τὸ χειρότερον δι' αὐτούς! — Θὰ τοὺς ἀπορρίψῃ ὡς ἄχρηστον φορτίον καὶ θὰ βαδίσῃ μόνον ἐμπρός.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς θὰ ἀναγρῶν βεβαίως εἰς τὰ χρονικά τῆς Συνταγματικῆς Ἑλλάδος, ὡς μία τῶν μᾶλλον ἀξίων μνείας, θὰ ἐπιπλεύσῃ δὲ αὐτὴ καὶ μόνη ἐν μέσῳ τῶσων μηδελμῶν καὶ ἀναξίων τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου. — Ἡ ἀξία τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως δὲν συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ἀριστοτεχνικὴν ἡθοποιεῖν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἅμα εἶδεν ἑαυτὸν περισφιγόμενον ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πανταχόθεν ἔρριψε τὸ ἄγγελμα διαταγῆς τοῦ ἀπόπλου δύο πλοίων εἰς Κρήτην. Ἡ ἀξία αὐτῆς ἔγκειται εἰς τοὺς βαρυσημάντους λόγους οὓς ἐξεστόμισαν οἱ ῥήτορες τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἰδίως δὲ ὁ κ. Ράλλης καὶ ὁ κ. Θεοτόκης. — Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπὸ καιροῦ ἐξαγγέλλομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὑπεραμυνόμενοι τῶν κοινῶν συμφερόντων, ἐπανελήφθησαν ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ βήματος διὰ τοῦ στόματος ἐπιφανητῶν μελῶν τῆς Βουλῆς. — Πρωτῶς καὶ ὠρισμένως προήγγειλαν οὗτοι ὅτι ἂν ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐθνικτόνον πολιτικὴν, ἣν ἔταξεν ὡς μόνον πρόγραμμά της, παρασκευάζει ἀναπόφευκτον τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ ἐρχομένου νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν δύναμίν του ἐκεῖ ὅπου δὲν εἰσκούεται ἡ φωνὴ του. — Ὁ δὲ τολμηρὸς καὶ ἐλευθερόστομος ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ διὰ φωνῆς ἐντονωτάτης καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ, ὅτι, ἂν ἐξαναγκασθῇ ὑπὸ τῆς πεισμονῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πλαστογραφούσης τὴν ἐθνικὴν θέλησιν τυφλῆς πλειοψηφίας, θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τοιαύτης ἐγκυμονουμένης ἐπαναστάσεως. — Ἄλλὰ τοιοῦτοι λόγοι τὸ πρῶτον νῦν ἀκούονται ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ Βουλευτηρίου, λόγοι ὑψίστης ἐθνικῆς δυσφορίας καὶ λαϊκῆς ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν ἰθυόντων τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοσημείωτον θεωροῦμεν τὴν συνεδρίασιν τῆς 24 Ἰανουαρίου 1897. — Ὁμολογουμένως δὲ ἡ Ἀντιπολίτευσις χθὲς οὕτως εὐστόχως καὶ εὐθαρ-

σῶς διερμηνεύσασα τὴν γνώμην τοῦ ὅλου ἔθνους καὶ ἀπευθύνασα ὅπου δεῖ τὴν βροντώδη φωνὴν αὐτῆς, ἤρθη εἰς ὕψος ἀνάλογον τῶν περιστάσεων καὶ συνέφιγξε τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς μετὰ τοῦ λαοῦ, καταστᾶσα ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ πολὺ ἀξιώτερά καὶ γνησιωτέρα τῆς βωβῆς καὶ τυφλῆς καὶ παραλύτου πλειοψηφίας.

Χ

Ἡ αὐτή.—Οὐδέποτε κυβέρνησις εὔρε τὴν κοινὴν γνώμην συμφωνοτέραν εἰς μέτρον ὅσον δῆποτε αὐτῆς, ὅσον ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὴν ἀπόφασιν ἣν τέλος ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ—τὴν γποστολὴν δύο πλοίων τοῦ στόλου εἰς Κρήτην.—Τῆς συμφωνίας ταύτης τῆς κοινῆς γνώμης διερμηνεύει πιστὸς ἔρχεται σήμερον ὁ ἐλεύθερος τύπος, ὁ παντὸς κομματικοῦ δεσμοῦ ἀπηλλαγμένος.—Παραθέτομεν χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν κυρίων ἀρθρων ὄλων τῶν συναδέλφων.—Ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως»: «Ἡ περίοδος τῶν λόγων, τῶν σκέψεων, τῶν ἐνδοιασμῶν, τῶν πρὸς τὴν Εὐρώπην καθηκόντων ἔληξεν. Ἀπὸ τῆς προχθῆς ἡ δράσις ἡ ἄμεσος, τὰ ἔργα, ἡ ταχύτερα ἐνέργεια ἐπέβάλλοντο. Ἄς ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ δράσῃ ἀνδρικῶς, σοβαρῶς, ἀποφασιστικῶς. Αὐτὸ εἶνε τὸ καθῆκον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Εὐρώπη εἶνε ἐλευθέρα νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ ἰδιοῦ της. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θὰ εἶνε εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήτεώς του, καὶ θὰ φέρῃ ἀδίκαιρον καὶ ἀμέριστον μετ' αὐτῆς τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς ἱστορίας».—Τοῦ «Ἄστεως»: μεταφερόμεν ὀλόκληρον τὸ πρῶτον ἐνθουσιῶδες ἀρθρίδιον: «Τέλος πάντων! Ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ ἐθριάμβευσεν. Ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ ἐπεβλήθη. Ἐξ αὐτῆς ἐνεπνεύσθη ἡ Βασιλεία. Ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὠμίλησεν ἡ Ἀντιπολίτευσις. Ἡ Κυβέρνησις ὑπέκυψεν. Δὲν ἐνδιαφερόμεθα πλέον ποία εἶνε ἡ Κυβέρνησις. Ἀρκεῖ ὅτι εἰς τὴν Κυβερνήσιν ἐπεβλήθη ἡ πολιτικὴ τῆς ἐνεργείας. Ἀρκεῖ, ὅτι δὲν ἀφέθησαν καὶ πάλιν οἱ ἀδελφοί μας σφχζόμενοι. Ἀρκεῖ, ὅτι ἡ γενναία ἀπόφασις ἐλήφθη Ὡς ἄνθρωπος εἷς, μὲ μίαν καρδίαν, μὲ παλμοὺς κοινούς, μ' ἐνθουσιασμὸν φλογερὸν, μ' ἐλπίδα, καὶ πόθους κοινούς, τὸ ἔθνος, τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ δοῦλον, ἀκολουθεῖ τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ἐκπλέοντα σήμερον τὸ πρῶν εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα». Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἐμπρός! — Ἐκ τῶν

«Καιρῶν»: «Ἐπιβάλλονται ἡμῖν σήμερον, ἄκρα μέτρα καὶ καθήκοντα. Ὑποχρεούμεθα, εὐρισκόμενοι ἀπέναντι κινδύνων ἀπροόπτων, νὰ ἀμυνθῶμεν δι' ἠρωϊκῶν ἀποφάσεων. Οἱ Κρη-
τες Μουσουλμάνοι, θρασύτατοι εἰς τὸ κακουργεῖν καὶ ὑπο-
κινούμενοι ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, ὠργάνωσαν εὐρείαν συνωμο-
σίαν πρὸς ματαίωσιν τῶν χορηγηθεισῶν μεταρρυθμίσεων, ἢ
μᾶλλον πρὸς σφαγὴν καὶ ἐξόντωσιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Δὲν
ἐπιτρέπεται πλέον εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ ἀναποφάσιστον
καὶ τὸ ψοφοδεῆς, ἢ δὲ ἐπίδοσις ἀστείων καὶ ἀσημάντων διακοι-
νώσεων δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, οὐδ' εἰς τὸ
κρίσιμον τῆς περιστάσεως.»—Τὸ «Σκρίπ» φρονεῖ ὅτι: «Ἡ Κυ-
βέρνησις πρέπει ν' ἀποφύγῃ τὰ ἡμίμετρα. Πρέπει ὁ κ. Πρωθυ-
πουργὸς νὰ λησμονήσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τοῦ εἰρηνοπο-
λέμου καὶ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ δράσῃ σπουδαίως σοβαρῶς, ὡς ἐμ-
πρέπει εἰς τὴν κρίσιμωτάτην ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. . . . Ἡ πολι-
τικὴ τῶν ἡμιμέτρων καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς δειλίας θὰ καταστρίψῃ
τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, ἢ καταστροφὴ δὲ τούτου ἴσως δὲν θὰ
φέρῃ τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ ἐξ ἀπαντος θὰ φέρῃ
τὸν ὄλεθρον τῶν συμφερόντων. Μία ἀκόμη ἀποτυχία θὰ φέρῃ
τὴν ἀπόγειωσιν τοῦ λαοῦ καὶ ἄμεσον συνέπειαν ταύτης θὰ ἔχω-
μεν μίαν ἐπανάστασιν, ὡς εἶπεν ὁ κ. Ράλλης, εἰς βάρος τῆς
Κυβερνήσεως. Ὡστε ἅς ἐκλέξουν.»—Τὸ «Ἐμπρός»: «Δὲν ἔχο-
μεν νὰ προσθέσωμεν τίποτε εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπὸ
τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ἐὰν πράγματι ὁ στόλος ἀνεχώρησεν
εἰς Κρήτην, καὶ ἐλπίζομεν τὴν φορὰν ταύτην ὅτι εἶνε βέβαιον,
ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς ἐγκαρδίους
εὐχὰς σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀναλόγως πρὸς
τὴν σοβαρὰν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων»—Ἡ «Ἐφημερίς»: «Οἱ χι-
δικαιώματα ἐθνικὰ, ἀναμφισβήτητα καὶ καθιερωμένα δι' αἱμάτων
καί θυσιῶν, οὐχὶ τὰ καθήκοντα πρὸς ἀδελφοὺς ἀθλίως ἀπολλυμένους
ὑπὸ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν δολοφόνων τεθειμένων ἐκτὸς παν-
τὸς ἀνθρωπίνου νόμου, ἀλλὰ στοιχειώδης ὑποχρέωσις φιλανθρω-
πίας ἐπέβαλλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστείλῃ
ὅσας ἂν ἠδύνατο ἐπικουρίας εἰς τὸν τόπον τοῦ φρικώδους δρά-
ματος· καὶ μὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν δύο θωρητῶν ἐλπίζομεν ὅτι

αί ἐπικουραὶ δὲν θὰ σταματήσωσιν· πλοῖα ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, περισσεύουν δὲ τὰ ἰδιωτικὰ μεταγωγικὰ, δι' ὧν καὶ ὀπλιταὶ καὶ ἐφ' ἑδία πρέπει ταχέως ν' ἀποσταλῶσιν». — «Περίεργον ἐξαίρεσιν, χαρακτηριστικὴν μᾶλλον εἶπειν παρατονίαν εἰς τὴν ἀρμονικὴν ταύτην συναυλίαν τοῦ τύπου ἐπετέλεσαν τὰ δύο κυβερνητικὰ ὄργανα· ἡ ἡμιεπίσημος «Πρωία» καὶ ἡ «Νέα Ἐφημερίς». Καὶ ἡ μὲν πρώτη εἰς τὰ δύο κύρια τῆς ἀρθρα ἀσχολεῖται ὑβρίζουσα τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὸν τύπον, ἡ δὲ «Νέα Ἐφημερίς» ἀποφεύγει νὰ ἐκφέρῃ οἶαν δὴποτε γνώμην περιορισθεῖσα εἰς τὴν χρονογραφικὴν ἀναγραφὴν τῶν συμβάντων.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ἐπαρχιωῶν. Τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιωῶν ἀγγελώμενα περὶ τῆς ἐντυπώσεως, ἣν παρήγαγεν ἡ εἰδήσις τῆς ἀποστολῆς Ἑλληνικῶν πλοίων, ἐφανέρωσαν τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ, τὰ ἑποῖα, συμπυκνωθέντα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον διὰ τῆς ἀτολμίας καὶ τῆς ἀδρανείας, ἐξερράγησαν διὰ μιᾶς καὶ κατὰ τρόπον ζωηρότατον — Ὅσον ὁ τηλεγράφος μεταδίδει τὴν εἰδήσιν, διαδηλώσεις καὶ συλλαλητήρια, ἐπευφημιαὶ καὶ ζητωκραυγαὶ ὑποδέχονται αὐτήν. — Ἄς τὰ βλέπῃ αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἄς ἐννοήσῃ ἐπὶ τέλους τίνες ἐντιπροσωπεύουν τὴν ἐθνικὴν θέλησιν· οἱ παρὰλυτικοὶ φακίρι τῆς ἀδρανείας, τῆς δειλιάς, τῆς σήψεως, ἢ οἱ κήρυκες τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς τόλμης; — Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἄς κρίνῃ τίς ἐκ τῶν δύο ἐλάλει πρὸς αὐτὸν τὴν ἀλήθειαν· ὁ ἐλευθερόστομος καὶ εἰλικρινὴς ἀνεξάρτητος τύπος, ἢ ὁ περὶ τὸν Θρόνον συρφετός τῶν εὐτελῶν ἀυλοκολάκων;

×

Ἡ αὐτή. — Τῶν Χανίων ἡ κατάστασις δὲν περιγράφεται. Ὅλοι αἱ μέχρι τῆς 4ης μ.μ. συγκεντρωθεῖσαι εἰδήσεις ὀμιλοῦσι περὶ δρωῶν καὶ καταστροφῶν. — Τὸ πῦρ λυμαίνεται τὰ Χανία ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἀκρον. Ἐλάχισται Χριστιανικαὶ οἰκογένειαὶ ὑπελείφθησαν εἰσέτι ἐκτὸς τῆς πόλεως. Τὰ ξένα πολεμικὰ εἶνε κατὰ μέτρα προσφύγων. Ὁ Μουσουλμανικὸς ὄχλος μαίνεται κυριολεκτικῶς. Δύο ἔτι Ἀγγλικὰ πολεμικὰ κατέπλευσαν χθὲς εἰς τὸν λιμένα τῶν Χανίων προερχόμενα ἐκ Μεσσήνης. Βεβαίως, ὅτι Ἀγγλος κυβερνήτης κατάρθωσε νὰ καταρτίσῃ ἰδίαν τηλε-

γραφικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν Κυθέρων ἐκ φόβου μὴ ὁ ἄγριος ὄχλος ἀποπειραθῆ νὰ κόψῃ τὸ ὑποβρύχιον καλώδιον. Κατὰ τηλεγράφημα τῆς νυκτὸς ξένα πλοῖα μετεβίβασαν εἰς Μῆλον πολυάριθμα ἐκ Χανίων γυναικόπαιδα. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παρήγγειλεν εἰς τὰς διαφόρους ἀτμοπλοϊκὰς ἐταιρείας νὰ πέμψωσιν ἀτμόπλοια πρὸς παραλαβὴν τῶν γυναικοπαίδων ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τῆς νήσου. Εἰς μόνον τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον κατέφυγαν περὶ τὰς 500 οἰκογένειαι.—Καὶ αἱ ἐκ Ρεθύμνου εἰδήσεις ἐξ Ἰσου φοβεραὶ, Ὁθωμανοὶ ἀσπλοὶ περὶ τοὺς 3000 συνηθροίσθησαν ἐξωθι τοῦ διοικητηρίου ζητοῦντες ὄπλα ὅπως ἐξέλθωσι τῆς πόλεως καὶ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐμποδίζόντων τὴν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀναχώρησιν τῶν Τουρκικῶν οἰκογενειῶν.—Περὶ ἀριθμοῦ ἐν Χανίοις τῶν θυμάτων οὐδὲ λόγος ἀκόμη, τίς οἶδε πόσαι ἑκατοντάδες ἀθῶων πλασμάτων ἔπεσαν ὑπὸ τὸ σφάγειον τῶν ἀγρίων ὀρδῶν τοῦ Ἰσλάμ, καὶ πόσοι ἄλλοι ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἀποτεφρωμένα ἑρείπια.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Δὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν τίποτε εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ἐὰν πράγματι ὁ Στόλος ἀνεχώρησεν εἰς Κρήτην, καὶ ἐλπίζομεν τὴν φορὰν ταύτην ὅτι εἶνε βέβαιον, ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν σοβαρὰν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων. . . . Ὅσον δὲ βραδεῖα καὶ ὅσον ἀνεπαρκῆς καὶ ἂν θεωρηθῆ ἡ ἐνέργεια αὕτη, ἀρκεῖ ὅτι ὁ Στόλος κινεῖται, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σημαία θὰ ἐμφανισθῆ ὑπερηφάνως κυματίζουσα εἰς Χανία καὶ ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς θὰ εἴπῃ ἐπὶ τέλους εἰς ἀδελφοὺς σφαζομένους: — Ἴδου ἐγὼ παρὰ τὸ πλευρόν σας! — Καὶ τότε κραυγὴ ἀνακουφίσεως θ' ἀναδοθῆ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Κρήτης καὶ δάκρυα ἐνθουσιασμοῦ, δάκρυα ὑπερτάτης συγκινήσεως θὰ βρέξωσι τὰς παρειὰς δούλων ἀδελφῶν, οἵτινες ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου ἀνέμενον παρ' ἡμῶν βοήθειαν, ἡ δὲ εἶδησις θὰ διαδράμῃ τὸν Ἑλληνισμόν σύμπαντα ἠλεκτρίζουσα τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, οἵτινες εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην διακρίνουσι τὴν ἀπαρχὴν νέας πολιτικῆς ἀνα-

γεννήσεως τοῦ Ἔθνους. — Ἐφ' ὅσον ἡ εἰδήσις τοῦ ἀπόπλου τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου γίνεται γνωστὴ, ἐπὶ τοσοῦτον τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνακούφισις διαχύνεται εἰς ὄλα ἐκεῖνα τὰ ἀπεγνωσμένα καὶ σκυθρωπὰ πρόσωπα ἅτινα συνωφρουοῦντο ἀπειλητικὰ τὴν χθεσινὴν μεσημβρίαν. Λεγουσὶ τινες ὅτι τὸ ἔργον ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Βασιλέως. Ἄλλ' εἴτε εἰς τὸν Βασιλέα, εἴτε εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ὀφείλεται, ἡ τιμὴ τῆς πράξεως ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους. Ὅπου δὲ Ἕλλην τὴν στιγμὴν ταύτην, εἴτε ἐλεύθερος εἴτε δούλος, θὰ αἰσθανθῆ τὴν καρδίαν του σφοδρῶς παλλομένην, καὶ μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως θὰ ἐπικροτήσῃ τὴν σθεναρὰν ταύτην πολιτικὴν, ἀρκεῖ τὰ πλοῖα ν' ἀνεχώρησαν καὶ ἀρκεῖ νὰ μετέβησαν εἰς τὴν Κρήτην.

ΤΗΝ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — Περὶ τὴν ἐνάτην ἀκριβῶς ἀπέπλευσεν ἡ «Ἵδρα». — Ὅλον τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ἐξερράγη εἰς φρενητιώδεις ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήσεις. Ἡ εἰκὼν τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶνε ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Μανδύλια ἐσεῖοντο, πῖλοι ἐρόπτοντο εἰς τὸν ἀέρα, γραφικὸν δὲ καὶ μοναδικὸν θέαμα παρουσίαζεν ἐπὶ πολὺ τὸ συνωστισμένον ἐν τῷ λιμένι καὶ ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ διατελοῦν πλῆθος. — Μετ' ὀλίγον ἡ «Ἵδρα» ἐξήρχετο τοῦ λιμένος προπεμπομένη ὑπὸ τῶν διαπύρων, τῶν μυχιαιτάτων εὐχῶν, ὅχι μόνον ἐκείνων οἵτινες ἐπλήρουν τὴν Πειραϊκὴν ἀκτὴν, ἀλλὰ παντὸς Ἑλλήνος. Ἀπήρχετο συνοδευομένη διὰ τόσων παλμῶν, τόσων πόθων, τόσων ἐλπίδων καὶ τόσων δακρύων. διότι τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν ἱεράν δὲν ὑπῆρξεν ὀφθαλμὸς, ὅστις νὰ μὴ ἐδάκρυσε, τόσος συνεῖχεν ἐνθουσιασμὸς τοῦς πάντας ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, ὅτι Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπέρχονται νὰ δώσουν χεῖρα βοήθειας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Κρήτας, νὰ τοὺς παραμυθήσουν εἰς τὰ δεινὰ, ἅτινα ὑφίστανται ἐπὶ τόσα ἤδη ἔτη, ἕνα ἔχοντες πόθον νὰ ἴδωσι κυματίζουσαν ἐπὶ τῆς ἡρωϊκῆς πατρίδος τῶν τὴν κυανόλευκον σημαίαν, καὶ νὰ σκιάσουν ὑπὸ τὰς πτυχὰς αὐτῆς τὰ ὄστα τόσων μαρτύρων καὶ ἡρώων. — Μετὰ τὴν «Ἵδραν» ἀπέπλευσεν ἡ «Μυκάλη» περὶ τὴν 11 π. μ.

Ἡ αὐτή. — Τηλεγραφήματα ἰδιωτικὰ τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἀνήγγειλαν ὅτι χθὲς μ. μ. οἱ κάτοικοι τῆς Λαρίσσης ἐπὶ τῇ εἰδήσει τοῦ ἀπόπλου τοῦ στόλου εἰς Κρήτην ἀνεσκέπησαν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ. — Ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι μετὰ τοῦ λαοῦ ἀνεμίχθησαν καὶ οἱ ἀξιωματικοί, μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ(;)· οἵτινες μετὰ κοινὸν γεῦμα ἐξῆλθον εἰς τὰς ὁδοὺς, φωνάζοντες «ζήτω ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης. Ζήτω ὁ πόλεμος».

×

Ἡ αὐτή. — (1)... Ἡ βαρβαρότης δένδύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς πολιτισμὸν διὰ διπλωματικῶν μηχανημάτων. Μία ὑπάρχει μόνον λύσις, ἡ λύσις ἦν εὐχεταὶ αἰῶνας τώρα ὅλος ὁ Κρητικὸς λαὸς, ἐπιδιώξας αὐτὴν διὰ τῶν αἱμάτων μυριάδων μαρτύρων. Ἡ εὐχὴ τῶν ζώντων καὶ ἡ φωνὴ τῶν νεκρῶν συνονοῦνται εἰς ἓνα καὶ μόνον πόνον ἐπιβλητικόν, εἰς μίαν καὶ μόνην ἀπόφασιν — ἀναπόδραστον ἄμικτον καὶ γλυκεῖαν. — Κηρύξατε τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. — Θὰ εὑρητε εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τὴν γαλήνην τῆς στοργῆς, θὰ εὑρητε εἰς τὴν ὕψιν αὐτῆς τὸ μεδίαιμα τῆς μητρὸς, θὰ εὑρητε ἐν τῇ μετ' αὐτῆς ἐνώσει τὴν ἀνακούφισιν δεινῶν ἀδιηγήτων, τὴν χαρὰν τῆς ἐλευθερίας, τὸ στήριγμα τῆς εὐτυχίας. — Κηρύξατε τὴν ἔνωσιν καὶ θαρρεῖτε. — Εἰς τὴν φωνὴν σας θ' ἀνταποκριθῇ μυριόστομος ἡ φωνὴ τοῦ Γένους, καὶ ἀπὸ περὰτων ἕως περὰτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ εὑρητε παλμοὺς ἀδελφῶν συμπαλλόντων, καὶ ἀρωγούς βραχίονας νὰ στηρίξωσι τὸν βραχίονά σας. — Ὑπὸ τοιούτους οἰωνοὺς ἡ Ἀνωτάτη τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἀρχὴ ἐντέλλεται εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Κρήτῃ τιμήματα καὶ παρορμᾷ τὸν λαὸν τῆς νήσου νὰ κηρύξωσι τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

×

Ἡ α' Ἀκροπόλις. — Ἡξέυρομεν τί κυκλοφορεῖ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τῶν ἡμετέρων Κυβερνητῶν ὡς ἰδέα ἢ ὡς πεποιθήσις. Ἡ πατρικὴ τῶν ἰδέα εἶνε αἱ Δυνάμεις. Αἱ Δυνάμεις εἶνε ἐκεῖ, αἱ Δυνάμεις εἶνε ἐδῶ, αἱ Δυνάμεις δὲν θ' ἀφίσουν, αἱ Δυνάμεις θὰ

(1) Σημ. Ἐκδότου. Ἀπόσπασμα τῆς ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1897 προκηρύξεως τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Κρήτης.

τὰ διορθώσουν. Όταν κανείς οὕτω σκέπτεται δὲν εἶνε ὁ ἄνθρωπος τῶν περιστάσεων. Ὅχι διότι ἡμεῖς ἀρνούμεθα τὸ γεγονός τῆς παντοδυναμίας τῶν Δυνάμεων. Βεβαίως αὐταὶ προηγοῦνται, αὐταὶ δεσπόζουν τῆς καταστάσεως. Δύνανται νὰ μᾶς εἰπωσι φύγετε ἀπ' ἐδῶ, δὲν σὰς θέλομεν. Καὶ ἡμεῖς, ὅταν τοῦτο μᾶς ἐπιβάλληται ὑπὸ ἐξ Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἄλλως παρὰ νὰ ὑπακούσωμεν. Ἄλλὰ δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἀπὸ διετίας ὅ,τι συμβαίνει ἐν Ἀνατολῇ ἀποδεικνύει ὅτι αὐταὶ αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις αἰ φοβεραὶ εἰς στρατοὺς καὶ πληθυσμοὺς, εἰς πλοῦτον, εἰς λόγους, εἶνε μικρόταται ὅταν ὑποβλέπωνται ἀναμεταξύ των, καὶ ἀφίνονται οὕτω νὰ παίζωνται καὶ νὰ ἐμπαίζωνται ἀπὸ τὸν Χαμίτην..... Ἄλλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ Κρήτη δὲν εἶνε ζήτημα πολιτικῆς ἢ διπλωματίας. Ἄλλὰ ζήτημα ζωτικωτάτου ἐθνικοῦ συμφέροντος, ζήτημα ὑψίστης ἐθνικῆς φιλοτιμίας. Ἡ Κρήτη εἶνε τμῆμα Ἑλληνικόν, εἶνε μέλος τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Διατί λοιπὸν θὰ ἐμποδίσωσι τὸ μόνον ἐνδιαφερόμενον Κράτος νὰ κάμῃ ὅ,τι ἐκεῖνοι δὲν κάμνουσι, διότι δὲν θελοῦσιν; Ἰδοὺ διατί εἴπομεν ὅτι δὲν τὸ πιστεύομεν..... Τὸ Κρητικὸν ζήτημα πρέπει νὰ λυθῇ ὄχι συγχρόνως μὲ τὸ ὑπόλοιπον Ἀνατολικόν, ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ. Καὶ ἔχομεν συμφέρον νὰ τὸ σπρώξωμεν ὅπως λυθῇ. Ἐχομεν ἀνάγκην πολιτικῆς ἐνεργοῦ, πολιτικῆς δημιουργοῦ, πολιτικῆς τολμηρᾶς καὶ ὄχι πολιτικῆς νευροσπάτων, ὄχι πολιτικῆς ἐνὸς βήματος ἐμπρὸς καὶ δύο πίσω. Καὶ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν πρέπει νὰ καταστήσῃ ζωντανὴν ἐν Κρήτῃ ἢ Κυβέρνησις. Αἱ Τουρκικαὶ ὀρδαὶ δὲν θὰ παύσωσι νὰ παρέχωσιν ἀφορμάς. Ἐὰν αὔριον τὸ δρᾶμα τῶν Χανίων λήξῃ θ' ἀρχίσῃ ἐκεῖνο τοῦ Ρεθύμνου ἢ τοῦ Ἡρακλείου. Καὶ αἱ Δυνάμεις θὰ σκέπτονται, θὰ θεῶνται, θὰ στέλλουν ἀντλίας ὅπως βρεξῶσι τὰ κέντρα οἰκήματα. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἐὰν, ὡς πιστεύομεν, ἡ Εὐρώπη δὲν ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐκεῖ παρούσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, δὲν θ' ἀντιστῇ περισσότερον ἐὰν ἀγῆματα Ἑλλήνων ναυτῶν, ἢ λόχοι Ἑλλήνων εὐζώνων, ἢ τὰ Ἑλληνικὰ πυροβόλα ἀποκαταστήσωσι τὴν τάξιν, ἢ ὅποια οὔτε ὑπὸ τοὺς Τούρκους οὔτε ὑπὸ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ξένων θωρηκτῶν εἶνε δυνατὴ. — Ὅταν εἰς τοῦτο περιστῇ τὸ ἐν Κρήτῃ ἔργον

τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν μένει ἀντιμέτωπος ἡμῶν παρὰ τὴν Τουρκία, ἡ δύναμις ἐκεῖνη ἢ ὁποῖα ἔχει τὸ μεγαλύτερον συμφέρον νὰ μὴ ἴδῃ ἐκεῖ εὐδοκιμοῦν τὸ σύστημα τῶν μεταρρυθμίσεων, ἡ ὁποῖα ἀδυνατεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ ἐκεῖ τὴν κυριαρχίαν της. Τὸ προδηλότατον συμφέρον της εἶνε νὰ κάμῃ τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν. Καὶ πρέπει ἀνδρικῶς καὶ ἀποφασιστικῶς νὰ τὴν βοηθήσωμεν ὅπως τὸ ἐνόησεν. Ὡς τὸ ἐνόησεν ὅταν ἔχανε τὴν καλλιτέραν τῶν ἐπαρχιῶν της, τὴν Ρωμυλίαν, ἐνῶ ἐπροσποιεῖτο ὅτι συνοίθριζε στρατὸν εἰς τὸ Μουσταφᾶ-Πασσᾶ. Ἐὰν δὲν δείξῃ καὶ σήμερον τὴν αὐτὴν σύνεσιν, τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτὴν. Ἀπὸ κἀνένα πόλεμον, ἀπὸ κἀμμίαν πολιτικὴν περιπλοκὴν ἐντὸς τοῦ κράτους της δὲν ἐξήλθεν ὠφελημένη. Ἀπ' ἐναντίας αὐτὴ ἐπλήρωσε τὰ ἐξοδα. Πόλεμος κατὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ἀπονενομημένη ἐπιχειρήσις αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν Ἀλλὰ σήμερον θὰ ἦτο αὐτοκτανία, ἄνευ ἐλαφρυντικῶν λόγων διὰ τὴν Τουρκίαν. — Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ παρακολουθήσωμεν ὅλην αὐτὴν τὴν ἄλυσσον τῶν ἐνδεχομένων. Ἡ Κρήτη πρέπει νὰ σωθῇ, ἡ Κρήτη πρέπει νὰ ἐνωθῇ. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει ν' ἀρθῶμεν ἐπὶ τέλους ἀπαξ, ἀλλ' ἀποφασιστικῶς καὶ ἀμετακλήτως. — Θὰ τὸ ἴδωμεν;

×

Ἡ αὐτή. — Ὁμολογουμένως ὁ κ. Δ. Ράλλης μεθ' ὅλην τὴν ζωνράν, τὴν ἔντονον, τὴν ἀνδρικὴν, τὴν πολιτικωτάτην ρητορικὴν τῶν κ.κ. Κ. Καραπάνου, Λ. Δεληγεώργη καὶ Γ. Θεοτόκη κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον προχθεσινὴν τῆς Βουλῆς σεναδρίασιν, αὐτὸς καὶ μόνος ἐξήρθη εἰς πραγματικὸν Ἀντιδηλιγιάννην, εἰς πραγματικὸν ἄνθρωπον τῆς ἡμέρας. Τὴν παρατήρησιν αὐτὴν εἰς ἡμέρας τόσον κρισίμους ἐννοεῖται δὲν τὴν κάμνομεν διὰ νὰ ἐκφράσωμεν ὀφειλομένην προσωπικὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμπνεύσωμεν πίστιν εἰς τὸν μισοαπογοητσωμένον κόσμον, ὅτι ἔχομεν ἐπὶ τέλους καὶ ἄνδρας θυελλῶν ἐτοιμοὺς νὰ παραβλέψουν τὰ πάντα καὶ νὰ γίνουσι σηματοφόροι τοῦ ἐθνικοῦ μίσους, τῆς ἐθνικῆς ἀγανακτικῆς καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων. — Ὁ κ. Δ. Ράλλης ὅταν ὠμίλει προχθὲς περὶ ἐπαναστάσεως, ὅταν προέλεγεν ὅτι ἡ

ἀντιπολίτευσις ἢ οἱ φίλοι του θέλουν τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς, ὅπως ἐγείρουν τὴν ἐπανάστασιν, δὲν ἔπραττεν ἔργον τυχαίου δημαγωγοῦ, ἐξημμένου ἢ παραφόρου ρήτορος, νευροπαθοῦς ἢ ἀκρατήτου πολιτικοῦ, ἀλλὰ ἐρμύνευεν ὡς ἀληθῆς πολιτικός ἀνὴρ καὶ λαϊκὸς στιθοκόπος τοῦ ἔθνους ὅλου τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν, εὐρισκόμενὴν πράγματι ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς καὶ πρὸ πολλοῦ διατελοῦσαν εἰς ἀτμοσφαιραν τοιαύτην, ὥστε, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη, ἡ ἐπανάστασις νὰ θεωρῆται ὡς πιθανή. — Ὡς πρὸς τοῦτο ὁ ἡγέτης τῶν Τρικουπικῶν καὶ ὁ ἡγέτης τῶν Ραλλικῶν ἐσυμφώνησαν καὶ ἡ συμφωνία εἶνε ὄχι μόνον ὑπὸ τὴν γενικὴν τῆς σημασίαν εὐχάριστος, ἀλλ' ἐνέχει καὶ τοῦτο τὸ εἰδικῶς παρήγορον, ὅτι διαλύεται ἡ φαύλη ἐκείνη διάδοσις καθ' ἣν ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τινων κεφαλαιοῦχων τῆς συκοφαντίας ὡς σφόδρα συντηρητικὸς ἢ σφόδρα αὐλικὸς, καὶ ἐπομένως μὴ ἀρμόδιος διὰ τοὺς κειροὺς τοὺς ὁποίους διερχόμεθα...

×

Ἡ αὐτή.—Εἰς χιλιάδας, ἴσως εἰς δέκα καὶ πλέον θὰ συμποσποθοῦν οἱ πρόσφυγες τῆς καιομένης Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ δέκα αὐταὶ χιλιάδες, αἱ ὁποῖαι πιθανὸν καὶ νὰ διπλασιασθοῦν, ἐὰν ὅλος ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῶν πόλεων μεταναστεύσῃ φεύγων τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον τῶν θηρίων τοῦ Μωάμεθ, αἱ δέκα ἢ αἱ εἰκοσιν αὐταὶ χιλιάδες, φεύγουσαι τὸ πάτριον ἔδαφος ἐν καταστάσει πλήρους ἀλλοπροσύνης, θὰ ἔχωσιν ἴσως ἀνάγκην ὄχι μόνον στέγης καὶ τροφῆς, ἀλλὰ καὶ ἰματισμοῦ ἀκόμη. Τίς ἄλλος παρὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτῶν; Νὰ ἐπιστρέψωσιν, ἐφ' ὅσον ριζικῶς δὲν μεταβάλλεται ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Κρήτης, δὲν δύνανται. Ὅ,τι δὲν ἔπαθον μὲ πλήρη παραβιασμὸν τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπας, ἰδοὺ ὅτι τὸ παθαίνουν ὑπὸ τὸ πολίτευμα τῆς αὐτονομίας. Καὶ εἰς ὅσας θυσίας δὲν ἠναγκάσθη νὰ προβῆ ἡ Ἑλλάς τότε, ἰδοὺ ὅτι προβαίνει μετὰ τὴν περίφημον εἰρηνικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἀποδεικνύεται ἄρα ὅτι ἡ αὐτονομία δὲν ἐπαρκεῖ. Ἡ κυβέρνησις ἐπὶ τῶν γεγονότων μόνων τούτων στηριζομένη δύναται νὰ πείσῃ τὰς Δυνάμεις περὶ τοῦ ἀπολύτου δικαίου τῶν Κρητῶν εἰς πλήρη ἐλευθερίαν, καὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῆς πλήρους αὐτῆς ἐλευθερίας χάριν τῆς ἀνκτολικῆς τάξεως. Πῶς

φέρ' εἶπεῖν, ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἀποκρούσῃ καὶ αὐτὴς τὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως, πῶς θ' ἀνεχθῆ αὐτὴ αὐτὴ τὴν ἐξακολουθήσῃν ὑπάρξαις Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην; Ἡ παρουσία καὶ χιλίων Τούρκων στρατιωτῶν πάντοτε θὰ εἶνε ἀφορμὴ ἐπαναλήψεως σφαγῶν καὶ πυρκαϊῶν. Ἄλλ' ἄνευ στρατοῦ οὐδὲν εἶνε δυνατόν νὰ διοικηθῆ ἡ δυσδιοίκητος Κρήτη; Μόνον Ἑλληνικὸς Στρατὸς δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν.

×

Ἡ αὐτή. (1) — Ἐκατόμβαις ἀθῶων θυμάτων ἐν Κρήτῃ θρηνεῖ αὐτὴς ὁ Ἑλληνισμὸς, σφαγεῖς δὲ αὐτῶν δὲν ὑπῆρξαν μόνοι οἱ ἐξῆλλοι ἐκ φανατισμοῦ Τουρκοκρήτες καὶ τὰ ἐκθράσματα τῆς Ἀφρικῆς, οἱ Βεγγαζιοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἠθικοὶ συναυτουργοὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι, οἵτινες ἠδύναντο νὰ προλάβωσι τὴν τοιαύτην καταστροφὴν καὶ δὲν τὸ ἐπραξάν ἐγκλίρως. — **Ἡθικὸς συναυτουργὸς εἶνε** κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Αὕτη ἠδύνατο, ὡς ἀπεδείχθη ἤδη καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, μάλιστα δ' ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῶν σφαγῶν τοῦ Μαΐου νὰ παρασκευάσῃ τετελεσμένον γεγονός ἐν Κρήτῃ, ἕπερ ἐκοῦσαι ἀκουσαι θ' ἀνεγνώριζον καὶ ἡ Τουρκία καὶ αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις πρὸς πρόληψιν μεγαλειτέρων περιπλοκῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὡς ἐγένετο ἤδη ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. — Ἐὰν παρεσκεύαζε τότε τοιοῦτο τετελεσμένον γεγονός ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ Κρήτη θὰ ἦτο ἤδη ἠνωμένη μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ θ' ἀπέβκινε τὸ σπουδαιότατον τοῦ Ἑλληνισμοῦ προπύργιον διὰ πάντων ἐθνικῆν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθόλου, καθ' ὃν χρόνον ὕψιστα καὶ τιμαλφέστατα ἡμῶν συμφέροντα διακυβεύονται ἐν αὐτῇ. Οὕτω δὲν θὰ ἠναγκάζετο τοῦλάχιστον ἡ Ἑλλὰς νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν προσωρινὴν ἐκείνην λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἣτις ἐνεκυμῶναι ἐν ἑαυτῇ τὴν ἐπεληθούσαν ἤδη καταστροφὴν. . . . — Ἐκ ἐπηλήθευς δὲ νῦν διὰ μυριοστὴν φορὰν τὸ ἀρχαῖον λόγιον, α' Ἑλληνας ἀεὶ παῖδες ἐστέ», ἐὰν ἐπαναπαυώμεθα εἰς τὴν δὴλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ Βουλῇ περὶ ἀποστολῆς τῆς α' Ὑδρας καὶ τῆς α' Μυκάλης εἰς Κρήτην. **Ἡ ἀποστολὴ αὕτη εἶναι καθαρὰ φενάκη** διὰ τὸν Ἑλλ. λαόν. Ἡ α' Ὑδρα»

Σημ. ἐκδότου. Τοῦτο εἶναι ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Εὐταξίου, βουλευτοῦ ἐκ Λοκρίδος.

καὶ ἡ «Μυκάλη» εἰς οὐδὲν ἄλλο δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἢ τὸ πολὺ πολὺ εἰς μεταφορὰν γυναικοπαίδων ἐκ Κρήτης εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο δύνανται κάλλιστα νὰ ἐπιτελέσωσι καὶ τὰ θωρηκτὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τὰ ναυλοχοῦντα ἤδη εἰς τὰ πελάγια τῆς Κρήτης, ἢ τὰ μέλλοντα ὅσον οὐπὼ νὰ καταπλεύσωσιν εἰς αὐτά. Ἔως οὐ δὲ τὰ ἡμέτερα θωρηκτὰ ἐπαναπλεύσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐφοδιασθέντα ἐνταῦθα ἀπάρωσιν εἰς Κρήτην, θὰ ἔχωσιν ἤδη ἕως αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐξέουρει κανὲν νέον ἐμβόλωμα δι' αὐτήν, πρὸ τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἔκόντες ἄκοντες θὰ μείνωμεν με ἐσταυρωμέναις τὰς χεῖρας. — Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τότε τοῦλάχιστον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θ' ἀνανήψῃ ἐκ τοῦ ληθάργου του καὶ θὰ ζητήσῃ εὐθύνας παρὰ τῶν πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς ὑπευθύνων διὰ τὰς ἐν Κρήτην σφαγὰς. Τὸ γε νῦν ἔχον ὅμως δὲν ἔχομεν ἄλλο τι νὰ πράξωμεν ἢ ν' ἀναφανήσωμεν: «Τὸ αἶμα τῶν ἀθῶων ἐπὶ τὰς κεφαλὰς των!»

×

Τὸ «Ἄστυ». —... Ἀλλ' ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ αἱ ἐλπίδες δὲν εἶνε ἀμιγεῖς φόβου. Ὅλοι ζητοῦμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν Κυβέρνησιν, ὅλοι ἀρήνημεν κατὰ μέρος συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, ὅλοι ὡς εἰς ἄνθρωπος παρακολουθοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλὰ καὶ ὅλοι φοβοῦμεθα, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν θὰ θελήσῃ νὰ χρησιμοποίησῃ τὸν αὐθόρμητον ἐνθουσιασμὸν τοῦ Λαοῦ, τὴν πανταχόθεν ἐκρηγνυμένην ἐθελουσίαν, τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν τοῦ προσφέρει ὁ Ἑλληνισμὸς ὁλόκληρος αὐτὴν τὴν στιγμήν. Τὸ παρελθὸν τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἶνε σκοτεινόν, καὶ δυστυχῶς ὅ,τι ἀπὸ τοῦ 1885 ἔπραξε δὲν συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ριφθῇ εἰς λήθην τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο

..... Ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἐν αὐταπαρνήσει, ἥτις δὲν εἶνε συνήθης εἰς πολιτικὰ κόμματα, ἐδήλωσε προχθὲς, ὅτι **δυμμετέχει τῆς κυβερνητικῆς εὐθύνης**, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς παθητικῆς αὐτῆς πολιτικῆς:—Τὸ Ἐθνος, πανδημῶς συνερχόμενον, δηλοῖ ἐπισημῶς, ὅτι εἶνε πρόθυμον εἰς πᾶσαν θυσίαν, ὅπως ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον αὐτοῦ. — Ἡ λαϊκὴ θέλησις εἶνε σαφῶς ἐκπεφρασμένη, οὐδεμίαν δὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ δικαιολόγησις ὑποχωρήσεων, παραλείψεως τοῦ ἐπιβαλλομένου

καθήκοντος, ἀτελοῦς ἐκπληρώσεως αὐτοῦ. — Ἐχει ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ἐδήλωσε, τὸ θάρρος νὰ ἐπιτελέσῃ αὐτὸ μέχρι τέλους, ἄνευ δισταγμῶν, ἄνευ ταλαντεύσεων, ὑπέχουσα τοὺς κινδύνους, τοὺς ἐποίους συνεπάγονται αἱ γενναῖαι ἀποφάσεις, ἀλλὰ καὶ μετέχουσα τῆς δοξῆς αὐτῶν, ἀναδεικνυομένη ἢ πιστὴ ἐκτελέστρια τῶν θελημάτων τοῦ Ἔθνους, ἢ ἀντιπρόσωπος τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ, ἢ συναισθανομένη τῶν δυνάμεων τῶν ἐθνικῶν; — Ἄς προχωρήσῃ! — Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶνε κατ' αὐτῆς, διότι μετ' αὐτῆς θὰ εἶνε τὸ Ἔθνος. — Ἄν ὅμως δὲν αἰσθάνεται ἑαυτὴν ἴσην πρὸς τὰς περιστάσεις, ἐὰν ἐννοῇ, ὅτι δὲν ἔχει τὸ σθένος νὰ ὑψωθῇ μέχρι τοῦ ὕψους τῶν περιστάσεων, ἐὰν ἐννοήσῃ ἑαυτὴν διατεθειμένην πρὸς λιποθυμίας καὶ λιποψυχίας, πρὸς Θεοῦ! Ἄς δώσῃ τὴν θέσιν τῆς εἰς ἄλλους!

×

Ἡ αὐτή. — Οἱ προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐκφωνηθέντες ὑπὸ τῶν ρητόρων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως λόγοι περὶ ἐνεργότερας ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος πολιτικῆς ἦσαν ἀπήχησις αἰσθημάτων ἀπὸ πολλοῦ κατεχόντων τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθῃ νὰ ὑποκύψῃ μετὰ πολλοὺς δισταγμοὺς εἰς τὰς θελήσεις τοῦ Ἔθνους, ὁμοίαν πίεσιν καὶ ὅμοιον καταναγκασμὸν ὑπέστη καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις. Ἡ φωνὴ τῶν ρητόρων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐπιζητούντων τὴν ἐπίσημον παράστασιν τῆς Ἑλλάδος ἐν Κρήτῃ κατόπιν τῶν τελευταίων γεγονότων, ἦτο φωνὴ ἐπιτακτικὴ τοῦ Ἔθνους. — Ἀπὸ μακροῦ χρόνου τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα περιῆλθον εἰς οἰκτρὸν σημεῖον, ἀπογοήτευσίς δὲ καὶ ἀπόγνωσις κρατεῖ εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Τὰ συμπτώματα τῆς γενικῆς ἀποσυνθέσεως καταφανῶς ἤδη ἐξεδηλώθησαν. Ἡ παραλυσιὰ τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς διοικήσεως δὲν συζητεῖται πλέον ὑφ' οὐδενός. Ἐν γένει ἡ κατάστασις ἐπεδεινώθη, ἐνῶ δὲ ἐτωτερικῶς διατρέχομεν καιροὺς ἀνωμάλους, ἐξωτερικῶς κινδυνεύομεν ν' ἀπολέσωμεν τὰ πάντα. Τοιαύτη ελεεινὴ κατάπτωσις, φυσικὸν ἦτο νὰ ἐμβάλῃ τὸ Ἔθνος εἰς σκέψεις σοδαρωτέρας περὶ τῆς τύχης του καὶ τοῦ μέλλοντός του.

×

Ἡ αὐτή. — ΡΕΟΥΜΝΟΝ, 25 Ἰανουαρίου. — Ἡ κατάστα-

σις εἶνε εἰς ἄκρον ἀπελπιστική. Ἐπὶ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπικεντρίονται ταραχαὶ αἱματηραί.

×

Ἡ «Ἐστία». — Τὸ κήρυγμα τῆς Ἐνώσεως ἀναμένομεν ἀπὸ τὰ Λευκὰ Ὅρη εἰς ἀπάντησιν τῆς φωνῆς, ἣν ἐκ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἀπηύθυνεν ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία. — Τὸ κήρυγμα τῆς Ἐνώσεως θὰ εἶνε ὁ μόνος ἄξιος χαιρετισμὸς τῶν Κρητῶν πρὸς τὴν κυανόλευκον τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων. — Τὸ κήρυγμα τῆς Ἐνώσεως θὰ θέσῃ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτυχίας ἐπὶ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἃ προέβη ἐκβιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἔθνους, ἐνθαρρυνθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. — Ὑπὲρ αὐτοῦ πρέπει νὰ τείνωσιν ὅλων αἱ ἐνέργειαι, ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων μέχρι τῶν ἐσχάτων, ὅλων ὅσοι ἀληθῶς Ἑλληνικὴν ἔχουσι τὴν καρδίαν καὶ ἐθνικὸν τὸ φρόνημα. — Ἄλλ' ἰδίως ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἐντολοδόχος τῆς ἐθνικῆς θελήσεως καὶ τῆς βασιλικῆς ἐπιβολῆς, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον πρέπει νὰ παρεκκλίνῃ τῆς πρὸς τὴν Ἐνωσιν ὁδοῦ, ἐκ δειλίας ἢ ἀνεπαρκείας, ἢ ἄλλου τινὸς εὐτελοῦς αἰσθημάτος. — Ἐχουσα τὸ Ἔθνος ὅλον καὶ τὴν Βασιλείαν ὑπὲρ ἑαυτῆς ἐν τῇ ἐνεργείᾳ καὶ τῇ εὐτόλμῳ δράτει, θὰ στρέψῃ καθ' ἑαυτῆς τὰ πάντα, ἂν ἀνακοπῇ αἴφνης καὶ λιποψυχήσῃ. — Διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ στόλου καὶ τῆς ὅλης πολιτείας τῶν τελευταίων αὐτῶν ἡμερῶν ὑπέγραψε βεβύτατον συνάλλαγμα ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀλλοίμονον εἰς αὐτὴν ἂν ἀποδειχθῇ ἀδυνατούσα νὰ τὸ ἐξοφλήτῃ. — Ἄλλὰ πῶς νὰ πιστεύσῃ τὸ Ἔθνος ὅτι ἀσφαλῶς εἶνε τεθειμένα τὰ τιμιώτατα αὐτοῦ αἰσθημάτα καὶ οἱ ἱερώτεροι πόθοι εἰς τὰς τρεμούσας χεῖρας τοῦ ἐκ Γόρτυνος πρεσβύτου; — Πῶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι δὲν πιζέται τὸ τελευταῖον παιγνίδιον εἰς βέρος τῆς τιμῆς του, αὐτῆς τῆς ὑποστάσεώς του, ὑπ' ἐκείνων οἵτινες μόνον εἰς συμφορὰς καὶ αἴτλην ὠδήγησαν αὐτό; — Πῶς νὰ ἐλπίσῃ ὅτι οἱ χθεσῖνοὶ ὀλετήρες θὰ μεταβληθῶσιν αἴφνης εἰς αὐρινοὺς σωτήρας; — Φοβούμεθα ὅτι πολὺ αἰσθηματικὴ ἐδείχθη ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐγείρασα τὰς χεῖρας ὅπως χειροκροτήσῃ τοὺς θεατρικοὺς λόγους τοῦ πρωθυπουργοῦ, πολὺ αἰσθηματικὸς ὁ λαὸς ὑψώσας τὴν φωνὴν εἰς ἐπευφημίαν. — Ἡ με-

ταμέλεια θὰ ἐπέλθῃ—εἴθε νὰ μὴ εἶνε πολὺ ἄργά πλέον διὰ τὸ Ἔθνος!

×

Τὸ «Ἐμπρός».—Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι μὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἐγείρεται σοβαρώτατον ζήτημα. Θὰ παραστῶσιν Ἑλληνικὰ σκάφη καὶ Ἕλληνες ἄνδρες ἀδιάφοροι θεαταὶ νέων κακουργιῶν, συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς λοιπῆς Εὐρώπης; Καὶ θὰ ἐπιπέψωσιν εἰς Τουρκικὰ πλοῖα νὰ μεταφέρωσι νέας ὀρδὰς στρατιωτῶν ὅπως συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως; Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τὰ καθήκοντα ἡμῶν ἐν Κρήτῃ εἶνε πολὺ σπουδαιότερα τῶν ἄλλων. Διότι, εἰὰν πρόκειται περὶ τῆς μεταφορᾶς γυναικοπαίδων μόνον, εἰμποροῦσε τὸ ἔργον ν' ἀνατεθῇ εἰς τὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἐταιρίας.

ΤΗΝ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφήμερις».—... Ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἦν πρό τινων μηνῶν ἀνέβαλον αἱ Δυνάμεις, ἐπεσπεύθη ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἡ λύσις αὕτη εἶναι μία καὶ μόνη, ἐπιβαλλομένη ἐκ τῶν ἐθνικῶν δικαίων, ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολιτισμοῦ, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων· οὐδεμία δὲ πλέον ἀνθρωπίνη δύναμις θὰ ἰσχύσῃ ἀντιτασσομένη εἰς τὴν λύσιν αὐτὴν, εἰς τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.—Ἡ ἔνωσις θὰ κηρυχθῇ καὶ πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Μεγαλονήσου, μιᾶ φωνῇ καὶ μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας παρὰ τῶν Κρητῶν ἀπάντων· ἀλλ' οὐ μόνον ἐν Κρήτῃ, ἀλλὰ καὶ ἐντεῦθεν μιᾶ φωνῇ πρέπει νὰ κηρυχθῇ καὶ θὰ κηρυχθῇ ἡ ἔνωσις. Οὐχὶ ἀπαξ, οὔτε δις, ἀλλὰ πολλάκις μέχρι τοῦδε ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποτρέψῃ τοὺς Κρητὰς ἀπὸ τῆς στερρῶς εἰλημμένης ἀποφάσεώς των, ὅπως κηρύξωσι τὴν ἔνωσιν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἐμμεῖνωσι μέχρις ἐσχάτων ἐν τῷ κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνι· καὶ ἠναγκάσθη νὰ πράξῃ τοῦτο ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, παρέχουσα ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ αὐτοθυσιαζομένη ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.—Τοιαύτην ὑπηρεσίαν, τοιαύτην θυσίαν οὐ-

δεις πλέον θὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ καὶ ἂν αὕτη ζητηθῇ, ἄς γείνη γνωστὸν ἀπὸ τοῦδε, ὅτι **δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐν Ἑλλάδι Κυβερνήσις ἱκανὴ νὰ ὑψηροτέσθῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὸν ἐγωισμόν τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ ἐξαγοράσῃ δι' αἵματος μόνον Ἑλληνικοῦ τὸ ξένον αἷμα, ὅπερ ἡ ἀπληστία καὶ ἡ ἰδιοτέλεια τῶν Δυνάμεων διστάζει ἀκόμη νὰ χύσῃ ἐν τῇ διαρπαγῇ τῆς Ἀνατολῆς.**—Τοὺς Κρήτας οὐδεὶς ἐξ Ἑλλάδος θ' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τῆς ἐνώσεως· **οὐδὲ θὰ ἐπιτραπῇ, εἰς οἷαν δῆποτε Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν νὰ πρκαλωθῇ, νὰ διαστρεψῇ, ἢ νὰ δυσχεράνῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀμετατρέπτου βουλήσεως τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποῖον θέλει τὴν ἔνωσιν** Ἐἶν εἰς τὴν λύσιν ταύτην ἀντιταχθῶσιν αἱ Δυνάμεις, ὁ ἀγὼν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν Κρήτῃ· μέχρις ἐσχάτων καὶ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς Κρήτης· καὶ τότε ἄς συμμαχήσωσιν αἱ Δυνάμεις μετὰ τῶν Τούρκων, ὅπως ἐξολοθρεύσωσι τοὺς Κρήτας ἢ καταναγκάσωσιν αὐτοὺς νὰ ὑποταχθῶσι καὶ πάλιν εἰς τὸν Σουλτάνον Ἐἶν δ' ἐκ τῆς τερατώδους ταύτης, τῆς ἀντιχριστιανικῆς, τῆς ἀποτροπαίου συμμαχίας προκύψῃ ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. τόσον τὸ χειρότερον δι' ὅλους. Ἄλλὰ τὸν φοβεῖον τοῦτον πόλεμον δύναται ἀκόμη νὰ προλάβῃ, ἢ καὶ νὰ ἀναβάλλῃ ἡ Εὐρώπη διὰ τῆς ἀνωδύνου ἀκρωτηριασέως τοῦ ἐν ἀποσυνθέσει Ὀθωμανικοῦ Κράτους, διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῆς Κρήτης, ἐξ ἧς ἄλλως ἀσφαλῶς καὶ ταχὺς θὰ προέλθῃ τοῦ πάσχοντος ὁ θάνατος. Καὶ ἰδοὺ ἠπλοποιημένον τὸ Κρητικὸν ζήτημα εἰς τὰς ὀψεις ἡμῶν, ὡς ἔχει ἐν τοῖς πράγμασιν· ἢ λύεται ἀμέσως διὰ τῆς ἐνώσεως, ἢ περιπλέκεται διὰ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, συναπαγόμενον ἀφεικτικῶς τὴν φερέν σύραξιν τῶν Δυνάμεων, ὅσαι ἔχουν συμφέροντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις, ὡς εἶπομεν ἤδη, **δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μεταβάλλῃ τὴν διλημματικὴν ταύτην τῶν πραγμάτων θέσιν· δὲν δύναται ν' ἀποτρέψῃ τοὺς Κρήτας ἀπὸ τοῦ νὰ κηρύξωσι τὴν ἔνωσιν, δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ νὰ παρῆσχη πᾶσαν ἀρωγὴν καὶ ἐπικουρίαν εἰς τὸν ἐσχάτον τοῦτον ἀγῶνα τῆς Κρήτης.**—Ἐκφράζομεν καὶ πάλιν τὴν πεποιθήσιν ἡμῶν, ὅτι ὑπὸ τὴν ὄψιν ταύτην ἀπὸ τῆς πρώτης

στιγμῆς ἀντεμετώπισεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ἐν Κρήτῃ νέαν κατάστασιν μὲ ὄλας τὰς συνεπείρας τῆς.

×

Ἡ αὐτή.—Ἐκ ΣΥΡΟΥ, 25 Ἰανουαρίου ὥρα 7.20' μ. μ.—Σκουλούδην, Στάην, Γιαννόπουλον Ἡπειρώτην.—Εἰς Χανία καίονσαι χριστιανικαὶ συνοικίαι. Οἰκογένειαι πᾶσαι ἐσώθησαν εἰς πλοῖα. Ἄκαυστοι οἰκίαι διαρπάζονται. Φνευμένοι καὶ κέντες Χριστιανοὶ 30 ἐντὸς πόλεως. — Ἰταλικὸν «Αἴτνα» ἐκόμισε 1000 ψυχάς. Μάχαι συνάπτονται καθ' ἡμέραν ἔξωθεν Χανίων. Πολλὰ χωρία ἐκάησαν. — Χθὲς στρατὸς, τηλεβόλα, ἐντόπιοι ἐξήλθον. Ἀποκορωνιώταις, Σρακιανοὶ 800 κατέλαβον Χαλέπαν. — Χθὲς ἐσπέρας Κελύβις ἐκκενώθησαν. Στρατὸς ἦλθεν εἰς Χανία. Τέσσαρα τάγματα περιμένονται. — Ἄγγλος ναύτης ἐφονεύθη. Ἰταλὸς ἐπληρώθη. — Ἑλλειψίς φυσιγγίων μεγάλη. — Ἐκ Ρεθύμνου τηλεγραφῶσι : «Καιόμεθα, «βοήθειαν». Ἐξ Ἡρακλείου τὰ αὐτά. — Τηλεγραφῆτατε ἐναχώρησιν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ νεώτερα.

×

Ἡ αὐτή.—Χθὲς τὴν νύκτα διεδόθη σχεδὸν καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν ὅτι τὸ ἡμέτερον θωρηκτὸν «Ἰδρα» ἀπεβίβασεν ἄγλημα ναυτῶν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ὅτι ἔνεκα παρεξηγήσεως ἐφονεύθησαν αὐταὶ τινες τῆς «Ἰδρας». Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν θωρηκτὸν βομβαρδίση τὴν πόλιν. Τοιαύτην ἐντύπωσιν προὔξεν ἡ διάδοσις αὕτη ὥστε μεγάλη συγκίνησις παρετηρεῖτο εἰς τοὺς πολυκρίθμους ὀμίλους, οἵτινες εἶχον συναθροισθῆ εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη τῆς πρωτευούσης. — Ἀμέσως κατεκλύσθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸ τῶν Ναυτικῶν. Πάντες διεπρώτων περὶ τοῦ ἀκριβοῦς ἢ μὴ τῆς εἰδήσεως. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀπηγορεύθη καὶ ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς πολίτας. — Οἱ ὀμιλοῦντες αὐθεντικῶς περὶ τῆς διαδόσεως ἔλεγον ὅτι εἶχον πληροφορίας παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἄλλοι διεβεβαίουν ὅτι εἶχε τηλεγράφημα ἡ Κυβέρνησις καθὼς καὶ ἰδιῶται.

×

Ἡ αὐτή. — Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας ἐν Ἡρακλείῳ καὶ ἐν Ρεθύμνῳ τοιοῦτος ὑπάρχει ἐρεθισμὸς, ὥστε ἀπειλεῖται

ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ρῆξις μεταξύ Τούρκων καὶ Χριστιανῶν. Καὶ ἐν μὲν Ἡρακλείῳ ἀπαιτοῦσιν οἱ Χριστιανοὶ παρὰ τῶν Τούρκων τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀμῆρων, ἀπειλοῦντες ὅτι ἄλλως θὰ ἀποπειρωθῶσι νὰ ἐλευθερώσωσιν αὐτοὺς διὰ τῶν ὄπλων. Ἐν Ρεθύμνῳ δὲ ἡ ρῆξις θεωρεῖται ἀναπόφευκτος, διότι εἰσεβαλον ἐντὸς τῆς πόλεως οἱ Τεῦρκοι τοῦ Ἀμαρίου ἔνοπλοι, ἀπειλοῦσι δὲ καὶ προκαλοῦσι τοὺς Χριστιανούς. — Ἐν Ρεθύμνῳ τηλεγραφοῦσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦντες πλοῖα πρὸς παραλαβὴν τῶν προσφύγων. Τὸ αἶτημα ἐνδεικνύει, ὅτι ἔκτακτόν τι συμβαίνει καὶ ἐκεῖ, ἐπικυροῖ δὲ ἴσως καὶ τὴν περὶ πυρκαϊῶν αὐτόθι εἰδήσιν. — Κατ' ἰδιωτικὰ δὲ τηλεγραφήματα τῆς νυκτὸς ἐν Ἡρακλείῳ, ὅπου φαίνεται ἐπικρατοῦν τὸ Τουρκικὸν στοιχεῖον, ἤρρισαν αἱ βιαιοπραγίαι. — Ἐπίσης ἐγνώσθη ὅτι οἱ Πρόξενοι πολιορκοῦνται ἐν Χαλέπα ὑπὸ Τούρκων. Ἴσως τούτου ἕνεκεν ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἔλαβε χθὲς τηλεγράφημα παρὰ τοῦ κ. Γεννάδη, ἀλλ' οὔτε καὶ παρὰ τοῦ ἐν Χανίοις διαμένοντος διερμηνεῶς τοῦ Ἑλλ. Προξενείου κ. Καβαλιέρου, καίτοι πρὸς τοῦτον ἐτηλεγράφησε μετ' ἀποδείξιως παραλαβῆς τοῦ τηλεγραφήματος, ἔλαβε δὲ ἀπάντησιν ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐπεδόθη.

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μέγας ἐπικρατεῖ ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος. Καὶ εἰς τὸ Ἄργος καὶ εἰς τὸν Πύργον καὶ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους ἐγένοντο ἐνθουσιώδη συλλαλητήρια. Εἰς τὴν Λάρισσαν ὁ λαὸς ἐν μεγάλῳ συλλαλητηρίῳ λαβόντι χώραν χθὲς ἐξέφρασε τὴν ἐπιδοκίμασίαν του εἰς τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Ἐν Ἄρτῃ ὁ ἠπειρωτικὸς λαὸς, συνελθὼν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν πλατεῖαν Σκουφᾶ ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς ἀποστολῆς Στόλου εἰς Κρήτην, ἐξέδωκε ψήφισμα συγχαρητήριον τῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ ἀντιπολιτεύσει, ἐδήλωσε δὲ ὅτι εἶναι προθυμότετος εἰς πᾶσαν θυσίαν.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Σπανίως τόσον σφοδρὰ συγκίνησις κατέλαβε τὴν πρωτεύουσιν ὅσον χθὲς τὴν νύκτα. Φῆμαι διαφορεῖ

δισταυροῦντο. Ἡ Κρήτη ἦτο εἰς ὄλων τὰ στόματα. Ὁ ὑπὲρ αὐτῆς ἀδελφικός ἔρωσ μετεβλήθη σχεδὸν εἰς πατριωτικὴν μανίαν. Ἐσχηματίσθη κοινὴ γνώμη πανίσχυρος καὶ ἀκλόνητος ἐπιζυτοῦσα τὴν ἀντὶ πάσης θυσίας δραῖδιν. Εἰς τὴν ἀκκτάσχετον ἀπαίτησιν τῆς κοινῆς ταύτης γνώμης ἡ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται μέχρι τοῦδε, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν, ἀνταποκρινομένη. Τὰ μέτρα τῆς χαρακτηρίζονται μισὰ, χαλαρὰ, ἀτελῆ. Ἀδύνατον νὰ ἐπαναπαυθῆ εἰς αὐτὰ ὁ κόσμος. Ζητεῖ μέτρα πλήρη, μέτρα ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Διὰ τοῦτο μία ἔνστικτος ἐθνικῆς αὐτοσυντηρησίας κραυγὴ πρέπει ν' ἀκουσθῆ σήμερον ἀπὸ πέρα ἕως πέρα τῆς Ἑλλάδος: — Κυβέρνησιν ἰσχυράν. — Κυβέρνησιν ἐπαρκῆ....

×

Ἡ αὐτή. — Αἱ τελευταῖαι τῆς Κρήτης φλόγες μίαν καὶ μόνην ἐνδεικνύουσιν πλέον λύσιν ἰκανὴν ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην τὴν ἔνωσιν. Ὅλαι αἱ προσωριναὶ λύσεις ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς, παταγωδῶς δὲ κατέπεσε καὶ τὸ πρόσφατον τῶν Δυνάμεων οἰκοδόμημα, χρησιμεύσαν καὶ αὐτὸ μόνον διὰ νὰ ἀνάψῃ ἄλλην φωτῆν καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς καταστροφὰς τῆς ἐπαναστάσεως ἣν ἠθέλησε νὰ καταστείλῃ. Δὲν πρόκειται καὶ τώρα περὶ ἐπαναστάσεως δούλου λαοῦ ποθοῦντος τὴν ἐλευθερίαν του, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἄδικος βία τῆς Εὐρώπης νὰ τὸν παραδώσῃ χειροπόδαρον δεμένον εἰς τοὺς τυράννους του. Ἀνθρώπινος βίος μὲ κάποιαν ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ κυριότητα περιουσίας θὰ ἀποκατασταθῆ εἰς τὴν Σουλτανευομένην Κρήτην μόνον ἂν λείψῃ τὸ ἔτερον στοιχεῖον. Μπορεῖ ἡ Εὐρώπη νὰ διώξῃ ἀπ' ἐκεῖ ὄλους τοὺς ἐντοπίους Μουσουλμάνους; Ὡστε δυνατόν θὰ ἦτο τοῦτο, ἀλλ' οὔτε δίκαιον. Νὰ φύγουν λοιπὸν ὅλοι οἱ Χριστιανοί; — Τὰ πράγματα εἶνε καθαρὰ καὶ ἡ φωνὴ των καθαρωτέρα. Συμβιβασμὸς τῶν δύο στοιχείων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου εἶνε ἀδύνατος, ὅσον εἶνε δυνατώτατος ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἑλλάδος. Τί σκέπτονται τάχα αἱ Δυνάμεις σήμερον; Ἐστὼ ὅτι περιορίζεται καὶ πάλιν ἡ ἐξέγερσις καὶ ἀρχίζει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Πολιτεύματος. Ἡ ἀνακωχὴ θὰ χρησιμεύσῃ μόνον πρὸς ταφὴν τῶν νεκρῶν καὶ ἀπαρίθμησιν τῶν ζημιῶν. Δὲν θὰ προφθάσουν νὰ ἐπανέλθουν

οί πρόσφυγες και θα ἔχωμεν πάλιν τὰ ἴδια. Ἡ πυρπόλησις τῶν Χανιῶν θα μεταδοθῆ τότε εἰς τὸ Ρέθυμνον. Διὰ τὴν φθάσῃ κατόπιν εἰς τὸ Ἡράκλειον. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὴν κάμη τὴν περιοδεῖαν της εἰς ὄλον τὸ νησί. Καὶ Κατόπιν; — Ἡ Ἑλλάς, ἡ ἔχουσα καθήκον τὴν περιθάλλῃ τοὺς πρόσφυγες καὶ τὴν ἐνισχύῃ τοὺς δοκιμαζομένους, δὲν ἐπιτρέπεται τὴν δεικνύῃ καὶ ἀνοχὴν ὄσῃ αἱ Δυνάμεις. Ἐκεῖνας ἐνδιαφέρει μόνον ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας· αὐτὴν ἐνδιαφέρει ἡ ἀκεραιότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅμιλοῦμεν ὅχι μὲ τὸν ἐθνουσιασμὸν τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποστολῆς· ἀλλὰ μὲ ψυχρότητα σκέψεως, τὴν ὁποῖαν ἡλίθιοι μόνον δὲν μποροῦν νὰ κάμουν, εἴτε κυβερνοῦν εἴτε μὴ. **Ἄν σήμερον ἀφίγη ἡ Ἑλλάς τὴν ἐρημιοῦται ἡ Κρήτη ἀπὸ πῦρ καὶ φόνον, τίς ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεώς της; Ποία πλεον ἡ ἀλληλεγγύη της πρὸς τὸν δοῦλον Ἑλληνισμὸν;** Αἱ κυβερνήσεις ὑπολογίζουσι ἐπὶ τὰς δυνάμεις τῶν καὶ τὰς περιστάσεις, μόνον ὅταν ἀπὸ αὐτὰς ἐξαρτᾶται τὴν δημιουργοῦν καὶ τὰς περιστάσεις. Ἡ Ἑλλάς ποτὲ δὲν εἶχε τόνσον ἱκανοὺς κυβερνήτας. Δὲν τοὺς εἶχεν οὔτε διὰ τὴν ἐπιπελοῦνται τὰς ὑπὸ ἄλλων δημιουργουμένας ἢ καὶ τυχαίως παρουσιαζομένας περιστάσεις. Ἀλλὰ σήμερον οὔτε αὐτὴν τὴν ἱκανότητα ἀπειτοῦμεν ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν νὰ ἐννοήσῃ δὲ μόνον ὅτι ἔχει καθήκον τὴν πράξῃ τὸ πᾶν ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Ὅταν τῶρα ἀφίωμεν τὴν καίωται τὰ Χανιά, ὅπως χθὲς ἀφήσαμεν τὴν καοῦν ἄλλα πόλεις καὶ χωρία, καὶ προθυμούμεθα μόνον τὴν δεχόμεθα τοὺς πρόσφυγες, εἴμεθα ἀνάξιοι κηδεμόνες καὶ προστάται τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ Βασίλειον αὐτὸ δὲν ἔγινε διὰ τὴν χρησιμεύσῃ μόνον ὡς νοσοκομεῖον καὶ πτωχοκομεῖον τῶν δούλων προσφύγων. Ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο καθήκον, ἔχει καὶ καθήκοντα ἐθνικά. Ἄν ἡ κυβερνησις νομίζῃ ὅτι ἐπαρκεῖ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἔθνους ἐκτελοῦσα χρεῖα νοσοκόμου τῶν προσφύγων Κρητῶν, δὲν εἶνε ἀξίη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. — Ἔως τῶρα δὲ πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἐσκέφθη μόνον νοσοκομικῶς. Ποίαις ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης ἀναμένει; Νὰ ἀποκαταστήτῃ τὴν τάξιν; Μωρὸν μόνον ἡμποροῦν τὴν τὸ ἐλπίζουσι. Ὅχι λείψῃ αὔριον τὸ μέτος τῶν δύο στοιχείων; Ὅχι κατηγήσῃ αἱ Δυνάμεις τοῦ Βεγγαζίου εἰς τὰ δίκαια τῆς

ισότητος; Ἄλλ' εἶνε τότε Ἑλλάς αὐτὴ περιοριζομένη νὰ στέλλῃ ξαντὸν καὶ φανικὸν ὄξύ διὰ τοὺς τραυματίας, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι μετὰ μῆνα, μεθ' ἡμέρας θὰ ἔχωμεν ἄλλα θύματα τῆς Μουσουλμανικῆς θηριωδίας καὶ ἄλλας πυρπολήσεις; Ἄς ἀντικαταστήσωμεν τότε τὰς ἀποθήκας Ὑλικοῦ πολέμου μὲ ἀποθήκας ξαντοῦ καὶ γαλίττας. Καὶ ἀντὶ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἅς θέσωμεν Ὑπουργὸν τῶν νοσοκομικῶν! Καὶ ἅς ἀνατεθῇ ἡ διαχείρισις τῶν ἰθνηκῶν ζητημάτων εἰς τὰς φιλανθρώπους κυρίας!

Οἱ Κρήτες ἐφάνησαν πάντοτε καὶ πολιτικοὶ ὅσον καὶ ἥρωες. Τὴν πολιτικὴν τῶν καὶ τὸν ἠρωϊσμόν τῶν ἅς συμβουλευθοῦν μόνον εἰς τὴν δοκιμασίαν αὐτήν. Τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τὴν γνώμην τὴν διηρημένευσαν τὰ ἐνθουσιώδη συλλαλητήρια. Τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τὴν προθυμίαν τὴν διεκίρουξεν ἡ ἔκκλησις τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας. Πρόκειται ἀγὼν σωτηρίας, ἄμυνα ὑπὲρ τῶν ἰερωτάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ τῶν θειοτάτων τοῦ Χριστιανοῦ. Τὸ Ἔθνος ὅλον θὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Κρήτης. Ἡ τύχη θὰ εἶνε κοινή.

×

Ἡ αὐτή. Τὸ ὅτι μετέβησαν τὰ πλοῖά μας εἰς Κρήτην δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ οὔτε ὡς ἀρχὴ ἀκόμη ἐνεργείας. Δυνατὸν νὰ μεταβοῦν, νὰ ἀγκυροβολήσουν, νὰ σταθμεύσουν καὶ νὰ ἐπανακάμψουν ἤσυχα ἤσυχα, χωρὶς νὰ τὸ πάρῃ καὶ κάνεις χαμπάρι. Ὅλα αὐτὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον βλέπει τὰ πράγματα ἡ Κυβέρνησις μας. Ἐὰν τὸ θεωρῇ τὸ Κρητικὸν ζήτημα Εὐρωπαϊκόν, οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἐλπίζωμεν. Ἐὰν τὸ θεωρῇ Ἑλληνικόν, ὑπάρχουν βεβαίως ἐλπίδες... ..

... .. Τὸ Ἔθνος ὅταν ζητῇ δρᾶσιν ἠξεῦρει ὅτι ἡ δρᾶσις στοιχίζει αἷμα, στοιχίζει χρῆμα, στοιχίζει θυσίας. Ταῦτα πάντα τὰ ἔχει ὑπ' ὄψιν, προσφέρεται ὅμως νὰ τὰ ὑποστῇ, χάριν τῆς ἰδίας ἐλευθερίας, χάριν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἰθνηκῆς ἀδελφότητος. Τοιοῦτο Ἔθνος ἦτο ἄξιον καλλιτέρας τύχης. Ἄλλὰ ποῦ τύχη; — Σήμερον ἐννοοῦμεν ὅτι μ' ἐλάττωσιν, μὲ καταπτώσιν, μὲ ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους ζητοῦμεν ὅ,τι ζητοῦμεν, ποθοῦμεν, ὅ,τι ποθοῦμεν, χωροῦμεν εἰς ὅ,τι χωροῦμεν. Ἄλλὰ καὶ οὕτω δὲν ὁποισθ-

δρομοῦμεν. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διαθέσῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.....

×

Ἡ αὐτή.— Πρέσβυς τις ἐν Κων(πόλει, ὅταν τὸν παρελθόντα Μάιον ἔγειναν αἱ πρῶται σφαγαὶ τῶν Χανίων, ἐρωτηθεὶς διὰ τὴν δειλὴν τότε στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπήντησε τὰ ἑξῆς:— Αἱ Δυνάμεις θὰ ἦσαν σύμφωνοι νὰ ἐμποδίσουν τὴν κατοχὴν τῆς νήσου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲν θὰ ἦσαν σύμφωνοι γενομένην νὰ τὴν ματαιώσουν. — Οὕτως ἀνωμολόγηε ὁ διπλωμάτης ἰκεῖνος ὁποῖαν εὐκαιρίαν ἀπωλέσαμεν τότε. Τώρα μετὰ τὴν ματαίωσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πειράματος περὶ λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, αἱ Δυνάμεις δὲν ἐλπίζομεν νὰ φανοῦν σύμφωνοι ὅπως ἐμποδίσουν τὴν διὰ τῆς Ἑλλάδος λύσιν. Ἦτοι τὴν μόνην δυνατὴν τώρα λύσιν. Ἄρκεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ τολμήσῃ. Περὶ τούτου πρόκειται. Αἱ Δυνάμεις περιορίσθησαν νὰ σώσουν τὰ γυναικόπαιδα. Εἴμεθα διὰ τοῦτο Κράτος καὶ Ἑλλάς καὶ Ἑλληνισμὸς εὐγνώμονες. Μένουν ἀντιμέτωποι ἄνδρες καὶ ἄνδρες. Μουσουλμάνοι καὶ Χριστιανοί. Διότι δὲν πρόκειται πλέον περὶ ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ περὶ ἐμφυλίου πολέμου. Καθαρῶς ἐμφυλίου πολέμου. Ἄλλ' εἰς τὸν ἐμφύλιον αὐτὸν πόλεμον ἡ μία μερὶς ἔχει μαζὺ τῆς μίαν ὀλόκληρον αὐτοκρατορίαν. Ἡ ἄλλη τί θὰ ἔχη; Τίς θὰ εἰπῇ ὅτι ὅταν ὁ Σουλτάνος Χαμίτ εἶνε συνδεδεμένος μετὰ τοὺς Μωαμεθανοὺς τῆς Κρήτης, δὲν εἶνε τοῦλάχιστον ἄλλο τόσο συνδεδεμένος ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κρήτης; Ἔως ὅτου δὲν στέλλῃ στρατὸν ἄλλον ἢ Τουρκία, ἡ Ἑλλάς δύναται ἔσως νὰ ὑπομείνῃ· ἀλλ' εἰς πρώτην ἀπόπειραν ἀποστολῆς, τὰ πυροβόλα τῆς «Ἵδρας» μοναχὰ τῶν θὰ ἐκπυροσφροτῆσουν. Τοῦτο οφείλει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τοῦτο νὰ παρασκευασθῇ.

×

Ἡ αὐτή.— Ὅταν διεδόθη ἡ φήμη τοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν Χανίων αἱ Ἀθηναὶ δὲν ἔζων ἕκ συγκινήσεως. Ἐβόα ὄλος ὁ τόπος. Ἐκ τοῦ προχείρου τὸ μεσονύκτιον διωργανώθη ἐπιβάλλουσα διαδήλωσις. Ἐπειδὴ εἶχε διαδοθῆ ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν θωρηκτὸν

ὑπεχώρησε καὶ ἔδωσε τὴν θέσιν του εἰς τὴν «Υἶδραν» μας ἢ ὅποια ἐβομβάρδισε τὰ Χανιά, ὁ κόσμος ἔσπευσεν εὐγνωμονῶν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν. — Χειροκροτεῖ καὶ ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους. Οὐδεὶς ὅμως ἐξέρχεται. Ἡ στιγμή εἶνε ἀγωνιώδης. Οὐδεὶς ὅμως ἐμφανίζεται διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὁ κόσμος τί συμβαίνει. Καὶ φεύγων ἐκεῖθεν μεταβαίνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Ἐχεῖ ὅλη ἡ πόλις ἐκ τῶν ἰαχῶν καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τέλος κάποιος ὁμιλεῖ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου:— Ἡ Κυβέρνησις δὲν γνωρίζει τίποτε, λέγει, ἀκόμη. Ἀναμένονται τηλεγραφήματα. Ἴσως μετὰ τινας ὥρας φθάσουν. Ἡ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν λαὸν περὶ τῶν συμβαινόντων. — Καὶ ὁ λαὸς ἀνήσυχος ἤρχισε νὰ διαλύεται.

×

Ἡ αὐτή.—ΧΑΝΙΑ, 26 Ἰανουαρίου. — Ἡ πυρκαϊὴ νέμεται ὄλας τὰς κατοικίας, Χριστιανοὶ δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐν τῇ πόλει. Πάντες ἐπεβιβάσθησαν καὶ μετεφέρθησαν εἰς Μῆλον καὶ Σῦρον. Ὁ πάντα χαλινὸν ἀποπτύσας ὄχλος λεηλατεῖ καὶ διαρπάζει τὰ πάντα. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ προμηθεύουσιν εἰς τοὺς Μουσουλμάνους ἀφθονα πολεμφοδία καὶ ὅπλα. Οἱ Τοῦρκοι διευθύνουσι τὴν ἔφοδον κατὰ τῆς Χαλέπας, τὴν ὅποιαν ὑπερασπίζονται οἱ Μαυροδούνιοι. Ἡ ἀναρχία εἶνε γενικὴ. Ὁ Διοικητὴς παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ στασιαστικοῦ ρεύματος.

×

Ἡ αὐτή.—Καίεται καὶ ἡ Ρέθυμνος. — (Ἰδιαιτερον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως»). — ΜΗΛΟΣ 26 Ἰανουαρίου 1 μ. μ. Τὴν δωδεκάτην τῆς νυκτὸς ἀφίχθησαν δύο ἀτμόπλοια τὰ Ἑλληνικὸν «Πάρος» καὶ τὸ Ρωσικὸν «Μαυροθαλασσίτης» κομισάντα ὑπὲρ τοὺς 800 πρόσφυγας ἐκ Χανίων. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐτέθη νέον πῦρ ἀπὸ τῆς θέσεως Ἀράπ-Τζαμσεῆν. Οἱ Ὀθωμανοὶ μὲ τὸν στρατὸν λεηλατοῦν τὴν συνοικίαν Σαπάνα. Ὁ Γαλατᾶς ἀπετεφρώθη ἐντελῶς. Τὰ καταστραφέντα οἰκήματα ὑπολογίζονται ὑπὲρ τὰ 200. — Εἰς τὴν Ρεθύμνην οἱ Τοῦρκοι λεηλατοῦν τὰ καταστήματα. Ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐφάνετο καπνός. Λεπτομέρειαι ἀγνωστοὶ μὴ προτεγγιζόντων τῶν ἀτμοπλοίων. — Τὰ πολεμικὰ πλήρη γυ-

ναικοπαίδων ὡς καὶ τὰ προξενεῖα. Μετ' ὀλίγου ὄρας ἀφικνεῖται τὸ Ἀγγλικόν.

×

Ἡ αὐτή.—ΣΥΡΟΣ, 26 Ἰανουαρίου 3,30 μ. μ.—Ταύτην τὴν στιγμήν ἐνῶ οἱ κώδωνες τῶν ναῶν κρούονται καλοῦντες τὸν λαὸν τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ τῆς Σύρου εἰς συλλαλητήριον πανδημον ὑπὲρ τῆς δράσεως τῆς Ἑλλάδος, κατέπλευσεν ἐκ Χανίων τὸ Ἰταλικόν θωρηκτὸν «*Αἷτνα*» φέρον 1200 περίπου πρόσφυγας ὄλων τῶν τάξεων ἐν καταστάσει ἀξιοθρηνήτῳ, τῶν πλείστων στερουμένων καὶ αὐτῶν τῶν ἐνδυμάτων τῶν γυναικῶν μὲ παντοῦφλας. Ἐφυγον ἢ μᾶλλον ἠρπάγησαν ἀπὸ τοὺς σώσαντας αὐτοὺς καὶ εὐρέθησαν.—Ὁχοροὶ φοβισμένοι ὑπὸ τὸ κράτος πανικοῦ διηγοῦνται τὴν πανωλεθρίαν ἐν φρίκῃ κλαίοντες. Ἄμκ τῇ ἀγκυροβολίᾳ μου ἐπετρέπη ἡ ἄνοδος ὡς δημοσιογράφου. Περικυκλώθη ὑπὸ τῶν προσφύγων καὶ τῶν Ἰταλῶν, ἀντιστρόφως ζητούντων μοι ἀντὶ νὰ μοὶ δώσωσι νέκ. Τεῖς ἐγνώρισκ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Στόλου, τὴν στᾶσιν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς Βουλῆς. — Bravo bravo! ἀδελφοὶ Ἕλληνες! Ἐφώνησαν οἱ Ἰταλοὶ, ἐνῶ οἱ πρόσφυγε, ἄνδρες καὶ γυναικοπαῖδα ἔκλαιον σταυροκοπούμενοι.

×

Ἡ αὐτή.—ΛΑΡΙΣΣΑ, 26 Ἰανουαρίου 11,30 μ. μ.—Ἡ παραμεθόριος γραμμὴ τῆς Καλαμπάκας ἐνισχύεται δι' ἐνὸς συντάγματος Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἐπίσης καὶ ἡ Τυρνάβου δι' ἐτέρου συντάγματος τοποθετηθέντος εἰς Τσαριτσάνην. Συνεπεία τῆς τοιαύτης ἐνισχύσεως τάγμα εὐζώνων ἐνίσχυσε τὴν γραμμὴν Καλαμπάκας, ἐνῶ ἡ γραμμὴ τοῦ Τυρνάβου οὐδὲως μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς ἐνισχύθη. Κατόπιν τούτων καὶ τῆς συγκεντρώσεως ἐκτάκτων σιφῶν ἐξ Ἀλβανῶν ὅπως ἐνοχλῶσι τὰ χωρία μεθορίου γραμμῆς τῆς Θεσσαλίας, δὲν δύναται πλέον νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνταλοῦσα μεγίστην εὐθύνην σκέπτεται ἀκόμη διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ στρατοπέδου ἐν Θήβαις καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πεδιάδα Λαρίσσης. Μέγας ἐρεθισμὸς καὶ κίνησις πρωτοφανῆς πικρατρετταὶ μεταξὺ τῶν ἐνταθῶν Ἡπειρομακεδόνων. Σκέπτον-

ται καὶ προετοιμάζονται καταλλήλως πρὸς τοῦ ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος των ἀγῶνος.

×

Ἡ αὐτή.—ΣΥΡΟΣ, 27 Ἰανουαρίου.—Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου κυματίζει ἐφ' ὄλων τῶν σημείων τῆς πεδιάδος τῶν Χανίων, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπαναστατημένα μέρη τῆς Νήσου.—Ἐπίσημοι πρόσφυγες ἔφεραν ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τῶν ἐν Χαλέπα συνεληθέντων προκρίτων τῆς νήσου ἐκδοθέντος ψηφίσματος τῆς ἐνώσεως ἐπιδοθέντος καὶ εἰς τοὺς ἐν Χαλέπα ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων καὶ ἔχοντος ὡς ἐξῆς :—
Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος ψηφίζομεν τὸ ψήφισμα τὸδε :—
« Ἀφοῦ ἀπεδείχθη ἐναργῶς ὅτι τὸ πέρυσιν δοθὲν ὑπὸ τῆς Εὐρώπης πολιτευμα εἶνε ἀνεφάρμοστον, ἀποδεικνυομένου τούτου ἐκ τῶν διαδραματιζομένων βυθδαλιτυμῶν καὶ ὠμοτήτων τῇ ἐνεργείᾳ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σουλτάνου διὰ τοῦ Ὄθωμανικοῦ ὄχλου καὶ τοῦ τακτικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.—
Ἐπειδὴ νέα ἀπόπειρα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτεύματος τούτου ἀποτέλεσμα θὰ ἔχη τὴν ἐντελῆ καταστροφὴν τῶν Χριστιανῶν κατοίκων. — Διὰ ταῦτα. — Κηρύσσομεν τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος, ὡς τὸν μόνον διακατὴ καὶ ἀμετάβλητον πόθον μας, καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν ἀρωγὴν παντὸς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου θεωροῦντες ὡς κατηγορημένην τὴν σύμπραξιν ἡμῶν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ὄθωμανῶν Χαμητ τοῦ Β'.—Προσκαλοῦμεν δὲ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον Α' νὰ παραλάβῃ τὴν νῆσον Κρήτην ὡς μέρος ἀναπόσπαστον τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους.»—Ἐγένετο ἐν Χαλέπα τῆς Κρήτης τῇ 25 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1897 ἔτους Α' τῆς ἀπελευθερώσεως.

×

Ἡ αὐτή.—ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 26 Ἰανουαρίου 10 μ. μ.—Ἡ κατάστασις εἰς Μακεδονίαν εἶνε ἐκρυθμοτάτη. Οἱ Ἄλβανοὶ ἀναμένουσιν ὠπλισμένοι διαταγὴν διὰ νὰ εἰσβάλουν εἰς Θεσσαλίαν. Τὸ χθεσινὸν συλλαλητήριον ἐματαιώθη συνεπείᾳ βροχῆς.

×

Ἡ αὐτή.—Τὶ πρέπει νὰ γείνη ;—Ποῦ ἐξωθοῦνται ; Ποία

ἡ κατάστασις ; — Αὐτὰ εἶνε ζητήματα τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ βεβαίωσις τῆς θέσεως εἰς τὴν περιήλθον τὰ Κρητικά. — Δὲν ὑπολείπεται τίποτε ἄλλο, μὰς λέγει σοφὸς γνώστης τῶν πραγμάτων μας. Τίποτε ἄλλο ἢ ἡ κήρυξις τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τούτην ἀνάγκη νὰ τὴν ἐγκλωπώθῃ ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς. Νὰ ἔλθῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλὴν. Ἄς τὸ ἐγκλωπώθῃ ἡ Ἀντιπολιτευσις. Ἄς ὑποδείξῃ, ὅτι μόνον οὕτω εἶνε δυνατόν νὰ λήξῃ ἡ φοβερὰ κατάστασις. Ἄς τεθῇ ζήτημα ἐμπιστοσύνης τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἄς ὑποδειχθῇ διὰ ψήφου τῆς Βουλῆς τὸ καθήκον τῆς Ἑλλάδος. Ἄν δὲν γείνη καὶ τοῦτο, ἄς ὀμιλήσῃ ὁ λαὸς, ὅπως νομίζῃ ὅτι πρέπει νὰ δηλώσῃ τὴν γνώμην του καλλίτερον. Τὰ πράγματα ἐπείγουν. Εἶνε φοβερά. Ἡ μόνη εὐκκίρια πρὸς δρᾶσιν ἄκρως δικαίαν.

Τὸ « Ἄστυ ». — ... Τίποτε πλεον δὲν ἔχομεν νὰ περιμένωμεν παρὰ τῶν σκληροκάρδων φρουρῶν τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ Εὐρωπαϊκῶν. Πόλις ὀλόκληρος πηρεδύθη εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν λεηλασίαν ὑπὸ τὰ ὄμματα αὐτῶν. Χιλιάδες κατοίκων ἐγκατέλιπον τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος των εἰς τοὺς δαίμονας τοῦ ὄλεθρου καὶ ἔφυγον, τὰ πάντα ἀπολέσαντες, ἵνα ζητήσωσι τὸν ἄρτον τῆς ἐλεημοσύνης παρ' ἡμῶν τῶν ἀδελφῶν των. Οἱ οἰκοὶ των κατηδαφίσθησαν, αἱ περιουσίαι των — περιουσίαι ἑκατομμυρίων — ἔγειναν παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἢ λεία τῶν ἀγρίων ὀρδῶν. Αἱ σάρκες πατέρων, ἀδελφῶν, υἱῶν, συγγενῶν ἀσπαίρουσιν εἰς τὰς ἐρήμους ὁδοὺς τῆς ἐξαφανισθείσης πόλεως. — Ἡ φρικαλέα καταστροφή θὰ συνταράξῃ τὰς ψυχὰς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἐτέρου τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. — Ποῖα εἶνε ἡ Εὐρώπη πλέον καὶ ποῖαι αἱ χριστιανικαὶ Δυνάμεις ; — Ποῖοι δεσμοὶ συμπαθειῶν ἢ ὑποχρέωσεων συνδέουσιν ἡμᾶς σήμερον πρὸς τοὺς συμπεκρατάτας τῶν Τούρκων ἐμπρηστῶν καὶ φονεῶν Εὐρωπαίους ; — Ἐν μέγῃ, ἔθνικῶν, χριστιανικῶν, ἀνθρώπινον καθήκον ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ ἐλευθέρη πατρίς ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀρωγὴν τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτό. — Ἡ Ἑλλάς δύναται κατὰ πρόσωπον τοῦ χριστιανικοῦ τούτου εὐρωπαϊκοῦ κόσμου νὰ ρίψῃ τὴν καταξοχισθεῖσαν

συνθήκην τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων, τὴν ὁποίαν αἱ μεγάλαι λεγόμεναι Δυνάμεις παραβιάζουσι μετὰ ψυχραιμίας ἀπαισίως, καὶ νὰ προβῇ εἰς σωτηρίαν τῶν σφαγιαζομένων ἀδελφῶν, θυσιάζουσα τὰ πάντα, ἀφοῦ τὰ πάντα τῆς ἀφαιροῦνται· τῆς ἀφαιρεῖται αὐτὸ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἔλεος ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς μιαινωτάτης τοῦ Τούρκου δυναστείας. — Δὲν μᾶς μέλει τί λέγει καὶ τί ἐπιθυμεῖ διὰ τοὺς ἰδίους λογαριασμούς της ἡ Εὐρώπη. — Μᾶς μέλει καὶ τὴν ψυχὴν μας ἐκ θεμελίων κλονίζει μόνον ἡ φροντίς νὰ σώσωμεν τὴν Κρήτην καὶ νὰ τιμήσωμεν τὸ ὄνομα τῆς ἐνδόξου πατρίδος μας. — Ἡ Ἑλλὰς πάνοπλος καὶ πάντολμος πρέπει νὰ ζητήσῃ ἐκδίκησιν καὶ θὰ τὴν λάβῃ, ὡς ἔλαβον αὐτὴν οἱ πατέρες μας εἰς τὰς ὁμοίως φρικτάς, ἀλλὰ μεγάλας ἡμέρας τοῦ 21.

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς τὰ σύνορα τὰ Μακεδονικὰ ἐτοιμάζουσιν ἀγρίας σκηνὰς ὀλέθρου τὰ στίφη τῶν φονέων, τὰ ὁποῖα πανταχοῦ τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας συλλέγονται σήμερον ὑπὸ τοῦ αἰμοχαροῦς θηρίου τοῦ Γιλδίτζ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαισιῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰς τὸ ἔσχατον τῆς ἀγριότητος ἐξαφθέντος Μωαμεθανισμοῦ. — Ἄς ἀτενίσωμεν πρὸς Θεοῦ μετ' ἀποφασιστικότητος καὶ ἄκρας εὐσταθείας πρὸς τὰ ὑπὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν τεκταινόμενα· ἄς κινήσῃ ἀμέσως πάντα λίθον ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ἀντικρύσῃ γενναίως πάντα κίνδυνον, ὅστις ἐπέρχεται ὡς καταιγὶς καὶ πανώλης ἀπὸ τῶν Μακεδονικῶν συνόρων. — Οἱ σταθμοὶ πρέπει νὰ ἐνισχυθῶσιν. — Ὁ διαθέσιμος Στρατὸς ἄς λάβῃ τὴν θέσιν του ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ κινδύνου. — Ἐν ἐκ τῶν ἐνταῦθα συνταγμάτων εἶπε καθ' ὅλα ἐτοιμον, ἵνα μεταβῇ εἰς τὰ σύνορα. Ἡ Κυβέρνησις ἄς τὸ πέμψῃ ἐκεῖ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς. — Μὴ ὑποτιμῶμεν τὴν δεινὴν θέσιν τῶν πραγμάτων. Θὰ εἶνε ἐσχάτη ἀπόγνωσις, ἂν τις φρονῇ ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ἀπαισιώτατα τῶν μέτρων, ἵνα κορέσῃ τὴν δίψαν τῶν Μωαμεθανικῶν θηρίων εἰς τὸ αἷμα τῶν Χριστιανῶν. — Μὴ θεωρηθῇ φόβος κενός ἡ ὑποψία ὅτι πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Γένος μελετᾷ σήμερον ὁ Τούρκος νὰ προσενεχθῇ, ὡς προσηνέχθη πρὸς τοὺς Ἀρμενίους. — Ἡ Κρήτη τὸ μαρτυρεῖ. — Ἡ Κρήτη, ἣν κατέχουσι τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα μέχρι βολῆς τουφεκίου ἀπὸ τῶν φρουρίων· ἡ Κρήτη, ἥς τὰς πόλεις φρουρεῖ εἰκοσὰς

τῶν θωρηκτῶν τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης, ποτίζεται μὲ τὸ αἷμά της. — Τί θὰ γείνη ὅμως ἐκεῖ, ὅπου ἡ παρουσία τῶν ξένων εἶνε ἀδύνατος; Ἐκεῖ ὅπου ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς περιζώνεται ὑπὸ τῶν σπειρῶν τῶν Τουρκικῶν ὄψεων; — Σεβαστὸς εἶνε ὁ ἐνθουσιασμὸς διὰ τὸν ἀπόπλου ἐνός θωρηκτοῦ μας εἰς τὰ Τουρκικὰ ὕδατα, πραγματικὸς ὅμως εἶνε ὁ κίνδυνος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ Θεσσαλικοῦ ἐδάφους.....

×

Ἡ αὐτή.— Ἐκ Θεσσαλίας ἔρχονται παρ' ἰδιωτῶν ἐπα-
νειλημμέναι εἰδήσεις ἐπιβεβαιουσαι τὰς γνωστὰς φήμας, ὅτι ἡ
Τουρκικὴ Κυβέρνησις παρασκευάζει τοὺς Ἄλβανούς Γκέγκηδες,
ὅπως ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ εἰσβάλωσι συγχρόνως ἐκ
διαφόρων σημείων τῶν συνόρων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. — Τὸ
σχέδιον τοῦτο, τὸ ὅποτον πρὸ μικροῦ ἀκόμη ἐθεωρεῖτο φαντα-
στικόν, σήμερον καθίσταται πιθανόν ὡς τῶν ἐν Κρήτῃ φρικα-
λέων σκηνῶν, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ὑπόδειγμα ὁμοίων παρα-
σκευαζομένων ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδά-
φους. Οἱ Τούρκοι ὑποθέτουσιν ὅτι τὸ τολμηρὸν τοῦτο σχέδιον δὲν
εἶνε ἀκατόρθωτον.

×

Ἡ αὐτή.— Κατὰ νεωτάτην εἰδήσιν ἐκ Θεσσαλονίκης ἡ
Τουρκικὴ Κυβέρνησις, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῶν πρώτων ἐν
Κρήτῃ ταρχῶν, διέταξε τρία τάγματα Ἄλβανῶν Γκέγκηδων
νὰ μεταβῶσιν εἰς Μακεδονίαν, φοβουμένη ἐνδεχομένην ἐξέγερσιν
τῶν κατοίκων ἐκ τῶν ἐκ Κρήτης εἰδήσεων. — Ὁ Βαλῆς Θεσσα-
λονίκης διεβίβασε πρὸς τοὺς σωματάρχας τοῦ ἐν ταῖς παραμεθο-
ρίοις πόλεσι στρατοῦ διατχηγὴν αὐστηρῶς ἐπιβλέψας τῶν συνό-
ρων πρὸς παρακώλυσιν πάσης εἰσβολῆς ἀνταρτικῶν σωματῶν.

×

Ἡ αὐτή. — Βαρυσήμεντοι λόγοι ἐνός τῶν ἐνταῦθα πρέσβων
τῶν μεγάλων Δυνάμεων ὅσον ἀνεπισήμως καὶ ἂν ἐλέχθησαν μᾶς
μεταδίδονται ἐξ ἀσφαλεστάτης πηγῆς. — Ἐνώπιον τοῦ πρέσβως
τούτου ἐγένετο σήμερον τὸ πρῶτ' ἄλογος περὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ
τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ διὰ τὸν ἔκπλου τοῦ στόλου καὶ τῆς ἀγω-
νίας μεθ' ἧς ἀναμένονται αἱ εἰδήσεις ἐκ Κρήτης. — Ὁ πρεσβευτῆς

στραφείς πρὸς παρατυχόντα ὁμογενῆ εἶπε. — Τὸν ἐννεῶ αὐτὸν τὸν ἐνθουσιασμόν σας. Καὶ ὑποθέτω ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ σὰς δώσωμεν τὴν Κρήτην.

Ἡ αὐτή. — ... Παρὰ ταῦτα πάντα πιστεύεται, ὅτι αἱ ἐνεργεῖαι τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἐργάζεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀτομικῶς συνεννοούμενος πρὸς διαφόρους Αὐλὰς, θὰ συντελέσουν ὥστε νὰ ἐπικροτηθῇ παρὰ πασῶν τῶν Δυνάμεων μέτρον, ὅπερ ὑπηγόρευεν ἀκατανίκητον αἶσθημα στοργῆς πρὸς τοὺς σφαζομένους ἀδελφούς μας.

×

Ἡ «Ἐστία». — Πρέπει νὰ τὸ ἐννοήσῃ ἡ Βουλὴ. — Καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ ἐννοήσῃ ἀπὸ τῆς προχθῆς, ὅταν ὁ ἀριστοτέχνης τῆς κωμωδίας παρέσυρε τὸ Ἔθνος εἰς χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς, διότι κατ' οὐσίαν προέβη εἰς τὸ μέγα βῆμα νὰ προορίσῃ τὴν θαλασσίαν δύναμιν τῆς χώρας ἐν τῇ ὑστάτῃ στιγμῇ τῶν μεγάλων ἀποφάσεων εἰς **θωρακισμένην ἀποθήκην γαλέττας.** — Πρέπει νὰ ἐννοήσῃ ἡ Βουλὴ, ὅτι ὁ ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἀγὼν, ὁ ὑστατος τῶν ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἀγώνων, δέον νὰ διεξαχθῇ ἐν Ἀθήναις. — Ἐν Ἀθήναις νὰ λιθοῦν αἱ χειροπέδες αἱ συσφιγγούσαι τὰς χεῖρας τοῦ Ἔθνους παρκλύτους κατ' ὄν χρόνον, οἱ Ἕλληνες τῶν πόλεων τῆς Κρήτης ἐξηνδραποδίσθησαν, ἡ κυριαρχία τοῦ Σουλτάνου κατελύθη αὐτόματος, ὑποκτασταθεῖσα ὑπὸ τῆς κυριαρχίας τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ νήσῳ καὶ τῶν Μουσουλμανικῶν ὄρδων ἐν τοῖς φρουρίοις. — Ἐν Ἀθήναις δέον νὰ δηλωθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμου ἀντιπροσωπείας καὶ τοῦ λαοῦ, ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐσχάτου κινδύνου τῆς Κρήτης δέον νὰ ὑποκύβουν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Ἔθνους οἱ πάντοτε ἀντιστρατευθέντες εἰς τὴν ἐνεργὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων του ἄμυναν αὐτοῦ. — Δέον νὰ δηλώσῃ ἡ Βουλὴ, τοῦλάχιστον ἡ Ἀντιπολίτευσις, καὶ ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἔθνους ὀλοκλήρου ὅτι τὸ ποτήριον ἐξεχείλισεν. ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν κατὰ τὴν ἐσχάτην ταύτην περιπέτειαν τῆς Κρητικῆς τραγωδίας νὰ ἀδρανήσῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ Κράτους, νὰ ἀδρανοῦν ἀχρησιμοποίητοι αἱ πολεμικαὶ δυνάμεις αὐτοῦ, ὧν πολλοστμηόριον δύναται ν' ἀποδώσῃ τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μόνη ν' ἀγωνίζεται ἡ ἰδιωτικὴ φι-

λοπατρία τοῦ Ἔθνους ἐπαιτούσα κρύφα, ὡς συνωμότης, ἐν ταῖς ὁδοῖς ὀλίγα φυσίγγια διὰ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα τῆς Κρήτης.— Δέον νὰ δηλώσῃ τὸ Ἔθνος τὴν ἐξάντλησιν τῆς ἀνοχῆς του καὶ νὰ τὴν δηλώσῃ ἐπίσημως, κατηγορηματικῶς. Δέον νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν θέλει πλέον ν' ἀπατᾶται. Καὶ ἀπατᾶται ὅταν τὰ θωρηκτά του ἀπείργονται ἐν Γαλλίᾳ, ὅταν ὁ τορπιλλικός Στόλος καθεύδῃ ἐν Ναυστάθμῳ διηνεκῶς «ἐτοιμὸς πρὸς ἀπόπλουν» καὶ οὐδαμῶς ἀποπλέων, ἐνῶ εἰς μόνον αὐτὸν κατὰ τὴν ὑπερτάτην ταύτην στιγμὴν ἔδει νὰ ἐπιβληθῇ τὸ καθῆκον, ὅπως παρεμποδίσῃ πᾶσαν ἐνίσχυσιν τῶν ἀγρίων ὀρδῶν τοῦ Σουλτάνου. — Δέον νὰ δηλωθῇ ἐν τέλει, ὅτι παρήλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις εἶχε τὸ θάρρος νὰ καταδιώκῃ ὡς ἐγκλήμα Οὐγενότων τὴν φιλοπατρίαν, κρύφα καὶ μετὰ προφυλάξεων συνωμότητος ἠναγκασμένην νὰ τείνῃ χεῖρα ἀρωγῶν πρὸς τὴν Κρήτην. — Διότι ἡ Κρήτη σήμερον ἢ ἀπόλλυται διὰ παντός ἢ στέφονται τέλος διὰ τῆς ὀριστικῆς αὐτῆς ἀποκαταστάσεως οἱ ἀγῶνες τῆς. — Οὐδεὶς χωρεῖ πλέον μέσος ὅρος. Οὐδὲν ἐμβάλωμα.— Τὸ κήρυγμα τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κρήτης ἀπὸ τῶν Λευκῶν Ὁρέων δέον ν' ἀντηγήσῃ ὡς ἀπόφασις ἐθνικὴ ὑπὸ τοὺς θύλους τοῦ Βουλευτηρίου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους νὰ προσκαλέσωσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοὺς ἔχοντας τὸ καθῆκον νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἐθνικὰς ἀποφάσεις. — Οὐαὶ εἰς τὸ Ἔθνος εἴαν ἀποδειχθῇ μετ' ὀλίγον, ὅτι οἱ ἔχοντες τὸ καθῆκον τῆς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους ἀμύνης ἀντελήφθησαν τοῦτο ὡς συνιστάμενον εἰς τὴν διάσωσιν μόνον τῆς ζωῆς τῶν σφαζομένων προσφύγων.— **Ἡ Ἐθνικὴ ἐνέργεια ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κρήτης θὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἔθνους, ἂν δὲν ἐπιβληθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.**— Οἱ μὴ θέλοντες νὰ ἐκτελέσουν τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἔθνους ἄς κάμουν τόπον εἰς τοὺς προθύμους πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἄς μὴ προσποιοῦνται ὅτι τὸ ἐκτελοῦν ἐξαπατῶντες, διότι τὰ δεινὰ ἄτινα θὰ ἐπακολουθήσουν τοιαύτην πολιτικὴν οὔτε νὰ περιγράψωμεν οὔτε νὰ φαντασθῶμεν ἔχομεν τὸ θάρρος.

×

Ἡ αὐτή.— Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.— Γενικὸς ἐπικρατεῖ ἐνθουσιασμὸς καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπὲρ τῆς ἀμέσου δράσεως τῆς

Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Κρήτης. — Συλλαλητήρια ἔγειναν εἰς ὅλας τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, λόγοι πατριωτικοὶ ἐξεφωνήθησαν καὶ ψηφίσματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βασιλείαν ἐξεδόθησαν συνιστῶντα πᾶσαν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. — Λυπούμεθα διότι ἐλλείπει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν σχετικὰ τηλεγραφήματα.

×

Τὸ «Ἐμπρός». Τὰ τορπιλλικὰ σκάφη ἠδύνκντο νὰ εἶνε καὶ εἶνε ἔτοιμα πρὸ τοῦ ἄλλου στόλου καὶ ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τοῦ ἄλλου στόλου ἐὰν οὐχὶ δι' ἄλλο τι, τοῦλάχιστον διὰ νὰ διατηρηθῶσι τινὰ ἐξ αὐτῶν τὴν ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τὴν Κρήτης καὶ Ἑλλάδος, καὶ τὸ ἔτι σπουδαιότερον νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, τοῦ ὁποίου αἱ προθέσεις προφανέστατα εἶναι εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν Κρήτην. Ἀφοῦ δὲ τὸ Ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον μετακινεῖ ὁλόκληρον τὸν στόλον τῆς Μάλτας, ὁ λόρδος ναύαρχος τῆς Πλάκας δὲν νομίζει ἀναγκαῖον ν' ἀποστείλῃ ὅλας τὰς θαλασσίας δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος εἰς Κρήτην! — Διὰ τί δέ; Διότι καὶ ὅταν διέτασθον καὶ ὅταν ἀπέστειλλον τὰ πλοῖα δὲν εἶχον τὴν πρόθεσιν νὰ βοηθήσωσιν εἰλικρινῶς τὴν Κρήτην, ἀλλὰ νὰ ἐπιθέσωσι κατὰ πλάσμα προωρισμένον νὰ κατευνάσῃ τὴν λαϊκὴν ὀργὴν ἢ ὅποιά ἡπεῖλει νὰ τοὺς συντρίψῃ· τοῦτο δὲ μέχρις οὗ ἐπανεέλθωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, νέος δὲ Τουρκικὸς στρατὸς εὐρίσκων ἐλευθέραν ὁδὸν ἀποθῆ καὶ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ἢ ὅποια θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς κυβέρνησιν ἀναξίαν ἐμπιστοσύνης τὴν γαλήνην τῆς ὁποίας ἔχει ἀνάγκην. Ἀλλὰ μετὰ τὰ Χανία τὸ Ρέθυμνον καὶ τὸ Ἡράκλειον παραδίδονται ἤδη εἰς νέας φλόγας καὶ σφαγὰς. Καὶ ἐνῶ ἀπὸ τῶν πρώτων εἰδήσεων στόλοι ἐκπλέουσι πανταχόθεν διὰ τὴν Κρήτην, ἢ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος δὲν δικτάσσει ἐπιστράτευσιν ναυτικοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πληρωμάτων τοῦ Στόλου, ἀλλὰ διαψεύδει ἀναισχύντως καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διαπράττει πᾶνηγυρικῶς, ἀγνοοῦσα πόσον ὑποπτος κηθίσταται διὰ τῆς διαγωγῆς τῆς εἰς τὸ ἔθνος.....

Ἡ αὐτή. Διεδίδετο χθές τὴν νύκτα εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους ὅτι ἡ Ρωσία, πεισθεῖσα περὶ τοῦ ἀναποφύκτου τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζεται ὡς ἡ μόνη λύσις τῆς παρούσης περιπλοκῆς, ἐπρότεινε εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν ἔνωσιν ταύτην, ὅπως ἀφαιρέσῃ τὸν θρίαμβον ἀπὸ τῆν Ἀγγλίαν, ἣτις ἐφάνετο διατεθειμένη ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ζητήματος.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τηλεγραφικὴν πληροφορίαν ἐκ Κων)πόλεως ἀπερίγραφτον τυγχάνει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, ὅπερ ἐξεδηλώθη ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῶν Κρητικῶν σφραγῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἡμετέρου στόλου. Ἄπειρον πλῆθος ἐπισκέπτεται τὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν ζητοῦν πληροφορίας. Ἡ ἀστυνομία ἐνεκα τούτου ἀπηγόρευσε τὰς συναθροίσεις.

ΤΗΝ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφθμερίς». — ... Ὁ στρατὸς τὸν ὁποῖον οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατεσκευασμένοι ὑπὸ χρυσᾶς στολᾶς καὶ διπλωματικὰ προσηγήματα λησταὶ θέλουν νὰ στείλουν εἰς τὴν Κρήτην εἶνε στίφη πειρατῶν τὰ ὅποια πᾶσα χριστιανικὴ Δύναμις, πᾶς ἄνθρωπος ἄξιος τοῦ ὀνόματος καθήκον ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ ν' ἀνακόψῃ τὸν δρόμον των, μεταβαινόντων νὰ θύσουν καὶ ἀπολέσουν ἓνα λαὸν ἀθῶον, εὐγενῆ, ἡρωϊκόν. Ἄν τὸ καθήκον τοῦτο δὲν θέλουν νὰ ἐπιτελέσωσιν αἱ ἐξ κραταιαὶ Δυνάμεις, αἱ παριστάμεναι ὡς προστατρία τῆς χριστιανοσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, θὰ τὸ ἐκπληρώσῃ ἡ Ἑλλάς, διπλῆν πρὸς τοῦτο ὑπέχουσα ὑποχρέωσιν, ὡς Κράτος χριστιανικόν, ὡς λαὸς δι' ἀρρήκτων δεσμῶν αἵματος, θυσιῶν καὶ ἱστορικῆς συμβιώσεως συνδεόμενον μετὰ τῶν ἀπηλπισμένων θυμάτων. — Καὶ ἦδη ἔρχεται ἡ ἐρώτησις τί σκέπτεται καὶ τί πράττει ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἀποτρέψῃ ἐκ τῆς Κρήτης τὸν ἐπικείμενον αὐτὸν διττὸν κίνδυνον ; — Ἐκ τῶν πράξεών της, μέχρι τῆς στιγμῆς

ταύτης, δὲν φαίνεται σκοπούμενη ἢ ἀποτροπὴ τοῦ κινδύνου· τοῦ-
νκντίον αἱ βραδεῖαι κυβερνητικὴ κινήσεις παρέχουν τὸ ἐνδόσιμον
ὅπως πιστευθῆ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναμένει τὴν τέλεσιν ἐκ μέρους
τῶν Δυναμίων, γεγονότος τινός, ὅπερ νὰ πράσῃ εἰς αὐτὴν
πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἀδρανείας τῆς τὸ ἐπιχειρήμα τῆς ἀνωτέ-
ρας βίας, δηλαδὴ προσδοκᾷ τετελεσμένην τινὰ συμφορὰν, ἀπα-
λάττουσα αὐτὴν τῶν μεριμνῶν καὶ τῶν κόπων οἰασδήποτε ἐνερ-
γείας.— Ἐξ ἄλλου τί σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις; Ἄν ἄλλα πα-
τριωτικώτερα καὶ συνετώτερα σκέπτηται, δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ
οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ προμυστικῇ τῆς Βουλῆς συνεδριάσει. Καὶ αἱ
ῶραι παρέρχονται καὶ αἱ ἡμέραι παρέρχονται, καὶ ἡ ἀγωνία
τοῦ ἔθνους ἐπιτείνεται καὶ αὐξάνουσι οἱ φόβοι, ὅτι ἀπὸ στιγμῆς
εἰς στιγμὴν δύνανται νὰ συντελεσθῆ μία συμφορὰ...

×

Ἡ αὐτή. — Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἤρνεϊτο, ἢ διατάζουσα
ἐβράδυνε ν' ἀναλάβῃ τὰς εὐθύναις τῆς ἐκτελέσεως τῶν θε-
λήσεων τοῦ ἔθνους αἱ ὁποῖαι εἶνε καὶ τοῦ Βασι-
λέως θελήσεις, βεβαίως ἡ Κυβέρνησις θ' ἀντικαθίστατο. Καὶ
περὶ τοιαύτης ἀντικαταστάσεως γίνεται ἤδη λόγος· τοῦτο εἶνε
εὐλογον. Ἄλλὰ μᾶς ἐκπλήττουσι, πολὺ μᾶς ἐκπλήττουσιν αἱ ρι-
φθεῖσαι πολλαχόθεν εἰς τὴν δημοσιότητα γινώμαι περὶ καταρτι-
σμοῦ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως! — Ἀληθῶς, αἰεὶ παῖδες οἱ Ἕλ-
ληνες ἐσμέν. Δὲν προσέχομεν εἰς τὰ πράγματα, ἢ εὐκόλως τὰ
λησημονοῦμεν, ἀπομένουσι δ' ἐντετυπωμένα εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν
αἱ λέξεις μόνον καὶ ταύτας, κατ' ἀνανεουόμενας τινὰς περιστά-
σεις, ἀσυνειδήτως ἐπαναμβάνομεν. — Ὑπέστημεν ἄλλοτε, ἐν ἡμέ-
ραις κινδύνων καὶ φόβων, καὶ τῆς οἰκουμενικῆς τὸ πείραμα·
ἀπέμνημονεύσαμεν δὲ ἕκτοτε τὸ κακόζηλον ὄνομα, λητημονήσαντες
τὰ πράγματα. Καὶ ἔπρεπε τὰ πράγματα νὰ μᾶς ἔχωσι διδάξει
ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι σημαίνει οὐχὶ Συμβού-
λιον Ὑπουργῶν, ἀλλὰ θηριοτροφεῖον· καὶ ἐνδέχεται μὲν τὸ θέαμα
θηριοτροφεῖου κυβερνῶντος λαὸν ἐξ ἀνθρώπων νὰ ἦναι διασκευα-
στικὸν εἰς ὀμαλὰς περιστάσεις, ἐν ἡμέραις εὐδαιας· ἀλλ' ἐν ἡμέ-
ραις θυέλλης, καθ' ἃς ῥεεὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν τὸ Ἕλληγι-

κόν αίμα καὶ κρίνονται τοῦ Ἔθνους ὅλου αἱ τύχαι, τοιαύτη διασκέδασις δὲν ἐπιτρέπεται. — Κυβέρνησις οὐχὶ ὁμοειδῆς ἐκ μιᾶς προσωπικῆς φυχρίας — τοιαύτας Κυβερνήσεις ἄς μὴ ἴδῃ πλέον ἢ Ἑλλάς — ἀλλ' ὁμογενῆς ἐξ ἑνὸς ὁλοκλήρου τμήματος τῆς Βουλῆς δύναται ἔσως νὰ ὑπάρξῃ καὶ νὰ παραστῇ ἰσχυρὰ καὶ ἀξία τῶν περιστάσεων, ἂν ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ αὐταπαρνήσις δὲν ἦναι αἰσθήματα ξένα εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἔθνους. — Ἄλλ' ὁμολογοῦμεν ὅτι οἰκασθῆτοτε λύσεως ὑπουργικῆς κρίσεως ἡμεῖς προτιμῶμεν νὰ μὴ ὑπάρξῃ ὑπουργικὴ κρίσις, καὶ τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τοῦ ὁποίου τὸν ὑψηλὸν πατριωτισμὸν οὐδεὶς τίθησιν ἐν ἀμφιβόλῳ· ἀρκεῖ αἱ ὑπαγορεύσεις τῶν ἀποφάσεών του κατὰ τὰς ὑπερτάτας ταύτας στιγμὰς νὰ μὴ προέρχωνται μόνον ἐκ τῆς διανοίας του τῆς βρασνιζομένης ἀπὸ τὰς μερίμνας, τὰς προλήψεις καὶ τοὺς ἐνδοιασμοὺς τῆς μικροπολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καρδίας του, τῆς ἀείποτε Ἑλληνικῆς.

×

Ἡ αὐτή. — ΧΑΝΙΑ, 27 Ἰανουαρίου ὄρα 9 π. μ. — Ἀμφότερα τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἀφίκοντο. Χανία καὶ Χαλέπα ἠρημώθησαν Χριστιανῶν. Συνοικίαι χριστιανικαὶ πόλεως ἐκάησαν. Πυρκαϊὰ ἐξακολοθεῖ. Χριστιανοὶ χθὲς διήλθον ἐξ Ἀποκορώνου εἰς Ἀκρωτήριον, τὸ ὅποτον ἐγκατέλειψαν οἱ ἐκεῖ μεταβάντες Τοῦρκοι. Νῦν 1000 χριστιανοὶ κατέχουσιν ὑψώματα Χαλέπας μεταξὺ Γκαλατᾶ καὶ Δαράτσοῦ. Χθὲς ἀπὸ πρώτας μέχρι ἐσπέρας συνήθη μάχη ἧς μετέσχε φρούριον διὰ κανονιοβολισμῶν. Τὰ χωρία ταῦτα καίονται. Στρατὸς παντοῦ λαμβάνει μέρος. Πρόξενοὶ τινες ἐγκατεστάθησαν ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων τῶν παραλαβόντες ἀρχεῖα τῶν. Χθὲς ἐκηρύχθη ἑνώσις Ψήφισμα ἐνώσεως στέλλεται ταχυδρομικῶς. Χριστιανοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀγωνισθῶσι μέχρι ἐσχάτων, διότι τελευταῖα γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι Τοῦρκοι δὲν ἀνέχονται ἰσότητα.

×

Ἡ αὐτή. — ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, 27 Ἰανουαρίου. — Χθὲς ὁ Μου-

σουλμανικός ὄχλος διήρπασε χιλιάδας ὄπλων τοῦ Δημοσίου καὶ ἀπεπειράθη νὰ διαρρήξῃ τὰς ἀποθήκας τῶν πολεμοφοδίων ὧν μέρος ἀφήρπασε. Ἀπεπειράθη ἀνεπιτυχῶς καὶ τὴν διαρρηξὴν τῶν φυλακῶν. Φόβος καταστροφῆς ἐπίκειται. Πρὸ πάσης ἐνεργείας, ἀνάγκη διασώσεως τῶν Χριστιανῶν.

×

Ἡ αὐτή.—Αἱ ἐξ Εὐρώπης παρὰ τῶν ἡμετέρων διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ἀρικνούμεναι εἰδήσεις περὶ τῶν παρὰ ταῖς διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς κυβερνήτεσι κρατουσῶν διαθέσεων εἶνε ἐν γένει εὐχάριστοι. Πάντα τὰ εὐρωπαϊκὰ Ἀνακτοβούλια δεικνύνται εὐμενῆ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐν σχέσει πρὸς τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Τὰς αὐτὰς δὲ εὐμενεῖς διαθέσεις δεικνύει καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις. Οὐχ ἦττον ὁ λόρδος Σώλσβαρυ, ὁμίλων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ συμβάντων, ἐξέφρασε φόβους ὅτι ἡ φάσις τῆς Ἑλλάδος δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ περιπλοκάς.

×

Ἡ αὐτή.—Εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπισήμους διοργανωτὰς τῶν σφραγῶν τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς Κρήτης δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ, καὶ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ, ἡ ἀποστολὴ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην. Τὰ στρατεύματα τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι στρατεύματα, ἀλλὰ συντεταγμέναι ὀρδαὶ σφραγῶν καὶ ληστῶν. Ἐγνώρισεν ἡ Εὐρώπη τοὺς ἄθλους τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ, τοὺς βλέπει σήμερον διὰ τῶν Προξένων τῆς, διὰ τῶν Στόλων τῆς, εἰς τὰ Χανία, εἰς τὴν Ρέθυμνον, εἰς τὸ Ἡράκλειον. Τὰ ἐν Κρήτῃ Τουρκικὰ στρατεύματα, δολοφονοῦντα τοὺς Χριστιανούς, ὀπλιζόντα κατ' αὐτῶν τοὺς μαινομένους Μουσουλμάνους, ἐτέθησαν ἐκτὸς παντὸς νόμου, κατὰ τύπους ἔχουν ἐπαναστατήσῃ καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου, τοῦ ὁποῖου τὸ περὶ τῶν Κρητικῶν μεταρρυθμῶσεων φερμάνιον ἐξεργίσαν κατὰ πρόσωπον τῆς Εὐρώπης. Τὴν ὕβριν αὐτὴν ὑφίστανται μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀπαθῶς αἱ Δυνάμεις· ἀπαθεῖς καὶ ἀνάληγοι ὑφίστανται καὶ τὸ θέαμα τῶν σφραζομένων Χριστιανῶν, τῶν πυρπολουμένων πόλεων τῶν· εἰσι δὲ ἔσω· δικταθεῖναι νὰ ὑποστῶσι καὶ τὴν ἐσχάτην

ὑβριν τῆς ὑπὸ τὰ ὄμματά των ἀποστολῆς καὶ ἀποβιάσεως τῶν σφαγῶν τῆς Ἀρμενίας, μεταφερομένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου των εἰς Κρήτην. Ἄλλ' οἱ σφαζόμενοι Χριστιανοὶ εἶναι Ἕλληνες· ἀλλ' αἱ πυρπολούμεναι χῶραι εἶναι Ἕλληνικαί, ἀπαθὲς δὲ καὶ ἀνάληπτον πρὸ τοῦ συγκλινίζοντος πᾶσαν ἀνθρωπίνην καρδίαν αἱματηροῦ θεάματος δὲν ἠδύνατο νὰ μείνη τὸ ἐλεύθερον Ἕλληνικὸν Ἔθνος θὰ ἐδικαιοῦτο ἢ Εὐρώπη ἢ πεπολιτισμένη νὰ μᾶς θεωρήτῃ πάντας ἀναξίους τῆς συναινέσει αὐτῆς ἀνακτηθείσης ἐλευθερίας, ἂν μ' ἐσταυρωμένους τοὺς βραχίονας ἐμμένομεν θεώμενοι τὰς προσκομιζόμενκς εἰς τοὺς σφαγεῖς τῶν ἀδελφῶν μας ἐπικουρίας. — Ἡ ἀποβίασις Τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς Κρήτην δὲν θὰ ἐπιτραπῇ· αὐτὴ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἠνωμένου τὴν στιγμήν ταύτην εἰς μίαν ψυχὴν, αὐτὴ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Βασιλέως του, ὅστις αἰσθάνεται, δέκεται, θέλει, ἀποφασίζει ὅ,τι καὶ ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ. — Ἐὰν οἱ τεταγμένοι τῶν Ἐθνικῶν ἀποφάσεων ἐκτελεσθῶσι ὀροδοήσωσι πρὸ τῶν εὐθυνῶν τῆς ἀποφάσεως, ἢς ἀπομακρυνθῶσιν· ἢς παύσωσι χωρίζοντες τὸν Βασιλέα ἀπὸ τοῦ Ἔθνους· καὶ θὰ εὐρεθῶσιν, ὑπάρχουν, οἱ ἄνδρες οἱ ἱκανοὶ ν' ἀναλάβωσι τὰς εὐθύνας ἐνεργείας, ἧτις μόνη θὰ δικαιοῦσῃ τὸ παρελθόν ἐν ᾧ ἀνεκτήσαμεν τὴν ἐλευθερίαν, μόνη θὰ ἐξασφαλίσῃ ἡμῖν τὸ μέλλον, ἐν ᾧ θὰ ἀνακτήσωμεν τὴν ὅλην Ἑλληνικὴν Πατρίδα. — Ὅπως παρακωλυθῇ ἡ ἀποστολὴ καὶ ἀποβίασις Τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς Κρήτην, ἀρκεῖ ὁ τορπιλικὸς ἡμῶν Στόλος, καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐκπλεύσῃ ὁ Στόλος ἡμῶν οὗτος, εἰς πρώτην διαταγὴν, πρὸς τὰ πελάγη ἐφ' ὧν δὲν ἐσβέσθησαν ἀκόμη αἱ ἤλοι αἱ ἐπανακλαμβάνουσαι, μέσφ πολεμικῶν ἰαχῶν, τοῦ Μισούλη, τοῦ Κανάρη τὰ ὀνόματα· παντὸς δὲ Ἕλληνος τὴν ψυχὴν κατέχει καὶ κρατύνει ἢ πεποιθήσει, ὅτι, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὁ τορπιλικὸς ἡμῶν στόλος δὲν θὰ ὑπολειφθῇ τῶν πυρπολικῶν τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος, ἐν τῷ ἀρχομένῳ νέῳ Ἀγῶνι.

Ἡ αὐτή. — ΧΑΝΙΑ, 27 Ἰανουαρίου. — Καθ' ἣν στιγμήν ἠλπίζετο ἡ καταστολή τῆς πυρκαϊᾶς, αἴφνης αὕτη ἀνεπτύχθη τεραστίως εἰς διάφορα σημεῖα. Πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸ πᾶν καίεται. Ἡ πόλις ὀλόκληρος φαίνεται ὅτι θὰ καταστραφῇ. Ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς πυρκαϊᾶς ἡ μανία τοῦ ὄχλου ἐπηύξησεν αἱ δὲ προσβολαὶ αὐτοῦ εἰς τὸ μέρος τῆς Χαλέπας διπλασιάζονται. Πρὸ τοῦ ἐπικρεμαμένου κινδύνου αἱ ἀρχαὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰ πολεμικὰ πλοῖα νὰ γίνῃ καὶ αὖθις ἀπόβασις ἐνόπλων ἀγχημάτων. Ὅλοσχερῆς ἔλλειψις ἄρτου. Ὅλα τὰ ἄρτοποιεῖα ἀνεξαιρέτως κατεστράφησαν, οἱ δὲ ἄρτοποιοὶ ἐφρονεύθησαν ἢ ἀπῆλθον. Ἐκ Ρεθύμνης ἐπείγοντως ζητοῦνται βοήθειαι. Πλοῖα θ' ἀποπλευσῶσιν ὅπως φέρωσι βοήθειαν. Στέρησις εἰδήσεων ἐπὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι παντοῦ μάχονται καὶ ὅτι ἡ γενικὴ κατάστασις χειροτερεῖ. Αἱ ἀρχαὶ ὀπλίζουσιν ἀπροκαλιπτως τοὺς Μουσουλμάνους.

×

Τὸ «Ἄστυ». —... Δὲν θέλομεν ἐν τοιαύτῃ στιγμή ὑπουργικὴν κρίσιν. Κανεὶς δὲν τὴν θέλει. Ὁ Λαὸς εἶνε ἔτοιμος ν' ἀκολουθήσῃ ὡς εἰς ἄνθρωπος τὴν Κυβέρνησιν. Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ταχθῇ ὡς ὀδηγὸς τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς. Ἄλλως τὸ Ἔθνος θὰ ζητήσῃ τοὺς ὀδηγοὺς ἐκεῖ ποῦ τοὺς βλέπει.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐνῶ ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἔτι ταλαντεύεται μεταξὺ καταρρεύσεως Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῆς θελήσεως τοῦ Ἔθνους στηριζομένης Ἀντιπολιτεύσεως, τὰς ἀποφάσεις τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, προλαμβάνων ὁ ἀδάμαστος Κρητικὸς λαὸς, κηρύσσει τὴν ἑνωσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. — Τὸ ἐλεύθερον Ἔθνος, ἔτοιμον ν' ἀκούσῃ τὸ σάλπισμα τῆς ἐξεγέρσεως τῆς δούλης πατρίδος, παρασύρει ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ στιγμή εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα ἡ αἰματοκύλιστος Κρήτη. — Τὴν ἐδέσμευσαν, τὴν ἐκακοποίησαν, τὴν ἔρριψαν εἰς συμφοράς καὶ πένθη καὶ ἠνάγκασαν τὴν ἡρώϊδα νὰ μένῃ δούλη, πάντοτε δούλη. — Ἄλλ' εἰς τὰς συμφοράς ἐζήτησε τὴν παρηγορίαν αὐτῆς ἡ μεγαλόψυχος κόρη τῆς Μεγάλης μητρὸς καὶ εἰς τοὺς αἰκισμοὺς τῶν τυράννων τῆς ἀνεῦρε τὴν ἀδάμαστον καρτερίαν πρὸς νέους ἀγῶ-

νας. — Περὶ ἐαυτῆς δὲν σκέπτεται ἡ Κρήτη· τὰς θυσίας της δὲν ἀναμετρεῖ τὸ πῦρ καὶ ἡ μάχαιρα τῶν δημίων της δὲν τὴν ποιεῖ. Δὲν ζητεῖ ἀναξιοπρεπῶς τὸν οἶκτον τῶν φίλων· δὲν ἀποβλέπει δειλῆ εἰς τὴν εὐμένειαν τῶν ἰσχυρῶν. — Εἷς μόνος πόθος, μία ἐλπίς κυριεῖται τὴν ψυχὴν τοῦ Λαοῦ αὐτῆς. Εἶνε ἡ μία, ἡ μεγάλη, ἡ ἀδιαίρετος πατρίς. Αἱ θυσίαι εἶνε τὸ ἀμείλικτον καθήκον του· οἱ ἀγῶνες, ὁ σοβαρὸς βίος τῶν τέκνων του. Ὁ οἶκος καὶ ἡ οἰκογένεια, ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἐπίγειος εὐφροσύνη παντὸς θνητοῦ ἔχουσι διὰ τοὺς εὐγενεῖς Κρήτας τὴν ἱερότητα αὐτῶν μόνον ὡς ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τοῦ ἀγίου βωμοῦ τῆς Πατρίδος. — Εἶνε μέγας ὁ Λαὸς τῆς Κρήτης! — Αἱ ὑπεράνθρωποι θυσίαι καὶ ὁ ἥρωισμὸς αὐτοῦ ἐξαγνίζουσι τοῦ Ἔθνους ὅλου τὰς ἀμαρτίας. Τὸ αἷμα αὐτοῦ, ραῖνον τὴν ἀχνίζουσαν σήμερον ἐκ πνιγρῶν ἀναθυμιάσεων γῆν τῆς Ἑλλάδος, καθαρίζει αὐτήν. — Ἡ ὠραία γῆ τῆς Κρήτης ἐρημοῦται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἄνθος τῶν τέκνων αὐτῆς προσφέρει θυσίαν ἢ μαρτυρικὴ νῆσος εἰς τὸν ἔσχατον ἴσως κατὰ τοῦ προαιωνίου τυράννου ἀγῶνα. — Ἰερὸς εἶνε ὁ ἥρωισμὸς μαρτυρικὸν εἶνε τὸ εὐσεβὲς αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος φρόνημα· ἀπειρῶς τυφερὰ ἡ στοργὴ αὐτῆς πρὸς τὰς ἰσθμὰς τοῦ ἔθνους παρὰ δόσεις. — Τὴν Κρήτην μὲ ἀπειρον στοργὴν καὶ μὲ ἥρωικὸν τὸ φρόνημα πρέπει νὰ ἐγκαταλιθῆ σήμερον ἡ Ἑλλάς.

×

Ἡ αὐτή. — Ὅχι πλέον ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὁ Ἑλληνισμὸς ὀλόκληρος διέρχεται ἡμέρας κρίσεως ἀγωνιώδους. Ἐνῶ ἐν Ἀθήναις συζητοῦνται τὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀντιμετωπισθῆ ἡ κατάστασις καὶ ὁ τεταγμένος εἰς τὴν θέσιν τοῦ πηδαλιούχου τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους λιποψυχεῖ καὶ δὲν δύναται νὰ ἠγηθῆ τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ, ὁ Πατριάρχης, καθαιρεῖται διὰ λαϊκῆς ψήφου. Ἡ σύγκρουσις του πρὸς τὴν Σύνοδον ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ὁ λαὸς κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τῶν Συνοδικῶν, ἀποδοκιμάζει τὸν Πατριάρχην, δικάζει αὐτὸν κατ' αὐτοῦ φρόνημα μὲ ὀρμὴν καὶ μὲ ἀγανάκτησιν. Ἴσως ὁ δούλος Ἑλληνισμὸς ἐνεργεῖ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀνδρικώτερον καὶ σθεναρώτερον. Ἴσως ἡ καθάρισις τῶν ἀνικάνων δὲν ἔπρεπε νὰ περιορισθῆ μόνον εἰς τὴν Κωνσταν-

τινούπολιν. Ἄλλ' ἡ ἐλευθερία δὲν εἶνε φαίνεται διδάσκαλος. Εἶνε διασφορεύς. Καὶ ὅ,τι κάμουν οἱ Ἕλληνες τῆς Κων)πόλεως δὲν τολμοῦν νὰ τὸ ἐπαναλάβουν οἱ Ἕλληνες τῶν Ἀθηναίων. Ὅπως δὲ ποτε οὐδὲν ἔχει τὸ εὐχάριστον ἢ τύχη αὐτῆ τοῦ ἔθνους, ἡναγκασμένου, κατὰ τὰς ὑπερτάτας ταύτας στιγμάς, νὰ διαφωνῇ πρὸς τοὺς λιποφύχους ἡγέτας του διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδόν, τὴν διαγραφομένην εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δακτύλου τῆς Θεῆας Προνοίας.

×

Ἡ αὐτή.—Ἀπὸ τῆς τρίτης μεταμεσημβρινῆς ὥρας χιλιάδες λαοὶ εἶχον κατακλύσει τὴν ἡδὸν Σταδίου καὶ τὰς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Ὀμονοίας. Οἱ ἱστορικοὶ ὄμιλοι συνεχροτοῦντο πυκνότατοι, πάντες δὲ διηρώτων περὶ τῶν τελευταίων ἐκ Κρήτης εἰδήσεων.—Ποικίλαι φῆμαι καὶ διαδόσεις ἐκυκλοφοροῦν. Οὕτως ἐλέγετο ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἐν Χαλέπῳ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κινδυνεύει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διαφωνεῖ πρὸς τὸν Βασιλέα, ὅτι δύο ἐκ τῶν ὑπουργῶν, οἱ κκ. Λεβίδης καὶ Μαυρομιχάλης, διαφωνοῦν πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, ὅτι ὁ πρίγκηψ Γεώργιος θὰ ἐκπλεύσῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τορπιλικοῦ Στόλου, ὅτι ἡ πλειονοψηφία προκείται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀποκρύπτει νέας σφαγὰς συμβάσας ἐν Ἡρακλείῳ καὶ τὰ περὶ τούτων.—Αἱ ποικίλαι αὗται καὶ ἀντιφατικαὶ φῆμαι ἐκράτουν τὸ πλῆθος ἐν ἀγωνίᾳ, ὅπερ ὅλον ἐν συμπεκνούμενον ἐπλήρου τὸν περίβολον τῆς Βουλῆς καὶ τὰς κεντρικωτέρας τῆς πόλεως ὁδοῦ.—Ἐν γένει ἡ ὄψις τῆς πρωτευούσης ἐπαρουσίαζε χθὲς ἐξαιρετικὸν θέαμα.—Ἡ κρατοῦσα συγκίνησις ἦτο ἀπερίγραπτος, πάντες δ' ἀνέμενον τὴν ἔναρξιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συνεδριάσεως, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελε προβῆ εἰς ἀνακοινώσεις εἰδήσεων καὶ ἀποφάσεων. Αἱ ἄμαξαι καὶ τὰ τράμ μετὰ δυσκολίας διέσχίζον τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἀνεμένετο δ' ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ὁ σχηματισμὸς ἐπιβλητικῆς διαδηλώσεως, ἧς θὰ ἡγοῦντο οἱ ἐνταῦθα Κρήτες. Ἐλέγετο μάλιστα ὅτι ὁ κ. Ράλλης ἐσκόπει ἀπὸ τῶν κλιμάκων τοῦ Βουλευτηρίου νὰ ἐκφωνήσῃ πετριωτικὸν λόγον πρὸς τὸν Λαόν.

×

Ἡ αὐτή. — Ἀπὸ τῆς χθὲς μετ' ἐπιτάσεως κυκλοφοροῦν φῆμαι περὶ παραιτήτως τῆς Κυβερνήσεως κατόπιν διφωνίας πρὸς τὸν Βασιλέα ἢ διότι αἱ περιστάσεις κατέλαβον αὐτὴν καὶ ἀδυνατεῖ νὰ τὰς ἀντιμετωπίσῃ. — Ἡ φήμη αὕτη ἔλαβε μεγίστην ἐπίτασιν χθὲς τὴν ἐσπέρην καὶ τὴν νύκτα, ὑπὸ πολλῶν δ' ἐθεωρεῖτο ὡς ἀσφαλῆς. — Αἱ κυκλοφορήσασαι διαδόσεις ἦσαν πολλαί, ἐλέγετο δὲ κατὰ μὲν μίαν, ὅτι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἠγέται, καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη συμπεριλαμβανομένου, πρόκειται ν' ἀποτελέσουν οἰκουμενικὸν ὑπουργεῖον, κατ' ἄλλην δέ, ὅτι πρόκειται νὰ σχηματισθῇ ὑπουργεῖον ὁμοσπονδίας ἐκ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. — Ἐν τούτοις κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας φαίνεται, ὅτι πλήρης συνεννόησις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐφ' ὧν τῶν ζητημάτων, τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν τελευταίαν φάσιν τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος.

+

Ἡ «Ἐσθία». — ...Κρήτη μὲ τὰς πόλεις αὐτῆς ἀποκλειστικῶς Μουσουλμανικῶς εἶνε Κρήτη ἀπολεσθεῖσα ἐσχεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα. — Οὕτω τίθεται τὸ ζήτημα. Ἀπολλυμένης δὲ σήμερον τῆς Κρήτης ὅλοι οἱ ὑπόδουλοι πληθυσμοὶ συναπόλλυνται διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι ἐπὶ τοῦ βραχίονος πάσης ἄλλης φυλῆς καὶ παντὸς ἄλλου Κράτους θὰ ζητήσωσιν ἔρεισμα. — Τί δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐσωτερικῶς τὸ μαντεύουν καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ἐνεργὸν ἀντίληψιν τοῦ Ἔθνους ὑπὲρ τῆς Κρήτης, πρέπει δὲ νὰ τὸ διδάχθωσιν καὶ οἱ ἐγκολπωθέντες τὴν ἔνοχον πολιτικὴν τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ περιορίσαντες τὰ πρὸς τὴν Κρήτην καθήκοντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀποδιωκομένων ὑπὸ τῆς μαχαίρας τῶν Μουσουλμάνων φιλανθρωπίας, εἰς τὰ καθήκοντα δηλαδὴ τὰ ὅποια ἐξ ἴσου ἦσαν ὑποχρεωτικὰ δι' ὅλον δῆποτε παρατυχὸν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου Πορτογαλικὸν ἢ καὶ Κινεζικὸν ἀκόμη σκάφος. — Τῆς τοιαύτης καταστάσεως τὴν εὐθύνην ὑπέχει ὁλόκληρον καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις, περιοριζομένη εἰς ἀγορεύσεις. — Δὲν πρόκειται σήμερον περὶ καταλήψεως τῆς εἰδεχθοῦς ἐξουσίας καὶ κερπώσεως τῶν βδελυρῶν πλεονεκτημάτων της. — Πρόκειται περὶ σωτηρίας τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος κινδυνευούσης πατρίδος· αὕτη δὲ δὲν ἐπιτυγχάνεται σήμερον δι'

ἀγώνων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ σταδίου. — Τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἔθνους δὲν δύναται νὰ εἶνε ἄλλο εἰμὴ ἀποδοχὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κηρύγματος τῆς Ἐνάσεως, ἡ κήρυξις τῶν Κρητικῶν παραλίῳ ἐν ἀποκλεισμῷ κατὰ πάσης ἀποδόσεως νέων τῆς Κρήτης σφαγέων, ἀποκλεισμῷ ὅμως τὸν ὅποιον νὰ καθιστᾷ πραγματικὸν ἡ θλασσία τοῦ Κράτους δύναμις. — Τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἂν δὲν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἢ Ἀντιπολίτευσις, ὀφείλει νὰ τὸ ἐπιβάλλῃ, ποιουμένη ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἔθνους καὶ ἀποχωρίζουσα τὴν εὐθύνην αὐτῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τολμοῦν νὰ πιστεύουν ὅτι οἷα δῆποτε συμφορὰ, δυναμένη νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀνδρικῆς στάσεως τοῦ Ἔθνους, δύναται ποτε νὰ προσεγγίσῃ τὸ μέγεθος τῶν ἀναποδράστων συμφορῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκσπάσουν ἐπὶ τοῦ Ἔθνους καὶ ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς του ἐὰν ἡ Κρήτη σήμερον ἐγκαταλειφθῇ. — Ὄφειλει ἡ Ἀντιπολίτευσις νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ ἔνοχος λιποψυχία θάπτει σήμερον διὰ παντὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ μέλλον ὅτι τὸ Ἔθνος εἶνε πρόθυμον νὰ ὑποστῇ πᾶσαν ὑλικὴν θυσίαν, νὰ ὑποστῇ ἔστω καὶ τὴν ἀποτυχίαν πολεμικῶν ἀγώνων ὑπεραμννόμενον τῆς ἐλληνικωτάτης τῶν χωρῶν, καταδικαζομένης σήμερον εἰς αἰωνίαν ὑποδούλωσιν ἄνευ τῆς ἰνεργοῦ ἀντιλήψεως τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐκ τῶν ἀτυχιῶν τῶν πολέμων καρποῦνται ὠφελείας τὰ ἔθνη, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ μέλλον, ἀπόλλυνται ὅμως διὰ παντὸς ἐκεῖνα, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡ ἔνοχος αὐτῶν ἀνανδρία καὶ ἡ ταπεινὴ λιποψυχία ἀφαιρεῖ καὶ τὰ ἔσχατα ὑπόλοιπα ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης τῶν ὑποδούλων ἡμοφύλων των. — Ἐκ τῆς ἐνεργείας, καὶ ἀτυχοῦσης, δὲν κινδυνεύει βεβαίως ἡ Ἑλλὰς νὰ γίνῃ ὑπόδουλος τῆ Τουρκίᾳ· ζητίας δὲ ὑλικᾶς κινδυνεύει πολὺ ὀλιγωτέρας ἀφ' ὅσας ἐπεσώρευσεν ἐφ' ἡμῶν ἡ συστηματικὴ ἔθνοκτόνος πολιτικὴ τῆς ἀδρανείας καὶ τῶν δισταγμῶν. — Ἀφ' ἑτέρου ὅμως τῆς πολιτικῆς ταύτης τοῦ παρελθόντος ἡ ἀντιγραφὴ ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς σήμερον ἀποβαίνει ἀδύνατος ἄνευ ὀλέθρου ἐσωτερικῷ. — Ἡ ἐνεργεία εἶνε ἡ μόνη ἀνεκτὴ διέξοδος ἢ ὑπολειπομένη σήμερον εἰς τοὺς ἰθύνοντας

τὴν Ἑλλάδα. — Ἐχει δὲ τὸ μέσον ἡ Ἀντιπολίτευσις νὰ καταστήσῃ ἀπτάς καὶ ψηλαφητάς τὰς ἀληθείας ταύτας. Ἐὰν ἀποτύχη ὀφείλει τασσομένη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἠμῶν, ἐξ ἐνστίκτου αἰσθανόμενον ὅτι ὑπαρξίς τοῦ Ἑλληνισμοῦ παιζέται σήμερον εἰς τοὺς κύβους, ἐπιβάλλει τὴν ἐνεργὸν πολεμικὴν ἀντίληψιν τῆς Κρήτης, ἀποχωρίζουσα τὴν εὐθύνην τῆς, ἀπὸ τῆς εὐθύνης ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι νομίζουσιν ὅτι δύνανται καὶ σήμερον ἀνωδύνως νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀπόβασιν Τουρκικῶν ὀρδῶν ἐν Κρήτῃ, ὅτι δύνανται νὰ μὴ ἐγκολπωθῶσι τὸ κήρυγμα τῆς Ἐνώσεως, ὅτι ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ ἀποκρύψωσιν ἀπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυναμέων, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς ἰσχύος, θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν Ἐθνικὴν τῆς Κρήτης ἀποκατάστασιν. — Ὅτι δύνανται νὰ πράξουν σήμερον αἱ ἐξουσίαι τοῦ Ἔθνους, ἴσως αὔριον θὰ εἶνε ἀργά. — Ὑπάρχουσι περιστάσεις, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβολὴν τοιούτων περιστάσεων εὐρισκόμεθα σήμερον, καθ' ἃς ὡρῶν μόνον δισταγμοὶ συντελοῦσι τὴν ἀπώλειαν ὀλοκλήρου τοῦ Ἔθνους. — Οἱ προκρίνοντες τὴν νεκρικὴν γαλήνην ἀντὶ τῆς ἐνεργείας ἃς προσβλέψωσιν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὀρίζοντος τὴν λαίλαπα, τὴν ὁποῖαν συναγεῖρει ἡ κορυφουμένη τοῦ Ἔθνους ἀπόγνωσις.

×

Ἡ αὐτή. — ... Καὶ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου προσκαλεῖ αὔριον δεκαμελὲς ἐπιτροπὴ ἀξιολόγων συμπολιτῶν μας τοὺς Ἀθηναίους ὄλους καὶ τὰς Ἀθίδας εἰς τοῦ «Παρνασσῶ» τὴν μεγάλην αἴθουσαν εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν. — Ἡ προσηπερὶς ἀρχίζει τὴν 5 1)2 μ. μ. μὲ πρόγραμμα ποικιλώτατον. — Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδης θὰ ἀφηγηθῇ συγκινητικώτατον ἐπεισόδιον τῆς Κρητικῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1867. Ὁ κ. Κωστής Παλαμάς θὰ ἀπαγγεῖλῃ ἐν ποίημά του «Ἡ Κρήτη». Ὁ κ. Ἀριστοτέλης Κουρτίδης θὰ μᾶς ψυχολογήσῃ τὴν φιλοπατρίαν. Ὁ κ. Γ. Πολέμης θ' ἀπαγγεῖλῃ ποίημά του «Χαμένος χορός». Μετὰ μικρὰν διακοπὴν ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Λάμπρος θὰ φυλλομετρήσῃ πρὸ τοῦ ἀροκτηρίου του σελίδας ἐκ τῆς Κρητικῆς δουλείας. Ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης κατόπιν θ' ἀφηγηθῇ ἰδίᾳ ἀναμνήσεις καὶ ἐπεισόδια ἐκ τοῦ τελευταίου εἰς Κρήτην ταξιδίου του. Καὶ τέλος οἱ συνάδελφοι κκ. Σπύρος Δάσιος καὶ Λάμπρος Ἀστέρης, οἱ περυσινοὶ

ἐνθουσιώδεις ἐθέλονται τῆς Κρήτης, ὁ μὲν πρῶτος θὰ διηγηθῆ ἀνέκδοτα ἐθέλοντοῦ, καὶ ὁ δεύτερος θ' ἀπαγγείλῃ ποίημα ἀπὸ τὴν ἠρωϊκὴν νῆσον ἐμπνευσμένον.

X

Τὸ « Ἐμπρός ».— Ὅτι παίζεται ἐλεεινὴ κωμῶδια εἰς βάρους τοῦ Ἑθνους τὸ κατηγγελάμεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Αἱ σφαγαὶ προμηνύονται ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν. Ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῶν Χανίων τὸ ἀναγγέλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ ἀνταποκριτὴς μας γράφει ζητῶν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ γράφομεν σειρὰν ἀρθρῶν διὰ νὰ τὸν κάμωμεν νὰ ἐξυπνήσῃ. Τίποτε ! Οὔτε ἡ τυμπανοκρουσία αὐτῆ μετὰ τὴν ὁποῖαν προαγγέλλονται αἱ σφαγαὶ, οὔτε ἡ συγκέντρωσις ἄλλων πολεμικῶν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας, τὸν κάνουν ν' ἀφήσῃ τὸν ἀγαπητὸν του ὕπνον.— Οὔτω δὲ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος σπεύδει τελευταῖον εἰς τὴν τόπον τῆς καταστροφῆς. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ἀλλὰ στέλλει εἰς ἀντίθεσιν πάντων τῶν ἄλλων κρατῶν τὴν ἀνεπαρκεστέρην δύναμιν, πρὸ πάντων δὲ ἱμποδιζει τὸν ἀπόπλου τῶν τορπιλλοφόρων διὰ νὰ δείξῃ εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι ἡ πρόθεσις δὲν εἶνε ἐχθρική, ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀκουσίαν αὐτὴν ἐξέγερσιν, καὶ ὅτι δύναται ν' ἀποθιβάσῃ ὅσον αὕτη βούλεται στρατὸν διὰ νὰ τὴν καταπνίξῃ. Λέγεται μάλιστα, ὅτι πρόσωπον ἀνώτατον εἶπεν, ὅτι ἡ δράσις δέον νὰ περιορισθῇ μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς φιλανθρωπίας. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ἡ χθεσινὴ « Πρωτὰ » διαψεύδει τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Ἐνώσεως, διότι ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς στραρχαλιστὴς τῆς Κρήτης νομίζει, ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ παίζῃ τὸ ἐλεεινὸν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἔπαιζε καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν θέρος. — Τίς εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὰς σφαγὰς καὶ τὰς καταστροφὰς ταύτας; Δὲν εἶνε οὔτε οἱ Βένδες, οὔτε τὸ Γιλδίτζ, οὔτε ἡ Τουρκικὴ φρουρά. Εἶνε αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἠμπόδισε τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως δι' ἀσυνειδήτου ἐπιτροπῆς(1) ἧτις ἐγένετο ὄργανον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Εἶπε αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις διήρσεσε τοὺς Κρητὰς καὶ ἐραδιοῦργησεν αὐτοὺς καὶ παρεκώλυσε τὰς ἀποστολάς τῶν πολεμοφοδίων ἀπελπίζων τοὺς μαχομένους περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἑλλάδος. Ὑπῆρξε καὶ τότε μία ἐπαναστατικὴ συνέλευσις, ἧτις

(1) Σημ. ἐκδότου. Τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ μακαρίτου Ρενιέρη !

ἀνεκλήρουε τὴν ἔνωσιν. Ἄλλ' ἡ ἔνωσις διεψεύσθη καὶ τότε ὅπως καὶ τῶρα καὶ ἀνεκλήθη, ὅπως γίνωσι δεκτοὶ οἱ ὄροι ἔλεεινοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ποδοπατεῖ ὑπὸ τὴν πτέρναν αὐτοῦ ὁ Τουρκικὸς ὄχλος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, ἐνῶ τὰ πλοῖα τῶν Δυνάμεων θεῶνται ἀπαθῶς τὰ συμβαίνοντα καὶ λαμβάνουσι φωτογραφίας τῶν ἐκάστοτε προσῶπων τοῦ πυρός! — Οὔτε ἡ Εὐρώπη, οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δύνανται νὰ ἐπιζητήσωσι πλέον λύσιν ἄλλην, ἐκτὸς ἐνεΐνης τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμοῦμε τὸ ἔθνος προκειμένου περὶ ζητήματος, εἰς τὸ ὁποῖον τόσον οἰκτρῶς ἠπάτησαν καὶ ἠπατήθησαν. Ἐὰν δὲ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα δὲν εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐξεγείρῃ τὴν συνείδησιν ἐκείνων, οἵτινες ἀνέχονται καθ' ἐκάστην τσακῦτα αἵματα, ἡ φιλάνθρωπια ἀρκεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν μόνην πολιτικὴν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται σήμερον ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Ἡ πολιτικὴ δὲ αὕτη ἐπιβάλλει νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ σιόλου ἀποδίδοσιν Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην.

×

Ἡ αὐτή.—Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας πῶς ἄνθρωπος παίζει ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Κρητῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Κρήτης ἀρκεῖ νὰ μάθετε τὰ ἐξῆς: — Ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς, ὅτε ἀνεχώρησεν ὁ κ. Μάνος, ἐπρόκειτο νὰ δουῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν αἱ 500 χιλιάδες φυσιγγίων τὰ ὁποῖα οἱ μαχόμενοι Κρητῆς ἐζήτησαν ἰκετεύοντες διότι στερεοῦνται ἐπαρκῶν πολεμοφοδίων. — Τὰ φυσιγγία ταῦτα ἦσαν ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ παρελθόντος θέρους, ἠγοράσθησαν δὲ διὰ τῶν εἰσφορῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις χάριν τοῦ ἀγῶνος τῆς Κρήτης εἶχε καταβάλλει τὸν ὄβολόν του. — Παρὰ πᾶσαν ὅμως προσδοκίαν τὰ φυσιγγία ταῦτα δὲν ἐδόθησαν. Κυβέρνησις καὶ Ἐπιτροπὴ ἠρησθήσαν ἐπιμόνας. Εἰς μάτην αἱ ἰκεσίαι καὶ τὰ δάκρυα τῶν ἐνταῦθα Κρητῶν. — Οἱ ἀδελφοί μας χάνονται! Μὲ τὰ φυσιγγία αὐτὰ ὑποστηρίζετε τὴν ἄμυναν κατὰ τῶν δολοφόνων Τούρκων! Ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ὁ κ. Ρενιέρης ὑπῆρξαν ἀνένδοτοι. Οὔτω δὲ τὸ ἀτμόπλοιον ἀνεχώρησεν ἄνευ τῶν φυσιγγίων! Τὴν ἀνθεθνικὴν ταύτην διαγωγὴν τῶν πετριωτῶν τούτων, οἵτινες ἀνέλαβον πάλιν τὸν ἀγῶνα τῆς Κρήτης διὰ νὰ τὴν πνίξουν, καταγγέλλομεν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ. Ἐὰν ὑπάρχῃ κανεὶς ἀμφιβάλλων περὶ τῆς φειάκης, ἡ

ὁποία γίνεται τὴν στιγμήν ταύτην εἰς τὸν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμὸν, ἡ διαγωγή αὕτη ἀποδεικνύει καθαρὰ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

×

Ἡ αὐτή. — Χθὲς μ. μ. εἰς τοὺς στενωτάτους Αὐλικούς κύκλους διεδόθη ὅτι σπουδαία διαφωνία ἐπῆλθε μεταξύ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐν τῷ ζητήματι τῆς δράσεως ἐν Κρήτῃ. — Ἡ ἀθρόα ἐξέγερσις τοῦ Ἔθνους, τὰ πανταχόθεν ἀποσταλέντα τηλεγραφήματα εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἔπεισαν τὸν Βασιλέα ὅτι κοινὴ ἐπιθυμία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶνε ἡ ἄμετος ἐνέργεια πρὸς παρεμπόδιτιν ἀποβάσεως Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην. — Οὕτω δέ, καθ' ἣν ὄραν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα, ἡ Α. Μ. ἐξέφρασε λέγεται τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν σύμφωνον πρὸς τὴν κοινὴν τοῦ Ἔθνους ἐπιθυμίαν, ὑπέδειξε δὲ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ λάβῃ. — Αὐτὸ τὸ ὅποῖον ἐπιθυμεῖ ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριός μου, εἶνε κινδυνῶδες, εἶπεν ὁ κ. Δηλιγιάννης ὀλίγον τεταραχγμένους. — Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, λέγεται, ὅτι ἤλλαξε θέμα ὁμιλίας. Ἄλλ' ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἡ Κυβέρνησις φρονοῦν, ὅτι εὐρίσκεται ἐν κρίσει. — Ἐξ ἄλλου εἰς τοὺς στενοὺς Δηλιγιαννικούς κύκλους βεβαιοῦται, ὅτι ἡ ἀφορμὴ τῆς χλιαρᾶς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, καὶ ὅτι καταγίνεται οὗτος νὰ πείσῃ τὰ ἀνθιστάμενα πρόσωπα ὅπως ἀποδυθῶσι πολιτικὴν γενναιοτέραν. — Πρὸς τούτοις βεβαιοῦται, ὅτι δύο ἐκ τῶν ὑπουργῶν σί κ. κ. Μαυρομιχάλης καὶ Λεβίδης διεφώνησαν πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην, κηρυχθέντες ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Βασιλέως. — Εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους πιστεύεται ὅτι ἡ κυβερνητικὴ εἰσῆλθεν ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς κρίσιν.

×

Ἡ αὐτή. Τηλεγράφημα ἐκ Χανίων χθὲς ἀργὰ ληφθέν μεταδίδδει τὰς ἀκολουθούσας παρ' ἀθηντικῆς πηγῆς πληροφορίας. — Χθὲς ἐκηρύχθη ἡ ἔνωσις. — Τὰ Χανία καὶ ἡ Χαλέπα ἐρημώθησαν Χριστιανῶν. — Τὰ πλοῖα ἀφίκοντο. Ἄμετρος ἐνθουσιασμός κατοίκων. — Χριστιανικὴ συνοικίαι ἐκάθησαν. — Πυρκαϊὰ ἐξακολούθει. — Χριστιανοὶ χθὲς διῆλθον ἐξ Ἀποκορώνου εἰς Ἀκρωτήριον, τὸ

ὅποιον ἐγκατέλειψαν οἱ ἐκεῖ μεταβάντες Τοῦρκοι. — Χίλιοι Χριστιανοὶ κατέχουσιν ὑψώματα Χαλέπας. — Μεταξὺ Γαλατᾶ καὶ Ταράτσου χθὲς ἀπὸ πρωῆς μέχρις ἑσπέρας συνήφθη μάχη ἧς μετέσχε φρούριον διὰ κανονιοβολισμῶν. — Τὰ χωρία ταῦτα καίονται. — Στρατὸς λαμβάνει πανταχοῦ μέρος. — Προξένοι τινὲς ἐπεβιάσθησαν εἰς τὰ πλοῖα παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ ἀρχεῖα τῶν Προξενείων. — Ψήφισμα ἐνώσεως στέλλεται ταχυδρομικῶς. — Ἀπόφασις Χριστιανῶν νὰ ἀγωνισθῶσι μέχρις ἑσχάτων.

×

Ἡ αὐτή. — Τὰ ἐν Ἡρακλείῳ. — Κατ' αὐθεντικὰ τηλεγραφήματα χθὲς ὁ ὄχλος διήρπασε χιλιάδας ὄπλων καὶ ἀπεπειράθη τὴν διάρρηξιν τῶν φυλακῶν. Ὁμοίᾳ ἀπόπειρα ἐγένετο καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν πολεμοφοδίων. Φαίνεται ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀπόπειραι αὐταὶ ἀπέτυχον. — Φόβοι καταστροφῆς ἐπίκεινται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν. — Ὁ Μουσουλμανικὸς ὄχλος μαινεται κυριολεκτικῶς. — Ὁ τηλεγραφῶν προσθέτει ὅτι πρὸ πάσης ἐνεργείας ἀνάγκη ἐπείγουσα ἀναχωρήσεως Χριστιανῶν.

ΤΗΝ 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφημερίς. — Ἐν τῇ χθεσινῇ τῆς Βουλῆς συνεδριάσει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεκοίνωσε τηλεγράφημα τοῦ ἐν Χανίοις Γ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἀγγέλλοντος ἐπίσημως ὅτι οἱ Κρήτες, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς νήσου των, ἐκήρυξαν τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσκαλοῦσι τὸν Βασιλέα Γεώργιον ὅπως λάβῃ κατοχὴν αὐτῆς. Ἐν Κρήτῃ ἡ κυριαρχία τοῦ Σουλτάνου εἶνε ὀλοσχερῶς καταλελυμένη, ὁ Τουρκικὸς Στρατὸς ἔχει ἐπαναστατήσῃ κατ' αὐτοῦ, συμμαχήσας μετὰ τῶν Μουσουλμάνων ἀνταρτῶν, οἱ ὅποιοι ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Σουλτανικῶν φερμανίων τῶν ἡγγυημένων ὑπὸ τῶν Δυνάμεων· ἡ χώρα πᾶσα ἀνήκει εἰς τοὺς ἐν μεγίστῃ πλειονοψηφίᾳ Ἕλληνας κατοίκους τῆς, οἱ ὅποιοι ἔνοπλοι καὶ ἐλεύθεροι προσκαλοῦσι τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου νὰ καταλάβῃ αὐτήν. — Τί εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἀπήντησεν ἡ Κυβέρνησις; Τί ἀπαντᾷ; — Ἴδου τὸ ἐρώτημα, τὸ ὅποιον ἔπρεπε κατὰ τὴν χθεσι-

νήν τῆς Βουλῆς συνεδρίασιν νὰ τεθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν· ἰδοὺ τὸ ζήτημα, ἐφ' οὗ ὄφειλεν ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐπιμείνῃ, ἀξιοῦσα σαφῆ καὶ κληρονομηματικὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπάντησιν...

..... Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι, ἂν χθὲς δὲν προελάμβανε νὰ προκαλέσῃ τὰς λυπηρὰς ἐκείνας ἐν τῇ Βουλῇ σκηνὰς καὶ νὰ καταστρέψῃ τὴν συνεδρίασιν ὁ βουλευτὴς ἐκ Κυθέρων, τὸ περὶ τῆς ἐνώσεως ἐρώτημα ἤθελε προβληθῆ εἰς τὴν Κυβερνησιν ὑπὸ τινος τῶν νηφαλιωτέρων καὶ πολιτικωτέρων βουλευτῶν. Ἄλλ' ἂν τὸ ἐρώτημα δὲν ἐτέθη ἐπικαίρως ἐν τῇ Βουλῇ, τίθεται ἀπ' εὐθείας καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ δημοσιότητι ὑπὸ τοῦ Ἔθνους ὄλου.

— Τί ἀπαντᾷ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἐκ Κρήτης κήρυγμα τῆς ἐνώσεως καὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν Κρητῶν ὅπως καταλάβῃ τὴν νῆσον; — Μὲ λόγους δὲν θὰ δοθῆ ἡ ἀπάντησις· τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως θὰ κρίνῃ τὸ ἔθνος καὶ ἐξ αὐτῶν θὰ ἐξαγάγῃ τὴν ἀπάντησιν· ἡ ἀδράνεία τῆς, ἂν ἐπὶ βραχὺ ἔτι παραταθῆ θὰ ἐξηγηθῆ καὶ ὀρθῶς ὡς ἀπόκρουσις τοῦ κηρύγματος τῆς ἐνώσεως, ὡς ἄρνησις τῆς προσαρτήσεως τῆς νήσου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον. — Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν ἐξήγησιν ταύτην τὴν ὀρθὴν καὶ ἀναμφισβήτητον θὰ τὴν ἀκούσωμεν δηλουμένην ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ, ὡς καὶ ἄλλοτε, ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Κούρζων, μετὰ τὰς λέξεις ταύτας: «Ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει τὴν Κρήτην». — Ἄλλ' ἡ Ἑλλὰς τὴν θέλει τὴν Κρήτην κ. Δηλιγιάννη, τὴν θέλει μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ὑπάρξεώς της· ἂν δὲ σεῖς δὲν ἔχετε τὴν δύναμιν νὰ τὴν θέλητε, μὴ γίνεσθε πρόσκομμα εἰς τὴν ἔνωσιν, τὴν ὁποίαν μίᾳ ἀκόμῃ ἡμέρᾳ ἐν ἀδρανείᾳ παρερχομένη δύναται νὰ ματαιώσῃ.

×

Ἡ αὐτή. — Νὰ ἐπαναστατήσουν αἱ νῆσοι. — Ἡ Ἑλλὰς μόνη χωρὶς συμβουλὰς. — Κατ' ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐκ Βιέννης, ὁ Γλάδστων ἐρωτηθεὶς ποίαν γνώμην ἔχει περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ δημιουργηθείσης καταστάσεως καὶ τῶν αἰματηρῶν γεγονότων ἀπήντησεν· «Ἐὰν ἤμην πρωθυπουργὸς θὰ ἐχρησιμοποιοῦν τοὺς Ἕλληνας ὡς ἐξῆς· Θὰ ἔσταλλα τὸν Ἀγλικὸν στολον εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Θὰ ἔκαμνα ὥστε πᾶσαι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου νὰ ὑψώσουν τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν. Δὲν

θά επέτρεπα νά εισβάλῃ Τουρκικὸς στρατὸς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον. Ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νά ζητῇ συμβουλὰς, ἀλλ' ὀφείλει μόνη νά προστατεύσῃ τοὺς ὁμοφύλους της κινδυνεύοντας. Ἄν δὲν ἀπατώμεθα ἢ γνώμη αὕτη ἐδημοσιεύθῃ πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης συναδέλφου.

×

Ἡ αὐτή. — Ἀπόψε ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς ὁ τορπιλικὸς Στόλος, ἀποτελούμενος ἐκ τῶν ἐξ Γερμανικῶν τορπιλλοδόλων, εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κρήτης μετὰ διαταγὰς, ὅπως διὰ παντὸς μέσου παρακωλύσῃ τὴν ἀποστολὴν νέων στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας εἰς τὴν νῆσον. — Ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐκπλέοντος τορπιλλικοῦ στόλου ἐπιβαίνειν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12 τορπιλλοδόλλου ἀπέρχεται ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Γεώργιος. — Ἡ Α. Υ. ἐκλήθη τηλεφωνικῶς ἐκ Ναυστάθμου ὅπως ἔλθῃ καὶ ἀποχαμετίσῃ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν λοιπὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἀπορρέουσα ἐκ προσωπικῆς πρωτοβουλίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ πληροῦσα τοὺς διακαστέρους πόθους τοῦ ἔθνους εὔρε πρόθυμον ὑποστηρικτὴν καὶ ἐκτελεστὴν τὸν κ. Πρωθυπουργόν, διατρανοὶ δὲ ἀπαξ ἔτι τὴν πλήρη ὁμοφωνίαν, τὴν κρατοῦσκαν μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεώς Του, καὶ ἀποδεικνύει ὄνειρα ἀντιπολιτευτικὰ καὶ φαντασιώδη μυθεύματα πάσας τὰς διαδόσεις τῆς χθὲς καὶ σήμερον πρωίας.

×

Ἡ αὐτή. — Παρίσιοι, 29 Ἰανουαρίου. Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Χανίων, ὅτι εἰ Κυβερνῆται τῶν ξενῶν πολεμικῶν πλοίων ἔδωκαν εἰς τὸν κυβερνήτην τοῦ Ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ νά ἐννοήσῃ, ὅτι τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ὄντως εὐρωπαϊκοῦ, οὐχὶ δ' ἀποκλειστικῶς Ἑλληνικοῦ ζητήματος, δὲν θά ἠδύναντο ν' ἀφήτῳσι νά συντελεσθῇ μεμονωμένῃ τις ἐνέργεια ἐκ μέρους αὐτοῦ ἄνευ διαμαρτυρίας.

Σημ. « Ἐφημ. » Τὰς πληροφορίας τοῦ Γάλλου ἀνταποκριτοῦ συμπληροῦντες ἀνακκοινοῦμεν, ὅτι ὁ Κυβερνήτης τοῦ θωρηκτοῦ ἀπήντησεν ἄξ, δικυκροτηθῶν ».

×

Ἡ αὐτή. — Ρέθυμνος, 29 Ἰανουαρίου. — Ἡ παρουσία τῶν

Ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων ἐξερεθίζει τοὺς Μουσουλμάνους. Ἡ κατάσταση εἶνε ἀφόρητος καὶ ἀπείρως ἐπικίνδυνος.

Σ. Ἐφ. Δέν ἐνοοῦμεν τί εἶδους τηλεγράφημα εἶνε τὸ ἀνωτέρω καὶ τίς ὁ ἐν Ρεθύμνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἑθν. Πρακτορείου, ὅστις ἐσκέφθη, ὅτι ἔπρεπε νὰ μᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῶν αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα διεγείρουν τὰ πλοῖα μας εἰς τοὺς Μουσουλμάνους. Ἡμεῖς διαβλέπομεν ἄλλον τινὰ σκοπὸν εἰς τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα· τὴν ἐπιτηδείαν ὑπόδειξιν τῆς ἀνακλήσεως τῶν πλοίων. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὸ «Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον» περιορίζεται νὰ μεταδίδῃ τὰς εἰδήσεις τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς πρεσβείας, ἐνοοῦμεν πολὺ καλῶς τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἀποτυπῶται ἐν τῇ συντάξει αὐτῶν. Ἀλλὰ γνωστοῦ ὄντος, ὅτι στενακὶ ἐπίσης σχέσεις συνδέουσι τὸ ἐνταῦθα «Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον» μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἧς ὑπάλληλος εἶνε ὁ διευθύνων αὐτό, νομίζομεν, ὅτι εἰδήσεις, ὡς ἡ ἀνωτέρω, ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα ἀνακινούμεναι, εὐλόγως δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις, ἅς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, καὶ ὡς ἐκ τῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων, καὶ ὡς ἐκ τοῦ πόνου τῆς ἡσυχίας τῶν πνευμάτων, ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφεύγῃ. Διὰ τοῦτο εὐκαταὸν θὰ ἦτο ἂν τὸ «Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον» μὴ χρονολογῇ ἐκ Ρεθύμνου τηλεγραφήματα, ἅτινα ἢ ἐκ Παρισίων ἔρχονται ἢ ἐκ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς πρεσβείας λαμβάνει. Ἄς εἶναι δὲ βέβαιος πᾶς τις, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι οὔτε Γαλλικὴν, οὔτε οἶαν δῆποτε ἄλλην πολιτικὴν θ' ἀκολουθήσῃ, ἀλλ' ἀπλούστατα Ἐθνικὴν.

×

Ἡ αὐτή. — Κατ' ἐντολὴν τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας, ποιούμεθα ἐκκλησίαν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ αἰσθήματα παντὸς φίλου τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν συλλογὴν ἐρράνων. — Οἱ ἔρανοι ἀποστέλλονται εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, εἰς τὴν Τράπεζαν Βαλαωρίτου, Μαύρου καὶ Σας καὶ τὴν Τράπεζαν Π. Ν. Καρυδιᾶ καὶ Σας. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1897. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπείας Μ. Μελάς. Τὰ μέλη Σ. Ἀραβαντινός, Δ. Βικέλας, Κ. Ἐσπέν, Σ. Εὐλάμπιος, Α. Καλέργης, Π. Καλλιγῆς, Π. Καρυδιᾶς, Α. Μαῦρος, Κ. Παπαμιχαλόπουλος, Π. Ν. Γάλλης, Α. Ρωμᾶνος, Δ. Στεφάνου,

Κ. Τοπάλης. — Μετ' ἐθνουσιασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης, μεθ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χαίρειζομεν, σήμερον ἀποκαλυπτόμενα, τὰ ὀνόματα τινῶν ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς τέως ἀοράτου Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, ἣτις καθιστᾷ ὄρατὸν ἐν τμημα αὐτῆς ὅπως ζητήσῃ, κατὰ τὰς ἀγωνιώδεις ταύτας στιγμάς, τὴν συνδρομὴν τοῦ Πανελληνίου ὑπὲρ τῆς Κρήτης, τῆς ἀγωνιζομένης, ὑπὲρ τῆς δούλης Ἑλλάδος, πάσης, τῆς προκλειφομένης εἰς τὸν ὑπέρτατον περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα. — Οἱ γεναιόφρονες καὶ κερτερικοὶ ἄνδρες, οἱ ἐκ τῆς ψυχῆς των μεταδώσαντες τοσοῦτον ἐθνουσιασμὸν εἰς τὸ ἔθνος, οἱ ἀποδώσαντες εἰς αὐτὸ τὴν πίστιν, τὸ θάρρος, τὴν ἐλπίδα καὶ ἀκεραίους τοὺς πόθους του, οἱ ἀναστήσαντες ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ τῆς Εὐρώπης τὴν Μακεδονίαν, καὶ ἀδελφώσαντες ἐν Ἡπείρῳ ἀδιασπᾶστος τοῦ λοιποῦ Ἀλβανοῦ καὶ Ἑλληνας, ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι ἐν τῇ συγχρόνῳ ἡμῶν ἱστορίᾳ κατέλαβον ἤδη θέσιν ἐπίζηλον, τὴν ὁποίαν ἡ ἐθνικὴ συνείδησις θ' ἀρνηθῆ εἰς τοὺς μικροπολιτικοὺς τοὺς καταδαπανήσαντας τὸν βίον ἐν τῇ ἀναρχι-
χῆσει μέχρι τῶν ὑφίστων τῆς Πολιτείας ἀξιομάτων.

×

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — Ἐκάστη ἡμέρα, ἐκάστη ὥρα παρερχομένη δηλοῖ τὴν πλήρη τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως ἀνεπαρκειαν. Μόνῃ ἢ χθεσινῇ ἀντίφασιν μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ τῶν Ναυτικῶν περὶ τοῦ πότε ἔφθασαν τὰ πολεμικὰ μας εἰς Χανία ἤρκει νὰ καταστήσῃ πασιφανές, ὅτι δὲν ἔχομεν κυρίως εἰπεῖν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἓνα ἄνθρωπον ἀνεπαρκοῦντα νὰ διευθύνῃ ἑπτὰ ὑπουργεῖα. Ὁ τῶν Ἐξωτερικῶν ὠμολόγησε καθαρὰ, ὅτι τὰ πλοῖά μας ἔφθασαν μετὰ 48 ὥρας. Ὁ τῶν Ναυτικῶν ἐζήτησε νὰ κολάσῃ τὴν ὠμολογίαν, χωρὶς οὐδ' ἑαυτὸν νὰ πείτῃ διατί ἢ τόση βραδύτης; Τοιαύτας ἄρα εἶχον διαταγὰς; Νὰ πάνε ὅταν θὰ ἦταν τὰ πράγματα τελειωμένα; Δὲν καταγγέλλομεν, κατακυροῦμεν μόνον. Καὶ τὸ ἄλλο ἐκεῖνο, τὸ ὅτι κατὰ τὸ τέλος τῆς μυστικῆς συνεδριάσεως ξένος διπλωμάτης ἦλθε καὶ παρέλαθεν ἐκ τῆς Βουλῆς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν μετὰ οἰκειότητος ὑπερβαίνουσης ἴτως τὰ ὅρια τῆς Διπλωματίας, καὶ αὐτὸ δὲν καταγγέλλομεν, τὸ ἀναγράφομεν ἀπλῶς. — Καὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἡ ἀγωνία ὅτι πολῦτιμα ἡμερονύκτια παρέρχονται

χωρίς πυρετώδους δράσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων. Καὶ ἡ ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς διὰδοσις, ὅτι ὁ Βασιλεὺς συνεῖδε τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου. Καὶ αἱ διὰ τοῦ ἐκ Σύρου ἀνταποκριτοῦ μας καταγγελλόμεναι ὑπὸ ἀξιολόγων Κρητῶν βραδύτητες τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τὸ πολύκροτον παράρτημα τῆς «Πρωίας» ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξήγετο ὅτι ἔλην τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Διοικητὴς τῆς Μοίρας δὲν εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἰδῇ τὸν Πρόξενόν μας. Καὶ τὰ παραζαλισμένα καὶ ἀσύστατα περὶ Στρατοπέδου εἰς Θήβας μέτρα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Καὶ ἡ κρίσιμος θέσις τῆς ὀροθετικῆς μας γραμμῆς. Καὶ ἡ διαφωνία οὐκ ὀλίγων ὑπουργικῶν βουλευτῶν πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην. Καὶ ἡ πλήρης ἀνυπαρξία Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς τὸ ἐνοεῖ τὸ Σύνταγμα. Καὶ ἡ πλήρης πανθυπουργία ἡλικιωμένου Πρωθυπουργοῦ ἀνικάνου νὰ διευθύνῃ ἑπτὰ ὑπουργεῖα. Καὶ ἡ συμφυῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον διστακτικότης ἕνεκα τῆς ὁποίας χρειάζεται ἐβδομάδα καὶ μῆνα διὰ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἄλλοι λαμβάνουν εἰς μίαν καὶ μόνην ὥραν. — Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις : — Τὸ ἐκ Βιέννης σήμερον τηλεγραφούμενον εἰς τὰ αὐτιά τοῦ Πρωθυπουργοῦ βροντοσάλπισμα τοῦ Μεγάλου Γλάδστωνος, ὅτι αὐτὸς ἐὰν ἦτο Πρωθυπουργὸς θὰ πήγαινε νὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην. — "Ὅλα αὐτὰ, ὅλα αὐτὰ, ὅλα αὐτὰ, φωνάζουν μὲ τὸ παραπάνω ὅτι Κυβέρνησιν δὲν ἔχομεν, καὶ ὅτι ὁ ποιεὺν τὰς κυβερνήσεις ὀφείλει νὰ σκερθῇ ἐν ὑψίστῃ φιλοπατρῖα τὸ ἐὰν δὲν ἐπέστη ἡ ὥρα νὰ προικίσῃ τὴν πατρίδα Του εἰς τοιοῦτους χλεπωτάτους καιροὺς δι' ἀξίας τῶν κειρῶν καὶ τῶν περιστάσεων Κυβερνήσεως.

×

Ἡ αὐτή. —... Διὰ τὴν τύχην τῶν λαῶν καὶ μάλιστα ἐν Ἀνατολῇ χειροτέρα πολιτικὴ, ὀλεθριωτέρα ἀπὸ αὐτὴν δὲν γίνεται. Διὰ τῆς τολμῆς καὶ τῆς δράσεως ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει τίποτε νὰ χᾶσῃ. Ἀλλὰ δύναται νὰ ἐλπίζῃ κέρδη. Δὲν εἶνε ἀνάγκη καὶ ν' ἀποπειραθῶμεν ἐξηγήσεις καὶ ἀποδείξεις, δι' αὐταπόδεικτα πράγματα. Ἀλλὰ θὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν θέλει νὰ βλέπῃ τὰ πασιφικῆ καὶ πασιδηλα. Καὶ ὅπως περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, τὸν εὐρίσκομεν σήμερον ἔνοχον κατὰ τὴν πανηγυρικὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Τί ἔλεγε

δικαιολογῶν τὴν μὴ παρουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου κατὰ τὰς σφαγὰς τῶν Χανίων τῆς 12 Μαΐου 1896 ; Ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ τὸν ἐδιώχναν. Ἐξεῖρε μάλιστα καὶ φράσιν Γαλλικὴν ὅπως γελᾶση τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὰ πρῶτα θέματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης. Ὅτι ὅμως τὸν ἠπάτων τὰ φαντάσματα τὰ ὁπῶς τὸν καταδιώκουν αἰωνίως, ὅτι ἐβράθρωσε τότε τὸ Κρητικὸν ζήτημα διὰ τῆς ἀβουλίας του, τῆς δειλίας του, τῶν διαταγμῶν του σήμερον εἶνε γεγονός. Ἴδου ὅτι Ἑλληνικὰ θωρηκτὰ καὶ μὴ θωρηκτὰ εἶνε εἰς τὴν Κρήτην καὶ κανεὶς δὲν τοὺς λέγει : Φύγετε ἀπ' ἐδῶ. Ἀλλὰ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἔκχευε καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Κρήτην δὲν εἶνε μόνον ὅτι δὲν ἔστειλε τὰ πλοῖα. Ἀλλ' ὅτι ἂν τὰ ἔστειλε τότε καὶ ἔκαμναν ὅ,τι ἔπρεπε, σήμερον δὲν θὰ εἴχομεν Κρητικὸν ζήτημα. Ὁ Μάϊος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγέννησε τὸ Κρητικὸν ζήτημα τὸ σημερινόν. Ἡ Ἑλλάς δὲν ἐφάνη εἰς τὴν Κρήτην. Ἐπῆγεν ἡ Εὐρώπη, κατόπιν ἐορτῆς βεβαίως ὡς πάντοτε, ἀφοῦ οἱ Τοῦρκοι ἐρρήμαξαν τὸν κόσμον. Ἄν ἐπρολάμβανεν ἡ Ἑλλάς, ἡ Εὐρώπη δὲν εἶχε λόγον νὰ ἐπέμβῃ. Καὶ ἀφοῦ τὰ γεγονότα, τὰ πράγματα τῆς σήμερον τὸν διαφεύδουν τόσον πανηγυρικῶς δι' ὅσα ἔλεγε τὸν Μάϊον, διατί θὰ γίνῃ σήμερον πιστευτὸς εἰς κάθε λογικὸν ἄνθρωπον ; Τί ζητεῖ σήμερον τὸ ἔθνος ; Δρᾶσιν πολεμικὴν, κατοχὴν τῆς νήσου. Ζητεῖ νὰ προλάβωμεν τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων. Τί θ' ἀπαντήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης ; Τὸ ἠξέυρομεν. Αἱ Δυνάμεις πιθανὸν νὰ μὴ μᾶς ἄφιναν, ἡ Τουρκία θὰ ἐκλήρυντε πόλεμον καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ αἰ Δυνάμεις κλπ. δὲν ἔχει πλέον πέρασιν. Ἀφοῦ δὲν σ' ἐμποδίσαν νὰ πᾶς ὅσον Στόλον θέλεις εἰς τὴν Κρήτην, διατί θὰ σ' ἐμποδίσουν νὰ κάμῃς ὅ,τι θέλεις ἐπὶ ἰδίῳ σου κινδύνῳ ; Νὰ τὸ εἴπωμεν ἡμεῖς τί ἐμποδίζει τὸν κ. Δηλιγιάννην. Ἡ ἀτολμία του, τὸ ἀναποφάσιτόν του, τὸ νὰ ἴδωμεν, τὸ νὰ κάμωμεν, τὸ νὰ ὀπιζώμεθα, νὰ καπνίζωμεν καὶ τίποτε νὰ μὴ κάμνωμεν. Ὅταν τοιαύτην διαγωγὴν ἀπὸ ἡμᾶς βλέπουν, αἱ αἰωνίως ἀσύμφωνοι θετικῶς καὶ αἰωνίως σύμφωνοι ἀρνητικῶς Δυνάμεις τί θέλετε νὰ κάμουν ;

. . . . Πότε λοιπὸν παρενέβη, παρενετέθη ἡ Ἑλλάς, ὡς πράγῳ τοῦ Κρητικοῦ προβλήματος ; Πότε ἔλαβε τὴν ἐνεργὸν, τὴν

θετικὴν, τὴν ἄμεσον δράσιν ὅπως θεωρηθῆ ὡς τοιοῦτος ; Καὶ ὅπως ἀποκτήτῃ πραγματικῶς τοιαῦτα δικικιώματα ἀρκοῦσιν αἱ νόται καὶ ἡ ψιλὴ παρουσία τοῦ Στόλου ἡμῶν ἐν Κρήτῃ ; Ὅχι, ὄχι, ὄχι. Ὅπως ἐξέλθωσιν αἱ Δυνάμεις τοῦ σχεδίου τῶν μεταρρυθμίσεων, τῆς τροχιάς καὶ τῆς ψευδευλαβείας πρὸς τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν — ἴδε καὶ Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν — εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη ὁ Ἑλληνικὸς παράγων νὰ γείνη ἔμπρακτος εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Καὶ τὴν μορφήν ταύτην καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν θὰ τοῦ τὴν δώσωμεν διὰ τετελεσμένου γεγονότος καὶ μόνον. Ὅλα τ' ἄλλα εἶνε καθαρὰ ματαιοπονία.....

×

Ἡ αὐτή. — ΣΥΡΟΣ, 28 Ἰανουαρίου. — Οἱ δικηγόροι κ. κ. Πλουμίδης καὶ Κατσουράκης, κεκρυμμένοι μέχρι τῆς Κυριακῆς ἐντὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ Προξενείου στὰ Χανιά καὶ οἱ ὅποιοι διερχόμενοι νὰ ἐπιβιβασθῶσιν ἀνεγνώρισαν ἐν μέσῳ τῶν ἐρείπιων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ ἔκειντο αἱ οἰκίαι των, μού ἀφηγοῦνται τὰ ἐξῆς ἐξ ἰδίως ἀντιλήψεως : — Τὴν πέμπτην ἅμα ταῖς σφαγαῖς συνήλθον εἰς τὴν οἰκίαν κ. Πωλογεώργου, Προέδρου τῆς Βουλῆς, εἰς Χαλέπαν οἱ κκ. Πωλογεώργης, Σήφακας, Κατσουράκης, Παπαδοπέτρος καὶ ἄλλοι πρόκριτοι καὶ συνυπέγραψαν διαμαρτύρησιν, ἐπιδοθεῖσαν αὐθημερόν εἰς τὸν Ἑλληνα Πρόξενον κ. Γεννάδη, δι' ἧς ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πολεμοφόδια ὅπως ἀποκρούσωσι τὴν βίαν καὶ κηρύξωσι τὴν ἔνωσιν, ἀπειλοῦντες ὅτι ἄλλως θὰ ζητήσωσι ξένην προστασίαν, διότι ἀδύνατος ἡ συμβίωσις πλέον ἀποβαίνει μετὰ τῶν Τούρκων.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ κ. Γεννάδης διεβίβασεν αὐθωρεὶ τὴν διαμαρτύρησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Τὴν Παρασκευὴν τὸ ἑσπέρας ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. Γεννάδην ζητοῦντες ἀπάντησιν, ὅστις τοῖς εἶπεν ὅτι ἀμέσως διεβίβασε τὴν αἴτησίν των εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἄχρις ὧρας στερεῖται ἀπαντήσεως, ὅτι σινεπῶς ἐκάλεσε Προξενικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν του καὶ διεκρίνωσεν εἰς τοὺς λοιποὺς προξένους, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, πρὸς ἣν ἀπετάθη ὑπὲρ τῆς Κρήτης, οὐδ' ἀπήντησε καὶ σινεπῶς δύνανται αἱ Δυνάμεις ὅπως σώσωσι τοὺς Κρήτας νὰ κα-

ταλάβωσι τὴν Κρήτην. Ὁ Ἄγγλος Πρόξενος ἐγνωμοδότησεν ὅπως καταλάβῃ αὐτὴν ἡ Ἰταλία, ὁ Γάλλος πρόξενος ὅμως, ὅπως φέρῃ διαίρεσιν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ κ. Γεννάδη καὶ μὴ καταλάβῃ ἕτερος τὴν Κρήτην, ἢ ἡ Γαλλία ἐποφθαλιμῆ καὶ οὐχὶ πράγματι ἐκ συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος, ἢ καταπολεμεῖ πάντοτε, ὁ Γάλλος Πρόξενος λέγομεν ἀντέταξεν, ὅτι δίκαιον θεωρεῖ μετὰ τόσον χυθὲν Χριστιανικὸν αἷμα νὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην ἢ Ἑλλάς.....

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἐνῶ αἱ δυσάρεστοι σκηναὶ τῆς Βουλῆς ἐπλήρουν τὴν ἀτμοσφαῖραν ἀπὸ καπνῶν πνιγηρῶν, δύο τορπιλικὰ σκάφη διετάσσοντο ὠρυσμένως νάποπλεύσουν πρὸς τὴν Κρήτην. — Πρόσκοποι ἐλπίδων πηγαίνουν φέροντες εἰς τοὺς ἀδελφούς μας τοὺς μαχομένους, τοὺς σφαζομένους, τοὺς βιαζομένους τὸ φαῖδρον ἄγγελμα, ὅτι δὲν θὰ μείνουν ἰγκαταλειμμένοι εἰς τὴν τύχην των καὶ ὅτι ἤλθεν ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς θὰ κινδυνεύσῃ τοὺς κινδύνους ὅχι τῶν ἀνωδύων διακοινώσεων καὶ τῶν γελοίων καπνισμάτων, ἀλλὰ τοὺς κινδύνους τῆς ἀνατινάξεως, τοὺς κινδύνους τῆς καταστροφῆς, τοὺς κινδύνους τοὺς σημειουμένους, ὅπως καὶ οἱ ἐν Κρήτῃ, μὲ νεκρούς, μὲ ἥρωισμὸν, μὲ αἷμα, τοὺς πραγματικοὺς τέλους κινδύνους τῶν πραγματικῶν ἀγώνων. — Τὴν στιγμήν αὐτὴν ἐν ζήτημα ὀρθοῦται ἐνώπιον τῆς Ἑλλάδος, ἐν καθήκον προβάλλει ἐνώπιον αὐτῆς, μία ὑποχρέωσις γιγαντοῦται ἐνώπιόν της: — **Νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Τουρκίαν ν' ἀποβιβάσῃ στρατὸν εἰς τὴν Κρήτην!** — Το καθήκον τοῦτο ἤρχισεν ἐννοοῦσα ἡ Κυβέρνησις. Διὰ τῆς καταφανοῦς ἐξεγέρσεως τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος, τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς, ὄργανον εὐαισθητότερον τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καὶ ψυχολόγος βαθύτερος τῆς Κυβερνήσεώς του ἀντελήφθη, ἡ πολιτικὴ τοῦ καθήκοντος τοῦτου ἐπεβλήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν. — Τα δύο τορπιλοβόλα, οἱ πρόσκοποι τῶν ἐλπίδων μας, οἱ ταχῆς ἀγγελιαφόροι τῶν πόθων μας, οἱ πολῦτιμοι βοηθοὶ τῶν ἀγωνιζομένων Κρητῶν σήμερον, αἵριοι ἀ εἶναι εἰς τὴν Κρήτην. — Ἄς ἐπανέλθῃ ἡ γαλήνη εἰς τὰ πνεύ-

ματα καὶ μὲ τὴν ὑπερτάτην ἀγωνίαν, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ἡ φιλοπατρία, ἃς ἀναμείνωμεν.

×

Ἡ αὐτή. — Μία καὶ μόνη Ἀγγλικὴ ἡμερὶς, τὸ ἀριστοκρατικώτατον, ἀλλὰ καὶ ὀξύτατον «Ντατλν Γράφικ» μᾶς φέρει αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον βαθύτατα τοβεῖ εἰς τὰς πτυχὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς ψυχῆς: — **Παρουσιάσατε, μᾶς λέγει, εἰς τὰς Δυνάμεις τετελεσμένον γεγονός;** — Εἰς τὴν στιγμὴν αὐτὴν τῶν ἀμφιβολιῶν τῆς Εὐρώπης, τῶν διπλωματικῶν συνεννοήσεων, τῆς ἐπιμελοῦς ἀποκρύψεως τῶν διαφωνιῶν, τῆς κυοφορήσεως τῶν μέτρων τῆς καταπίσεως, ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, ἡ ἐπίσημος Ἑλληνικὴ σημαία, ἡ σημαία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὑψουμένη εἰς ἓν σημεῖον τῆς Κρήτης, ἰδοὺ τί θὰ ἔθετεν ὅλα τὰ σχέδια κατὰ μέρος, ἰδοὺ τί θὰ ἔκαμνε τὴν Εὐρώπην νὰ σκεφθῇ διαφορετικῶς, ἰδοὺ τί θὰ ἔλυε τὸ ζήτημα. — **Μᾶ; ζητοῦν τετελεσμένον γεγονός.** — Εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ τοὺς τὸ δώσωμεν; — Ἐλύθη τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἅπαξ διὰ αὐτό. — **Δὲν εἴμεθα;** — Ἄς ἐτοιμασθῶμεν εἰς τὰς πικροτάτας τῶν ἀπαγοητεύσεων.

×

Ἡ αὐτή. — ... Ἄς λαλήσωμεν ἐν ὀνόματι τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ δούλου Ἑθνοῦς, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν καρδίαν εἰς σπινθὴρ ἐθνικῆς ἐλπίδος ἀνάπτει πυρκαϊάν, τοῦ ὁποῖου τοὺς ὀφθαλμοὺς ποταμοὶ δακρύων ὑγραίνουσιν εἰς τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα, ὅτι ὑπερήφανοι πλέουσι τὰ σκάφη τοῦ πολεμικοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς μεγαλονήσου, ὅτι ἡ σημαία ἡ Ἑλληνικὴ ριπίζεται παρὰ τὰ Χανία καὶ τὸ Ρέθυμνον ὑπὸ τῆς αὔρας τῶν Λευκῶν Ὁρέων. — ... Ἄς ἐλπίζωμεν, ἀντλοῦντες γενναίωτητα καὶ θάρρος ἐξ ὕψων μέχρι τοῦδε ἔγειναν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ὃν ποτὲ, ποτὲ ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς δὲν ἀνύψωσεν ἄνευ ἐλπίδος παρηγορίας τὸ δακρύβρεκτον βλέμμα τοῦ ὀδοῦλος Ἑλλήν — Δὲν εἶνε πλέον ὄνειρον, ἀλλὰ ἡ χρυσοῦς πραγματικότης ὅτι βλέπωμεν σήμερον. — Πρὸ μηνῶν, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη οὐδεὶς θὰ ἐπίστευεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, λεληθότως ἴσως, ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἀνεγκαζομένη ἢ ὑπὸ τῆς Θεῆας Προνοίας μυστικῶς

καθοδηγουμένη, θὰ ἐπέθετε τὸ ξίφος αὐτῆς βαρὺ ἐπὶ τῆς πλά-
στειγας, ἦν κρατοῦσιν εἰς χεῖρας των οἱ διαιτηταὶ τῆς εἰρήνης
καὶ τοῦ πολέμου, οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς, ἐκ τοῦ νεύματος τῶν
ὁποίων ἐξαρτᾶται τῆς Ἀνατολῆς ἡ τύχη. — Τοῦτο ὅμως εἶνε
σήμερον τὸ γεγονός, τοῦ ὁποίου τὴν βαθεῖαν σημασίαν θὰ
ἐκτιμήσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ μετ' οὐ πολὺ ἐλπίζομεν καὶ ἡ ἱστορία
βραδύτερον ἐτιθήκρθεῖστερον... — Ἄς σκεφθῶμεν ἔτι εἰς τὰ ὕδατα
τῆς Κρήτης, εἰς τὰ ὁποῖα πρὸ διακοσίων ἐτῶν ἔπλεον οἱ κο-
σμοκράτορες σχεδὸν τότε Τοῦρκοι Ναύαρχοι, καὶ εἰς τὰς ἀκτᾶς
αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπέκυπταν ἡ δύναμις τῶν Φράγκων καὶ
ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Ἡμισέληνον, ἡ σημαία
τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος ἔνδοξος κυματίζει, φέρουσα ἐλ-
πίδα, χαρὰν, σωτηρίαν. — Ἄς ἐλπίζωμεν εἰς τὸ μελλόν, τὸ
ὁποῖον ἔν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ γεγονότα παρασκευάζουσιν αἰσιον
εἰς τὸ Ἔθνος καὶ ἔνδοξον εἰς τὴν πατρίδα.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ κ. Δηλιγιάννης. — Ἐκουσία ἀποχώρη-
σις. — Παρὰ προσώπου, διατελοῦντος εἰς στενὴν σχέσιν μετὰ
τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐμάθομεν, ὅτι οὗτος πληροφορηθεὶς ὅτι ἡ
Ἀντιπολίτευσις θὰ προβάλλῃ εἰς ψηφοφορίαν πρότασιν, καθ' ἣν
ἡ Βουλὴ θὰ προσκαλῆ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἄμεσον δρᾶσιν ἐν
Κρήτῃ, σκέπτεται νὰ προκαλέσῃ συζήτησιν, ὅπως διατυπώσῃ ἡ
Ἀντιπολίτευσις τὸ σχέδιον τῆς ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν κρίνει
ἐπιβαλλομένην εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, ἐὰν δὲ τοῦτο ἀν-
τικρὺς ἀντιτίθεται εἰς τὰς ἰδέας του, θὰ προσκαλέσῃ ταύτην
νὰ τὸ ἐκτελέσῃ οἰκαιοθελῶς παραιτούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ
παραχωρῶν τὴν θέσιν του εἰς ταύτην. Δὲν ἤξιόρομεν κατὰ
πόσον ἡ πληροφορία αὕτη εἶνε ἀκριβῆς, μ' ὅλον ὅτι ἡ
πηγὴ, ἐκ τῆς ὁποίας τὴν ἠρύσθημεν, δὲν μᾶς παρέχει καμ-
μίαν περὶ τούτου ὑπόνοιαν. — Ὅπως δὴποτε καὶ τοῦτο
δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μία ἔνδειξις τοῦ ὅτι ὁ Βασι-
λεὺς ἀσπάζεται μᾶλλον τὰς ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι γνώ-
μας τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐν προφανεῖ δ' ἕνεκα τούτου στενοχωρία
εὐρισκόμενος ὁ κ. πρωθυπουργὸς ζητεῖ τὴν χρυστὴν γέφυραν, ὅπως
διέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα τῆς Βουλῆς.

Ἡ αὐτή.—Αἱ νεώτεροι ἐκ Κρήτης εἰδήσεις εἶνε πολὺ λυπηραί. Ὅσους Χριστιανούς ἀόπλους καὶ ἀνυπερασπίστους συλλαμβάνουν Τούρκοι πολῖται καὶ στρατιῶται, ἄλλους μὲν θανατοῦν ἀπαγχονίζοντες αὐτοὺς ἐπὶ τῶν δένδρων, ἄλλους δὲ τελειοῦν δι' ἀκροτηριάσεων. Αἱ φρικαλεότητες εἰς τὰς ὁποίας ἐκτρέπεται ὁ ὄχλος εἶνε ἀνεκδιήγητοι. Χωρικός τις Κρήσι, περικυκλωθεὶς ὑπὸ Τούρκων, ἵνα μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν ζῶν καὶ ὑποστῇ τὴν φρικτὴν τύχην ἄλλων συλληφθέντων, ἀφοῦ ἠμύνθη κατ' αὐτῶν, ἔστρεψε τὸ ὄπλον καθ' ἑαυτοῦ καὶ συνέτριψε τὴν κεφαλὴν του.

×

Ἡ αὐτή.—...Ἐνῶ μέχρι τῆς χθὲς εἰς κάθε πλευρὰν ἐφύλακτεν εἰς μόνον στρατιώτης, ἤδη λόχος ὀλόκληρος πάλιν ἐτάχθη πέραξ τοῦ Πανεπιστημίου. Οἱ φοιτηταὶ ἐζήτησαν ἐξηγήσεις ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐδόθη καμμία. Ὡς αἰτία τῶν ληφθέντων μέτρων φέρεται τὸ ἐξῆς: Εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔφθασεν ἡ διάδοσις ὅτι αἱ συσκέψεις τῶν φοιτητῶν εἰς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν Δέσχην, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσιν ἢ εἰς τὴν ἐκ νέου κατάληψιν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἐπομένως, εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ τοῦ λαοῦ κινήματα, καὶ τέλος εἰς τὴν δικαίαν καθαίρεσιν τῆς ἀμαρτωλοῦ Κυβερνήσεως. Ὡστε ὁ κ. πρωθυπουργὸς τρέμει καὶ φοβεῖται τὴν ἐξέγερσιν τοῦ κόσμου. Ἄλλ' εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φοβεῖται δὲν θὰ τὸ γλυτώσῃ.

×

Ἡ «Ἐστία».—Ἀνεκούφισε τὸν ἐν προσδοκίᾳ Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου ἀναμένοντα τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ κηρύγματος τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας περὶ προθέσεως φανεροῦ κέντρου, ὅπως συγκεντρώσῃ τοὺς ἑράνους τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τὸ σημερινὸν αὐτῆς ἄγγελμα. Ἡ φανερὰ Ἐπιτροπὴ, ἡ ἐντολῆ αὐτῆς ἀπειθυνομένη σήμερον εἰς τὸ Πανελλήνιον, καὶ ζητοῦσα ὑπὲρ τοῦ ἐπείγοντος ἐθνικοῦ ἔργου τὸν ὄβολόν αὐτοῦ, ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων μεγίστου κύρους καὶ ἐπιβολῆς καὶ ἀνδρῶν δὲ δὲν ὑπῆρχον τὰ προηγούμενα τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἔργα, ἤρκει ὁ καταρτισμὸς τῆς φανερᾶς ταύτης ἐπιτροπείας ὅπως καταδείξῃ τὴν σκοπιμότητα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ τὴν ἔκτασιν

τῆς δυνάμεώς της. — Πλὴν τοῦ κ. Γεωργίου Γουσίου, μετὰ φιλοπάτριδος ζήλου ἀπὸ μακροῦ χρόνου προσενεχθέντος ὅπως δέχεται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἐράνους τοῦ Γένους ἐν τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Παρισίοις καὶ Ἀθηναῖς καταστήμασι τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς Τραπεζῆς, ἤδη ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία προῖστα τὴν σοβαροτάτην ἐπιτροπὴν ἧς κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν πρὸς τὸ Ἔθνος ἔκκλητιν. — Οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς Ἕλληνες ἐκτὸς τῶν καταστημάτων τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς δύνανται νὰ ἀποστέλλωσι τοὺς ἐράνους των εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, εἰς τὴν Τράπεζαν Βαλαωρίτου - Μαύρου καὶ Σας, εἰς τὴν Τράπεζαν Π. Ν. Καρυδιᾶ καὶ Συντροφίας. — Ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία συγκεντρώνει σήμερον τὰς ἐλπίδας τοῦ Γένους σύμπαντος. Ἀλλὰ μόνη τῶν Ἑλλήνων ἡ ἔνθερος ὕλικὴ ἀρωγὴ θέλει παράσχη εἰς ταύτην τὰ ἀπαραίτητα τῆς ἐνεργείας μέτρα ἐν ἡμέραις μάλιστα οὕτω κρίσιμοις διὰ τὰς τύχας τοῦ Ἔθνους.

×

Ἡ αὐτή. — ... Ἡ Ἀντιπολίτευσις πρὸ τῆς κυβερνητικῆς ἀπονίας, τὴν ὁποίαν ἀκόμη ἀνέχεται ἡ μείζων μερὶς τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐργασθῇ θετικώτερον, ἀγωνίζεται εἰς ἀπαρίθμησιν καὶ παράταξιν τῶν κακῶν ἕτινα ἐσώρυσσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σωρῆν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς. — Ἐλπίζει τοιοῦτοτρόπως εἰς δύο τινὰ· εἰς τὸ ὅτι καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν θὰ φέρῃ εἰς καθαρωτέραν διάκρισιν τοῦ βαρῆρου ἐγγὺς τοῦ ὁποίου σύρεται, καὶ τὴν κυβερνήσιν θὰ ὠθήσῃ ἐν τέλει εἰς εὐτολμον καὶ φωτεινὴν ἐνέργειαν

. Ἀφοῦ ἐκεῖ μέσα δὲν ἀκούεται, ἅς ρήξῃ τὴν φωνὴν αὐτῆς καθαρὰν, σφοδρὰν, ὀξεῖαν, ὡς κώδινα κινδύνου, ὡς πολεμιστήριον σάλπισμα, ἔξω. Ἄς διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὸν Βασιλέα, ἅς διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὸν Λαόν. Ἄς προβῇ εἰς ἔκκλησιν πρὸς τὰς δυνάμεις ἐκείνας τοῦ τόπου, αἵτινες ἐμπνέουσιν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προσδοκίαν. — Ἄς δείξῃ ποῦ φερόμεθα. Πόσον μέγας εἶνε ὁ ἐκ τῆς ἀπραξίας κίνδυνος. Πόσον ἀπέναντι τοῦ κινδύνου τούτου, ὅποιον δήποτε ἐνδεχόμενον καὶ ἐξ ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν ὄλων ἔτι παρίσταται ἀσυγκρίτως συμ-

φερώτερον ἡμῖν. — Ἄς δείξῃ ὅτι τὴν Κρήτην, ἂν δὲν τὴν κερδίσω-
μεν τώρα, τὴν χάνομεν διὰ παντός.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ Ἀντιπολίτευσις, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ τὸ
Ἔθνος ὅλον, ἐσκίρτησεν εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἀποστολῆς τῶν
πλοίων, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ἐπεκρότησεν αὐτὸ, μόνον διότι θεώ-
ρησε τὸ γεγονός ὡς ἀρχὴν ἐνεργείας, οὐχὶ δὲ ὡς
ἀρχὴν ὁμοῦ καὶ τέλους πάσης ἐνεργείας, ὡς δίδει σήμερον νὰ ἐν-
νοήσωμεν ἡ Κυβέρνησις.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — ... Ἀλλὰ τότε μόνον ἠγέρθησαν ὡς μαι-
νόμενοι καὶ ὤρμησαν κατὰ τοῦ ρήτορος, ὑβρίζοντες καὶ ἀπειλοῦν-
τες, ὅταν ὁ κ. Στάης εἶπεν, ὅτι ἐὰν ἡ περίστασις αὕτη παρέλθῃ
χωρὶς νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ Στρατὸς τῆς Ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης
θὰ θεωρῆται ὅτι ἀπαρτίζεται ἀπὸ κηφῆνας. — Ποίαν ὕβριν ἐνέχει
ἡ δύναται νὰ ἐνέχῃ δῆλωσις τοιαύτη ἀφορῶσα εἰς τὸ μέλλον
τοῦ Στρατοῦ, ἀφορῶσα εἰς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ ἡ Κυ-
βέρνησις διὰ τὸν Στρατὸν, ὥστε νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ τῆς ἰερᾶς
μηνίας ὅτι ὑπερασπίζουσι δῆθεν τὸν Στρατὸν ὑβριζόμενον; Ὁ
Στρατὸς, ὅστις τοσοῦτον ἐναργῶς ἀπέδειξεν ὅτι ἐννοεῖ νὰ δράσῃ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ εὐγενῶς μέρος αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην,
καὶ δυσχερῶς συνεκρατήθη εἰς τὰς τάξεις τὸ ὑπόλοιπον, εἶνε
ἀνώτερος ὕβρεως, δὲν εἶνε δὲ ὁ κ. Στάης ἐκεῖνος ὅστις θὰ τὸν
ὑβρίσῃ ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες τὸν καταδικάζουσι εἰς ἀδράνειαν,
ἐκεῖνοι οἵτινες τὸν ἐμπαιζοῦσι καὶ τὸν φενακίζουσι, ἐκεῖνοι οἵτι-
νες ἐνῶ ἀδελφοὶ μας σφάζονται εἰς τὴν Κρήτην αὐτοὶ τὸν κρα-
τοῦσιν ἀπρακτὸν ἐν Ἀθήναις....

×

Ἡ αὐτή. — Τώρα, ἐνώπιον τῶν ἐρειπίων αὐτῶν, μαρτύ-
ρων τῆς παρασπονδίας τῆς Πύλης, τῶν ψευδῶν ὑποσχέσεων τῆς
Ἐθρώπης καὶ τῆς ἀσυνειδησίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων Ὑπουργῶν μας,
οἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐλύσσαν ὅπως μὴ κηρυχθῇ ἡ
ἔνωσις, τίς ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ θάρρος νὰ προβάλλῃ τὸ
πρόσωπον ὡς δικαιοκτῆς; Ἡ Κρήτη ἔπραξε πᾶν ὅτι ἠδύνατο
εἰσχοῦσασα τὰς συμβουλὰς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κυ-

θερνήσεως, καταθέσασα τὰ ὄπλα διὰ τὴν ἑαυτὴν ἀνάνδρως σφαζομένην καὶ ἀνανδρότερον ἐγκαταλιμπανομένην. Πέραν αὐτοῦ τώρα οὐδέν. Τοῦρκοι καὶ Χριστιανοὶ δὲν δύνανται πλέον τὰ ζήσουν μαζὺ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου, ἡ δὲ σημαία τῆς ἐνώσεως κυματίζει ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἐφ' ὅλων τῶν ὑψωμάτων τῆς νήσου. Ἡ λοιπὸν ἡ Κρήτη θὰ ἐνωθῆ μετὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ θὰ χαθῆ διὰ πικρῶς. — Ἀπέναντι τῆς κρισίμου ταύτης καταστάσεως τί ἐπραξε καὶ τί πράττει ἡ ἀνικανὸς Ἑλληνικὴ κυβέρνησις; Τόσον καλὰ προστατεύει διὰ τῶν πολεμικῶν μας τοὺς Ἕλληνας, ὥστε οὐδεὶς ἔμεινεν ἐν Χανίοις, ὁ δὲ ἀνταποκριτὴς μας λέγει ὅτι θὰ ἐπισκεφθῆ τὰ Χανία μετημφισμένος εἰς Ἄγγλον ναύτην! Μετέβησαν λοιπὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ μόνον διὰ τὴν παραλάβου τὰ γυναικόπαιδα; Ἡ μετέβησαν ὅπως καὶ οἱ Γάλλοι διὰ τὴν λάβωσι νέας φωτογραφικὰς θέσεις; Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις Δηλιγιάννη ἤτο ἀνταξία τῶν περιστάσεων, Στρατὸς ἑλληνικὸς θὰ εἶχεν ἤδη ἀπὸ τῆς προχθὲς καταλάβει τὴν νῆσον. Διότι τί εὐκολώτερον τοῦ ν' ἀπεβίβαζε ἢ ν' ἀποβιβάσῃ καὶ σήμερον καὶ αὐριον ἀκόμη καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας, ἐπὶ ἐρήμῳ τινὸς ἀκτῆς, πεντακοσίου στρατιώτας μετὰ δύο πυροβολαρχίας; Ἡ Κρήτη θὰ ἤτο ἐλευθέρη καὶ ἠνωμένη ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἡ δὲ Εὐρώπη ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ εἶχε τὸ θάρρος ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὴν ζητήσῃ ὅπως ἐπαυφέρῃ τὴν ἡρωικὴν νῆσον ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν. Ἐπέπρωτο ὅμως ὅλαί αἱ εὐκαιρίαι τὴν ἔρχονται μόνον ἐπὶ Δηλιγιάννη ὡς οἱ λαγῶαι εἰς τοὺς πόδας ἀδεξίου κυνηγοῦ, τὸ δὲ ἔθνος τὴν καταδικασθῆ καὶ πάλιν κατὰ τὴν σοβαρὰν αὐτὴν στιγμὴν τὴν ἔχη Πρωθυπουργὸν τὸν δειλότερον καὶ ἀνικανότερον τῶν Ἑλλήνων. Ὅπως δὲ τὰ Χανία ἐφάνησαν εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν μας πόλις ἔρημος, οὕτω καὶ ἡ Ἑλλάς εἶνε ἔθνος ἔρημον τὴν ὥραν ταύτην.

ΤΗΝ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφημερίς. Τὸν Βασιλικὸν τῆς Ἑλλάδος Ναυτίλον, ἀναγκάμενον πρὸς τὰ ὑγρά παιδιὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος κινδύνων, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τορπιλικοῦ ἡμῶν στόλου, προπέμπουσιν

αἱ ἐγκάρδιοι εὐχαὶ τοῦ ἐλευθέρου Ἔθνους, περιβάλλουσιν, ὡς πλειὰς φωτεινῆ, αἱ ἐλπίδες, τὰ ὄνειρα, οἱ πόθοι τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, ὅσοι, ἀπὸ τεσσάρων καὶ ἡμίσεως αἰῶνων, ἀκόμη στενάζουσιν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων.— Τέσσαρες καὶ ἡμισυς αἰῶνες παρήλθον ἀφ' ἧς ὁ τελευταῖος τῶν Ἑλλήνων Αὐτοκράτωρ, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του μυχόμενος, ἐπιπτε πρὸ τῶν πυλῶν τῆς ἐκπορθουμένης Πόλεως· καὶ μετὰ τοσοῦτους αἰῶνας πρώτην φορὰν γόνος τῆς νέας ἐθνικῆς δυναστείας, τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὁ Γεώργιος, κατὰ τῶν αὐτῶν ἀντεπεξέρχεται πολεμίων, προκινδυνεύων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους.— Καὶ οὕτω τελοῦνται ἔσως αἱ βουλαὶ τῆς θείας Προνοίας, καθ' ἧς τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἐμελλε σύσσωμον ἂν ἀνεγερθῆ καὶ νὰ πατάξῃ τὸν κατακτητὴν, ὅταν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ θὰ ἐτίθεντο πάλιν αἱ βασιλικοὶ Ἀρχηγοὶ του. Ἐπῆλθε νῦν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ τὸ ὄνειρον, μὲ τὸ ὅποσον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀπίου τοσοῦτοι δεδοξασμένοι καὶ ἀφανεῖς ἀπέθανον ἥρωες, γίνεται πραγματικότης, τὸ ὄνειρον τῆς καταπολεμητέως τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ διὰ τῶν συντεταγμένων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἐστεμμένων Ἀρχηγῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους.— Τὴν στιγμὴν ταύτην ζωντανεύουν ἐξ ἀγαλλιάσεως τὰ ἐπὶ τῆς ἐλευθέρως Ἑλληνικῆς γῆ· μνήματα τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος καὶ σκιρτῶσιν εἰς τὸν πυθμὲν τοῦ Αἰγαίου τὰ λευκὰ ὄστᾶ τῶν ἀτρομήτων αὐτοῦ θαλασσομάχων, αἰσθανόμενα ὅτι, ἐπὶ τῶν κυμάτων τοῦ εὐρυτάτου γλαυκοῦ των τάφου, ἐλαφρὰ καὶ ταχέα καὶ ὑπερήφανα, κυβερνώμενα ἀπὸ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἔθνους, πλέουν πρὸς τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν τὰ σκάφη τὰ ἀντικαταστήσαντα τὰ πρωτογενῆ ἰδικὰ των πυρπολικά.— «Τούρκος νὰ μὴ παύῃται εἰς τὴν Κρήτην.» Εἶπε ἡ διαταγὴ ἦν ὁ Σεπτὸς πκτῆρ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς πατρίδος ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ τορπιλικοῦ Στόλου.— «Νὰ μᾶς φέρῃς τὴν Κρήτην!» Εἶπε ἡ εὐχὴ μεθ' ἧς ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων, δακρύων ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, κατενώδωτε τὸν Βασιλικὸν Ναυτίλον. Καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, κατὰ τὰς κρίσιμους ταύτας στιγμάς, βαθεῖα ριζοῦται ἡ πεποιθήσις, ὅτι ἄλλοι Τούρκοι φραγεῖς δὲν θὰ πκτῆσωσι πλέον τὴν αἰματιόδροστον τῆς Κρήτης γῆν, ὅτι ἡ εὐχὴ, ἡ ἐκφράζουσα τὸν πόθον ἐπτά ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ

εὔρη προσκόμματα εἰς τὴν πραγματοποιήσιν της. — Τὴν Κρήτην μας τὴν πολυβασανισμένην καὶ πολυφίλητον θὰ μᾶς τὴν φέρῃ ὁ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος, ὁ πεπρωμένος ἐπὶ τῶν θαλασσῶν Ἀρχηγός τῶν Ναυτικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων, ὁ αὐτῆς, ὃν ἀπὸ τοῦ λίκνου παρηκολουθήσαμεν ἀναπτυσσόμενον διὰ τὴν θάλασσαν, ἀνδρούμενον διὰ τὴν Κρήτην καὶ τὰς Ἑλληνικὰς νήσους τὰς ὁποίας ἔμελλε, μίαν πρὸς μίαν, ὡς λίθους ἀτιμήτους νὰ προσθέσῃ εἰς τοῦ πατρὸς του τὸ Στέμμα.

×

Ἡ αὐτή. — Ἦρκεσε χθὲς μία γενναία τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασις νὰ συνδέσῃ εἰς πλήρη ὁμοφωνίαν, εἰς ἓνα λογισμὸν, εἰς μίαν ἀπόφασιν, τὸ ἔθνος, τὴν Βασιλείαν καὶ αὐτήν. Καὶ ἡ ὁμοφωνία αὕτη, ἡ ἔνωσις αὕτη ἐξεδηλώθη ἐπισήμως ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, μετὰ πατριωτισμοῦ καὶ ὑψηλοφροσύνης βουλευθείσης, ἐπετραχίσθη πανηγυρικῶς ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιῶντος λαοῦ, ὅστις μέχρι τῆς θάλασσης προέπεμψε τὸν Υἱὸν τοῦ Βασιλέως, ἐκπλέοντα εἰς τὴν Κρήτην ὅπως ἐμποδίσῃ διὰ πάσης θυσίας τὴν ἀποβίβασιν Τουρκικῶν στρατευμάτων. — **Οὕτως ἠνωμένοι εἰς ἓνα λογισμὸν, εἰς μίαν ἀπόφασιν, ἔθνος, Βασιλεία, Κυβέρνησις,** ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὄψεως, ἀπερισπάτως, ἀντιμετωπίζομεν τὰ πράγματα. — Ὁ ἀπόπλους τοῦ τορπιλικοῦ ἡμῶν στόλου μὲ τὰς δοθείσας εἰς τὸν Ἀρχηγὸν του διαταγὰς, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν παρουσιασθῇ ἡ πραγματικὴ περίστασις τῆς ἐκτελέσεώς των, ἐνέχει αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τὴν σημασίαν τοῦ τετελεσμένου γεγονότος. — Ὁ τορπιλικὸς στόλος, δεσπόζων ἤδη τοῦ Κρητικοῦ πελάγους καὶ κωλύων τὴν προσπέλασιν Τουρκικῶν σκαφῶν, ἀπέκοψεν ἠριστικῶς καὶ διὰ παντὸς πλέον τὰ χαλαρὰ τῆς ἐπιτημότητος νήματα, τὰ συγκρατοῦντα τὴν Κρήτην ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ἔθραυσε πραγματικῶς καὶ διὰ παντὸς πλέον τὰς ἀλύσσους τὰς ἀπὸ αἰῶνων δεσμευούσας τοὺς Ἕλληνας τῆς Κρήτης ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Τούρκων. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κατέχων τὰ Κρητικὰ φρούρια Τουρκικὸς στρατός, ἐνωθεὶς μετὰ τοῦ ὄχλου τῶν Μουσουλμάνων ἀνταρτῶν, κατέλυσε τὴν δημοσίαν ἐν τῇ νήσῳ τάξιν, ἐξέσχισε τὰ Σουλτανικὰ φερμάκια τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ πολι-

τεύματος καὶ ἐτράπη λυσσῶν εἰς σφαγὰς, πυρπολήσεις καὶ λεηλασίας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Κρήτη ἀνήκει εἰς ἑαυτήν· ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ Κρήτη ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ ἕκ τῆς νήσου κήρυγμα τῆς ἐνώσεως, εἰς τὴν πρόσκλησιν πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον, ὅπως καταλάβῃ αὐτήν, ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἀπήντησε, διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου, ὅστις λέγει εἰς τὴν Τουρκίαν : «Στρατιώτας εἰς τὴν Κρήτην δὲν θὰ στείλῃς πλέον· ἡ Κρήτη δὲν εἶνε ἰδική σου». — Ἐπὶ τῶν Κρητικῶν ὁρέων καὶ πεδιάδων κυματίζει ἡ Ἑλληνικὴ σημαία· ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ πελάγους κυματίζει ἡ Ἑλληνικὴ σημαία. Ἡ ἔνωσις συνετελέσθη. Τίς θὰ ἀναγκάσῃ τοὺς ἐνόπλους Κρήτας νὰ συμπτύξουν καὶ καταβιάσων τὰς σημαίας των ; Τίς θ' ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου προστατεύων τὴν ἀποβίβασιν ληστῶν καὶ σφαγῶν εἰς τὴν ἐλευθερωμένην νῆσον ; «— Κανείς !» ἀπαντᾷ ἡ συνείδησις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀναρρίπτοντος τὸν περὶ τῶν ὄλων κύβον ὑπὲρ τῆς Κρήτης. «— Κανείς !» ἀπαντᾷ ἡ κοινὴ τῶν Λαῶν τῆς Εὐρώπης γνώμη, ἐπιτακτικῶς ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν τεταραγμένην συνείδησιν τῶν ἐπισήμων αὐτῶν ἰθυστόρων. — Ἡ Κρήτη ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα — Ὁ πρόθυμος εἰς θυσίας ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἔθνους καὶ ὁ διάπυρος τοῦ Βασιλέως πατριωτισμὸς, κρατύνοντες τὴν εὐδοτάθειαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς εἰλημμένας ἀποφάσεις, θὰ δυνηθῶσιν ἐν βραχεῖ νὰ ἐπιθέσωσι τὴν σφραγίδα τῆς διεθοῦς ἐπισημότητος εἰς τὸ τετελεσμένον γεγονός.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τὰς ἐξ Ἡρακλείου σημερινὰς εἰδήσεις ἡ κατάστασις εἰς τὸ αὐτόθι διαμέρισμα εἶνε ὑπὲρ ποτε δεινὴ, ἐμποδίζεται δὲ διὰ τῆς βίας ἢ ἐκ τῆς πόλεως ἀναχώρησις τῶν Χριστιανικῶν οἰκογενειῶν. Ὁ Τουρκικὸς ὄχλος μαίνεται ἀπειλῶν σφαγὰς καὶ ἐμπρησμοὺς, ἕνεκα δὲ τῆς παροξυνθείσης καταστάσεως οἱ κυβερνῆται τῶν ἐν Ἡρακλείῳ ὀρμούντων θωρηκτικῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ, τοῦ Ἰταλικοῦ, τοῦ Ρωσικοῦ, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν οἰκείων Προξένων, μετέβησαν μετ' αὐτῶν εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἐποιήσαντο ἐντόνους παραστάσεις πρὸς τὸν Μουτεσ ἀρίφην, ὅπως διὰ παντὸς τρόπου καταστῆ εὐκολὸς καὶ ἐπι-

τραπή ἢ ἀναχώρησις τῶν Χριστιανῶν. Τοῦτο δὲ τὸ διάβημα φαίνεται ἀνηγγέλθη χθὲς ἐνταῦθα ὡς τηλεγράφημα τοῦ κ. Ράινεκ. — Ὁ Μουτσαρίφης ἐδῶκε διαταγὰς ὅπως ἀναχωρήσωσιν οἱ Χριστιανοί, ἀλλ' ἡ ἐπιβίβασις αὐτῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀδύνατος ἐνεκεν τῆς μανίας τοῦ Μουσουλμανικοῦ ὄχλου. — Τὰ κατόπιν τῆς ἀηλώσεως ταύτης ληφθησόμενα μέτρα ἔσονται κοινὰ ὡς κοινὸν ὑπῆρξε καὶ τὸ διάβημα.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ ἀναχώρησις τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. — Καὶ δὲν ἔμεινεν ὀφθαλμὸς ἀδάκρυτος καὶ καρδίᾳ μὴ κινδυνεύουσα νὰ διαρραγῇ ἐκ τῶν παλμῶν. Καὶ ἦσαν δάκρυα χαρᾶς ἐθνικῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἁγίου. Καὶ ἦταν παλμοὶ ἀναμνήσεων καὶ πόθων ἐθνικῶν, ἐλπίδων καὶ ὀνείρων γλυκυτάτων. — Δὲν ἦτο δ' ἐνθουσιασμὸς ἐκ τῶν συνήθων ἐκεῖνος, ὁ συγκλονῶν τὰ στήθη τῶν ἐντὸς αὐτῶν τῶν Ἀνακτόρων εἰσβαλόντων διαδηλωτῶν καὶ τῶν ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου ἀναμενόντων ἢ τῶν ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος τῶν Ἀλῶν συνωστιζομένων. Ἦτο φρενίτις, ἦτο ἐκρηξις πάθους φιλοπατρίας ἱερᾶς, ἦτο ἰαχὴ λαοῦ ὀλοκλήρου ἐνθαρρύνοντος καὶ ἐπευφημοῦντος μονομαχοῦντα ἥρωα. — Διὰ τοῦ στόμακος τῶν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἐξάλλων διαδηλωτῶν, τῆς χθὲς νυκτός, ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς ἐπευφήμει τὸν εὐθαλῆ τοῦ θρόνου βλαστὸν, ἀπερχόμενον νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος καὶ νὰ θραύσῃ τὰς ἀλύσσους ἀδελφῶν ὁμαιμόνων, γενναίων τῆς ἐλευθερίας προμάχων, ἐζητωκραύγαζεν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἀρχαϊκῶς ἀποστέλλοντος εἰς τὸν κίνδυνον πρῶτον τὸ ἴδιον τέκνον, καὶ ἐπιμειναντος νὰ προπορευθῇ ὁ Βασιλόπαις πάντων τῶν Ἑλληνοπαίδων. — Ἐν Ἀθήναις. — Πρὸ τῶν Ἀνακτόρων. — Ἡ εἶδησις τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ἥτις πρὸ ἡμερῶν τεσσάρων ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος» ἀναγγελεῖται ἐχαρκτηρίσθη ὑπὸ ἐξύπνων δημοσιογράφων ὡς στρατήγημα καὶ ἡμφισθητήθη ὑπ' αὐτῶν, ἀνηγγέλθη καὶ πάλιν χθὲς ὑφ' ἡμῶν ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις πλὴν τῆς ὥρας τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεως τοῦ Πρίγκιπος, ἥτις δὲν εἶχεν ἔτι ὀρίσθῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. Ἀργὰ τὴν νύκτα ἐγνώσθη, ὅτι ὁ Πρίγκιψ θὰ κατήρχετο εἰς Πειραιᾶ ἀναχωρῶν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων περὶ τῆ

10 μ. μ. Καὶ ἰδοὺ ὄμιλοι νέων ἐνθουσιωδῶν ἤρχισαν πληροῦν-
τες τὴν πρὸ τῶν Ἀνακτόρων πλατεῖαν καὶ ὀλονέν πολυπληθέτεροι
συμπυκνούμενοι, ἐνῶ ἐντὸς αὐτῶν δοξολογία ἐψάλλετο ἐν τῷ
ἀνακτορικῷ παρεκκλησίῳ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν.
Ὀλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια μετὰ τῆς Μεγάλης Κυρίας καὶ
τῶν Κυριῶν τῶν τιμῶν καὶ ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ τῆς ὑπηρε-
σίας κ. Ι. Βότσαρη καὶ τοῦ κ. Ι. Παπαδιαμαντοπούλου, εὐλαβῶς
ἤκροῶντο τῆς θρησκείας τὰς δεήσεις. Ρῖγος δὲ συγκινήσεως κα-
τέλαβε πάντας ὅτε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀπήγγειλε διὰ προφα-
νοῦς συγκινήσεως τὰς ἐξῆς δύο καταλλήλους τῇ περιστάσει δεήσεις.
— Αἱ δεήσεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογε-
νείας. — Ὑψιστε Θεέ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, ὁ Θεὸς πάσης
παρακλήσεως, Σὺ ὁ διδάξας ἡμᾶς διὰ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐχαριστεῖν Σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν
πλουσίων εὐεργεσιῶν Σου, ὧν μεθ' ἡμῶν ἐποίησας καὶ ποιεῖς, ὡς
οἰκτιρῶν καὶ φιλόνηρος, Σὺ ὁ δωρησάμενος τοῖς Σεπτοῖς ἡμῶν
Βασιλεῦσι Γεωργίῳ καὶ Ὀλγᾷ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα,
δεξαι τὰς εὐχαριστηρίους εὐχὰς τῶν οἰκετῶν Σου, ἐπάκουσον τῶν
δεήσεων ἡμῶν, τῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τυχόντων ὑποκεκλιόντων
τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς, καὶ εὐλόγησον τοὺς δούλους Σου τούτους, τὸν
θεοσεβέστατον καὶ φιλόχριστον Βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον, τὴν εὐ-
σεβεστάτην Βασίλισσαν Ὀλγαν, τοὺς εὐτεβεστάτους Βασιλόπαι-
δας Κωνσταντῖνον τὸν Διάδοχον, τὴν σύζυγον αὐτοῦ Βασιλόπαι-
δα Σοφίαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν Γεώργιον, Ἀλέξανδρον καὶ Ἐλέ-
νην, Γεώργιον, Νικόλαον, Μαρίαν, Ἀνδρέαν καὶ Χριστόφορον, καὶ
πάντα τὸν Βασιλικὸν οἶκον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν, καὶ κα-
τάπεμψον αὐτοῖς τὴν χάριν Σου τὴν ἐπουράνιον, ὅτι Σὺ εἶ ὁ
εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ τῇ Σῆ ἀρρήτῳ προνοίᾳ
πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν οἰκονομῶν καὶ κατευθύνων τὰ πάντα,
ὡς μόνος τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφὸς οἰκονόμος. — Ὑπὲρ τοῦ πρίγ-
κιπος Γεωργίου. — Δέσποτα Κύριε, Σοὺ δέομεθα καὶ Σὲ παρα-
καλοῦμεν ἡμεῖς· οἱ ἀμειψῶντες καὶ ἀνέξιοι δούλοι σου· μὴ πα-
ρίδῃς τὴν δεήσιν ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πε-
πειθότατες ἐσμέν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν Σὴν ἀγχιόγητα. Νεὶ δέσποτα
πεντοδύναμε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῶν δεήσεων ἡμῶν καὶ βοή-

θησον τῷ λαῷ Σου, ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον καὶ τὸν στόλον αὐτοῦ ἐν ὄρα πολέμου, καὶ δυνάμωσον καὶ περιφρούρησον αὐτούς, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Δαυὶδ τῷ προφῆτῃ Σου κατὰ τῶν ὑπεναντίων. Ἐνίσχυσον τῇ θεῷ Σου δυνάμει τὸν Βασιλόπαιδα Γεώργιον, καὶ συνόδευσον αὐτῷ ἐντεῦθεν ἀποπλέοντι, σύμπλευσον αὐτῷ καὶ τοῖς συμπλέουσιν αὐτῷ, πάντα καταπραύνων ἐναντίον ἄνεμον. Ρῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἐναντίων, ἀποστρέφων ἀπ' αὐτοῦ πάντα κίνδυνον. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἡμῶν, εὐδόκησον αἰσίως αὐτὸν ἐπανελθεῖν καὶ χαίροντα χαίροντας ἡμᾶς ὑποδέξασθαι καταξίωσον. Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ βασιλεία ἡ αἰώνιος, σὺν τῷ μονογενεῖ Σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζῳοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. — Ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων. — Ἐκ τοῦ παρεκκλησίου κατῆλθεν εἰς τὸ κάτω πάτωμα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια. Ὁ Βασιλεὺς εὐθυτενῆς καὶ φέρων στολὴν ναυάρχου, ἐλαφρῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀδιαθετῶν, ἐκυριάρχει τῆς συγκινητέως του, ἡ Βασίλισσα δακρυροοῦσα καταφανῶς καὶ ἡ πριγκίπισσα Μαρία ἔχουσα δακρυβρέκτους τοὺς ὀφθαλμούς, ἡ πριγκίπισσα Σοφία, ὁ Διάδοχος, ὁ πρίγκιψ Νικόλαος καὶ ὁ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν συγκεντρῶν τὰς ἐλπίδας ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ὁ Αὐτάρχης, οἱ ὑπάσπισταί, ὁ Μητροπολίτης, κυρίαί τινές, οἱ πλεῖστοι τῶν εἰς Κρήτην ἀπελθόντων κατὰ τὸ θέρος ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλοι τινές ἀνέμενον εἰς τὸν διάδρομον, ἐν ᾧ τὸ πλῆθος ἔξωθεν ἐζητωκραύγαζε καὶ ἐχειροκρότει συνωστισθὲν μέχρι τῶν Προπυλαίων. Καὶ διὰ τῶν ἀνοικτῶν θυρῶν τῶν Ἀνακτόρων εἰσῆρχετο ἡ θορυβώδης ἠχὴ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πλήθους. Εἰς αὐλικὸς θεράπων ἐπιφάνεται ἐξάγων τὸν ταξειδιωτικὸν μάρσιπον τοῦ πρίγκιπος, καὶ ἐπὶ τῇ θεᾷ αὐτοῦ ἐκσπᾷ τὸ πλῆθος εἰς βροντώδεις ζητωκραυγὰς. Ὁ Βασιλεὺς προπορεύεται ὅτε ἐπέστη ἡ ὄρα τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἐπὶ τῇ θεᾷ αὐτοῦ εἰσορμᾷ σχεδὸν τὸ πλῆθος ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων καὶ κραυγαὶ ἀκράτητοι ἀντηχοῦσι : — Ζήτω ὁ Βασιλεὺς. Τὸν ἀκολουθοῦσιν ὁ Διάδοχος καὶ ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, ἐνῶ ὀπίσθεν αὐτῶν εὐθυτενῆς φέρων τὴν στολὴν τοῦ ἀντιπλοιαρχοῦ ἐπιφάνεται ὁ πρίγκιψ Γεώργιος. — Εἰς τὴν θέαν του τὸ ἀπὸ τῶν θυρῶν τῶν Ἀνακτόρων θεώμενον πλῆθος εἰσορμᾷ

ἀκράτητον. Τῷ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα, θέλουν νὰ τὸν ἐγείρουν ἐπὶ τῶν βραχιόνων, ζητωκραυγάζουν, εὐχονται, χειροκροτοῦν, ἀλλὰ πρὸ πάντων δακρύνουν. Δὲν ὑπάρχει περίξ οὐδὲ εἰς ὀφθαλμὸς ἀδάκρυτος. Ὁ πρίγκιψ κύπτει ἵνα ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα τοῦ Μητροπολίτου, ὅστις περιπτυσσόμενος ἀσπάζεται μετὰ δακρύων τὸν ἡγεμονικὸν μαθητὴν τοῦ. Προχωρεῖ ὁ πρίγκιψ πρὸς τὴν πύλην τῶν Ἀνακτόρων διανέμων δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ χειραψίας ἐν μέσῳ τοῦ περὶ αὐτὸν συνωστίζομένου πλήθους. Ἀκολουθοῦν δ' αὐτὸν ἡ πριγκίπισσα Σοφία καὶ ἡ πριγκίπισσα Μαρία — Ἡ Β. Οἰκογένεια ἐντὸς τοῦ προδόμου συμφύρεται μετὰ τοῦ πλήθους φρενητιωδῶς ζητωκραυγάζοντας, Βασιλεῖα δὲ καὶ Λαὸς εἰς ἓνα ἐξισοῦνται πόσον, τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος, τὴν δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Νευτικοῦ, τὴν δόξαν τοῦ πρίγκιπος πυρπολητοῦ, καὶ εἰς τὸν ρωμκαλιὸν βκτιλὸπαιδα εὐχονται νὰ μεγαλύνῃ τὴν δόξαν τοῦ Κανάρη εἰς τὸ πρόσωπόν του, καὶ ζητωκραυγάζει τὸ πλήθος : — Ζήτω ὁ Βασιλεὺς — Ζήτω ἡ Κρήτη — Ζήτω ὁ πρίγκιψ Γεώργιος — Ζήτω ἡ Ἐνωσις — Ζήτω ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια — Ζήτω τὸ Ἔθνος. — Τῆς Βασιλικῆς ἀμάξης ἐπιβαίνουνσιν ὁ Βασιλεὺς, ὁ Διάδοχος, ὁ πρίγκιψ Γεώργιος καὶ ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἐν μέσῳ οὐρανομήκους ζητωκραυγῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπεριγράπτου. Ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῆς ἀμάξης καὶ θέλουν ν' ἀποζεύξουν τοὺς ἵππους καὶ περισφίγγουν τὸ ὄχημα ἐντὸς τοίχου σωματῶν ἀνθρωπίνων. Μετὰ κόπου δὲ παραιτοῦνται τῶν σχεδίων των καὶ πείθονται νὰ κάμουν τόπον ἵνα προχωρήσωσιν οἱ ἵπποι — Ἡ ἄμαξα βραδέως βαίνουσα κατέρχεται τὸ ἐπικλινὲς τῶν Προπυλαίων, καὶ, ἐν μέσῳ πάντοτε πυκνοῦ ζητωκραυγάζοντος πλήθους, διερχομένη κάτωθεν τοῦ μεγάρου τοῦ Διαδόχου προχωρεῖ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὁμονοίας ὅπου τὸ πλήθος ἀνέμενεν ἤδη πυκνότατον πρὸ πολλοῦ. Ἐξῶθεν τοῦ σταθμοῦ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ μέχρι τῶν ἐκατέρωθεν τῆς γραμμῆς ἀποβαθρῶν κατακλυσμός κόσμου ἔχει καταλάβει πᾶσα τὴν ἔκτασιν. — Εἰς τὴν θεάν τῆς Βασιλικῆς ἀμάξης αἱ ζητωκραυγαὶ ἐκρήγνυνται ἀτελεύτηται. Καὶ περὶ τὸν Βασιλεῶ καὶ τοὺς Υἱούς Του συνωστίζεται τὸ πλήθος ἐν ἀσφυκτικῇ πυκνότητι. Διακρίνονται μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώ-

ματος και ἐν γένει ἄνθρωποι τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας τῶν γραμμάτων και τοῦ πλοῦτου και ἀξιωματικῶν πλήθος. Πρὸς ἓνα τούτων ζητωκραυγάζοντα εὔχεται τις. — Καὶ ἔς τὰ ἑδικά σου. — Αἴφνης ἐπεφάνη ἐκ Πειραιῶς ἐρχομένη ἡ ἀμαξοστοιχία, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἰσώρμησε τὸ πλήθος ἐνστιβαχθὲν ἐντὸς τῶν βαγονίων μέχρι ἀποπνιγμοῦ. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἐξηκολούθουν πλέον ἢ ποτὲ βροντώδεις, ἀκατάσχετοι πληροῦσαι ὄλην τὴν ἀτμόσφαιραν και ἀντηχοῦσαι ὡς μυκηθμὸς ὠκεανοῦ ἐντὸς τῆς ὑπογείου σήραγγος. — Ζητω ἡ Κρήτη! Ζήτω ἡ Ἐνωσις! ἦσαν αἱ ἀδίκκοποι ἐπιφανήσεις τοῦ πλήθους. Καὶ ἐχαιρέτα ὁ Πρίγκιψ πορφυροῦς ἐκ τῆς συγκινήσεως, και ἐχαιρέτα ὁ Βασιλεὺς μόλις συγκρατῶν τὴν ἰδικήν του. — Ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ὁ ἀπειροπληθὴς ἤσθάνετο ὡς εἷς ἄνθρωπος, ἀκλόνητον ἐν τῇ ψυχῇ του τὴν πρὸς τὸν βασιλέα του πίστιν, τὴν πρὸς τὸν θρόνον Του ἀφοσίωσιν. Καὶ ἐξεδήλου τὸ αἶσθημά του βροντώδεις. — Ἡ ἀτμομηχανὴ ἐσύριξε, και ὅσοι ἔμειναν ἔξω τῶν ἀμαξῶν και δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προπέμψωσι τὸν Πρίγκιπα μέχρι Πειραιῶς ἐξεκένωσαν ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων των εἰς μίαν κεραυνώδη, ἀτελεύτητον ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως και τοῦ Πρίγκιπος, ἐν ᾧ ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξεκίνησε πλέον, και ἀνταπήντων εἰς τὰς ζητωκραυγὰς δι' ἄλλων τοιούτων οἱ ἐντὸς τῶν ἀμαξῶν. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐπροχώρει ἡ ἀμαξοστοιχία, εἰς ἕκαστον σταθμὸν αἱ ζητωκραυγαὶ ἐπανελαμβάνοντο ζωηρότερι ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν ἐντὸς τῆς ἀμαξοστοιχίας, και ἀπήντα εἰς αὐτὰς τὸ εἰς ἕκαστον σταθμὸν ἢ ἐφ' ἐκάστης γεφύρας ἀναμῆνον πλήθος. Μέχρι Πειραιῶς διαρκῶς ζητωκραυγαὶ ἐξεπέμποντο και ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ἐψάλλετο και ἄσματα πατριωτικά ἀντήχουν. Εὐθυμοὶ, ζωηροὶ, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ και πλήρεις συγκινήσεως οἱ προπέμποντες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τὸν Πρίγκιπα, νῦν μὲν ἄδοντες και εἶτα ζητωκραυγάζοντες, δὲν ἐγκατέλιπον τὸν ἀχώριστον τῆς νεότητος σύντροφον, τὴν εὐθυμίαν. Καὶ τις ἐξ αὐτῶν συγκεντρῶν τὰς ἐκ τῆς αὐθορμητοῦ ταύτης μοναδικῆς διχδηλώσεως εἰς μίαν εὐφυολογίαν εἶπε μετὰ φλέγματος. — Ὁ κλυμένος ὁ Ἄνοτῶ θὰ πτερνίζεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

Τὸ « Ἄστυ ». Ἡ κατάσταση τῶν ἐν Κρήτῃ πραγμάτων, ἥτις ὁσημέραι ἐκτραχύνεται, ὑπεχρέωσε τὴν Ἀντιπολίτευσιν νὰ ἐκτελέσῃ ὕψιστον πρὸς τὴν χώραν καθήκον, νὰ καταστήσῃ δηλαδὴ γνωστὸν εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρὸς ἀντιμετώπιεῖν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κινδύνου λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις Του, οὐ μόνον κρίνει ἀνεπαρκῆ, ἀλλὰ καὶ ἐκθέτοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους εἰς τὸν περίγελων τοῦ κόσμου. Ἡ Ἀντιπολίτευσις, κηδομένη τῶν ὑπερτάτων συμφερόντων τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Στέμματος, καταγγέλλει τὴν Κυβέρνησιν οὐ μόνον ὡς ἀνίκανον νὰ συλλάβῃ σχέδιόν τι ἀμέσου δράσεως, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύει καὶ τοῦ Ἔθνους ἡ θέλησις καὶ οἱ περικυκλοῦντες τὰ ζωτικὰ του συμφέροντα κίνδυνοι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνεπαρκῆ νὰ ἐκτελέσῃ τοιοῦτον τι ὅθεν δήποτε προερχόμενον. Διὰ τοῦτο ἀπόφασιν ἔχει νὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον ὅπερ δύναται νὰ συντελέσῃ καὶ πρὸς προάσπισιν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Στέμματος, δὲν θὰ διστάσῃ δι' καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν εἰσακουσθῆ, νὰ καλέσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν δοῦλον καὶ ἐλεύθερον, ὅπως ἐν συλλαλητηρίῳ σκεφθῆ μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ πρακτέου. Ὁ Βασιλεὺς, ὅστις ὀξέως ἀντιλαμβάνεται τῆς καταστάσεως ταύτης, ὀυμεριζέται δὲ τὰς ἐν τῷ ζητήματι τῆς Κρήτης ὀκέψεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, αἵτινες εἶνε καὶ ὀκέψεις ὀλοκλήρου τοῦ Ἔθνους, ἐκάλεσε σήμερον τὸν κ. πρωθυπουργὸν εἰς τ' Ἀνάκτορα διὰ τοῦ ὕπασπιστοῦ του κ. Παπαδιαμαντοπούλου, ἔθεσε δὲ πρὸ αὐτοῦ τὸ δῖλημμα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἢ νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ νὰ παραιτηθῆ. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς, στενοχωρηθεὶς ἐκ τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ Βασιλέως, ὀπεξέφυγεν, ὡς λέγεται, νὰ δώσῃ ὀρισμένην ἀπάντησιν, προφασιθεὶς ὅτι ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ συνεννοηθῆ μετὸς συναδέλφους του περὶ τοῦ πρακτέου. Πράγματι δὲ ἀμέσως μετέβῃ παρὰ τῷ ὀπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν, μεθ' οὔ ἐπὶ μακρὸν συνδισκέφθη. Ἡ ἀπαίτησις τοῦ Βασιλέως διετυπώθη πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι ὀτορπιλικὸς στόλος, ὀπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου, πρέπει ν' ἀποπλεύσῃ μέχρι τῆς πρωῆας. Σήμερον θὰ κριθῆ ὀρισμένως ἡ τύχη τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἢ θὰ διατάξῃ συμφώνως

πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Βασιλέως τὸν ἄμεσον ἀπόπλου τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου ἢ θὰ ὑποβάλη τὴν παραίτησίν της.

×

Ἡ αὐτή.— Ταύτην τὴν στιγμὴν 4ην μ.μ. πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν γνώμην τοῦ Βασιλέως, ἐδήλωσε δὲ πρὸς αὐτὸν, ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ταύτην ἀποπλέουσι 6 τορπιλλικά σκάφη ὑπὸ τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον.

×

Ἡ αὐτή. Παρίσι, 29 Ἰανουαρίου.— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Χανίων, ὅτι οἱ Διοικηταὶ τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων ὑπέδειξαν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ, ὅτι, τοῦ ζητήματος τοῦ Κρητικοῦ ὄντος Εὐρωπαϊκοῦ καὶ ὄχι εἰδικῶς Ἑλληνικοῦ, θὰ διεμαρτύροντο διὰ πᾶσαν μεμονωμένην ἐνέργειαν αὐτοῦ.

×

Ἡ αὐτή.— Τηλεγράφημα ληφθὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, βεβαιώνει, ὅτι ἡ Πύλη, παρὰ τὰς ἐντόνους παραστάσεις τῶν Δυναμῶν, ἐπιμένει, ὅπως ἀποστείλῃ εἰς Κρήτην στρατόν, διὰ νὰ καταστείλῃ τὰς ταραχάς. Συνέπεια τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Τουρκίας εἶνε ἡ ἀποστολὴ τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου εἰς τὸ Κρητικὸν πέλαγος. Τὰ πράγματα ἐπομένως, ἐφθασαν εἰς ὀξύτερον σημεῖον, δεόν δὲ νὰ εἴμεθα ἑτοιμοὶ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἡ Ἑλλὰς, πεποιθὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ δίκαιον, θὰ βαδίσῃ ἔμπρός.

×

Ἡ αὐτή.— Ὁ λαός, ὅστις ἐν ἀνεκφράστῳ ἐνθουσιασμῷ προέπεμπε χθὲς ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων εἰς τὴν ναυαρχίδα του τὸ βασιλόπουλον τῆς Ἑλλάδος, ἠγνώνει ἴσως ὅτι ἀντεπρὶσώπευε τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀδελφῶν του, εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων σήμερον θ' ἀντηχήσῃ ὡς φωνὴ σάλπιγγος ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὸ ἄκουσμά : — Κατευόδιον, πρίγκη ψ, εἰς τὸ πεδῖον τῆς δόξης σου, εἰς τὰ κύματα τῶν θαλασσῶν σου, τὰ ὅποια ἀπὸ ἑβδομήκοντα ἔτων ποθοῦσι νὰ ἴδωσι τοὺς υἱοὺς τῶν πάλαι ἡρώων των, φέροντας νικηφόρον τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος των, δόξαν διὰ τὸ ἔθνος, φόβον διὰ τὸν ἐχθρόν, σέβας διὰ τὸν κόσμον. Ἡ

ἡμέρα ἦτο μεγάλη, καὶ ἡ Ἀνάστασις, ἦν προοιονίζεται, εἶνε ἡ ἀνάστασις ἀπὸ τοῦ ζόφου τῆς ἀπιστίας καὶ ἀπελπισίας, σκοτεινοτέρου πολλάκις τοῦ τῆς δουλείας. Ἐς χαιρετίση τὴν ἀνατολὴν αὐτῆς μετὰ μεγαλοφροσύνης καὶ πεποιθήσεως τὸ ἐλεύθερον Ἔθνος, καὶ ἄς ὑποδεχθῇ τὸ κήρυγμα αὐτῆς μετὰ δακρῶν χαρᾶς καὶ ἐλπίδος τὸ δούλον! Εἶνε τὸ δεύτερον Πάσχα, ὅπερ ἐορτάζει ὁ Ἑλληνισμὸς σήμερον, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὰ ἔτη θλίψεως καὶ στεναγμῶν περιέμενεν αὐτὸ ματαίως. Ἐς ἀναλάβωμεν τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, ἄς ἐνδυσθῶμεν τὸν θώρακα τῆς ἐλπίδος καὶ ἄς ἀτενίσωμεν πρὸς τὸ μέλλον μετὰ πεποιθήσεως ἀσαλεύτου, ἣτις κραταίονε τοὺς δυνατοὺς καὶ παρέχει ἰσχὺν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

×

Ἡ αὐτή.— Μία τῶν ἐνταῦθα Προσβειῶν χθὲς τὴν νύκτα ἔλαβε τὴν ἐλθῆσιν, ὅτι ὁ ἐπιβαίνων τῆς ἐν Ρεθύμνῳ ναυλοχούσης «Ἰδρακ» μοίραρχος κ. Ράινεκ, βλέπων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ παρεμποδίζονται ὑπὸ τῶν Τούρκων νὰ ἐπιβιβασθῶσι τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων διὰ νὰ σωθῶσιν, ἐδήλωσεν ἐπισήμως εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅτι, ἐν ἣ περιπτώσει δὲν συγκρατήσῃ τοὺς Μουσουλμάνους, θὰ προβῇ εἰς ἔσχατα μέτρα.—Βεβαιούται, ὅτι ὁ κ. Ράινεκ ἔχει διαταγὰς, ἂν δὲν εἰσακουσθῇ ἡ αἴτησίς του, νὰ βομβαρδίσῃ τὸ Ρέθυμνον.—Ἡ κατάστασις ἐν Ρεθύμνῳ εἶνε λίαν κρίσιμος. Οἱ Ὀθωμανοὶ εἶνε ἐξηγριωμένοι, καὶ μόνον ἡ παρουσία τοῦ θωρηκτοῦ «Ἰδρακ» τοὺς συγκρατεῖ. Ἡ ἀναχώρησις τῶν Χριστιανῶν εἶνε ἀδύνατος. Οἱ Τούρκοι κατέχουν ὅλας τὰς ἐξόδους καὶ ἀπειλοῦν σφαγὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐὰν ἐπιχειρήσουν νὰ ἐπιβῶσι τῶν πλοίων, ζητοῦντες σωτηρίαν.

×

Ἡ αὐτή.— Αὐθεντικῶς πληροφοροῦμαι, ὅτι τὸ θωρηκτὸν «Ἰδρακ», ἅμα τῷ κατάπλῳ αὐτοῦ εἰς Χανία, εἶχεν ἔτοιμα τὰ τηλεβόλα, ἵνα εἰς πρώτην διαταγὴν κανονισβολήσῃ τὰ Χανία.— Ὁ πρόξενος κ. Γεννάδης τὴν 26ην ἰσταμένου ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν ἀρχηγὸν κ. Ράινεκ, ὑπ' εὐθύνην του, ἵνα ἐὰν ἐξηκολούθουν οἱ πυροβολισμοὶ κάμη ἀποβίβασιν ἀγηνάτων εἰς Χανία.—Ἡ ἔνωσις ἐκηρύχθη τὴν 25ην Ἰανουαρίου. Τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος

τοῦ ἀποσταλέντος πρὸς τὸν πρόξενον, λέγει οὕτω : — «Καταλούμεν τὴν κυριαρχίαν τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Μωαμεθανῶν Χαμίτ τοῦ Β'. Κηρύσσομεν Βασιλέα ἡμῶν τὴν Α. Μ. Γεώργιον τὸν Α'. Προσκαλοῦμεν τὴν Α. Μ. νὰ καταλάβῃ στρατιωτικῶς τὴν νῆσον.» — Τὴν ἐπιούσαν τὸ ψήφισμα ἐδόθη καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς προξένους. — Τὴν 26ην τρέχοντος Τοῦρκοι ἔπλοφόροι ἐφόνευσαν, ἀροτριάσαντες, τὸν ἱερέα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ πολιορκοῦνται 50 οἰκογένειαι.

×

Ἡ αὐτή. — (Ἐκ Σύρου). Ὁ μαινόμενος Τουρκικὸς ὄχλος, ὀπλισθεὶς ἐκ τοῦ Διοικητηρίου δι' 7,000 καὶ πλέον ὄπλων, εἶνε τώρα παρατεταγμένος πρὸ τῆς παρλίας, καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ὁποίας ἐσχημάτισε στρατιωτικὴν ζώνην καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐκ τῆς πόλεως ἀναχώρησιν καὶ ἐνὸς ἔστω Χριστιανοῦ. — Ὑπὸ πάντων ἐν γένει τῶν Χριστιανῶν θεωροῦνται ἀχρεῖον τέχνασμα καὶ ἀπὸ τοὺς συνήθεις Τουρκικοὺς δόλους αἱ ὑποσχέσεις τῶν προκρίτων Τούρκων τοῦ Ἡρακλείου, προσπαθούτων νὰ πείσωσιν αὐτοὺς, ὅτι, ἅμα ἐλευθερώσωσι τοὺς κρατούμενους αἰχμαλώτους Ὀθωμανοὺς, εἰς οὐδεμίαν θὰ προβῶσιν ἐναντίον τῶν ἐνέργειαν καὶ ὅτι ἀμέσως θὰ τοὺς ἀφήσωσιν νὰ φύγουν. — Εἶνε ἐν τούτοις πλέον ἢ βέβαιον, ὅτι, μόλις ἐξασφαλισθῶσι καὶ οἱ ὑπὸ τῶν ἰδικῶν μας κρατούμενοι Τοῦρκοι, ὁ πάνοπλος ὄχλος θὰ διαπράξῃ χειροτέρας καταστροφὰς καὶ ἀπὸ τὰς τῶν Χανίων ἀκόμη. — Σπεύσατε διὰ παντὸς μέθου νὰ λυτρώσητε τὰ γυναικόπαιδα.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁμιλῶν ἰδιωτικῶς ὁ κ. Βικλάρ(1) ἐξέφρασε τὴν πεποθησιν αἰσίας λύσεως, οὐδεμίαν ἄλλην νομίζων δυνατὴν. — Ἐδήλωσε μάλιστα ὅτι ἐπέστη τελείως περὶ τῆς συνηγορίας τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὰς σφαγὰς καὶ τὰς πυρπολήσεις· θὰ μεταβῇ ἐν τούτοις εἰς Κρήτην πρὸς μείζονα ἔρευναν, φρονεῖ δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἐμποδίσωσι τὰ Ἑλληνικὰ τὴν ἀπόδασιν Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅποτε ἡ λύσις θὰ ἔλθῃ ἀφ' ἐκυτῆς, καὶ ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει

(1) Σημ. Ἐκδότου. Ἀκόλουθος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Γαλλικῆς Πρεσβείας.

ἀνατινάξεως μεταφορικῶν Τουρκικῶν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν τορπιλοβόλων οὐδείς φόβος ὑπάρχει. — Τέλος ἐξεφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ἑλλάς ὄφειλεν ἀπὸ τὸν Μάτιον νὰ καταλάβῃ τὴν νήσονα Ἐν γένει ἐκφράζεται ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Ἡ ἀγγελία τοῦ ἀπόπλου τοῦ τορπιλικοῦ στόλου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, γνωσθεῖσα ἐν θεάτρῳ μας, ἐξήγειρε γενικὸν ἐνθουσιασμόν. Πάντες εὐχονται δόξαν εἰς τὸν Πρίγκιπα καὶ ἐπιδοκιμάζουσι τὴν πορείαν τοῦ Βασιλέως.

×

Ἡ αὐτή. — Ἀνηγγέλθη χθὲς ἐκ Κρήτης, ὅτι πλησίον τῆς Μονῆς Χρυσοπηγῆς εἶχον καταφύγει καταδιωκόμενοι περὶ τὰς 70 Χριστιανικαὶ οἰκογένειαι. Οἱ Τούρκοι, ἀνακαλύψαντες τὸ καταφύγιόν των, ἐπετέθησαν χθὲς κατ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἐνόπλων Χριστιανῶν, ἀφήσαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς συμπλοκῆς 10 νεκροὺς, ἐνῶ ἐκ τῶν Χριστιανῶν ἐφρονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἑξ.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐκ Χανίων ἀγγέλλεται, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Χριστιανῶν προσεκληθήσαν οἱ ἐν Χανίοις καὶ Χαλέπα διατρίβοντες ὀπλαρχηγοί, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν των, οἵτινες, συνεργόμενοι εἰς ὀρισμένον μέρος, θὰ ὀρίσωσι τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἧτις, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, θὰ διευθύνῃ τὸν ἀγῶνα μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κρήτης.

×

Ἡ «Ἐστία».—...Ἐγένετο τὸ πρῶτον βῆμα. Ἡ τιμὴ τοῦ δευτεροτάκου τοῦ Θρόνου εἶνε σήμερον ἀλληλέγγυος ἀρρήκτως πρὸς τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος. — Ἀλλὰ εἶνε ὅλως ἀνεπαρκὲς τὸ πρῶτον βῆμα. δὲν εἴμεθα δὲ ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι μεθυσκόμενοι ὑπὸ ἀκαίρου ἐνθουσιασμοῦ καὶ οὐχὶ πάντοτε δικαιολογημένης ἐμπιστοσύνης, ἄτινα τοσοῦτον καιρῶς ἔβλαψαν πάντοτε τὴν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, θὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ Ἔθνος ἀρκεῖται εἰς ταῦτα. — Ἐν ὀνόματι τῆς ἐν κινδύνῳ Πατρίδος, ἐν ὀνόματι τοῦ ἐντὸς ὠρῶν ἴσως δικαζομένου καὶ καταδικαζομένου μέλλοντος τοῦ

Ἑλληνισμοῦ, μακρὰν πάσης ἰδέας πολεμικῆς ἐσωτερικῆς, μακρὰν πάσης ἰδέας ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀντιδράσεως, ἐξορκίζομεν Βασιλείαν, Βουλὴν καὶ Κυβερνητικὴν νὰ μὴ πιστεύουν ὅτι τὰ ἔργα δάκρυα τῶν πατριωτικῶν συγκινήσεων τῆς χθὲς θὰ προεξορλήθουν τὴν ἀμνηστειὰν οὔου δῆποτε, ἐὰν, ὃ μὴ γένοιτο, τὸ κήρυγμα τῆς ἐνώσεως τὸ ὁποῖον ἀντήχησεν ἀπὸ τῆς Χιλέπας μέχρι τοῦ Φιλορείτου δὲν πραγματοποιηθῆ, ἐὰν ὁ τιμωρὸς ἀδάμας τοῦ Μυρτώου δὲν προστεθῆ εἰς τὸ Στέμμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, συμφῶνως πρὸς τὴν ὁμόφωνον κραυγὴν τῶν καρδιῶν καὶ τῶν ὕλων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.—Τὸ ἐπιβαλλόμενον σήμερον εἰς τὸν Βασιλέα, εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς τὴν Κυβερνητικὴν εἶνε ἡ ἄμεσος δημιουργία, ἄνευ ἀπωλείας μιᾶς ἡμέρας, ἄνευ ἀπωλείας μιᾶς ὥρας, τετελεσμένου γεγονότος, ἡ ἄμεσος ἀποδοχὴ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τοῦ ψηφίσματος τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Κρήτης ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῶν Διαδόχων αὐτοῦ, ἡ ἄμεσος πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις διακοίνωσις, ὅτι, παντὸς ἄλλου μέσου εἰρηνεύσεως τῆς νήσου μετὰ τόσας ἐπαναστάσεις, τόσας θυσίας καὶ τόσα αἵματα ἀστοχῆσαντος, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀποδέχεται τὴν πρόσκλησιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συναντίληψιν τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς τῆς Κρήτης ἀποκαταστάσεως, δηλοῦν ὅτι προβαίνει εἰς τὴν κατάληψιν αὐτῆς.—Δὲν εἶνε ταῦτα οὔτε ὑπαγορεύσεις ἐθνουσιασμοῦ, οὔτε κελεύσματα ἀφροσύνης· εἶνε τὸ διαυγὲς ὑπὸ τῆς συνέσεως καὶ τῆς ψυχροτέρας κρίσεως ἐπιβαλλόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα καθῆκον...

... Ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσει νὰ ἐπαληθεύσῃ τὸ ἄλγος ἐπίγραμμα τοῦ Ἰονίου ποιητοῦ πρὸς τὸν ἐξαπατῶμενον εἰς τὰ ὄνειρά του Λαόν

δυστυχησμένε μου λαέ
καλὲ καὶ ἀγαπημένε
πάντοτε εὐκολοπίστευτε
καὶ πάντα προδομένε.

Σώσατε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν ἀπὸ τῆς ἀμετακλήτου καταστροφῆς, κηρύττοντες τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ψηφίσματος τῆς ἐνώσεως, κηρύττοντες τὴν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ

Βασιλέως κατάληψιν τῆς Κρήτης. — Τολμήσατε ! — Ἡ τόλμη σήμερον εἶνε ἡ μόνη συνάνυμος τῆς συνέσεως· εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀμυνθῶμεν κατὰ ξηράν τῶν ὀρίων ἡμῶν· ἀλλ' εἶνε μωρότερον τοῦ μωροῦ τὸ νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἡ Πύλη θὰ ἐπιχειρήσῃ ἐπιθετικὸν καθ' ἡμῶν πόλεμον κατὰ ξηράν, τόσας ἔχουσα πυορροούσας πληγὰς μὲ τοὺς Νεοτούρκους τῆς, μὲ τοὺς Ἀρμενίους τῆς, μὲ τὰ Ἀλβανικὰ τῆς, καὶ ἀφ' οὗ γνωρίζειε ὅτι δυνάμεθα νὰ ἀνάψωμεν ἀσφαλῶς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἠπειρῷ πυρκαϊὰν πρὸς τὴν ὑποίαν οὔτε οἱ Βούλγαροι οὔτε οἱ Σέρβοι θὰ ἔμεινουν ἀμέτοχοι. — Τὰ γνωρίζειε πάντα ταῦτα ἡ Πύλη· διὰ τοῦτο τὸ τετελεσμένον γεγονός τῆς καταλήψεως τῆς Κρήτης, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ ἐξέφυγε τῶν χειρῶν τῆς θὰ τὸ δεχθῆ μετ' ἐνδομύχου ἀνακουφίσεως. — Ναί· τόλμη καὶ σύνεσις εἶνε σήμερον συνάνυμα.

×

Τὸ «Ἐμπρὸς». — ... Ἀπὸ τῆς ὄρας ταύτης πᾶσα διέκρισις, πᾶν κόμμα, πᾶσα ἀξιώσις ὑποχωρεῖ εἰς τὴν ἐπιβλητικὴν τῆς πατριδος φωνὴν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλο εἰμὴ μόνον ἐν κόμμα. Τῆς πατριδος· ἐν πρόγραμμά. Πόλεμος διὰ τὴν Κρήτην ! Πολέμου δὲ ἀπόφασιν σημαίνει ἡ διαταγή, δι' ἧς ὁ τορπιλικὸς Στόλος ὑπὸ τὸ περιλημμένον τέκνον τῆς Ἑλλάδος, τὸν Βασιλόπαιδα Γεώργιον, θὰ παρεμποδίσῃ πᾶσαν ἀπόβασιν Τουρκοῦ στρατοῦ. Πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον θ' ἀναδειχθῶμεν ἐξ ἄπικτος νικηταί, ἐὰν τὸ σθένος τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐλπίζομεν δὲν καμφοθῆ πρὸ τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν συμβουλῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ βδίδισωσι πρὸς τὰ ἔμπρὸς· μέχρις οὗ στήσουν τὴν κυανόλευκον ἐπὶ τῶν φρουρίων τῶν Χανίων, τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Ρεθύμνου. — Εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον τίς δὲν ἀκολουθεῖ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβερνήσιν του, ὅσον τρυχὺς, ὅσον κοπιώδης, ὅσον δύσθετος ; Ὑπάρχει τὴν ὄραν ταύτην Ἕλληνας οἱ δὲν αἰσθάνεται μέσκα του τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν ἀνακτα, ὅστις τοσοῦτον γενναίως ρίπτει τὸν ὑπὲρ τῶν ὄλων κῦβον ; Οἱ πόθοι ἐνὸς λαοῦ ἐνοῦνται μὲ τὴν ἀπόφασιν ἐνὸς Βασιλέως, ἀμφότερα δὲ ἀποτελοῦσιν ἀδιάρρηκτον τεῖχος πρὸ τοῦ ὁποίου οἷτε αἱ Τουρκοικὲ φάλαγγες οὔτε ἡ θέλησις τῆς Εὐρώπης θὰ δυνηθῆ νὰ ὑπερισχύσῃ.....

×

Ἡ αὐτή. — ...Ἐπὶ τοῦ πνεύματος μάλιστα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἶχεν ἐπιδράσει ἡ ραγδαία οὕτως εἰπεῖν ἐκδήλωσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἥτις κατέστητε φανερόν τὸν διακλαῖ πόνον τοῦ ἔθνους ὑπὲρ πάσης ἐνεργείας καὶ πάσης θυσίας χάριν τῆς Κρήτης, πρὸς τούτοις δὲ ἡ ἐπιμονὴ ὧς λέγεται τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου οἵτινες εἶχον κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς δράσεως. Καὶ ἐν ἀρχῇ ὑπῆρξε διάστασις γνώμης μεταξὺ Βασιλέως καὶ Πρωθυπουργοῦ, ἥτις ὄξυνθεισα προχθὲς μικροῦ δεῖν ν' ἀπολήξῃ εἰς τὴν πτώσιν τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ ἦτο πολὺ τολμηρὸν νὰ ἰσχυρισθῆ τις ὅτι γνωρίζει ἀσφαλῶς τὰ κινέεστα τῆς διαστάσεως ταύτης. — Βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἀπὸ τῆς προχθὲς ἡ διάστασις ἔληξεν, ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης εἶνε πληρέστατα σύμφωνος ὧς πρὸς τὴν νέαν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν χαράσσει τὸ γεγονός τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τορπιλλικοῦ Στόλου. **Ἡ Αὐτὴ ὅμως**, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τινῶν ἐνδείξεων, φαίνεται πολὺ τολμηροτέρα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς. Ἡ χθεσινὴ μάλιστα δήλωσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῇ Βουλῇ, ἐὰν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ πάρα πολὺ φρόνιμος, εἶνε πολὺ χλιερά διὰ τὴν ἐπιφύλαξιν αὐτῆς:...

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς τοὺς ἀνωτάτους διπλωματικούς κύκλους ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐκρίνετο λίαν εὐνοικῶς, εἰς δὲ τῶν γνωστῶν ἐνταῦθα διπλωματῶν εἶπε. — Ἡ Ἑλλὰς παίζει τὴν στιγμὴν ταύτην τὸν ρόλον τοῦ ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ. Ὅλοι θὰ προσποιηθῶσι τὸν δυσηρεστημένον ἀλλ' ὅλοι θὰ εὐχαριστηθῶσιν ἀπὸ τὴν τόλμην τῆς, διότι λύει ζήτημα ὅπερ εἰσῆλθεν εἰς ἀδιέξοδον περιπλοκήν. Ἐὰν καταλάβῃ τὴν νῆτον θ' ἀπαλλάξῃ τὴν Εὐρώπην καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Τουρκίαν ἀπὸ σοβαρωτάτης δυσχερείας.

×

Ἡ αὐτή. — Μεταξὺ τῶν διπλωματῶν δὲ τῶν δυσμενῶς διακειμένων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐθεωρήθη ὅτι ὀφείλεται εἰς κρυφίαν ὑποκίνησιν ξένης Δυνάμεως. — Προτιμῶμεν ὅμως αὐτὴν τὴν λύσιν, εἶπεν εἰς τῶν κυ-

ρίων τούτων, παρὰ νὰ περιέλθῃ ἡ Κρήτη εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ νομιζῶ ὅτι δικαιωνίζεται τὸ ζήτημα διὰ τῆς ληθθείσης ἀποφάσεως. Διὰ νὰ ἦνε τὸ διάδημα πλήρες πρέπει ἡ Ἑλλάς νὰ καταλάβῃ τὴν νῆσον. — Καὶ μὲ πόσους στρατιώταις; Ἐρωτᾷ τις. — Μὲ πέντε μόνον, ἀποκρίνεται ὁ διπλωμάτης. Πέντε μόνον ἄρκουσι διὰ τὸ τυπικὸν γεγονός τῆς καταλήψεως, διότι οὐσιαστικῶς ἡ Κρήτη κατὰ τὸ μέγιστον μέρος αὐτῆς ἀνήκει ἤδη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΤΗΝ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — Αἱ Δυνάμεις συνεννοοῦνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὅεν εἶνε συνεννοημένοι καὶ σύμφωνοι, καὶ γνωρίζομεν ὅτι δυσκόλως συνεννοοῦνται καὶ συμφωνοῦσιν αἱ Δυνάμεις.... —.... Καὶ τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ, ἂν μὴ ὑπὸ ἀνιάτου πάσχη Δυναμοφοβίας, σκοτιζούσης τὸν νοῦν του καὶ τυφλούσης αὐτὸν πρὸ τῶν καταφανῶν πραγμάτων, ὅτι θὰ κινηθῶσιν αἱ Δυνάμεις καὶ θὰ λάβουν μέτρα ἐναντίον τῆς Κρήτης, κηρυξάσης μιᾶ ψυχῆ, ἐνὶ στόματι τὴν ἔνωσιν, καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργούσης ἐν ὀνόματι τῆς χριστιανοσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὑπὲρ λαοῦ ἀδελφοῦ, καὶ δυνάμει δικαιομάτων παρὰ πάντων ἐν τῷ κόσμῳ ἀνακηρυτομένων; . . . Διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τορπιλικοῦ Στόλου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου ἡ Ἑλλάς κατέλυσε τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου ἐφ' ὅλου τοῦ Ἀρχιπελάγους, καὶ ἐχώρισε διὰ παντὸς τὴν Κρήτην ἀπὸ τῆς ἀποσυντιθεμένης ἐπικρατείας του καὶ αἱ Δυνάμεις, τρίτην ἤδη ἡμέραν, διεξάγουσι συνεννοήσεις. Οἱ Κρήτες ἀναμένουσι τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ὅπως καταλάβῃ τὴν νῆσον των ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ἀποκαταστήτῃ ἐν αὐτῇ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν· καὶ αὐτοὶ οἱ Ὀθωμανοὶ τῆς νήσου κάτοικοι τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν θὰ ὑποδεχθῶσιν ὡς σωτῆρα, διότι ἀληθῶς μόνον αὐτὸς δύναται νὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τῆς δικῆς μανίας τῶν Χριστιανῶν, διατελούντων ὑπὸ τὰ φρικτὰ ἐν τυπώσεσι τῶν τελευταίων σφαγῶν καὶ πυρπολήσεων. Ἄς ἀποστκλῇ λοιπὸν ὁ Στρατὸς, ἐν ὧσφ διεξάγονται αἱ συνεννοήσεις τῶν Δυνάμεων καὶ ἡ Τουρκία συναθροίζει στρατὸν εἰς τὰ Μκεδοικὰ τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σύνορα.—Τὰ Μκεδο-

νικά σύνορα, διατί δὲν τὸ ἐννοοῦμεν; Διατί δὲν τὸ βλέπομεν; Ἡ Τουρκία δὲν βλέπει πλέον πρὸς τὴν Κρήτην· προσέχει εἰς τὴν Μακεδονίαν· ἡ διεξάγουσα τὰς συνεννοήσεις Εὐρώπη δὲν ἀνησυχεῖ πλέον διὰ τὴν Κρήτην, ἀλλὰ στρέφεται, τὰ μάλιστα ἀνησυχοῦσα, πρὸς τὴν Μακεδονίαν. —... Ἡ Κρήτη δὲν περιλαμβάνεται πλέον ἐν τῷ ζητήματι· τὸ δόγμα τῆς Τουρκικῆς ἀκεραιότητος καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ διάφοροι μεταρρυθμιστικαὶ συνταγαὶ τῶν Δυνάμεων, ὥσως χρησιμεύσωσι τοῦ λοιποῦ δι' ἄλλα τμήματα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἔτοιμα ν' ἀποσπασθῶσιν ἐξ αὐτοῦ· διὰ τὴν Κρήτην δὲν χρησιμεύουν πλέον. — Ἄλλ' ἐνῶ τοιαύτη εἶνε ἡ θέσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἀν πρέπη ν' ἀποκαλήται ζήτημα ἀκόμη, ὀφείλει νὰ προσέξῃ ἡ Κυβέρνησις μὴ δι' ἐιδοιαστικῆς, διὰ μελητικῆς πολιτικῆς, μεταβάλλῃ αὐτήν· ἡ βραδύτης τῆς ὀριστικῆς λύσεως, ἡ ἀναβολὴ τῆς καταλήψεως τῆς νήσου, μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς θαλάσσης, δύναται νὰ ἐξερεθίσῃ τὰς Δυνάμεις, νὰ κουράσῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς συνεννοήσεις καὶ τὴν ὁμοφωνίαν, ἧτις ἀκόμη δὲν ἐπετεύχθη. Ἡ δρᾶσις ἐπιβάλλεται ταχεῖα καὶ εὐτολμος. Τὴν θέλει, τὴν ἐπιβάλλει τὸ Ἔθνος, τὴν θέλει τὴν ἐπιβάλλει ὁ Βασιλεὺς· ἄς κινηθῇ ταχεῖα καὶ θαρραλέα ἡ Κυβέρνησις ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως εὐθύνας ἀπὸ τοῦδε ὁ κ. Ἀπλιγιάννης καὶ οἱ συνάδελφοί του καὶ ὅλη ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειονοψηφία δὲν ὑπέχουν δι' ὅσα θὰ πράξουν, ἀλλὰ δι' ὅσα δὲν πράττουν.

×

Ἡ αὐτή.— Κατὰ πληροφορίας πρὸς τὸ ἐνταῦθα Βουλγαρικὸν Πρακτορεῖον, ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις δεικνύει ἀναμφισβητήτως διαθέσεις ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν ἄμεσον ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐξηγεῖ καὶ τὰς δυσμενεῖς πρὸς τοὺς Κρητας δηλώσεις τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Κούρζων.

×

Ἡ αὐτή.— Πλημμυροῦσι καθ' ἐκάστην τὰ δημοσιογραφικὰ

γραφεῖα ἐκ τηλεγραφημάτων δι' ὧν ἀναγγέλλονται τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχιακαῖς πόλεσι καὶ ταῖς πρωτεύουσαις τῶν νομῶν λαμβάνοντα χώραν συλλαλητήρια, ἅτινα δίδουν τὸ μέτρον τοῦ ἐθνουσιασμοῦ τοῦ κυριαρχούντος παρὰ τῷ λαῷ τῆς Ἑλλάδος — Δὲν ὑπάρχει πολίχνη, ἥτις νὰ ὑστέρησεν ἐν τῷ ἐθνουσιασμῷ τούτῳ καὶ τῇ διὰ συλλαλητηρίων καὶ ψηφισμάτων ἐκδηλώσει αὐτοῦ, δὲν παύει δὲ ὁ τηλεγράφος μεταδιβάζων τὰ σχετικὰ τηλεγραφήματα, ἅτινα ἀδύνατον νὰ περιλάβῃ πάντα ὁ στενὸς τῶν ἐφημερίδων χῶρος. — Ὁ ἐθνουσιασμὸς ὅμως τῶν νήσων δι' ὧν διήλθεν ὁ ὑπὸ τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον τορπιλικὸς στόλος εἶνε ἀπερίγραφτος. Οἱ κάτοικοι, ἡγουμένων τῶν ἱερέων κρατούντων ἐν χερτὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας, κατῆλθον εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου ἔφαλον δοξολογίας ὑπὲρ αἰσίας ἐκδόσεως τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος. — Τὸ γεγονός μαρτυρεῖ, ὅτι ἔθνος εἰς τὰ στήθη τοῦ ὁποίου τοιοῦτος ἐμφωλεῖται ἐθνουσιασμὸς καὶ τοιαύτη φιλοπατρία εἶνε προωρισμένον ὑπὸ τῆς Θεείας Προνοίας νὰ ἀνέλθῃ καὶ αὐθις εἰς τὴν προτέραν του περιωπὴν καὶ εὐκλειαν.

×

Ἡ αὐτή. — Παρίσιοι, 30 Ἰανουαρίου. — Ἡ «Πρωτὰ» φρονεῖ, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον ἡ διοίκησις τοῦ στολίσκου τῶν τορπιλλοδόλων εἶνε τοσοῦτον μάλλον **σημαντικὴ**, καθ' ὅσον αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐπίσημοι σφαῖραι εἴξευραν τὴν **δυσάρεστον ἐντύπωσιν** τὴν ὁποίαν θὰ ἐπροξένουν εἰς τὴν **Εὐρώπην** αἱ αἰφνίδιαι αὐταὶ ἀποφάσεις. — Ὁ «Χρόνος» συμβουλεύει ἵνα ἀπὸ τοῦδε γείνη πρόνοια περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος. — Λονδῖνον, 30 Ἰανουαρίου. — Τὰ «Ἡμερήσια Χρονικά» βεβαιοῦσιν, ὅτι αἱ Δυνάμεις συμβουλεύουσι τὴν Ἑλλάδα ν' ἀποφύγῃ τὴν ρῆξιν, σφίνουσαι ἐν τούτοις νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν θέλει πραγματοποιηθῇ ἢ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ ὡς τῆς Κρήτης.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Εὐλόγος εἶνε ἡ αἰσιοδοξία ἡ διαπνεύουσα τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρον ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Εὐλόγοι αἱ ἐλπίδες αἱ κρατοῦσαι ὑπὸ σφραδῶν συγίνησιν τὸ Ἑλληνικόν.

Εβλογος ἢ πάνδημος προαίσθησις, ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ Κρήτη εἶνε Ἑλλάς. — Δὲν εἶνε μόνον τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἡμῶν. Δὲν εἶνε μόνον ὁ πόθος ὁ γενῶν τὴν ἐλπίδα. Εἶνε αὐτὰ τὰ πράγματα. Καὶ αὐτὰ, ὅχι μόνον ἡ συνείδησις τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐθαρρύνουσι εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐνεργείας. Εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνάς της καὶ εἰς ὅλα τὰ δεινά της εἶχεν ἡ Κρήτη ἀντιλήπτορα τὴν Ἑλλάδα, τὴν πάντοτε ἐλπίζουσαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσίν της, δικαιοτάτην ἀμοιβὴν τῶσων αἱμάτων, τῶσων θυσιῶν. Ἄλλ' ἀνθίσταντο τότε τὰ πράγματα, τῶσον ἐκ Τουρκίας, ὅσον καὶ ἐξ Εὐρώπης. Αὐτὰ ἐματαίοναν πάντοτε τοὺς πόθους καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πράγματα αὐτὰ εἶνε σήμερον ὑπὲρ ἡμῶν. Τοῦτο βεβαίως θὰ ἀντελήφθη ἡ Κυβέρνησις:....

×

Τὸ «**Ἄστυ**». — Θὰ ἦτο βέβαια εὐχῆς ἔργον, ἂν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως εὕρισκετο ἀνὴρ εὐτολμος, ἀποφασιστικὸς, δξὺς εἰς τὸ ν' ἀντιλαμβάνεται, ταχὺς εἰς τὸ νὰ συλλαμβάνη, γοργὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ. — Εἶνε γνωστὸς ὁ περὶ τοῦ Βίσμαρκ θρύλος πρὸ τῆς μάχης τῆς Σαδόβκς. Εἶχε τὸ ρεβόλβερ παραπλεύρως του καὶ ἀπὸ τοῦ στραταρχείου περιέμενε τὴν ἐκβασιν τῆς μάχης, παρακολουθῶν ἐν ἀγωνίᾳ τὰς δραματικὰς αὐτῆς φάσεις. — Ἐὰν ἠττώμεθα, ἔλεγε κατόπιν, θὰ ἐπέταγα τὰ μυαλά μου εἰς τὸν ἀέρα! — Ἀντὶ τοῦτου ἔχομεν τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἡ κοινὴ γνώμη, ὁ Βασιλεὺς, ἡ ἀντιπολίτευσις, ὁ τύπος βγάζομεν κάθε γενναῖον μέτρον, ὅπως οἱ ὀδοντοῖατροὶ τὰ δόντια. Καὶ εἰς κάθε τράβιγμα τῆς ὀδοντάγρας ἔχομεν πόνον φοβερὸν, μούδισμα τῆς σιαγόνας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, σιωπὴν καὶ ἀγωνίαν διὰ νὰ ἴδωμεν μὴν τύχη καὶ ἔπαθε τίποτε ὁ συμπαθητικὸς ἀσθενὴς, ὅστις ἔλεγε προχθὲς περὶ ἐκτουτο ἐν τῇ Βουλῇ αὐτολεξεί: « Ὑπάρχει ἡ πρόληψις, ὅτι εἴμεθα ἐπαρκεῖς, καὶ εἴμεθα ἐπαρκεῖς διότι ἐκρίθημεν ἐπαρκεῖς ».

×

Ἡ αὐτή. — (Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα τοῦ «**Ἄσπεως**»). — Πύλος, 30 Ἰανουαρίου. — Τὰ Ἀγγλικά ἐξακολουθοῦν νὰ ναυλοχοῦν εἰς τὸν λιμένα μας. Οἱ ἀξίωματικοὶ ἐπισκέπτονται

τὰ ἱστορικὰ μέρη μας. Ἡ μουσικὴ τῶν Ἀγγλικῶν πολεμικῶν πλαινίζει τὸν ἔθνικόν Ἑλληνικόν Ὑμνον. Αἱ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις τὰς περὶ ἀναχωρήσεως τοῦ τορπιλλικοῦ Στόλου μὲ τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον μετεφράσθησαν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ἀξιωματικούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεποιήτην αἰσθησιν.

×

Ἡ αὐτή. — Κατ' εἰδήσεις, αἵτινες ἐλήφθησαν ἐξ Ἡρακλείου κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον, ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπειλητικὴ κατάστασις δὲν μετεβλήθη. Οἱ κυβερνηταὶ τῶν ὀρμούντων ἐκεῖ ξένων πολεμικῶν πλοίων καὶ τοῦ ἡμετέρου εὐδρόμου «Μιαούλης» ἐξῆλθον μετὰ προηγουμένην πρὸς ἀλλήλους συνενόησιν ἐν μεγάλῃ στυλῇ καὶ ἐπεσκεφθησαν τὸν Μουτεσαρίφην τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ζητήσαντες παρ' αὐτοῦ ὅπως διευκολύνη τὴν ἀκώλυτον ἀναχώρησιν τῶν Χριστιανικῶν οἰκογενειῶν, τὰς ὁποίας ἐπὶ ἀπειλῇ γενικῆς σφαγῆς περικοπίζει ὁ μινόμενος Μουσουλμανικὸς ὄχλος, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θ' ἀναγκασθοῦν νὰ λάβουν μέτρα βίαια, ὅπως διασπύσων τὴν ἄλυσιν τῶν Ὄθωμανῶν, οἵτινες εἶνε περικοπημένοι εἰς τὸ παράλιον. Ὁ Μουτεσαρίφης μεθ' ὅλην τὴν προθυμίαν, μετὰ τῆς ὁποίας ἤκουσε τὰς συστάσεις τῶν Κυβερνητῶν, ἐδήλωσεν ὅτι βίαια μέτρα θὰ ἐπροκάλουν φοβερὰν αἱματοχυσίαν, ὑπεσχέθη δὲ, ὅτι θὰ καταβάλη πᾶν ἥπιον μέσον, ὅπως πείσῃ τοὺς Τούρκους νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀναχώρησιν. Ἐν τούτοις ἀπίθανον φέρεται, ὅτι θὰ κατορθωθῇ τοῦτο, διότι ὁ ὄχλος ἀπέφυγε πάντα χαλινόν, δὲν ἐννοεῖ δὲ νὰ ὑποταχθῇ οὔτε εἰς τὰς συμβουλὰς, οὔτε εἰς τὴν βίαν. Ἐνὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα Ἡρακλείου εὐρίσκονται ἐξ, ἧτοι τὸ Ἑλληνικὸν «Μιαούλης», ἐν Γαλλικόν, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Ρωσικόν καὶ ἐν Ἰταλικόν.

×

Ἡ αὐτή. — Τρίκαλα, 30 Ἰανουαρίου. — Οἱ διοικηταὶ τῶν Βιτωλίων καὶ Ἰωαννίνων ἐζήτησαν ἀπὸ Ἀλβανούς βέηδες νὰ συγκροτήσουν ἄτακτα σώματα—ὑπὸ ἀτομικὴν ὁμωσιν αὐτῶν τῶν βέηδων ἐγγύησιν νὰ μὴ διαταράξουν τὴν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τάξιν—καὶ νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων ἀνταρτῶν.

×

Ἡ αὐτή.— Σῦρος 31 Ἰανουαρίου, 1 1)2 μ. τὸ μεσον. Ἡ «Μυκάλη», ἀποπλεύσασα ἐκ Χανίων ἐβδόμην ὥραν πρωί, κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὴν ἐσπέρην, δεκάτην, κομίσασα 230 πρόσφυγας ἐξ ὧν πέντε τρυματίαι ἐπικινδύνως. Οἱ πρόσφυγες ἀποβιβάζονται οἱ πλεῖστοι τὴν πρωίην, ὀλίγοι δὲ μόνον ἀπόψε. «Μυκάλη» ἐκόμισε φάκελλον Προξένου διὰ Κυβέρνητην, ἀποστελλόμενον ἀπόψε. Τὰ Χανία πολιορκοῦνται στενωῶς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν. Οἱ Τοῦρκοι ὀλονέν ἐνδίδουσιν ἐξχδυνατιζόμενοι. Τὰ Χανία ἐὰν οἱ ἐπαναστάται ἔχωσι πυροβόλα παρὰδίδονται τάχιστα. Οἱ ἐπαναστάται ἔχουσιν ἀνάγκην πολεμοφοδίων. Εἰς τὰ Χανία ἔμεινεν εἷς καὶ μόνος Χριστιανὸς γέρον. Ἀγήματα Ἑλληνικά ἐξέρχονται εἰς τὴν ξηρὰν συνοδεύοντα τὸν Πρόξενον. Ὁ τορπιλλικός Στόλος ἀπέπλευσεν ἐκ Μήλου εἰς Κρήτην.

×

Ἡ αὐτή.— Ζητοῦν διέξοδον.— Ἐὰν δὲν γνωρίζωμεν ὅποια γινώμκι καὶ σκέψεις ἀνταλλάσσονται σήμερον μεταξύ τῶν διαφόρων Ἀνακτοβουλίων περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, γνωρίζομεν ὅμως καὶ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ἐν σπουδαιότατον γεγονός: ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν διεμαρτυρήθησαν εἰσέτι διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος. Τοῦ γεγονότος τούτου ἡ σπουδαιότης οὐδένα λαμβάνει. Ἐὰν ἡ στάσις αὕτη τῶν Δυνάμεων ἀφείλεται εἰς τὴν διαφωμίαν τὴν μεταξύ αὐτῶν κρατοῦσαν, τὸ καθῆκον τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος εἶνε πλέον φανερόν. Αὐταὶ αἱ Δυνάμεις διὰ τῆς στάσεως τῶν ὑποδεικνύουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τί πρέπει νὰ πράξη πρὸς ἀποσόβησιν σοβαροτέρων περιπλοκῶν ἐν Ἀνατολῇ. Αἱ Δυνάμεις ζητοῦσι προφανῶς διέξοδον. Καὶ ταύτην δύναται ὡς χάριν νὰ παράσχη εἰς αὐτάς μόνον ἡ Ἑλλάς. Ἐὰν αἱ Δυνάμεις δὲν τολμοῦν νὰ ὁμοφωνήσουν, δὲν τολμοῦν ὅμως καὶ νὰ διαιρεθοῦν. Καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται τὸ μέγα ἡμῶν κέρδος. Ἄλλως καλῶς ἐννοοῦσιν αὐταὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀδυνατεῖ σήμερον νὰ κρατήσῃ ἀδρανεῖς τοὺς βραχιόνάς της καὶ ὅτι δὲν ἀντέχει πλέον νὰ μεταβάλλεται ἐκάστοτε εἰς νοσοκομεῖον καὶ πτωχοκομεῖον, φιλοξενοῦσα τὰ πεινῶντα καὶ γυμνὰ τέκνα της. Περὶ τούτου αἱ Δυνάμεις σήμερον εἶνε πεπεισμένοι, ὡς ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὅχι πλέον αἰσθήματα ἀπλῆς φιλαν-

θρωπίας, ἀλλ' ὑπέρτερα καθήκοντα τιμῆς καὶ δικαίου θὰ καθοδηγήσωσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν πρὸς ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

×

Ἡ «Ἐστία». — Ἐξ ἐπιστολῆς ἀπὸ 28 τρέχοντος σημαντικωτάτου ἐν Κωνσταντινουπόλει προσώπου, ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς :—Τὸ Κρητικὸν ζήτημα μέγαν ἐνθουσιασμὸν ἐπέβαλεν εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας, γινώσκοντας ἄλλως ἄριστα τὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους. Χρήματα τουρκικὰ δὲν ὑπάρχουσι. Στρατὸς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κινηθῇ, ἥκιστα δὲ τὰ πλοῖα. Τούτων μόνον τρία θωρηκτὰ τρίτης τάξεως δύνανται νὰ πλεύσωσι, διανύοντα περὶ τὰ τέσσαρα μίλλια καθ' ὥραν, καὶ τὰ ἐξ τορπιλλοβόλα, κάλλιστα ταχῦτα, ἀλλ' ἐστερημένα πληρώματος καταλλήλου. Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Κρήτης ἐτηλεγράφησε χθὲς ζητῶν τὴν ἄμεσον ἀποστολὴν τροφῶν, ὅπως μὴ λοιμοκτονήσῃ ὁ στρατὸς. Ὁ τροφιδότης Κρῆς Μητσοτάκης, εἰς ὃν καθυστεροῦνται 70,000 λίραι, ἐζήτησε χρήματα πρὸς τοῦτο, κατωρθώθη δὲ νὰ εὑρεθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς φόρτωσιν ἐνὸς ἀτμοπλοίου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εὑρίσκεται. Ἴσως ἐν τούτοις δυνηθῶν νὰ ἀποστείλουν δι' ἀτμοπλοίου τῆς Ὁθωμανικῆς ἐταιρίας Μαχσουσέ, ἐκτὸς ἐὰν ἀναστείλῃ αὐτοὺς ὁ ἀπὸ τῶν τορπιλλικῶν μας φόβος. Ἀλλὰ τροφὰς μόνον, οὐχὶ ἄλλα ἐφόδια. Οἱ Τούρκοι οὐδὲν λέγουσι περὶ Κρήτης. Οὐδεμίαν παράστασις μέχρι τῆς ὥρας ταύτης (3 μ.μ.) πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, οὔτε ἐκ μέρους τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων ἐγένετο. Τούναντίον δὲ ἐκ μὲν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπεδείχθη ὅτι θεωρεῖται φυσικὴ καὶ δικαιολογημένη ἡ ἀποστολὴ τοῦ Στόλου, τῶν δὲ πρεσβευτῶν μόνος ὁ τῆς Ρωσσίας κατακρίνει τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος. Βελοπόλεμον ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τὸ ἐνταῦθα διπλωματικὸν σῶμα ἡ στάσις τοῦ λαοῦ ἐν Ἑλλάδι, καὶ μάλιστα ἡ τῆς Βουλῆς, ἡ ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Στόλου. Ἐνός διπλωμάτης μοι ἔλεγε πρὸ ὀλίγης ὥρας : « Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς σας. Εἰς δεδηλωμένον ἀποκλεισμόν (blocus déclaré) τῆς Κρήτης, ὅπως εἶνε ἤδη πραγματικὸς (effectif), θὰ καθίστα

ἀδύνατον καὶ ὑπὸ πλοίων οὐδετέρας σημαίας τὸν σιτισμὸν Χανίων. Οὕτω ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Κρήτης θὰ ἐγκαθιδρύετο ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις καὶ τὸ ζήτημα θὰ ἐλύετο ἀφ' ἑαυτοῦ.» Τοσοῦτον μεγάλοι εἶνε σήμερον οἱ περισπασμοὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὥστε σφόδρα ἀμφίβολον ἂν θὰ ἔχη διάθεσιν ἡ Πύλη νὰ σκεφθῇ περὶ Κρήτης.

×

Ἡ αὐτή.—Αἱ Ἐπαρχίαι καὶ ἡ Κρήτη.—Σπανίως τοιοῦτον ἐνθουσιασμὸν ἤσθάνθη ὁ λαὸς τῶν Ἐπαρχιῶν ὅσον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Κατακλύζουσι τὸ γραφεῖον ἡμῶν τηλεγραφήματα ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων, ἀγγέλλοντα διαδηλώσεις καὶ συλλαλητήρια καὶ ψηφίσματα τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Βασιλείαν, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν, ψηφίσματα τῶν συλλόγων, ψηφίσματα ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων, συνιστῶντα τὴν ἀντὶ πάσης θυσίας ἐνέργειαν τοῦ Κράτους πρὸς ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Βόλος, ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει μάλιστα τοῦ ἐκεῖ τάγματος εἰς Λάρισα, κατελήθη ὑπὸ φρενιτιδὸς συνοδύσας αὐτὸ μέχρι τοῦ σιδηροδρόμου. Ἡ Λάρισα, ἡ Ἀμφισσα, οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι τῆς Χαλκίδος, αἱ Πάτραι, ἡ Ζάκυνθος, ἡ Ἄνδρος, αἱ Καλάμαι, ἡ Ὑδρα ὁπόθεν οἱ ναῦται σπεύδουσι νὰ καταταχθῶσιν ἐθελονταί, ἡ Τρίπολις, ἡ Ἀχαΐα καὶ ἄλλαι πόλεις κατέχονται ὑπὸ ἀρχηγτοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὃν παντοιοτρόπως ἐκδηλοῦσι πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης. Θὰ εἶνε κριτικὸς τοιοῦτος ἐνθουσιασμὸς νὰ σβεσθῇ χωρὶς ἡ Κρήτη νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

×

Τὸ «Ἐμπρός».—Δὲν φοβούμεθα τὴν φρονὴν αὐτὴν ὅτι αἱ προσδοκίαι τοῦ ἔθνους, αἱ ὁποῖαι ἐστηρίχθησαν εἰς τὴν ἀναχωρησιν τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου, εἰμποροῦν ποτὲ νὰ διαψευσθοῦν. Βασιλόπαις ὅστις ἀπερχόμενος διεγείρει τοιαύτην θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ καὶ βλέπει γύρω του ἕνα λαὸν μακινόμενον ἐκ συγκινήσεως καὶ ἀγάπης μετὰ τῶν ὀφθαλμοῦν δακρυσομένων, μετὰ τῶν στήθη πνευστιῶντα, μετὰ τῶν στόματα ζητωκραυγάζοντα, ἐννοεῖ πολὺ καλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες τὸν ἀπέστειλαν ὅτι δὲν

ἐπιτρέφουσιν ἀπρακτοὶ ἐκ τοιαύτης ἐστρατείας. — Τὸ ἔθνος ἀπεφάσισε καὶ ἐπιμένει καὶ θὰ ἐπιμείνῃ μέχρι ἐσχάτων εἰς τὴν ἀπόφασίν τοῦ ταύτην. Ἡ ἢ Κρήτη ἐλευθέρα καὶ ἠνωμένη μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ γενικὴ ἀναστάσις τῆς Ἀνατολῆς, πόλεμος μέχρι ἐσχάτων, ἐμπρὸς ἐφ' ὅσον μένει πνοὴ εἰς τὰ στήθη τοῦ τελευταίου Ἑλλήνου. Κρατοῦντες τὸν δαυλὸν εἰς τὰς χεῖρας πλησίον τῆς πυριτιδαποθήκης ἐκείνης ἣτις λέγεται εἰρήνη, δυνάμεθα ν' ἀπειλήσωμεν τὴν στιγμὴν ταύτην ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ τῇ εἴπωμεν :— Ἀφοῦ ἐσὺ δὲν ἐστάθης ἱκανὴ νὰ σωφρονίσῃς τὴν ἀπιστον αὐτὴν ἀγέλην, κάθησε ἡσυχος νὰ τὴν διδάξω ἐγὼ τὴν φρόνησιν. — Ἡ Εὐρώπη ἄλλως τε εἶνε ἀνίκανος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν κακοποιὸν δυνάμιν αὐτῆς, διότι ἀφοῦ ἐνώπιον τῶν Βεηδῶν τῶν Χανίων ἕστατο ἀναποφάσιτος, πολὺ ὀλιγώτερον θὰ εὐρεθῇ σύμφωνος ὅπως πιέσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀποκλεισμός δὲν εἶνε παιγνίδι τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνεται δύο φορὰς, ἐὰν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλουν νὰ δώσουν ταχὺ τέλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν πρέπει νὰ σπεύσουν ὅπως καταλάβουν τὴν Κρήτην, νὰ τὴν καταλάβουν ὅσον δύνανται ταχύτερον, νὰ τὴν καταλάβουν πρὸ πάσης συνεννοήσεως καὶ πρὸ πάσης ἀποφάσεως, προλαμβάνοντες τὴν Εὐρώπην διὰ γεγονότος τὸ ὅποιον ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὅπως ἀνεγνώρισεν ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε, μέχρι καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κακουργιῶν τοῦ Σουλτάνου. — Ἐπικρατεῖ ἐν Εὐρώπῃ μία ἀστεία πρόληψις, ὅτι ἡ Ἑλλὰς προβαίνουσα εἰς τοιοῦτον διάβημα κινδυνεύει ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ μέγας γέρον τῆς Ἀγγλίας, ὡς εἶδον οἱ ἀναγνώσται εἰς τὴν χθεσινήν ἐκ Λονδίνου ἀνταπόκρισίν μας, ἐπικαλεῖται τὴν συνθήκην τοῦ 1831, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ Τουρκία δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ εἰσβάλλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸν καὶ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην θὰ τοὺς ἐξαγγέλωμεν τῆς πλάνης ὅταν ὁ ψοφοδεὴς Σουλτάνος τολμήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλὴν ταύτην. Διότι ὁ Ἑλληνισμὸς, ἐξεγειρόμενος ἐν ὅλῃ τῇ θέρμῃ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐντάσει τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, θὰ διαπράξῃ ἔργα ἄτινα θὰ καταπλήξουν τὸν κόσμον, ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, χρησι-

μοποιῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ιδέας τὸν παράφορον αὐτὸν ἐνθουσιασμόν, θὰ ἔδῃ περὶ ἑαυτὸν τοσαύτην δύναμιν καὶ τοσαύτας ἀφοσιώσεις καὶ τοσαύτην λατρείαν, ὥστε θὰ αἰθανθῆ συγκινήσεις τὰς ὁποίας ὀλίγοι βασιλεῖς ἐδοκίμασαν εἰς τὴν ζωὴν των.

×

Ἡ αὐτή.— Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον τορπιλικὸς στόλος κατέπλευσεν εἰς Κύθηρα, ἐκεῖθεν δὲ ἠνέχθη εἰς τὸ Κρητικὸν πέλαγος. — Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἶχε διαδοθῆ χθὲς, ὅτι Τοῦρκοι στρατιῶται ἀπεβιβάσθησαν προχθὲς εἰς Κρήτην καὶ ἄλλοι ἠμφισβήτουσιν τὴν ἔννοιαν τῶν διαταγῶν τοῦ Πρίγκιπος. Δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ βεβαιώσωμεν θετικῶς, ὅτι αἱ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ τορπιλικοῦ στόλου δοθεῖσαι διαταγαὶ εἶνε νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποβίβασιν κανενὸς Τοῦρκου στρατιώτου εἰς Κρήτην. — Ἡ γνώμη μας ἦτο ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς ψυχολογικῆς αὐτῆς στιγμῆς ὅπως καταλάβωμεν ἀμέσως τὴν νῆσον. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἥτις καταβάλλεται ἤδη καὶ τὸ σχέδιον ὅπερ ἐφαρμόζεται μᾶς πείθουσιν ἐντελῶς περὶ τῶν πατριωτικωτάτων ἀποφάσεων τῶν ἀναλαβόντων τὴν πρωτοβουλίαν, οἵτινες, ἄνευ ἀπροσδοκίτου τινὸς περιπετείας, ταχέως θέλουσιν ἀπολήξει εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης. Ἡ πείρα μᾶς ἐδίδαξε νὰ μὴ εἴμεθα αἰσιόδοξοι, ἐν τούτοις ἐν Ἑλλάδι οὐδέποτε κατεβλήθη σοβαρώτερη καὶ ἐντονωτέρα ἐνέργεια ἀπὸ τὴν στιγμὴν ταύτην, μὴ δυνάμενοι δὲ ν' ἀποκαλύψωμεν τίποτε ἐκ τῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην συμβάντων ἀρκούμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἐντὸς ἐλαχίστου θ' ἀναδώσῃ ἀπέραντον κραυγὴν ἐνθουσιασμοῦ ἐκ τῶν ἐπικειμένων γεγονότων.

ΤΗΝ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφημερίς.— Εὐσταθεῖς καὶ ἤρεμοι ἐπὶ τῶν εἰλημμένων ἀποφάσεων ἐμμένοντες, ὡς προσήκει εἰς λαὸν ἔχοντα πεποιθησιν εἰς τὸ δίκαιόν του καὶ συναίσθησιν τῆς ἰσχύος του, ἄς ἀτενίζωμεν πρὸς τὰ Χανιά, ὅπου σήμερον ἢ αὔριον ἀσφαλίζονται τῆς Κρήτης αἱ τύχαι, ἀλλ' ἄς προσέχωμεν πρὸς τὰ Θεσσα-

λικὰ σύνορα, ὅποθεν ἐξαίφνης δύναται νὰ ἐνσκήψῃ ὁ κίνδυνος. Πέραν τῶν πρὸς βορρᾶν ἡμετέρων συνόρων, ἡ γῆ εἶνε Ἑλληνικὴ· ἀλλὰ δεσπόζουσι ἐπ' αὐτῆς οἱ Τοῦρκοι· τοὺς ἔχομεν γείτονας· καὶ ὁ γνωρίζων ὅτι παρὰ τὸν οἶκόν του ἐλλοχεύουσι θηρία λυσσαλέα, ὀφείλει νὰ ἐγρηγορῇ καὶ νὰ παρασκευάζῃ τὴν ἄμυναν ὑπὲρ τῆς ἰδίας τοῦ ὑπάρξεως..... Τὰ παρὰ τὰ σύνορά μας στρατεύματα πρέπει νὰ ἐνισχυθῶσιν ἐπαρκῶς, οὐχὶ ὅπως ἀποκρούσωσι τὴν εἰσβολὴν, ἣν δὲν φοβούμεθα, ἀλλ' ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ριφθῶσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν διώκοντα τὰ Μουσουλμανικὰ θηρία, τὰ ὅποια θὰ κολυμδήσουν εἰς Ἑλληνικὸν αἷμα, ἂν ἀφειθῶσι μόνα ἐναντίον τῶν ἀόπλων καὶ ἀνυπερασπίστων ἐκείνων πληθυσμῶν. Ἡ στιγμή εἶνε κρισιμωτάτη· ὅλαι αἱ δυνάμεις τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ ἐνταθῶσιν εἰς μίαν ὑπεράνθρωπον ἐνέργειαν, ἀλλὰ συντεταγμέναι καὶ ὑπείκουσαι εἰς μίαν θέλησιν, εἰς ἓν πρόσταγμα· εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς Κυβερνήσεώς του.

×

Ἡ αὐτή.— Κατὰ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα καὶ ἡ Κάσος καθὼς καὶ ἡ Κάρπαθος, αἰτίνες ἀνήκουσιν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Κρήτης, ἐξηγέρθησαν συμμεριζόμεναι τὸ κίνημα τῆς Κρήτης. Ἀπόδειξις τῆς συμμετοχῆς των εἶνε ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν Συνέλευσιν τῶν Κρητῶν.

×

Ἡ αὐτή.— Θεωρεῖται πιθανωτάτη ἡ εἰσβολὴ πεντακισχιλίων Γκέγκηδων εἰς τὴν Μακεδονίαν ἢ καὶ τὴν Θεσσαλίαν. Σχέδιον τοιοῦτον ὑπάρχει οἱ δὲ Τοῦρκοι ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ τὸ ἐκτελέσωσιν. Ἐκ Ἀκρίσσης δὲ ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Βέηδες τῆς Κοζάνης ὤπλισαν τοὺς Κονιάρους ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ διάδημα προέβησαν καὶ οἱ Βέηδες τῆς Διαψίστης ὀπλίσαντες τοὺς βκαλάδες Τούρκους. Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν παραμεθορίων μερῶν μὴ ὄντες ἔνοπλοι διατελοῦσιν ἔντρομοι.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις».— Θαρροῦμεν! Ὅχι ἀπὸ αἰσιοδοξίαν ἀόριστον. Ὅχι ἀπὸ ἐλπίδας ἀστάτους. Ὅχι ἀπὸ πεποιθήσιν ἐπὶ τὸ δίκαιον. Ὅχι ἀπὸ θαυμασμὸν εἰς τὴν θέλησιν τῶν Κρητῶν

μόνον, και τὸν ἠρώισμόν των τὸν ἀπαράμιλλον, και τὰς θυσίας των ὅσας πουθενὰ ἀλλοῦ και ποτὲ δὲν εἶδε κινεῖς ἀγῶν ἐλευθερίας. Θαρρεῖτε! μᾶς λέγουν τὰ πράγματα. Και τὸ Ἔθνος ὅλον τὸ ἀντελήφθη. Μετ' αὐτὸ δὲ και ἡ Κυβέρνησις. Θάρρος και τόλμην ὑπαγορεύει ἡ φρόνησις τὴν φορὰν αὐτὴν, ὄχι ἡ ἀπελπισία. Φρόνησις τὴν ὁποῖαν οὔτε ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ ἀρνηθῆ, ἀφοῦ και μᾶς τὴν ὑπέδειξε κατόπιν τῆς ἀδρανεῖας τοῦ Μαῖου.—... Ἡ θέσις ἡμῶν και τῆς Τουρκίας ἡ κατάστασις ἐμπνέει τὸ θάρρος, ἡ διεθνὴς δὲ γνώμη ἐπιβάλλει τὴν τόλμην. Ἀλλὰ τόλμην ταχεῖαν. Τόλμην εἰς πράγματα, ὄχι εἰς δικαιοσύσεις. Μὲ δικαιοσύσεις ἂς συνεννοῦνται αἱ Δυνάμεις. Ἡ Ἑλλάς ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Κρήτης νὰ τὴν καταλάβῃ. Και ἡ κατάληψις ἡ ἐπίσημος πρέπει νὰ τεθῆ ὡς γεγονός εἰς τὰς περικιτέρω συνεννοήσεις τῶν Δυνάμεων. Θὰ ἦνε δεινότατον τραῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἂν και τώρα μᾶς προλάβῃ καμμία ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων ἱκανὴ νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐλπίδα, τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Κρήτη πλέον εἶνε Ἑλλάς!

×

Ἡ αὐτὴ.—... Ἡ ἀποθάρρυνσις ἐκ τῶν ἐθνικῶν μᾶς ἀποτυχῶν ἀλλοίμονον ἂν αὐτὴ θὰ ἦνε ὀδηγὸς εἰς τὸ μέλλον. Ἀκριβὸς διότι πάντοτε ἀπετύχασμεν, δι' αὐτὸ ὀφείλομεν τώρα νὰ διπλασιάσωμεν τὰς δυνάμεις μᾶς, νὰ ἐκκατον ταπλασιάσωμεν τὸ θάρρος και τὴν πεποιθήσιν, ὅτι αἱ θυσίαι αὐταὶ θὰ μᾶς ἀποζημιώσουν και διὰ τὰς ἄλλας, και ἡ Κρήτη θὰ ἀποδοθῆ ἐλευθέρᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα....

×

Ἡ αὐτὴ.— Ἡ εἰδησις ὅτι ἡ Ρωσσία εἶνε εὐμενὴς εἰς τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης πρέπει νὰ ἐπιταχύνη τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὅχι νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐλπίδα μόνον· ἀλλὰ νὰ ὠθήσῃ και τὴν ἐνέργειαν. Ἄς μὴ λησμοῶμεν, ὅτι εἰς τὰ ὅσα ἡ Ρωσσία ἐξέφρασε και ἐπίσημως τὴν γνώμην της αὐτὴν, ἀνέλαβε δὲ και τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τὴν προτείνῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις. Ἀλλὰ δὲν ὑπερίσχυσε. Βεβαίως ἡ θέσις της εἶνε ἄλλη σήμερον. Και ἡ ἰδικὴ μᾶς δὲ ἀπέναντι ὅλων τῶν Δυνάμεων. Και ἡ τῆς Τουρκίας ἀπέναντι και ἡμῶν και τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἡ

Κυβέρνησις εφείλει νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἐξ ἀντιζηλίας πρὸς τὴν Ρωσσίαν διαφωνίαν τῶν Δυνάμεων. Καὶ θὰ τὴν προλάβῃ μόνον μὲ πράγματα. Ὁχι πρὸς Θεοῦ εἰς τὰ διπλωματικά ἀρχεῖα· ἀλλ' εἰς τοὺς κάμπους τῆς Κρήτης. Ἐκεῖ μόνον θὰ ἐπιτύχη ἡ Ἑλλάς τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων.

×

Ἡ αὐτή.— Ἐκ τηλεγραφήματος ὡς λέγεται πρὸς τινὰ τῶν ἐνταῦθα διπλωματῶν συνάγεται, ὅτι ἡ Ρωσσία ἤρχισε νὰ μεταβάλλῃ στάσιν ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ δεικνύει διαθέσεις ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ εἰδήσις αὕτη συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διπλωματικὰς ἐνδείξεις. Μέχρι τοῦδε αἱ Δυνάμεις ἀδρανοῦσιν, οἱ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις, οἱ ὅποιοι ἄλλοτε ἀνεφαίνοντο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, φαίνεται ὡς νὰ περιέπεσαν εἰς λήθαργον. Τοῦτο ἀποδεικνύει σιωπηρὰν ἐπιδοκιμασίαν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀντιλαμβάνεται καλῶς τὰ πράγματα.

×

Ἡ αὐτή.— Ἡ φήμη τῆς συγκεντρώσεως χιλιάδων Ἀλβανῶν καὶ Γκέκῆδων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μεθόρια, ὡς ἦτο ἐπόμενον συνετάραξε πολλούς. Καθ' ἃ ἐμάθομεν τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε τὴν πολλαχόθεν ἐνίσχυσιν τῶν συνόρων, λέγεται δὲ ὅτι καλοῦνται δύο εἰσέτι ἡλικίαι ἐφεδρείας, πλὴν τῆς ἤδη προσκληθείσης διὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια, καὶ ὅτι σήμερον ἢ αὔριον δημοσιεύεται τὸ περὶ τούτου διάταγμα. Πρὸς τούτοις ὅλα τὰ ἐνταῦθα σώματα, πλὴν τοῦ πρώτου πεζικοῦ Συντάγματος, διστάχθησαν νὰ ἦνε ἔτοιμα πρὸς ἀναχώρησιν εἰς πρώτην διαταγὴν.

×

Ἡ αὐτή.— Περίεργον φαίνεται πῶς οἱ ἐνταῦθα Ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων δὲν ἔκαμαν παραστάσεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ στόλου εἰς Κρήτην. Εὐλόγως δὲ ἐκλαμβάνεται τοῦτο ὡς σημεῖον ἐνθαρρυντικόν. Ἡ πεῖρα μᾶς ἐδίδαξε πόσον δυσκόλως ἐπιτυγχάνεται ὁμοφωνία τῶν Δυνάμεων εἰς παρόμοια ζητήματα.....

.....—'Εγένοντο ὁμως ἄλλαι βολιδασκοπήσεις ἀρμοδίως ἐν Εὐρώπῃ, καὶ αἱ μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας Δυνάμεις φαίνεται ὅτι ἐξετίμησαν ἐπαρκῶς τὴν θέσιν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑλλάδος ὅπως σπεύσῃ εἰς ὅ,τι τὸ καθήκον πρὸς τὴν Κρήτην ἐπέβαλε. — Πρόσωπον δυνάμενον μεγάλως νὰ βαρύνῃ εἰς τοιαῦτα ζητήματα, λέγεται ὅτι εἶπεν· «Ἡ Ἑλλάς βεβαίως ὀφείλει νὰ βοηθήσῃ καὶ ὑπερασπίσῃ τὰ σφαζόμενα καὶ ἀτιμαζόμενα τέκνα τῆς! Ὅθ' ἦτο πολὺ ὀδυνηρὸν ἀν' ἡ Εὐρώπῃ ὀλόκληρος δὲν ἀναγνωρίσῃ καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος τὰ δίκαια.» — Ἄλλο δὲ πρόσωπον διπλωματικόν, λέγεται ὅτι εἶπε : «Δὲν ἤξεύρω τί θ' ἀποραπίσουν αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἤξεύρω τί ἔπρεπε ν' ἀποφασίσῃ ἡ Κυβερνητικὴ τῆς Ἑλλάδος!» — Μᾶλλον ὠρισμένως, ἐννοεῖται, δὲν δύνανται νὰ γράφωνται ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν γράφομεν δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι ἡ διπλωματικὴ θέσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εἶνε ἀρκετὰ εὐάρεστος σήμερον. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ σπεύσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς.

×

Ἡ αὐτή. — Λονδίνον, 31 Ἰανουαρίου. — Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» καὶ τὰ «Ἡμερήσια Χρονικά» εἶνε πολὺ συμπαθεῖ μετὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου.

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης συνοψίζεται εἰς μίαν φράσιν : — Ἀπεργία τῶν Δυνάμεων! — Ἡ Εὐρώπῃ δὲν φαίνεται. Ἡ Εὐρώπῃ δὲν ἀκούεται. Ἡ Εὐρώπῃ δὲν ἐνεργεῖ. — Ἐνώπιον τῆς Ἑλλάδος ἐκτείνεται τὸ πεδίου τῆς ἐνεργείας ἐλευθερον. Οὐδὲν δύναται ν' ἀναστείλῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ βαδίσῃ ἐμπρός. — Ὅθ' ἐλευθερώσῃ τὴν Κρήτην. Καὶ ἐὰν κανεὶς ἀντισταθῇ, τόσον τὸ χειρότερον. Ὁλόκληρον τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα θ' ἀνακινήθῃ. — Μέχρι τοῦδε ὁμως δὲν ὑπάρχει τοιαύτη ἐνδειξις. Πρὸς τὸ παρὸν αἱ Δυνάμεις ἀπεργοῦν καὶ οἱ Κρήτες ἐνεργοῦν.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐν βῆμα ἐγγύτερον εἰς τὸ τραυματισμένον, κατὰ γῆς ἀσπαίρον θηρίον! — Τὰ αἵματοβαφῆ μέλη του συσπει-

ρώνει εἰς τὴν φωλεάν αὐτοῦ, ἀνίκανον πλέον νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ σπηλαίου του διὰ νὰ ἔντιταχθῇ εἰς τοὺς θηρευτάς, ὅτινες μὲ τὰ προτεταμενα δόρατα περισφίγγουσιν ὅλον ἐν τὴν ζώνην τῆς σκοτεινῆς κατοικίας του. — Ὅλον τὸ θάρρος, ὅλη ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀπτόητος ὀρμὴ πρέπει νὰ διευθύνωσι τὴν ἐπιθεσιν κατὰ τῆς συγερᾶς ταύτης τρώγλης, διὰ νὰ σβεσθῇ ἡ τελευταία πνοὴ τοῦ ἀπὸ τῶν σπλάγγων του εἰσέτι θανατηφόρον ἰὸν ἐκφυσῶντος δράκοντος. — Μία μόνη ἀπόφασις στιγμιαία, τόσον μεγάλη κατὰ τὴν σύλληψιν ὅσον καταπληκτικὴ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἠδύνατο ἄλλοτε, ἠδύνατο πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν νὰ ἐπιφέρῃ τὸ θανάσιμον κτύπημα κατὰ τῆς μιαρᾶς τυραννίας. Καθαίρειται πανταχοῦ, τὰς τελευταίας αὐτῆς δυνάμεις συνέλεξεν ἐντὸς τῶν τριῶν ἀκροπόλεων τῆς Μεγαλονήτου, ἀγωνιζομένη ἐξ αὐτῶν τὸν ἀπηλπισμένον τῆς ἀγῶνα. Τὸ τέλος αὐτῆς ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ τότε ἐν μιᾷ στιγμῇ, μὲ ἓνα μέγαν κίνδυνον, μὲ μίαν πανέκλαμπρον νίκην. Τὴν νίκην ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ ἡ Ἑλλάς καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐνδόξου ἱστορίας τῆς νὰ προσθέσῃ τὴν ὠραιοτάτην σελίδα. — Ἡ Ἑλλάς δὲν ἐτόλμησε, δὲν ἠθέλησε· ἀλλ' ἡ Θεία Πρόνοια δὲν ἐγκατέλιπε τὸν λαόν της. Πνεῦμα ἐξ οὐρανοῦ ἐφώτισε τὴν καρδίαν του, ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου ἐπέθεσε τὴν εὐλογίαν της ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. . . . — Ἄς μὴ ζητῇ θαύματα ἀλλὰ ὁ χριστιανικός λαὸς τῆς Ἑλλάδος· ἄς μὴ περιμένῃ τὴν πλήρωσιν παλαιῶν προφητειῶν τῶν πατέρων του εἰς ἄλλας ἢ τὰς παρούσας ἡμέρας. — Ἀλλὰ τὰ βλέμματα αὐτοῦ πλήρη μεγαλόφρονος πεποιθήσεως, πλήρη πίστεως καὶ ἐλπίδος, ἄς στρέφῃ πρὸς τὴν Κρήτην, ἄς περιμένῃ παρ' αὐτῆς τὸ ἐνδοξον τέλος μακρῶν ὡς οἱ αἰῶνες ἀγῶνων. — Μία μόνη ἀπόφασις, μία μεγάλη ἰδέα πρέπει νὰ πληροῖ τὴν ψυχὴν ἡμῶν εἰς τοὺς τελευταίους σταθμοὺς τῆς ποιητρᾶς ὁδοῦ, ἣν ἐπὶ χρόνους δεινούς καὶ καιροὺς πικροὺς βραδίζομεν μετὰ μόχθων, μετὰ θλίψεων, μετὰ στεναγμῶν καὶ δακρύων. — Ὁ ἀγὼν πρέπει νὰ τελειώσῃ ἐν Κρήτῃ· μία γενναία πράξις καὶ πάντολμος ἀπόφασις πρέπει νὰ συλλεξῇ τὰς δυνάμεις ἡμῶν πάσας, μὲ θυσίας, μὲ ὄπλα, μὲ μηχανὰς, μὲ τηλεβόλα, νὰ δοθῇ τὸ τελευταῖον κτύπημα κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ τυράννου, κατὰ τοῦ τελευταίου προμαχῶνος τῶν ἀγρίων αὐτοῦ ὑπηρετῶν, τῆς πρώτης ἀκροπόλεως

τῆς ἐλευθερίας τῆς Κρήτης. — Παρὰ τὰ Χανία αὔριον ἢ μεθαύριον ρίπτεται ὁ κύβος τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἀγῶνος, τὸν ὅποσον ἀγωνίζεται μετὰ τὴν ἐσχάτην ἀπόφασιν ὁ λαὸς τῆς Κρήτης. Τίποτε ἂς μὴ στερηθῶσιν οἱ πολεμισταί, αἵτινες εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν κρατοῦσι σήμερον τὴν σημαίαν τῆς Πατρίδος, ἵνα στήσωσιν αὐτὴν ἐνδιξον διὰ παντός ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τῆς αἱματοβαφοῦς πρωτευούσης τῆς Κρήτης. — Τοῦτο εἶνε τὸ ἱερώτατον τῶν καθηκόντων ἡμῶν κατὰ τὰς μεγάλας ταύτας ἡμέρας.

×

Ἡ αὐτή. — Καὶ εἰσῆλθομεν εἰς ἓν σταδίον σχετικῶς σιγηλὸν καὶ σχετικῶς ἤρεμον, ἀλλ' ἀπείρως πυρεττώδες καὶ ἀπείρως βραχνιστικόν, εἰς τὸ στάδιον τῆς προσδοκίας. Τώρα πλέον ὅλοι ἀναμένομεν, ὅλοι κυττάζομεν πρὸς τὴν Ἀνατολὴν, ὅλοι τείνομεν τὰ ὄψα, ὅπως ἀκούσωμεν τὸ τηλεβόλον τῆς ὑπερασπίσεως καὶ τὴν ζητωκραυγὴν τῆς ἐλευθερίας. — Εἰσῆλθομεν εἰς τὸ στάδιον τῶν ὀδύων. Ἡ θάλασσα ἐκεῖ κάτω ἐγκυμονεῖ πράγματα μυστηριώδη καὶ ἀδύνατα. — Τί θὰ γείνη; Ποῖον θὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα; Μία τάχα πομπόλυξ πάλιν διαλυομένη εἰς τὸ κενόν, μία ἀποτυχία, ἢ ὁ θρίαμβος καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν πόθων καὶ ἡ ἄμυνα ἢ δοξασιμένη καὶ ἡ Κρήτη ἐλευθερά καὶ ὁ ἀσπασμὸς τῶν ἐνοουμένων πλέον ἀρρήκτως ἀδελφῶν; — ... Καὶ ἀναμένομεν καὶ προσδοκῶμεν. — Τοιοῦτοτρόπως σχεδὸν θ' ἀνέμενον καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος μετὰ τὴν ἀποκαθήλωσιν τοῦ λαβδάρου τὴν ἀγγελθεῖσαν ἀνάστασιν ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ τάφου. — Καὶ πρόκειται περὶ ἀναστάσεως, περὶ ἀναστάσεως τῆς Κρήτης, περὶ ἀναστάσεως τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἐκπληρώσεως τῶν πόθων ὀλοκλήρου λαοῦ, περὶ πραγματοποιήσεως ἐνός τῶν ἰδανικῶν, τὰ ὅποια γεννῶνται ἐντός τῆς καρδίας τῶν Ἑλλήνων. — Ἐμπρός! ἂς ἐξακολουθήσωμεν ἀτενίζοντες τὴν Ἀνατολὴν ὅπου τεταίνεται τοῦ ἡλίου ἡ ἐμφάνισις. Εἴθε ἡ προσδοκία νὰ μὴ εἶε μακρά! Εἴθε ὁ πυρεττὸς τῆς καὶ ὁ καρδιόκτυπος καὶ ἡ συγκίνησις τῆς νὰ μὴ μᾶς ἐξαντλήσῃ καὶ δὲν ἔχομεν πλέον δυνάμεις διὰ τὴν χαρὰν. — Καὶ πρὸ πάντων, ἂς εἴμεθα αισιόδοξοι καὶ ἂς πλημμυροῦν τὰ στήθη μας ἢ ἐλπίς καὶ ἂς ἀτενίζωμεν τὴν θάλασσαν μετὰ ἐμπιστοσύνην, βέβαιοι εἶτι θὰ ἔλθουν ἐκείθεν εὐαγγέλια χαρᾶς.

Ἡ αὐτή.—Γενομένου πολεμικοῦ συμβουλίου μεταξύ τῶν Μοιράρχων τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐν Χανίοις, οἱ Κυβερνηταὶ ἤξιωσαν, ὅπως, ἐν περιπτώσει προσβολῆς τῶν Χανίων ὑπὸ τοῦ κ. Ράϊνεκ, εἰδοποιηθῶσιν οὔτοι πρὸ τεσσαράκοντα ὥρων.— Διαψεύδεται ὁμῶς κατηγορηματικῶς ἡ εἰδήσις, καθ' ἣν, χαρακτηρισθέντος τοῦ ζητήματος τῆς Κρήτης ὡς Εὐρωπαϊκοῦ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων, οἱ Μοίραρχοι ἐδήλωσαν εἰς τὸν κ. Γάϊνεκ, ὅτι, ἐν περιπτώσει προσβολῆς ὑπ' αὐτοῦ τῶν Χανίων, θὰ διαμαρτυρηθῶσιν.

×

Ἡ αὐτή.— Ρώμη, 31 Ἰανουαρίου. — Μέγας ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης. Αἱ περὶ τῆς νήσου εἰδήσεις προκαλοῦσι γενικὸν ἐνθουσιασμόν. Ὁ τύπος ἐκφράζεται εὐμενέστατα.

×

Ἡ αὐτή.— ... Τὴν Πύλην τὰ γεγονότα ταῦτα εὐρίσκουσιν ἐν μέσῳ τῆς πάλης κατὰ τῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἔγινε ζήτημα ἢ ἐξεύσεις τῶν ὁδοιπορικῶν τῆς εἰς Καμαρόν (τῆς Ἀραβίας) ἀποστελλομένης ἰατρικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιβίωσιν τῶν κατὰ τῆς πανώλους μέτρων, ἕως ὅτου τὰ ἐδάξεισεν ἡ μικτὴ ὑγειονομικὴ διεύθυνσις, ὅπου δὲν δύνανται ἀπὸ μνηνὸς καὶ πλέον νὰ πληρώσουν τὰς συνδρομάς τῶν διὰ τὴν ὑπερσίαν ἀναγκαιουσῶν ἐφημερίδων, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀποφασισθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀποστολὴ στρατοῦ εἰς Κρήτην; — Οἱ πρὸ ἔτους ἀποσταλέντες ἐπανάκαμψαν κακῶς ἔχοντες εἰς τὰς ἐστίαις, καταρῶμενοι τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὄπλα, εἶνε δὲ λίαν πιθανὸν εἰ θὰ ἀρνηθοῦν τὴν ὑπακοὴν ἐν περιπτώσει κινητοποιήσεως. Ἀποστολὴ λοιπὸν στρατοῦ εἰς Κρήτην εἰνέ τι δυσκατόρθωτον. Τοσαύτη εἶνε ἡ οικονομικὴ ἔνδεια τῆς Τουρκίας, ὥστε, ἐκτὸς τοῦ συλλεγομένου ἐράνου, ἤρχισαν αἱ ἀρχαὶ νὰ εἰσπράττουν τῶρα κατὰ τὸ Ραμαζάνιον, ὅπου ὅλοι οἱ Τούρκοι σφύρουν τὴν νύκτα εἰς τὰ θεάτρα των, φόρον 1, 2 καὶ 3 γροσίων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν θεάτρων, παριστῶσαι τὸ μέτρον ὡς γενικὸν καὶ διὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ θεάτρα καὶ ὡς προσωριζόμενα διὰ τὸ Πτωχοκομεῖον. — Εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι οὐδεὶς σχεδὸν ὑπάρ-

χει εἰς τὸ Πωχοκομεῖον τοῦτο, ὅπερ ἐκτίσθη ἐπίτηδες μακρὰν τοῦ ἄστεως, διὰ νὰ μὴ βλέπη ὁ κόσμος τὴν κενότητά του. — Διὰ τὸ τελευταῖον δάνειον τῶν 250,000 λιρῶν (ἂν εἶνε δυνατόν νὰ ὀνομασθῇ δάνειον) ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ καταργήσῃ τὴν γεωργικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ κεφάλαιά της ὡς ἐγγύησιν! — Ἡ λεπτομέρεια αὕτη τηρεῖται λίαν μυστική. Μὲ τοιαύτην οἰκονομικὴν κατάστασιν εἶνε δυνατόν στρατιωτικὴ ἐνέργεια; Ἄς τὸ λάβουν ὑπ' ὄψιν οἱ κυβερνῶντες. Τὰ γραφόμενα εἶνε ἡ ἀλήθεια.

×

Ἡ αὐτή. — Αἱ εἰδήσεις περὶ εἰσβολῆς συμμοριτῶν Γκέκιδων εἰς Θεσσαλίαν ἤρχισαν νὰ θεωροῦνται ὡς πιθανώταται. Ὑπάρχουν θετικαὶ πληροφορίες παριστώσκι ὡς ἐπικείμενον τὸ Τουρκικὸν σχέδιον. Ἄνευ ἀναβολῶν, ἄνευ διαταγμῶν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ στείλῃ στρατὸν διὰ νὰ προλάβῃ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, τὰς ὁποίας ἐξυπλίζει ἡ Πύλη κατὰ τῶν Θεσσαλικῶν πληθυσμῶν. Ἡ εἰσβολὴ πρέπει νὰ προληφθῇ διὰ πάσης θυσίας. Ἐν ἀνάγκῃ ἄς κληθῶσιν ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ἡλικίαι τινές.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τὸν «Νέον Ἐλεύθερον Τύπον», ἡ δυσαναλογία τῶν δυναστευομένων καὶ τῶν ἀνθισταμένων εἰς τὸ ὑπέρτατον ἔθνικὸν αἶσθημα τῶν Κρητῶν καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν συμβίωσιν. Τὸ καθεστῶς δὲν δύναται πλέον νὰ διατηρηθῇ. Τὸ περυσινὸν ἔργον ἐναυάγησεν. Ἡ προσόρμισις τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων δὲν σκοπεῖ μόνον τὴν σωτηρίαν τῶν προσφύγων, ἀλλὰ καὶ ἐμπνέει ἐλπίδας αἰσιωτέρου μέλλοντος. — «Οἱ Κρητες συναισθάνονται τὴν δύναμίν των, τὸ δ' αἶσθημα τῆς ἐνώσεως εἶνε τὸ κυριαρχοῦν. Ἡ διπλωματία προσκαλεῖται ν' ἀποφασίσῃ, ἐάν τὸ αἶσθημα θὰ ὑπερισχύσῃ ἢ θέλει παρέμβῃ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας». — Ἀγγέλλεται ἐξ Ὀδησοῦ ὅτι δύο Συντάγματα διετάχθησαν νὰ εἶνε ἔτοιμα πρὸς ἀναχώρησιν. Ὁ προορισμὸς των τηρεῖται μυστικός. Ἐν Σύνταγμα διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς Βενδέρ. Ἡ φρουρὰ ἐνταῦθα ἀνέρχεται εἰς 25 χιλιάδας πεζικοῦ καὶ εἰς Σύνταγμα Κο-

ζάκων. Οἱ ἐν ἀδείᾳ ἀξιοματικοὶ ἀνεκλήθησαν κατεπειγόντως· οἱ
σωματάρχαι προσεκληθήσαν εἰς ἰδιαίτερον συμβούλιον μετὰ τοῦ
ἀρχηγοῦ. Ἀτμόπλοιον εἶνε ἕτοιμον ὅπως παραλάβῃ στρατόν.
Ἐπικρατεῖ γενικῶς ἡ ἰδέα ὅτι ἡ Ρωσσία σκοπεύει νὰ λύτῃ τὸ
Τουρκικὸν ζήτημα δι' αἰφνιδίας εἰσβολῆς εἰς τὸν Βόσπορον.

×

Τὸ «Σκοίπ».— Μία φωνὴ ἀκούεται πανταχόθεν, ἀπευθυ-
νομένη πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μας:— Πάρτε τὴν Κρήτην!— Καὶ ὁ
κ. Δηλιγιάννης στέκει μὲ σταυρωμένας τὰς χεῖρας, καὶ μόνον
ποῦ δὲν προσφέρει τὴν ἀνανδρὸν φράσιν:— Ὅχι... Δὲν τὴν θέλο-
μεν, διότι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐλαττώσωμεν ἔττω καὶ κατὰ σπι-
θαμὴν τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Σουλτάνου. — Ὁ Βασιλεὺς
ἔστειλε τὸν δευτερότοκον υἱὸν του. Τί ἄλλο θέ-
λετε νὰ σᾶς κάμῃ; Εἶνε γνωστὸν πόσον ἡμεῖς βδελυττό-
μεθα τὰ Αὐλικὰ θυμιάματα, ἀλλὰ δυνάμεθα καὶ νὰ μὴ ἐπικρο-
τήσωμεν εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ Στέμματος ἐθνικὴν ἀπόφασιν;
Λοιπὸν τί ἄλλο περιμένετε ἀπὸ τὸν Βασιλέα,
οὕτως ἐναργῶς ἐκδηλοῦντα τὰ φρονήματά του ἐπὶ
τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος; — Ἡ Ἀντιπολίτευσις καθ'
ἐκάστην σᾶς φωνάζει διὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ αὐτῆς Ἀρ-
χηγοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτέρου τῆς Ἑλλάδος βύ-
ματος: — Τολμύσατε, καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς
δράσεως συμεριζόμεθα τὴν εὐθύνην καὶ τοῦς
κινδύνους. Τολμύσατε μίαν ὥραν ἀρχίτερα... —
Αἱ Δυνάμεις ἀφίνουν ἐλεύθερα τὰ πλοῖά μας, αἱ Κυβερνήσεις
των δείκνυνται συμπαθεῖς, ἡ Εὐρωπαϊκὴ δημοσιογραφία εὐμενῶς
ἀναγράφει ἄρθρα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης
ἐνθουσιωδῶς ἀκούουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἡρωϊδῆς Νήσου. —
Τί ἄλλο θέλετε διὰ νὰ κουνηθῆτε; Θέλετε καὶ τὸ
φρόνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ρίψατε ἐν βλέμμα
εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν δημοσιευομένων τηλε-
γραφήματων, διὰ νὰ πεισθῆτε, ὅτι δὲν ἔμεινε πολίχνη
εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐγένετο διαδήλωσις ὑπὲρ τῶν
σφαζομένων ἀδελφῶν μας Κρητῶν. — Τί ἄλλο ἀναμένετε; Θέ-
λετε ἡ Εὐρώπη νὰ σᾶς παραδώσῃ τὴν Κρήτην; Θέλετε τὸν Βα-

σιλία νὰ ξιφουλκήσῃ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζετε ; Θέλετε νὰ σὰς ὀθοῦν καθ' ἑκάστην δίκην παραλύτων ; — Εἰπέτε τέλος πάντων τί θέλετε, διὰ νὰ μὴ πάρετε εἰς τὸν λαιμόν σας ἄλλην μίαν φορὰν τὴν Κρήτην καὶ κατασυντρίψετε τὸν Ἑλληνισμόν ὀλόκληρον. Ἐὰν αἰσθάνεσθε τὰς δυνάμεις σας ἐξηντημένας, ἀποσυρθῆτε. — Σὰς βεβαιούμεν, ὅτι μετὰ ἐν δυστύχημα ἔθνικόν τὸ τομάρι σας δὲν θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τίποτε.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις περιμένη νὰ ἐνισχύσῃ πρότερον ἐπαρκῶς τὴν μεθόριον γραμμὴν διὰ νὰ προβῆ εἰς τὸ τόλμημα τὸ ὁποῖον πλέον αἱ ὑπὲρ ποτε εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν περιστάσεις τῆς ἐπιβάλλουν, ἐὰν διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὰ σύνορα δύο ἢ τριῶν ταγματῶν εὐζώνων ἢ ἐνὸς συντάγματος πεζῶν ἢ μιᾶς καὶ πλειοτέρων πυροβολαρχιῶν ἀναβάλλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἔλαβεν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν, σημείον ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν γνωρίζει τελείως τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ποτὲ τῆς δὲν ἐνέκυψεν εἰς τὴν μελέτην τῆς πολεμικῆς ἱστορίας του. Καὶ ἡ ἱστορία αὕτη λαλεῖ εὐγλωττότερον πάσης φρονήσεως καὶ πάσης πείρας, τῆς ἐπαναλαμβάνει μὲ χίλια στόματα καὶ μὲ ἄλλα τόσα παραδείγματα ὅτι δὲν πρέπει νὰ χάνῃ καιρὸν διὰ τὰς μετασταθμεύσεις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλλῃ χάριν τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀμύνης, ὅτι εἶνε πλέον ἢ δειλία τὸ νὰ περιμένη τὴν κατασκευὴν ἑκατὸν χαρακωμάτων κατὰ μῆκος τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς διὰ νὰ τολμήτῃ μίαν ἀποβίβασιν ἐπὶ τῶν Κρητικῶν χωμάτων. Ἄτυχῶς αἱ περιστάσεις μᾶς προέλαβον. Κανεὶς δὲν πρέεβλεπε τὴν τελευταίαν ἐκρηξίν, κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ μαντεύσῃ ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς Κρήτης τόσον ταχέως θὰ ἐκτύπη θορυβωδῶς τὰς πτέρυγας τῆς. Ὅλοι ἐνομίζομεν ἀπέχουσαν τὴν στιγμήν ταύτην. — Ὅλοι ἐπιστεύομεν ὅτι ὑπὸ τὸ νέον πολίτευμα ἐφαρμοζόμενον θὰ ἐδίδετο καιρὸς καὶ εἰς τοὺς Κρήτας νὰ περισυλλέξουν τὰς δυνάμεις των, πρὶς ἀνανέωσιν τοῦ ἀγῶνος, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐτοιμασθῇ διὰ τὴν ὑποδοχὴν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς τῆς ἡρωικῆς Μεγαλονήσου. Τὰ γεγονότα ἐπῆλθον ταχύτερον πρὸ ὅσον ἀνε-

μένοντο, ραγδαία, ακατάσχετα, επιτάσσοιτα τὴν ἄμεσον δρᾶσιν. Δὲν ἦτο τότε οὔτε εἶναι τότε καιρὸς διὰ μεγάλας προπαρασκευάς, διὰ μεγάλα πράγματα. Ἡ πατρις καλεῖται νὰ συγμετάσχη τοῦ ἀγώνος μὲ ὅ,τι ἔχει καὶ δὲν ἔχει. Χρειάζεται περισσώτερον θάρρος καὶ ὀλιγωτέρα σύνεσις. Ἡ μεθορία γραμμῆ, ἐὰν δὲν εἶνε ἀσφαλὴς μὲ τὴν ὑπάρχουσαν ἐκεῖ στρατιωτικὴν δύναμιν, δὲν θὰ γείνη κατὰ πολὺ ἀσφλεστέρα διὰ τῆς προσθήκης ὀλίγων ἀνδρῶν. Χρειάζονται περισσότεροι ἄνδρες ἀφ' ὅσους δύναται νὰ διαθέσῃ ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς ἐν εἰρήνῃ διὰ νὰ ἐνισχυθῇ τῶν συνόρων ἡ ἄμυνα, διὰ νὰ καταστῇ ἀκλόνητος, ἀκαμπτος εἰς κάθε ἐνδεχομένην προσβολήν. — Ἀλλὰ καθὼς εἴπομεν, διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, ὅλαι αὐταὶ αἱ προετοιμασίαι, ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα τῆς φρονήσεως, ὅταν πρόκειται διὰ τῆς λήψεως αὐτῶν νὰ ἀναβληθοῦν γενναῖαι ἀποφάσεις, εἶναι περιττά. Τὴν ἄμυναν τῆς μεθορίου, ἐὰν παρασθῇ ἀνάγκη τοιαύτης ἀμύνης, δὲν θὰ τὴν κάμῃ μόνος ὁ στρατός. Ἡ ἄμυνα θὰ γείνη ἐκ τοῦ προχείρου ἀπὸ ἀσύντακτα σώματα, θὰ γείνη ἀπὸ αὐτὸν τὸν λαὸν ἐξοπλιζόμενον. Καὶ θὰ εἶνε ἐπίσης ἰσχυρὰ καὶ θὰ εἶνε ἐπίσης μεγάλη τοιοῦτοτρόπως διοργανουμένη. Ὀλόκληρος ἡ πολεμικὴ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μία μακρὰ σειρά μαχῶν καὶ ἐπιθέσεων ἀπὸ ἀσύντακτα σώματα. Αὐτὸς τότε ὁ ἀγὼν τῆς Κρήτης δὲν εἶνε διάφορος τῶν ἄλλων ἀγώνων τοῦ ἔθνους. Καὶ εἰς παλαιότερας ἐποχάς καὶ τότε ἀπεδείχθη πόσον καλῶς εἰξεύρουσι οἱ Ἕλληνες νὰ μάχωνται καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν φέρουν τὸ Στέμμη ἐπὶ τοῦ πηλικίου καὶ ὅταν δὲν ἐνεργοῦν ὑπὸ τὰ τυπικὰ προστάγματα. — Αὐτὰ ὅλα ἄς πείσουν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ χρονότριβῇ χάριν τῶν μέτρων τῆς συνέσεως. Ἄς κάμῃ αὐτὴ τὸ κλητικὸν της καὶ ἄς εἶνε βεβήκια, ὅτι καὶ ὁ γενναῖος λαὸς τῆς Θεσσαλίας θέλει πράξει τὸ ἰδικόν του, ὑπερασπιζὼν διὰ τοῦ αἵματός του, πλησίον τῶν τακτικῶν στρατευμάτων τῆς μεθορίου, τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Ἡ αὐτή :

... Ἀπὸ τότε π' ὄνειρεύτη ἡ Ρωσσία ἡ ἀγρία
Τὰ Ἠλύσια τοῦ κόσμου νὰ τὰ κάμη Σιθηρία,
Καὶ τῶν ἀρκτων τις νὰ κάμη κοκκαλόστρωτη φωλιχά
Τὸ αἱματόβρεκτο παλάτι τοῦ στερνοῦ μου Βασιλεία,
Ἀπὸ τότε μὲ τοῦ Κρούμου τὰ θηρία συντροφιά της,
Τῆ Μακεδονία θέλει γιὰ τὴν Πόλι γέφυρά της.
Μὲ φιλήματα δαγκλόνει καὶ χτυπάει μὲ τὸ Σταυρὸ
Καὶ Μουζικῶν φάτνη θέλει τοῦ Βοσπόρου τὸν ἀφρό.
Κι' ἐπὶ φίλη μας Γαλλία μὲ μαχέρια δάχτυλά Σου
Τὸ Μωριά καὶ τὰ Νησιά μας κάμε πάλι φέουδά Σου, —
Τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ μας κάμε σταῦλο τὸ Ναὸ,
Φράγγο δὲ θὰ ἰδῆς ποτέ Σου τῆς Ἑλλάδος τὸ Λαό.
Ψευδελεύτερη Γαλλία, εἰς τὴν ἄσωτη ζωὴ Σου
Θὰ σαπήσης κ' ἡ τιμὴ μας θὲ νὰ μείνη ἐντροπή Σου,
Τοὺς ἀτίμους Σου ἱππόδας σταίτε ἄλλη μιὰ φορὰ
Νὰ συντρίψουν καὶ ν' ἀρπάξουν τῆς Παλλάδος τὰ ἱερά.
Ἐφιάται μὲ τοῦ Κράτους τὴν ἐπίσημη σφραγίδα
Στοὺς ἐχθροὺς ξεχρηματωμένοι παραδίνουν τὴν Πατρίδα.
Κι' ἀλλαλάζουσε μαζί τους εἰς τῆς Κρήτης τὴ θανή
Τοῦ Σεντὰν τὰ παλικάρια, τοῦ Ὀρλώφ οἱ Χριστιανοί.
Συνταγμακτικὴ ἀν φθείρη τὴν Ἑλλάδα κωμωδία,
Ἀδιάφορη θὰ μένη τῆς Ἑλλάδος ἡ καρδία,
Ἄν προδίδουν τὴν Πατρίδα Ὑπουργοὶ καὶ Βουλευταὶ
Προδομένοι ὁ λαὸς της δὲν ἐπέθανε ποτέ.
Τρέξ' Ἑλληνικὴ νεότης εἰς τὴν ἱερά θυσία !
Σὲ προσμένει μὲ τὸ χέρι 'στὸ σπαθὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία !
Ἡ Μακεδονία ὅλη μὲ τὴν Ἠπειρο μαζί
Θὰ σοῦ ποῦν πῶς 'στὴν καρδιά τους ἡ Ἑλλάς αἰώνια ζῆ.
Τρέξε ! ἡ Θράκη εἰς τὸ μνημα τοῦ ἥρωός της Βασιλέα
« Ὅστανά ! » θὰ Σοῦ φωνάζη τῆς Ἑλλάδος Νεολαία !
Καὶ θ' ἀκούσης εἰς τὸν Προῦθο, ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν
« Ἴτε Παῖδες τῶν Ἑλλήνων ! ὑπὲρ πάντων νῦν ἀγών ».

Ἡ αὐτή.—Χανιά 31 Ἰανουαρίου (Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον). —
Ἔως αὐτῆς τῆς ὥρας ὁ ὄχλος δεσπόζει ἐν Ρεθύμνῳ καὶ Ἡρα-
κλείῳ Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι θὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπιβίβασις τῶν
φευγόντων Χριστιανῶν εἰς τὰ πλοῖα.

×

Ἡ «Ἐδρία».—(Ὑπερ τὰ ἀσύντακτα καὶ ληστρικά στίφη
τῶν Γκέκηνων, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἀπειλεῖ τὸ καταρρέον Κρά-
τος, οὔτε τὰ ῥάκη τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, τὰ παλαιότατα κατὰ πά-
ση; κικουχίαις καὶ κατὰ τῆς ἐσχάτης ἐνδείας, ἀρμολογεῖ ἔστω καὶ
ἐπ' ἐλάχιστον νὰ κλονίσωσι τὴν ἀγίαν ἀπόφασιν τῆς Ἑλλάδος
πρὸς ἐνέργειαν καὶ πρὸς ἐπιβολήν, πρὸς κητίσχυσιν καὶ πρὸς
νίκην. — Πρὸς τὰ σύνορα ἤδη στρέφεται ἡ προσοχὴ ἡμῶν μετὰ
τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς αὐτῆς ἀναλλοιώτου πίστεως,
μεθ' ὧν συγκεντροῦ πάντα στοχασμὸν καὶ πᾶν αἶσθημα ἡμῶν
ἢ Κρήτη. — Καὶ Στρατὸς καὶ λαὸς ὑπὸ μιᾶς διαπνέονται ψυ-
χῆς μεστῆς φρονήματος καὶ βαθείας πεποιοήτεως πρὸς τὸν Θεὸν
τῆς Ἑλλάδος. Ἄν ὁ Θεὸς οὗτος φωτίσῃ κατὰ τὰς στιγμὰς
κῦτὰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς γενναίαν καὶ ἐν ταύτῳ λελογι-
σμένην χρησιμοποίησιν τῶν δυνάμεων αἵτινες ἐτάχθησαν ὑπὸ
τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι καὶ
κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ ξηρὰν ἢ μικρὰ Ἑλλάς, ἢ μικρὰ, ἀλλὰ
μαχήτρια, ἢ ἐνεργοῦτα ἐπ' ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τι-
μῆς καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μεγάλων
διδασμάτων τοῦ πολιτισμοῦ, θὰ λυγίσῃ ὑπὸ τὸ γόνυ αὐτῆς τὴν
ἄψυχον καὶ καταρρέουσαν Μέγαιραν, ἔσχατον λείψανον τῆς βαρ-
βαρότητος, ὑπὸ τὸ βᾶρος τῶν ἀνομιῶν καὶ ὑπὸ τὰς ἀρὰς τῶν
θυμάτων αὐτῆς, ἅτινα εἰς πυραμίδας ἐπεσώρυσταν οἱ αἰῶνες. —
Ἡ ἐμφάνισις ἐνὸς καὶ μόνου Τούρκου εἰς τὰ Θεσσαλικά σύνορα,
ἢ ἐκπυροκρότησις τοῦ ὄπλου ἐνὸς καὶ μόνου ρυπαροῦ Γκέκη, ἀ-
εἶνε βεβαίαι ἢ Τουρκία ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὴν φοβερωτάτους
ἀντιπερισπασμούς. Ὁλόκληρος ὁ Θεσσαλικὸς λαὸς, ὄπισθεν τοῦ
στρατοῦ ἡμῶν, ἀναμένει πάνοπλος πρὸς ἐξέγερσιν σύσσωμον, ὁ
δὲ ἀγὼν τότε δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς τὰ μεθόρια ἐκεῖ, ἀλλ' ἢ
ἐπέκτασις αὐτοῦ θὰ ἐπιταχύνῃ καὶ θὰ καταστήσῃ οἰκτροτέραν
τὴν ἐκπνοὴν τῆς ψυχορραγούσης.

Ἡ αὐτή.—... Δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῶμεν ἐκ τῶν κακῶν τούτων ἀγγελμάτων. Ἄν τὰ ζυγίσωμεν ὅλα αὐτὰ ἐπὶ τῆς πλάστιγγος, θὰ ἴδωμεν καὶ ἐκ τῶν προσφάτων α' τῶν εἰδήσεων, καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ δηλώσεων τοῦ Κούρζω, ὅτι πολὺ πλειότερον βάρυνε ἡ εἰδησις περὶ τῶν εὐμενῶν διαθέσεων ὑφ' ὧν κατέχεται ἡ Ρωσσία ἀπέναντι ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν αἰσίαν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. — Οὐδὲ πρέπει νὰ λησμονῶμεν ἐν τιαούτῃ περιπτώσει ὅτι ἡ Ρωσικὴ διπλωματία εἶνε σήμερον ἡ ἄγουσα καὶ φέρουσα σχεδὸν τὰ τῆς Εὐρώπης. — Ἀλλὰ πάντα ταῦτα, καὶ δυσμένεια τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀπειλαὶ τῶν Δυνάμεων καὶ διαθέσεις πρὸς παρακώλυσιν ἡμῶν, οὐδεμίαν σημασίαν θὰ εἶχον, ἀνίσως ἡ Εὐρώπη αὕτη ἡ δυσθυμοῦσα καὶ ἀπειλοῦσα εὐρίσκετο κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην πρὸ τετελεσμέου γεγονότος.

×

Ἡ αὐτή.—... Κατὰ τιαούτην ἡμέραν, εὐλογον εἶνε νὰ σημειωθῇ τὸ φρόνημα τοῦ τύπου τῆς πρωτευούσης, ὡς δηλωτικὸν τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ ὅλου Ἔθνους, ἀπὸ τὰ ἄδύτα τῆς καρδίας τοῦ ὁποίου μία μόνη κραυγὴ προχύνεται! **Τολμήσατε!** — Ἡ α' Ἀκρόπολις: — «**Τόλμην ταχεῖν. Τόλμην εἰς πράγματα.** Ὅχι εἰς διακρινώσεις. Ἡ Ἑλλάς ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Κρήτης νὰ τὴν καταλάβῃ. Καὶ ἡ κατάληψις ἡ ἐπίσημος πρέπει νὰ τεθῇ ὡς γεγονὸς εἰς τὰς περαιτέρω συνεννοήσεις τῶν Δυνάμεων. Ὅτι εἶνε δεινότερον τραῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἂν καὶ τώρα μᾶς προλάβῃ καμμία ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων, ἱκανὴ νὰ μεταιώσῃ τὴν ἐλπίδα, τὴν βεβχιότητα ὅτι ἡ Κρήτη πλέον εἶνε Ἑλλάς!» — Τὸ α' Ἄστυ: — «**Ὁ ἀγὼν πρέπει νὰ τελεώσῃ ἐν Κρήτῃ, μία γενναία πράξις καὶ πάντομος ἀπόφασις πρέπει νὰ συλλέξῃ τὰς δυνάμεις ἡμῶν πάσας.**» — Ἡ χθεσινὴ α' Ἐφημερίς: — «**Ἡ δρᾶσις ἐπιβάλλεται ταχεῖα καὶ εὐτολμος. Τὴν θέλει, τὴν ἐπιβάλλει τὸ Ἔθνος, τὴν ἐπιβάλλει ὁ Βασιλεὺς. Ἄ, κινήθῃ ταχεῖα καὶ θαρραλέα ἡ Κυβερνησις ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους, καὶ τοῦ Βασιλέως εὐθὺς ἀπὸ τοῦδε ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ οἱ συνάδελφοί του καὶ ὅλη ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία δὲν ὑπέχουν δι' ὅσα θὰ πράξουν, ἀλλὰ δι' ὅσα δὲν πράττουν.**» — Οἱ «**Καιροὶ**» ἔρχονται τοῦ ἔθρου τῶν ὡς ἐξῆς: — «**Καθυστέραί, ὡς νομίζομεν,**

ἐν τῷ παρόντι ἢ κυβερνητικῇ πρόνοια, καὶ πολὺ φοβούμεθα ἀπροσδόκητον ἀτύχημα». — Τὸ «Σκριπ» ἐπιγράφων τὸ ἄρθρον τοῦ Τολμήσατε ἄρχεται οὕτω: — »Μία φωνὴ ἀκούεται πανταχόθεν, ἀπειθουμένη πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μας: — Πάρτε τὴν ἱρήτην! — Καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης στέκει μὲ σταυρωμένους τὰς χεῖρας. . . .»

— Τὸ «Ἐμπρός»: «Οἰκτρὰ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι χρειάζεται ἐν ἔλμα ἀκόμη τόλμη ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπισήμου κράτους, καὶ αὐτὸ τὸ ἔλμα παρακαλοῦμεν σήμερον τὸν Βασιλέα νὰ τὸ κάμη χάριν τοῦ ἔθνους, χάριν τῶν Κρητῶν, χάριν Ἐαυτοῦ καὶ τῆς δυναστείας Του». — Τέλος ἐκ τῶν δύο ὑπουργικῶν φύλλων ἡ μὲν «Νέα Ἐφημερίς» μᾶς βεβαιῶσθι ὅτι: — «Λαὸς, Κυβέρνησις, Βασιλεία ἠδελφωμένοι εἰς ἓνα κοινὸν ποθὸν ὑπέικουσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σύνθημα, ὅτι ὁ δίκαιος καὶ ἱερός ἀγὼν τῆς Κρήτης, ὃν υἱοθέτησε πανδημῶς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, αὐτὴν τὴν φορὰν πρέπει νὰ κατισχύσῃ». — Ἡ δὲ ἡμιεπίσημος «Πρωΐα» ἐπιτίθεται ἀφ' ἐνός μὲν κατὰ τῶν ἀνεξαρτήτων ἐφημερίδων, περιγραφουσῶν φαντασιοκοπήματα, ἀφ' ἐτέρου δὲ κατὰ τῆς . . . τόλμης φθεγγομένη τὰ ἐξῆς: — «Τολμᾶν εἶνε παντὸς ἴδιον, καὶ ὅσον περισσώτερον εἶνε τις ἄφρων καὶ ἀπερίσκεπτος, τόσον τολμηρότερος γίνεται!»!

Χ

Ἡ αὐτή. — . . . Ἀπέναντι ἐξακολουθοῦσης τοιαύτης φρικτῆς καταστάσεως, στοιχειῶδες εἶνε τὸ ἐπιβλημένον καθήκον εἰς πάντα δυνάμενον ὅπως ἐπιφέρῃ τὴν τάξιν καὶ ἰγκαθιδρύσῃ τὴν εὐνομίαν — Τὴν ἀποστολὴν ταύτην ὑπὲρ πάν κράτος, ὑπὲρ πάντα λαὸν ἐν τῷ κόσμῳ, ἔχει ὁ λαὸς, ἔχει τὸ κράτος τὸ Ἑλληνικόν. — Καὶ ἀποστολὴν διττὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Δὲν ἔχει σήμερον τὴν μονομερῆ εἰρηνοποιὸν ἀποστολὴν, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ κράτος ἡμῶν ὅταν ἄ λ λ ο υ ἄ ρ χ ο ν τ ο ς ἐξαπέστειλεν ἐκ προνοίας τὰ ὑπάρχοντα πλοῖα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τῶν ταραχῶν τοῦ ἐξορίστου τῆς Κεϋλάνης. Σήμερον ἔχει ἐν δικαίωμ, μίαν ὑ π ο χ ρ έ ω σ ι ν, ἐπὶ πλέον. — Πάντες δυσηνεσχετοῦμεν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, διότι ἐκάστη ἡμέρα παρήρχετο χωρὶς νὰ στηθῇ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου ἐδάφους ὑπὸ τῶν ἀνδρείων τέκνων αὐτοῦ τὸ ἱερὸν σύμβολον τῆς σημαίας μας, ἵνα στεγασθῶσιν ὑπὸ τὰς κυκνολεύκους πτυχὰς αὐτῆς οἱ δουλεύοντες, εἰτι ὑπὸ τὸν βαρβαρό-

τερον κατακτητήν γνήσιοι ὄσον ἄνδρεται ἡμῶν ἀδελφοί. — Ἄλλὰ καὶ τὸ πρόσχημα τοῦτο ἐξέλιπεν· ὁ τελευταῖος συνεκτικός κρίκος, ὅστις συνέδεε τὴν βασιλίδα τοῦ Αἰγαίου μετὰ τοῦ σαρκιόφορου κατακτητοῦ διεσπάσθη, καὶ ἡ μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἔνωσις τῆς δούλης Κρήτης ἐκηρύχθη συγκινητικῶς. — Ἄλλ' ἡ ἔνωσις τῶν χωρῶν ὡς ἡ ἔνωσις τῶν ἀτόμων δεῖται συμβολαίου καὶ αὐτῆ. Πρὸς ὑπογραφὴν οὕτω τοῦ συμβολαίου προσεκλήθη ὁ Βασιλεὺς. — Ὁ Βασιλεὺς ἐκώφευσεν ἄρα γε; Καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι ὁ πατὴρ δύναται νὰ παρακούσῃ τῆς φωνῆς τοῦ τέκνου ζητοῦντος νὰ ἀνοίξῃ τὰς πατρικὰς αὐτοῦ ἀγκάλας, ὅπου ἀξιοῖ ὅπως εὐρῆ τὴν θέρμην, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπώλεσε τοῦτο, ἀποψυχόμενον ἐν τῇ παγερᾷ τῆς δουλείας νυκτί; Ποτέ! — Ἄλλ' ὁ πατὴρ δὲν ἔχει ἐκ τῆς φύσεως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βιβῆ μόνον πρὸς τὸ τέκνον χρῆζον τῆς ἐπιουρίας αὐτοῦ, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σπείδῃ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει πρὸς τοῦτο. — Σπουδῆς λοιπὸν τούτου καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην σήμερον εἰς τὴν Κρήτην ἵνα σώσωμεν αὐτήν. — Ἡ λιπόψυχος ὀπισθοβουλία τῶν κυβερνητῶν μας τὴν ὁποίαν ἐπεδείξαντο οὗτοι καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν δοκιμασίαν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ σπουδαίως δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς κατ' εὐχὴν λύσεως τοῦ ζητήματος. — Τετελεσμένα γεγονότα φαίνεται ὅτι ζητεῖ παρ' ἡμῶν ἡ Εὐρώπη, καὶ δυστυχῶς ἐφαίνετο ὅτι τετελεσμένα γεγονότα ἐζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς παρ' αὐτῆς ἵνα δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν ἅπτὰ τὰ δείγματα τῆς συνέσεως, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξε τελευταῖον ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ κ. Πρωθυπουργός. — Ἄλλ' εὐτυχῶς διὰ τὴν χώραν, αὕτη ἔδειξεν ὅτι θέλει νὰ ζήσῃ. Ἐδειξεν ὅτι ἂν κακουχῆται ἤδη οἰκονομικῶς, ἂν κακουχῆται ἤδη διοικητικῶς, εὐεκτεῖ ὅμως ὑπὸ ἔποψιν ἐλδηλώσεως κοινῆς φρονήματος, ὑπὸ ἔποψιν ἔτι ἐπιβολῆς αὐτοῦ. — Εὐρεθεῖσα ἡ χώρα ἔρημος νομίμου συνδρομῆς ὅθεν νομίμως ἀνέμενον αὐτήν, ἔρημος ἰσχυρᾶς συνδρομῆς ὅθεν ἠδύνατο νὰ ἀναμῆν αὐτήν, ἠθέλησεν αὐτὴ νὰ σώσῃ ἑαυτήν, καὶ τὸ πρῶτον σημεῖον πρὸς τοῦτο ἦτο ὁ γογγυσμὸς ὃν ἐξήνεγκεν, ἡ ἀγανάκτησις ἣν ἐξεδήλωσεν, ὁ ἐνθουσιασμὸς ὃν διετράνωσεν, ἡ θέλησις ἣν ἐπέδειξεν. — Ὁ λαὸς ἀπεκρίθη ἤδη εἰς τῆς Κρήτης τὴν γνησίαν φωνήν, τὸ Κράτος ἔτι ὑπολεί-

πεται πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ θὰ ἀποκριθῆ καὶ αὐτό, καὶ πρέπει νὰ ἀποκριθῆ. — Μίχ εἶνε ἡ λύσις αὕτη, τὴν ὁποίαν πρέπει ἐν μέσῳ πάντων ἀμνηχνούντων νέος Ἀλέξανδρος ὁ βραχιλόπαις Γεώργιος νὰ παράσχη, κόπτων τὸν Κρητικὸν δεσμὸν. Ἴδου περίττωσις νὰ χαράξῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὴν αἰθεριωτέρην ἱστορίαν τῆς γῆς. — Βαίνων εἰς τὴν ἱερήτην ἀς πατήσῃ τὸ αἱματόβρεκτον ἔδαφος αὐτῆς, ἐκεῖ δὲ ἀς πῆξῃ διὰ τῶν στιβαρῶν αὐτοῦ βραχιόνων τὴν τετιμημένην σημαίαν μας, καὶ ἀς εἴπῃ : ἐν ταύτῃ νικήσω ! — Τί θὰ πράξῃ τότε ἡ Εὐρώπη ; — Ἀς ἔλθῃ τότε ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν νὰ στρέψῃ τὰ τηλεβόλα τῶν Ρωσικῶν κολοσσῶν του κατὰ τοῦ στήθους ἐκείνου ὅπερ ἐχάρισεν αὐτῷ τὴν ζωὴν ἐν Ἰαπωνίᾳ. — Ἀς ἔλθῃ ἡ σύμμαχος τῆς Ἀρκτου Γαλλία νὰ ζητήσῃ αὐτὴ πρώτη νὰ διαρρηχθῆ ὡς συμβόλαιον ἄνευ ἐννοίας τὸ φυλετικὸν συμβόλαιον ὅπερ ἀνεδίπλωσε μετὰ τῆς Ἑλλας ὁ Κρητικὸς Λαός, ἀλλ' ἀς ἐνθυμηθῆ τότε τῶν φυλετικῶν δικιωμάτων τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης. — Ἀς ἔλθῃ ἡ Ἀγγλία, ἣτις προσκάλει τοὺς Ἀρμενίους ὅπως χάρισῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ κατόπιν τοὺς ἐγκατέλειπε διότι τὰ Ἀγγλικὰ τηλεβόλα δὲν ἠδύναντο νὰ φθάσωσι τὰ ὄρη τῆς Ἀρμενίας, ἀς ἔλθῃ νὰ ζητήσῃ τὰ Ἀγγλικὰ ταῦτα τηλεβόλα νὰ ἐκκένωσῃ κατ' ἄλλου λαοῦ, ἔχοντος ὅπερ πάντα ἄλλον ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ σπευδόντος αἰμάσσοντος εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς. — Ἀς ἔλθῃ ἡ Ἰταλία, ἣτις οὐχὶ μόνον πρὸ διετίας ἔτι ἐώρασε τὴν 2δῆτη συνεκτικὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, ἀλλ' ἣτις χύνει ἔτι δάκρυα διὰ τὴν Italia Irredenta, ἀς ἔλθῃ νὰ ζητήσῃ νὰ καταπνίξῃ διὰ τῆς βίας τοὺς λυγμοὺς χώρας ζητούσης μετὰ θρήνων τὴν ἐλευθερίαν τῆς. — Ἀς ἔλθῃ ἡ Γερμανία νὰ πρωτοστατήσῃ καθ' ἑμῶν, ἀφ' οὗ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ Ἀνατολῇ κανονίζει τὰς ἐνεργείας αὐτῆς κατὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Ρωσίας ἵνα φέρῃ ἀντίδρασις εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῆς λιχνιζομένης Γαλλίας. Ἀς ἔλθῃ τέλος ἡ Αὐστρία πρώτη νὰ ἀρξῆται χειρῶν ἀδίκων, ἀφ' οὗ πρώτη ἤδη ζητεῖ νὰ ἐγκαλίσῃ νέαν πολιτικὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀπελπισθεῖσα ἀπὸ τοὺς παλαιούς φίλους, οὓς ἐθέρμανε καὶ ἐπαχυνεν ἵνα πλήρεις ζωῆς καὶ σφρίγους παραδώσῃ εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀντίπαλον αὐτῇ Ρωσίαν. —

Τί υπολείπεται λοιπόν ; Νά αγιάσωσιν αἱ Δυνάμεις τὴν Ἐνωσιν καὶ νά συντελέσωσι διὰ τῆς ὀψίμου ἀναγνωρίσεως τῶν τετελεσμένων γεγονότων εἰς τὸ νά βασιλεύσῃ ἐπὶ τῆς νήτου ἡ τάξις, ἡ εὐνομία καὶ ἡ δικαιοσύνη, τὰς ὁποίας ἴσως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μίνως, τοῦ Ραδαμάνθους καὶ τοῦ Αἰακοῦ ἔχει νά δοκιμάσῃ ἡ νῆσος. — Ἄλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νά γνωρίζωμεν, ὅτι εἰς τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἢ σύνεσις ἰσοδυναμεῖ πολλάκις πρὸς ἀσυνεσίαν, ἡ τόλμη δὲ μόνον προστατεύει καὶ σώζει τὰ κράτη, ὡς καὶ τὰ εἰς ὁμοίαν περίστασιν εὐρισκόμενα ἄτομα. — Ἀνάγκη οὕτω ἀπόλυτος νά μὴ λησμονῇ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι τὸ : *Audaces-fortuna juvat* ἐφαρμόζεται ἐπίσης διὰ τὰ ἔθνη ὡς καὶ διὰ τὰ ἄτομα.

×

Ἡ αὐτή. — Τί γίνεται τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ παραρτήματα τῶν ἐφημερίδων δὲν περιγράφεται. — Καταντᾷ, ὅπως τὴν πρῶταν οἱ ἐφημεριδοπῶλαι ἐκφωνοῦν ἐν παρατάξει τὰ ὀνόματα τῶν ἐφημερίδων, νά ἐκφωνοῦν τὸ ἀπόγευμα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν παραρτημάτων. — Τὸ παράρτημα τοῦ « Ἀστεως » ! — Τὸ παράρτημα τῆς « Ἐστίας » ! — Τὸ παράρτημα τῆς « Ἀκροπόλεως » ! — Καὶ ἐκφωνοῦνται ὅλα τὰ ὀνόματα μαζὺ, καὶ σύγχισις ἐπικρατεῖ, καὶ οἱ ἀγορασταὶ δὲν εἰςέρουσι ποτε νά προτιμήσουσι, πολλοὶ δὲ ἀγοράζουσι ὅλα, κατεχόμενοι ὑπὸ ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος νά μάθουσι πᾶσαν νέαν πληροφορίαν περὶ τῆς πορείας τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος. — Ἡ « Ἐστία », διὰ τὴν ἀνταποκριθῆναι πληρέστατα εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς, θὰ ἐκδίδῃ καθ' ἐκάστην, ὥρας τινὰς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου, καὶ παράρτημα, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ περιλαμβάνῃ πᾶσαν νεωτέραν εἰδήσιν. — Ἡ Κρήτη ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. — Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν εἶχομεν ποτε διὰ τὰ αἰσθητάτα τὰ πατριωτικά τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐκεῖνα ὅμως τὸ ὅποσον συμβαίνει σήμερον εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶνε ἀξιοθαύμαστον, πρωτοφανὲς ἴσως. — Καὶ ὁ μικρότερος δῆμος ἐνήργησε συλλαλητήρια, καὶ τὸ ταπεινότερον χωρίον ἠνοῖξε καταλόγους εἰσφορῶν. — Ἐρωτήσατε μᾶλλον εἰς ποῖον μέρος δὲν ἔγειναν, λέγεται ὅτι ἀπήντησε προχθὲς ὁ πρωθυπουργὸς εἰς ἐρώτησιν τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ ἂν ἔγεινε καὶ

έν Τρικκάλοις συλλαλητήριον. — Καί εἶχε πληρέστατον δίκαιον. — Τὰ γραφεῖά μας πλημμυρίζουν καθ' ἐκάστην ἀπό δεσμίδας τοιούτων τηλεγραφημάτων. — Εἰς τὴν Ἄμφισσαν χθὲς αἱ εἰσφοραὶ, ὅπως μᾶς τηλεγραφεῖ ὁ ἐκεῖ ἀνταποκριτὴς μας, ὑπερέβησαν τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς. — Εἰς τὸ Λαύριον οἱ ἐργάται τῆς Γαλλικῆς ἐταιρείας ἔψαλαν δοξολογίαν. — Εἰς τὴν Αἰδηψὸν διαδηλώσεις, ἐξ Ἄνδρου ἐπικροτοῦν τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν, εἰς τὸ Γύθειον ἐπίσης. — Χρήματα συνάζουν παντοῦ. — Ὁ ἀνταποκριτὴς μας τῆς Θήρας ἀγγέλλει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὅτι 100 ἔμπειροι ναυτικοί, μόλις ἐτηλεγραφῆθη τὸ περὶ ἐθελουσίας κατατάξεως νομοσχέδιον, ἐδήλωσαν, ὅτι εἶνε ἑτοιμοὶ νὰ προσέλθουν!

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Εἴμεθα συμφωνότατοι πρὸς ὅλας τὰς ἐνεργείας γνωστὰς καὶ ἀγνώστους τῶν πατριωτικωτάτων ἐκείνων ἀνδρῶν οἵτινες μὲ τόσῃν θερμότητι διευθύνουσι τὴν Κρητικὴν ὑπόθεσιν. Ἀνεξερτῆτως τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἐγχειρήματος ἐν τῇ ὁδῷ πάσης δράσεως, τεινούσης εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ εὐρέθῃ τόσον περισσότερον σύμφωνος μὲ αὐτοὺς ὅσον μεγαλειτέρα εἶνε καὶ ἡ τόλμη των . . . — Ἡ Κρήτη κεῖται τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς χεῖρας μας. Ἡ Εὐρώπη ἀποδέχεται τὰ τελούμενα διὰ τῆς σιωπῆς της. Αὐτὸς ὁ Σουλτάνος μόνον διὰ τὸν φόβον τῶν φανατικῶν Τούρκων εἰμπορεῖ νὰ προσποιηθῇ ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀπωλείας της. Ὅλοι πλὴν τῶν Κρητῶν καὶ ἡμῶν εἶνε κουρασμένοι ἐκ μακρῶν ἀγῶνων, ἀτελευτήτων σφαγῶν καὶ δηλώσεων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ τελευταῖον ψυχορράγημα τῆς θνησκούσης ἐν Εὐρώπῃ κυριαρχίας τῶν Τούρκων. Πρὶν ἢ ἀνοιξῇ ἡ ὄρεξις ἄλλων, ἢ παρουσιασθῇ καμμικ ἀπροσδόκητος ἀντίδρασις, καλὸν εἶνε ἀφοῦ ἔχομεν τὴν Κρήτην εἰς τὰς χεῖρας μας νὰ τὴν ἐξασφαλίσωμεν διὰ τῆς ταχίστης καταλήψεως, διότι ὁ κίνδυνος μιᾶς τοιαύτης ἀποτυχίας θὰ εἶνε διὰ τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς ἐνεργείας ταύτης πολὺ φοβερώτερος παρὰ ἐὰν δὲν ἐκινουῖντο ἀπ' ἀρχῆς καθόλου.

×

Ἡ αὐτή. — Ταυτοχρόνως δύο τῶν ἀνταποκριτῶν μας, ὁ τῆς Κων)πόλεως καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, μᾶς ἀναγγέλλουν σήμερον τὸν

κίνδυνον σφαιγῶν καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς πόλεις. Ὁ πρῶτος μάλιστα μᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων προλέγων ὅτι θὰ συμβῶσι φοβερὰ πράγματα ἐν Κων)πόλει — Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι, μεθ' ὅσα συνέβησαν ἐν Κρήτῃ καὶ μεθ' ὅσα ἐνδέχεται νὰ συμβῶσιν ἀκόμη, ὁ Τουρκικὸς φανατισμὸς θὰ προσφύγῃ εἰς τὰς συνήθεις θηριωδίας του. — Ὅλοι δὲ σχεδὸν οἱ Ἕλληνες τῆς Κων)πόλεως εἰσὶν ἀοπλοὶ καὶ τόσαι χιλιάδες ὁμοφύλων διατελοῦσι δικρικῆ θύματα αἰφνιδίων τρόμων καὶ ἀπροσδοκῆτων πανικῶν. Δύσκολος εἶνε ἡ ἀμεσος προστασία τῶν ὁμογενῶν ἐν Κων)πόλει. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ σκεφθῶμεν συντόμως περὶ τῶν μέσων τῆς ἀμύνης των, διότι θὰ εἶνε ἀπαίσιοι, τετρακόσιαι χιλιάδες Ἑλλήνων νὰ ὑποστῶσι τὴν τύχην τῶν 40 χιλιάδων Ἀρμενίων.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τὰς ἐκ Χανίων πληροφορίας οἱ βέηδες, ἀπελιπιθέντες ἐκ τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς ἀπὸ μέρους αὐτοῦ ἀποστολῆς στρατοῦ πρὸς λύσιν τῆς πολιορκίας, δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν ἡμέτερον Πρόξενον κ. Γεννάδην ἐδήλωσαν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐγνώσθησαν χθὲς ἐκ τηλεγραφημάτων, ὅτι ἀπροσδόκητον πνεῦμα εὐμενείας παρατηρεῖται εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους τῆς Εὐρώπης διὰ τὴν Κρητικὴν ὑπόθεσιν. — Λέγεται δὲ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔλαβε παρὰ τινος Δυναμέως σοβαρωτάτην ἐνθάρρυνσιν, ἢ δὲ ἐνέργειά του βρῆσκειται ἐπὶ ὠρισμένου σχεδίου, τοῦ ὁποίου ἡ πραγματοποίησις καθιστᾷ ἀδιαφιλονείκητον τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐγχειρήματος. — Προτείνουν συγχρόνως ὅτι ἐν ἀρχῇ ὁ Βασιλεὺς ἐφαίνετο διττάζων ἐὰν ἔπρεπε ν' ἀποδυθῇ εἰς τοσοῦτον τολμηρὸν ἐγχείρημα. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐβολιδοσκόπησε τὰ πνεύματα παρὰ ταῖς ξένας Αὐλαῖς, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμῆς ταύτης εἶνε ἡ ἀναχώρησις τοῦ Πρίγκιπος.

×

Ἡ αὐτή. — BIENNE, 31 Ἰανουαρίου Ὡ.μ. 11 μ. μ. — Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος», παραβάλλων τοὺς στόλους Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, παραδέχεται ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν εἶνε μικρότερον τοῦ

Τουρκικοῦ, ἀλλὰ πολὺ ἀνώτερον καὶ μυχμιότερον ἐκείνου, ἕνεκα τοῦ ἐξαιρέτου ναυτικοῦ καὶ τῶν ἀπυγόνων τοῦ Μιαούλη καὶ Κουντουριώτου, ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲ τῶν πληρωμάτων ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν ἐνθουσιασμὸν ὄλου τοῦ Ἔθνους.

ΤΗΝ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — Ἐρχονται καὶ παρέρχονται, ἀναβαίνουν καὶ καταπίπτουν οἱ ἐφήμεροι Κυβερνήται τοῦ κράτους, δημιουργοὶ καὶ θύματα τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀθλιότητων, αἱ ὅποιοι φυγαδεύουν τὰς ὑψηλὰς ἐθνικὰς μερίμνας καὶ ταπεινοῦσι τὸ φρόνημα. Ἴσταται ὅμως ὑπὲρ πάντας τούτους καὶ ὑπὲρ πάντα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, οὐχὶ τοῦ Κράτους ἀλλὰ τοῦ Ἔθνους, ὁ ἐνσαρκῶν τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀναλλοιώτους τοὺς πόθους του, τὰς τάσεις του, τὰς προθεσεις του, τὰς ἀποφάσεις του, ἔτοιμος, εἰς τὴν κατάλληλον ὥραν εἰς τὴν προσήκουσαν περίστασιν, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν του, τὴν θέλησιν τοῦ Ἔθνους, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κύπτει πᾶσα ἄλλη ἐν τῷ Κράτει πολιτικὴ θέλησις, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐθνικῶν ἀποφάσεων, αἱ ὅποιοι ἐκτελοῦνται, μεθ' ὄλας τὰς δυσχερεῖας τὰς δημιουργημένας, οὐχὶ ὑπὸ τούτου ἢ ἐκείνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων τῶν μετασχόντων εἰς τὴν διάπραξιν τῶν κοινῶν

×

Ἡ αὐτή. — . . . Οὐδέποτε στρατὸς ἐξεκίνησε δι' ἀγιώτερον σκοπὸν, πρὸς δικαιοτέραν ἀποστολήν. Τὰ χθὲς ἀπάραντα ἐκ τοῦ Πειραιῶς πλοῖα δὲν φέρουσι τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας πρὸς χώρας ξένας ὡς κατακτητὰς, πρὸς λαοὺς ἀνισχύρους, ὧν μελετᾶται ἢ ὑποδούλωτις ἐκεῖ ὅπου πορεύονται οἱ Ἕλληνες στρατιῶται, Ἕλληνες κινδυνεύουν καὶ ἀπόλλυνται, Ἕλληνες τοὺς ὁποίους καμμία Δύναμις ξένη ποτὲ δὲν ἐβοήθησε, ποτὲ δὲν ἔσωσε, σφαδάζοντας ὑπὸ τὴν πυγμὴν καὶ τὴν μάχαιραν ἀνημέρων σφαγέων. Χθὲς ἐτι εἰς τὴν Κρήτην ἐσφάζοντο Χριστιανοὶ Ἕλληνες καὶ ἐπυρπολοῦντο αἱ πόλεις τῶν ὑπὸ τῶν ἐκμανέντων Τούρκων. τί δ' ἐπραξάν οἱ πρὸ τῶν πυρπολουμένων πόλεων ἐρμούντες τῶν

Δυνάμεων στόλοι ; — “Εδίδον μὲν ἄσυλον εἰς ὄσους, φεύγοντες τὸν θάνατον, ἀνήρχοντο ἐπὶ τῶν πλοίων των· ἀλλ’ ὑπὲρ τῶν ἄλλων τῶν διωκομένων καὶ ἀπολλυμένων καθ’ ὅλην τὴν νῆσον ; Καὶ οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἐπὶ τέλους, ἀλλ’ ὑπὲρ ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀλληλοσφραζομένων ἐπὶ τῆς νήσου, ὅπου πᾶσα ἀρχὴ εἶνε καταλελειμμένη, καὶ οὐδὲν, οὐδὲν ὑπάρχει, οὐδεμία δύναμις, οὐδὲν στοιχεῖον, ἱκανὴν νὰ σταματήτῃ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ, ν’ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, τί, ὑπὲρ ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων ἔπραξαν αἱ Δυνάμεις, τί πράττουσι αὐταί, αἱ ἀξιοῦσαι τὴν προστασίαν ἐπὶ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς ; Παρίστανται θεαταὶ ἀπαθεῖς τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ καὶ τοῦ οὐδέρου ἐν ὀλοκλήρῳ χώρῳ, ἔτοιμοι ὅμως νὰ ἐπιτεθῶσι κατ’ ἐκείνου ἐξ αὐτῶν, ὅπως θὰ ἐκινεῖτο ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὸ ἀποτρόπαιον θέαμα....

×

Ἡ αὐτή.— Διὰ τοῦ καταπλεύσαντος σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Πειραιᾶ Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου αἰῆρας ἀφίκοντο 1000 περίπου πρόσφυγες, τὸ πλεῖστον γυναικόπαιδα, προερχόμενοι ἐξ Ἡρακλείου. Κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τούτων, ἀναχωρησάντων ἐκεῖθεν προχθές, ἢ κατὰστάσις ἐν Ἡρακλείῳ εὐρίσκειται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Αἱ λεηλασίαι καὶ διαρπαγαὶ τῶν Χριστιανικῶν καταστημάτων ἐκ μέρους τοῦ Μουσουλμανικοῦ ὄχλου ἐξακόλουθοῦσι. Πάντα τὰ καταστήματα καὶ αἱ οἰκίαι τῶν Χριστιανῶν διηρπάγησαν καὶ κατηρμώθησαν. Μόνον μία πυρπόλησις λείπει διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἐντελὴ καὶ ἀπαισίαν ὄψιν τῆς καταστροφῆς. — Ὁ Μουσουλμανικὸς ὄχλος, παρατεταγμένος καθ’ ὅλην τὴν παραλίαν, δι’ ἀπειλῶν καὶ ἄλλων βικιοτήτων καὶ διαρπαγῶν παρακωλύει τὴν ἀναχώρησιν τῶν Χριστιανικῶν οικογενειῶν. Διὰ ν’ ἀπελθῶν ἐξ Ἡρακλείου οἱ σήμερον ἀφιχθέντες πρόσφυγες ἐδέησε νὰ ἐξελεθῇ ἀξιωματικὸς ἐκ τοῦ σταθμεύοντος ἐκεῖ ἡμετέρου πολεμικοῦ αἰῆρας Μισαούλης, καὶ δι’ ἀπειλῶν πρὸς τὸν στρατιωτικὸν Διοικητὴν διευκολύνῃ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Χριστιανῶν. Μεταξὺ τῶν ἀφικομένων εἶνε καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ρεθύμνου Διονύσιος.

×

Ἡ αἰῆρας.— Ἡ πρόσκλησις δύο ἀκόμη ἡλικιωῶν

δὲν πιστεύομεν νὰ θεωρηθῆ ἀπὸ κανένα ὡς μέτρον πολεμικόν. Οὐτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν Τουρκίαν. Τὸ Κρητικὸν ζήτημα ὑφίσταται ἀπὸ καιροῦ πολλοῦ ἡ Ἑλλάς ὅμως προσέφυγεν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ τῆς μόνον ἀφοῦ εἶδε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Τουρκικῶν συνόρων καὶ διὰ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ δι' ὀρδῶν Γεγάκηνδων καὶ Βασιβουζούκων. Τὰ μέτρα μας εἶνε ἀμυντικά. Ὑψίστον δὲ καθήκον ἔχει ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ παρκεῖψῃ τίποτε ἀπέναντι τῶν ὑπόπτων μεθοριακῶν κινήσεων. Νὰ ἐνίσχυσῃ τὸν στρατὸν, νὰ ἐξοπλίσῃ καὶ τοὺς κατοίκους Θεσσαλίας, καὶ νὰ καταστήσῃ φρουρὰς ἰσχυρὰς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Ὁφείλει καὶ νὰ τὸ εἶχε κάμει μὲ τὰ πρῶτα ἔμφοβα συμπτώματα. — Ὑπὲρ τῆς Κρήτης κάνομεν τὸ καθήκον μας... — Ἡ Ἑλλάς θὰ ἦτο μωρὰ ἂν κατέφευγε καὶ αὐτὴ εἰς διακοινώσεις μόνον καὶ ἠτύχαζεν εἰς τὴν διακοινωτικὴν μεσολάβησιν τῶν Δυνάμεων κατὰ τῶν σχεδίων τοῦ Σουλτάνου. Ἡμπόρεσαν τάχα μὲ ὅλας τὰς περὶ ἐκβιασμοῦ τῶν Δαρδανελλίων ἀπειλάς νὰ προλάβουν ἢ νὰ περιορίσουν τὴν σφαγὴν τῶν Ἀρμενίων; Καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα τὰ ἴδια σχεδιάζει ὁ Σουλτάνος. Ἐξοπλίζει τὰ ὠμότερα στοιχεῖα τῶν πιστῶν του καὶ μὲ αὐτὰ ἀπειλεῖ. Καθῆκον ἔχομεν νὰ ἀμυνθῶμεν καὶ νὰ προνοήσωμεν...

×

Ἡ αὐτή.—Κανένα δὲν πρέπει νὰ ἀποθαρρύνουν αἱ σημεριναὶ δυσμενεῖς κρίσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Κανένα δὲν πρέπει νὰ ἀπελπίσουν οὔτε τοῦ Ἀγγλικοῦ, οὔτε τοῦ Ρωστικοῦ, οὔτε τοῦ Γαλλικοῦ, οὔτε τοῦ Αὐστριακοῦ οἱ λόγοι, ὅτι δὲν θὰ εἶνε ἀνεκτὸς ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐν Κρήτῃ ἐὰν πρόκειται νὰ ἀξύνῃ τὴν κατάστασιν, ἢ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ ἐλπίζῃ τὴν ἐλαχίστην συνδρομὴν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἢ ὅτι δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ ἡ Κρήτη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἰσχύει τὸ δόγμα τῆς Τουρκικῆς ἀκεραιότητος. ...

..... Ἀλλ' εἶνε ἄρα γε ἀπειλὴ ἡ τοῦ «Ν. Ἐλ. Τύπου;» Ἐρχεται κατόπιν ἡ Ρωσικὴ «Νοβόγιε Βρέμιε», κηρύττουσα, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χωρισθῇ ἡ Κρήτη, ἐφ' ὅσον αἱ Δυνάμεις παρκεδύχονται τὴν ἀκεραιότητα τῆς λύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἐφ' ὅσον. Θὰ ἐκταθῇ ὅμως τὸ ἐφ' ὅσον αὐτὸ καὶ

ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον τῆς πρὸς ἑαυτὴν καὶ πρὸς τὴν Κρήτην;.....

.....Φαίνεται, ὅτι αἱ δύο Μεγάλαι Δυνάμεις, αἱ ἀντίξοι εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ὁμοφωνίαν, Ἄγγλία καὶ Ρωσία, δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν τὴν πρωτοβουλίαν προτάσεως πρὸς ἔνωσιν τῆς Κρήτης. Ἐὰν ὅμως παρουσιασθῇ ἡ ἔνωσις ἀφ' ἑαυτῆς διατι νὰ τὴν ἀποκρούσουν; Ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν ὑποθέτομεν ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωμεν, ὅτι μοναδικὸν πλέον τρόπον διευθετήσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος βλέπουν καὶ αὐταὶ τὴν ἔνωσιν.....

..... Ἐχουν ἄλλως τε συμφέρον καὶ αὐτοὶ νὰ λάβῃ οὕτω ὁ Σουλτάνος ἐν καλὸν μάθημα διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐννοεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις. Ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης θὰ τὸν διδάξῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἀρμενικῶν μεταρρυθμίσεων.

×

Ἡ αὐτή.— Ἡ νέα τροπὴ-αὶ ἀποφάσεις. — Τὸ Κρητικὸν δρᾶμα φαίνεται βαίνειν ταχέως πρὸς τὴν λύσιν του. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς προχθῆς τὰ πράγματα μετετρέπησαν, τὸ δὲ ζήτημα εἰσηλθεν εἰς τὴν ὄξειαν αὐτοῦ φάσιν. Καὶ ἐν ᾧ ἀφ' ἐνός ἡ Κυβέρνησις ἐλάμβανε τηλεγραφήματα ἐκ τῶν συνόρων ἀγγέλλοντα τὰς ἐκεῖ συμπλοκάς, ἀφ' ἐτέρου μακρὸν τηλεγράφημα διεβιβάζετο ἐκ Μήλου, ἐξ εἰδήσεων τὰς ὁποίας ἐκόμιζεν ἐκεῖ ἐν ἐκ τῶν τορπιλοδόλων τοῦ στόλου. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο περιεῖχεν ὠρισμένα γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐδικαιολογοῦν τὴν λήψιν ἐκτάκτων μέτρων. Τῶν μέτρων τούτων τὴν πρωτοβουλίαν ἐλάμβανεν ὄχι μόνον ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς.

×

Ἡ αὐτή. — Μὲ τόσην ἀγρυπνίαν καὶ μὲ τόσον ἐνδιαφέρον παρακολουθεῖ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς ἐκτέλεσιν τῶν διδομένων παραγγελιῶν, ὥστε ἐν μιᾷ περιστάσει βεβαιοῦται ὅτι εἶπε προχθῆς:—Μὰ διατί βραδύνουν; Καὶ μιᾶς ὥρας ἀναβολὴ εἶνε ἀπώλεια ἀνεπανόρθωτος.

×

Ἡ αὐτή.— Ἡ συμπλοκὴ τῶν συνόρων ἐπιβεβαιοῦται. Ἡ Τουρκία ἐνισχύσασα ἀπὸ ἡμερῶν τοῦς μεθωρίους σταθμοὺς κατέ-

στρωσε σχέδιον ἀντιπερασπισμοῦ. Εὐτυχῶς ὁμως ἠγρύπνου καὶ οἱ ἡμέτεροι. Καθ' ἃς ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας οἱ σταθμοὶ Προφήτου Ἡλιοῦ, Πατισοῦ καὶ Σχράντα Ἀδέρφια ὑπέστησαν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. Οἱ ἡμέτεροι καίτοι ὀλίγοι ὑπερήσπισαν ἔρρωμένως τὰς θέσεις τῶν, κατεπειγόντως δὲ εἰδοποίησαν τὸ ἐν Λαρίσση Ἀρχηγεῖον τοῦ Στρατοῦ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησαν ἐνίσχυσιν. Τὸ πῦρ φαίνεται ὅτι ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἐπῆλθε δὲ ἐν τέλει ἀνακωχὴ ὑποχωρησάντων τῶν Τούρκων. Τὸ ἐν Λαρίσση Ἀρχηγεῖον ἀφ' ἐνός μὲν εἰδοποίησε τὸ Ὑπουργεῖον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνίσχυσε τὰς ἐπικαίρους θέσεις διὰ τῆς ἀποστολῆς νέων στρατιωτικῶν σωματίων. Τὸ πῦρ ἐπανελήφθη ἀραιότερον καὶ διαρκούσης τῆς νυκτός, ἀλλ' ἡ ἐπίθεσις ἦτο ἀθνεστετέρα, ἡ δὲ ἔρρωμένη ἀντίστασις ἐπτόησε τοὺς ἐπιτιθεμένους. Εὐτυχῶς ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὰ μέτρα τῆς, οἱ δὲ Τούρκοι ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβωσι τὸ πείραμα. — Τὰ πνεύματα καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν εἶνε ἐξημμένα. Ἐνθουσιασμός δὲ ἀκράτητος παρατηρεῖται εἰς τὰς τάξεις ὄχι μόνον τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτῶν. — Ἐκ Τυρνάβου ἑκατοντάδες πολιτῶν ἔλαβον τὰ ὄπλα καὶ διηυθύνθησαν νύκτωρ εἰς τὴν ἀροθετικὴν γραμμὴν. Τὸ αὐτὸ δὲ ἔπραξαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκ τῶν πλησιεστέρων μερῶν. Ἐν γένει δὲ τὰ ληφθέντα μέτρα εἶνε λίαν ἐξασφαλιστικά, ὡς καὶ αἱ ἐκεῖθεν εἰδήσεις τῆς χθὲς καθυσχυαστικά.

×

Ἡ αὐτή. — Τώρα οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐκ ἐν βάρβαρος. Ὅλοι Ἕλληνες ἐσμέν. Ἄς ἀποδοθῆ εἰς ἕκαστον ὅ,τι τῷ ἀνήκει. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης ἐλησμόνησεν ὅτι εἶνε ἐβδομηκοντούτης· ἐργάζεται ὡς νεανίας. Προχθὲς ἐκοιμήθη περὶ τὴν πρωΐαν, τὴν δὲ ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς οὔτε ἔκλειτε κἂν μάτι καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Μεθ' ὅλα ταῦτα εἶχε ζωηρότητα πρωτοφανῆ, καὶ ἔδιδε διαταγὰς καὶ ἐλάμβανε πληροφορίας, πλήρης ἐλπίδων καὶ χαρῆς.

×

Ἡ αὐτή. — Ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ. — Εὐχαρίστως

αναγράφομεν τὴν εἶδησιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔλαβον τὰς δηλώσεις πλουσιῶν ὁμογενῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἐν αἷς καὶ τὰς τοῦ κ. Ἀβέρωφ, οἱ ὅποιοι θέτουσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς, ἅμα τῇ πρώτῃ διαταγῇ, ὅσα δὴποτε ποσὰ δύνανται νὰ διαθέσωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ. Αἱ δηλώσεις αὗται εἶνε ἄξιοι τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ Ἔθνους.

×

Ἡ αὐτή. — Σοβαρὰ εἰς τὴν Σμύρνην. — Δύο λέξεις μᾶς τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Σύρῳ ἀνταποκριτὴς μας ὅτι ἐκ Σμύρνης ἔφθασαν σοβαρὰ εἰδήσεις. Ἄλλὰ τί εἶδους καὶ ποίων διστάσεων, οὐδὲν λέγει. Πιθανὸν σήμερον νὰ ἐξακριβωθοῦν τὰ ἐκεῖ διατρέξαντα, ἐπιστήμως ὅμως διαψεύδονται.

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἡ ἱστορία ὅλη τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶνε ἔργον τῆς ἐσχάτης τοῦ ἔθνους ἀποφάσεως, ἣτις, ἐνσαρκωθεῖσα εἰς τὰς βουλὰς τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, παρήγαγε τὰ ἀνέλπιστα τῆς χθὲς καὶ σήμερον γεγονότα. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ Ἔθνους καὶ μόνον ἀπ' αὐτοῦ πλέον εἰς τὰς ἐπικειμένους στιγμὰς, ἐξαρτᾶται νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀποφάσεις ἐκείνας, παρέχον εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ πάντα τὰ μέσα, τὰ ὅποια διὰ πάσης θυσίας ἢ μᾶλλον διὰ τῶν μεγίστων θυσιῶν πρέπει νὰ διατεθῶσι πρὸς ἄμυναν τῆς Πατρίδος;

..... Ὅφειλομεν μετὰ τοῦ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις δικαίως πληροῖ τὰς ψυχὰς μας, νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἀναλαμβάνομεν τὸν μέγιστον τῶν ἐθνικῶν καὶ ἔως καὶ αἱματηρῶν ἀγῶνων, τοῦ ὁποίου τὸ βραβεῖον διὰ τῶν ἀποφάσεων ἡμῶν ἐλπίζομεν σήμερον ὅτι θὰ κερδήσωμεν. — Τοιοῦτους δὲ ἀγῶνας ποτε δὲν ὑπεδύθη τὸ ἔθνος ἡμῶν ἄνευ τῆς στερεᾶς πεποιθήσεως ὅτι ἀνυπολόγιστοι θυσίαι χρημάτων καὶ αἵματος πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται...

×

Ἡ αὐτή. — ΚΕΡΚΥΡΑ, 1 Φεβρουαρίου — Ἀγγέλλεται ἐκ Βηρυτοῦ ὅτι πολλοὶ καταφεύγουσιν εἰς Λίβανον ἐπικειμένης ἐκναστάσεως τῶν Δρούσων. Ἡ κατάστασις ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶνε σοβαρωτάτη. Πανταχοῦ ἐτοιχοκλήθησαν προκηρύξεις, διὰ

τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἐκθρόνισις τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Σουλτάνος κατεταράχθη συνεπείᾳ τοῦ γενομένου μυστικοῦ συνεδρίου τῶν Πρέσβων.

×

Τὸ «Σκρίπ».—Ἐν ταῖς Ἀνακτόροις παρατηρεῖται ἄκρα ζωηρότης καὶ συγκίνησις, οὐδεμία δὲ διαταγὴ ἐκτελεῖται χωρὶς νὰ λάβῃ ταύτης γνῶσιν ὁ Βασιλεὺς. Ὁ Διάδοχος συνεννοεῖται διαρκῶς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν σωματάρχων, τ' Ἀνάκτορα δὲ, ὡς μᾶς βεβαιοῦν, ἔλαβον τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτοῖς ὄψιν. Εἶθε αἱ προσδοκίαι ὄλων νὰ στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ τόπου καὶ τοῦ γοήτρου τοῦ Στέμματος. — Ἐπιστολὴ τῆς Βασιλείουσις πρὸς τὸν Τσάρον. — Τηλεγράφημα συγκινητικώτατον ἀπέστειλεν ἡ ἡμετέρα Βασίλισσα πρὸς τὸν Τσάρον, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἰσχυρὰ ἀρωγὴ του ὑπὲρ τῶν ἐν Κρήτῃ Χριστιανῶν. Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν Αὐλικῶν, ὅλοι ἐδάκρυσαν διὰ τὸν πόνον, μὲ τὸν ὅποτον ἦτο γεγραμμένον... — Ὑποστηρίξεις Ὑψηλῶν προσώπων. — Εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους μετ' ἐπιτάσεως βεβαιοῦται, ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς αἰσίας λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Ἰωσήφ, ὅστις εἰς πολλοὺς ἐξεδήλωσε τὰς συμπαθείας του διὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. — Τί ἔγραψεν ὁ κ. Μαυροκορδάτος. — Λέγουσιν, ὅτι ὁ κ. Μαυροκορδάτος πρὸ ἡμερῶν βολιδοσκοπήσας τὴν Πύλην διὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα κατενόησεν, ὅτι ἡ Τουρκία δὲν αἰσθάνεται καὶ μεγάλην ὄρεξιν νὰ ὑποστηρίξῃ ἐκεῖ τὸν ἀγῶνα, φοβουμένη τὴν ἔκρηξιν νέων περιπλοκῶν ἀλλαγῶν, ἐὰν ἀπασχοληθῇ ἐπὶ πολὺ εἰς Κρήτην. Ταῦτα διεβίβασεν ὁ κ. Μαυροκορδάτος εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ἐγκαίρως.

×

Ἡ αὐτή.—..... Ἀπερίγραπτος ἦτο ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους εἰς τὴν θέαν ἐκείνην τῆς παρελάσεως τοῦ Στρατοῦ μας. — Αἱ γυναῖκες ἐχειρέτων σείουσαι τὰ μανδύλιά των εἰς τὸν ἀέρα, καὶ αἱ πλείσται ἐδάκρουν. Ὅλον δὲ ἐκεῖνο τὸ παρκαλοῦθον ἢ θεώμενον πλῆθος κατείχετο ἀπὸ αἴσθημα ἀπεριγράπτου γλυκύτητος, καὶ τὰ δάκρυα τῆς συγκινήσεως ἤρχοντο εἰς τοὺς

ὀφθαλμούς πάντων. Ἡ θέα καὶ μόνη τοῦ Διαδόχου, προηγουμένου τοῦ Στρατοῦ, ἤρκει διὰ νὰ τρελλάνῃ τὸν κόσμον. — Εἰς τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς βασιλικὴ ἄμαξα παρέμενε, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Μαρίας, ἀποχωρήσασαι ὅταν παρήλασεν ὁλόκληρος ὁ στρατὸς πρὸ τῶν ὀμμάτων των.

..... Ἡ διαταγὴ τῆς ἀναχωρήσεως ἐδόθη ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Διαδόχου καὶ διὰ τοῦ Λιμεναρχείου Πειραιῶς. Ὁ Διάδοχος τηλεγραφικῶς τὴν 5 καὶ 1)2 διὰ τῆς λέξεως «αὐθωρεῖ» διέταξε νὰ ἀναχωρήτῃ ὁ στρατὸς, καὶ τὴν 5 καὶ 3) ἐ ἔκαμε ἐμπρὸς πρώτη ἡ «Θέτις», κατόπιν τῆς ὁποίας ἤρχετο ὁ «Θησεὺς» καὶ τελευταῖος ὁ «Πέλωψ». — Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ φρενίτις, ἦτις κατέλαβεν αὐτὴν τὴν στιγμήν τὸ πλῆθος εἶνε ἀπερίγραπτος. Ἀπὸ τῶν βραδέως χωρῶντων ἀκόμη μεταγωγικῶν ἀκούονται αἱ σάλπιγγες σαλπίζουσαι τὸν χαιρετισμὸν τῆς σημαίας. Εἰς τὸ ἀκουσμά τῶν σαλπισμάτων αὐτῶν ὁ κόσμος καθίστατο ἕξω φρενῶν. Πολλοὶ ἀπὸ τῆς παραλίας καὶ ἀπὸ τῶν λέμβων πυροβολοῦν. Πλέον τῶν τριακοσίων πυροβολισμῶν ἀντηχοῦν ἐκεῖ, ἐνῶ τὰ πλήθη ζητωκραυγάζουν. Τὰ μεταγωγικὰ ἔχουν λάβει ἤδη τὸν δρόμον τους. Πλησίον τῆς ἐξόδου τοῦ λιμένος εἶνε ἠγκυροβολημένον τὸ Ἀγγλικὸν θωρηκτὸν «Λεῖλος». Οἱ ναῦται ἀπὸ τοῦ θωρηκτοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ζητωκραυγὰς τῶν ἰδικῶν μας στρατιωτῶν κραυγάζουν αὐρὰ, ἐνῶ δὲ ὁ ἥλιος ἔχει δύσει παραδόξως χαιρετᾷ τὸ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν διὰ τῆς σημαίας.

×

Ἡ αὐτή. — Ποικίλαι διαδόσεις ἐκυκλοφόρου ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς χθὲς σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Κρήτῃ ἐπανάστασιν. Ἡ σοβαρώτερα τούτων ἦτο ἡ περὶ καταλήψεως τῶν Χανίων. Ἡ διάδοσις ἐφέρετο ὑπὸ διαφόρους ἐκδόσεις. Κατ' ἄλλους οἱ πολιορκῶντες τὴν πόλιν Χριστιανοὶ εἰσῆλθον ἐντὸς καὶ τὴν κατέλαβον. — Κατ' ἄλλους δὲ πάλιν τὸ σύνθημα τῆς καταλήψεως ἐδόθη παρὰ τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου. Τὴν διάδοσιν ταύτην ἐπέτεινε καὶ τὸ γνωστὸν, ὅτι οἱ Βέηδες ἐζήτησαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἡμετέρου Προξένου νὰ καταλάβῃ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς τὴν Κρήτην. — Πᾶσαι αἱ ἄνω διαδόσεις ἀπεδείχθησαν

μ. μ. ἀνακριθεῖς. Βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον τορπιλικὸς στόλος κατέπλευσε προχθές εἰς τὸν λιμένα Χανίων. Ἄμα τῇ ἀφίξει του ἐπεσκέφθησαν τὸν Πρίγκιπα οἱ Ναύαρχοι καὶ οἱ κυβερνηταὶ τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων. Ὁ τορπιλικὸς στόλος ἀνεχώρησε διὰ Μῆλον, ὅπου καὶ ἔφθασε χθές πρὸ μεσημβρίας.

×

Ἡ αὐτή. — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 1 Φεβρουαρίου. — (Ἰδιαιτερον τηλεγράφημα «Σκρίπ» διὰ Κερκύρας). — Πολυάριθμοι προκηρύξεις ἐτοιχοκολλήθησαν ἀναγράφουσαι ὅτι ἀναγκαιοτάτη εἶνε ἡ ἐκθρόνιτις τοῦ Σουλτάνου. Ἐκατα μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς σωτηρίαν του. Ἀπειλοῦνται νέαι σφραγαὶ Χριστιανῶν καὶ Νεοτούρκων. — Ἡ Ρωσικὴ πρεσβεία ἐγνώρισεν εἰς τὴν Πύλην ὅτι ἐάν μὴ προληθῶσιν αἱ σφραγαὶ, ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας διατρέχει ἔσχατον κίνδυνον. Ἐνεκχ ἐσωτερικῶν περισπασμῶν ὁ Σουλτάνος ὀλίγον φρντίζει περὶ Κρητικῷ ζητήματι.

×

Ἡ «Ἐστία» — ... Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἡ χεὶρ ἄνωθεν προωρίσθη νὰ ἐξοπλίζηται πρὸς νίκας καὶ πρὸς θριάμβους, οὐχὶ ὑπὸ τὸ κράτος μακρᾶς τινος καὶ σοφῆς περισκέψεως, ἀλλ' ὡς ὑπὸ τὸν οἶστρον ἐμπνευσμένης τινος ιδέας καὶ ἀτραπηθόλου ἀνάγκης, τὴν ὁποίαν ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων καθιστᾷ ἀναπόδραστον. — Τοιαύτη τις περίστασις κινεῖ καὶ ἤδη τῆς Ἑλλάδος τὴν χεῖρα. Ἄλλ' ἡ χεὶρ αὕτη δὲν ἄγεται τὸ παράπαν ὑπὸ παραδόλου φιλοδοξίας, οὔτε ὑπὸ διεκδικήσεως ἀκαίρων ἀξιώσεων, οὔτε ἀπειλεῖ ἀλογίστεως, οὔτε σείεται ἀνευλαβῶς πρὸ τῶν δυνατῶν καὶ τῶν ἀξίου σεβασμοῦ. — Σκέψις ὁμοῦ καὶ τόλμη, σύνεσις καὶ ἀπόφασις, ἐν τῇ θαυμαστῇ ἐκείνῃ τῶν ἀντιθέσεων ἀρμονία, φαίνεται ἰθύνουσα τὴν χεῖρα καὶ ρυθμίζουσα τὸ βῆμα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ποτήριον τῆς ἀδικίας εἶχε πληρωθῆ....

×

Ἡ αὐτή. — Ἀλάθητον τεκμήριον τῆς μεγάλης σημασίας τὴν ὁποίαν ἐνέχει ἡ κίνησις τῆς Ἑλλάδος εἶνε ὅτι τὴν διεξαγωγὴν ἅπασαν τῆς ἐνεργείας ἡμῶν ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι ἀνέ-

λαβεν ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εἰς τὰ γενικὰ ὡς καὶ εἰς τὰ καθέαστα. — Ἄπασα ἡ πυρεττώδης ὕσον καὶ περίπλοκος ἐπὶ τούτῳ ἐργασίᾳ διεξήχθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, πάντες δὲ οἱ κυριώτεροι παράγοντες αὐτῆς ἐξελέχθησαν ἐκ τῶν περὶ τὸν Ἡγεμόνα, ἀπὸ τῶν Υἱῶν μέχρι τῶν ὑπασπιστῶν αὐτοῦ. — Ἡ ἐν-
 τος αὕτη ὕσον καὶ ἀθήης βασιλικὴ πρωτοβουλία πληροὶ ἀγαλλιάσεως τὸ Ἔθνος, ὅπερ, ἐνῶ βλέπει τὸν Ἡγεμόνα αὐτοῦ ἐπιλαμ-
 βανόμενον τῆς ἀσκήσεως καθηκόντων, προσηκόντων πράγματι εἰς Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, χαιρετίζει τὴν ἐνέργειαν ταύτην ὡς ἀγγελον αἰσιωτάτων. — Δὲν εἶνε δὲ ἀκαιρον νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα τὴν ἐξαιρετικὴν συμπάθειαν, ἣν ἐπιδεικνύει πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ τὸν Θρόνον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ πρόην αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας καὶ ἀδελφὴ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἣς τυγχάνουσι γνωστοὶ οἱ στενοὶ δεσμοὶ μετὰ τοῦ Ρώσου ἀρχικαγκελλαρίου Μουραβιέφ.

×

Ἡ αὐτὴ — Αἱ Δυνάμεις φαίνεται, ὅτι ἀνέλαβον νὰ λαλήσωσι καὶ πρὸς ἡμᾶς τὴν κεκανονισμένην εἰς ἀναλόγους περιστάσεις γλῶσσαν, διὰ μυριστὴν φορὰν, τὴν ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴν. Εἰρήνη τῆς Εὐρώπης. Δικτάραξις τῆς εἰρήνης. Ἀπειλὴ κατὰ τῆς Εἰρήνης. Δὲν ἐπιτρέπομεν μεμονωμένην αὐτόβουλον ἐνέργειαν. Ἀκεραϊότης τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Φύλακες τῆς ἀκεραϊότητος. Πίσις ἐπὶ τῶν Κρητῶν. Εἶσθε ὑπεύθυνοι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Συνθήκαι. — Μεταρρυθμίσεις κτλ. κτλ. — Γλῶσσα ἀναμηρυκκστική. Ἀναμασσήματα τετριμμένα. Λεῖξεις αἵτινες ἀπώλεσαν τὴν σημασίαν αὐτῶν. Διακοινώσεις αἱ ὅποια δὲν ἐξηγοῦσιν, ἀλλ' εἰρωνεύονται μόνον τὰ πράγματα. — Πολὺ μεγαλειτέραν σημασίαν τῶν θετικῶν τούτων τυπικοτήτων πρέπει νὰ ἔχωσι δι' ἡμᾶς αἱ ἀρνητικαὶ κατ' ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ σημαντικαὶ ἐνδείξεις περὶ τοῦ ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἀτκεῖ ἐφ' ἡμῶν τὴν πραγματικὴν πίεσιν, ἣν ἤτησεν εἰς παρελθούσας ἀναλόγους περιστάσεις, καθ' ἃς παρίστατο ὀργῶσα πρὸς ἐνέργειαν ἡ Ἑλλάς, διότι τότε ἦσαν ἄλλοι οἱ καιροὶ, καὶ ἄλλη ἡ σύμπνοια τῶν Δυνάμεων, καὶ ἄλλη ἡ θέσις τῆς Τουρκίας, ἡ δὲ τῆς Ἑλλάδος στάσις οὐδ' ἔφερεν ὄν φέρει νῦν τύπον τοῦ πραγματικοῦ καὶ τοῦ ἀναποδρά-

στον, οὐδ' ἐφκίνετο ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῆς φορᾶ, τῶν γεγυόντων, ὡς ἤδη.....

×

Ἡ αὐτή—..... Τὰ Κρητικά καὶ τὰ Θεσσαλικά, ἡ κατὰ-
ληψις τῆς Κρήτης, ἡ παρὰ τὰ σύνορα συμπλοκή, ὁ κατάπλους
τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου, ἡ διὰ τῶν Γκέκηδων ἀπειλή τῆς
Τουρκίας, οἱ Βέηδες τῶν Χανίων, ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία, ἡ στάσις
τῶν Δυνάμεων, τὰ διαβούλια τῶν Ὑπουργῶν καὶ τὰ συμβούλια
τῶν Πρέσβειων, ἡ πυρετωδὴς κίνησις εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ εἰς τὰ
ἀρχηγεῖα καὶ εἰς τοὺς στρατῶνας, φανερὰ καὶ μυστηριώδη ἀγ-
γέλματα, καὶ τὰ λεγόμενα καὶ τὰ ἀποσιωπώμενα, παρεῖχον εἰς
τὴν χθεσινὴν ἡμέραν φυσιογνωμίαν ὅπως ἀσυνήθη, ὅπως ἔκτα-
κτον, ἤτις, ὑπὸ τὸν ἀπλέτως φωτίζοντα ἥλιον, παρίστα τὰς
Ἀθήνας ἐν τούτῳ ὡς πολεμικὸν στρατόπεδον καὶ ὡς τόπον πα-
νηγύρεως. — Καὶ ἄνθρωποι ἐθεάθησαν κατασπαζόμενοι ἀλλήλους
μετὰ δακρύων ἐν μέσῃ πλατεῖᾳ. — Πολῖται μὲ ὑψηλὰ ὑποδή-
ματα καὶ ταξιδιωτικὴν περιβολὴν, καθ' ὁμάδας, τινῶν ἐκ τῶν
ὁποίων ἠγοῦντο ἀξιωματικοὶ, ἐν σιωπῇ καὶ στρατιωτικῷ τῷ βή-
ματι διέσχίζον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰς ὁδοὺς. — Νέοι μὲν
χνοάζοντες, φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἔρηβοι ἐγκαταλιπόντες
ἔτις τὰ μνηστικά βάρη, διεκρίνοντο μεταξὺ τῶν ὁμίλων τού-
των. — Τὰ βήματα τῶν ἀνθρώπων εἶχον τι τὸ γοργότερον καὶ τὸ
εὐσταθέστερον ἐν ταῦτῳ. Τὰ βλέμματα ἀνέδιδον ἀγνώστους τέως
φλόγας, ὁ ἀττικὸς ὀρίζων ἐξετείνεται βαθυτέρος ἀπὸ τῆς χθῆς,
καὶ μία θεία χεὶρ νομίζει τις πῶς τὸν κατέστησεν εὐρύτερον καὶ
αὐτόν. — Καὶ τὰ παιδιά μεταβαίνοντα εἰς τὸ σχολεῖον των ἔδιδον
τὴν δεκάραν ἢ τὴν πεντάραν των, τὴν προωρισμένην διὰ τὸ κα-
θημερινὸν κουλοῦρι τοῦ διαλείμματος, καὶ ἠγόραζαν ἔφημερίδας,
καὶ ἐβράδυναν τὸ βῆμα διὰ νὰ διατρέξουν ἀγωνιωδῶς, καὶ ἐκεῖ-
να ἀκόμη, μὲ βλέμμα τὰς στήλας των.

×

Ἡ αὐτή.—Ἡ φρενίτις, ἡ μέθη καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ὁ κατα-
λαβὼν χθῆς τὰς δύο πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἶνε ἀπὸ τὰς
ἀπεριγράπτους ἐκείνας ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. —
Ὅλος ὁ κόσμος εἰς κίνησιν. — Στρατὸς ἀνεχώρει. — Ὁ Διάδοχος

συγκεινημένος ὑπενθυμίζει πρὸς τοὺς στρατιώτας διὰ πατριωτικῶν λόγων τὸ καθήκον των. — Αἱ ζητωκραυγαὶ ἐπλήρουν τὸ κενὸν βροντώδεις. — Ὁ κόσμος ἔβριθεν εἰς τὰς ὁδοὺς ὅπουθεν διήρχοντο οἱ ἀναχωροῦντες στρατιῶται. — Σημαῖται ἀνεπετάσθησαν εἰς τινὰς οἰκίας. — Εἰς τὸν Πειραιᾶ αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἦσαν τοιαῦται ὡς νὰ ἐτελεῖτο ἐθνικὴ πανήγυρις, ὡς νὰ ἐπῆλθε πλήρης ἐθνικὴ ἀναγέννησις. — Ὅλη ἡ παραλία τοῦ Πειραιῶς κατείχετο ὑπὸ ἐνθουσιῶντος πλήθους ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει ταγματῶν τινῶν στρατοῦ. — Ὁ λιμὴν εὐρίσκετο εἰς διαρκῆ κίνησιν. Λέμβοι σημαιοστόλιστοι βρίθουσαι ἐπιβατῶν περιεστοίχιζον τὰ ἀναχωροῦντα ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια. — Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀντήχουν συνεχεῖς, πληροῦσαι τὸν ἀέρα. — Σάλπιγγες καὶ μουσικαὶ προσέδιδον εἰς τὴν μεγχλοπρεπῆ εἰκόνα πολεμικὴν χροιάν. Οἱ πυροβολισμοὶ ἐπεσφράγιζον τὴν εἰκόνα. — Ὅταν τὰ ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια ἐξήρχοντο τοῦ λιμένος μὲ τὸν Στρατὸν, ἡ φρενίτις τοῦ πλήθους ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον. — Αἱ λέμβοι παρετάχθησαν εἰς δύο σειράς, διὰ μέσον δὲ αὐτῶν διήλθον τὰ ἀναχωρήσαντα ἀτμόπλοια. — Τοῦ ἐνθουσιασμοῦ συμμετέσχον καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι. Τὸ Ἀγγλικὸν καὶ Ἰταλικὸν πολεμικὸν ἐχαιρέτιζον διὰ τῶν σημαίων των. — Αἱ λέμβοι πλησιάζουν καὶ πρὸς αὐτά. — «Ζήτη ἡ Ἀγγλία!» — «Ζήτη ἡ Ἰταλία!» Κραυγάζει τὸ πλῆθος. Τὰ πληρώματα τοῦ Ἀγγλικοῦ ζητωκραυγάζουν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ τοῦ Ἰταλικοῦ χαιρετίζουν διὰ τῶν πύλων καὶ μανδυλίων καὶ χειροκροτοῦν. — Ἡ μυρμηκία τοῦ κόσμου τοῦ περιβάλλοντος ὡς πλαίσιον τὸν λιμένα κινεῖται ὡς μία μάζα, ὡς μίαν νὰ εἶχε ψυχὴν καὶ εἰς θερμὰς διαχύνεται εὐχὰς πρὸς τοὺς ἀναχωροῦντας. — Ἡ νύξ ἐπῆλθε. Τὰ ἀτμόπλοια ἀνεχώρησαν. Πολλὰ καταστήματα τοῦ Πειραιῶς φωταγωγῶνται. — Ὁ κόσμος ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας. — Αἱ ἀμαξοστοιχίαι τοῦ σιδηροδρόμου στενάζουν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπιβατῶν. — Τὰ σχόλια διασταυροῦνται δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ἐθνικαὶ ἐλπίδες προσδίδουν χαρμῶσυνον ἔκφρασιν εἰς τὰς ὄψεις πάντων. — Τοιαῦται λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις προσημαίνουν πάντοτε τὰ μεγάλα ἐθνικὰ γεγονότα.

×

Ἡ αὐτή. — Πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὸ

ζήτημα τὸ ἐθνικὸν δὲν θὰ ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς εἰς τὰ Κρητικὰ μόνον ὕδατα. Πρέπει ὑπὸ σπουδαϊκῆν ἔμφασιν νὰ λάβῃ ὅτι ἡ Ὑψηλὴ γείτων ἐν ἔθῳ ὀλισθαῖνον ἤδη καὶ ἀπολλύμενον ἐκ τῶν ποδῶν αὐτῆς τὸ αἰματὸβρεκτον ἔδαφος τῆς Κρήτης, δὲν θὰ σταυρώσῃ τὰς χεῖρας ἀλλὰ θὰ θελήσῃ ἐπὶ ἄλλου ἐδάφους νὰ φέρῃ περισπασμοὺς εἰς ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἀποδίδιμεν πολλήν σημασίαν εἰς τὸ ὅτι ἡ Πύλη θὰ θελήσῃ νὰ σύρῃ ἡμᾶς μέχρι τῶν συνόρων. — Ὅδεύοντες πρὸς τὴν Κρήτην καὶ πρὸς αὐτὴν ἀποβλέποντες πάντες, ἔχομεν φυσικῶς ἐστραμμένα τὰ νῶτα ἡμῶν πρὸς τὴν μεθόριον γραμμὴν. Τῶν νῶτων ὅμως τούτων τὴν προφύλαξιν, ἐκτεθειμένων, ἀξιῶμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν. Καὶ ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως ἐπεβλήθῃμεν πάντες καὶ ἐδύρουμεν κυριολεκτικῶς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τῶν πόθων τοῦ Ἔθνους εἰς τὴν ἑνδοξὸν ἐσχατιὰν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, νὰ ἐπιβληθῶμεν εἰς αὐτὴν, ἐὰν αὕτις δεήσῃ, καὶ νὰ στρέψωμεν τὰ βλέμματα αὐτῆς καὶ πρὸς τὴν ἔκθετον τῶν ὁρίων μας γραμμὴν....

×

Ἡ αὐτή. — Ἀφηγούμεθα τὰς σκέψεις ξένου διπλωμάτου ἐν Ἀθήναις. Ἐξ αὐτῶν ἐμφαίνεται ὅτι ἡ Κρήτη ὀριστικῶς προσαρτᾶται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διὰ μέσου δὲ τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν, μία διαφαίνεται δύναμις κινητήριος καὶ δρῶσα. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. — Μέχρι σήμερον τὰ πράγματα λανθανόντως χωροῦσι πρὸς τὴν λύσιν χωρὶς νὰ διαφαίνωνται αἱ λεπτομέρειαι αὐτῶν.....

..... Δεύτερον ἐπῆλθε στάδιον εἰς τὰς σκέψεις τῶν Δυνάμεων. Πρὸς τὸν ἡμέτερον Βασιλέα ἐξεδηλώθησαν γνῶμαι ἐκ Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας ἐντελῶς σύμφωνοι πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων ἦταν μετέωροι. Τὸ καθεστῶς ἀδύνατον νὰ τηρηθῇ. Ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία ἀδύνατον νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν, ἀδύνατον νὰ ἰσχύσῃ πλέον ἐν τῇ γήσῳ. Αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ὅπως προστατεύσῃ τοὺς ὁμοφύλους τῆς εἶχον ἐπιδράσει εἰς τὸ ἀναποφάσιστον τῶν Δυνάμεων. — Τὰς στιγμὰς ἐκεῖνας ἐπωφεληθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῆς θελήσεως ὀλοκλήρου τοῦ Ἔθνους, ἔλαβεν ὀριστικὴν ἀπόφασιν. —

Τὸ πρῶτον διάβημα τῶν νέων ἀποφάσεων ἦτο ἡ ἀποστολὴ τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου μετὰ αὐτὸν τὸν βασιλόπαιδα Γεώργιον. — Αἱ Δυνάμεις εἰς τὸ διάβημα αὐτὸ ἐτήρησαν τὴν αὐτὴν στάσιν, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου θαρραλεώτεροι παροτρύνσεις ἀπευθύνοντο ἐκ Ἰωσσίας ἰδίως. — Ἐπῆλθε τὸ δευτέρον στάδιον τῆς ἐνεργείας διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατηρτίσθη τὸ σχέδιον ἐν τάχει καὶ ἐπῆλθον τὰ χθεσινὰ γεγονότα. Ποῦ κατηρτίσθη τὸ σχέδιον καὶ ὑπὸ τίνος θὰ μάθωμεν αὔριον ἢ μεθούριον, ὅταν ἐπέλθῃ πλήρης ἡ πραγματοποιήσις του — Ἀντιδράσις φαινομενικὴ ἐξεδηλώθη ἔκ τινων Δυνάμεων, ἀλλ' οὐδεμία ἐχθρική στάσις ἐτηρήθη.

.... Διὰ ταῦτα καμμίαι ἀμφιβολίαι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὅτι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις θὰ δεχθῶσι, μετ' ὅλας τὰς φαινομενικάς ἀντιρρήσεις, τὴν λύσιν ἣν θὰ δώσῃ ἡ Ἑλλάς εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Ἐγράφομεν προχθές. «Ἢ πεῖρα μᾶς ἐδίδαξε νὰ μὴ εἴμεθα αισιόδοξοι. Ἐν τούτοις ἐν Ἑλλάδι οὐδέποτε κατεβλήθη σοβαρώτερα καὶ ἐντονωτέρα ἐνέργεια ἀπὸ τὴν παροῦσαν περίστασιν· μὴ δυνάμενοι δὲ ν' ἀποκαλύψωμεν τίποτε ἐκ τῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην συμβαινόντων, ἀρκοῦμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν, ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ἐντὸς ἐλαχίστου θὰ ἐκφέρῃ ἀπέραντον κρυγὴν ἐνθουσιασμοῦ ἐκ τῶν ἐπικειμένων γεγονότων». — Αὐτὴν τὴν κρυγὴν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁ Ἑλληνισμὸς δύναται νὰ ἐκφέρῃ σήμερον μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι χαιρετίζει τὴν μᾶλλον χαρμόσυνον ἡμέραν ἀφ' ἧς ὑπάρχει Ἑλλάς ἐλευθέρα. Διότι ἡ ἀδελφὴ Κρήτη δὲν εἶνε πλέον δούλη. Αἰμιβόρος τύραννος δὲν σπαράττει τὰ τέκνα της. Ἀλύσσεις δὲν περιβάλλουσι πλέον τὸν λακμόν της. Ἡ γῆ ζυμωμένη ἀπὸ αἵματα καὶ δάκρυα δὲν αἰσθάνεται πλέον τὸ βᾶρος τοῦ πέλματος Τουρκικοῦ ποδός....

ΤΗΝ 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — ... Ἀπέναντι τοιαύτης πραγμάτων καταστάσεως ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἶχε καθήκον νὰ ἐπέμβῃ ὅπως

ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν ἐπὶ τῆς πολυπαθοῦς νήσου, ἣν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰρηνεύσωσιν αἱ Δυνάμεις. — ... Ἄν δὲ ἡ Ἀγγλία δι' ὁμοίους λόγους κατέλαβε καὶ κατέχῃ ἔκτοτε καὶ διοικήσῃ τὴν Αἴγυπτον, χωρὶς νὰ συνδέῃ αὐτὴν πρὸς τὴν χώραν τῶν Φαραῶν ἄλλο τι ἢ ἐμπορικὰ συμφέροντα, πολὺ μᾶλλον δικαιοῦμεθα ἡμεῖς νὰ καταλάβωμεν, νὰ καθέξωμεν καὶ νὰ διοικήσωμεν τὴν Κρήτην μεθ' ἧς συνδέουσιν ἡμᾶς κοινὴ ἱστορία καὶ ὁμοφυλία, ἡ γλῶσσα καὶ οἱ πόθοι. Τὸ δὲ ἔργον ἡμῶν ταῦτο οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ παρακωλύσῃ...

×

Ἡ αὐτή. — ... Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε σήμερον τὴν πρώτην μακρὸν τηλεγράφημα περὶ τούτου ἐκ μέρους τοῦ κ. Ν. Δηλιγιάννη, ὅπερ ἀναγινώσκων ὁ κ. Σκουζὴς ἐμειδία καὶ ἐδείκνυτο περιχαρῆς.

×

Ἡ αὐτή. — Λονδῖνον, 2 Φεβρουαρίου 9.30 μ. μ. Αἱ Κυριακάτικαι ἔφημερίδες δημοσιεύουν ἄρθρα ἐνθαρρυντικώτατα διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Κρήτης ἀπειλοῦσι δὲ νέον Ναυαρχῖνον.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς κηρύξεως τῆς Ἐνώσεως ἐν Κρήτῃ, ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου παρατηρεῖ, ὅτι ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἀγεῖ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι αὕτη γνωρίζει ἢ τοῦλάχιστον πιστεύει ὅτι ἔχει ἰσχυρὸν τινὰ ὀπισθὲν τῆς. Ἄλλα φύλλα ἐκφράζουσι τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐθνικοῦ ρεύματος. Ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Φόξ» ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπολιτεύθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀψόγως, καὶ νῦν δὲ ἐπεχείρησε νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος...

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος πατεῖ σήμερον εἰς τὴν Κρήτην! Ἀντιλήπτωρ τῆς κραυγῆς αὐτῆς, προασπιστῆς τῶν δικαιομάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐδίκητης τῶν παθημάτων τῆς, ἄγγελος τῆς φωνῆς τοῦ Βασιλέως, κηρύττοντος τὸ ἄγγελμα τῆς ἀναστάσεως καὶ στήνοντος διὰ τοῦ υἱοῦ Του

τὴν σημαίαν τοῦ ἔθνους Του ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἠφαιστείου, τοῦ ὁποίου τὴν λάβαν τοῦ πατριωτισμοῦ δὲν ἠμπόρσαν νὰ σβύσουν τόσο δουλείας αἰῶνες....

.... Δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ τοιοῦτον ἔργον νὰ ματαιώσῃ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Διπλωματικὴ. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴν ἀποκαλυφθῇ καὶ αὐτὴ πρὸ τοῦ μεγάλου θεάματος. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴν εὐλαβηθῇ τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμὸν, νὰ μὴ σεβασθῇ τὰ δάκρυα ὅσα βρέχουν τὴν γῆν τῶν ἠρώων, ὅτινες ζοῦν μαχόμενοι ὑπὲρ τοῦ πόθου τούτου καὶ θανόντες ἐξεθαπταντο ἀπὸ τοὺς τυράννους τῶν. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εἰσχωρήσῃ ἄλλη θέλησις εἰς τὸν ἐναγκαλισμὸν ὃν εὐλόγησεν ὁ Θεός, ὃν ἐπέτυχον θυσίαι καὶ μαρτύρια εἰς τὸν κόσμον μοναδικά. Δὲν εἶνε δυνατόν ποτὲ νὰ ἀνορθώσῃ ἡ Εὐρώπῃ τὸ ἀπεχθές κράτος αἰμοβόρου τυράννου, ὅπου θρυμματισμένον ὑπὸ τοῦ ἠρωϊσμοῦ τῶν Κρητῶν ὑποχωρεῖ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. — Εὐλογητός ὁ Θεός ! ...

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ κ. Βάσσης ἀπερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ἔλαβε τὴν ἐξῆς ἐντολήν. — Διορίζομεν ὑμᾶς ἀρχηγὸν εἰδικῆς ἀποστολῆς ἐπὶ κεφαλῆς Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἐντελλόμεθα νὰ μεταβῆτε εἰς Κρήτην, νὰ καταλάβετε τὴν νῆσον καὶ τὰ φρούρια, ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς ὑπευθύνου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐγκαταστήσητε φρουράς καὶ νὰ ἐφαρμόσητε τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς γινώσκομεν ὅτι γραμματεὺς πρεσβείας τινὸς τῶν ἐνταῦθα, ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι φαίνονται διακείμεναι ὅπως δῆποτε συμπαθῶς πρὸς τὴν ἐθνικὴν μας ὑπόθεσιν, βολιδοσκοπηθεὶς τί φρονεῖ περὶ τῶν συμβαινόντων, δὲν ἐδίστασε νὰ εἶπῃ τὸ ἐξῆς λίαν χαρακτηριστικόν : — "Ἄν ἔχετε ἀπόφασιν νὰ κάμῃτε τίποτε, κάμετέ το, ἀλλὰ τελειώνετε γρήγορα !

×

«Τὸ Ἄστυ». — Τὰ Χανία πρέπει νὰ πέσωσι, νὰ γείνη

τὸ πᾶν μᾶλλον τέφρα καὶ σποδὸς παρὰ νὰ ὑποχωρήσῃ πένθιμος ἢ Ἑλληνικὴ σημαίκα ἀπὸ τῶν τειχῶν των. Τὴν μόνην ἀδιαφιλονεύκητον κατὰ θάλατσαν ἰσχύν ἡμῶν ἐξουδετεροῦσι διὰ τῆς βίας οἱ χθὲς φίλοι τῆς Ἑλλάδος, οἱ προστάται τῶν καταθλιβομένων, οἱ ἄσπονδοὶ τοῦ Τούρκου ἐχθροί. Διὰ τοῦτο εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ διπλοσιᾶσωμεν τὴν δύναμιν ἡμῶν κατὰ ξηρὰν, νὰ ἐντείνωμεν πέραν αὐτῶν τῶν ὀρίων τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα δημιουργήσωμεν κατὰ τὸν μόνον ἔτι ὑπολειπόμενον εἰς ἡμᾶς τρόπον τὸ τετελεσμένον γεγονός. — Ἡ ἐθελιθυσία τοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἀπαράμιλλος αὐταπαρησία τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ σήμερον ὑφίστανται τὴν μεγίστην, ἕως τὴν ἐσχάτην πλέον αὐτῶν δοκιμασίαν. — Τὰ Χανία πρέπει νὰ πέσωσι, καὶ ἂν πρόκειται τὸ πᾶν νὰ χαθῇ, καὶ ἂν δὲν τὸ θέλῃ ἡ Ἀγγλία. Ἐλπίζομεν ἄλλος ἀκόμη ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος δὲν θὰ συμμερισθῇ τὰς ζοφώδεις προθέσεις τῆς κυβερνήτέως του, καὶ ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ κυβερνήσις τῆς Ἀνάσσης δὲν θ' ἀνεχθῇ μέχρι τέλους νὰ καταστήσῃ ἐκυτὴν τὸ μῖτος τῶν λαῶν...

×

Ἡ αὐτή. — Καὶ εἴμεθα ἔθνος ἄλλο. Δὲν εἴμεθα ὁ λαὸς ἐκεῖνος, θὰ ἔλεγες, εἰς τὸν ὅποιον ἐνέπρεπον καὶ ὁ ὅποιος ἐδέχετο ἱερεμιάδας, ὁ λαὸς ὁ ὅποιος ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐβουθίσθη εἰς νάρκωσιν καὶ ἀποθάρρυνσιν, μὲ τὰς δυνάμεις τὰς χαλαρωμένας, μὲ τὴν ἐκνευρισμὸν, τοῦ ὁποίου αἱ τόσον μεγάλαι ἐλπίδες καὶ τὰ ἰδανικά τὰ ἄπειρα εἶχε σβεσθῇ, εἶχον ἐξατμισθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πάλην καὶ τὰς ἐσωτερικὰς δυσχερείας καὶ τὰ οἰκονομικὰ δεινὰ. — Κἄτι τι μετήλλαξε. — Τὸ ἔθνος ἀφυπνίζετο· τὸ ἔθνος ἀφυπνίσθη· ὁ Ἑλληνισμὸς ἀνκτριχιάζει, ὡς θ' ἀνετριχιάσει καὶ ὁ Λάζαρος ὅταν ἐτηκώθῃ ἀπὸ τὸν τάφον καὶ νέα ζωὴ ἤρχιται. Τὰ ἡνία, τὰ ὁποῖα ἐκράτουν χεῖρες τόσον χαλαραὶ, ὥστε ἐφαίνοντο ἀνύπαρκτοι, ἐπέισθησαν σθεναρῶς, ἢ πυγμὴ ἔγειεν αἰσθητὴ, καὶ ἀμέσως χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν ἐκκινουμένον πρὸς θρίαμβον. — Κἄτι ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συμβῇ, ὅ,τι καὶ ἂν ἐπέλθῃ, οἶν δῆποτε ἐκπλιξιν καὶ ἂν μᾶς ἐπιφυλάτῃ τὸ μέλλον, ὅπως δῆποτε ἢ διέγερσις αὕτη τῆς δυνάμεως, ἢ αἰσθητικὴ, ὅτι ὑφιστά-

μεθα καὶ ζῶμεν καὶ ἐνεργοῦμεν, θὰ εἶνε εὐεργετική, θὰ εἶνε σω-
τήριος ...

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ «Βορειογερμανικὴ Ἐφημερίς» ὑποθέτει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἢ πιστεύει ὅτι ἔχει δυνατόν τινὰ ὑποστηρικτὴν τῶν προθέσεων τῆς περὶ ἐνώσεως τῆς Κρήτης. — Τὸ ἐθνικὸν ρεῦμα. — Ἄλλαι ὅμως Γερμανικαὶ ἐφημερίδες φρονοῦσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀδύνατον πλέον ἢ τοῦ ἀντιστῆ εἰς τὸ ἐθνικὸν ρεῦμα. — Ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Φῶς» ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος προσηνέχθη ἀφόγως (correct) καὶ νῦν προσεπάθησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἑλλάδος. — Ὁ Βασιλεὺς ἐπεβλήθη εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην. — Ἡ «Διεθνὴς Ἀνταπόκρισις» βεβαιοῖ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπέβαλε τὴν πολιτικὴν τῆς ἐνεργείας εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, κηρύξας σαφῶς εἰς αὐτὸν ὅτι δύναται νὰ παραιτηθῆ ἂν δὲν ἀποδέχεται ταύτην, καὶ ὅτι ὁ ἴδιος ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῇ ἐνεργῶ ἐπεμβάσει τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἀδύνατον πλέον ν' ἀνθέξῃ εἰς τὰς θυσίας τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῇ ἕνεκα τῶν ἐκ Κρήτης προσφύγων. — Ἡ ἀσυνεσία τοῦ Σουλτάνου. — Ἡ «Ἐθνικὴ ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀσύνετος πολιτικὴ τοῦ Σουλτάνου παρεσκίασε κατὰστασιν, ἥτις καθιστᾷ ἀναποφεύκτους τὰς ἀποπείρας πρὸς δημιουργίαν τετελεσμένων γεγονότων διὰ μεμονωμένης ἐνεργείας.

×

Τὸ «Σκρίπ». — Διέρχεται ἡ Ἑλλὰς κρισιμωτάτας στιγ-
μάς, ἀλλὰ τὰς στιγμάς ταύτας πάντες καὶ προβλέπομεν καὶ
ἐθεωροῦμεν ἀναποφεύκτους χάριν αὐτῶν τῶν συμφερόντων τοῦ
Ἑλληνισμοῦ, ἅτινα διέτρεχον τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων, ἂν ἡ
Ἑλλὰς ἐπέπρωτο νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἐπὶ τινὰ ἔτι χρόνον, ἀσχο-
λουμένη εἰς τὰς ἐσωτερικὰς αὐτῆς ἀθλιότητας, καὶ ἀμβλυποῦσα
πρὸ τῶν ἐπιχειρημαζόμενων ἔξωθεν κινδύνων. Εὐτυχῶς ταχέως κατε-
νοήθη, ὅτι ἡ τοιαύτη πολιτικὴ ἔφερε μοιραίως πρὸς τὴν κατα-
στροφὴν καὶ ἐγκαίρως, ἔστω καὶ πρὸ τοῦ χείλους τοῦ βράθρου,
ἀνεκώπη ὁ ταχὺς ἥρως, δι' οὗ πρὸς αὐτὸ ἐπερρέμεθα. — Δὲν εἶνε
σήμερον ὁ καιρὸς νὰ ἐξετασθῆ, τίς ὁ ἀνακόψῃ τὸν ὑλήθριον ἐκεῖ-

νον δρόμον ἀλλ' ἡμεῖς, οἵτινες οὐδέποτε ἐπτοήθημεν πρὸ τῆς ἀληθείας, ἡμεῖς οἵτινες ἀνεκηρύξαμεν, ὅτι θὰ εἴμεθα ἀνεξάρτητοι καὶ ἡ μέχρι τοῦδε πορεία μας ἀπέδειξε τοῦτο, χωρὶς νὰ κινδυνεύσωμεν νὰ παρεξηγηθῶμεν, δυνάμεθα νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημερινὴν τοῦ Βασιλέως δρᾶσιν, σύμφωνα πρὸς τοὺς πόθους ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, σύμφωνα πρὸς τὰς υποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος, σύμφωνα πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. — Δὲν ἠδύνατο ἡ Ἑλλάς νὰ βλέπῃ ἀπαθῆς τοὺς ἀδελφούς Κρήτας σφραζομένους καὶ ψηνομένους ἐν τοῖς κλιβάνοις, δὲν ἐπετρέπετο εἰς Ἑλληνικὴν καρδίαν νὰ μένῃ ψυχρὰ πρὸ τῆς δρώσεως τῶν ἐλληνικωτάτων Κρητικῶν ἐπαρχιῶν· ὅταν δ' οἱ Κρήτες ἠθέλησαν ν' ἀπαλλαγθῶσι τῆς ἀφορήτου τυραννίας καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν των, δὲν ἠδύνατο οἱ Ἕλληνες νὰ μὴ ἀνοίξωσι τὰς ἀγκάλας των, καὶ νὰ δεχθῶσι τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς των, νὰ σπεύσωσι δὲ εἰς βοήθειαν αὐτῶν. — Καὶ μάχονται ἐν Κρήτῃ σήμερον οἱ Κρήτες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, παρὰ τὸ πλευρὸν δ' αὐτῶν οἱ ἐντεῦθεν κατελθόντες ἐθέλονται, μίᾳ δὲ πανταχοῦ τῆς Μεγακλήτου ἀκούεται κρυγὴ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὴν κρυγὴν τούτην ἀπαντᾷ ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν στηθῶν τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου Ἕλληνας ἐξερχομένη ἄλλη αἰχμή ἢ ἔνωσις. — Δὲν ἀρκεῖται ὅμως ἡ Ἑλλάς μόνον εἰς κρυγὰς, ἀλλὰ πρόθυμος εἶνε νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν, θυσίαν χρήματος, θυσίαν αἵματος ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κρήτης, τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀποδεικνύουσα, ὅτι εἶνε κράτος ἔχον συναίσθησιν καὶ τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν καθηκόντων του, διαψεύδουσα δὲ τὴν ἐπικρατήσασαν ἕνεκα τῆς μέχρι τοῦδε νάρκης βλάβοις γινώμην, ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες δὲν ἐκληρονόμησαν τὰς ἀρετὰς τῶν πατέρων των. — Ὑπερήφανοι σήμερον δυνάμεθα ν' ἀτενίζωμεν πρὸς τοὺς τοιαῦτα λέγοντας, ὑπερήφανοι σήμερον δυνάμεθα νὰ ἐπικαλούμεθα καὶ τῶν προγόνων τὰς ἀρετὰς καὶ τῶν πατέρων τὰ κατορθώματα, διότι ἀποδεικνύομεν ὅτι τὰ πάντα εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ θυσιάσωμεν χάριν τῆς δόξης τῆς πατρίδος. Μὲ τὸν ἱερόν δὲ ἐνθουσιασμόν, ὅστις φλέγει πᾶσιν Ἑλληνικὴν καρδίαν, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου Ἕλληνας, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι

καὶ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης θὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τὰς σημερινὰς κρισίμους περιστάσεις αἰσίως θὰ διέλθωμεν, πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ.

×

Ἡ αὐτή.— Ἡ εὐθαρσῆς ἐνέργεια τὴν φορὰν ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρὰ πάντων τῶν εὐ φρονούντων ὁμογενῶν ἐπεκροτήθη, διότι δὲν ἐπίστευον ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἠδύνατο νὰ δράσῃ, ἀναμιμνησκόμενοι τοὺς παρωχημένους χρόνους. Ἦδη διὰ τοῦ Στόλου ἡμῶν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐγενόμεθα κάτοχοι τῶν Κρητικῶν ὑδάτων, καὶ ἡ αἰμοσταγῆς Κρήτη ταχέως θὰ ἑορτάσῃ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσίν της....

×

Ἡ αὐτή.— Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι βαθείας νυκτὸς ὑπῆρξε συγχινητικωτάτη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ. Πλῆθος λαοῦ συνεκεντροῦτο εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας, καὶ συνεζήτητι ἀνὰ πυκνοὺς ὀμίλους ὅλας τὰς ἀβασίμους διαδόσεις, αἵτινες ἀγνωστον πῶς ἐκυκλοφόρουν μεταξὺ τοῦ κόσμου περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ συμβαινόντων. Γενικὴ δὲ οἰκειότης εἶχεν ἀναπτυχθῆ μεταξὺ ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ ἔβλεπέ τις ἀνθρώπους μὴ γνωρίζομένους ἂν ἐν ἀδελφικῷ ἐνδιαφέροντι συζητοῦντας ἐπὶ τῶν Κρητικῶν πραγμάτων. — Γέροι, νέοι, γυναῖκες, παιδιὰ, ἄνθρωποι τῆς ἀνωτέρας τάξεως, τῆς μεσαίας, τῆς κατωτέρας, συνηθορίζοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔλεγον, καὶ διέδιδον καὶ ἐτχολίαζον καὶ ὠμίλουν. Γενικὴ δὲ ἦτο ἡ ἀνησυχία ὅλου τοῦ Ἀθηναικοῦ καὶ τοῦ Πειραιικοῦ κόσμου : Τί ἀπέγινεν ὁ στρατὸς ; Ἐφθασεν, ἢ δὲν ἐφθασεν εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον ; Οὕτω περὶ τὴν μεσημβρίαν περιεργωτάτη εἰδήσις ἐκυκλοφόρησεν, ὅτι ὁ Στρατὸς δὲν εὐωδόθη εἰς τὸ ἔργον του, καὶ τότε ἦτο ποῦ ἐξήλθη ἡ περιέργεια τοῦ κόσμου. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἐγκαίρως ἐγνώσθη τοῦτο, ὅτι ἦτο ἥμισυ ἀστεία διάδοσις. Τινὲς προέβαινον πολὺ ἀκόμη εἰς τὰς διαδόσεις. Καὶ ἔλεγον, ὅτι ταύτας τὰς δημιουργοῦν οἱ κυβερνητικοί, διὰ νὰ κἀμῃ κατόπιν ὅλων αὐτῶν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν ἢ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Κρήτην !

×

Ἡ αὐτή.—...Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπληροφόρηθη-
μεν χθές, ὅτι εἰς τῶν Ὑπουργῶν ἀπεφάνθη, ὅτι ἐντὸς μιᾶς ἢ
δύο ἐβδομάδων τὸ Κρητικὸν ζήτημα λύεται καὶ κατ' εὐχὴν μά-
λιστα τῆς τε Κρήτης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἡ δρᾶσις τῆς Βασι-
λείας, εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός, ἐπιβληθεῖσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν
εἶνε σήμερον ρισκοκίνδυνος, ἀλλ' ἀσφαλῆ θὰ φέρῃ τὴν ἐπιτυχίαν.
— Ἡ Βασιλεία ἔχει πραγματικὰ ἀπὸ εἰς τὸ Κρητικὸν παιγνίδι.
«Μετὰ δύο ἐβδομάδων τὸ πολὺ θὰ πάμε ἐπισήμως νὰ παραλά-
βωμεν τὴν Κρήτην!»

×

Ἡ «Ἐστία».— Πλειοτέραν ἀγωνίαν θὰ ἠδύνατο νὰ προ-
καλέσῃ ἐν ταῖς δευκατὶ στιγμαῖς αἱ διέρχεται σήμερον τὸ ἔθνος
τὸ ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου, τὸ χθές τηλεγραφηθὲν,
ἂν ἦτο δυνατόν νὰ πιττευθῇ ὑπὸ τινος ἢ οἱ θρύλλοι οἵτινες παν-
ταχόθεν δισταυροῦνται περὶ τῶν ἐν Χανίοις διαδραματιζομένων
καὶ περὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν εὐρίσκεται ὁ ἀποβατικὸς ἡμῶν στρα-
τός, ἀλλ' ἡ ἀπαισία βλασφημίας, ἣν ἐπιροίπτει τὸ παγκόσμιον
ὄργανον κατὰ τῆς ἀποφασιστικῆς ἐνεργείας τοῦ Στέμματος, εἰς
οὐδεμίαν ἑλληνικὴν καρδίαν δύναται νὰ εὐρῆ ἠχώ.— Ὅχι, δὲν
εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ξένους νὰ λεγοῦν καὶ νὰ γράφουν
ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπεχείρησεν ἀπλῶς πρὸς εὐχαρί-
στησιν τῆς κοινῆς γνώμης νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ πρόσχημα ἐκστρα-
τείας, τὴν ἰποίαν ἡ ὀξύνοιά του ὡς ἀνθρώπου δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ
αὐτῷ νὰ ἐπεκτείνῃ πέραν τῶν ὁρίων ἀπλῆς αἰσθηματικότητος —
Ὅχι, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔπεμψε εἰς τὰ πεδία τῶν
ἀγῶνων καὶ τῶν κινδύνων τὸ ἄλθος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, δὲν
ἐξαπέστειλεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν τηλεβόλων τὸν κυματοχαρῆ Γίον
Του, οὐδὲ θὰ ἐγίνοντο τόσον ἐπισήμως καὶ τόσον πανηγυρικῶς αἱ
ἀποστολαὶ αὗται γάριν τοιούτου τραγικῶς ἐπικινδύνου σκοποῦ.—
Τὸ ἔργον τοῦ Στέμματος ὀρεῖλομεν, καὶ διὰ τοῦ νοῦς καὶ διὰ τῆς
καρδίας, νὰ ἀποδεχθῶμεν ὡς ἔργον λελογισμένης φιλοπατρίας,
ἐπεριδόμενον ἐπὶ ἰσχυρῶν ποσυποθέσεων ὅτι ἐπιτυχίᾳ θέλει στέ-
ψει αὐτό.—Τοῦ ἔργου δὲ τούτου τὴν εὐθύνην, τοῦ σοβαρωτάτου
παντός ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους ἐγγχειρήματος φέρει ἡ
Κυβέρνησις ἡμέριστον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶε ἐπιτετραμμένον εἰς

τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἐπίσημον ὄργανον νὰ ἐμβάλλῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἔθνους τὴν ἀποθάρρυνσιν καὶ τὸν ἀπελπισμὸν ὡς ἔπραξε σήμερον. — Τὸ Ἔθνος ἀσυζητητῆι, ἄνευ σχολίων, μετὰ ἀδικείστου πίστεως καὶ μετὰ πάσης πρὸς ὑπερτάτας θυσίας προθυμίας ἐνισχύει τὸ ἔργον τοῦ Βασιλέως, τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. — Ἄλλ' ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσῃ ὅπως τὸ παράδειγμα τοῦ θάρρους, τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῆς στερότητος τῶν πρὸς τὰς θυσίας ἀποφάσεων λαμβάνῃ παρὰ τῶν ἡγετῶν αὐτοῦ, εἰς οὓς ἀνήκει ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ διεύθυνσις. — Εὐθυνῶν ἐποχὴ δὲν ἐνέσκηψε, ὁ Θεὸς δὲ νὰ σώτῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀποτρέπων τὴν περίπτωσιν εὐθυνῶν. — Διότι ἀλλοίμονον ἐὼν ἐπανελήθη ἀπρακτος στρατὸς, ἐπιδεικτικῶς ὡς πρὸς παρέλκασιν καὶ μετὰ ἀπώλειαν πολυτίμων ἡμερῶν, καθ' ἃς τὸ τετελεσμένον γεγονός ἤθελεν ἔχει συντελεσθῆναι πρὸ πάσης τῆς διπλωματικῆς ἀντιξοῦ ἀποφάσεως...

×

Ἡ αὐτὰ. — Ἡ στιγμή τῆς ὑπὲρ Πατρίδος ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν ἀρχήθην ἐτάξαμεν σκοπὸν τῆς δημοσιογραφικῆς ἡμῶν πορείας, καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας πρωτοποροῦντες ἠγωνίσθημεν, ἐπέστη. — Τὸ Ἔθνος ἀπετίναξε τὴν ἀδράνειαν, ἀπεικίρυσεν τὴν ἀδιαφορίαν, ἠνάγκασεν δ' ἐν τέλει, ὅπως ἐπιδείξωσι διαφέρον ὑπὲρ τῶν τυχῶν αὐτοῦ καὶ διανοίξωσι πρὸς αὐτὸ τὴν ὁδὸν τῆς ἐνεργείας, Βασιλείαν καὶ Κυβερνήσιν. — Ἡ αἰσία τροπὴ αὐτῆ, ὅπως ἀποβῆ τελείως ἐπ' ἀρχῆν καὶ ἐγκαινίστῃ περίοδον φωτεινῆς καὶ μεγάλῆς ἐνεργείας, δεῖον νὰ ἐπιδιωχθῆ θαρραλέως μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτῆς συνεπειῶν. — Κατενόησε τὸ Ἔθνος ὅτι μόνον εὐτολμος ἐπὶ τὰ πρόσω ἐνεργεῖ πρὸς παραχρητοποίησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων, διὰ πάσης θυσίας, θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ ἀνυψώσῃ εἰς τὴν ἀρμιζουσαν περιωπὴν καὶ νὰ ἐξυγνίσῃ παρελθόντα ἀμαρτήματα. — Ἀλλὰ δεῖον ἐν ταύτῳ νὰ κατανοήσῃ ὅτι δὲν πρόει, ἀφοῦ ἅπαξ ἐκινήθη, νὰ ἀποδειλιάσῃ πρὸ οἰαοδύποτε θυσίας. Καὶ ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Ἑλλάς, καὶ μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν κητάληψιν τῆς Κρήτης, περιήρχετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξυκολουθήσῃ τὴν ἀμυναν αὐτῆς, γενναίαν καὶ ἐπίμονον, πρὸς ἐκρίζωσιν παντὸς ἐχθρικοῦ ζιζανίου, πρὸς

πλήρη κατίσχυσιν τῶν δικαίων αὐτῆς, ἢ Ἑλλάς θὰ ἐξηκολούθει τὸν μέγαν ἀγῶνα, ἄνευ χρονοτριβῆς καὶ διτταγμῶν. — Ὁ ἐν Κρήτῃ ἀγὼν τίς οἶδεν ἂν δὲν ἐγκινίσῃ νέαν περίοδον σπουδαιοτέρας δράσεως δι' ἀπαντα τὸν Ἑλληνισμόν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κρήτη ἂν εἶνε ὁ ἐπισημότερος σταθμὸς, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ τὸ τέλος τῆς Ἑθνικῆς σταδιοδρομίας. — Τοῦτο δέον νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν τὸ Ἔθνος, καὶ, ἀνκλογιζόμενον συνατῶς τὸ ἀσυγκρίτως κρίσιμον τῶν περιστάσεων, νὰ καρποκῆ ἄγρυπνον, ἔτοιμον νὰ παράσῃ ἐκθύμως ὅ,τι ἂν ἤθελε ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ, μὴ ἀποδυσπετοῦν πρὸ τῆς ἐβελουθσίας. — Μόνον διὰ τοιαύτης στάσεως τὸ Ἔθνος θὰ δινηθῆ νὰ ἐμπνεύσῃ μέχρι τέλους ἀρτίαν τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος πρὸς τοὺς ἰθύνοντας αὐτό.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Βασιλέως. — Ὅλοι σχεδὸν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἔχουν ἐσχηματισμένη τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ἕσον ἀφορᾷ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Κρητικῷ ἀγῶνι. Ἄν μάλιστα πιστεύσωμεν εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴν τῶν «Ἡμερ. Νέων», ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐζήτησε καὶ νὰ δικαμπτυρηθῆ ἀκόμη κατὰ τῆς θελήσεως τοῦ Βασιλέως!

×

Ἡ αὐτή. — Τῶν δύο παρρητημάτων τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τοιοῦτον, ὥστε ἡ σύστασις ἐπιφυλάξεως πρὸς τινὰς τῶν συναδέλφων δὲν ἀποβαίνει ἄσκοπος κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς ἀγωνίας, τῆς ἀναμονῆς, τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς εὐκόλου πίστεως εἰς παντοίας διαδόσεις. Ἡ χθεσινὴ διαδήλωσις μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δύο παρρητημάτων, τῶν ἐπισήμως ἐξαγγελλάντων τὴν ἀπόβασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Κρήτην ἐκ πληροφοριῶν οὐχὶ ἐπισήμων ἀλλ' ἐκ διαδόσεων τῶν ἀγυῶν καὶ τῶν καφενείων, ἢ φρενίτις τοῦ ἐνθουσιῶντος λαοῦ, τοῦ ἐν διαρκείᾳ ὑπερευκισθησῆς νεύρων συγκρατουμένου, τοῦ μεταπίπτοντος ἀπὸ συγκινήσεως εἰς συγκίνησιν, ἀποδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην τῆς εἰλικρινοῦς συστάσεως πρὸς τὰς σπευδούσας εἰς κοινοποίησιν μὴ ἐξηκριθωμένων εἰδήσεων συναδέλφους.

Ἡ αὐτή. — Ἐπληροφορήθημεν ἐκ θετικωτάτης πηγῆς, ὅτι σήμερον ἐλήφθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα μακρὸν τηλεγράφημα ἐκ μέρους ὑψηλοῦ προσώπου τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα. — Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐνεχει σπουδαιότητα σημασίαν, ἀποδίδεται δὲ εἰς τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας.

×

Τὸ «Ἐυπρόσ». — Ἐννοοῦμεθα τόσον πολὺ καλὰ ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐνεργείας εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, ὥστε δὲ θὰ χρειασθῆ πιστεύομεν νὰ ὁμιλήσωμεν καθρώτερα. Ἡμεῖς τοὺς συνεχάρημεν περισσότερον διὰ τὴν τόλμην των παρὰ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἀγνωστον ἀκόμη. Ἀρχὴ πάσης ἐπιτυχίης ἀπεδείχθη ἡ τόλμη. Ὅταν δὲ ἠγίσαμεν νὰ τολμῶμεν δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πολὺ ταχέως θ' ἀρχίσωμεν νὰ ἐπιτυγχάνωμεν. — Ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν ἡ τόλμη αὐτὴ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ κάμπτεται τόσον εὐκόλα πρὸ τῶν ἐμποδίων. Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ τῆς κόβεται τὸ αἷμα ἀπὸ τὴν αἰφνιδίαν ἀναχώρησιν ἐνὸς Ἀγγλικοῦ τορπιλλοβόλου. Ἀνάγκη ἐκεῖ ὅπου ἐφθάσε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἄκρα. Νὰ χάσῃ τὰ μάτια της καὶ τ' αὐτιά της. Ὅταν δέκα Τουρκοκρητικοὶ σταματοῦν τὰ ἀγήματα τῶν Ἀγγλων πεζοναυτῶν, εἰμποροῦν πολὺ καλὰ οἱ ἡμέτεροι νὰ μὴ τρουάζουν ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων. Ἐκτὸς τῆς Χαλέπας ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὄρμοι καὶ ἄλλαι ἀκταὶ καὶ ἄλλαι νύκτις, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ τολμήσουν ὀλιγώτεροι, ἔστω καὶ ἂν φθῶσιν εἰς τὸν σκοπὸν μὲ διπλωμένας τὰς σημαίας. Ἐν δὲν ὑπάρχει πλεόν. Ἡ ἀνανδρὸς ὑποχώρησις; — Ἐζητήσατε νὰ σιωπήσωμεν ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος καὶ τὸ ἐπράξαμεν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ τρόπου τῆς φλυαρήσεως πάρα πολὺ εἰς βάρος αὐτῆς. Δὲν εἶνε βεβαίως καιρὸς ἀντεγκλήσεων. Ἀλλὰ μόνον τὸ ἀποτέλεσμα δύναται ν' ἀθώσῃ ἐκείνους, οἵτινες ἤρνούντο ἐπὶ τόσας ἡμέρας νὰ προχωρήσουν, καὶ ἐκείνους οἵτινες ἠνείχοντο τὴν ἄρνησιν καὶ ἐκεῖ-

νους οἵτινες προέβδσαν εἰς μυστικά κινήματα διὰ τυμπανοκρουσίων....

×

Ἡ αὐτή. — Τί Νεία; Ἐγνώσθη τίποτε; — Οὐδέποτε προσέλαβεν εἰς τὰς Ἀθήνας τόσον σοβαρότητα, τόσον ἀληθὲς ἰνδιαφέρον ἢ Ἀθηναϊκὴ αὐτὴ ἐρώτησις, τὴν ὁποία ἔσκωψεν ὁ Δημοσθένης. — Καὶ αἱ ἀπαντήσεις ἦσαν διτταί, αἰσιόδοξοι αἱ μὲν, ἀπαισιόδοξοι αἱ δέ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπαισιόδοξότεροι ἴφαινοντο μὴ πιστεύοντες, μὴ θέλοντες νὰ πιστεῦσωσιν εἰς τὴν ἀπαισιοδοξίαν των. Διὸ καὶ κατέληγον πάντοτε λέγοντες. — Τὸ βεβχιον εἶνε ὅτι ἡ πρωτοβουλία καὶ τὸ ἰνδιαφέρον τοῦ Βασιλέως εἶνε σοβαρὰ ἐγγύησις...

ΤΗΝ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφμερίς». — Αἱ Ἑλληρικαὶ σημαῖσι κυματίζουσι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Κρήτης, ἐκδηλοῦνται τοὺς πόθους, τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀδαμάστου λαοῦ τῆς, ὅστις ἐλευθερος θέλει νὰ ζῆσθ μετὰ τῆς ἐλευθέρου Πατρίδος. Ἀλλ' ἐν τῷ πλήθει τῶν κυκλολεύων σημασιῶν, αἱ ὁποῖαι κκλύπτουσι τὴν Μεγαλόνητον, ἔλειπε μέχρι τῆς χθὲς μία· καὶ ταύτην τὴν σημαίαν παρέδωκε πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ ἀπελθόντος εἰς Κρήτην Στρατοῦ, ὅπως τὴν στήσῃ ἐπὶ τῆς ἀματωδρέκτου γῆς τόπων θυσιῶν, τόπων ἀγῶνων, καταλαμβάνων αὐτὴν ἐν ὀνόματί Του. Καὶ ἐπτήθη χθὲς ἡ σημαία αὕτη ἐπὶ τῆς Κρητικῆς γῆς· εἶνε ἡ σημαία τοῦ Κράτους, εἶνε ἡ σημαία τῆς ἐπισήμου ἐλευθερίας, εἶνε τὸ σύμβολον τὸ ἐνοῦν ἀδικασίας καὶ διὰ πικρὸς πλέον, καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον, τὴν Κρήτην ἐλευθέραν μετὰ τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος. — Ἡ σημαία αὕτη δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ πλέον ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ δὲν θὰ κκαταβιβασθῇ ποτὲ ἀπὸ τὰς ἐπάλλξεις τῶν φρουρίων τῆς, εἰμὴ ἂν τοικῦττι εἶναι αἱ βουλαὶ τῆς Προνοίας, διὰ νὰ κκαλύψῃ ὡς σάβανον τὰ νεκρὰ σώματα τῶν τελευταίων προμάχων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.....

×

Ἡ αὐτή. — . . . Ἡ ἀποβίβασις τῶν διεθνῶν ἀγρημάτων ἐν Κρήτῃ, καὶ μόνον εἰς σημεῖα ἐφ' ὧν τὸ κκαταλυθὲν Τουρκικὸν καθεστῶ, ἀνθίσταται κατὰ τοῦ ἐγκαθιδρυμένου νέου Ἑλληνικοῦ καθεστῶτος, δημιουργεῖ προφανῶς μίαν μεταβατικὴν κατάστασιν, διευκολύνουσαν τὴν μεταβολήν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐν Κρήτῃ ἔχει διαταγὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποδιώξῃ τοὺς Τούρκους ἐκ τῶν φρουρίων τῆς νήσου καὶ νὰ κατάρχη αὐτά. Ἡ τοικύτη ἐνέργεια καθιστᾷ γεγονός τὸν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας πλεμῶν, τὸν ὁποῖον ἡ Εὐρώπη διὰ παντός τρόπου ζητεῖ νὰ καταστείλῃ· ὁ ἀπλούστερος ὅμως καὶ εὐπροπέστερος τρόπος εἶνε ἡ ἀποτροπὴ καὶ παρακώλυσις τῶν Τούρκων ἀπὸ τῆς ἀπεγνωσμένης ἀντιστάσεως, διὰ τῆς ὁποίας δέν εἶνε δυνατὸν πλέον ἢ ἐπὶ ἡμέρας μόνον νὰ διατηρήσωσι τὰ Κρητικὰ φρούρια. . . .

Χ

Ἡ αὐτή. — Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος τῆς κατοχῆς τῆς Κρήτης Συνταγματάρχην τοῦ Πεζικοῦ Βάσον Τιμολέοντα. — Τὰ ἐν Κρήτῃ διαπραχθέντα μέχρι τοῦδε ἐπήνεγκον εἰς τὴν δυστυχεῖ νῆσον ἀληθῆ ἀναρχίαν, καθ' ἣν αἱ οἰκογένειαι τῶν Χριστιανῶν καὶ ἡ περιουσία αὐτῶν ἔμειναν ἐκτεθειμένα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀχχλινώτου φανατισμοῦ καὶ εἰς τὴν διαρπαγὴν τοῦ ὄχλου. — Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δέν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον ν' ἀνεχθῆ τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, εἰς ἣν περιήχθησαν οἱ ἐπὶ τῆς νήσου ὀμόφυλοι πληθυσμοί, μεθ' ὧν συνδέεται διὰ τῆς θρησκείας καὶ διὰ δεσμῶν ἱερῶν. — Διὰ τοῦτο ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ στρατὸν, ὅπως καταλάβῃ τὴν νῆσον, ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην ἐν αὐτῇ· τοῦ στρατοῦ δὲ τούτου τὴν διοίκησιν ἐνεπιστεύθη εἰς ὕμᾶς. — Ἀποβιβαζόμενος μετὰ τοῦ ὑπ' ὕμᾶς στρατοῦ εἰς Κρήτην καὶ ἐν καταλλήλῳ μέρει θέλετε ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' καταλάβει τὴν νῆσον ταύτην, ἀποδιώκων τοὺς Τούρκους ἐκ τῶν φρουρίων καὶ κατέχων αὐτά· πᾶσαν ἐνέργειαν ὑμῶν θέλετε στηρίζετε εἰς τοὺς κειμένους Ἑλληνικοὺς νόμους ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως καὶ ὑπ' εὐθύνην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. — Ἄμα τῇ ἀποβίβασει ὑμῶν θέλετε ἐκδώσει τὴν

σχετικὴν προκήρυξιν περὶ τῆς κατοχῆς. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1897. — Ὁ Ὑπουργὸς Ν. Σμόλενιτς.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Ὁ ἀποσταλὴς ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ συναγματάρχης κ. Βάσσαρ ἐκήρυξε χθὲς εἰς τὴν Κρήτην τὴν ὄντως ἀνδρῶν καὶ ἑλληνοπρεπῆ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἣν παραγγέλλεται νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ καταλάβῃ τὰ φρούρια, κηρύττων τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους...

..... Δὲν ἠξέυρομεν ὑπὸ ποῖον πνεῦμα ἔγεινεν ἡ κατάληψις τῶν φρουρίων ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐγνημάτων· ἀλλὰ συνδυαζομένη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν, ἂν ἔγεινε, δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει ν' ἀποθαρρύνῃ. Τοῦναντίον, ἡμεῖς τὴν θεωροῦμεν ὡς μόνον σκοπὸν ἔχουσαν τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἵνα μὴ ἐκταθῇ τὸ πῦρ καὶ πέραν τῆς Κρήτης. Ἄν ἡ Εὐρώπη ἐσκέπτετο ν' ἀποκταστήσῃ αὐτὴ τὴν τάξιν χωρὶς ν' ἀναγνωρίσῃ κανὲν δικαίωμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διατὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ; Αὐτὴ ἡ ἀποβίβασις ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς Εὐρώπης, ἡ σύγχρονος μὲ τῶν ἀγνημάτων τῆς τὴν ἀποβίβασιν, τί ἄλλο σημαίνει παρὰ ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ Κρήτι; Τί ἄλλο δὲ παρὰ ἀναγνώρισιν τῆς κηρυχθείσης καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐνώως ἀποτελεῖ τὸ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ ἐξέλθῃ καὶ νὰ κηρύξῃ τὴν ἔνωσιν αὐτὴν, καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ Κρήτη θὰ διοικῆται κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους;...

..... Ὅλαί αἱ προσωρινὰ λύσεις ἐνευάγησαν εἰς τὴν Κρήτην. Δὲν ἔμεινε παρὰ μία μόνον, ἡ φυσικὴ, ἡ ριζικὴ, ἡ ἔνωσις. Εἰς τὴν συειδίωσιν τῶν Δυνάμεων ἔχει ἤδη ριζωθῆ ἡ πεποιηθεὶς αὐτὴ. Οὔτε θὰ εἶχε κανὲν ἀποτελεσμα πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἢ προσωρινὴ διεθνὴς κατοχὴ. — Ἡ Ἑλλὰς ἔπραξε τὸ καθήκον τῆς καταλαβοῦσα τὴν Κρήτην. Δύναται δὲ νὰ καυχᾶται ὅτι ἔδειξεν εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ φέρεται πρὸς τὸν Σουλτάνον. . . .

×

Ἡ αὐτή.—Νέοι ἄνθρωποι νομίζομεν ὅτι ἐγίναμεν τὰς ἡμέρας αὐτάς. Ἐρχονται στιγμαί, καθ' ἃς φανταζόμεθα ὅτι νέος Βασιλεὺς βασιλεύει, νέος Διάδοχος διαδοχέυει, νέοι Πρίγκιπες πριγκιπεύουν, νέος Πρωθυπουργὸς πρωθυπουργεῖ, νέοι ὑπουργοὶ ὑπουργεῖουν καὶ νέος Ἀλφὸς λαϊκεύεται. Πρώτην ἴσως φορὰν ἐμάθομεν νὰ πιθηρχοῦμεν. Πρώτην ἴσως φορὰν ἠξιοῦρομεν τί θέλομεν. Πρώτην ἴσως φορὰν ἠξιοῦρομεν ποῦ πηγαίνομεν. Δὲν λείπουν βεβασίως οἱ πρόωροι ἐνθους ἀσμοὶ, αἱ πρόωροι καταπτώσεις, αἱ φωναὶ, οἱ λόγοι, τὰ βραχνιάσματα καὶ αἱ δόξαι πρὸ τοῦ ἀκόμῃ πετήσωμεν τὴν πόδα μας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἥτις πιθανὸν νὰ ὀδηγήσῃ ἡμᾶς ἐκεῖ. Εἶμεθα—τί νὰ γινῇ—κακοςυνειθισμένοι. Τόσα χρόνια κατηναλώθησαν εἰς τοιοῦτου εἴδους τσιλιπορδήματα. Τώρα εἰς μίαν στιγμὴν δὲν δυάμεθα νὰ τ' ἀποτινάξωμεν. Ἄλλὰ τὸ νέον εἰς τὸ τώρα εἶνε ἡ σοβαρότης τῶν διεθνῶν ὄλων, ἡ συγρότης ἂν θέλετε τῶν ἀποφάσεών μας. Ἀποφασιστικὸς φαίνεται ὁ Βασιλεὺς, ἀποφασιστικὴ ἡ Κυβέρνησις, ἀποφασιστικὸς ὁ Ἀλφὸς. — Εἶνε δὲ ἓν εἶδος ἀνεμοστροβίλου ἡ ἀποφασιστικότης αὐτή· ἀνεμοστροβίλου ὅστις περιέλαβε μέσα του ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ ὅλας τὰς ἡλικίας. Οὐκ ἔνι ἄρρεν ἢ θῆλυ. Οὐκ ἔνι ἀνεπτυγμένος ἢ μὴ ἀνεπτυγμένος. Ἀπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τοῦ κουρέως τῆς γειτονείας, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκονταῦτου γέροντος μέχρι τοῦ δωδεκαετοῦς μείρακος, ὅλοι κατέχονται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἕξαψιν καὶ τὴν αὐτὴν ἀποφασιστικότητα. Αὐρίον, ἂν προκύψῃ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ εἴπῃ, ὅτι, διὰ νὰ πρῶμεν τὴν Κρήτην, ὀφείλετε ὅλοι οἱ πολῖται νὰ φέρετε ἐδῶ ὃ, τι ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε, νὰ εἰσθε βεβασιοὶ ὅτι θὰ λυθοῦν κομποδέματα, θ' ἀνοιχθοῦν χρηματοκιβώτια, θὰ προσαχθοῦν χρεώγραφα, θὰ περισυλληχθοῦν κασμήματα καὶ θὰ ξεγυμνωθοῦν οἰκοκυριά

×

Ἡ αὐτή.—Μεγάλῃ αἰσιοδοξία ἐκράτει χθὲς τὴν νύκτα εἰς τοὺς κυβερνητικὸς κύκλους περὶ τῆς ὅλης θέσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Φαίνεται δ' ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν αἰσίας εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἀποκρύπτει δι' εὐνοήτους λόγους. Τηλε-

γραφήματα διεπιβαζοντο εἰς αὐτὴν ἐξ ὄλων τῶν ἐν τῇ ἐξώτερι κῆ ἀντιπροσώπων αὐτῆς ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, περιέχοντα αἰσίας εἰδήσεις.

×

Ἡ αὐτή — ΚΕΡΚΥΡΑ, 3 Φεβρουαρίου. — Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου εἰς κύριον ἄρθρον κρίνοντες τὴν ἀποστολὴν τοῦ τορπιλικοῦ στόλου γράφουν: «Ἡ ἀποστολὴ τοῦ τορπιλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον ἐξήγειρε μέγαν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Β.β.ζίως τοῦτο ἀνεμένετο νὰ γίνη. Εἶνε φυσικὸν καὶ ἕως ἀνατόφεικτον βῆμα ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν παρούσαν ὀξείαν κατάστασιν τοῦ ἔθνους ἐκ τῶν συμβάντων τῆς Κρήτης. Ἡ μεγάλη συμπάθεια τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται διὰ τὰ παθήματα τῆς ἰδίας τοῦ φυλῆς καὶ ὑπὲρ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν καταπιεστῶν της, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ὁποίων αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐστέναζε μέχρις οὗτου τὸν ἀπεινάζε δι' ἥρωικὸν κινήματος ὅπερ ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου, εἶνε δύναμις τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δυνάστης οὐδὲ ὑπουργεῖον θὰ ἔχη τὰ μέτα νὰ περιφρονήσῃ. Ἐξ ἄλλου δύ.αται εἰς μονάρχης, μὴ ὦν ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματος τῶν ὑπηκόων του, ἐν ἀσφαλείᾳ νὰ διακινδυνεύσῃ ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν φορὰν ἐθνικῶν ἐξεγέρσεων;....

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἄς εἴμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐτοχεῖς διότι ἐπληρώθητε ἀνέλπιστοι μέχρι χθὲς πόθοι, διότι ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος ἐξῆλθεν ἀσπίλωτος ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἀπαράσκευοὶ ἐντελῶς καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ μόνον ἀπογνώσει ἀνελάβομεν. Ὁ Στρατὶς ὁ Ἑλληνικὸς ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Κρήτης, ἡ σημαία τοῦ ἐλευθέρου κράτους ἐστήθη ὑπερήφανος ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη πᾶσα σιωπηλῶς ἀλλ' ἐν πλήρει τῶν τελουμένων γνώσει συνευδόκησεν εἰς τὸ αετελεσμένον γεγονός.....

×

.... Ἡ σθεναρὰ καὶ ἀποφασιστικὴ τοῦ Βασιλέως πολιτικὴ, προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐνθουσια-

μοῦ καὶ τῆς φιλοπατρίας τοῦ ἔθνους, ἔφερε τὰ πράγματα μέχρι τοῦ εὐτυχοῦς τούτου σημείου. Ἡ ἐσχάτη ἀγανάκτησις, ἥτις χθές καὶ προχθές κατέλαβε τὸν λαὸν ἐπὶ τῇ ἀπροδοκίῳ ἐκδηλωθεῖσῃ ἐχθρικῇ στάσει τῆς Ἀγγλίας, ἥτις οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἐπέτρεπεν, ὅτι καὶ ἐνκντίον τῆς θελήσεως παντὸς ἰσχυροῦ δὲν θὰ ἐπροδίδομεν τὰ ὕψιστα ἡμῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα, συνετέλεσαν προδήλως εἰς τὴν μεταβολήν, ἥτις τὸ φῶς τῆς χαρᾶς πάλιν διέσπειρεν ἐπὶ τῆς ζοφερᾶς ἐκ τῆς θλίψεως ὄψεως ἡμῶν

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ «Ἐφημερίς» τῶν Παρισίων, γράφουσα περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, λέγει, ὅτι εἶνε πολὺ εὐκόλον νὰ συμβουλεύῃ τις τὸν ἐκ τῆς ἐργασίας του ζῶντα νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐξοχὴν ὅπως ἀναπαυθῇ, ἀλλ' εἶνε καὶ πρᾶγμα ἀκατόρθωτον. — Οὕτω εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ Εὐρώπῃ, ἐθυμίζουσα τὰς πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσίας της, τὴν συμβουλεύει νὰ ἡσυχάσῃ. — Ἡ συμβουλή εἶνε πολὺ καλὴ, ἀλλὰ, ἂν ἔλθῃ τις εἰς τὴν θέσιν τῶν Ἑλλήνων, θὰ ἴδῃ ὅτι εἶνε καὶ ἀπραγματοποιήτος. — Τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν ὁ κ. Δηλιγιάννης μοὶ ἔλεγε πόσον εἶνε δύσκολον νὰ παρίδῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν συγκίνησιν τοῦ τόπου κατὰ τὰς Κρητικὰς ἐξεγέρσεις. «Δὲν δυνάμεθα, μοὶ ἔλεγεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, νὰ κάμνωμεν πάντοτε τοὺς χωροφύλακας τῆς Τουρκίας, καὶ νὰ κάμνωμεν χρῆσιν τῆς ἐπιρροῆς μας διὰ νὰ πείθωμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας ν' ἀναβάλωσι τὴν πραγματοποίησιν τῶν προσφιλῶν των πόθων. Πρὸ 17 ἔτων εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Βερολίνου ὁ Βάδινγκτων μοὶ ἔλεγεν ὅτι ἡ Κρήτη εἶνε ὄριμος καρπὸς ὅστις θὰ πέσῃ». — Μοὶ ὑπέμνητεν ὁ κ. Δηλιγιάννης τὰς ὕλικὰς θυσίας τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου καὶ μετὰ πόσου κόπου κατωρθώθη νὰ συγκροτηθῇ ἡ κοινὴ γνώμη ἐνκντίον τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀγγλίας ἐν Κρήτῃ. — Ἄν τὰ τελευταῖα γεγονότα ἔκαμαν ὥστε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ν' ἀλλάξῃ τακτικὴν, καὶ τὰ πλοῖα νὰ σταλῶσιν εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα, τοῦτο ἀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ κατάστασις δὲν συγκρατεῖται. . . .

×

Ἡ αὐτή. — ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3 Φεβρουαρίου. — Αἱ ἐξ Ἀθηνῶν

ἐρχόμεναι εἰδήσεις συγκινοῦσι βαθύτατα ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτεύουσας.

×

Τὸ «Σκρίπ».—Τίς διευθύνει τὸ Κρητικὸν ζήτημα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν εἶνε ἀδιάφορον. Αὐτὸς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων θὰ κρίνῃ, ἐὰν δὲ ταῦτα εἶνε εὐμενῆ ἢ δυσμενῆ, ἐὰν θὰ χάσωμεν ἢ θὰ πάρωμεν τὴν Κρήτην, ἃς εἶνε βεβαίον πάντες, ὅτι καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως αἱ ἐνέργειαι θὰ κριθῶσι καταλλήλως ὑπὸ τῆς χώρας. — Ἀναγκάζομεθα δυστυχῶς νὰ ὀμιλῶμεν ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ περὶ συνεπειῶν καὶ ἀποτελεσμάτων, διότι μετ' ἀηδίας παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ ἔρπετά, ἅτινα περικυκλοῦσι τ' Ἀνάκτορα καὶ τὰ διάφορα πολιτικὰ πρόσωπα, ἤχισαν διὰ τὰ σφάλματα νὰ ζητῶσι τὴν ἄρσιν τῆς εὐθύνης ἀπὸ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον, καὶ διὰ τὰς ἐπιτυχίας νὰ ὑποδεικνύωσι τὰς κεφαλὰς, ἐφ' ὧν πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ τεθῆ ὁ ἀμάραντος τῆς δοξῆς στέφανος. — Πιστεύομεν νὰ ἐννοοῦμεθα. — Δὲν εἶνε καιρὸς ἀκόμη διὰ νὰ λέγωνται : — Ὁ Βασιλεὺς ἤθελεν αὐτό, ἐνῶ ὁ Δηλιγιάννης δὲν τὸ ἤθελε. — Ἡ πρωτοβουλία τῆς κκαταλήψεως ὀφείλεται εἰς τὸν Βασιλέα . . . — Ὅχι . . . Ὁ Δηλιγιάννης τὴν ὑπέδειξεν εἰς τὸ Στέμμα . . . — Καλὲ, τὸ σφάλμα αὐτὸ τὸ ἔπραξαν ἀπὸ τὸ Παλάτι . . . — Ὅχι δά . . . Αὐτὸ εἶνε ἔργον τῆς Κυβερνήσεως !! . . . — Ὅλα αὐτὰ ἤμποροῦν καὶ νὰ λείπουν σήμερον, ὅτε μάλιστα τὸ ζήτημα περιπλέκεται κάπως. — Ἄς εἶνε βεβαίον πάντες, ὅτι τὴν καταγίδια τῆς ἐθνικῆς ἀποτυχίας θὰ τὴν ὑποστῶσιν ὅλοι, εἴτε ἔχουν ἀλεξιβρόχια εἴτε δὲν ἔχουν, ὅπως θὰ μερισθῶσι πάντες τὰς ἐπευφημίας καὶ τὴν ἐγνωμοσύνην τοῦ τόπου διὰ μίαν ἐθνωφελεῆ ἐπιτυχίαν. — Σήμερον δὲν εἶνε καιρὸς δι' αὐτά. Σήμερον εἶνε καιρὸς συντόνου ἐργασίας πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐθνικῶν πύθων, ἀλλ' ἢ σύντονος ἐργασία δὲν γίνεται ποτέ, ὅταν σκεπτόμεθα περὶ μελλουσῶν εὐθυνῶν, ὅταν ἀλληλοτραγώμεθα. — Λοιπὸν : — Ἐργασία μετὰ τόλμης καὶ ὑπάρχει ὁδὸς δι' ὅλους, ὡς ὑπάρχει καὶ ἡ εὐθύνη πικροῦ.

×

Ἡ «Ἐστία». — Ὅσα εἶνε λευκὴ ἢ ἐτυμηγορία αὐτῆ.

διὰ τὸ μέλλον τῆς Κρήτης διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἂν τὰ Κρητικὰ ὄπλα καὶ τὰ τηλεβόλα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ βροντοφωνήσουν ἐντονώτερον τὴν ἀναλλοίωτον, τὴν ἀδιάσειστον ἀπόφασιν Κρήτης καὶ Ἑλλάδος, ὅπως τὰ πάντα θυσιάσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. — Ἦν εἶνε λευκὴ ἡ ἐτυμηγορία ἐὰν ἡ Κρήτη μεταβαλλομένη ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, εἰς στρατόπεδον ἀτελεύτητον, δηλώσῃ ὅτι ὅπως ἐπιβληθῶν αὐτονομίαι καὶ αὐτοδιοικήσεις καὶ ἄλλα παραπλήσια ἐμπλεκτῶν ἢ εἶνε ἀνάγκη ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἢ τὰ μαγειρεύσουσιν νὰ τὰ ἐπιβάλλουν καὶ διὰ τῆς λόγῃς εἰρηνεύοντες τὴν νῆτον, ὅπως... εἰρηνεύθῃ ἡ Πολωνία, καὶ κατασιγάξοντες τὴν κρυγὴν τῆς Κρήτης ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, καθ' ἣν μέθοδον εἰσήγησε ποτὲ ἡ Σαρκογότα, τὸ Μεσολόγγι, τὰ Ψαρά, τὸ Ἀρκάδι. — Ἦν εἶνε λευκὴ ἡ ἐτυμηγορία τῶν, ἐὰν ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς δηλώσῃ ὅτι εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἀνάψῃ Ἡπειρωτικὴν καὶ Μακεδονικὴν πυρκαϊάν, καὶ ἐπισήμως καὶ δι' ἐξεγέρσεων, τῆς ὁποίας ἡ ἔκβασις ἢ ἀνήκει εἰς τὰ ἀδύνατα τοῦ μέλλοντος, ὡς καὶ ἡ ὁμοφωνία τῶν. — Ἐὰν ἔχωμεν τὸ σθένος τοῦτο τῆς ψυχῆς τότε ἐσώθημεν, τότε ἢ ἴδωμεν, ἐὰν ἡ ὁμοφωνία τῶν ἐξ φθάνῃ μέχρι τοῦ νὰ χύνουν τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς Κρητας ἐκ νέου τὴν δουλείαν τοῦ Ἰσλάμ. — Ἀλλὰ τρεῖς ἀλλοίμονον, ἂν λιποψυχήσωμεν πρὸ τῶν ἀπειλῶν, ἐὰν καμφθῶμεν, ἐὰν δειξώμεν εἰς τοὺς ἡνωμένους μόνον μέχρι τοῦ σημείου ὑποβολῆς ταυτοσημῶν διακοινωνήσεων, ὅτι καμπτόμεθα. — Ἀλλοίμονον, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὅποτος τὰς ἡμέρας αὐτάς ἐμαρτύρησεν ὅτι εἶνε ἀληθὴς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὅποτος τὰς ἡμέρας αὐτάς πέμπων εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους τὰ τέκνα Του μᾶς ἐπαπέφερον εἰς τὰς ἀναμνήσεις τοῦ Κόδρου καὶ εἰς τὴν γόητα σύγκρισιν πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις τῶν αἰῶνων τῆς Σαβίας, ἀφήσῃ τὰ ἡνία, τὰ ὅποια ἔλαβεν εἰς χεῖράς του τότεν στιβαρά, καὶ ἐπιτρέψῃ νὰ ρυθμίσουν τὴν ἀπέναντι τῶν ἐξ ἑστίων τῆς Ἑλλάδος τὸ σθένος τῆς ψυχῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἡ διπλωματικὴ περίνοια τοῦ κ. Σκουζέ.

Τὸ «Ἐμπρός». — Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ

τὴν χθесινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς δὲν προσέθεσαν τίποτε εἰς τὰ μέγχι τοῦδε γνωστὰ γεγονότα....

... Καὶ ἡ Βουλὴ ἔμεινεν ἐν ἀοριστίᾳ, ἔμεινεν ἐν τῇ ἀγωνίᾳ ἢ ἑποῖα ἐπετάθη μάλιστα, διότι εἰς τοὺς λόγους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν διέκριναν οἱ βουλευταὶ τὴν τόλμην καὶ τὸ θάρρος, δὲν διέκριναν τὴν γενναϊότητα ἧτις δέον νὰ ἐμπνέῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας, καὶ ὅταν, ὃ μὴ γέ-οιτο, πρόκειται περὶ ἐνδεχομένης ἀποτυχίας. — Ἀλλὰ τὸ θάρρος αὐτὸ καὶ τὴν τόλμην δὲν χάνει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς Ἐχει πεποιθήσιν εἰς τὰς δυνάμεις του. Γνωρίζει ὅτι ἐξεγείρεται μεγαλουργὸς ἢ ἰσχυρὸς τοῦ ὁσάκις εὐρίσκει ἀντίδρασιν. Καὶ ἂν τοιαύτη τώρα παραστῇ, βεβαίως θ' ἀντιταχθῇ πρὸς αὐτὴν ἢ θελήσῃ τοῦ Ἔθνους. — Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι αἱ χθесιναὶ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἔπρεπε νὰ ἦσαν θρακαλιώτεραι, νὰ ἐνεπνέοντο ἀπὸ τὴν ἐνότητά τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος, ἢ ὁποῖα δὲν θὰ μείνῃ ἀδρανὴς ἐφ' ὅσον ἡ Κρήτη δὲν ἐλευθερωθῇ.

ΤΗΝ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». —... Ὅ,τι ἐγένετο ἐν Θεσσαλίᾳ θὰ γείνη ἐν Κρήτῃ. ἂν δὲ ἡ Εὐρώπη ἐπιθυμῇ ἀληθῶς τὴν γενικὴν εἰρήνην, ἄς σπεύσῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ τετελεσμένον γεγονός, διότι μόνη ἢ διεθνῆς ἐπισημοποίησις τῆς ἐνώσεως Ἑλλάδος καὶ Κρήτης δύναται νὰ σβέσῃ τὴν ἀνημμένην τοῦ πολέμου δαδὰ. Καὶ ἄς μὴ γίνεταί λόγος, ἄς μὴ ἐπαναλαμβάνεταί τοῦλάχιστον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου — περὶ ἀλλοίας τινὸς ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον λύσεως. οὔτε ἡγεμονία, οὔτε ἀνεξαρτησία αὐτοτελής, οὔτε ὁ πρίγκιψ Γεώργιος οὔτε ἄλλος τις πρίγκιψ· αὐτὰ δὲν εἶνε λύσις· αὐτὰ εἶνε μωρολογήματα εἰς στόματα ξένων· αὐτὰ εἶνε βλασφημίαι εἰς στόματα Ἑλλήνων...

×

Ἡ αὐτή. — Οἱ Ναύαρχοι, ἀναγνωρίσαντες τὸ τετελεσμένον γεγονός ἀφοῦ ὅλη ἡ νῆσος ἐκτός τῶν πόλεων εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ, ἐξορκίζουν τὸν

στρατόν ὡς καὶ τοὺς ἐπαναστάτας ν' ἀποφύγουν ὅσον τὸ δυνα-
τὸν τὴν χύσιν τοῦ αἵματος εἰς τὰ πέριξ τῶν πόλεων. — Οὕτως ἡ
κατάληψις τῆς νήσου παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου θά
γείνη ὑπὸ πάσῃ προστασίᾳ τῶν Μουσουλμάνων...

×

Ἡ αὐτή. — Μεθ' ὅλην τὴν τηρουμένην ἀπόλυτον μυστικί-
τητα, οὐχὶ παρὰ προσώπων, ἀλλὰ ἐκ πραγμάτων ἐβεβικιώθημεν,
ὅτι τὸ ἀόρατον τμήμα τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρείας πυρετωδῶς ἐρ-
γάζεται παρὰ κρυφίαν τὴν ἀμεσον καὶ σύγχρονον εἰσβολὴν πο-
λυκρίθμων σωμάτων εἰς Ἡπειρον καὶ Μακεδονίαν. — Ἐν ὀνόματι
τῆς Πατρίδος ἐξορκίζομεν τοὺς διέποντας τὰς ἐνεργείας ταύτας,
ν' ἀναστείλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών των, ἐκ τῶν
ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ ὕψιστα τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφέροντα. Τὸ
Ἔθνος ἓνα ἔχει Ἀρχηγόν, τὸν Βασιλέα του, καὶ εἰς τούτου τὰ
κελεύσματα ὀφείλει νὰ ὑπέκῃ σύσσωμον· ἄς ἀφήσωμεν Αὐτὸν
ιθύοντα τὴν ἐθνικὴν ἄρᾳν, ἀπεριπέκτως, πρὸς τὸν ἐνδεικνύμε-
νον ὑπὸ τῆς Πανελληνίου βουλήσεως σκοπὸν. Ἐπιείγει σήμερον
νὰ περιβληθῶσι διὰ τῆς διεθνούς ἐπιστημότητος οἱ ἀποκαταστα-
θέντες μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κρήτης ἄρρητοι πλέον δεσμοί· ἂν
εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ δυστρο-
πήσωσιν αἱ Δυνάμεις ἐκ φόβου, ὡς λέγουσι, μὴ διαταραχθῇ ἡ
γενικὴ εἰρήνη, τότε, τὰ πάντα τολμῶντες, θά ριθῶμεν εἰς τὴν
Ἡπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐκεῖ θ' ἀνάψωμεν τὴν πυρ-
καϊάν, τὴν ὁποίαν τρέμει ἡ Εὐρώπη· τότε δὲ τὸ Ἔθνος σύσσω-
μον θ' ἀγωνίζεται, εἰς Ἐνὸς ὑπεῖκον τὰ προτάγματα.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — ... Δὲν ἐξαναγκάζομεν τὸν νοῦν μας
εἰς αἰσιοδοξίαν· ἀλλὰ βλέπομεν τὰ πράγματα ὅπως εἶνε· Αὐτὰ
δὲ κηρύττουν, ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀνεγνώρισε τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ ἀπεβίβασεν ὀλίγους ἄνδρας μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ
πύσῃ ὁ πόλεμος τῶν Χανίων καὶ περιορισθῇ ἡ ἐρήμωσις τῆς
Κρήτης. Θά περιορισθῇ καὶ ἐκτός; Αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζομεν ἀκό-
μη. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐκήρυξε τὴν Κρήτην Ἑλληνικὴν·
καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ ἐγκαθιστᾷ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους. Ὅπου

οι Μωαμεθανοὶ ὑπεῖκουν, τότεν τὸ καλῆτερον. Ὁ στρατός μας δὲν ἐστάλη διὰ νὰ ἐξοντώσῃ, ἀλλὰ κομιστῆς τῆς εἰρήνης, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ὅπου μω; θὰ γεννηθῆ ἀντίστασις, αὐτὴ θὰ καταβληθῆ. Ἄλλ' ἡ ἐξοδος καὶ Εὐρωπαϊκῶν ἀγνημάτων προλειαίνει τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν. Τὸ Μωαμεθανικὸν στοιχεῖον ἐλπίζεται ὅτι θὰ ὑποχωρήσῃ εὐκολώτερον βλέπον ὑπὲρ τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Εὐρώπης. Τὴν ἀναγνώρισιν δὲ τῆς Εὐρώπης διεκήρυξε καὶ ἐπίσημως πλέον ὁ Ἄγγλος ναύαρχος πρὸς τὸν κ. Ράινεκ, διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι τὰ ἀγνηματα τοῦ στόλου δὲν προβαίνουν εἰς κατοχὴν, διαβητικῶς δὲ μόνον ἐξέρχονται ἵνα συντελέσουν εἰς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. . .

×

Ἡ αὐτή. — Δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει ν' ἀποχρυσυνώμεθα ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ τηλεγραφήματα, ὅσα ἀναγγέλλουν τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης φροντίδας τῶν Δυνάμεων. Μήπως ἡμεῖς δὲν φροντίζομεν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης; Ἡ ταραχὴ τῶν Δυνάμεων μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμιλίας ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ἦτο πολὺ σφοδροτέρα. Βασιλεῖς ἔσπευδον εἰς τὰς πρωτεύουσας των, Προθυπουργοὶ ἐκήρυττον τὴν ἰσχὺν τῆς Βερολινείου Συνθήκης, Τουρκικὰ στρατεύματα παρετάσσοντο εἰς τὰ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν σύνορα, ἡ Ρωσσία ἀπειλοῦσε, ἡ Αὐστρία ἐθεώρει ἀναγκαίαν ἀνάλογον προσάυξισιν καὶ τῶν ἄλλων Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς, ὁ Βίτμαρκ ἐξῆπτε τὸ ὑπὲρ τῆς Βερολινείου ἐνδιωφῆρον, ἡ Σερβία ἐκάλει ἐφεδρείας, ὁ Μιλάνος ἠπειλεῖ πόλεμον, ὁ τύπος τῆς Εὐρώπης συνεβούλευεν εὐρωπαϊκὴν Συνδιάσκεψιν, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν κατέληξαν εἰς τίποτε, καὶ ὁ Βάττεμπεργ ἐμεινεν εἰς τὴν Φιλιππούπολιν, καὶ ἡ Ρωμιλία ἀνεγνωρίσθη ὡς Βουλγαρία, μ' ὅλον ὅτι ὁ Ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἠναγκάσθη καὶ νὰ πολεμήσῃ πρὸς τὴν Σερβίαν, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλάς ἀπειλοῦσε καὶ αὐτὴ πόλεμον ἂν δὲν ἐπανήρχετο τὸ πρῶν καθεστώς! Ἡπειλεῖτο ἔκρηξις εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ τὸ στάτου καθὸ τὸ περίφημον ἔμεινε μόνον εἰς τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα τῶν Δυνάμεων! Διότι ὁ πόλεμος δὲν ἠπειλεῖτο μόνον ἂν ἔμεινεν ἡ Βουλγαρία εἰς τὴν Φιλιππούπολιν, ἀλλὰ

καὶ ἂν ἀπεδιώκετο. Διατὶ τάχα τὰ πράγματα εἶνε σήμερον δι' ἡμᾶς χειρότερα εἰς τὴν Κρήτην;...

Χ

Ἡ αὐτή.—Ὅτι μόνον ἠδύνατο νὰ βεβαιώσῃ χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὴν κρατοῦσαν περὶ τῆς τύχης τῆς Κρήτης ἀμφιβολίαν ἦτον ὅτι:—Ἡ Κρήτη δὲν εἶνε πλέον Τουρκία!—Ἄλλ' εἶνε Ἑλλάς; Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν τὸ εἶπε. Δὲν ἠμποροῦσε βέβαια νὰ τὸ εἶπῃ. Ἄλλ' εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὸ παντοτεινὸν διπλωματικὸν τῆς φράσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐγενήθη δισταγμὸς καὶ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐνώτεως. Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ καὶ ἄλλοτε καὶ τώρα ἐγράφησαν περὶ τῆς Κρήτης ἀπὸ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον, καὶ ἐζητήθη νὰ κολασθῇ ἡ ἀνεξαρτησία της μὲ διατήρησιν τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου, καὶ τώρα ἀκόμη μᾶς παραπέμπουν εἰς τὸ ὑπόδειγμα τῆς Σάμου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας—τῆς πρὸ τοῦ 86—οἱ διστακτικοὶ, οἱ φοβούμενοι, οἱ ἀνατέμνοντες τὴν φρασολογίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, συνδυάζουν τὴν διαβεβαίωσίν του μὲ τὰς γνωστὰς ἀπὸ ἄλλοτε ιδέας τῆς διπλωματίας, καὶ φοβοῦνται μήπως καὶ πάλιν καταλήξῃ τὸ πρᾶγμα εἰς κανὲν εἶδος ἡγεμονίας, διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ πρόσχημα τῆς Τουρκικῆς ἀκεριότητος. Μὲ τοιαύτην δὲ ἡγεμονίαν εἶχον συνδυασθῇ ἄλλοτε ἀπὸ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον—ἂν δὲν ἀπατώμεθα—καὶ πρόσωπα τοιαῦτα, ὥστε νὰ εὐαρετηθῆ καλῆτερον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ εἶνε κατ' οὐσίαν τὸ ἴδιον Βασιλεῖον! Αὐτὴ ἡ διάμεσος λύσις σκιάζει τὴν ἐλπίδα τῶν δυσπίστων.

Χ

Ἡ αὐτή.—Πολλὰ ὑψηλὰ πρόσωπα ἐφάνησαν συμπαθῆ τὴν φορὰν αὐτὴν εἰς τὰ παθήματα τῶν Κρητῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ πολλὰ μέρη ἠκούσθη ἡ συμβουλή νὰ σ π ε ὕ σ ω μ ε ν εἰς τὴν Κρήτην. Μεταξὺ τούτων δὲν ὑστέρησε καὶ πρόσωπον συμπαιθέστατον καὶ σεβαστότατον ἐν Ἑλλάδι νὰ δώσῃ τὴν αὐτὴν γνώμην τηλεγραφικῶς, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ἐπραττεν ἕ.τι ἠδύνατο διὰ τῶν ἐνεργειῶν του. — Κάμετε γρήγορα! (Faites vite) — εἶπε καὶ ἡ φωνὴ αὐτῆ, χάρις εἰς τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῆς Πριγκιπίσσης Σοφίας, ἀμιλλωμένης πρὸς τὰς ἐνεργείας ὄλου τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου.

Ἡ αὐτή. — Ὅμογενεῖς προσφέροντες τὰς περιουσίας των. — Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε χθὲς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τῶν ἐν Ἰσμαηλίᾳ ὁμογενῶν ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην καὶ τῇ γενναίᾳ αὐτῇ στάσει. Ἀπαιτοῦσι δὲ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐμμείνη εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ἀψηφοῦσα δαπάναι, διὰ τὰς ὁποίας νὰ ἔχη πεποίησιν εἰς αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι καταθέτουσιν ὡς δηλοῦσι τὰς περιουσίας των ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ.

×

Ἡ αὐτή. — Λονδίνον 1)13 Φεβρουαρίου. — Τὰ «Ἡμερήσια Χρονικά» καὶ «Ἡμερήσια Νέα» ἐξακολουθοῦσιν εὐγύμνα εἰς τοὺς Ἑλληνας πλήρη ἐπιτυχίαν. Ὁ «Χρόνος» καὶ ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» παραινοῦσι τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ λίαν ἡπίως. Ὁ «Χρόνος» δειψιλεύει ἄπειρα φιλοφρονήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐρίσκει φυτικὸν τὸν ἔκπλου τῶν σκαφῶν, φρονεῖ ὁμως, ὅτι καὶ τὰ Ἑλληνικά σκάφη θὰ παρεμβῶσι μόνον βοηθητικῶς ὡς τὰ λοιπά. — Ρώμη, 1)13 Φεβρουαρίου. — Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἔδωκε μυστικὰς ὁδηγίας εἰς τὸν ναύαρχον Κανεβάρον νὰ παρέχη, χρείας τυχούσης, συνδρομὴν εἰς τοὺς καταδιωκομένους Χριστιανούς. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς ἐνδεχομένην τινὰ δυσμενῆ ἐπίδειξιν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Ἐὰν οἱ Κρητες καταλάβωσι πάντα τὰ ὄχυρά χωρία καὶ συγκροτήσωσιν ἴδιαν Κυβέρνησιν, ἡ Εὐρώπη θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ τετελεσμένον γεγονός, καὶ χάριν τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, καὶ χάριν τῶν Κρητῶν, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλων δεινοτέρων περιπλοκῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ. — Τεργέστη 2)14 Φεβρουαρίου. — Ἰταλικά καὶ Ἀγγλικά φύλλα βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς Κρήτης θὰ θριαμβεύσῃ ἐὰν οἱ αὐτόθι Χριστιανοὶ κατορθώσωσι νὰ συγκροτήσωσιν ὅσον τάχιον στρατὸν καὶ προσωρινὴν Κυβέρνησιν. Τότε ἡ Εὐρώπη ἐκούσα ἢ ἄκουσα θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ τετελεσμένον γεγονός. Πᾶσα στιγμή, μάτην παρερχομένη, εἶνε μεγάλη ἀπώλεια. Ἐκ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἐτοιμότητος τῶν Κρητῶν κρίμαται τὸ πᾶν. — Ὁ «Ταχυδρόμος τῶν Μεδιολάνων» (ἐκ τῶν πρώτων Ἰταλικῶν φύλων) ἐξάγει τὴν γενναίαν πρω-

ταβουλίαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ παραινεῖ τοὺς Ἕλληνας νὰ συνασπισθῶσι κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ νὰ μὴ λησμονήσωσι τὰς ἐνδόξους αὐτῶν παραδόσεις. «Ὅποιαί ἀναμνήσεις (ἐπιλέγει τὸ Ἰταλικὸν φύλλον) ἐξεγείρονται ἐκ τῶν ἱερῶν δέλτων τοῦ παρελθόντος! Ποία γενναία ψυχὴ δὲν δύναται νὰ μὴ συγκινηθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος!» Ἡ «Καρτερία» γράφει: «Οὐδὲν παράδοξον ἂν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔλαβεν ἰσχύρα τὸσούτου γενναίαν, ἥτις θὰ ἦτο ὅλως θρασεῖα ἂν μὴ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῆς μεγίστης ἐκείνης ἠθικῆς δυνάμεως, ἥτις εἶνε ἡ κοινὴ γνώμη. Ἡ διπλωματία δύναται νὰ κατακρίνη καὶ νὰ ἀπειλῇ τὴν Ἑλλάδα· ἡ φιλανθρωπία ὅμως καὶ ὁ πολιτισμὸς ἀπαλλάττουσιν αὐτὴν παντὸς πταίσματος. Ἡ μόνη λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εἶνε ἡ κατάλυσις τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας» — Ἐκ Βερολίνου τηλεγραφεῖ ὁ ἐκεῖ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων»: «Τὰ πράγματα ἐπροχώρησαν πολὺ, καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν δύναται νὰ ριψοκινδυνεύσῃ περισσότερον διὰ τῶν σημερινῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν του, παρ' ὅσον θὰ διεκινδύνευεν ἐὰν ἐτόλμα περισσότερον ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν ὁμόψυχον θέλησιν τοῦ λαοῦ. Αὐτὸς καὶ ἡ δυναστεία του θὰ ἐξηφανίζοντο διὰ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐὰν ἄλλως ἔπραττε.»

×

Τὸ «Ἄστυ».—.... Ὅσον αἱ ἡμέροισι προβαίνουσι καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Κρήτῃ ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὀρίζεται ποῖον ἦτο εὐθὺς ἐκ πρώτης ἀρχῆς καὶ ποῖον θὰ εἶνε εἰς τὰς προσεχεῖς ὥρας καὶ στιγμὰς, τόσῳ μᾶλλον ἢ πεποιθήσις ἐνισχύεται εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους, εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὰς βουλάς τῶν πολιτικῶν αὐτῆς, ὅτι ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε γεγονός τετελεσμένον.— Ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ τέλους τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπέχομεν ἴσως μικρὸν τι ἀκόμη. Ἀλλὰ ἄνευ ἀνυπομονησίαις πλέον καὶ μετὰ πάσης γενναιότητος καὶ πεποιθήσεως ἀσκαλεύτου πρέπει ν' ἀποβλέπωμεν εἰς αὐτό.— Αἱ Δυνάμεις εἶγον καιρὸν καὶ μεσα νὰ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν ἐκ τοῦ τῆς Μήλου εἰς τὰ Κρητικὰ παράλια πλοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς

ἐνεργείας ἐκείνης, διὰ τῆς ὁποίας ἐκρίθη τῆς Κρήτης ἡ τύχη καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ μέλλον. — Ἀλλὰ δὲν ἔπραξαν τοῦτο. Διττάζοντες ἀπέναντι τοῦ μεγέθους τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ ἀποτροπαίου τῆς πράξεως, ἦτις θὰ ἰσοδυναμῆι πρὸς τὴν ἐπονείδιστον συμμαχίαν τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν βίαν καὶ τὴν τυραννίαν, σεβασθέντες τὴν μεγαλόφρονα ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, ἢ ἀπολουθήσαντες μεμελετημένον σχέδιον — σήμερον δὲν γνωρίζομεν τοῦτο —, ἀλλ' ὅπως δῆποτε δὲν τὸ ἔπραξαν. — Καὶ δὲν προσέβησαν οὔτε μετὰ ταῦτα εἰς μέτρα, δυνάμενα νὰ ματαιώσωσιν ἴσως ἢ νὰ δυσχεράνωσιν ὅπως δῆποτε τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἡ φημισθεῖσα κατοχὴ τῶν φρουριῶν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων δὲν ἔγεινεν, ἢ ἀπλῆ δ' ἀποβίβασις ἀγνημάτων δὲν ἐνισχύει διόλου τὰς ὑποφίας, ὅτι ἡ ἐπέμβασις αὐτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἠδύνατο οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ἐξουδετερώσῃ ἔν τινι μέτρῳ τὴν εὐτολμον τῆς Ἑλλάδος ἐνεργεῖαν πρὸς λύσιν ὀριστικὴν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.....

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἀναφέρει, ὅτι κύριος πολὺ σημαίνων τοῦ ἀνεκκλίωσε τὸν ἐξῆς διάλογον ἐν σχέσει μὲ τὰ Κρητικὰ μεταξὺ φίλου του καὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, γινόμενον πρὸ τινος καιροῦ ἐν τῇ ρύμῃ συνομιλίᾳ: — Ἡ Ὑπετέρα Μεγαλειότης δὲν δύναται πραγματικῶς νὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ πάρα πολλὴν σύνεσιν. — Τί; ἀνέκραξεν ὁ Βασιλεὺς. Νομίζετε, ὅτι πρόκειται πλέον περὶ τῆς συνέσεώς μου! «Πρόκειται περὶ αὐτοῦ τοῦ Στέμματός μου!» — Τὴν δῆλωσιν ταύτην ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς θεωρεῖ ὡς ἐξηγοῦσαν τὴν σημερινὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως, εὐρίσκει δὲ εἰς τὴν ἐξῆς περικοπὴν ἀρθροῦ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ἐδουάρδου Ἐρβέ — ὅστις ὡς γνωστὸν ἐπεσκέφθη πρὸ τινος τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Βασιλέα — ἀπήχησιν τῆς ἀνωτέρω φράσεως τοῦ Ἑλληνος Βασιλέως: — «Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος — λέγει ὁ Ἐρβέ — εἶνε συνετὸς ἄνθρωπος· ἡ βρεῖα του καταγωγὴ τὸν κάμνει νὰ ἐνδίδῃ ὀλιγώτερον εἰς τὰ βίαια πᾶθη ἢ ὁ λαὸς τὸν ὅποιον κυβερνᾷ· ἀκριβῶς ὅμως διὰ τὴν ξενικὴν αὐτὴν καταγωγὴν του τὸν ψέγουν συχνὰ οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ. — Ἰσχυρίζονται, ὅτι δὲν συμμερίζεται τὸ ἐθνικὸν αἶθημα,

καὶ ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὴν Μεγάλην Ἰδέαν — τὴν ἀποκατάστασιν δηλονότι τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν πρωτεύουσαν. — Δὲν ὑπάρχει ψυχρὰς εἰς τὰς νήσους, ἄνθρωπος τοῦ βουνοῦ εἰς τὴν Μάνην, βροχὸς εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ὁμιλῇ περὶ τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Καὶ εἶνε βαθύτατα ριζωμένη ἢ πεποιθησις, δικαίως ἢ ἀδίκως, εἰς τὸν νοῦν τῶν πατριωτῶν τούτων, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος πολὺ εὐχарιστότερον ὄνειρεύεται ἀνάκτορον ἢ ἄλλο τι εἰς τὰ περὶ τῆς Κοπενάγης παρὰ θριαμβευτικὴν ἀποβίβασιν ἐπὶ τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος καὶ ἐπίσημον στέψιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ. Ἡ πεποιθησις αὕτη τοῦ λαοῦ εἶνε ἀτύχημα διὰ τὴν Δυναστείαν». — Ὁ ἀκαδημαϊκὸς ἀρθρογράφος ἰσχυρίζεται, ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑποκύψῃ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν ἐπίφοβον τοῦτον πατριωτισμὸν, ὡς συνέβη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ στρατοπέδου παρὰ τὰς Θήβας, κατὰ τὰς παραμονὰς ἐπιτυχοῦς πολέμου, φρονεῖ δὲ, ὅτι ὡς ἐκ τῶν συγγενικῶν του δεσμῶν μετὰ τὰς Αὐλὰς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, κάποια Δύναμις θὰ τὸν ὑπεστήριζεν.....

×

Ἡ αὐτή. — «Τὸν Τρικούπην — λέγει — συνήντησα ἐν Παρισίοις μετὰ τὴν εἰς τὰ Βαλκανικὰ κράτη ἐπίσκεψίν του, ὅτε ἐπρότεινε εἰς τὸν Σταμπούλωφ Ἑλληνοβαλκανικὴν ὁμοσπονδίαν καὶ μοὶ ὁμίλητε τότε περὶ τῆς προσαρτήσεως τῆς Κρήτης ἀνεπιφυλάξων. — Τὰ πλοῖά μας, εἶπε, συνεπληρώθησαν, διὰ νὰ τὰ κατασκευάσωμεν δὲ ἐδέησε νὰ καταχρεωθῶμεν. Ἐπιτρέπεται λοιπὸν εἰς οἵανδήποτε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἔχομεν σκοπὸν νὰ τ' ἀφήσωμεν νὰ σκωριάσουν εἰς τὸν Πειραιᾶ; » Ὁχι! Ὅχι μεταβῶμεν εἰς Κρήτην. θὰ ἐξεγείρωμεν τὴν ἰδέαν τῆς ἀνεξαρτησίας οἱ Κρήτες θὰ πέσουν εἰς τὰς ἀγκάλας μας, καὶ τίποτε τότε δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ μᾶς χωρίσῃ. Καὶ αἱ Δυναμεις; Ἡρώτησεν ὁ κ. Βλωδίτης; — Αἱ Δυναμεις; Ὁχι αὐταὶ τρέμουσιν τὴν Τουρκίαν. Ἡ Κρήτη θὰ ἐθυμίσῃ τὴν Χίον καὶ ἡμεῖς θὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν σελίδα τοῦ Μεσολογγίου. Αἱ ἡρωϊκαὶ μὲς προσπάθειαι θὰ ἐπιστεφθῶσι τέλος ὑπὸ τῆς Εὐρώπης. — Δυστυχῶς, ἐπιλέγει ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος μετὰ πολλὴν δόσιν χειρεκακίας, ἡ Τρικούπη, ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὠδήγησε τὴν πατρίδα του ὄχι εἰς νίκην, ἀλλ' εἰς

τὴν χρεωκοπίαν· καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάστασις αὕτη ἦτο πολὺ κακὸς πρόλογος, ὁ νέος στόλος ἐσκωρίασεν ἐν τῷ λιμένι.

×

Ἡ αὐτή. — Ἀπὸ πρῶις ἐψιθυρίζετο εἰς τὰ Χανία καὶ μεταξὺ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου μας ἡ διάδοσις, ὅτι αἱ μεταξὺ Τουρκίης καὶ Ἑλλάδος σχέσεις διεκόπησαν καὶ ὅτι διαταγαὶ ἐδόθησαν εἰς τὸν Ἑλληνα Μοίραρχον ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀποβίβασιν στρατοῦ. Ὁμολογῶ, ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ τοιαῦτα μαντάτα ἀνεμίνομεν σήμερον οἱ ἐν Κρήτῃ Ἕλληνες, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι διὰ μεγάλα διαβήματα καὶ σοβαρὰς περιπλοκάς δὲν ἔχει στιβαροὺς βοαχίονας ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' οὔτε ἐπίστευά ποτε, ὅτι ἄνθρωπος πολλῶν λόγων καὶ μηδαμινῶν ἔργων, ὡς ὁ νῦν Πρωθυπουργός, θ' ἀπεφάσιζε νὰ τολμύσῃ ἀνδρικὸν ὄντως τόλμημα. Δὲν γνωρίζω, ἂν κατὰ σύμπτωσιν καὶ ἐκ τύχης ὠθεῖτο ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἢ ἂν τῷ ἐπεβλήθῃ ἀνωθεν ὁ πρὸς ἐνέργειαν θερμὸς ζῆλος. Ἄλλ' ἀφήτωμεν τὸ τί νομίζει καθένας καὶ ἔλθωμεν εἰς τὰ πράγματα....

×

Ἡ αὐτή. — Γράφει ἡ Τεργεσταία «Ἡμέρα»: Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς Κρήτην ἀποστολὴ τοῦ βασιλόπαιδος μεθ' ὀδηγῶν, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ προκαλέσωσιν ἔνοπλον σύγκρουσιν, ἔπλασαν ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι θέσιν πραγμάτων, ἧς ἐνώπιον δέον νὰ ἐπιβληθῇ σιγὴ εἰς πάντα ἐνδοιασμὸν καὶ νὰ πρᾶκτῇ τὸ ἔθνος ὁμόφωνον. Ἡ εὐψυχος βασιλικὴ ἀπόφασις ἠλέκτρισε τὰς καρδίας τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, ἐτάραξε δὲ βαθύτατα τὴν εὐρωπαϊκὴν κοινὴν γνώμην....

... Ὁ ἀντὶπροκριτὴς, ἀναφέρων κατόπιν ἀπόσπασμα τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» ἀπειλοῦντος τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰς συνεπείας οἰουδήποτε ἀφρονος ἐκ μέρους τῆς διαβήματος, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς πολλῆς προσοχῆς ἀξία: «Ἰοιαῦται συμβουλαὶ καὶ παραινέσεις εἶνε βεβαίως ἐξαιρετοί, δὲν πρέπει ὅμως καὶ νὰ λησμονῇ τις ὁμιλῶν περὶ Ἑλλάδος, ὅτι οὔτε ὁ Βασιλεὺς οὔτε ἡ Κυβέρνησις Του εἶνε ὑπεύθυνος τῆς σημερινῆς ἐκδηλώσεως τοῦ

ἐθνικοῦ ἐρεθισμοῦ. Δὲν εἶνε τεχνητὸν κίνημα, οὔτε ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ μυστικὴ «Ἐθνικὴ Ἑταιρεία» ἔχει τὸν δάκτυλόν της εἰς τὸν κρατοῦντα ἐρεθισμὸν. Ἀπὸ τινος καιροῦ ἡ ἑταιρεία αὕτη δέχεται πανελληνίους ἐράνους, μέγας δὲ ἀριθμὸς ὑποκομιτάτων, τὰ μέλη τῶν ὁποίων ἀγνοοῦσιν τὸ ἐν τὸ ἄλλο, ἐργάζονται δραστηρίως.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου φρονεῖ, ὅτι ἡ θέσις τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας κατέστη τὸσον κρίσιμος, ὥστε καὶ μία ἤττα τοῦ ἐκπεμφθέντος στόλου θὰ ἦτο ὀλιγώτερον δι' αὐτὴν ὀλεθρία παρά ἡ ἀγανακτικὴς τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀπραξίαν τῆς Δυναστείας.... — Κατὰ τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφούρτης», ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔκαμε τὴν ἐξῆς δήλωσιν εἰς ξένον διπλωμάτην κατὰ τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν: — «Ἐν μόνον μοὶ ὑπολείπεται, νὰ μὴ παραβλέψω τὰ αἰσθητά τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τεθῶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ. Ἄν πράξω τοῦτο ἢ ἂν παρακωλύσω αὐτὰ, πρέπει νὰ φύγωμεν ἀπ' ἐδῶ ἐγὼ καὶ ὅλη μου ἡ οἰκογένεια. — Τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου μὲ τὸν τορπιλικὸν στόλον οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ των χαρακτηρίζουν ὡς κυβερνητικὸν μέτρον φυσικὸν καὶ ἴσως μάλιστα ἀναπόφευκτον, ὡς ἐκ τῆς ἐξεργέσεως ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως. Ἡ μεγάλη συμπάθεια, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς αἰσθάνεται ὑπὲρ τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοθρήσκων, τῶν πολεμούντων καθ' ἑκάστην ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ ὁποίου καὶ οἱ ἴδιοι ἐστεναζάν, ἀποτινάξαντες μόνον δι' ἠρωικῶν κατορθωμάτων κατὰ πλεονεξάντων τὸν κόσμον ὅλον, εἶνε δυνάμεις, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς βασιλεὺς, οὔτε ὑπουργὸς ἠδύνατό ποτε νὰ παραβλέψῃ. Πολὺ δ' ὀλιγώτερον θὰ ἐτόλμα ν' ἀντιστῆ εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ρεῦμα μονάρχης διαφόρου αἱματος τοῦ τῶν ὑπηκόων του.

×

Ἡ αὐτή. — Τηλεγράφημα τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Ἄσπεως». — ΧΑΝΙΑ, 5 Φεβρουαρίου ὥρα 4. π. μ. Ἡ

τροπή τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος λίαν εὐχάριστος. — Αὐθεντικοῦ κύρους πρόσωπα μὲ πληροφοροῦσιν, ὅτι ἡ ἔνωσις εἶνε γεγονὸς τετελεσμένον. — Ἡ «Ἰδρα», ὁ «Ἀλφειὸς» καὶ ὁ «Πηνεῖος» εἰσ-
ήλθον εἰς τὸν λιμένα. — Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐκ Λονδίνου συνεχάρη τὸν ἡμέτερον πρόξενον κ. Γεννάδην ἐπὶ τῇ ἐνώσει. — Ὁ Βάσσος ἔφθασεν εἰς τὸν Πλατανιᾶν. — Αὐριον φθάσει ἔξω τῶν Χανίων ὁ τορπιλικὸς στόλος.

×

Τὸ «Σκρίπ». — Ἐνθουσιωδέστατον ἄρθρον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν «Χρσ-
νον» τῶν Παρισίων τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομείου. — Τὰς πράξεις τοῦ Βασιλέως μας, ὃν ὀνομάζει ἀξιοπρεπέστατον Ἡγεμόνα, ἀπο-
δίδει εἰς τὴν ἀκάθεκτον φιλοπατρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. ἐν-
ταῦθα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας ἀνομολογεῖ τοὺς δικαίους πόθους, ἀναφωνεῖ ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπιδόξων κληρονόμων τοῦ ἀθνεοῦς Μονάρχου εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ ἐπανεῖληθῃ μία εὐ-
ρεῖα, εὐρυτάτη μερίς. Ἀλλὰ, ἐπάγεται, δὲν εἶνε ἀκόμη καιρὸς.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῆς Τεργέστης ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίς» ἔγραφεν ἐν ὠραίῳ ἄρθρῳ: Ἀνῶ ἡ Εὐρώπη ἐμελέτα χάριν τῶν συμφερόντων τῆς τὴν θυσίαν τῆς Κρήτης, ἡ μεγαλό-
τολμος Ἑλληνικὴ φιλοπατρία προέβαινε εἰς ἀπόφασιν, ἥς ὁμοίαν, λόγῳ ὕψους ἐπιβολῆς, περιέχει μόνη ἡ ἰποποιεῖα τῆς Ἰταλικῆς παλιγγενεσίας. Συγκεκινημένος ἐκ τῆς κραυγῆς τῆς ὀδύνης, ἥτις ἀντηχεῖ ἐξ Ἑλληνικῆς γῆς, κατιδὼν τὸν ψυχρὸν ἐγωισμὸν τῆς διπλωματίας ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐζήτησε παρὰ τοῦ λαοῦ τοῦ τὴν σπάθην τοῦ Βότσαρη, ἵνα τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν Υἱὸν Του». — Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Ἐνετίας» ἀναφωνεῖ: «Τὸ παράδειγμα τοῦ Βασιλοπάιδος εἶνε εὐγενές. Περιττὰ τὰ σχόλια». Τὸ ρωμαϊκὸν «Βῆμα» λέγει. «Ἡ Ἑλληνικὴ δυναστεία φορεῖται, οὐχὶ κο-
σμητικὸς πλεονασμὸς ἀλλὰ θέλησις καὶ δρᾶσις».

×

Ἡ «Ἐστία». — Οὐδεὶς λόγος, οὐδεμία παρκαλέυσις πρὸς τὴν δυναστείαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν εἶνε περιττοί, προκειμένου νὰ

ένισχύσωσι τήν άνδρικήν τούτων στάσιν άπέναντι πάσης ξένης έπιβουλής, τήν όποίαν ήθελεν έξυφάνει ή διπλωματία. Βουλή, τύπος, λαός, πρέπει ένι στόματι νά ρήξωσιν όμόφωνον κραυγήν κατά πάσης, ό μή γένοιτο, ύποχωρήσεως.....

×

..... "Όσον άφορᾷ τήν όριστικήν τύχην τής Κρήτης, ούδένα έχομεν δισταγμόν ότι ή διπλωματία, πριν ή ύποκύψη εις τό τελεσμένον γεγονός, θά άποπειραθῆ πάλιν σχέδια αύτοδιοικήσεως, προῖασα τήν φοράν ταύτην και μέχρι τής έπαγγελίας ήγεμονίας ύπό Ήγεμόνα τόν δευτερότοκον τοῦ Βασιλέως. — "Αν όντως τοιαύτα σχέδια προτείνωνται, κερδοσκοποῦν έπί βάσεως άνυπάρκτου, ήτοι έπί τής λιποψυχίας τοῦ "Εθνους. άλλ' αὔτη, μέχρι τοῦ σημείου εις ό έβαδίσαμεν σήμερα, είνε πλέον πράγμα αδύνατον. οὔδὲ θά έλκύση οὔδενά έν "Ελλάδι τό δέλεαρ Ήγεμονικοῦ στέμματος τής Κρήτης έπί τοῦ μετώπου τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ήκιστα δὲ πάντων τόν φιλόπατριν και άνδρεϊον ναυτίλον, τόν άγωνιζόμενον εκεί κάτω ύπὲρ τής προσαρτήσεως τής Κρήτης εις τό Στέμμα τοῦ πατρός του. Διότι δι' αὔτόν ή τιμαλφεστέρη ήγεμονία είνε ή ήγεμονία τοῦ Στόλου τής Πατρίδος του, έπί τής όποιας καθ' εκάστην μείζονας άποκτᾷ τίτλους. — "Η Κρήτη είνε και θά μείνη έλευθερά, μέρος αναπόσπαστον τοῦ "Ελληνικοῦ Βασιλείου.

×

"Η αὔτη. — Σπατάλη λόγων εὐλόγως θά θεωρεῖτο πάσα παραίνεσις πρὸς τήν Κυβέρνησιν όπως τηρηθῆ μέχρι τέλους έν τῇ όδῳ εις τήν όποίαν εισῆλθεν εκ τής δυνάμεως τῶν πραγμάτων, όπως άντιτάξῃ κατά πάσης άποπειρας πρὸς αλλοίωσιν τής λύσεως, ήν επέβαλεν ή έθνική γνώμη εις τό Κρητικόν ζήτημα, τό άσάλευτον τοῦ λοιποῦ και βυθιρίζον γεγονός τής ένώσεως. — Πάσα μεσότης, οιοσδήποτε συμβιβασμός, οιαδήποτε συγκατάβασις εις βλέψεις και εις επιθυμίας άλλας ή τας συναδούσας πρὸς τό έθνικόν φρόνημα, πρὸς τήν έθνικήν αξιοπρέπειαν, θά προσῆπτεν όνειδος εις ήμας, και θά κατεγελῶντο ένδομύχως πρῶτον και κύριον, ύπ' αὔτῶν τῶν παραινούντων ή εκδιαζόντων ήμας

πρὸς τοιαύτας αἰσχροῦς συνθήκας. — Καὶ ἡ ἐλαχίστη διάθεσις ἔτι τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως τείνῃ εὐμενῶς, τὸ οὖν, πρὸς τοιαύτας παραινήσεις, θὰ ἀπετελεῖ ἔγκλημα καθοσιώσεως.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμ. Νέων» τοῦ Λονδίνου ἰσχυρίσθη ὅτι, καθ' ἃ γινώσκει, αἱ Δυνάμεις, ἂν καὶ παροτρύνουσαι τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀφορμῆς δυναμένης νὰ ἐπιφέρῃ ἔκκρηξιν πολέμου, ἔδωκαν αὐτῇ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι, ἐν ἣ περιπτώσει καταλάβῃ τὴν Κρήτην, οὐδεμία ἐξ αὐτῶν θὰ ἀνθίστατο κατὰ τοῦ τετελεσμένου γεγονότος. — Τὰ «Ἡμ. Χρονικά» ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἑλλάς οὐδόλως θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς γνώμας τῶν Δυνάμεων. Φρονοῦσιν ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία δὲν θὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τῆς ἐνεργείας τῆς Ἑλλάδος, εἶνε δὲ βέβαιοι περὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἀγγλίας....

..... Πᾶσαι αἱ ἡμερίδες συναισθάνονται ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἀποσπάσασα τὴν νάρκην, ἐτρέπη σοβαρῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐνεργείας, ἱμιλοῦσι δὲ, ὡς νὰ ἐπερίμεναν τὸ τόλμημα τῆς κκοχῆς, ἂν καὶ ἀγνοοῦσαι τοῦτο καὶ οὐδόλως θίγουσαι τοιοῦτο ἐνδεχόμενον. — Ἡ γλώσσα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου κατὰ γενικὸν κανόνα εἶνε εὐμενῆς πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεται μετὰ πολλῆς σοβαρότητος, μετὰ τινος δέους, καὶ μονονοχί μετὰ σεβασμοῦ. — Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τυγχάνουσα τῶν πρεπόντων ἐγκωμίων, ἀποδίδεται εἰς τὴν ἔντονον στάσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχεν ἡ δυναστεία τοῦ Βασιλέως, ἐν ἣ περιπτώσει διέμενεν οὗτος ἀδρανής.

×

Ἡ αὐτή. — Καὶ ἀκριβὲς ἂν δὲν εἶνε, ἀλλὰ καὶ ὡς διάδοσις ἀξίζει νὰ ἀναδημοσιευθῇ ἡ φράσις ἣν τὸ σημερινὸν «Ἄστυ» ἀποδίδει εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον. — Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἠθέλησε, λέγουσι, νὰ λάβῃ μέρος ἡ Γερμανία εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ νὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην, εἰπὼν τὰ ἑξῆς: «Στρατιώτης δὲν ἐμποδίζει ποτὲ στρατὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκόν του!»

Τὸ «Ἐμπρός».—.... Διατὶ ὁ Σουλτάνος ν' ἀνακαλέσῃ τὸν πρεσβευτὴν του; Ἐάν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος ὅστις εὐχεταὶ σήμερον περισσότερον ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων ἐν Κρήτῃ, οὗτος εἶνε ὁ Ἀβδούλ Χαμίτ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀφείλει τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς Κρήτης, ἥτις ὑπῆρξε πάντοτε ἐστία ταραχῶν δι' αὐτόν. Ἀντὶ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Ἀσῆμ βέη νομίζω ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐδίδῃ τὸ μέγα παράσημον εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν.

×

Ἡ αὐτή.—Τὴν προχθεσινὴν ζωηρότητα διεδέχθη χθὲς νάρκη παράδοξος. Ὁ κόσμος ὅστις ἐμαίνετο προχθὲς εἰς τὰς ὁδοὺς χθὲς ἐξήλθεν εὐθυμος καὶ περιχαρής. Διότι μέγα γεγονός συντελεῖται τώρα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ δὲ κατάληψις τῆς Κρήτης εἶνε γεγονός τετελεσμένον τὸ ὅποιον θὰ σεβασθῶσιν ἐπὶ τέλους ὅλοι.

×

Ἡ αὐτή.— Ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῆς Τεργέστης, ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίς» ἔγραφε χθὲς ἐν ὀραίῳ ἄρθρῳ. «Ἐνῶ ἡ Εὐρώπη ἐμελέτα χάριν τῶν συμφερόντων τῆς θυσίαν τῆς Κρήτης, ἡ μεγαλότολμος Ἑλληνικὴ φιλοπατρία προέβαινε εἰς ἀπόφασιν, ἥς ὁμοίαι, λόγῳ ὕψους ἐπιβολῆς, περιέχει μόνη ἡ ἐποποιία τῆς Ἰταλικῆς παλιγγενεσίας. Συγκεινημένοι ἐκ τῆς κραυγῆς τῆς ὀδύνης, ἥτις ἀντηχεῖ ἐξ Ἑλληνικῆς γῆς, κατιδὼν τὸν ψυχρὸν ἐγωῖσμόν τῆς διπλωματίας ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐζήτησε παρὰ τοῦ λαοῦ Του τὴν σπάθην τοῦ Βότσαρη, ἵνα τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν οἶόν Του». — Ἡ «Ἐφ. τῆς Ἐνετίας» ἀναφωνεῖ «Τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλοπαίδος εἶνε εὐγενές. Περιττὰ τὰ σχόλια». Τὸ ρωμαϊκὸν «Βῆμα» λέγει· «Ἡ Ἑλληνικὴ δυναστεία φεραῖται, οὐχὶ κοσμητικὸς πλεονασμὸς ἀλλὰ θέλησις καὶ δρασίς». Ὁ «Ἐσπερινὸς Ταχυδρόμος» τῶν Μεδιολάνων γράφει· «Ἡ Ἑλλάς θέλει νὰ πλάσῃ τετελεσμένον γεγονός. Αἱ Δυνάμεις αἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ βιάσωσι τὴν Τουρκίαν, θὰ θελήσωσι νὰ βιάσωσι τὴν Ἑλλάδα;» Ἡ Περσινὴ «Πατρὶς» μετ' ἄλλων φύλλων ἐρωτᾷ· «Ἐάν ἡ Γαλλία θὰ παραστήσῃ πρόσωπον χωροφύλακος ἐν Κρήτῃ.

Ἡ αὐτή.—Πλούσιος ὁμογενῆς διαμένων ἐν Βιέννῃ ἐδήλωσεν εἰς τινα τραπεζίτην ἐν Ἀθήναις, ὅτι ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Μακεδονίας δεκακισχίλια ἐπαναληπτικὰ ὄπλα.

ΤΗΝ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφ'ημερίς».— Δὲν γνωρίζομεν ὁποία, ἐπὶ λέξει, ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὰς παραστάσεις, φίλικὰς ἢ ἀφίλους ἀδιάφορον, τὰς γενομένας αὐτῷ, διὰ τὰς ἐν Κρήτῃ ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τινων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οἱ ὅποιοι, ὡς λέγεται, ὑπέδειξαν μάλιστα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐκ τῆς νήσου....— Ὅποια ἡ θέσις ἡμῶν ἀπέναντι τῆς Τουρκίας καὶ ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων; Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους κατέλαβε τὴν Κρήτην, ἀποτελοῦσαν τέως τμήμα τοῦ Τουρκικοῦ κράτους καὶ εἰς τὴν κυριαρχίαν ἀποκλειστικῶς τοῦ Σουλτάνου μόνου καὶ οὐδενὸς ἄλλου μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑποκειμένην, ὡς ἀναγνωρίζουσι καὶ κηρύττουσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις. Ἡ πράξις αὕτη τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις· καὶ γνωρίζομεν πάντες, τὸ γνωρίζουσι καὶ αἱ ἐξ Δυνάμεις, ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Κρήτης, νήσου Ἑλληνικῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Τουρκία ἀποδεδειγμένως δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ διοικήσῃ, καὶ ἣτις εἶχε μεταβληθῇ εἰς ἐστίαν κινδύνων καὶ μεγάλων περισπασμῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἶνε πράξις οὐ μόνον δικαιολογημένη ἐκ τῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ νόμιμος κατὰ τύπους· ἂν δ' ἐξ αὐτῆς προκύπτῃ διαφορὰ τις πρὸς τινα, οὗτος εἶναι ἡ Τουρκία. **Πρὸς τὴν Τουρκίαν λοιπὸν ἄς ἀφεθῇ ἐλευθέρῃ ἢ Ἑλλάδι νὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν τῆς, ἄς ἀφεθῇ καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἀλλαχοῦ·** τοῦτο εἶναι λογικόν, εἶναι ὀρθόν. Ἀλλὰ διατί ἐπεμβαίνουσιν αἱ Δυνάμεις; Ποῦ δὲ στηρίζεται καὶ πῶς δικαιολογεῖται ἡ ἐπέμβασις των αὕτη; Ἐπὶ οὐδενὸς δικαίου στηρίζεται καὶ κατ' οὐδένα τρόπον δικαιολογεῖται, ἐκτὸς ἂν δικαίον ἰσχύον ἐν Εὐρώπῃ σήμερον εἶνε τὸ τοῦ ἰσχυροτέρου

..... Ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ τούτου ὕψους, εἰς ὃ ἡ ἀδικαιολόγητος πολιτικὴ τῶν Δυναμέων ἀναβιβάζει τὴν Ἑλλάδα, θὰ ὁμιλήσωσιν ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις Του, ἐρμηνευταὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἀπκντῶντες εἰς τὰς συστάσεις ἢ τὰς παραστάσεις ἢ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυναμέων, οἱ ὅποιοι δὲν ἀντιπροσωπεύουν ὅμως καὶ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν τὰ φρονήματα. Ἐμεινεν ἱστορικὴ ἡ φράσις ἦν ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, καταλαβὼν τὴν Ρώμην, παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπισήμου Εὐρώπης, ἀπηύθυνε πρὸς ταύτην, ἐνῶ ἐφαίνετο λαλῶν πρὸς τοὺς στρατιώτας του. «A Roma ci siamo e ci resteremo!» Εἶνε ὡραία ἡ φράσις καὶ εἰς μέγα ἀληθῶς ἀναφέρεται γεγονός ὥστε νὰ δύναται νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων σήμερον, «**Εἴμεθα εἰς Κρούτην καὶ θὰ μείνωμεν!**» — Τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ὁ ὅποιος τὴν στιγμὴν ταύτην περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ἐνόπλους Κρήτας, καμμία Δύναμις καὶ ὄλαι ὁμοῦ δὲν θὰ ἰσχύσωσι, συμμαχοῦσαι μὲ τοὺς Τούρκους, νὰ τὸν ἐκβάλωσιν ἐκ τῆς Κρήτης· ὁ στρατὸς οὗτος εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὅποσον συμμαχοῦς θὰ ἔχη τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, τοὺς ἐνθουσιῶντας ὑπὲρ παντὸς ὅ,τι εἶναι καλόν, μέγα, γενναῖον. Ὁ ἀγὼν εἰς τὸν ὅποσον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀκρατῆτως ριπτόμενον θὰ διεξαχθῇ ἐν Κρήτῃ, θὰ ἦναι ἀγὼν κελός, μέγας, γενναῖος καὶ θὰ ἔχη ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰς συμπαθείας καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης.

×

Ἡ αὐτή. — Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου γράφουν ὅτι ἡ σημερινὴ ἐν Κρήτῃ κατάστασις εἶνε περίοδος μεταβητικὴ πρὸς τὴν ἔνωσιν, ἡ δὲ ἐξουσία τοῦ Σουλτάνου ἐν τῇ νήσῳ εἶνε πλέον σκιώδης.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἐνθουσιασμὸς τοῦ Ἰταλικοῦ τύπου εἶναι ἀπερίγραπτος. Πᾶσαι αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες συνηγοροῦσιν ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τοῦ Πάπα.

×

Ἡ αὐτή. — Τὸ Σάββατον διεδόθη μετ' ἐπιτάσεως

ἐν Χαλπέα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κάμωσιν ἔφοδον οἱ Χαλικουτήδες, ἐν τῷ ἅμα δὲ ἠρημώθη ἡ πόλις, πρῶτοι δὲ οἱ πρόξενοι Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐγράφησαν εἰς φυγὴν καὶ κατέφυγον εἰς τὰ πλοῖά των, κατόπιν δὲ καὶ ὁ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Αὐστριακός. — Τὸ Προξενεῖόν μας ἐφυλάσσετο ἀπὸ 20 ναύτας ὑπὸ τὸν σηματοφόρον Λυκούδη, ὅστις ἔκλαιε μὴ δυνάμενος νὰ πράξῃ τι. Οἱ Χαλικουτιδες ἔστησαν 3 κανόνια ἀπέναντι τοῦ Προξενείου μας. Ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον εἰδοποιηθέντα κατέπλευσαν ἐκ Χανίων ἡ «Υδρα» καὶ ἡ «Μυκάλη», ἧτις παρέλαβε τοὺς πρόσφυγας, οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουν τὰ περαιτέρω παρὰ ὅτι, ἐὰν διηρπάζετο ἡ Χαλπέα, ἡ «Υδρα», λέγουν, ἦτο ἐτοιμὴ νὰ τὴν βομβαρδίση.....

×

Ἡ αὐτή. — Κατόπιν προκηρύξεως τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ τμήματος τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρείας ἤρξαστο αὐτόθι ἡ εἰσπραξὶς ἐράνων ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Εἰσεπράχθησαν δὲ τὰ ἐξῆς ποσὰ ὡς γράφει ἡ «Πατρίς». — Διαμνη:ῆ; Γσόμπος φρ. 60,50, Ἀνώνομος φρ. 5. Ἰωάν. Πρωτόπαπας Τοῦρνον Σεβερίνον φρ. 40. — Κατὰ τηλεγράφημα δὲ τοῦ ἐν Κκλαρσίῳ ἀνταποκριτοῦ μας κ. 2. Ρωσολόμου συνήχθησαν αὐτόθι ὑπὸ τῶν ἐνθουσιῶντων καὶ ε' αρίθμων ἐκεῖ Ἑλλήνων φράγκα χίλια. — Πληροφορούμεθα δ' ὁμοίως ὅτι διπλάσιον τούτου ποσὸν ἐστάλη καὶ ἐκ Βραΐλας πρὸς τὸ αὐτὸ πάντοτε πρότωπον, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Γούσιον, πρὸς ὃν στέλλονται ἅπασαι αἱ εἰσφοραὶ. — Εἰσπραξὶς εἰσφορῶν ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἤρξαστο καὶ ἐν Βούρλατι. Αἱ εἰσφοραὶ βκίνουσι καλῶς.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ «Φιγαρῶ» ποιεῖται ὠρχίαν ἠθογραφίαν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, τὸν ὅποιον χαρακτηρίζει ὡς ἓνα τῶν ὠραιότερων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅμοιον πρὸς τοὺς ἀρχαίους πολεμιστὰς τοὺς γεγλυμένους ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος. — Ἐξ ἀφορμῆς τῶν Κρητικῶν πραγμάτων ἡ «Ἡμερησία τοῦ Βερολίνου» λέγει ὅτι ὁ κόμης Μουραδιέρ δὲν προστέχει πλέον εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Δὲ Βίττε, δηλαδή τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προσθέτει δὲ ὅτι τὰ πάντα εἰς ἔτοιμα πρὸς εἰσβολὴν εἰς τὴν Τουρκίαν ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων. — Ἡ «Ἐρη-

μερίς τοῦ Φόξ», ἐκ τῶν μᾶλλον ἐγκρίτων ὀργάνων τοῦ Γερμανικοῦ τύπου, ἐπικροτεῖ ἐνθέρμως τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος.....

.....Τὰ Ἀγγλοελληνικά καὶ τὰ Βαλκανικά κοιμιτάτα, κατὰ τηλεγράφικα ἐκ Λονδίνου, ἐνεργοῦσι δραστηρίως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος· εἶχον συστήσει δὲ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ στείλῃ εἰς Κρήτην ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων αὐτὸν τὸν Διάδοχον. — Ὅσοι προσεκτικώτερον ἐξετάζομεν τί συμβαίνει ἐν Τουρκίᾳ, λέγουσι τὰ «Νέα» τῆς Πετρούπολεως, τόσῳ μᾶλλον πειθόμεθα, ὅτι πρὸς λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος αἱ Δυνάμεις οφείλου νὰ ἐγκαταλίπουν τὴν ἐπιβλαβῆ ἀποδειχθεῖσαν ἀρχὴν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας. Εἶνε δὲ καιρὸς πλέον, λέγει ἡ εἰρημένη ἐφημερίς, νὰ θεωρήσωμεν τὴν Τουρκίαν ὡς φωλεὰν κακούργων καὶ νὰ λάβωμεν ἐναντίον της μέτρα ἀνάλογα.....

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς τὴν συνάδελφον «Πατριδα» τοῦ Βουκουρεστίου ἐπιστέλλουσι τὰ ἑξῆς ἐκ Βερολίνου: — «Ἐν τῷ προχθесινῷ χωρῷ τῶν Ἀνακτόρων παρατηρήθη πολὺ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπλησίασε τὸν κ. Ραγκαζὴν πυθκνόμενος ἐπὶ ἀριστὸν περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπήνεσε τὸ μέτρον τῆς Κυβερνήσεως περὶ παρασκευῆς τοῦ στρατοῦ, ὅστις δέον, εἶπε, νὰ ᾖ ἔτοιμος, διότι τὰ πράγματα θολοῦνται. Ἀστειζόμενος δὲ προσέθηκεν. — «Ἵμεῖς ὅμως ἔχετε καὶ ἄλλου εἶδους πόλεμον», ἐνοῶν τὰ Πανεπιστημικά. Ἡ συνδιάλεξις ἐπεξετάθη καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ὁ δὲ Γουλιέλμος Β' εἶδειξέ μέγχα ἐνδιαφέρον περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, ἐρωτήσας συνάμα καὶ περὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἐν τέλει προσηλθε καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ὅπως χαιρετίσῃ τὸν Ἕλληνα πρέσβην, ἐνῶ συνηθῶ μόνον πρὸς τοὺς ἔχοντας τὸν βελιὸν πρεσβευτοῦ (ambassadeur) ἀπευθύνει τὸν λόγον. Καθ' ἃ ἠδυνήθην ἀσφαλῶς νὰ πληροφορηθῶ, τὸ ἐπιστάδιον τοῦτο, ὅπερ παρατηρήθη πολὺ, δὲν ἦτο τυχαῖον, ἐπικυροῖ οὐ τὰς εἰδήσεις τῆς «Πατρίδος» ἐκ Βιέννης περὶ τῆς ἐν Βερολίῳ ἐπιδράσεως τῆς φιλικῆς τῆς Ἑλλάδος πολιτικῆς τοῦ Γολουχόφσκη. Ἐπίσης μαρτυρεῖ ὅτι καὶ αἱ προσωπικαὶ σχέσεις

μεταξὺ τῶν δύο συγγενικῶν Αὐλῶν δὲν εἶναι πλέον τεταμέναι ὡς προτερον».

×

Ἡ α' Ἀκρόπολις. — Ἡ μεγίστη δύναμις τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἔθνους εἶνε νῦν ὁ χαρακτήρ αὐτὸς τοῦ ἀρξζχμένου ἀγῶνος, ὡς ἀγῶνος τιμῆς ἔθνικῆς ὡς ἀγῶνος ἔθνικῆς ὑπάρξεως, καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποχωρήσεως ἐν τοιούτῳ ἀγῶνι ἄνευ κινδύνου τῆς διαλύσεως τῆς μεταξὺ Βασιλείας καὶ Ἔθνους ἐνώσεως, ἃ εὐ καταστροφῆς ἐθνικῆς ἅμα καὶ πολιτικῆς. Ἡ Βασιλεία ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε ἀπλῶς θεσμός πολιτικός, ἀλλ' εἶνε δύναμις ἠθική, ἱστορική, ἐνσάρκως καὶ προσωποποιήσις τῆς ἔθνικῆς ἐνότητος, τοῦ ἔθνικοῦ μεγελεύου, ἄρα καὶ τῆς ἔθνικῆς ὑπάρξεως. Διότι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἂν δὲν δύναται ἢ δὲν θέλη νὰ καταστῆ μέγα καὶ ἡνωμένον, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὔτε ὡς ἔθνος μικρὸν ἢ Κράτος περιωρισμένον ὑπὸ συνθηκῶν καὶ πρωτοκόλλων. Οὐχὶ τὰ πρωτόκολλα τῆς δεῖνος ἢ δεῖνος συνδιασκέψεως, ἀλλ' αἱ ἰδέαι αἱ ἐμπνεόμεναι ἐκ τῆς ἱστορικῆς συνειδήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου. Καὶ ἐν τούτῳ ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλεία, ἡ στερεομένη ἐν τῇ ἔθνικῃ καὶ ἱστορικῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶνε ἰσχυροτέρα πάσης Βασιλείας οὐχὶ μόνον συνταγματικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπολυταρχικῆς καὶ θεοκρατικῆς. . .

... Καὶ τὸ μέγα σφάλμα πάντων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξεν ἐν τούτῳ, ὅτι ἐνόμισαν ὅτι ἠδύναντο αὐτοὶ διὰ τοῦ Βασιλέως ὡς ὄργανου νὰ μεγελοουργήσωσι, δὲν ἐνόησαν δὲ ὅτι ὄφειλον νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτοὶ τὴν Βασιλείαν εἰς μεγαλοουργίαν, γινόμενοι ὄργανα ἀφικνῆ τῆς μεγελοουργίας ταύτης. Χαίρεται δὲ καὶ ἀγάλλεται νῦν τὸ Ἑλληνικόν, διότι ἡ Βασιλεία αἰκοθεν ἀνήλθεν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἔθνικῆς Ἑλληνικῆς βασιλικῆς συνειδήσεως καὶ ἀποστολῆς. Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἡξεύρωμεν ἀκριβῶς ἀ ἀλήθως εἶπεν ἢ ἔγραψεν ὁ Βασιλεὺς τὸ ἀποδιδόμενον αὐτῷ λόγιον ὅτι αἶεν θέλει ν' ἀπέλθῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὡς ὁ Ὄθων, ἀλλ' ὡς ὁ Κωνσταντῖνος Πικλολόγος». Ἄλλ' εἶτε ἀκριβῆς εἶτε οὐ ἢ φήμη ἢ ταῦτα διχάζιδουσα, ἢ ἀλήθεια τῶν εἰς τὸν Βασιλέα ἀποδιδομένων λόγων ἔγκριται ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι....

Ἡ αὐτή. — ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5 Φεβρουαρίου. — Οἱ «Καιροὶ» πιστεῖ οὖν ὅτι ἡ Τουρκία θὰ συγκρατανεύτῃ νὰ παραχωρήσῃ τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐὰν αὕτη παραιτῆται τῶν σχεδίων της ἐπὶ τῆς Μακεδονίας. — Ἡ ἔφημερίς αὕτη κρίνει, ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν Δυνάμεων θὰ δυνηθῇ νὰ παραγάγῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ χωρὶς νὰ προστρέξουν εἰς αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

×

Ἡ αὐτή. — Συνομιλία μετὰ τοῦ κ. Σ. Στρέϊτ. — Εἶνε δικαιολογημένη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἢ ἐπέμβασις τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Τουρκίας προκειμένου περὶ τῆς Κρήτης; — Ναι! ἀπαντᾷ τὸ Διεθ. ἐς Δίκαιον. — Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Στρέϊτ ἔσχε τὴν καλοσύνην ν' ἀναπτύξῃ τὸ ζήτημα ἐν πάσῃ σαφηνείᾳ καὶ καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας. Ἡ ἀρχὴ, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Στρέϊτ, τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, εἶνε ἡ μὴ ἐπέμβασις ἐνὸς Κράτους εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ ἄλλου. Αὐτὸς εἶνε ὁ κανὼν. Ἄλλ' ὁ καιὼν οὗτος ἔχει ἐξαιρέσεις εἰς ὠρισμένας περιστάσεις, τὰ ὅρια δὲ τῶν ἐξαιρέσεων τούτων κατ' ἄλλους εἶνε εὐρύτερα, κατ' ἄλλους στενώτερα. Ἄλλὰ οὐδεμία ὑπάρχει διαφωνία μετὰξὺ τῶν κορυφαίων τῆς ἐπιστήμης προκειμένου περὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἐξῆς περίστασιν. Ὅταν εἰς γείτον Κράτος ἢ εἰς τινὰ ἐπαρχίαν αὐτοῦ τὸν τόπον λυμάνεται ἡ ἀναρχία, καὶ οἱ πληθυσμοὶ ἀλληλοσφάζονται, καὶ ἔμπρηστοι καὶ θρώσεις καὶ λεηλασίαι διαπράττονται ὑπὸ ἀχαλινώτου ὄχλου, τότε ἄλλο Κράτος δύναται νὰ ἐπέμβῃ ὅπως σώσῃ τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς ἀλληλοσφαγῆς καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ. Τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο πρὸς ἐπέμβασιν ἐνισχύεται ἐκ τῆς περιστάσεως ὅτι ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο ἐμπεπιστευμένη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια, ἦτοί τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, συμπράττουν μετὰ τῶν φονέων εἰς τὴν καταστροφὴν. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἐπιτείνεται τὸ δικαίωμα πρὸς ἐπέμβασιν, ἔταν οἱ καταδυναστευόμενοι καὶ οἱ πάσχοντες πληθυσμοὶ εἶνε ἀσφόδλοι καὶ ὁμόθησκαὶ πρὸς τοὺς πολίτας τοῦ Κράτους, τὸ ὅποῖον καλεῖται νὰ ἐπέμβῃ, ὡς συμβαίνει περὶ τῆς Κρήτης....

Ἡ αὐτή.— Ἀντιπρόσωπος ξένης Δυνάμεως, συνδιαλεγόμενος μετὰ σημαίνοντος προσώπου τῆς ἡμετέρας κοινωνίας περὶ τῶν Κρητικῶν πραγμάτων, ἐξεφράσθη περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Εὐρώπης ὡς ἐξῆς: — Τὰς ἡμέρας αὐτὰς τελοῦνται τὰ γεννητούρια τῆς Κρητικῆς ἀπελευθερώσεως. Ἡ ἐπέμβασις τῆς Εὐρώπης δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ μάκα ἧτις περιποιεῖται τὴν λεχῶ.

×

Ἡ αὐτή.— Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» γράφει: Εἰς τὴν παροῦσαν φάσιν τοῦ Κρητικοῦ ζήτηματος πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν πᾶσα νύξις ἰκανὴ νὰ ἐπιχύσῃ φῶς εἰς τὸ ζήτημα. Πρό τινος χρόνου ἀνὴρ μὲ πολλὴν βερότητα μοι ἔλεγεν ὅτι εἶ, τῶν φίλων του, συνομιλῶν μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος τοῦ εἶπε:— Μὲ ὄσσην περισσοτέραν φρόνησιν, τόσον καλλίτερα διὰ τὴν Μεγαλειότητά σας!— Πῶς! ἐφώνησεν ὁ Βασιλεὺς εἶνε ζήτημα φρονήσεως δι' ἐμέ; Εἶνε ζήτημα περὶ τοῦ Στέμματος μου! — Ἐκ τούτου ὁ Ἥλιος τοῦ Ἐδουάρδου Ἐρβέ, ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα καὶ συνωμίλησε μὲ τοὺς κορυφαίους τῶν ἀνδρῶν τῆς, δημοσιεύει ἄρθρον μὲ διαφόρους κρίσεις περὶ τοῦ ψυχραίου χαρακτῆρος τοῦ Βασιλέως.

×

Ἡ αὐτή.— Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» ἐπιπέλλει: Τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐν Κρήτῃ ἐβολιδοσκέπησε τοὺς ἄλλους ναυτικούς ἀρχηγούς ἂν συμφέρῃ ὁ βομβαρδισμὸς τῶν Χανίων, ἀπέδειξεν ἀρκούντως ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἐπέσθησαν πολὺ ἰσχυρῶς διὰ νὰ λάβουν δραστήρια μέτρα. Ἡ ἐμφαντικὴ καὶ ὀμόθυμος ἀρνήσις, ἡ δοθεῖσα εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην, τείνει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ Δυνάμεις εἶνε ἀποφασισμέναι νὰ μὴ ἐπιτρέψουν ἵνα ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐν Κρήτῃ χειροτερεύῃ διὰ ναυτικῆς ἐπεμβάσεως ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων. — Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνταποκριτὴν ἐν Βιέννῃ κρταεῖ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ὁ Βασιλεὺς παρεσύρθη εἰς τὴν τολμηρὰν ἀπόφασίν Του ὑπὸ τῶν μυστικῶν ἐταϊριῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐτέθη εἰς τὸ δίλημμα ἢ νὰ προβῇ εἰς ἄμεσον ἐνέργειαν ἢ νὰ χάσῃ τὴν δημοτικότητά Του!

Ἡ αὐτή. — Ἐβεδακιοῦτο χθές, ὅτι κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν ἐκ Χανίων, ἡ διαγωγὴ τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν ἐν Κρήτῃ ἐπροξένησε γενικῶς τὸσον καλὴν ἐντύπωσιν, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι ἠκούσθησαν ἐκφραζόμενοι περὶ αὐτῶν εὐμενέστατα.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ «Σημεία» τοῦ Λονδίνου γράφει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Παρασκευῆς. «Ἡ τολμηρὰ καὶ δραματικὴ πράξις εἰς τὴν προέβη ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀψηφίσας φανερὰ τὰ συμβουλάς καὶ παραινέσεις τῶν Δυνάμεων, ἠλέκτρισε τὴν φαντασίαν τοῦ λαοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ. Καὶ δὲν εἶνε μόνον αἱ ἐνθουσιώδεις δικηλώσεις τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὑπάρχει δραστηριότης εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, καὶ ὄργανοις καὶ ἐξέψις ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ Βιενναῖος ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημεία» τηλεγραφεῖ ἀπὸ τῆς Πέμπτης: Ἄκρα ἐκπληξίς εἰς τοὺς ἐπιστήμους καὶ τοὺς ἀνεπιστήμους κύκλους τῆς Βιεννης ἐπὶ τῇ τόλμῃ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ν' ἀψηφίσῃ ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἥτις εἶχεν ἀπευθύνει σοβαρωτάτας νοθεσίας εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν. ν' ἀποπλανήτῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν διὰ κλητυχαστικῶν ὑποσχέσεων μέχρι τῆς χθὲς ἀκόμη, καὶ πρὸ πικρῆς καὶ ριψοκινδυνεύσης εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν, πρὸς ὃν οἱ πόροι τῆς δὲν ἐπακοῦντιν. Ἐλπίζεται ἀκόμη ὅτι ὅλη ἡ ἐκδήλωσις θ' ἀποβῇ εἰς ἀπλήν ἐπίδειξιν καὶ θόρυβον, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπέλθῃ πραγματικὴ σύγκρουσις ἢ κήρυξις πολέμου ἢ Εὐρωπαϊκὴ τις περιπλοκή. Πιστεύω ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, παραβλεπῶν τὰ παρατηρήσεις καὶ τοὺς φόβους τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀπεφάσισε πολιτικὴν ενεργείαν, καὶ ὁ Διάδοχος εἶνε σύμφωνος. Τὰ συμβάντα τῆς χθὲς ἀπιδεικνύουν ὅτι ὅλη ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἠσπύσθη τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον αἰσθάνεται ἀδυναμίαν ν' ἀντισταθῇ εἰς ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ ὑποστηριζομένην ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν Του.....

Τὸ « Ἄστυ ». —.... Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος συνεδέθη σήμερον διὰ δεσμῶν ἱερῶν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν πεφλημενὴν αὐτοῦ Δυναστείαν. Ὁ ἀρχηγὸς του εἶνε εἷς, ὁ Βασιλεὺς, καὶ στήριγμα ἀσάλευτον τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἐνώτεως ἢ δυναστεία τοῦ Γεωργίου. Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς ἀπέδειξεν ἐμπράκτως, ὅτι τὴν τύχην Αὐτοῦ ταυτίζει πρὸς τὴν τοῦ ἔθνους· ὅτι αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ πόθοι, τοῦ λαοῦ Του εἶνε οἱ ἴδιοι ἑαυτοῦ πόθοι καὶ ἐλπίδες. Ὁ Βασιλεὺς ἐτέθη ὡς στρατηλάτης γενναῖος, Αὐτὸς καὶ οἱ βλαστοὶ τῆς Οἰκογενείας Του ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔθνους, ἦταν ὁ λαὸς Του Τὸν προσεκάλεσεν ἀρχηγόν του.....

×

Ἡ αὐτή. — Αἱ ἐξ Ἠπείρου εἰδήσεις περὶ τῶν Τουρκικῶν στρατιωτικῶν παρσκευῶν παριστώσιν ὅλα τὰ ἐκεῖ ληφθέντα μέτρα ὡς στερούμενα ἐντελῶς σοβαρότητος. Ἡ διαταχθεῖσα ἐπιστάτευσις τῶν 62 Συνταγμάτων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους ἀλλὰ καὶ διότι ἐλλείπουσιν ἐντελῶς εἶδη ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ τροφί. — Ἐγνωσθῆ ἐξ Ἐλασσῶνος ὅτι μία πυροβολαρχία διατάχθη νὰ ἐνισχύσῃ τὴν μεθόριον γραμμὴν, ἀλλ' ἡ πυροβολαρχία αὕτη δὲν ἐκινήθη ἔκτοτε ἀπὸ τὴν θέσιν της μ' ὅλον ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας παρετηρήθη κίνησις τις ἀρκούντως ζωηρά. — Ἀλλὰ τὸ χαρακτηριστικώτερον τῶν Τουρκικῶν παρσκευῶν εἶνε τὸ ἐξῆς : Δύο τάγματα Ἀλβανῶν, διαταχθέντα νὰ βαδίσωσιν ἐκ Μηλοβίτσης πρὸς νότον ὅπως προφυλάξωσι τὰ νοτιοδυτικὰ παράλια τῆς Ἠπείρου, ἔφθασαν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἀργυροκάστρου ἐν τελείᾳ ἀποσυνθέσει ὡς ἐκ τῶν δραπετεύσεων. Οἱ στρατιῶται κაკουχοῦμενοι ἐπὶ ἡμέρας καὶ νήστεις ἤρνοῦντο ν' ἀκολουθήσωσι τὸ σῶμά των· οὕτω δὲ ὄνων τὰ δύο τάγματα ἔφθασαν εἰς Ἀργυροκάστρον δὲν ἦσαν δὲ οὔτε λόχοι πλέον. — Οἰδιαθιβάζοντες τὰς εἰδήσεις ταύτας ἐκφράζουσι τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ σύνορα ἡμῶν οὐδένα τρέχουσι κίνδυνον παρεμβολῆς ἐν περιπτώσει αἰσίως λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἀπ' ἐνός ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ἀδυναμίας τοῦ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα Τουρκικοῦ στρατοῦ, καὶ ἀπ' ἐτέρου ὡς ἐκ τῆς ψυχρότητος ἢ ἀδιαφορίας μετ' ἧς ἀργήθεν ἐδέχθη τὴν αἰσιωτέραν τροπὴν τῶν Κρητικῶν πραγμάτων ὁ Τουρκικὸς κόσμος.

Τὸ «Σκρίπ». — Καὶ τώρα, ὅτε ἡ Βασιλικὴ δράσις ἤλθε νὰ ἐνωθῆ με τοὺς ἐθνικοὺς πόθους, καὶ τώρα, ὅτε συνητήθησαν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκπληρώσεως τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ Ἄνακτος καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ τώρα, ὅτε μετὰ τόσα ἔτη ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπανεῦρε τὸν Βασιλέα του, τὸν ὄνειρευμένον Βασιλέα του, ὃς εὐχρηθῶμεν τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη προχθὲς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Κράτους νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἄλλα πολὺ ταχέως, καὶ οὕτω διὰ τῶν ἀνδρικῶν αὐτῶν διαταγῶν τοῦ Ἄνακτος καὶ διὰ τῶν ἀνδρικῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνακτηθῆ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὀλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ χώρα, καὶ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Ἑλλήνος Βασιλέως ἔλθουν καὶ ταχθοῦν ὅσοι ἀπέχον νὰ ἔχουν τὸν τράχηλον ὑπὸ τὸν ἀπεχθῆ τῆς δουλείας ζυγόν.

×

Ἡ αὐτί. — «Διὰ τοῦτο ἀποστέλλει εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα νέα πλοῖα. Διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ὅστις ὁμολογουμένως πολὺ ἐκτίθεται καὶ δεσμεύει τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ εὐθύνην — διέταξε νὰ ἡγηθῆ τοῦ εἰς Κρήτην ἀποπεύσχοντος στόλου ὁ ὁμώνυμος Αὐτῷ υἱός. — Ἡ ἀναχώρησις τοῦ νεαροῦ Πρίγκιπος περιεβλήθη μάλιστα ποῖαν τινα ἐπισημότητα ἐξ ἧς τελείως ἀναδεικνύεται ἡ σημασία τῆς πράξεως ταύτης. Δὲν πρόκειται περὶ ἡρωϊκῆς τιμῆς ἐθελουσίας δραπετεύσεως ἐνὸς φιλοπάτριδος Ἡγεμονίδου, ἐνθουσιῶντος πρὸς τοὺς κινδύνους καὶ τὰς περιπετείας, καὶ χαίροντος, ὅτι ἀπέχει τῆς ἀνιαρᾶς ρουτίνας τοῦ Ἡγεμονικοῦ βίου, ὅπως σπέυση καὶ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοθρήσκων ἀδελφῶν του. Πρόκειται περὶ ἐπισήμου διαβήματος, γενομένου τῇ συναίνεσει ἢ τῇ διαταγῇ τοῦ Βασιλέως καὶ πατρός, καὶ προωρισμένου νὰ ἐκδηλώσῃ εἰς τοὺς Πανελλήνους τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως, τὴν θρακλέαν καὶ προμελετημένην συμπραξίν ἐνὸς ὑπάτου Ἄρχοντος εἰς τὴν φιλοπόλεμον πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεώς Του. — Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Πρίγκιπος ἀνευ τοῦ λόγου τούτου δὲν θὰ ἤρμοζε νὰ ἐκκίσῃ τὴν προτοχὴν πλέον ἢ ἡ ἀναχώρησις τῶσαν ἄλλων ἀξιωματικῶν ὁμοειθέμων του, καθ' ὅσον, ἄλλως τε, βεβαιούται, ὅτι οὗτος δὲν θὰ μετέλθῃ, εἴτε ἐν τῷ ἰδικαιτέρῳ πλοίῳ του, εἴτε ὡς ἀρχηγός

στόλου, πρᾶξιν τινα ἀλλοίαν ἐκείνων, ἅς τῷ ἐπιβάλλει ὁ βαθμὸς του ἐν τῇ ναυτικῇ ἱεραρχίᾳ. Ἐγενήθη μάλιστα ἀπορία μήπως, περιβάλλουσα διὰ τόσης πομπῆς τοὺς ἀποχαιρετισμούς της πρὸς τὸν Πρίγκιπα, ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἐξεμεταλλεύθη κάπως τοὺς δεσμούς τῆς ὄλως προσωπικῆς οἰκειότητος, ἥτις συνδέει τὸν Τσάρον Νικόλαον μετὰ τοῦ ἐν Κιότῳ τῆς Ἰαπωνίας σωτηροῦς του.....»

×

Ἡ α' Ἑστία.—.... Ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος ἐξορκίζομεν τὸ Στέμμα καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κράτους, τῶν ὁποίων γεραίρομεν σήμερον τὴν ἐθνικὴν στάσιν, ἥτις ἀπεινάξεν ἀπὸ τοῦ ὠραίου προσώπου τῆς Ἑλλάδος μας τῆς γλυκείας τὴν κόριν τῆς ἀδοξίας καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τόσων χρόνων, νὰ ἐντείνουν τὸ σθένος αὐτῶν, νὰ ἐνισχύσουν τὴν κατὰ πάσης ὅθεν δῆποτε καὶ οἷας δῆποτε πίστεως ἀντοχὴν των διὰ θώρακος χαλυβδίνου, θάραους καὶ ἐπιμονῆς, ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν πορείας, ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀπειλῶν οὐδεμίᾳ προαφρονίᾳ τεκράτσει τὴν ἀρμονίαν τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλὰ.... μόνον ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀπειλῶν, ὅταν δὲ ἔλθουν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐκτελέσεως τότε γίνεται, ὅ,τι ἐξἠκολουθεῖ νὰ γίνεσθαι καὶ ἀπέναντι τῆς Πύλης, οὐχὶ ἀγωνιζομένης ταύτης ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ υπερμικρούσης τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ σφαζούσης κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν τοὺς ὑπηκόους της, δηλαδὴ τὶ ἴ πο τε.— Ὁφείλουν νὰ ἀναλογισθοῦν καὶ ἄλλο τι οἱ σήμερον κρατοῦντες παρ' ἡμῖν εἰς χεῖρας αὐτῶν τὸ μέλλον καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους.— Ὅτι ὅπως ὁ στρατιωτικὸς νόμος χαρακτηρίζει ὡς ἐσχάτην προδοσίαν τὴν δειλίαν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, οὕτω ἐσχάτη προδοσία ἦθελεν εἶσθαι σήμερον οἷς δῆποτε ἐξ ἀποθαρρύνσεως ὑποχώρησις.— Ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ εὐρισκόμεθα σήμερον Ἐδῶ δὲ ὅπου ἐπροχωρήσαμεν, οἷον δῆποτε βῆμα ἡμῶν πρὸς τὰ ὀπίσω θὰ ἀπαντήσῃ ἀντὶ τοῦ ἐδάφους τὸ χάος. Τοῦτο δέον καλῶς νὰ κατανοηθῇ

×

Ἡ αὐτή.—.... Κατὰ τοῦ μέτρου τῆς ἀποστολῆς ἀντετάχθη ὁ υποργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Ριζᾶ πικταξί, ὡς ἐναντίου μέτρου, ἀστέγου καὶ κινδυνώδους, ἀφοῦ ὁ Τουρκικὸς στρατὸς πε-

ριήλθεν εἰς τὴν ἐσχάτην περὶ πικραλυσίαν καὶ ἀποσύνησιν. — Τὴν γνώμην τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ ἐπικυροῦσι πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, αἱ ἀρικνούμεναι μέχρις ἡμῶν. Οἱ στρατιῶται γυμναθεύουσι καὶ πεινοῦν, τὰ Ἀλβανικὰ τάγματα στασιάζουσι ἐκάστοτε καὶ ἀρνοῦνται νὰ προχωρήσουν, αὐτὴν γὴν φορᾶν ἢ κινητοποιήσῃς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, τῆς ὁποίας ἄλλοτε ποτε ἐπηρεῖτο ἡ ταχύτης, προσκρούει καθ' ὅλην τῆς ἀνεχθείας, τῆς παραζάλης καὶ τοῦ τρόμου, ὑφ' ὧν κατέχονται οἱ Μουτουλμάνοι, διδομένου τοῦ συνθήματος ἀπὸ τὸ Γιλδίτζ — Οὕτω ἔχομεν ἀπ' ἐὸς τὴν Τουρκίαν ἐν ἀπογνώσει καὶ τλίγῳ, ἀπέναντι δὲ αὐτῆς ἀκμαῖον τὸ φρόνημα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀπόφρασιν ἐχούσης νὰ ἀψηφίσῃ πάντα κί.δυνον, καὶ τὰ πάντα νὰ ἀποτολμήτῃ. Καὶ μόνη ἡ περὶ αὐτῆς τῶν δύο στοιχείων, εἶνε παρήγορος δι' ἡμᾶς.

×

Τὸ «Ἐμπόδι». — Οἷα δὴποτε καὶ ἀν εἶναι ἡ ἔκβασις τοῦ ἀγῶνος, τὸ ἔθνος μετ' ἐμπιστοσύνης θέλει ἀτενίσῃ πρὸς τὴν Βασιλείαν, καὶ ἡ Βασιλεία μετὰ πεποιθήσεως αὐτὴν ἀποβλέψῃ πρὸς αὐτό. Διότι προβῆτα εἰς ἐγχείρημα τόλμης ὅπως ὑπικούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους ἐκέραθη τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ οὔτε δύναται νὰ μείνῃ εἰς τὸ μέσον. Τότε δὲ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θ' ἀπέλθῃ τῆς Κρήτης ὅταν αὕτη ἐλευθέρῃ θ' ἀποτελέσῃ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου.

×

Ἡ αὐτή. — Ρωμαϊκὸς παροξυσμὸς. — Ἀπὸ τῆς πρώτης τουφεκιάς ἡ ὁποία ἤκουσθη ἐν Κρήτῃ, ὡς ἐκ συνθήματος οἱ Ρωμαῖοι ὅλοι ἐσηκώθησαν εἰς τὸ πόδι διὰ νὰ κορέσουν τὸ φιλοπερίεργον καὶ φιλόκοινον τοῦ χαρακτηρῆός των! — Ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν νὰ ζητοῦν ὅπλα καὶ πολεμφοδία, ἐζήτουν ν ἐα! — «Νὰ μοῦ τηλεγραφῆς δις τῆς ἡμέρας» ἔγραφεν ἐκ Νεαπλίου εἰς πρωτοδικῆς πρὸς τινὰ τῶν ἐνταῦθα φίλων του. — «Νὰ μοῦ ἀναγγέλλῃς τηλεγραφικῶς πᾶν ὅ,τι συμβαίνει ἐν Κρήτῃ» ἔγραφεν ἄλλος ἐκ Κεφαλληνίας. — «Νὰ μοῦ στέλλῃς καθε βράδου τηλε-

γραφικὴν περίληψιν τῶν συμβαινόντων» ἐτηλεγράφη ἄλλος ἐκ Λαμίας—Καὶ τέλος πάντων, ποῶς ὀλίγο ποῶς πολὺ, ὅλοι ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος ἐζήτουν νέα. «Ὅλοι, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον ἀφῆκαν τὰς ἐργασίας των καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καινοθηρίαν, ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους, ἀρτενικοὺς καὶ θηκικοὺς τοὺς ἔπιασε νευρικός παροξυσμός. Πολλοὶ ἐτρέφοντο μὲ παραρτήματα τῶν ἐφημερίδων· οἶαν δὴποτε φωνὴν καὶ ἤκουον καθ' ὁδὸν τὴν ἐξελάμβανον ὡς... παράρτημα! — «Σκλέπ!...» ἠκούσθη φωνάζων ἓνας σαλεπιτζῆς, καὶ ἀμέσως δέκα πέντε ἠνοίχθησαν παράθυρα καὶ ἰσάριθμοι ἠκούσθησαν φωναί: — «Βρὲ μὲ τὸ παράρτημα!... Τί ἔγινε ἐς τὴν Χάλεπα!;...» — «Σκλέπ!...» ἠκούσθη πάλιν φωνάζων ὁ σαλεπιτζῆς, καὶ γενικὴ ἀπογοήτευσίς κατέλαβε τοὺς ἐρωτήσαντας.—Οἱ συνήθεις χαιρετισμοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν κατηργήθησαν.— «Ἡ καλὴ ἡμέρα σας» καὶ «καλὴ ἑσπέρα σας» ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ «τί νέα;» ἢ «τί ἔξερεις;» — Πολλοὶ οἱ κοκυραῖοι ἐξεληθόντες τὴν πρωτάν νὰ ψωνίσουν διὰ τὸ σπίτι τους ἐπέστρεψαν τὸ ἑσπέρας μὲ ἓνα μάτσο... παραρτήματα!.. — Ἄλλοι διενυκτέρευσαν εἰς τὰ διάφορα καφενεῖα τῆς πόλεως ροφῶντες ἀδιακόπως βαρεῖς καὶ γλυκεῖς... ψευτοειδήσεις!... —Οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων ἐρριξαν περισσότερα κανόνια παρ' ὅσα ἠκούσθησαν ἐν Κρήτῃ.— Ἡ μοδιτροῦλες, χάριν τῆς, ἔστω καὶ προσκαίρου, ἐνώσεως ἔκαμαν ἀπεργίαν....

×

Ἡ αὐτή.— Πλὴν τοῦ σκοποῦ τῆς προλήψεως πάσης αἱματοχυσίας, ὅστις ἀποδίδεται εἰς τὴν διεθνή κατοχὴν τῶν ἐν ταῖς πόλεσι φρουρίων τῆς Κρήτης, ἠκούσαμεν σήμερον εἰς ἡμεμισήμους κύκλους καὶ τὰς ἐπομένους γνώμας, αἵτινες ἐξηγοῦσιν ἐπαρκῶς τὸ διάβημα τῶν Δυνάμεων, καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἑλληνικὸς στρατός κατελάμβανε τὴν νῆσον.— Αἱ Δυνάμεις ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἀποχώρησις τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν ἐκ τῆς νήσου καὶ ἡ κατάληψις τῶν φρουρίων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἔδει νὰ γείνη μετὰ πάσης τάξεως, ἠθέλησαν νὰ προλάβουν ἐνδεχομένας περιπλοκάς.— Αἱ περιπλοκαὶ δύνανται βεβαίως νὰ ἀναφυῶσιν, εἴτε ἐν περι-

πτώσει καθ' ἣν ἡ Τουρκία ἤθελε ζητήσῃ ἀποζημίωσιν χρηματικὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κατάληψιν, εἴτε διὰ τὴν παραλαβὴν ἢ Τουρκία τὸ ὑλικὸν πολέμου, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς τὰ φρουρία καὶ ὅπερ δικαιοματικῶς τῇ ἀνήκει.— Ἄλλος λόγος τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Δυνάμεων εἶνε νὰ προλάβωσιν ἐνδεχόμενον ἐρεθισμὸν τῶν ἐν τῇ λοιπῇ Τουρκίᾳ Μουσουλμάνων, οἵτινες ἐν τῇ ἀποτόμῳ καταλήψει τῆς νήσου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἤθελον ἴσως προβῆ εἰς ἐπιθέσεις καὶ σφαγὰς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.— Ἐνῶ ἤδη ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι αἱ Δυνάμεις καταλαβοῦσαι τὰς πόλεις δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν τὴν κατοχὴν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀποσοβεῖται ὁ κίνδυνος τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Μουσουλμάνων, ἐθίζονται δὲ τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς τὴν κατοχὴν, καὶ μέχρις οὗ ἡ διπλωματικὰ λύση ὀριστικῶς τὸ ζήτημα, θὰ παρέλθῃ πᾶς κίνδυνος ὃν ἤθελε διατρέξῃ καὶ αὐτὸς ὁ θρόνος τοῦ Σουλτάνου ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν πιστῶν.— Αὐτοὶ λέγονται οἱ κυρίως λόγοι τῆς ξένης κατοχῆς τῶν Κρητικῶν πόλεων.

×

Ἡ αὐτή.— Ὅπως λάβωμεν ἰδέαν τοῦ κρατοῦντος πνεύματος εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κρήτης ἀπηυθύνθημεν εἰς διακεκριμένον διπλωμάτην....

.... — Ποίαν νομίζετε τὴν στάσιν τῆς Ρωσσίας; — Ὅχι δυσμενῆ. Ὁ Μουραβιέφ εἶνε πρόσωπον προστατεούμενον ὑπὸ τῆς Τσαρίνας ἀδελφῆς τοῦ Βασιλέως σου. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο ἔχει μεγάλην σημασίαν. Ἐξ ἄλλου ἡ Γερμανία δὲν φέρεται διατεθειμένη νὰ λάβῃ ἐνεργὴν μέρος. Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προκειμένου περὶ ἀνατολικῶν ὑποθέσεων χασμαῖται.... Ὁμοφωνία ἐπομένως πλήρης εἶνε ἀδύνατος. Ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε ἕν λατινικὸν ρητὸν τὸ ὅποσον ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς οἱ θέλοντες νὰ προοδεύσουν πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν.— Ποῖον; — Ὅτι τοὺς τολμηροὺς βοηθεῖ ἡ τύχη.

ΤΗΝ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφήμερίς».— Ἐὰν δὲν ἦτο ἀληθὲς καὶ πραγματικὸν, ὡς εἶνε, ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς τὴν Κρητικὴν γῆν ἐπάτησεν ὁ

Ἑλληνικὸς στρατός, ἡ Κρήτη ἔγεινεν Ἑλλάδος περισσότερον τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐλέγομεν, ὅτι ἐκάστη ἡμέρα παρερχομένη ἔκτοτε καθιστᾶ βαθυτέρας καὶ ἀδρότερας τὰς ρίζας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπὶ τῆς νήσου κατοχῆς καὶ κραταιοτέρους τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. — Ἡ Εὐρώπη ἔρρηξε μεγάλης κραυγᾶς, διὰ τὸ τόλμημα τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτιμῶσα καὶ ἀπειλοῦσα αὐτήν· ἐνομιζομεν ὅτι θὰ ἦταν μεγαλείτεροι αἱ κραυγαί, σκληρότεροι αἱ ἐπιτιμήσεις, σοβαρότεροι αἱ ἀπειλαί. Ἡ ἐπίσημος Εὐρώπη τώρα συσκέπτεται καὶ συνεννοεῖται ἵδιᾷ νὰ συναποφασίσῃ· ἐνομιζομεν ὅτι ἦτο συνεννοημένη καὶ θ' ἀπεφάτιζε ταχύτερον ἡμῶν· ὤφειλεν ἄλλως ν' ἀποφασίσῃ ταχύτερον ἡμῶν. Τώρα ἡ Κρητικὴ ἐλευθερία εἶδε τὸ φῶς, ἐγεννήθη πλήρης ζωῆς καὶ ῥώμης, καὶ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, οἱ ἐξεγειρόμε·οι ὑπὲρ αὐτῆς καὶ θαυμάζοντες καὶ ἐπευφημοῦντες αὐτήν, δὲν θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς κυβερνήτας τῶν νὰ γείνουν οἱ δῆμιοι τοῦ Ἑλληνικοῦ νεογνοῦ. Θὰ τοὺς ἀναγκάσουν ἀπλῶς νὰ γείνουν οἱ ἀνάδοχοί του, καὶ τοῦο θὰ πράξουν μετ' ὀλίγον αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις μετὰ τὴν μεγαλειτέραν χάριν, ζητοῦσαι νὰ πείσωσιν ἑαυτὰς καὶ ἡμᾶς, ὅτι τὸ δόγμα τῆς Γουρλικῆς ἀμεριαιότητος τὸ ἐνόησαν πάντοτε ἰσχύον ἐκτὸς τῆς Κρήτης, ἣτις διετέλει ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν Δυνάμεων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν πραγματικὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου....

..... Εἶδομεν ὅλοι καὶ ἐπιστεῦσκαμεν, ὅτι τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἔχει Ἀρχηγούς, ἀξίους καὶ θέλοντας νὰ τὸ διηγῆσωσι, προπορευόμενοι αὐτοὶ εἰς πᾶσαν πρόοδον καὶ εἰς πᾶσαν νίκην· αἱ φαινόμεν ἀξιοὶ τῶν Ἀρχηγῶν, ἀκολουθοῦντες αὐτοῦ, μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀγάπης, συντεταγμένοι καὶ πειθαρχοῦντες, εἰς πᾶσαν πρόοδον, εἰς πᾶσαν νίκην....

×

Ἡ αὐτή. — Πρόκειται ἄρα περὶ αὐθαιρέτων μέτρων τοῦ διοικοῦντος τὸν ἐν Κρήτῃ Ἀγγλικὸν στόλον, καὶ κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὀφείλει ἐντόνως νὰ διαμκρυρῆθῃ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, προβάδινουσα καὶ μέχρι τῆς δηλώσεως ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, προστατεύων τὴν δι' ἰδιωτικῶν ἀτμοπλοίων τροφοδότησιν τοῦ ἐν Κρήτῃ Στρατοῦ, εἶναι ἠναγκασμένος νὰ μὴ ἐπισηχωρήσῃ πρὸ οἰουδήποτε προσκόμματος.

Ἡ αὐτή.—Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Βιέννης εἰδήσεις, ἡ μὲν «Σημαία» γράφει, ὅτι ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων συζητεῖται σχέδιον ν' ἀναθέσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν διαχείρισιν τῶν τῆς Κρήτης, οἱ δὲ «Καιροὶ» γράφουσιν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ὅτι, ἐὰν οἱ Κρήτες ἐπιμένωσι ζητοῦντες ἔνωσιν, εἶνε μωρὸν νὰ φαντάζωνται αἱ Δυνάμεις ὅτι θὰ βιάτῳσιν αὐτοὺς εἰς ἄλλην λύσιν.

×

Ἡ αὐτή.—ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6 Φεβρουαρίου. — Οἱ «Καιροὶ» βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐδὲν θὰ κερδήτωσι θέλοντες νὰ ἐπιμείνωσιν ἀγωνιζόμενοι ἀπ' εὐθείας κατὰ τῶν Δυνάμεων.....

Σ. Ἐφῆμ. Εἶνε περίεργον πόσον διαφέρει ἡ γνώμη αὕτη πρὸς τὴν συγχρόνως ὑπὸ δύο συνδέλφων μεταδοθεῖσαν ἡμῖν ὡς γνώμην τῶν «Καιρῶν». Τί συμβαίνει; Μήπως δὲν γνωρίζουν καλὰ Ἀγγλικά οἱ τηλεγραφοῦντες;

×

Ἡ αὐτή.— «Ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία προορισμὸν καὶ σκοπὸν ἀποκλειστικὸν ἐπιβαλομένη ἐαυτῇ τὴν ἀνένδοτον ἐργασίαν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὑπὸ τὴν δουλείαν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πρὸς πρῆγματῳσιν τοῦ μεγάλου τούτου σκοποῦ ἀκαταπονήτως ἐργαζομένη, ὑπέρτατον ἐκπληροῦ καθῆκον περιβάλλουσα διὰ πάτης θερμῆς ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐνισχύσεως τὸ φιλόπατρι ἔργον, εἰς ὃ μετὰ σθένους καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τῆς 25ης Ἰανουαρίου ἐχώρησεν ὁ Βασιλεὺς, ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεΐα καὶ ἡ Κυβέρνησις, καὶ εἰς ὃ ὀφείλεται τὸ ὅτι κρείσθη σήμερον ἡ Κρήτη πράγματι μέρος ἀναπόσπαστον τοῦ ἐλευθέρου κράτους. Ἐξ ἴσου ὑπέρτατον ὅσον καὶ ἐπιβεβλημένον ἐκπληροῦ καθῆκον ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία, γενομένη ἐρμηνεὺς τοῦ φρονήματος τῶν ἀπενταχοῦ τῆς γῆς τμημάτων αὐτῆς διὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς ἀκλονήτου πεποιθήσεως αὐτῆς, ὅτι μόνον, ἂν αἱ νόμιμοι τοῦ κράτους ἐξουσίαι ἤθελον ποτὲ λυποψυχῆσαι καὶ καμφοῦν ἀπέναντι οἷας δῆποτε διπλωματικῆς πιέσεως ἢ ἀπειλῆς ὑποχωροῦσαι τῆς γραμμῆς, ἦν εὐτόλμως καὶ μετὰ φιλοπατορίας ἐχάραξαν, τότε μόνον ἤθελεν εἶσθαι δυνατὴ ἢ ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν ἐπανα-

γωγὴ τῆς ἀπελευθερωθείσης Κρήτης· διότι ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία τρέφει μετὰ τοῦ Ἔθνους σύμπαντος τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐκ μέρους τῆς Εὐρώπης ἠνωμένης ἔνοπλον ἐγχείρημα πρὸς καθυπόταξιν ἐκ νέου τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ εἰς τὸν Σουλτάνον εἶνε ἐγχείρημα ἀδύνατον, καθ' ὅσον πρὸ τοιαύτης ἀποφάσεως ἡ Εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία κατ' ἀνάγκην ἤθελε διασπασθῆ, ἐξ αὐτοῦ δὲ τούτου τοῦ μέτρου ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης ἤθελε πλεον ἢ ἀπὸ πάσης ἄλλης αἰτίας σοβαρῶς ἀπειληθῆ. — Ἄ' Ἐκφράζει πρὸς τούτοις ἡ Ἀνωτάτη τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἀρχὴ τὴν στερρὰν αὐτῆς πεποίθησιν, ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου εἶναι σήμερον εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τῶν ἀδυνάτων, καὶ ὅτι, εἰάν ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἤθελε προτάξει, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἐπιβάλλει τὴν ματαίωσιν τῆς πραγματοποιηθείσης ἤδη ὑπὸ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἔθνικῆς τῆς Κρήτης ἀποκαταστάσεως, ὀφείλουσιν αἱ νόμιμοι τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐξουσίαι νὰ ἀντιτάξωσιν ὅτι οὐχὶ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς Κρήτης, ἀλλ' ἐκ πάσης προσπαθείας πρὸς ἐπαναγωγὴν αὐτῆς εἰς τὴν δουλείαν ἢ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης θέλει περιέλθει εἰς ἀκροσφάλεστατον σημεῖον, διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει τότε ἐξαναγκασθῆ νὰ προβῆ ἀλλαγῶν τῶν ὑποδοῦλων χωρῶν εἰς μέτρα, ὧν ἡ ἔκβασις καὶ αἱ συνέπειαι διαφεύγουσι πᾶσαν προόψιν καὶ πάντα ὑπολογισμὸν. — Ἄ' ἄλλοι δὲ ἐν τέλει ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία, ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεώς της πρὸς τὴν παρασκευὴν τοιαύτης ἐνεργείας ἀνευδότης χωρήσασα, σήμερον, ὅτε αἱ δημόσιαι ἐξουσίαι καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους εἶλου ὁμοφώνως καὶ ἐν ἐπιβλητικῇ ἁρμονίᾳ χωροῦσι πρὸς τὸ μέγα ἔργον, ὅπερ ἀποτελεῖ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας τὸ πρόγραμμα, ὑποτάσσει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ τοῦ πρακτέου ὑπὸ τὸ κέλευσμα τῆς Πολιτείας, εἶναι δὲ ἐτοιμῆ εἰς τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτῆς δοθηδόμενον δύνθημα κινδύνου μὴ ἀναγνωρίσεως ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς πραγματοποιηθείσης ἤδη Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κρήτης, νὰ

προβῆ ἀμέσως ἀλλαγῶν τῶν ὑποδοῦλων χωρῶν εἰς ἔργα, ἐξ ὧν θέλει πεισθῆ ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, ὅτι ὁ σπουδαιότατος διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου κίνδυνος θὰ ἐξορμήσῃ μόνον ἐξ οἰασθήποτε τυχὸν ἀποπειρας πρὸς ματαίωσιν τῆς συντελεσθεῖσης ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρ. 1898.

(Γ. Σ.)

Ἡ Ἀνωτάτη τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας Ἀρχή.

×

Ἡ αὐτή.—Κατὰ τι τηλεγράφημα πρὸς τινὰ τῶν ἐνταῦθα πρεσβειῶν, ἡ θέσις τοῦ ὑπουργείου Σώλσβαρου κατέστη ἐπισημλῆς, ἐνεκεν τῆς ὁμοθυμοῦ ἐξεγέρσεως τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν πολιτείαν τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐν τῷ Κρητικῷ ζήτηματι. Ἐάν δὲ μὴ ὁ διευθύνων σήμερον τὰς τύχας τῆς Ἀγγλίας δὲν μεταβάλλῃ τακτικὴν ὑπουργικὴν μεταβολὴν θεωρεῖται ἄφραυκτος.

×

Ἡ αὐτή.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τινὰ τῶν ἐνταῦθα Τραπεζιτῶν, νέαν ὑπέστησαν ἀνατίμησιν τὰ ἡμέτερα χρεώγραφα ἐν Λονδίῳ.—Τὸ γεγονός εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν εὐχριστον, ἀποδεικνύει δὲ ὅτι ἡ κρατοῦσα εἰς τοὺς χρηματιστικούς κύκλους πεποίθησις εἶνε, ὅτι τὸ Κρητικὸν ζήτημα θὰ λάβῃ αἰσίον πέρας.

×

Ἡ αὐτή.—Τὴν παραμυθὴν τοῦ προσκυνήματος, ἧτοι τὴν παρελθούσαν Τρίτην, εὐρέθησαν τοιχοκολλημέναι εἰς διαφόρους ὁδοὺς τοῦ Γαλατῆ καὶ εἰς Καράκιοι προκηρύξεις ἐκ μέρους τῶν νεοτούρκων μὲ τὰς λέξεις «Ἄξιον ἢ ἐκθρόσις τοῦ Σουλτάνου». Συνεπεὶα τούτου διετάχθη ἀπαξ ὁ στρατὸς τῆς φρουρᾶς νὰ φρουρήσῃ ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων μέχρι τοῦ Τὸπ-Καπουσοῦ Σεράι, ἐνθα γίνεται τὸ προσκύνημα.—Ὅπου ὑπῆρχον οἰκίαι ἢ μαγαζεῖα κενὰ ἢ πρὸς ἐνοικίασιν εἰσήρχετο ὁ στρατὸς μετὰ τῆς ἀστυνομίας καὶ

ἐγκαθιδρύετο ἐνεργῶν ἐρευνῆς πρὸς ἀνκάλυψιν ὑπονόμων ἢ ἐκ-
κρηκτικῶν ὑλῶν. — Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὰ διάφορα ξενοδο-
χεῖα καὶ ἐργαστήρια, εἰς τὰ ὅποια αὐτῆρῳ ἀπηγορεύθη ἡ δια-
μονὴ ξένων προσώπων κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρχμονῆς καὶ
κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ προσκυνήματος. Τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ
καταστήματα ὡς καὶ οἰκίαι ὁπόθεν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ὁ Σουλτὰ-
νος ἦταν κεκλεισμένοι.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — (Γράφει ὁ Πηρισινὸς ἀνταπο-
κριτὴς τῶν «Καιρῶν») Καὶ ὁ Βασιλεὺς οὗτος αἰφνης τῶρα
ἀναπτύσσει πολεμικὸν ριψοκίνδυνον πνεῦμα, το ὅποιον τρομάζει
καὶ τὸ ἴδιον Ὑπουργεῖόν Του. Προτείνει τὴν ἀποστολὴν τοῦ
στόλου εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα, ἐνθαρρύνει καὶ ἐξεγείρει δημο-
σίας διαδηλώσεις, διασχίζει σχεδὸν θεατρικῶς τὰς πολυσυχνά-
στους ὁδοὺς τῆς πρωτεύουστος, ἐπευφημεῖ τοὺς λέγοντας ὅτι
ἀγῶνα πρὸς τὴν Τουρκίαν πρέπει ν' ἀναλάβῃ ὁ Ἑλληνικὸς στό-
λος. Ἀποστέλλει τὸν υἱόν Του μετὰ τῶν τορπιλλοβολῶν εἰς
μυστηριώδη (sic) ἀποστολὴν, προπέμπει αὐτὸν μέχρι τοῦ πλοίου,
καὶ, ἐν μέσῳ τῶν βρονταῶν ἀνευφημιῶν τοῦ πλήθους, ἡ Βασι-
λισσα εἰς τὸ παράθυρον χύνει ἄφθονα δάκρυα, ὡς ἐὰν ὁ υἱὸς τῆς
τρέχει εἰς τὸ μέσον τρομερῶν κινδύνων.

×

Ἡ αὐτή. — . . . Αἱ ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις εἶνε αἰσιώταται.
Πλὴν τῆς πανταχοῦ ἐξεγειρομένης κοινῆς γνώμης, καὶ τοῦ
σημαίνοντος τύπου ἡ γλῶσσα φθίνειτι εὐμενεστέρα. Ὁ τύπος δὲ
αὐτὸς ὑποδηλώνει τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν κυβερνή-
σεων. Δὲν ἤξεύρομεν πῶς κατωρθώθη νὰ παρασταθῇ ὅτι ἡ
Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἦτον ἡ πικρῶν δυσμενεστάτη εἰς τὴν Ἑλλη-
νικὴν τῆς Κρήτης κατοχὴν. Ἡ γενομένη εἰς τὰς Βουλὰς τοῦ Λον-
δίνου συζήτησις δεικνύει πολὺ ἐνθαρρυντικὸν καὶ τὸ ἐκεῖ κρατοῦν
πνεῦμα. — Ὅταν αὐτὸς ὁ Ἀρχηγὸς τῆς συμπολιτεύσεως εἰς τὴν
Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων κηρύττῃ εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ λόγου του
ὅτι «ἡ Τουρκία θὰ συντριβῇ εἰς τεμάχια», ἀποροῦν δὲ οἱ ἴδιοι
Ὑπουργοὶ διὰ τὴν στάσιν τοῦ ἐκ Κρήτη Νυχάρχου των, τὴν φανε-
σαν δυσμενῆ, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι τὸ φιλελεύθερον Ἀγγλι-

κόν Ἔθνος δὲν ὄζ φροντίση αὐτὸ νὰ ἀνορθώση τὸ καταλυθὲν ἐν Κρήτῃ κράτος τοῦ Σουλτάνου. Τὸ σημερινόν μας δὲ τηλεγράφημα περὶ τῆς γνώμης καὶ τῆς «Σημαίας» καὶ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἐνισχύουν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν. Ἀπέναντι τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἔχομεν τὴν ἄλλην εἰδήσιν μας, ὅτι καὶ ὁ Ρωσικὸς τύπος φάνεται εὐμενέστερος.....

... Ἀπέναντι ὅμως τῆς καταττάσεως αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σπεύσῃ. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατέχει τὴν Κρήτην. Ἀλλὰ δὲν τὴν κατέχει καὶ Ἑλληνικὴ διοίκησις. Καθῆκον δ' ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ βραδύνη οὔτε στιγμήν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν Βασιλικῶν Ἐπιτρόπων καὶ ἐν γένει ὄλου τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως.....

... Ἡ ἐνέργειά της πρέπει νὰ εἶνε νευρώδης, ταχεῖα, δραστηρὴ, ἀδιάλειπτος. Σπουδὴ, σπουδὴ, σπουδὴ!

×

Ἡ αὐτή. —... Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπεχείρησεν ἔργον καὶ ἀγῶνα πρωτοφανῶς ἀνθρωπιστικόν, ὁ ὅποιος ἐξήγειρε μὲν τὴν ἔκ κερδοσκοπίας προερχομένην ὀργὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ τοὺς λαοὺς ὅλης τῆς γῆς ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, διότι ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπὸ μυρίων κκουχιῶν ἀπελευθέρωσιν μιᾶς τῶν ἡρωϊκωτέρων καὶ ἱστορικωτέρων γωνιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. — Τὸ ἐπιχειρημα τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, τεθὲν εἰς πρῶματποίησιν ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος αὐτῆς, ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐπικροτήσεως πάσης Ἑλληνικῆς ὑπάρξεως, μεθ' ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ ἀντιδράσεις, πρέπει νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ προωρισμένον τέλος του. — Εἶνε ὅμως ἐπάναγκες νὰ στραφῇ συντονώτατα ἡ προσοχὴ καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸς ἄλλην ἐπίσης ἐπίκαιρον διεύθυνσιν τῆς χώρας. Τάχιστα πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς γενικὸν στρατόπεδον ὀλόκληρος ἡ Θεσσαλία, ὁπόθεν εἶνε πιθανόν νὰ ἐπέλθῃ οὐχὶ περισπασμὸς, ἀλλὰ κίνδυνος πραγματικός.....

×

Ἡ αὐτή. —... Γράφει ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῶν Ἡμερηθίων Νέων . . . Ἡ θέσις τοῦ Βασιλέως Γεωργίου μου ἐνθυμίζει τὴν τοῦ Καρόλου Ἀλβέρτου, ὅταν ἐδημηγόρησε πρὸς τὸ

πλήθος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, μὲ λέξεις αἰτινες εἶνε τῶρα χαραγμέναι εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Τουρίνου. — «Δὲν θέλομεν νὰ ἀψηφίσωμεν τὰς συνθήκας, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ κωφεύσωμεν εἰς τὴν κραυγὴν τοῦ πόνου ἣτις πανταχόθεν τῆς χώρας ἐγείρεται πρὸς ἡμᾶς»....

×

Ἡ αὐτή.—... Ἡ εἰσβολὴ Τούρκων εἰς τὴν Θεσσαλίαν εὐκολώτερον δύναται νὰ λεχθῆ ἢ νὰ ἐκτελεσθῆ. Οὔτε τὸ ἠθικὸν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, οὔτε ἡ παρούσα οἰκονομικὴ κατὰστασις ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου.

×

Ἡ αὐτή.—... Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἄριστα ἐπολιτεύθη μέχρι τοῦδε. ἄς ἐξακολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην, καὶ οὕτω Βασιλεία, Κυβέρνησις, Ἔθνος, ἄς χωρήσωμεν ἡνωμένοι καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἔσχατα, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μᾶλλον ἔκτροπα, καὶ τὰ μᾶλλον παράβολα, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἀντιστάσεως εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ τόλμη σήμερον εἶνε σύνεσις. Ἄλλη ὁδὸς δὲν ὑπάρχει παρὰ ἢ τοῦ ἐξευτελισμοῦ....

×

Τὸ «Ἄστυ».—Ἡ Εὐρώπη δὲν δύναται ν' ἀποβάλλῃ τὰς κακὰς τῆς ἕξει πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πιστεύει ἀκόμη, ὅτι διὰ τῆς μεθόδου τῆς καταπιότητος, ἣτις ἐπιτυχῶς ἐφηρμόσθη ἄλλοτε, ὅταν μόνος ὁ κ. Δηλιγιάννης ἤρχε τῆς Ἑλλάδος, δύναται καὶ σήμερον νὰ φθάσῃ εἰς ὅμοια ἀποτελέσματα....

×

Ἡ αὐτή.—Ἡ Κρήτη δὲν δύναται νὰ ταφῆ πλέον παρὰ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦτο δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσωσιν οἱ χριστιανικοὶ Λαοὶ καὶ Ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης, ἐκτός ἂν υποθέσωμεν αὐτοὺς αἰμοχαρεστεροὺς καὶ αὐτῶν τῶν ἀπαισιῶν ὀργάνων τῆς τυραννίης τοῦ Γιλδίξ.

×

Ἡ αὐτή.—Ἄφου ἐζήτησε τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ τέκνου τῆς, τὸ ἠσπάζθη τρυφερῶς καὶ τὸ ἔστειλεν ἐκεῖ ὅπου τὸ καλεῖ τὸ καθῆκον. Αἱ τρισχίλια Ἑλληνίδες μητέρες,

τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἀποτελοῦν τὸν κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν στρατὸν τὸν ἀποσταλέντα εἰς Κρήτην, ἔχουν ἀπὸ χθὲς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν πρώτην Ἑλληνίδα καὶ πρώτην μητέρα, τὴν Βασίλισσαν Ὀλγαν. Ὡς διὰ τὴν δείξῃ ὅτι αὐτὴ ἔχει διπλᾶς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ διπλὴν τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, ἀπέστειλεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος ὄχι ἓνα, ὅπως ὄλαι, ἀλλὰ δύο αὐτῆς τέκνα. — Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπικείμενος ὁ κίνδυνος ἀπειλῆ μαζὺ μὲ τὴν ἄλλην ὑπὸ τὰ ὅπλα νεολαίαν καὶ τοὺς Βασιλικούς υἱούς. Ἄλλ' αὐτὸ μόνον τὸ γεγονός ἐπιφέρει βασιλικοὶ βλαστοὶ πρῶτοι ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ πατρὸς νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκον, αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονός πληροῦ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὴν καρδίαν παντός Ἑλλήνου....

×

Ἡ αὐτή. — Τρεῖς πρόξενοι, ἐκφράζοντες ἀτομικὴν γνώμην, λέγουν, ὅτι μόνη λύσις εἶνε ἡ ἔνωσις. — Οἱ πρόξενοι Ρωσσίας καὶ Γαλλίας προτιμοῦν τὴν ἀνακήρυξιν τῆς νήσου ὡς Ἡγεμονίας αὐτονόμου, ὥστε καὶ ἡ νῆσος νὰ εἰρηνεύσῃ καὶ τὸ δόγμα τῆς Τουρκικῆς ἀκεραιότητος νὰ μὴ παραβιασθῇ.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς ὁ τορπιλικὸς ἡμῶν στόλος, διεξήγοντο χθὲς τηλεγραφικαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου κατόπιν τῆς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁμιλίας του. Λέγεται ὅτι κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην ὁ Βασιλεὺς διετύπωσε τὴν γνώμην Του, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ προβῇ μέχρι τῶν ἄκρων.

×

Ἡ αὐτή. — Βασιλεὺς ἄνευ Ὑπουργῶν. — Ζητοῦνται Ὑπουργοί. Ὑπουργοὶ ὄχι διὰ νὰ διευθύνουν διπλωματικῶς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα. Ὑπουργοὶ διὰ νὰ ἐκτελοῦν μὲ ἠλεκτρικὴν ταχύτητα τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως. Ὑπουργοὶ οἱ ὅποιοι νὰ ἴσχυον νὰ ἐννοοῦν τὴν σημασίαν τῶν διαταγῶν τοῦ Βασιλέως. Ὑπουργοὶ οἱ ὅποιοι, ὅταν τοὺς λέγῃ ὁ Βασιλεὺς: — Στείλατε τὸν στρα-

τὸν εἰς τὰ σύνορα, νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ τοῦ ἀπαντοῦν μετὰ 48 ὥρας : — Μεγαλειότατε ὁ στρατὸς εὐρίσκεται εἰς τὰ σύνορα. — Τοιούτου εἵδους Ὑπουργοὶ χρειάζονται, τοιούτου εἵδους Ὑπουργοὶ ζητοῦνται.

×

Ἡ αὐτή. — Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς ποῖον ἐνθουσιασμὸν διήγειρεν ἐν Εὐρώπῃ ἡ δραματικὴ ἀναχώρησις τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου. Αἱ ἐφημερίδες ὅλαι σχολιάζουν τὸ γεγονός καὶ ἀφιερῶν συμπαθέστατα ἄρθρα εἰς τὸν γιγαντόσωμον ναυτίλον, εἰς τὸν ὁποῖον πρόσθετον γόητρον προσπορίζει ὅτι εἶνε ὁ σωτὴρ τῆς ζωῆς τοῦ Τσαρροῦ Νικολάου. — Τὰ « Ἡμερήσια Νέα » ἀφιερῶσι κύριον ἄρθρον εἰς τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Γεωργίου, λέγουν δ' ὅτι « ὀλίγοι εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν παρακολουθοῦν διὰ θερμῶν εὐχῶν τὸν πρίγκιπα Γεώργιον εἰς τὴν Κρητικὴν ἐκστρατείαν του ». — Πολὺ θερμότερα εἶνε τὰ ἄρθρα τοῦ Ρωμαϊκοῦ « Βῆματος », τὸ ὁποῖον γράφει μεταξὺ ἄλλων : — « Ὁ ἀπερχόμενος εἰς Κρήτην, ἐν μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τοῦ πλήθους, ἐπὶ κεφαλῆς τορπιλλικοῦ στολισκου, εἶνε ἀληθῆς Ἡγεμὼν, ἀληθῆς ἀρχηγὸς λαοῦ, ὄχι ἐπιστάτης ἀγροκηπίου. Εἶνε Ἡγεμὼν, αἰσθανόμενος τὰ αἰσθήματα καὶ τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ του, καὶ, ἐπελθούσης τῆς στιγμῆς, ἡγείται τῆς πολιτικῆς κινήσεως καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐνεργείας. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἄνδρα — ὄχι σκιά — εἰς ὃν ἐμπιστεύεται τὰς τύχας τῆς ».

×

Ἡ αὐτή.

Τώρα, ποῦ νοιώθω τ' Ἅγιο Φῶς 'εὶς τὸ βάθος τῆς καρδιάς Σου,
τώρα, ποῦ κάθε Σου παλμὸς καινούργια Ἑλλάδα κτίζει,
τώρα, ποῦ στήνεις πύργο μου τὰ σπλάγγνα, τὰ παιδιὰ Σου,
τώρα, ποῦ ἡ οὐρανὸ λευκὴ 'εὶς τὴν Κρήτη κυματίζει,
τώρα, σεπτέ μου Βασιλεῦ, ὡς πρὸς σωτήρα κλίνω
κ' ἕνα φιλὶ, λατρεῖας φιλὶ, δακρῦβρεκτο Σοῦ δίνω !

I. Τσακαδιάνος

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτὴς τῆς « Σημείας »

τηλεγραφεί, ὅτι ἡ πιθανότης τῆς προσαρτήσεως τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα κατακτῆ ὀσημέραι ἔδαφος. — Καὶ εἰς τινὰς μὲν κύκλους ἰσχυρίζονται, ὅτι, ἐὰν ἡ Τουρκία δὲν δύναται νὰ παρρημοδίση αὐτὴν, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις δύνανται νὰ τὸ πράξωσι πρὸς ἀποφυγὴν εὐρωπαϊκοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ πάλιν ὅτι ἡ προσάρτησις πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἀφοῦ ἡ Τουρκία ἀδυνατεῖ νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις νὰ περιορισθῶσι μόνον εἰς τὴν πρόληψιν περαιτέρω περιπλοκῶν.

×

Ἡ αὐτή.—Φίλος τοῦ «Ἄστεως» μᾶς ἀνεκοίνωσε τὰς κατωτέρω ἐνθουσιώδεις γραμμὰς, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐξ Ἰταλίας παρὰ τοῦ κ. Φ. Φ., καθηγητοῦ τοῦ ἐν Νεαπόλει Πανεπιστημίου καὶ διακεκριμένου συγγραφέως: «Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ἡ ἀγαπητὴ μας Ἑλλάς, καὶ εἶθε ἡ τύχη νὰ τῆς εἶνε εὐνοϊκὴ εἰς τὴν πάλην τὴν ὁποίαν θὰ διεξαγάγῃ κατὰ τῶν ἀτίμων Τούρκων. Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Εὐχόμεθα ὅλοι δι' αὐτὴν, καὶ ἐὰν ἤμην ἐλεύθερος, θὰ ἐγνώριζον ἀρκετὰ καλὰ ποῦ θὰ ἦτο ἡ θέσις μου. Θάρρος καλὲ μου φίλε. Ἴδου ἀξιολύετος ὑπὸθεσις. Εὐρίσκεται εἰς καλὰς χεῖρας. Ὅλοι ἐδῶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εἶσθε οἱ νικηταί. Δικτὶ τάχα νὰ τὸ κρύψω; Σᾶς ζηλεύομεν· ἰδοὺ τὸ πᾶν».

×

Τὸ «Σκοπί».—Κατὰ θετικὰς πληροφορίας, μετὰ τὰς ἀφίξεις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων τῶν διαταχθέντων νὰ μεταβοῦν ἐκ Σκοπίων καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν μεθόριον, καθὼς καὶ τὴν προσέλευσιν τῶν κληθέντων ἐφεδρῶν τῆς ἐπιτελείας Μοναστηρίου, ὅτινες ἀσφιλῶς προορίζονται διὰ τὰ σύνορά μας, ὁ Τουρκικὸς στρατὸς τῶν μεθωρίων ὑπὸ τὸν Ἐτέμ-πασσᾶν θέλει ἀνέλθει εἰς 30 χιλιάδας ἀνδρας.

×

Ἡ αὐτή.—Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'. — Ἄ δ ε λ φ ο ρ ί. — Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' ἤλθον, ἵνα, μετὰ τὴν βροθήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν σύμπραξιν τὴν πατριωτικὴν ὁλοκλήρου τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν τὴν

τάξιν καὶ νὰ ἀναστηλώσωμεν τοὺς νόμους εἰς τὸν τόπον μας, τὸν ὁποῖον ἀπὸ πεινηκονταετίας λυμαίνεται ἡ ἀναρχία καὶ ἡ καταστροφή. — Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, συγκινηθεὶς ἐκ τῶν τόσων δεινοπαθημάτων σας, ἀπέστειλε πρὸς τὴν νῆτόν μας τὸν υἱὸν Αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόλου Του καὶ τοῦ στρατοῦ Του, διὰ νὰ σᾶς προστατεύσῃ καὶ νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς αἰμοχαρεῖς ὀρδᾶς τῶν Τουρκοκρητῶν καὶ τοῦ κατ' εὐφημισμὸν ὀνομαζομένου τακτικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ. — Δὲν ζητῶ λοιπὸν ἀπὸ σᾶς τίποτε πλέον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ προκλιωίου πόθου μας, παρὰ μόνον νὰ συνέλθῃτε ἐν ταύτῃ ἐν ἄκρᾳ ὁμονοίᾳ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, λησμονοῦντες πᾶσαν μεταξὺ ὑμῶν τυχὸν ὑπάρχουσαν διχόνοιαν. Νὰ ἐνισχύσῃτε ἡμᾶς τοὺς ἀποστελλομένους ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ὑψηλῶν Του διαταγῶν, τῶν ὁποίων ἡτύχητάμεν νὰ εἴμεθα ἐκτελεσταί. . .

Α. Κόρακας

×

Ἢ αὐτῆ. — Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' — Σᾶς ἀναγγέλλω, ὅτι διετάχθη, ἵνα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης μεταβῶ ἐνταῦθα καὶ ἐξασφαλίσω τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς ὑμῶν καὶ τῆς περιουσίας τῶν κητοίκων τῆς νῆσου, διότι ἡ ἀσθενὴς καὶ παραλελυμένη διοίκησις τῆς Κυβερνήτεως τοῦ Σουλτάνου δὲν ἠδυνήθη ἐπὶ αἰῶνα ὀλόκληρον νὰ ἐπιβάλλῃ. — **Τουρκοκρητες!** — Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, ὅσον ὑπερήφανος, τόσον καὶ ἀγαθός, δὲν μνηστικεῖ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες διέπραξαν τὰ αἰσχίστα κατὰ τῆς θρησκείας ἡμῶν καὶ τῆς ζωῆς τῶν ὁμοφύλων σας Χριστιανῶν. Καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ἐγγυᾶται δι' ἐμοῦ, ὅτι, ἐν ἧ περιπτώσει οἰκειοθελῶς ἀναγκωρίσετε τὴν Ὑψηλὴν αὐτοῦ προστασίαν καὶ κυριότητα, θὰ εὑρητε ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τιμῆς καὶ περιουσίας σας. Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν δὲν θὰ κἀμνη διάκρισιν ἀτόμων καὶ θρησκευμάτων εἰς σᾶς, ὅπως δὲν ἔπραξε τοῦτο εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς καὶ Ἡπειρώτας Τούρκους, οἵτινες ἡτύχησαν νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν Του. Ἄλλὰ θὰ σᾶς θεωρῇ ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς μητρὸς, παραπλανηθέντα ἕνεκα τῆς κακῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διοίκησιν τῆς

νήσου. — Πολλάκις σὰς ὑπεμνήσαμεν, ὅτι εἴμεθα ἀδελφοί σας, διεστῶτες κατὰ τὸ θρησκευμα μόνον, οὐχ ἤττον δὲν ἠβελήσατε νὰ συνέλθητε καὶ ἀκολουθήσητε τὰ εἰρηνικὰ σας ἔργα, τὰ ὁποῖα ὀδηγοῦν εἰς τὴν πρόσodon καὶ τὸν πολιτισμόν. — Σήμερον δὲν σὰς παρακαλοῦμεν πλέον ἀλλὰ σὰς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι, ἐν ἣ περιπτώσει ἀρνηθῆτε νὰ ἐπιδοθῆτε εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, ὅπερ θέλει δεῖξει, ὅτι δὲν ἐννοεῖτε νὰ δεχθῆτε τὴν εὐνοϊαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, θέλομεν μετέλθῃ καθ' ὑμῶν τὰ ἔσχατα μέτρα ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἐντεταλμένοι ὄντες ἀντὶ πάσης θυσίας καὶ βίας νὰ ἐπιβάλωμεν τὸν Νόμον καὶ τὸ κράτος εἰς τὴν νῆτον ταύτην, ἣτις πρὸ αἰῶνος ἐλοκλήρου ἔχει νὰ αἰσθανθῆ τὴν δύναμιν τῶν Νόμων....

Α. Κόρακας

×

Ἡ αὐτή. — Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Σαλισβουρή ἐδημοσίευσε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα : — BIENNH, 11 Φεβρουαρίου 1897. — Φρονῶ ὅτι ἤμην ὁ πρῶτος, ὅστις ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, παρορῶν τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τοὺς φόβους τοῦ Πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ, ἀπεφάσισε ν' ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν πρὸς τὰ πρόσω καὶ ὅτι ὁ Διάδοχος εἶχε τὴν αὐτὴν γνώμην. Τὰ γεγονότα τῆς χθὲς δεικνύουσιν, ὅτι ὀλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια παρεδέχθη τὰς σκέψεις τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς, καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον αἰσθάνεται ἐκυτὸ ἀνίκανον ν' ἀντιστῆ ἐπὶ μακρότερον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τὰς ἐθνικὰς, ὑποστηριζομένας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν Αὐτοῦ....

×

Ἡ αὐτή. — ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 Φεβρουαρίου. (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Σκρίπ» διὰ Κερκύρας). — Τὰ «Ἡμερήσια Νέα», σχολιζόντα τὸ ζήτημα ἐν κυρίῳ ἀθρῶ ἀποφαίνονται, ὅτι ἡ Κρήτη πρέπει ἢ νὰ προσαρτηθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ νὰ κηρυχθῆ ἀνεξάρτητος ὑπὸ Ἑλληνικὴν πρίγκιπα, τῆ ἐγγυήτει τῆς Εὐρώπης. Ἐκατέρω τῶν λύσεων τούτων θὰ ᾔηε ἄριστος οἰωνός διὰ τὴν ὁμοφώνικον ἐπὶ τοῦ εὐρύτερου ζητήματος τῶν γενικῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἡ α' Ἐστία. — .. Ὅταν τὸ Ἔθνος καὶ αἱ δημόσιαι Ἐξουσίαι ἐκοιμῶντο ὑπὸ μανδραγόραν, ἐνῶ ἀντίζηλοι φυλαὶ κατέκτων καταπληκτικῶς καθ' ἑκάστην ἔδαφος ἐπὶ τῶν ὑποδούλων χωρῶν, ὅταν ἡ λιποψυχία καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης ἀρωγῆς καὶ ἐνισχύσεως ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου συνείχε τοὺς ὑποδούλους, καὶ ἐξηνάγκαζε πολλοὺς νὰ στρέψωσι τὸ βλέμμα πρὸς τὰς ξένας προπαγάνδας, ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία χωρὶς οὐδένα νὰ ἐρωτήσῃ, χωρὶς οὐδένα νὰ συμβουλευθῇ, χωρὶς κἄν νὰ ἐκδηλώσῃ ἀκόμη τὴν ὑπαρξίν της, ἀνέλαβεν ἐρωμένως τὴν ἔνδοξον ἐν Μακεδονίᾳ διαμαρτυρίαν καὶ διεξήγαγε ταύτην μετὰ τόσης τόλμης, μετὰ τόσης ἐπιτυχίας καὶ τόσης συγχρόνως ἠθικότητος καὶ πειθαρχίας τῶν μαχητῶν αὐτῆς, ὥστε ἀνέκτησε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πεπτωκὸς φρόνημα ὑποδούλων καὶ ἐλευθέρων, προεκάλεσε δὲ τὴν κατάπληξιν τῶν ἀντιζήλων. — Ἐνήργησεν αὐτοβούλως, καὶ διατὶ ἐνήργησεν αὐτοβούλως τὸ ἐξέθηκεν ἐν τῷ ἀξιομνημονεύτῳ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Γένος προγράμματι αὐτῆς. Ὅταν τὸ κράτος παραλείπῃ τὸ καθήκον του, ἔλεγεν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, καίτοι δι' ἄλλων λέξεων, ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία τηρεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, διότι τοῦτο τῇ ἐπιβάλλει ὁ σκοπὸς ὅστις ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς ὑπάρξεώς της.....

×

Τὸ α' Ἐμπρός. — ... Κατὰ τί ἡ ἀπόφασις τῆς Εὐρώπης δύναται νὰ εἶνε ἄλλη ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον; Ἡμεῖς δὲν φοβούμεθα, ὅτι θὰ τολμήσῃ ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐλευθερίαν εἰς λαὸν, ὅστις ἔλαβεν αὐτὴν μόνος. Ἀλλὰ καὶ ἄδικος ἐὰν εἶνε οἱ λαοὶ αὐτῆς θέλουσι τὴν ἀκυρώσει καθ' ὃν τρόπον εἰς ἔντιμος Ἄγγλος, ὁ Οὐίλλιαμ Ἄρκουρ ἀπεκήρυξε προχθὲς τοὺς λόγους τοῦ Σώλσθερν ὡς μὴ ἐκφράζοντας τὴν γνώμην τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἂν ὑποκύψουν εἰς τόσον βδελιρὰν ἀπόφασιν, ἀπομένει εἰς ἡμᾶς τὸ θάνατον δαιμόνιον τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας, ἣτις γνωρίζει κατὰ τίνας ὥρας νὰ περιφρονητὰς φλόγας καὶ νὰ θάπτεται ὑπὸ ἐρείπια. Ὅταν δὲ θελήσουν νὰ καταστήσωσι τὴν πίεσιν τῶν μᾶλλον βάρβαρον, οὔτε οἱ σημακταίων, οὔτε τὰ θωρηκτὰ των θὰ ἐμποδίσωσι τὸ δίκαιόν μας νὰ

βαδίστη πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἀνατολῆς θ' ἀναπηθήσονται φλόγες γενικῆς πυρκαϊᾶς. Ἐὰν δὲ τολμήσουν νὰ φονεύσωσι τοὺς ἄνδρας μας καὶ νὰ βυθίσουν τὰ πλοῖα μας, ἀπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης θὰ ἐξέλθῃ κατάρρα ἣτις θὰ ἐγκολάψῃ τὴν ἐσχάτην ἀτιμίαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς γηρικῆς Εὐρώπης.

×

Ἡ αὐτή. — ... Ἐὰν πεισθῇ ὅτι εἰσθε ἀποφασισμένοι νὰ φθάσητε μέχρι τῶν ἄκρων, ὅτι δὲν ἐννοεῖτε νὰ ὑποχωρήσητε ἐνώπιον οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς, ὅτι μεθ' ὑμῶν συμβαδίζει ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς, ἔτοιμος ὡπως ρίψῃ τὸν περὶ τῶν ὅλων κύβον, ἢ Κρήτη εἶναι ἰδική μας, καὶ ἡμέραι εὐτυχίας θέλουσιν ἀνατείλῃ διὰ τὴν μέχρι χθὲς περιφρονημένην Ἑλλάδα μας. Ἐχετε εἰς τὰς χεῖρας σας ὄπλον φοβερόν, ἀπὸ ὑμᾶς, ἐξαρτᾶται νὰ ποιήτῃτε κατάλληλον αὐτοῦ χρῆσιν.

×

Ἡ αὐτή. — ... Πρεσβευτὴς τις ἀποχαιρετῶν τὴν Α. Μεγκλειότητα τὸν Βασιλέα ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει του παρέστησε φάνηται τὸ παράτολμον τοῦ ἐγχειρήματος τῆς Κρήτης. — Ἡ Αὐτοῦ Μεγκλειότης εἶπε τὰ ἑξῆς ἀξιωμακόμενα, ὡς λέγεται. — Ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἔτη βραβιλεύων ἐν Ἑλλάδι ἀπέδειξα εἰς πάντας, ὅτι δὲν παρασύρομαι ἐκ στιγμικῶν συγκινήσεων, οὔτε ὑπαίκω εἰς τὰς ἐκάστοτε ἐξεγέρσεις τοῦ δημοσίου φρονήματος, καὶ τούτου ἕνεκα ἐγενόμην πολλάκις ἀντιδημοτικός. Ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἔτη ἐπίστευτα καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ τὸ ποτήριον ὑπερεξεχειλίτε. Σήμερον ἢ θέλητις τοῦ Ἔθνους ἐξεδηλώθῃ διὰ τρόπου ἀπεριφράστου. Τὰ παθήματα τῆς Κρήτης καὶ ἡ ἀπυτυχία τῶν μέτρων τῆς Εὐρώπης εἶνε προφανῆ. Ἐὰν καὶ πάλιν ἡ Εὐρώπη, προτάσσουσα τὸ ἴδιον συμφέρον, τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν, δειχθῇ ἐγωϊστικὴ καὶ ἀδικος πιέζουσα τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἑλλάδος ἐν Κρήτῃ, ἐγὼ δὲν θὰ ὑπομείνω ὡς μέχρι τοῦδε τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς. — Γνωρίζω καλῶς τὴν δύναμίν μου καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῆς Εὐρώπης. Σήμερον κρατῶ τὴν εἰρήνην εἰς τὰς χεῖράς μου, καὶ τῆς δυνάμεώς μου ταύτης ἔχω σταθερόν καὶ ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ κάμω χρῆσιν. Ἐὰν μὲ ἀπο-

κλείσετε ἐν Κρήτῃ, θὰ τραπῶ πρὸς τὰ σύνορα, καὶ θὰ προχωρήσω εἰς τὴν Μακεδονίαν ἄγων τριακοσίας χιλιάδας Ἑλλήνων. Τότε θὰ ἴδωμεν τί θὰ γείνη ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία καὶ συμπράξεις πρὸς καταπίεσιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς πυρετώδη κίνησιν ἐτέθησαν ἀπὸ τῆς χθὲς αἱ διάφοροι ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ ἐνδεχομένη ἐπιστρατεύσει καὶ ἄλλων ἡλικιῶν. — Ὁ Διάδοχος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἔδιδε τὰς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο διαταγὰς, ἐθαυμάσθη δὲ παρὰ πάντων ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἀπόφασις τὰς ὁποίας ἐξέφραζον οἱ λόγοι του. — Εἰς τοὺς ἀνωτέρους πολιτικούς κύκλους ἐσχηματίσθη πεποίθησις ὅτι ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας σύγκρουσις εἶνε ἀφευκτος.

×

Ἡ αὐτή. — BIENNE 6) 18 Φεβρουαρίου, ὥρα 12 μ. μ. — Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου λέγουσιν, ὅτι, ἐὰν οἱ Κρήτες ἐπιμένωσι ζητοῦντες ἑνωσιν, εἶνε μωρὸν αἱ Δυνάμεις νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ δικαίου πόθου των.

×

Ἡ αὐτή. — BIENNE 6) 18 Φεβρουαρίου, ὥρα 4 25' μ. μ. — Ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου γράφει ὅτι μετὰ τῶν Δυνάμεων συζητεῖται σχέδιον, ὅπως ἀναθέσωσι τὴν διαχείρισιν τῶν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ρωσικὸς τύπος δείκνυται εὐμενέστερος ὑπὲρ Ἑλλάδος καὶ ἐπικροτεῖ γενναίαν ἀπόφασιν Βασιλέως.

ΤΗΝ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — Δὲν θέλομεν μὲ τὰς παρατηρήσεις ταύτας νὰ τρομάξωμεν, αὐτε νὰ λυπήσωμεν τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ τοὺς συναδέλφους του. Ἄλλ' ἄς ἐνοήτωσι, πρὸς Θεοῦ, ὅτι ἡ θέσις ἡμῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων σήμερον δὲν εἶνε ὁποία ἡ τοῦ 1885 - 86, ὅποτε ἐπὶ ὀκτῶ μῆνας παρετείνετο ὁ οἰκτρὸς εἰρηνοπόλεμος. Ἄς ἐνοήσωσιν ὅτι ἡ ἑνωσις

τῆς Κρήτης δὲν εἶνε ὑπόθεσις ὁμοιάζουσα μὲ τὸν συμβιβασμὸν, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλέγομεν μὲν ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει ὅτι δὲν ἐπιδέχεται οὐδὲ ἡμέρας ἀναβολήν, φρονοῦμεν δὲ ἐν τῇ Κυβερνήσει ὅτι συμφέρει ν' ἀναβάλληται ἐπ' ἄπειρον. Εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς συντέλεσιν τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης, τὸ Ἔθνος, ἡγουμένης τῆς Βασιλείας, ἐρίφθη σύσσωμον, φλεγμαῖνον ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς αὐτοθυσίας, ἣτις καθιστᾷ τοὺς λαοὺς ἥρωας ἢ μάρτυρας. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν οἱ χειρισταὶ τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας πρέπει νὰ ἔχουν φωτεινὴν τὴν διάνοιαν, ταχεῖαν τὴν σκέψιν, ἀνδρείαν τὴν ψυχὴν, δυνατὰ καὶ ἀκαταπόνητα τὰ νεῦρα. Ὅχι ἐνδοιασμοὶ καὶ μελήματα, καὶ ὑπολογισμοὶ καὶ βραδύτης καὶ ἀναβολαί· ὄχι βλέμματα ἐταστικά πρὸς τὰ ἐδῶ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὄχι βήματα διστακτικά πρὸς τὰ ἐμπρὸς, πρὸς τὰ πλάγια, πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐμπρὸς τὸ βλέμμα, ἐμπρὸς τὸ βῆμα, πάντοτε ἐμπρὸς...

×

Ἡ ἁ' Ἀκρόπολις.—Εἶνε, φρονοῦμεν, ἀνάγκη νὰ ἐνθαρρυνθῇ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν ἀνδρικωτάτην στάσιν Του οὐχὶ μόνον διὰ δηλώσεων ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ καὶ διὰ **διαδηλώσεως πανεθνοῦς.** Ἡ πρωτεύουσα προκλοῦσα καὶ λαμβάνουσα τὴν συνάνεσιν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ προβῇ εἰς συγκρήτησιν τοῦ πολυπληθεστέρου συλλαλητηρίου, τὸ ὅποιον εἶδε ποτε ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων. Οὕτω δὲ **ἐκατὸν χιλιάδες ψυχαὶ** συγκεντρωμένοι νὰ ἐκφράσωσι πρὸς τὸν Βασιλέα τὴν ἐγκρισίν των διὰ τὴν πατριωτικωτάτην πράξιν Του, νὰ ἐνισχύσωσι δὲ Αὐτὸν εἰς τὰς ἀποφάσεις Του ὅτι δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ οὐδεμιᾶς βίας. Τὸ μέτρον δὲ τοῦτο πρέπει νὰ τεθῇ τάχιστα εἰς πραγματοποιήσιν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς.

×

Ἡ αὐτὴ.—Ἡ διάστασις τῶν Δυνάμεων εἶνε πλέον γεγονός. Καὶ τὸ πρῶτον ἡμῶν ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα, τὸ ὅποιον καὶ δι' ἐκτάκτου παραρτήματός ἐδημοσιεύσαμεν χθές, καὶ ἄλλο ἐπίσης ἐκ Βιέννης βεβαιοῦν τὴν διάστασιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Κρήτης. Τὴν πρότασιν ἔκαμεν ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις. Κατὰ τὸ τηλεγράφημά μας μάλιστα, αὐτὸς ὁ Αὐτο-

κράτωρ Γουλιέλμος. Ἄλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία ἠρνήθησαν νὰ τὴν δεχθοῦν. Ἡ Ἀγγλία ἐχρακτῆρισε τὴν πρότασιν ἄκαιρον. Ἡ διαφωνία αὕτη ἐξεδηλώθη ἀμέσως καὶ εἰς τὰ Χανιά. Οἱ ἔθιοι Νάυαρχοι οἱ πρὸ ὀλίγου στείλαντες εἰς τὸν κ. Ράινεκ διακοίνωσιν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον οὔτε τὴν ἀποβίβασιν Τουρκικοῦ στρατοῦ νὰ ἐμποδίση, οὔτε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ ἀποβιβάσῃ τροφὰς καὶ πολεμοφόδια, ἀπαγορεύσαντες δὲ πράγματι ἐν μικρὸν ἰδιωτικὸν ἀτμόπλοιον νὰ προσεγγίση εἰς Πλατανιά—οἱ ἔθιοι πάνηγυρικῶς πλέον ἀνεκάλεσαν τὴν διακοίνωσιν ἐκείνην. Ὁ Ἰταλὸς ναύαρχος δὲν ἠρέσθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν «Ἵδραν» ν' ἀποβιβάσῃ τροφὰς καὶ πολεμοφόδια, ἀλλὰ καὶ δῶρα ἔστειλεν εἰς τὸν Ἑλληνα ναύαρχον, διαδηλῶν οὕτω ὅτι αἱ διαταγαὶ του εἶνε σύμφωνοι μὲ τὸ ἀδελφικὸν αἶσθημα τὸ ὅποιον συγκινεῖ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὴν Ἰταλίαν ὀλόκληρον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος....

×

Τὸ «Ἄστυ».—... Ἄλλὰ τί περιμένει πλέον τὸ Ἔθνος καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ Κυβερνήτην, ἀποκαλυπτομένην οὕτως ἄψυχον, δειλὴν, ἀδρανῆ, ἀναποφάσιστον, παλίμβουλον, ἀπὸ Κυβερνήτην ὀπισθοχωροῦσαν πρὸ μεγαλεπήβολων συλλήψεων, πρὸ ἀπεγνωσμένων ἀποφάσεων, πρὸ τοῦ ὀριστικοῦ καὶ τελευταίου βήματος, δι' οὗ ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ νικήσῃ ἢ θὰ καταστραφῇ; — Τὸ καθῆκον τοῦ Βασιλέως ἦτο νὰ ἠγῆθη τῆς ἐθνικῆς κινήσεως. Ἠγήθη. Τὸ καθῆκον τοῦ Βασιλέως ἦτο ν' ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ Ἔθνους. Τὴν ἤκουσε. Τὸ καθῆκον τοῦ Βασιλέως ἦτο νὰ σύρῃ τὸ ξίφος. Τὸ ἔσυρε. Τὸ καθῆκον τοῦ Βασιλέως ἦτο νὰ εἰσέλθῃ πάνοπλος εἰς τὸν ἀγῶνα. Εἰσῆλθε. Τὸ καθῆκον τοῦ Βασιλέως ἦτο νὰ δεῖξῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι τῶν αἰσθημάτων τοῦ Λαοῦ του συμμετέχει καὶ αὐτός. Τὸ εἰδείξεν. Ἄλλὰ τὸ καθῆκον τοῦ Βασιλέως δὲν εἶνε νὰ φορτῶνῃ τηλεβόλα, νὰ φροντίσῃ διὰ φυσίγγια, διὰ ψωμί, διὰ σάκκους, δι' ἵππους, δι' ὄχυράματα, διὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἐφέδρων. Τὸ καθῆκον τοῦ Βασιλέως εἶνε νὰ διατάσῃ. Καὶ τὸ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐκτελῇ τὰς ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους διδομένας διαταγὰς ἐγκαίρως, ἀνευ ἀναβολῶν, μὲ ταχύτητα ἡλεκτρικὴν, μὲ πίστιν, μὲ ἐνθουσιασμὸν, μὲ παρραφροσύνην ἐνθουσιασμοῦ.

— Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἐκ τρίτου τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἐκτελεῖ τὰς ἐθνικὰς ἐπιταγὰς, τῶν ὁποίων ἐρμηνευτὴς εἶνε ὁ Βασιλεὺς, εἰμὴ μόνον τμηματικῶς καὶ παρακαίρως. — Ἐν τοιαύτῃ ὄμω; περιπτώσει τί ἐπιβάλλεται εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τὸν Βασιλέα; Νὰ καταστραφῇ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς πρὸς ἀποφυγὴν ὑπουργικῆς κρίσεως; Νὰ χαθῇ ἡ Κρήτη διὰ νὰ μὴ ἴδωμεν πεζὸν εἰς τοὺς δρόμους τὸν κ. Δηλιγιάννην; Νὰ ὑποτιῶμεν ταπεινώσιν τινα διὰ νὰ μὴ χαρακτηρισθοῦν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὡς μὴ ἐθνικῶς πολιτευόμενοι οἱ ὑπουργοί, οἱ ὅποιοι θὰ πέσουν; — Ἐὰν ἡ Εὐρώπη μὰς βιάσῃ ἐν Κρήτῃ, ἄς ριφθῶμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἄλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ σύγκλησις ὄχι μόνον δύο ἡλικιῶν, τῶν ὁποίων βραδύτατα ἐπέρχεται ἡ κινητοποίησις, ἀλλὰ πέντε καὶ ἕξ καὶ δέκα ἔτος. Ἀπαιτεῖται ἡ σύγκλησις τῆς ἐθνοφρουρᾶς διὰ τὰς πόλεις. Ἀπαιτεῖται ἐσωτερικὸν δάνειον πολλῶν ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον θὰ προκλήσῃ ἔκκλησις τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν. Ἀπαιτεῖται δήμευσις ὅλων τῶν ἰδιωτικῶν κτηνῶν. Ἐπιβάλλεται ἡ κατάργησις τοῦ 30 ο)ο τῶν ὁμολογιούχων, ἐπιβάλλεται ἡ διοργάνωσις ἐπαναστατικῶν σωματίων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ, ἐπιβάλλεται ἡ ἐντὸς ἡμερῶν συγκέντρωσις 50—60 χιλιάδων στρατοῦ εἰς τὰ σύνορα, διὰ παντὸς τρόπου καὶ διὰ πάσης θυσίας. Ἀπαιτεῖται νὰ παραγγελθοῦν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ἑκατομμύρια φυτιγγίων, χρειάζεται ν' ἀγορασθοῦν τηλεγραφικῶς χιλιάδες ὄπλων, καὶ, ἐν ὀνόματι τῶν καταπατουμένων δικαίων τοῦ Γένους, ν' ἀναλάβωμεν τὸν ὑπὲρ τῶν ἔλων ἀγῶνα, ἀδιαφοροῦντες περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, εἰς ἐν δὲ μόνον ἀποβλέποντες, εἰς τὴν διάσωσιν τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος. — Ἐμπνέεται ὑπὸ τοιούτων ἰδεῶν ὁ κ. Δηλιγιάννης; Εἶνε προητομασμένος διὰ τὸν ἱερὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον ζητεῖ τὸ Ἔθνος, διὰ νὰ σώσῃ τὴν τιμὴν του, ἂν ὄχι τὴν ὑπαρξίν του; Αἰσθάνεται ἐν ἐαυτῷ τὴν δύναμιν νὰ ἡγηθῇ τοιούτου ἐκτόλμου, ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικοῦ κινήματος; Φλέγει τὰ στήθη του τὸ πῦρ τοιαύτης αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως; Συναισθάνεται τὴν δύναμιν νὰ μετουσιώσῃ ἐν ἐαυτῷ ὅλην τὴν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, νὰ βεδίσῃ ἐμπρός; — Τὸν περιμένομεν. Ὅλον τὸ Ἔθνος θὰ ταχθῇ ὀπισθὲν του. — Δὲν ἠμπορεῖ; Δὲν ἀντέχει; Λιποψυχεῖ;

Λιποθυμῆ; — Τότε κάτι πρέπει νά γείνη. Τό κάτι δὲ αὐτὸ βεβαίως οὔτε ὑποχώρησις, οὔτε ἀτίμωσις, οὔτε ἐξευτελισμὸς τῆς Ἑλλάδος πρέπει νά εἶνε. — Πρέπει νά εἶνε ἡ ἐξέυρσις τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι θὰ μᾶς ὀδηγήσουν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν θουσιῶν καὶ τῶν καταστροφῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ Ἑλλάς ἐξηγέρθη, ἀποφασισμένη μετὰ τοῦ Βασιλέως στρατηγοῦ αὐτῆς νά ριφθῆ εἰς τὸν ἀπελπιστικώτατον μᾶλλον ἀγῶνα παρὰ νά ὑποχωρήσῃ καὶ ἐν μόνον βῆμα, θυσιάζουσα τὴν αἱματόφυρτον Κρήτην καὶ βαρβαρομένη αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ. — Μία εἶνε περὶ τούτου ἡ γνώμη τοῦ ἔθνους καὶ ὠδοποιημένη ὑπὸ τῶν ἐρειπίων αὐτῆς καὶ τοῦ αἵματος χιλιάδων καὶ μυριάδων μαρτύρων καὶ ἥρώων αὐτῆς ἢ ὁδοῦ, ἐφ' ἧς θὰ βαδίσῃ. — Οὔτε εἰς στρατιώτης τοῦ Βασιλέως Γεωργίου θὰ φύγῃ ἐκ τῆς Κρήτης, δύνανται δὲ νά περιφέρωνται ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦσι τὰ ἀγγήματα τῶν ξένων πλοίων εἰς τὰς τρεῖς τῆς μεγαλονήσου πόλεις, διότι ἡ χώρα πᾶσα διατελεῖ ἤδη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων αὐτῆς....

×

Ἡ αὐτή. — ΧΑΝΙΑ, 7 Φεβρουαρίου, ὥρα 6,10' μ. μ. — Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐπληροφόρηθην, ἐκ πηγῆς ἀσφαλοῦς, εἰδήσιν σοδαρωτάτης φύσεως. — **Ἡ τριπλῆ συμμαχία ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.** — Ἐχω λόγους νά πιστεύω, ὅτι τῆς εἰδήσεως ταύτης ἔλαβε γνῶσιν ὁ ἡμέτερος πρόξενος κ. Γεννάδης παρὰ προτόπου, δυναμένου νά γνωρίζῃ αὐτήν.

×

Ἡ αὐτή. — Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, τὰ πνεύματα ἐν Γαλλίᾳ ἤρχισαν νά διατίθενται λίαν εὐμενῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς φιλελευθέρους παραδόσεις τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ Βασιλεὺς ἠξίωσεν, ἵνα γείνη ἀπὸ τοῦδε

πᾶσα ἡ ἀπαιτούμενη προπαρασκευαστικὴ ἐργασία, ὅπως ἐν δεδομένη στιγμῇ μὴ χρειασθῆ ἄλλο τι, εἰμὴ ἡ ἔκδοσις ἐνὸς μόνου Διατάγματος, ὅτε ἡ πυρκαϊά, ἣτις καίει ἤδη εἰς ἐν μεμονωμένον τμήμα τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας, θὰ ἐκραγῆ εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς καὶ κατὰ τρόπον ὥστε δὲν θὰ εἶνε τότε δυνατόν νὰ προληφθῶσιν αἱ συνέπειαι, τὰς ὁποίας ζητεῖ ἡ ἀποφύγη ἡ Εὐρώπη. — Εὐτυχῶς τὰ πάντα εἶνε ἤδη ἕτοιμα χάρις εἰς τὴν πατριωτικὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἁ' Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, ὥστε τὸ σύνθημα μόνον ἀναμένεται ἵνα καὶ Ἡπειρος καὶ Μακεδονία ὑψώσωσι συγχρόνως τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως.

×

Τὸ «Σκοῖπ». — Εἶνε ἀξιέπαινος ἡ ἀπόφαισις τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ὅπως ταχθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναλάβει ἀπὸ τόσου καιροῦ, ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀνακοπῆ ἤδη, ὅτε ἄλλαι περισσότερον ἐπείγουσαι ὑποθέσεις τοῦ Ἔθνους καλοῦν εἰς συγκέντρωσιν ὅλας τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, ὅπως ἐπιτευχθῆ ἡ αἰσία λύσις ἐνὸς ζητήματος, μὴ δυνάμενου ἐπὶ πλέον νὰ δικτηρηθῆ ἐν τῇ ἐκκρεμότητι. Ἦτο ἀνάγκη τὰ ἄλλα ἰδεώδη τοῦ Ἔθνους νὰ ὑποχωρῶσιν ἐπὶ στιγμὴν καὶ οἱ μελετώμενοι ἀγῶνες νὰ οἰγήσων ἀπέναντι τοῦ ἀγῶνος τῆς Κρήτης. Ἦτο ἀνάγκη πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς Μεγαλονήσου. Τὸ κρισιμώτατον στάδιον, τὸ ὁποῖον διέρχεται τώρα, αἱ δοκιμασίαι, αἱ προσπάθειαι τῆς, καὶ αἱ προσπάθειαι μας, πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς, δὲν ἐπιτρέπουσιν οὐδεμίαν ἀπασχόλησιν τῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους εἰς ἄλλας μερίμνας, εἰς ἄλλας φροντίδας. Ὅλοι διὰ τὴν Κρήτην καὶ ὅλα διὰ τὴν Κρήτην. . . — Τὸ τελευταῖον αὐτὸ κήρυγμα τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἀποδεικνύει τὸν μέγαν πατριωτισμὸν ὑφ' οὗ διαπνέονται τὰ μέλη τῆς. Τάσσει ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀοράτους δυνάμεις τὰς ὁποίας διαθέτει. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶνε τοιοῦτον, ὥστε ἡ πράξις αὐτῆ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας νὰ εἶνε ἀξία ἐπι-

κροτήτεως. Ἡ Κυβέρνησις πιθανὸν νὰ μὴ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν. Πιθανὸν ἢ εὐτυχῆς λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς εὐγενεῖς προμάχους τῆς Μακεδονικῆς ἐλευθερίας τοῦ δεσμοῦ, τὸν ὅποσον ἔρχονται νὰ συνάψουν διὰ τοῦ κηρύγματός των πρὸς τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα, καὶ νὰ ἀναλάβῃ οὕτω πάλιν ἢ ἀόρατος δύναμις τὴν αὐτοβουλίαν καὶ τὴν αὐτενέργειάν της. — Εἶθε μάλιστα οὕτω νὰ γείνη, ὅπως μὴ τὸ Ἔθνος, χάριν τῆς τιμῆς του, ἐξωθηθῇ εἰς ἀγῶνας πρὸς τοὺς ὁποίους εἰσέτι δὲν εἶνε παρεσκευασμένον, καὶ ὅπως μὴ οἱ μέλλοντες χρόνοι ἔχουν νὰ τὸ μεμφθοῦν, ὅτι ἐσκόρπισε τὰς φλόγας καὶ τὸν καπνὸν τοῦ πολέμου εἰς ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Ἐὰν ὅμως δυσμενεῖς τύχαι καὶ κακοὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δαίμονες φέρουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὸ δίλημμα νὰ ἐκλέξῃ μετὰξὺ τῆς ταπεινωμένης καὶ ἐξηττημένης ζωῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐνδόξου θανάτου ἀφ' ἑτέρου, τότε βεβαίως οἱ βραχίονες καὶ τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια ἔρχεται νὰ θέσῃ ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπίσημου Ἑλλάδος, θ' ἀποτελέσουν τὴν πολυτιμωτέραν ἀρωγὴν πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γοήτρου καὶ τὴν μεγαλειτέραν συμβολὴν εἰς τὸν ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα, τὸν ὅποσον θὰ ἀναλάβῃ ἢ πατρὶς χάριν τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως ἢ νῦν ζητεῖ νὰ ἀποκτήτῃ, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας τότε θὰ τῆς εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ βιώσῃ.

×

Ἡ αὐτή. —... Ὡς βλέπετε, ὁ κόμβος, ἔφθασε κατὰ τὸ λεγόμενον εἰς τὸ κτένι, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς Ὀθωμανοὶ τὰ πάνδεινα ὑποφέρουν, ἔχουν δὲ δίκαιον φοβούμενοι τὸν ἐκ τοῦ βορρᾶ κίνδυνον, ἀφοῦ εἶνε σχεδὸν βεβαιωμένον, ὅτι τριάκοντα χιλιάδες Ρωσικοῦ στρατοῦ ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ πλοίων τοῦ Ρωσικοῦ ἐθελοντικῆς στόλου, ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅπως διαβῶσιν ἐντεύθεν καὶ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὸ Βλαδιβοστόκ, ἀλλὰ κυρίως ὅπως τῇ συναινέσει τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ καταλάβωσι τὴν Κωνσταντινούπολιν! Εἶνε βέβαιον, ὅτι ἐν Γαλιτζᾷ εἰς διαφόρους κλιβάνους παρηγγέλησαν χιλιάδες ἄρτων, ὅπως τροφοδοτήσωσι τὸν στρατὸν τοῦτον, ὅστις θὰ μείνῃ δῆθεν ἐπὶ τῶν πλοίων, πρὸς ἀναψυχὴν

ἴσως πρὸ τοῦ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Ἄνω Ἀσίαν. Τοιαύτη ἡ κατάστασις ἐνταῦθα.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ἡ ἐν Βιέννῃ φιλόπατρις ὁμογενῆς κ. Δούμπας ἀποστέλλει ἐνταῦθα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἐταιρείαν 15,000 ὄπλα Γερᾶ.

×

Ἡ «Ἐθία». — Ἑθνικὴ ἀναγέννησις! Ἡ φράσις δὲν τίθεται πρὸς ρητορικὴν ἐπίδειξιν. Εἶναι ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων. Ἐὰν πάντα τὴν ἐξαγγέλλουν. Τὰ βάθη τοῦ ὀρίζοντος χρυσόνοται ἀπὸ τὰς ἀνταυγείας τῆς ἀντολῆς αὐτῆς. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε γεμάτη ἀπὸ τὴν ἐξάπτουσαν ὡς πυρίτιδος ὁσμῆν τῆς. Οἱ ὀφθαλμοὶ τὴν ἐξαστράπτουν. Τὰ χεῖλη τὴν ψιθυρίζουν ἐν σπασμωδικῇ διαστολῇ. Αἱ καρδίαι πάλλονται σφοδρότερον. Αἱ κεφαλαὶ ἀνατείνονται ὑπερηφάνως ὡς νὰ ἀπηλλάγησαν ἐχθίστου βάρους. Διελύθη εἰς ἐριάλτης πιέζων τὰ στήθη. Ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἀπόγνωσις, αἱ τρεῖς αὐταὶ Ἄρπυιαι, αἱ μολύβουσαι καὶ κατατρώγουσαι ὄλα τὰ αἰσθήματα καὶ ὄλας τὰς πεποιθήσεις ἐξ ὧν ἀπορρέουσιν οἱ ἀγῶνες, αἱ θυσίαι, τὰ τολμήματα, αἱ ἐπιτυχίαι, αἱ θριάμβοι τόσον διὰ τὰ ἄτομα ὅσον καὶ διὰ τοὺς λαοὺς, τὰ τρία θηρία κατετοξεύθησαν ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας, ἥτις ἀφυπνίσθη, ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ὀργῆς, ἥτις ἔτριξε τοὺς ὀδόντας τῆς. — Εἰς τίνα, πρῶτον καὶ κύριον, ὀφείλει τὸ Ἔθνος τὴν διαβλεπομένην ἀναγέννησιν; Πρῶτον καὶ κύριον, εἰς ἑαυτὸ καὶ μόνον. Ὅπως ἦτο ἄξιον τῆς τύχης του, ληθαργοῦν ἀναιθῆτως ἢ μικρολόγως ἐρίζον ἢ σχολῆν ἄγον μακαρίως, ἄξιον τῆς τύχης του εἶνε καὶ τώρα, ὅτε μνημον τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ κινεῖται τολμηρὸν ἐπὶ τὰ πρόσω διὰ νὰ περιπτυχθῇ ἥρωικούς ἀδελφούς τείνοντας πρὸς αὐτὸ ἰκέτιδας τὰς χεῖρας, περισυλλέγει καὶ ἐντείνει τὰς δυνάμεις του, δεικνύει ὅτι δὲν ἀψηφεῖ τὸν ἀγῶνα, προκλεῖ εἰς πάλην, ὄχι λόγων, τοὺς ἀδίκους δυνάστας, διαμκρτύρεται κατὰ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τῶν δυνατῶν, θέλει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ζῆ καὶ σκέπτεται, ὅτι ἔχει αἷμα καὶ ὄπλα, ὅτι τὴν γῆν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἰσχύει νὰ

ἐξαγοράσῃ, ὄχι διὰ τῆς ἐνόπλου ἐπαιτείας, ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐνόπλου ἐνεργείας, ὅτι τῶν αἰώνων ἡ πάροδος δὲν τοῦ κατέστησε ξένον τὸ κατ' ἐξοχὴν στοιχεῖον τῆς δόξης του, τὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία τὸν προσκαλεῖ πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν νικῶν τοῦ Μικαύλη καὶ τοῦ Κανάρη, καὶ ὅτι μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ κατὰ ξηράν, μεθ' ὅλους τοὺς οἰκονομικοὺς περισπασμούς, μεθ' ὅλας τὰς καταδρομὰς τῆς μοίρας καὶ τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος, θαρραλέως καὶ κρτερῶς ἀντιτάσσει τὰς λόγχας τῶν ὀπλιτῶν καὶ τὰ στόμα τῶν τηλεβόλων του πρὸς ἄμυναν καὶ πρὸς ἀντίστασιν· ὅτι ὄπισθεν τοῦ μικροῦ, ἀλλ' ἀλίμου στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος, μυριάδες νέων πολιτῶν ἀναμένουν ἐν χερσὶ τὴν πρόσκλησιν διὰ νὰ ἐνδυθῶσι τὴν στολὴν τοῦ στρατιώτου, καὶ ὅτι παρὰ τὸ ἐλεύθερον, ἵσταται τὸ δοῦλον γένος ἔτοιμον νὰ ἀπηγήσῃ τὸ προσκλητήριον σάλπισμα διὰ τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. — Πῶς ἐπῆλθεν ἡ μεταβολή; Ἐπῆλθεν αὕτη ὡς τὸ ἀνγκυλιῶν παρκο-
 λούθημα τῶν ἐθνικῶν δεινοπαθημάτων. Ἡ προϊῦσα ὁσημέραι συνείδησις τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀθλιότητος, ἡ ὁποία μᾶς ἔφερον εἰς τὴν χρεωκοπίαν, αἱ ὕβρεις καὶ αἱ ἐξουθενώσεις τὰς ἑποίας ἐκάστοτε κατεπίναμεν, ἐξακοντιζομένης ἐναντίον μας ὑπὸ τῶν ξείνων, ἡ συναίσθησις τῆς ἀδυναμίας ἡμῶν πρὸς ἔνοπλον διεκδικησιν τῶν δικαίων μας μετὰ τὸ ὄνειρον τῆς ματαιίας ἐπιστρατεύσεως καὶ τὴν ἀλαζόνα βίαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἡ οἰκτρὰ ἐν γυμνότητι ἀνάηψις ὑπὲρ τὸ ἔκφρον ὄνειρον ἐν ὄρα ὀξέως πατριωτικοῦ πυρετοῦ, ἡ προϊῦσα γοργῶ τῷ βήματι παράλυσις τῆς διοικητικῆς μηχανῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἡ συναλλαγὴ ἡ ἀντικαθιστῶσα τὸν νόμον, ἡ ἰδιοτελής συμπεροντολατρεία, ἡ ἀντικαταστήσασα ἐν παντὶ τὴν θρησκείαν τῆς ιδέας, καὶ ἐναλλάξ ἀναβιβάζουσα εἰς περιωπὴν τοὺς πρώτους τυχόντας δημεγέρτας ἢ κινεῦσα τυρλὸν διωγμὸν κατὰ τῶν ἀξίων κρείττους μοίρας κυβερνητῶν, καὶ τέλος καὶ κατ' ἐπανάληψιν πᾶσαι αἱ κορυφαί, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῆς πατρίδος, οἰκτρῶς ἀδρανοῦσαι πρὸ τῶν ὑψίστων κινδύνων, τῶν ὑψίστων ἐπικλήσεων, ἐνῶ ἡ Κρήτη διὰ μυριοστὴν φορὰν ἐπληττε μὲ τὰς ἀλύσεις της τὴν κεφαλὴν τοῦ δεσπότου καὶ ἐσφάζετο καὶ ἐκάλει εἰς βοήθειαν, καὶ ὁ Στρατὸς ἡμῶν ἀποσυνετίθετο ματαιόσχολος καὶ ἀργός, καὶ τὰ πλοῖά μας

ἔσθλοντο, καὶ ἡ Βασιλεία εἰσῆγα, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἠδιαφόρει καὶ ἡ Βουλὴ ἐψήφισε φατριαστικὰ νομοσχέδια, καὶ ἡ Εὐρώπη ἀνεδεικνύετο ἀνίσχυρος νὰ μετατοπίσῃ μὲ τὰς σοφὰς συνδιασκέψεις καὶ τὰς χαρτῖνας μεταρρυθμίσεις τῆς καὶ ἐν λιθάριον ἀπὸ τὸν μαῦρον, ὡς ἀνάθεμα, ὄγκον τοῦ ἐν τῇ Ἀντολίῃ καθεστῶτος, — ταῦτα πάντα ἐπέφεραν βαθμηδὸν καὶ λεληθότως ἐν ἀρχῇ, ἔπειτα προδήλως καὶ σφοδρῶς καὶ ἀκρατήτως τὴν ἀντίδρασιν. — Ὡς ἐν τῷ μυθολογουμένῳ καθρέπτη τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος, πρὸς τὸν ὅποιον κύπτων πᾶς τις ἔβλεπε συγκεντρωμένον πᾶν ὅ,τι διεπράττετο ἐν τῇ ἀπεράντῳ χώρῃ τῆς αὐτοκρατορίας, ἔκυψε τὸ ἔθνος εἰς τὸν προσενεχθέντα αὐτῷ καθρέπτην καὶ διέκρινεν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ὅλην τὴν ἀθλιότητα καὶ ὅλον τὸ αἶσχος του. Καὶ τότε ὀπισθοχώρησεν ἐν καταπλήξει, καὶ ἔβρηξε κραυγὴν φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως, καὶ εἶδεν ὅτι ἔβαινε πρὸς τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν ἐξόντωσιν ἂν δὲν μετέλλασσε δρόμον, ἂν δὲν ἠνάγκαζε τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ νὰ τὸ ἀκολουθήσουν εἰς τὸν νέον, τὸν ἀντίθετον δρόμον, διὰ νὰ καταλείπουν οὕτω ἐπ' αὐτοῦ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τοῦ ἔθνους· τὰ ἔχνη τῆς διαβάσεώς των ὡς οἶόν τε βαθύτερα καὶ τελεσιουργά. — Ἡ ἐπανάστασις ἐναντίον πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ὅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε ἀνεκτόν, ἐγόγγυζεν ἤδη· ἠκούετο προσεγγίζον ὡς τὸ ρεῦμα βαθυδίνου ποταμοῦ, ἐξωγκωμένον ἀπὸ ὑετοὺς καὶ καταιγίδας. Ἀλλὰ τὸ ρεῦμα τοῦτο ὁ ἀγαθὸς δαίμων τῆς Ἑλλάδος ἔστρεψεν ἀλλοχού· παρέσχεν εἰς αὐτὸ ἀξιοτέραν κοίτην. Ἡ κοίτη αὕτη εἶνε ἡ πρόσφατος φάσις τῆς ὑστάτης ἐξεγέρσεως τῆς Κρήτης ἐναντίον τῶν τυράννων τῆς. Τὰ τελευταῖα δεινοπαθήματα τῆς Κρήτης ὑπῆρξαν ὀλιγώτερον ἀφορμὴ καὶ περισσύτερον πρόφασις πρὸς συντέλεσιν τοῦ μεγάλου γεγονότος. Ὅ,τι χαιρετίζομεν ὡς τετελεσμένον γεγονός ἔχει εὐρύτερας τὰς διαστάσεις· ἐκτείνεται πέραν τῶν Κρητικῶν ὀρίων, περιλαμβάνει ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε ἡ ἐπανάστασις. Ἐπανάστασις εἰς τὰ νήματα τῆς ὁποίας εὐρέθησαν ἕξαφνα περιπεπλεγμένοι ὅλοι, Βασιλεῖς, Κυβερνήται, πολιτευταί, Στρατός, ἄστοι, θῆτες, λαὸς καὶ ὄχλος, οἱ πολλοὶ καὶ οἱ ὀλίγοι, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι. Ὅλοι αὐτοὶ ἐπαναστάται κατὰ τοῦ παρελθόντος, κατὰ

τοῦ καθεστῶτος, κατὰ τῶν ἔξεων καὶ κατὰ τῶν παραδόσεων, αἵτινες μέχρι τῆς χθὲς εἶχον ἰσχὺν νόμων καὶ ἐτιμῶντο ὡς θέσφατα. — Καὶ εὖρον ὅλοι στάδιον ἄξιον καὶ ἔνδοξον πρὸς τὴν ἐπαναστατικὴν τῶν δρᾶσιν τὴν γῆν τῆς Κρήτης. Καὶ ἡ ἐπανάστασις αὕτη, τὸ σύνθημα τῆς ὁποίας ἔδωκεν ἡ ἐθνικὴ κατάπτωσις, ἡ λαβοῦσα συνείδησιν ἑαυτῆς, καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου ἐπραγεῖται ἱερὰ ὄργη καὶ ἡ ἀγωνιώδης προσπάθεια τοῦ ἔθνους πρὸς ἀνόρθωσιν, εἶνε τὸ πρῶτον μῆνυμα τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως. Στοιχεῖον ταύτης ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ εἶνε ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἐν δουλείᾳ ἀδελφῶν. Στοιχεῖον ταύτης οὐσιώδες εἶνε ἐν ταύτῃ ἡ ἀπολύτρωσις τῶν λεγομένων ἐλευθέρων ἡμῶν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἀνθηκότητος. Ἐφ' ὅσον κερδίζομεν ἔδαφος ἐπὶ τῶν δύο τούτων στοιχείων, ἐπὶ τοσοῦτον θὰ ἐλαττόνωμεν τὴν ἀπόστασιν ἣτις μᾶς ἀποχωρίζει ἀπὸ τὴν ἐκθραμβωτικὴν ἀνατολὴν τοῦ διακρινομένου ἀπὸ τοῦδε ἡλίου τῆς Ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

×

Ἡ αὐτή. — ...Εὐτυχὴς ἡ δημοσιογραφία. Δὲν εἶνε μόνον ὁ τέταρτος τροχὸς τῆς πολιτικῆς ἀμάξης, ἀλλὰ καὶ χρήματα κερδίζει αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Σὰς μακαρίζω φίλε μου! — Μακάριοι ἀληθῶς, ὅχι μόνον οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ πλούσιοι δημοσιογράφοι — Μακάριοι διότι ἀποτελοῦμεν τὸν τέταρτον τροχὸν τοῦ πολιτικῆς κάρρου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καὶ ὁ τροχὸς αὐτὸς εἶνε πάγχρυστος, βερὺς, ἀλύγιστος, ἀκτινοβολῶν. — Μακάριοι διότι εἴμεθα ἡ μεγκλειτέρα δύναμις τοῦ Κράτους, καὶ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις μας ἐμπνέονται πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι, κυρίως δὲ αἱ ἐκδίδουσαι ἐντάλματα συλλήψεως. — Μακάριοι διότι μανθάνομεν πρῶτοι τὰς εἰδήσεις. — Μακάριοι διότι ἐκδίδομεν παραρτήματα καὶ φύλλα καὶ κερδίζομεν εἴκοσι ὥρων ἡμερησίαν ἐργασίαν καὶ εἴκοσι κόκκους κινίνης διὰ τὴν νύκτα. — Μακάριοι διότι ὁ κ. Ἵπουργὸς ἐπιζητεῖ τὴν ρεκλάμαν μας καὶ ἐπαίτοῦμεν τὰς εἰδήσεις του, συνήθως μπαγατίκες καὶ συνηθέστερον ἀσημάντους. — Μακάριοι ὅτι γνωρίζομεν τὰ μυστικὰ τοῦ Κράτους καὶ ἀγνοοῦμεν ὅσα πρέπει νὰ καταστήσωμεν γνωστά...

×

Ἡ αὐτή. Καθ' ἃ ἀσφαλῶς πληροφοροῦμεθα σήμερον περὶ τὴν 11ην πρὸ μεσημβρίας ὁ Βασιλεὺς ἔλαβε τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατοῦ τῆς κατοχῆς τῆς Κρήτης Συνταγματάρχου κ. Τιμολέοντος Βάτσου, ἀγγέλλον ἐν συντόμῳ τὴν λίαν εὐχάριστον εἰδήσιν, ὅτι ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ Ναυάρχου ἀφῆθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, τὸν ἐν Κρήτῃ, πλήρης ἐλευθερία ἐνεργείας. — Τὰς αὐτὰς ἐπίσης διαταγὰς ἔλαβεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του ὁ Ἀγγλος Ναύαρχος καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, τὰ περὶ τούτου δὲ ἔσπευσε ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὸν Μοίραρχον κ. Ράινεκ. — Κατ' ἄλλας εἰδήσεις πρὸς τινα ξένην ἀτμοπλοικὴν ἐταιρείαν τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ξένα ἀγγήματα διεστάχθησαν νὰ ἐπιβιβασθῶσιν εἰς τὰ πλοιά των.

Χ

Τὸ «Ἐμπρός».—...Τί ὠφέλησε πλείοτερον τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου; Ἡ νίκη τοῦ Δερβενάκι; Ἡ μάχη τῆς Ἀμπλιανῆς; Ὁχι! Τὴν ὠφέλησεν ἡ ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου, ἡ καταστροφή τῶν Ψαρρῶν καὶ ἔλαι ἐκεῖναι αἱ μάχαι εἰς τὰς ὁποίας ὁ Ἑλληνικὸς ἡρωϊσμός ἐνίκηθη μᾶλλον ἢ ἐνίκησεν. Ἀλλὰ νικώμενος, ἀλλὰ πίπτων ἀέδωκε διὰ τῆς πτώσεως αὐτοῦ λάμπιν ἥτις ἰσοδυναμεῖ πρὸς δέκα τρόπαια. Διότι ἐνίκητο ἐν ἀνίσῳ πάλῃ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνεδεικνύετο ἔνδοξος ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐδέχετο αὐτὴν τὴν πάλην. — Τοιαύτην λοιπὸν ἤτταν θέλομεν νὰ ὑποστῶμεν καὶ τώρα πκρά τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν διστάζομεν νὰ ἐκθέσωμεν ὀλόκληρον τὸν στόλον μας, ἐν τῶν πλοίων μας ἂς διαταχθῇ νὰ παρακούσῃ τὰς διαταγὰς τῶν Δυνάμεων, καὶ ἂς προχωρήσῃ ἔμπρὸς φέρον ὑπερηφάνως κυματίζουσαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ ἂς βυθισθῇ ὑπὸ τὰς σφαίρας τῶν ξένων θωρηκτῶν, ἀποδεικνύον μίαν φορὰν ἀκόμη ὅτι ὑπάρχουσιν ἤτται περισσότερον ἔνδοξοι ἀπὸ τὴν αἰσχροῦν νίκην τὴν ὁποίαν θέλει καταγάγει ἡ Εὐρώπη. — Τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν ὑπάρχει Ἑλλῆν καθ' ἑλὴν τὴν Ἑλλάδα ὅστις δὲν λατρεύει τὸν Βασιλέα του καὶ δὲν εἶνε πρόθυμος νὰ χύσῃ τὸ αἷμα του ὑπὲρ αὐτοῦ. Διότι μετὰ τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν βασιλείαν εἶρε τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εὐθὺ πρὸς τὴν καρδίαν τοῦ Ἔθνους. Ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ διστάσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν βα-

δίξει. Ἐπὶ ἑκατομμύρια ἐλευθέρων Ἑλλήνων καὶ ὑποδούλων ἀναμένουσι τὸ νεῦμα Του. Ὅταν ὁ βασιλεὺς ἀνασπάσῃ τὴν σπάθην χιλιάδες πολεμιστῶν θ' ἀνκηδήσωσιν ὡς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπέραντος βοῆ πολέμου θὰ διαδοθῇ μέχρι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶνε κύριος τῶν καρδιῶν καὶ τῶν βραχιόνων καὶ τῶν βλαντίων πάντων τῶν Ἑλλήνων. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπῆρξε βασιλεὺς φρόνιμος· τῶρα κατέστη βασιλεὺς λατρευτός. Εἰς τὰς χεῖρας Του κεῖται νὰ γείνη βασιλεὺς ἐνδοξος.

Χ

Ἡ αὐτή. — ... Διότι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, προκειμένου νὰ ἔχῃ κατ' αὐτῆς ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ἔχει καθήκον νὰ διακόψῃ τὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις καὶ νὰ τῇ κηρύξῃ τὸν πόλεμον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ὑποχρέωσις τῆς οὐδετερότητος θὰ ἀναγκάσῃ τὰς Δυνάμεις νὰ καθήτουν ἤσυχον.

ΤΗΝ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — ... Τοιοῦτοι, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, θὰ ἐγγραρχηθῶσιν, ἀνεξάλειπτοι, ὡς ἀφετηρία νέας περιόδου τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, οἱ λόγοι οὗς ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, δι' ἐνὸς τῶν παρ' αὐτῷ διακεπιστευμένων πρεσβευτῶν, ἀπηύθυνε πρὸς πάσας τὰς Μεγάλας Δυνάμεις. — «Οὐδὲν προσδοκᾷ ἡ Ἑλλὰς παρὰ τῶν Δυνάμεων, τὰ δικαιώματά της τὰ ἐθνικὰ διεκδικῶ ἐγὼ, ὁ Βασιλεὺς· ἐγὼ θὰ προσταρτήσω τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν δ' αἱ Δυνάμεις μὲ πιάσωσι, θὰ ἐπιμείνω, ἔχων μετ' ἐμοῦ τὸ Γένος σύμπαν τῶν Ἑλλήνων.» — Εἶχε μίαν μεγάλην ἀτέλειαν τὸ μικρὸν τοῦτο Βασίλειον, ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς του· τοὺς δεσμοὺς τῆς ἐξαρτήσεως ἐκ τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖα κατόπιν ἐγένοντο ἕξ, ἀνκλαδοῦσαι αὐτόκλητοι τὴν προστασίαν ὅλης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀνατολῆς.....

... Ὅλα αὐτὰ ἐτέλειωσαν τῶρ. Οἱ μεγάλοι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰς Δυνάμεις λόγοι ἤρκεσαν, μόνον, νὰ θρασύσωσι πάντα ὅσον δήποτε δεσμὸν ἐξαρτήσεως ἀπ' αὐτῶν, πλὴν τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς προστατίδας, καὶ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν αἰσθημὰ ἐπικρατέ_

στερα πάσης ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐκείνου ἕξως· οἱ ἱστορικοὶ λόγοι τοῦ Βασιλείου· Γεωργίου ἀπέδωκαν τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐκυτὴν καὶ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.....

×

Ἡ αὐτή. — Πρέπει παρ' ὅλων ν' ἀναγνωσθῶσιν οἱ λόγοι, οὓς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶπεν εἰς διαπεπιστευμένον παρ' Αὐτῷ Πρεσβευτὴν Μεγάλης Δυνάμεως, ὅπως ἀνακοινωθῶσι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους : — Ἐπὶ τόσα ἔτη τώρα ἐπισκεπτόμην ἐτησίως τὰς εὐρωπαϊκὰς Αὐλὰς· καὶ προσεπάθουν πάσῃ δυνάμει νὰ κατορθώσω τι παρ' αὐταῖς, τὸ ἀνταποκρίσμενον πρὸς τὰς δικαίας βλέψεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐπὶ τόσα ἔτη ἀνέμενον ὑπομονητικῶς τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης, ἔστω καὶ μὲ θυσίαν τῆς δημοτικότητός μου, διότι δὲν ἤθελον νὰ ταραξῶ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, καὶ διότι ἤλπίζον, ὅτι τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο εὐνοϊκὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 12 Μαΐου παρῆλθον ὀκτὼ καὶ πλέον μῆνες, καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἡ δῆθεν ἀποτελεσματικὴ ἐπέμβασις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων κατέληξεν εἰς οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τὴν ἀρχὴν ἐφαρμογῆς συστήματος χωροφυλακῆς, ὅπερ εἶνε Μωταϊκὸν ἐθνικότητων, ἀποτελοῦν τερατοῦργημα μεταρρυθμίσεως, καὶ τὸ ὅποιον οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἠδύνατο νὰ ἔχη, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ Μωταμεθικοὶ, μὴ ἀνεχθέντες τοῦτο, ἤρξαντο πρῶτοι τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ κατέληξαν εἰς τὴν ἐξεγερσιν ὀλοκλήρου τῆς νήσου. — Ἄλλ' ἡ ὑπομονὴ ἔχει ὄρια καὶ ἐν ἐμοὶ ἐξηντλήθη αὕτη. Οὐδὲν πλέον ζητῶ πρᾶς τῆς Εὐρώπης, οὐδ' ἀνεξαρτησίαν τῆς Κρήτης, οὐδ' ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως ἀπεφάσισα νὰ προσδοτήσω **ΕΓΩ** τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὴν Κρήτην, τὴν ὁποίαν ἐθνικαὶ παραδόσεις, γλῶσσα, θρησκεία καὶ αἰσθήματα ἀρρήκτως συνδέουσι πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον. Ἡ δ' ἀπόφασίς μου αὕτη εἶνε ἀμετάκλητος καὶ δὲν ἐννοῶ οὐδὲ κατὰ κεραίαν νὰ ὑποχωρήσω. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει διαταγὴν ἀμετάτρεπτον νὰ καταλάβῃ καὶ διοικήσῃ τὴν νήσον ἐπ' ὀνόματί μου. — Ἐὰν ἡ Ἀγγλία κατέλαβεν ἀνευ ἐλαχίστου δικαιώματος τὴν Κύπρον, ἐὰν ἡ Γερμανία κατέλαβε τὸ Σλέσβιγ-Ὀλστάιν, ἐὰν ἡ Αὐστρία κατέλαβε τὴν Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίνην, ἐνῶ οὐδ' ὁ παρχμικρὸς

μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχε δεσμός, πόσω μάλλον δικαιούται ἡ Ἑλλάς νὰ σπεύσῃ νὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην, ἥτις ἀνήκει ὀλοψύχως εἰς αὐτήν ; Τὴν Κρήτην, δι' ἣν τόσα ἐθυσίασε καὶ θυσιάζει πρὸς προστασίαν τῶν χιλιάδων κατοίκων αὐτῆς, οἵτινες, οἰκτρῶς ἀναξιοπαθοῦντες καὶ φεύγοντες τὴν βανδαλικὴν ἐπίθεσιν τῶν Τούρκων, προσέρχονται εἰς τὸ ἐλεύθερον ἔδαφος τῆς μητρὸς των Ἑλλάδος ; Τὴν Κρήτην τὴν ὁποίαν, δικαίως διαρκῶς ἐπαναστατοῦσαν, εἶνε ὑπόχρεως ἡ Ἑλλάς νὰ περιθάλλῃ καὶ νὰ ἐξάντλῃ τοιοῦτοτρόπως ὅλους αὐτῆς τοὺς χρηματικoὺς πόρους, ἥτις ἐξάντλησις εἶνε ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς σημερινῆς οικονομικῆς αὐτῆς θέσεως ; — Πιθανῶς ἡ τριακῆ ἀμετάτρεπτος ἀπόφασίς μου νὰ δυσχερестῆσῃ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, καὶ ἴσως προβῶσιν αὐταὶ εἰς καταθλιπτικὰ ἐναντίον μας μέτρα. Ἄλλ' ἐν τριακῇ περιπτώσει εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ ἔχω μετ' ἐμοῦ ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Γένος καὶ τοῦτο μοὶ εἶνε ὁ μόνος ἀπαιτούμενος μοχλός. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κρήτην· σήμερον δὲ ἀκριβῶς ἔδωκα αὐστηροτάτας διαταγὰς πρὸς τοῦτο εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς καταλήψεως. Μετ' οὐ πολὺ δὲ θέλει διοργανωθῆ καὶ ἡ ἐπ' ὀνόματί μου διοίκησις τῆς Νήτου. — Ταῦτα πάντα, Κύριε, δύνασθε ν' ἀνακοινώσῃτε εἰς τοὺς συναδέλφους ὑμῶν.

×

Ἡ αὐτή. — ...Τί λοιπὸν νὰ γίνῃ πρὸς ἐπιτυχίαν λύσεως ἐξομαλυνούσης ὅλας αὐτὰς τὰς δυσκολίας ; — Τὸ εὐρήκων : Νὰ διορισθῇ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Κρήτης — ἀλλ' ἀκούσατε ἀκόμη τὰς λέξεις τοῦ «Γαλάτου» πρὸς ἐκανοποίησιν τοῦ Σωτῆρος τοῦ Τσάρου — διοριζόμενος Βασιλεὺς τῆς Κρήτης ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. — Νὰ λάβῃ δηλαδὴ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος τίτλον τῆς Τουρκικῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας, ὁ ὅποιος ἐνθυμίζει ὅλα τὰ αἵσχη τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήτεως. — Αὐταὶ εἶνε αἱ συμπάθειαι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας πρὸς τὸν ἀγενναῖον μικρὸν Ἑλληνικὸν λαόν, καὶ εἰδικώτερον ἢ ἐκδήλωσις τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Τσάρου πρὸς τὸν σωτῆρα τῆς ζωῆς του !

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Νῦν ὁπότε ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης ἀτενίζει πρὸς τὴν ἐξ ὕψους ἀατολήν, τὴν περιβάλλουσαν δόξην καὶ τιμὴν καὶ αἴγλην τὸν Βασιλέα, τὸν ὁποῖον εὐσεβεῖς, θεῖται καὶ ἀθάνατοι προσδοκίαι ἀμυδρῶν διὰ νυκτῶν ἐν ὁράμασι προφητικοῖς ἀπεκάλυψαν εἰς τὰς εὐσεβεῖς ψυχὰς, καὶ οὐ μαρτύρων γενεαὶ πρόδρομοι προελείναν τὴν ὁδόν·» δυνάμεθα ἐκ μυχοῦ καρδίας ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς ψυχῆς μίαν ν' ἀναπέμφωμεν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ θεσπεσίαν φωνήν: «Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον». Τῇ ἀληθείᾳ διὰ τῆς Βασιλείας τῆς ἔθνικῆς εἶδεν ὁ λαὸς φῶς μέγα καὶ οἱ καθήμενοι ἐν σκοτει καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς...

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ κατὰ πρωτοβουλίαν τοῦ δικηγορικοῦ σώματος τῆς πρωτεύουσας ληφθεῖσα ἀπόφασις ὅπως ἐν μεγάλῳ συλλαλητηρίῳ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐκδηλωθῆ ἢ πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης εὐγνωμοσύνη του δὲν ἔχει τι τὸ κακόν. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ὑπάρχουσιν ἄλλαι ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι προηγούνται αὐτῆς, πλεον ἐπίκαιροι καὶ πλεον ὠφίλιμοι. Ὁ κόσμος ἐὰν ἐξηγέρθῃ καὶ ἐνεθουσιάσῃ ὑπὲρ ἡμῶν εἶχεν ὡς αἰτίαν τὰ πράγματα, δηλαδὴ τὸ θέρρος ὑπερ Βασιλεῦς καὶ Κυβερνήσις εἶδειξαν ἐμπράκτως ἀψηρήσαντες πάντα κίνδυνον, ὅπως ἐφκρῶσσωσιν τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἐδήλωσεν ὅτι ζητεῖ. Εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν διὰ πραγμάτων καὶ πάλιν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ δεῖξῃ ὅτι συντρέχει, ὅτι ἐνθαρρύνει, ὅτι σπρώχνει μάλιστα τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν. Αἱ μεγάλαι μας ἀποφάσεις θὰ γεννήσουν ἐνθουσιασμὸν καὶ ὄχι τὰ λόγια μας. Καὶ εἰς αὐτὰς νὰ ἰμμεύωμεν καὶ εἰς αὐτὰς νὰ πιστεύωμεν. Δὲν πρέπει νὰ ἐκδηλώσωμεν οὔτε δι' εὐγνωμοσύνης ἀκόμη ἀμφιβολίαν περὶ τῶν γενναίων αἰσθημάτων τῶν λαῶν αὐτῶν.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ «Ἐρ. τῆς Φραγκφόρτης» ἀναφέρει ἀξιοσημείωτον ἔκφρασιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐν συνδιαλέξει μετὰ

ξένου διπλωμάτου:—Τὸ μόνον ὁποῦ μπορῶ νὰ κάμω τώρα, εἶ-
πεν, εἶνε ν' ἀκολουθήσω τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα, καὶ νὰ τεθῶ ἐπὶ
κεφαλῆς αὐτοῦ! Ἐὰν δὲν τὸ κάμω, ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου
εἴμποροῦμεν νὰ ἐτοιμασῶμεν τὰς ἀποσκευὰς μας δι' ἀναχώρησιν!

×

Ἡ αὐτή.—Τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα λίαν ὑψηλοῦ καὶ ἰσχυ-
ροῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον εἶνε πολὺ κολακευτικὸν δι' ἡμᾶς: —
«La Grèce a traité la question cretoise comme une grande
puissance». Τουτέστιν:—«Ἡ Ἑλλάς ἐχειρίσθη τὸ Κρη-
τικὸν ζήτημα ὡς Μεγάλῃ Δύναμιν.» — Ἀνάλογον δὲ
πρὸς τοῦτο εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν ὡς λεχθὲν παρὰ τῆς
Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως προκειμένου περὶ τῶν Μεγάλων
Δυνάμεων. — Μεγάλῃ δύναμιν, εἶπεν, εἶνε ὁ Ἑλληνισμὸς, διότι
ὁσάκις αὐτὸς κινεῖται ὄλαι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐνοῦνται κατ'
αὐτοῦ.

×

Ἡ αὐτή.—Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» γρά-
φει: Ἡ κρατοῦσα ἐνταῦθα γνώμη εἶνε ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ
ὑπουργοὶ τουξωθήθησαν εἰς τὰ ἄκρα ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ
καὶ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς λεγομένης Ἐταιρείας, ὅτι ἡ ἔταιρεία αὕτη
ἔλαβε μεγάλας εἰσφορὰς ἀπὸ πλουσίους Ἑλληνας ἔξω, καὶ ὅτι
τοιαῦται εἰσφοραὶ δὲν ὑπῆρξαν πάντοτε ἐκούσισι, μάλιστα αἱ ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως ἐρχόμεναι. Μανθάνω ὅτι οὔτε ὁ Βασιλεὺς
τῆς Ἑλλάδος οὔτε ἡ Κυβέρνησις Του γνωρίζουν τίνες οἱ ἀληθεῖς
ἀρχηγοὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου. Ὁ Σουλτάνος κατέβαλε πολλὰς
προσπαθείας ἵνα μάθῃ τὰ ὀνόματά των, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχε.....

×

Ἡ αὐτή.—BIENNE, 8 Φεβρουαρίου. Τὸ φιλελληνικὸν
ρεῦμα εἰς τὴν Γαλλίαν καθ' ἑκάστην ἐξοργκοῦται.

×

Τὸ «Ἄστυ».—Λονδίνον, 8 Φεβρουαρίου. Ὁ «Τάμις»
λέγει, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ παραφροσύνην.

×

Τὸ «Σκορίπ». — Ὁ ἀπαίσιος ἀποκλεισμός τῶν Κρητικῶν παραλίων, ὃν μέγας Ἡγεμῶν, ἄστοργος πρὸς τὴν χώραν τῆς ὁποίας ἐν τούτοις θὰ εἶνε βασίλισσα μετ' ὀλίγον ἢ ἀδελφὴ Του, εἶχε τὴν σκληρότητα νὰ προτείνῃ, ἀπεσόβησεν ἢ εὐγενὲς καὶ γενναία προθυμία δύο λαῶν ἐξεγερθέντων κατὰ τῆς μελετωμένης ἀπανθρωπίας. — Τὰ Κρητικὰ παράλια εἶνε τῶρα ἐλεύθερα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, καὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος ἀποκεκλεισμένον διὰ τὰς ἐνισχύσεις τῶν βραβάρων στοιχείων τῆς νήσου. Ἡ ὑπόθεσις βαδίζει ὅσον ἐπεθύμει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐνοϊκῶς. Ἡ τυραννία ἀφέθη μόνη νὰ παλαίσῃ τὸν ὕστατον ἀγῶνά της ἐν τῇ νήτῳ. Θὰ ὑποκύψῃ. Σήμερον ἢ αὔριον θὰ πέσουν τὰ τυραννικὰ φρούρια εἰς τὴν ὀργὴν τῶν γενναίων στρατιωτῶν μας, καὶ εἰς τὰς ἐπάλλξεις ὄλων, τοῦ ἑνὸς μετὰ τοῦ ἄλλου, θὰ κυματίσῃ ἢ κυανόλευκος, πρώτην φοράν οὕτω ἐπισήμως στηνομένη ἐκεῖ.

×

Ἡ αὐτή. — Ἄρτα, 8 Φεβρουαρίου. Ζωηρωτάτη κίνησις ἀνὰ τὰ σύνορα. Ἡ ὀροθετικὴ γραμμὴ ἰσχυρότατα ἐνισχύθη ἀπὸ Ἄρτης μέχρι Θεσσαλίας· δι' εὐζωνικῶν ταγματῶν Ἀγρινίου καὶ Ἄρτης. Ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἄρτης ἀφικνοῦνται ὅλον ἐν στρατεύματα πεζικοῦ καὶ εὐζώνων. Εἰς τὰ πυροβολεῖα τῆς πόλεως θὰ τοποθετηθοῦν τηλεβόλα πρὸς πάντα τὰ σημεῖα. Ἐβελονταὶ πλεῖστοι παρουσιάζονται νὰ κταταχθῶσιν. Οἱ ἔφεδροι ἀθροῖοι προσέρχονται. Ἐπίσης προσέρχονται καὶ οἱ διὰ βοθητικὰς ὑπηρεσίας ἔφεδροι. Ἐνθουσιασμός πόλεως, περιχώρων καὶ ἀπάσης γραμμῆς Ἄρτης μέγιστος. Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ κύκλοι ζωηρότατοι. Ἡλεκτρισμὸν πατριωτισμοῦ διέχυσεν ἢ ἐν Κρήτῃ κατάστασις. — Ἄπας ὁ Τουρκικὸς στρατὸς τῆς Ἡπείρου ἀνέρχεται εἰς τέσσαρας χιλιάδας μόνον. Σήμερον ἦλθεν ἔναντι ἐν Τουρκικὸν τάγμα. Αὔριον ἀναμένεται ἕτερον. Οἱ Τοῦρκοι ἐτοποθέτησαν σήμερον ἐν ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ σταθμοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. — Τέσσαρα ἀκόμη προσπαθοῦν νὰ τοποθετήσωσιν ἔναντι τῆς Ἄρτης. Τοῦρκοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ τὴν ἡμέραν ἐπιθεωροῦν τὴν γραμμὴν τῆς Ἄρτης.

×

Ἡ αὐτή. — Βερολίνον 8 Φεβρουαρίου. (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Σκρίπ» διὰ Κερκύρας). — Εἰς τοὺς κυβερνητικούς κύκλους ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ παρέμβασις τῶν Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ θὰ ἐπιτύχῃ. Ἡ στάσις τῆς Ρωσσίας δὲν ἦτο δεδηλωμένη μέχρις ἐσχάτων. Τουναντίον ἡ Ἀγγλία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν τῶν ὑψηλῶν ἐν Ἑλλάδι κύκλων. Σπουδαίως πιστεύεται ἐνταῦθα ὅτι ἡ Κρήτη ἐπὶ τέλους θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

×

Ἡ «Ἐστία». — Λόγοι Βασιλικοὶ ἐκκοινολογήθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου τύπου, καθιεροῦντες τὴν περὶ τῆς Κρήτης ἀπόφασιν, καὶ χριόντες αὐτὴν εἰς ἀπαρξάλευτον ἰδεῶδες, κυριαρχοῦν πασῶν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τοῖς πρώτοις. — Οἱ βασιλικοὶ οὗτοι λόγοι σαφῶς διατυποῦσιν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ τὸ ἔθνος ὅλον συνησθάνετο, ἀνησυχοῦν καὶ ἀσχάλλον ἐπὶ τῷ ὅτι ἐβράδυνε τόσον ἡ στιγμή καθ' ἣν ἐμπραγματώσῃ ἤθελεν ἀποδείξει τὰ αἰσθητά αὐτοῦ. — Ἡ συνάντησις τῆς ἐθνικῆς μετὰ τῆς βασιλικῆς ψυχῆς ἐν ὄρα τοιαύτῃ, πληροῦ ἀγαλλιᾶσεως τὸ Ἑλληνικόν, πρώτιστα δὲ πάντων τοὺς ἀρχῆθεν σκοπὸν πάτης ἐργασίας αὐτῶν τάξαντας τὴν ἐπίτευξιν τῶν πανελληνίων πόθων....

×

Τὸ «Ἐμπρός». — ... Ἀπέφυγε λέγουν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡρνήθη ἡ Ἰταλία τοῦ κωμικοτραγικοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας τὴν πρότασιν περὶ ἀποκλεισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἠνωμένοι ἀλλὰ καὶ ἐπιμένοντες τί δύνανται νὰ κατορθώσωσι ἐναντίον ἔθνους ἀποφασισμένου νὰ ἀποθάνῃ μᾶλλον ἢ νὰ ὑποχωρήτῃ; Εἶνε ἀξιοθαύμαστος ἀληθῶς ἡ ἐξέγερσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τοῦτο. Ὅτι τὴν στιγμήν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου δὲν ὑπάρχει οὔτε εἷ, Ἑλλην ἔχων ἀντίθετον γνώμην πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ὅλου ἔθνους.

×

Ἡ αὐτή. — Ὑπάρχει Ἑλλήν τὴν ὄραν αὐτὴν ὅστις δὲν ἐπιδοκιμαζοῖ ὀλοφύχως τὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς κυβερ-

νήσεως ; Ὑπάρχει Ἕλληνας οἷσι δὲν εἶνε σύμφωνος πρὸς ἐξακο-
λοῦθησιν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ μέχρις ἐσχάτων ; Τὴν πολιτικὴν λοι-
πὸν καὶ τὴν συμφωνίαν ταύτην θὰ ἐνισχύσῃ τὸ σημερινὸν συλλα-
λητήριο, ὁμοῦ μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ λαοῦ πρὸς πάντας ἐκείνους οἵτινες ὕψωσαν φωνήν, ἢ ὅπως δὴ-
ποτε ὑπερεμάχησαν ἐν τῇ ξένη τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων....

×

Ἡ αὐτή. — Πλήρης εὐσταθείας καὶ ἀποφάσεως ἡ Α. Μεγαλει-
ότης ὁ Βασιλεὺς ἐξηκολούθει καὶ χθὲς δίδων διαταγὰς πρὸς τοὺς
ἀρμοδίους ὑπουργοὺς περὶ τῶν ἐν τοῖς συνόροις μετασταθμεύσεων
καὶ τῶν ἐν Κρήτῃ κινήσεων τοῦ Στρατοῦ. — Αἱ διαταγαὶ πρὸς τὸν
κ. Βάσον συναψίζονται εἰς τοῦτο περίπου ὡς λέγεται : Οὐχὶ μόνον
ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν νῆτον, ἀλλ' οὔτε νὰ
ὑποχωρήσῃ κατὰ ἐν ἔστω βῆμα καὶ ἂν ἀκόμη αἱ Δυνάμεις τὸν
δικτάξουν πρὸς τοῦτο. — Διεδίδετο μάλιστα, ὅτι, μεταξὺ τῶν δια-
ταγῶν αἵτινες ἐδόθησαν εἰς τὸν κ. Βάσον χθὲς, ἦτο καὶ διαταγὴ
ὅπως προχωρήσῃ ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς ὑπὸ τῶν ἀγγεμάτων κατε-
χομένης, χωρὶς ὅμως νὰ κτυπήσῃ, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ προκαλέσῃ
ἐπιθεσίαν. — Δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ γνωρίζῃ κανεὶς κατὰ πόσον εἶνε
ἀληθὴς ἡ διάδοσις αὕτη. Δὲν δύναται ὅμως ν' ἀρνηθῇ κανεὶς ὅτι
τὸ σχέδιον τοῦτο εἶνε πολὺ εὐφυές.

×

Ἡ αὐτή. — Πληροφόροίμεθα ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἔλαβε
χθὲς τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης ἀπὸ μέρους τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς
Αὐστρίας μὲ τὰς ἐξῆς δύο λέξεις : «Σὰς συγχαίρω». — Εἰκάζεται
ὅτι τὸ ναυάγιον τῶν καταπιεστικῶν μέτρων ἀποτελεῖ τὴν πλή-
ρη ἐπιτυχίαν τῆς ἐνώσεως.

ΤΗΝ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφ' ἡμερῆς. — Τῆς Εὐρώπης ὀλοκλήρου τὸ ἐν τῇ
Κρήτῃ ἀνήκουστον πραξικόπημα εὐρίσκει ἡμᾶς σταθερωτέρους ἐν
τῇ ἐθνικῇ ἀποφάσει, ἀφρωτέρους πρὸ τῶν ἐπικειμένων δειῶν.
Τὸ ἔθνος ὀλόκληρον μίαν ἔχει στερεὰν ἀπόφασιν, ν' ἀναρρίψῃ

τὸν περὶ τῶν ὄλων κῦβον. Ἐὰν οἱ προστάται τῆς Ἡμισελήνου ἰσχυροὶ τῆς γῆς Χριστιανοὶ ἐπίστευσαν, ὅτι ἐξολοθρεύοντες μίαν δρᾶκα Κρητῶν ἱπαναττατῶν, γενναίων τῆς ἐλευθερίας προμάχων, δύνανται νὰ καταπνίξωσι τὴν ἐκραγεῖσαν ἐξέγερσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπατῶνται. — Τὰς τύχας καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου συμμερίζεται σύμπαν τὸ Γένος, περὶ δὲ τὸν Βασιλέα Γεώργιον συσσωματοῦται τὸ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλληνικόν, αὐτὸν ἀναγνωρίζον ὡς μόνον ἀρχηγόν του καὶ Τοῦτου τὰς ἀνδρικός καὶ ἀσαλεύτους ἀποφάσεις ἐπευφημοῦν, ἔτοιμον εἰς πᾶσαν θυσίαν. — Ἐὰν οἱ διαθέτοντες Στόλους καὶ ὀβίδας ἤλπισαν, ὅτι δι' αὐτῶν θὰ καταπνίξουσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὴν νέαν ἀνάστασιν, θ' ἀναγνωρίσουσι ταχέως ὅτι ἡ ὁμοφωνία τῶν εἶνε ἀνίσχυρος νὰ κατασβέσῃ τὴν πυρκαϊάν, ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε ἀποποασισμένος ν' ἀνάψῃ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀκράδαντον ἀπόφασιν νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἐθνικὰ τῆς δίκαια ἢ νὰ ἐκλείψῃ τέλεον ἀπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χάρτου.

×

Ἡ αὐτή. — ... Τὰ Χανία, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν ξένων ἀγνημάτων, διατελοῦσιν ὑπὸ διεθνή προστασίαν καὶ θεωροῦνται ἕδαφος οὐδέτερον μέχρις ἀκτίνος ἐξ χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ φρουρίου τῶν. Ἐντὸς τοῦ χώρου τούτου δὲν ἐπιτρέπονται πολεμικαὶ ἐνέργειαι, ἠπειλήθη δὲ ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς διὰ κοινῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐπιθέσεως ἂν μὴ σεβασθῇ τὴν ἐπιβεβλημένην καὶ προστατευομένην παρ' αὐτῶν οὐδετερότητα. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χώρου αὐτοῦ καὶ τοῦ φρουρίου, τοῦ προστατευομένου ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, ἀφίνονται νὰ ἐξορμῶσι πᾶνοπλοι μετὰ τηλεβόλων καὶ λυσσῶντες οἱ Τουρκοκρητικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται τοῦ Σουλτάνου ἐναντίον τῶν πέραν τῆς οὐδετέρας ἀκτίνος κατασκευασμένων Ἑλληνῶν· ὅταν δὲ, μετὰ τὴν σύγκρουσιν, ἠττώμενοι, τρέπωνται εἰς φυγὴν καὶ σαρόνωνται ἐπὶ τῆς πεδιάδος, εὐρίσκουν πάλιν ἀνοικτὰς τὰς πύλας τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἐπίσημου Εὐρώπης φρουρίων καὶ ἐντὸς αὐτῶν σώζονται, σκεπόμενοι ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων! . . Διὰ ν' ἀναπαυθῶσι, νὰ ἐνιχυθῶσι νὰ ἀναθαρρήσωσι, νὰ ἐφοδιασθῶσι καλλίτερον καὶ μὲ λύσσαν ἠδύνημένην νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν πέραν τῆς οὐδετέρας ζώνης Ἑλ-

λήνων. — Τοῦτο δὲν λέγεται οὐδετερότης, τοῦτο δὲν εἶνε προστασία ἀμερόληπτος· τοῦτο εἶνε ἀτιμία ἀνατρέπουσα ὅλον τὸ δίκαιον τοῦ πωλέμου· τοῦτο εἶνε φανερά συμμαχία καὶ σύμπραξις τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων μετὰ τῶν Τούρκων δολοφόνων, μετὰ τῶν σραγέων τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τῶν ἐμπρηστῶν καὶ ληστῶν τῆς Κρήτης, ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἀμυνομένων ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας των, ἀμυνομένων ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν των, τῶν θυμάτων τοῦ Τούρκου, τὰ ὅποια χθὲς ἡ Εὐρώπη ἐθρήνει. — Καὶ δὲν σταματᾷ εἰς τὴν προστασίαν καὶ τὴν περίθαλψιν τοῦ συρφετοῦ τῶν Τούρκων πολεμιστῶν ἢ συμμαχία αὕτη τῆς ἐπισήμου Εὐρώπης μὲ τὸν Σουλτάνον, προβαίνει καὶ περαιτέρω· οἱ Χριστιανοὶ ἐπαναστάτῃ προδοτικῶς κκνονιοβολοῦνται ἀπὸ τὰ πλοῖα τῶν Δυνάμεων, καὶ τὰ φορητὰ τὰ κομίζοντα εἰς αὐτοὺς τροφὰς καὶ ἐφόδια συλλαμβάνονται καὶ δεσμεύονται. — Ὁ πόλεμος τῆς Εὐρώπης, ὑποστηριζούσης τὴν Τουρκίαν, ἐναντίον τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος, εἶνε νῦν κεκηρυγμένος. Ἐστω τὸν πόλεμον αὐτὸν τὸν δεχόμεθα καὶ θὰ τὸν διεξαγάγωμεν μόνον ἐναντίον ὅλων, ἔχοντες ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δίκαιον καὶ τὰς συμπαθείας τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης.....

×

Ἡ αὐτή. —.... Αἱ σφαῖραι τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων ἦσαν ὀβίδες μὲ γόμωσιν μυδραλλιοδόλον, αἵτινες προῖξενησαν σημαντικὰς ζημίας εἰς τοὺς Χριστιανούς. — Δις ἡ Ἑλληνικὴ σημαία βληθεῖσα ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν ριπτομένων ὑπὸ τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων ἔπεσε κατὰ γῆς, καὶ δις οἱ ἡρωϊκοὶ Κρήτες τὴν ἀνεπέτασαν ἐκ νέου ζητωκραυγάζαντες.

×

Ἡ αὐτή. — Χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον τηλεγράφημα ἐκ Λαρίσσης ἀνήγγειλεν, ὅτι κινήσεις σώματος Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ χιλίων περίπου ἀνδρῶν παρετηροῦντο ὅπισθεν τοῦ ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς σταθμοῦ Δρεπάνι, καὶ ἐπιστεῦτο ὅτι μετὰ τῶν σταθμῶν Δρεπανίου καὶ Ρουπακίου θὰ ἐγένετο εἰσβολή. Ἐπὶ τῆ εἰδήσει ταύτῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρέμεινε συνεργαζόμενος μετὰ

τοῦ ὑπασιπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Ι. Πικραδικμαντοπούλου μέχρι τῆς 4ης πρωινῆς ὥρας. — Τὸ ληφθὲν τηλεγράφημα ἀνήγγειλε συγχρόνως, ὅτι ὁ στρατηγὸς κ. Μακρῆς ἔλαβε πάντα τὰ κατὰ-λληλα μέτρα ἐνισχύσας πάντας τοὺς σταθμοὺς, ὅπως ἀποκρούσῃ ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν. Καὶ ἡ Κυβέρνησις διὰ νέων διαταγῶν ἐνίσχυσε τὸν Ἀρχηγὸν Λαρίσσης εἰς τὴν λήψιν καταλλήλων μέτρων.

×

Ἡ αὐτὴ. — Μετὰ πολλῆς πικρίας ἐσχολίασεν ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων τὴν εἰδήσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων εἰς Κρήτην. — Χαρακτηρίζει τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀγνώμονα πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ συνάμα ὡς ἥμισυ συνετήν. — Καὶ εὐρίσκει μὲν δικαιολογημένην τὴν στάσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ παραφερομένου ἐκ τῶν ἀδελφικῶν πρὸς τοὺς Κρήτας αἰσθημάτων, δὲν ἐπερίμενεν ὅμως παρομοίαν πολιτικὴν παραφοράς καὶ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐρχεται νὰ ὑπομνήτῃ τὰς πρὸς τοὺς πιστωτάς της ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους. — Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Βασιλεῖα Γεώργιον, ἡ στάσις αὐτοῦ εὐρίσκεται εἰς τοιαύτην ἀντίθεσιν πρὸς ὅλον τὸ παρελθὸν τοῦ συνετοῦ καὶ σοφοῦ τούτου μονάρχου, ὥστε ἀναγκάζεται τις καὶ ἄκων ν' ἀναζητήσῃ τὰ αἴτια τῆς στάσεως ταύτης εἴτε εἰς παρεννόησιν τινα προελθοῦσαν ἐξ ἀσυνέτου γλώσσης τίς εἶδε τίνος, εἴτε εἰς τοὺς φόβους κινδύνου τοῦ Στέμματος του...

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — ... Ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἤδη κατήρτισε κ' ἐπαγίωσε δι' ἑαυτὸν ὄχι μόνον Ἑλληνικὴν, ἀλλὰ καὶ Εὐρωπαϊκὴν ἱστορίαν. Ἦτο βουλή τῆς Προνοίας, ἦτο βουλή τῆς Ἱστορίας, ἦτο βουλή τῆς Ἐθνογραφικῆς ψυχολογίας, βουλή αὐτῆς τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ, παρὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων νὰ προκύψῃ ἀστράπτουσα ἢ πρώτη ἔμπρακτος διαμαρτύρησις κατὰ τοῦ Διπλωματικοῦ ἐγώγιμῳ τῶν τελευταίων ἐτῶν, τοῦ προσπαθοῦντος νὰ σώσῃ τὰ μὴ σωζόμενα, τοῦ ἐπιτρέποντος τὰ θηρία νὰ κατασφάζουν τοὺς ἐργατικὸς βόας, τοῦ κάμνοντος πλάτες εἰς τοὺς αἰμοχαρεῖς κηφήνας τῶν Τεκέδων καὶ τῶν Δζαμίων νὰ ἐξολοθρεύουν τὰς ἐργατικὰς μελίσσας τῆς

παραγωγῆς καὶ τῆς προόδου ! Ἡ πρώτη αὐτὴ διαμαρτύρησις ἔγεινεν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνισμοῦ

×

Ἡ αὐτή. — Μεγίστην ἐντύπωσιν καὶ ἐδῶ εἰς τοὺς ἐπιστήμους διπλωματικούς κύκλους καὶ εἰς τὰς ἐν Εὐρώπῃ Κυβερνήσεις των ἔκαμεν ἡ τόσο ἀνδρική ἀνάμιξις τοῦ Βασιλέως μας εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁποῦ Αὐτὸς ἀνέλαβεν. Ἐλέγετο χθές ὅτι εἰς ἰδιαιτέραν ὁμιλίαν δύο διπλωματῶν, ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ μεσολάθησις ὑπὸ δυσμενεῖς πάντοτε προήλθε συνθήκας, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν προκειμένου περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ τῆς δράσεως τοῦ Βασιλέως εἶπεν : — « Ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐνεργὸς δράσις σπανίως δίδει σημεῖα ζωῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ εὐθετώτερον χρόνον ἐνεργείας, ἐὰν ἀληθῶς ἤθελε γὰ φανῆ χρήσιμος εἰς τὸ Ἔθνος του. Εἰς τὸ πρόσωπον δὲ καὶ τὴν πρωτοβουλίαν Αὐτοῦ καὶ μόνον ὀφείλονται αἱ χαλαραὶ τῶν Δυνάμεων διαμαρτυρίαι, αἱ ὁποῖαι εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἤθελον ὑπερβῆ πᾶν μέτρον, καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς αἰτία πολέμου καὶ ἤθελον ἐπιφέρει ἴσως νέον ἀποκλεισμόν. »

×

Ἡ αὐτή. — Οἱ λόγοι τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ χθεςινὸν συλλαλητήριον. — « Ἐκπληροῦτε ὀντως ἀληθινὴν ἐντολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἣν σαφῶς γνωρίζω καὶ ἄς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πρὸς με αἰσθημάτων σας. — Ὁ Ἵψιστος ἄς σκέπη τὴν ἡγαπητὴν πατρίδα καὶ ἄς κρατῆν τὰς κοινὰς προσταθείας διὰ τὸ Ἔθνος ! » . . .

. Ἀλλὰ μόλις ἡ ἀνθρωποπλήμυρκα ἐκείνη κτερχομένη τὴν ὁδὸν Σταδίου εὐρέθη κάτωθεν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐστάθη καὶ ζητωκραυγάζουσα καὶ χειροκροτοῦσα ἐζήτη νὰ ἴδῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὁ ὁποῖος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰργάζετο εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτοῦ γραφεῖον. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξήλθεν εἰς τὸ γνωστὸν ἀνδρῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐκεῖθεν συχὰ δικαιοπτόμενος ὑπὸ ἐπευφημιῶν διὰ φωνῆς ἰσχυ-

ρὰς εἶπε :—«Εἶνε ἱερὰ ἡ ἐντολὴ, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐκπληροῦμεν. Εἶνε ἡ ἐντολὴ τὴν ὁποίαν αἱ προηγούμεναι γενεαὶ μᾶς παρέδωκαν καὶ τὴν ὁποίαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν θὰ παραδώσωμεν.—Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἔθνους ἵσταται ὁ Βασιλεὺς, παρ' αὐτῷ δὲ ἐκεῖνοι οὗς οἱ Συνταγματικοὶ τύποι ἔταξαν, καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ Ἔθος.—Εὐλογημένη ἡ ὥρα καθ' ἣν πάντες σύσσωμοι ὡς μία ἰδέα, ὡς μία θέλησις ἐκδηλοῦτε τὰ αἰσθήματά σας. Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη προερχομένη ἀπὸ τὸν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμὸν ἀποτελεῖ ἀκριβῶς τὴν δύναμιν τοῦ ἀσθενοῦς Ἑλληνικοῦ κράτους.—Ἄς ὑψώσωμεν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Ὑψίστον καὶ ἄς εὐχρηθῶμεν αὐτῷ νὰ εὐλογήσῃ τὴν φυλὴν, ἣτις ἀποτελεῖ τὸν περιούσιον αὐτοῦ λαόν, καὶ κρατύνῃ τὰς προσπάθειάς ἡμῶν....

.....Ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς : —«Χαίρων διὰ τὰ ἐκδηλούμενα αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ ἐμμείνω εἰς τὴν διαχαραχθεῖσαν ὁδὸν ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος, ὑπὲρ οὗ εἶνε ἐκπεφρασμένη ἡ κοινὴ τῆς Εὐρώπης γνώμη».....

×

Ἡ αὐτή.—.....Ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος, ὁ πρὶν ἡμιῶν μὲ οἴκτον περὶ τῆς Ἑλλάδος, θαυμάζει τώρα τὴν τόλμην τῆς καὶ ἀναγνωρίζει τὴν μεγάλην δύναμίν τῆς. — Καὶ ὁ Βασιλεὺς, τὴν ὁποῖον ἐχαρακτήριζαν πρὸ μηνῶν ὡς διαιτώμενον Βασιλικῶς ἀλλοθῆν καὶ Βασιλικῶς πολιτευόμενον, παρίσταται ὄχι μόνον Ἀρχηγὸς Ἔθνους ἀποφασιστικὸς καὶ ριψοκίνδυνος, ἀλλὰ καὶ διπλωμάτης οἰζύνου, ὅσον δὲν ἐφάνησαν οἱ πολιτικοὶ τῆς Εὐρώπης. Τοῦ κύρους αὐτοῦ τοῦ ἠθικοῦ εἶχε πρὸ πάντων ἀνάγκη ὁ Ἑλληνισμὸς.....

×

Τὸ «Ἄστυ».—.....Ἀκούετε τὸν Βασιλέα τῆς πατρίδος σας; — Ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν του, ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτῶν ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου τοῦ τυραννοῦμένου ἔθνους κατέρχεται μετὰ τοῦ λαοῦ Του εἰς τὸν ἀγῶνα, ἵνα διεκδικήσῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος.—Εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα κντερχόμεθα. Τὴν

ἔκβασιν τοῦ ἀναθέτομεν εἰς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ θάρρος, τὴν ἀπόρασιν καὶ τὴν ἐθελουσίαν περιμένομεν παρ' ἡμῶν αὐτῶν. Μὴ λησμονῶμεν δὲ πρὸ παντός, ὅτι τὸ παράδειγμα ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Βασιλεὺς, ὅτι ὅπως αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ σωτὴρ ἡμῶν εἰς τὰς ζοφερὰς στιγμὰς, καθ' ἃς διεκινδύνευσε πάλιν τῆς Ἑλλάδος ἡ τιμὴ καὶ τὸ μέλλον διὰ παντός ἕως, τοιοῦτοτρόπως εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ μείνωμεν προσκεκολλημένοι εἰς ἡμέρας θριάμβων καὶ εἰς ἡμέρας δοκιμασιῶν. — Τὸ μέγα ἔργον μόλις ἤρχισε καὶ θὰ βραδύνη ἕως νὰ τελειώσῃ. Ἄλλ' ἐν τῇ ἀπεριόριστῃ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀφοσιώσει, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι καμμία πικρία, καμμία δοκιμασία, καμμία συμφορὰ δὲν πρέπει νὰ χαλαρώσῃ τοὺς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐνοῦντας τὸ Ἔθνος δεσμούς, ἃς χωρήσωμεν ἐπὶ τὰ πρόσω μετὰ κερτερίας τόσης εἰς τοὺς ἀγῶνας, μεθ' ὧν καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰς φαιδρὰς τῶν ἐλπίδων μας ἡμέρας.

×

Ἡ αὐτή. — Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας, τὰς ὁποίας μετέδωκεν ἡμῖν πρόσωπον ἀξιοπίστον, ἐλθὼν ἐξ Ἑλασσῶνος, ὁ καθ' ὅλην τὴν μεθόριον γραμμὴν Τουρκικὸς στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 5,500, κακῶς συντηρούμενους καὶ μισθοδοτούμενους. Φόδος ἀπερίγραπτος κατέχει αὐτοὺς μήπως εἰσβάλωσι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλασσῶνα. Αἱ Ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ διανέμουσιν ὄπλα ἀφειδῶς εἰς τοὺς δυναμένους νὰ φέρωσι τοιαῦτα.

×

Ἡ αὐτή. — Καθ' ἣν ὥραν λαμβάνομεν τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας περὶ τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐπαναστατῶν, εἶνε τόσον ἀργά, ὥστε δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ τὸ συνοδεύσωμεν μὲ κανέν σχόλιον. — Ἡ Εὐρώπη, ἐβδομήκοντα ἔτη μετὰ τὸ Νταυρῖνον, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ τὸ Ἀντιναυρῖνον τῆς. Στόλοι χριστιανικῶν Δυνάμεων ἐκανονιοβόλησαν Χριστιανούς. Ὅβιδες ριφθεῖται ἀπὸ θωρηκτικῶν χριστιανικῶν Δυνάμεων ἐφόνευσαν χριστιανούς. Ἡ σκαῖα, ἡ βάνανσος, ἡ ἄτιμος βία ἐξέσκηθη κατὰ τῆς χριστιανοσύνης. Οἱ Εὐρωπαῖοι, ἠνωμένοι καὶ σύμφωνοι, συνεμάχησαν μὲ τοὺς Τούρκους διὰ νὰ κα-

ταπνίζουεν ἀμίχτι τὸν ἀγῶνα χριστιανικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. — Ἄς χειροκροτήσωσιν οἱ λαοὶ τὸ ἐπαίσχυντον θέαμα! — Ἄς ἀνευφημήσῃ ὁ πολιτισμὸς τὸ ἔργον τῶν ἠνωμένων στόλων ἐν Χανίοις! — Ἄς λήξῃ ὁ αἰὼν τῶν φῶτων καταυγαζόμενος ἀπὸ τὴν ἀπαισίαν λάμπιν τῶν τηλεβόλων τῶν Χριστιανικῶν στόλων, διευθυνομένων κατὰ Χριστιανῶν, ζητούντων ἐλευθερίαν.

×

Τὸ «Σκορίπ».— Ἡ εἰδήσις τῆς μάχης τῶν Χανίων ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας τὴν 2ην περίπου μ. μ. ὥραν διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Βάσου. Ὁ κόσμος τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤτο ὄλος ἀπησχολημένος εἰς τὸ διοργανούμενον συλλαλητήριον καὶ διὰ τοῦτο μόλις μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ ἡ εἰδήσις ἐκοινολογήθη εἰς τὴν πόλιν. Αὐτοστιγμὴ ἡ πρωτεύουσα μετέβαλεν ὄψιν ἅμα ὡς ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς καταστρεπτικωτάτης ταύτης διὰ τὸν Ὀθωμανικὸν στρατὸν μάχης, ὅμιλοι ἐσχηματίσθησαν εἰς τὰς πλατείας ζωηρῶς συζητούντων ἀνθρώπων, καὶ πρόχειρα μικρὰ συλλαλητήρια διωργανώθησαν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος καὶ εἰς τὰ Χαυτεῖα. Περί τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, εἰς τὰς ὁδοὺς, τὰ καφενεῖα, τὰς πλατείας, παντοῦ, δὲν ἤκουε κανεὶς εἰμὴ τὴν φράσιν τοὺς ἔσ α ρ ὼ σ α μ ε, τὴν ἀμίμητον δηλαδὴ φράσιν μετὰ τὴν ὁποῖαν ὁ κ. Βάσος ἐν τῇ ἐκθέσει του ἐχαρακτήριζε ζωντανότατα τὰ ἀποτελέσματα τῆς συναφθείσης μάχης τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ τοῦ ἐπιχειρήσαντος ἔξοδον.

×

Ἡ «Ἐστία».—... Ἄλλὰ μετὰ πόνου ρηγνύομεν κραυγὴν παρρημίσεως πρὸς ἀποφάσεις γενναίας, τὰς μόνας σήμερον ἐξασφαλιζούσας γενναίους καρπούς. — Διότι οἱ ἰθύνοντες τὰ τῆς τύχης τοῦ Γένους σήμερον δέον εἰς τοῦτο νὰ προσέξωσι καλῶς. Ὅτι ὑποχώρησις ἡ ὁποία θὰ ἔθαπτε τὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ ἦτο μόνον τὸ νὰ ἄρωμεν ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἐπράξαμεν, τὸ νὰ ἀποσύρωμεν ἐκ τῆς αἵματοποτισμένης Κρήτης τὸν ἥρωικὸν ἡμῶν στρατὸν, ἀλλ' ὑποχώρησις ἐξ ἴσου καταστρεπτικὴ, ἐξ ἴσου ὀλεθρία, τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ἐξ ἴσου προδοτικὴ θὰ ἦτο καὶ ἡ παράλειψις τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ ἀπαραίτητον συμ-

πλήρωμα εκείνων, τὰ ὅποια ἤδη ἐτολμήσαμεν, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ἔκβασις τοῦ ἀγῶνος δύναται, ὃ μὴ γένοιτο, νὰ ἀποβῇ ὀλεθρία. Δὲν θέλομεν νὰ ἐκταθῶμεν περισσότερο, διότι ἐννοούμεθα τοῦλάχιστον ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ στρατιωτικὰ ἡμῶν ἐν Κρήτῃ ἐγχειρήματα, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ.....

... Ἀπέναντι τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπεβάλλοντο εἰς τὴν κυβέρνησιν ἡμῶν σαφῆ καὶ ἀνεπίδεντα ἀναβολῆς καθήκοντα. Νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τηλεγραφικῶς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν πρὸς τὰς Κυβερνήσεις αὐτῶν, κατὰ τῆς τοιαύτης μονομεροῦς ἐφαρμογῆς τῆς ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν φρουρῶν ὑπὸ τῆς ἡνωμένης Εὐρώπης ἀπορροούσης οὐδετερότητος, νὰ δηλωθῇ δὲ σαφῶς, ὅτι, εἰς πρώτην ἐπίθεσιν τῶν ἐκτὸς τῆς ἐξουδετερωθείσης ἐκτάσεως Τουρκικῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει θεωρήσει ἀρθεῖσαν τὴν ἐξουδετέρωσιν αὐτῶν, ὃ δὲ ἡμέτερος στρατὸς θέλει εἶσθαι διατεταγμένος νὰ χωρήσῃ ἐμπρὸς καὶ ὁ στόλος νὰ ἐνεργήσῃ ἀπὸ τῆς θκλάσσης.....

×

Ἡ αὐτή. — ... Δέον νὰ καταρτισθῇ ἀπὸ τῆς σήμερον γραφεῖον τῆς Ἑνώσεως τοῦ τύπου, ἀπαύστως ἐργαζόμενον πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν.....

... Πρέπει νὰ ἀκούσουν οἱ λαοὶ ὅτι ἡ ἡνωμένη Εὐρώπη παρασκευάζει νέον Ναυαρένιον εἰς βάρος τοῦ Σταυροῦ, τῆς ἐλευθερίας, τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ταφῇ μετὰ τῆς Κρήτης ὑπὸ τὸν ἄγριον πόλεμον τῆς ἡνωμένης Εὐρώπης. — Δέον ὑπερτάτη ἀγωνίας κραυγὴ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ στήθους ἡμῶν, ἐπικαλουμένων τὴν ἀφύπνισιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ τῆς Εὐρώπης. — Διὰ τὸ τοιοῦτον ἔργον τοῦ τύπου δὲν θὰ λείψουν ἄμεσοι ἔρανοι τοῦ κράτους, τῶν πατριωτικῶν σωματείων, τῶν ἰδιωτῶν. — Καταθέτω διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τούτου Ἑνώσεως τοῦ τύπου πενιχρὰν εἰσφορὰν δραχμῶν διακοσίων.

Φαίαιξ

×

Τὸ «Ἐμπρός». — ... Ἀπὸς καὶ Βασιλεῖα τὴν αὐτὴν συγκίνησιν ᾗσθάνθησαν ὅταν εἰς τὰς κραυγὰς τῆς Κρήτης ἡ Εὐρώπη.

ἡ δημιουργὸς τῆς καταστάσεως ἵστατο θεωμένη τοὺς κακου-
 γούντας Τούρκους. Δὲν ὑπῆρχεν ὁμοφωνία ὅταν ἐπρόκειτο νὰ σώ-
 σωσι τοὺς Χριστιανοὺς σφαζομένους. Ἦδη ἀπετελέσθη ὁμοφωνία
 ὁπότε θέλουσι νὰ τοὺς ἐπαναφέρωσιν ὑπὸ τὸν ζυγόν. Ἀλλὰ τὴν
 στιγμὴν ταύτην, ἐν τῇ ὁμοφωνίᾳ καὶ ἀκλονήτῳ ἀποφάσει αὐτῶν,
 λαὸς καὶ Βασιλεία περιφρονοῦσιν ἄλλας τὰς ἀπειλάς τῆς Εὐρώπης.
 Διότι εἶνε πεπεισμένοι ὅτι τὸ ψεῦδος ὑπερ τὰς περικαλύπτει εἶνε
 ἀνίκανον νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν πραγματοποιήσῃν τόσον ἱεροῦ
 σκοποῦ ὅσον ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κρήτης.

×

Ἡ αὐτή.—...Ἀλλ' ἐὰν ὁ Βασιλεὺς, βαίων πρὸς τὸν τρα-
 χὺν τοῦτον δρόμον ἀντὶ θυμοειδοῦς ἵππου αἰσθάνεται ὅτι ἱππεύει
 παράλυτον ἡμίονον, ὅστις ἵσταται καθ' ἐκάστην στιγμὴν, ἢ τὸν
 ὅποιον ὠθεῖ διὰ τῆς ράβδου, εἶνε προτιμότερον μυριάκις νὰ τὸν
 ἀφήσῃ εἰς τὴν ὁδόν. Ἐὰν τὰ μέσα πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα τῆς
 περιστάσεως, πολὺ περισσότερον ἀνάλογος πρὸς τὴν περίστασιν
 πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἡ Κυβέρνησις. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν οὐδεὶς Ἕλληνας
 ἔχει γνώμην ἀντίθετον πρὸς τὴν ἰδικήν Του. Πᾶς, ὅτι πράττει
 εἶνε καλῶς πεπραγμένον, ἐφ' ὅσον τείνει εὐθύτερον πρὸς τὸν σκο-
 πὸν πρὸς τὸν ὅποιον ἀποβλέπομεν ὅλοι. Τὸ ἔθνος δὲν ἐζήτησεν
 ἀπὸ τὸν Βασιλέα νὰ νικήσῃ ἀλλὰ νὰ τολμήσῃ. **Τὴν δὲ τόλμην
 Του ὡς ἀποδείξῃ ἀρχόμενος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας μάλ-
 λον ἢ ἀπὸ τὴν Κρήτην.** Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἔχῃ λόγον νὰ
 κρατῇ καπνίζοντα τὰ πολεμικὰ καὶ ἀπροσκλητῶς τὰς δύο ἡλικίας
 πρὸς κοινὴν ἀδημονίαν, ἃς μείνῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα. Ἀλλ' ἐὰν
 πράττῃ τοῦτο ἐνδίδουσα εἰς τὸν διστακτικὸν καὶ παλίμβουλον χα-
 ρακτῆρα τοῦκ. Πρωθυπουργοῦ, ἐν λάκτισμα φθάνει. Διότι τὴν ὥραν
 ταύτην, ἐὰν ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης αἰσθάνεται συμπάθειαν
 πρὸς τὸ δίκαιόν μας, τὴν αἰσθάνεται διὰ τὴν τόλμην μὲ τὴν ὁποίαν
 τὸ ὑπερασπιζόμεν, καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ἀδράνειαν μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κ.
 Δηλιγιάννης τὸ ἀφίνει νὰ σκαπίζῃ.

ΤΗΝ 11 ΦΕΒΡΟΥ ΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». —..... Κατὰ τὸ προχθεσινὸν πάνδημο

συλλαλητήριον ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἐκπροσω-
πῶν σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἐδήλωσεν εἰς τὸν Βασιλέα του
ὅτι εἶνε πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν αἵματος καὶ χρήματος. — Εἰς
τὴν δήλωσιν αὐτὴν οὐδὲν ἔχει νὰ προσθήσῃ πλέον ὁ λαὸς ὁ Ἑλ-
ληνικός· ἡ ἀπόφασίς του εἶνε νὰ διεξαγάγῃ μέχρις ἐσχά-
των τὸν ἀρξάμενον ἐθνικὸν ἀγῶνα, μὴ ὀπισθοδρο-
μῶν πρὸ οἴων δύποτε κωλυμάτων· οἱ ἀποφασισμένοι
δὲν πρέπει νὰ ταράσσωνται οὔτε νὰ παραφέρωνται· οὐδὲ προτή-
κει αὐτοῖς ἡ συχνὴ ἐπανάληψις τῆς υπερτάτης δηλώσεώς των.
Ἡρεμία λοιπὸν, ἐμπνεομένη ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύ-
νης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἔθνους, τὸν προῖ-
στάμενον ἐν τῷ χαλεπῷ ἀγῶνι, καὶ ἀξιοπρέπεια πείθουσιν ὅτι
ἀνδρική καὶ ἀμετάκλητος εἶνε ἡ εἰλημμένη παρ' ἡμῶν ἀπό-
φασις.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἀλλὰ σήμερον, ὅποτε τὸ Ἔθνος σύμπαν
καὶ ἡ Βασιλεία καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς μίαν σκέψιν καὶ εἰς μίαν
ἀπόφασιν συνταυτίζονται, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ ἀνδρική εὐ-
στάθεια, ἡ ἀπαρασάλευτος ἐμμονὴ εἰς τὰς εἰλημμένας καὶ ἐκτε-
λουμένας ἀποφάσεις δύναται μόνη νὰ σώσῃ τὰ πάντα, τὴν στιγ-
μὴν ταύτην τίς ὠθεῖ τὸν ἀπαίσιον κήρυκα νὰ φωνάξῃ μεταδίδων
τὴν ἀποθάρρυνσίν του ὅτι αὐτὸ κεφάλαιον τῆς τόλμης τὸ ἐξη-
σκῆσαμεν πλέον, καὶ καιρὸς εἶνε νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῶν σκο-
πῶν τῶν Δυνάμεων καὶ περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς
Κρήτης ἀπὸ τῶν Τούρκων ; » — Τὸ κεφάλαιον τῆς τόλμης δὲν
τὸ ἐξησκῆσαμεν, οὔτε τὸ ἐξηντλήσαμεν, ἀλλὰ τὸ ἐξασκῶμεν καὶ
θὰ τὸ ἐξασκῆσωμεν μέχρις ἐσχάτων....

×

Ἡ « Ἀκρόπολις » — Καὶ τὴν πρωίαν ἔπαινες οἱ
ὑπουργοὶ ὁ εἶς μετὰ τὸν ἄλλον ἀνῆλθον εἰς τὰ Ἀνάκτορα καθῶς
καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Συνεκροτήθη δὲ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ
τὴν προεδρείαν τοῦ Βασιλέως, καθ' ὃ ἀντηλλάγησαν αἱ ἐπὶ τοῦ
γεγονότος σκέψεις τῶν ὑπουργῶν. — Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασι-
λεὺς, ἐλέχθη, ὅτι μετὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπέστειλε τη-

λεγραφήματα πρὸς τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑψηλοῦς συγγενεῖς Του, καὶ ὅτι τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα εἶχον τὴν ἔννοιαν, ὅτι, ἐὰν ἡ στάσις αὕτη τῶν Δυνάμεων ἐξακολουθήσῃ, εἶνε ἠναγκασμένοις νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ρίψῃ τὸν ὑπὲρ τῶν ὄλων κῆρον.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ «Ἥλιος» τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ εἰς ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης λίαν ἐπικίνδυνον, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν τύχην τοῦ προκατόχου αὐτοῦ Βασιλέως Ὀθωνος.....

..... Διὰ τοῦτο ἀκολουθεῖ τὸ λαϊκὸν αἶσθημα καίτοι ἀποδεικνῶσιν οἱ ὑπουργοὶ του, τρομάζοντες ἐκ τῶν δυσχερειῶν ἑνὸς πολέμου κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ μεθ' ὅλας τὰς παραστάσεις τῶν Δυνάμεων. Δις ἤδη ὑπέκυψεν εἰς τὰς παραστάσεις ταύτας, τῷ 1868 καὶ τῷ 1880.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἐξ ἄπαντος, τοῦλάχιστον κατὰ τὰ φαινόμενα καὶ τὰς φράσεις, ἡ πολιτικὴ ἦν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης φαίνεται ἀσπαζομένη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, εἶνε ἀπεχθὴς εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Ἀνάσσης. — Ἀλλὰ ποῦ τὰ γεγονότα καὶ αἱ πραγματικότητες; Πολὺ διάφορα προφανῶς ἀπὸ τὰ φαινόμενα τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα. Ὁ οὕτως καλούμενος περιορισμὸς τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦδε ἀπέβη ἀπλῶς εἰς κατάληψιν τῶν Χανίων, καὶ διατήρησιν κραταιῶν στόλων, ἔναντι τῶν ἀκτῶν, πολιτικὴ τῆς ὁποίας τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα εἶνε νὰ περιορίζῃ τὴν Τουρκίαν. Εἶναι προφανές, ὅτι, ἐὰν πράγματι αἱ Δυνάμεις ἤθελον νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀποθεύσασιν στρατεύματα, θὰ τὸ ἔπραττον. Συμπεραίνομεν ὅτι ἡ ὁρμὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων κατὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε τόσο φοβερὰ καὶ ἀπελπιστικὴ ὅσον φαίνεται. Ναι μὲν ἡ πράξις τῆς Ἑλλάδος εἶνε «ἄβουλος», καθὼς εἶπε προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὁ λόρδος Σαλισβουρή; Οὕτω καὶ ἡ ναυμαχία τοῦ Νεοκάστρου ἦτο «ἀπρόσφορος»· ἀλλὰ τὸ ἀπρόσφορον ἐκεῖνο ἤγαγεν εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου....

.... Σήμερον, καθὼς ὅλοι γνωρίζουν, μεγάλη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὑψηλῶν Δυνάμεων εἶνε ἡ ἰσχὺς τοῦ τετελεσμένου γεγονότος. Μεταβάλλει τὴν ἀβουλον πράξιν εἰς πράξιν ἣτις ἀνάγκη νὰ γείνη ἀποδεκτὴ, καὶ ἀπονέμει εἰς τὴν ἐπανάστασιν κάτι ἐκ τῆς ἀγιότητος τῆς καθιστώσης τάξεως. "Ὅ,τι λοιπὸν καὶ ἂν λέγουν ἢ πράττουν ἢ φρονοῦν αἱ Δυνάμεις, σήμερον, ἡ ἐλπίς μας εἶνε ἰσχυρὰ ὅτι πρὶν παρέλθωσι πολλαὶ ἡμέραι θ' ἀναγκασθῶσι νὰ νομιμοποιήσωσι τὸ ἀφρευκτον, ν' ἀναγνωρίσωσι τὸ πραγματικὸν καὶ νὰ κυρώσωσιν ὑπὸ μίαν ἢ ἄλλην μορφήν τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Κρήτης ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τυράννων....

×

Ἡ αὐτή. — ΚΕΡΚΥΡΑ, 10 Φεβρουαρίου. — Ἡ α' Ἐφημερὶς τῆς Φραγκοφούρης» γράφει ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν πατέρα Του, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα χωρὶς νὰ ταραχθῇ ἐκ τῆς στάσεως τῶν Δυνάμεων. — Ἡ πριγκίπισσα Μαρία ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν μέλλοντα σύζυγον αὐτῆς, τὸν Μέγαν Δούκα Γεώργιον, κατὰκρίνουσα δριμύτως τὴν φιλότουρκικὴν στάσιν τῆς Εὐρώπης.

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἡ Εὐρώπη διέπραξε προχθὲς τὸ Ἄντιναυακρινόν της. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει πρόχειρον ἐν Κρήτῃ τὸ παραδειγμα τοῦ Ἀρκαδίου, δύναται δὲ νὰ βάλῃ πῦρ εἰς τὸ βαρέλιον τῆς πυρίτιδος, ἀδιαφοροῦσα ἐντελῶς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων.

×

Ἡ αὐτή. — Κατ' ἀσφαλεῖς εἰδήσεις, ἡ ἐκπεμφθεῖσα πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κρητικῆς ἐκστρατείας κ. Βάσον πρὸςθεῖα, ἵνα τὸν εἰδοποιήτῃ, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ προχωρήσῃ ἐντὸς τῆς οὐδετέρως ζώνης, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ κτυπηθῇ ὑπὸ τοῦ στόλου τῶν Εὐρωπαϊῶν, ἔλαβε λίαν ἀξιοπρεπῆ τὴν ἀπάντησιν. — Ὁ κ. Βάσος ἀπήντησεν, ὅτι διαταγὰς συνειθίζει νὰ λαμβάνῃ μόνον ἀπὸ τὸν Βασιλέα του, ρητὰς δὲ τοιαύτας ἔχων, θὰ τὰς ἐτελέσῃ κατὰ γράμμα, ἀφῆρῶν πάντα κίνδυνον. Ἐὰν τὸ εἶδος τῶν διαταγῶν τούτων ἀπαρέσκεν εἰς τοὺς Εὐρω-

παίους, ἃς πράξωσι τὸ καθήκον των, ὅπως αὐτὸς θὰ πράξη τὸ ἰδικόν του! — Ἡ ἀπάντησις αὕτη λέγεται, ὅτι ἐξετιμῆθη δεόντως ὑπὸ τῶν ξένων ἀξιωματικῶν.

×

Ἡ αὐτὴ. — ... Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἔχασε πολὺ ἀπὸ τὴν ἐνεργητικότητά του, ἐκτὸς ἐννοεῖται καὶ τῆς σπουδαίας ἀριθμητικῆς αὐτοῦ ἑλαττώσεως, διότι ὁ ἀρχιστράτηγος Γαζή Ὀσμὰν πασσαῖς, ὁ ἥρωσ τῆς Πλευνάς, κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη δεικνύει περισσοτέραν ἀνησυχίαν καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ρόδων τοῦ κήπου του καὶ τῶν φυτῶν τοῦ θερμοκηπίου του ἢ διὰ τὴν πρόοδον τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς χώρας — Τοῦναντίον ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καίτοι μέχρις ἀστείότητος μικρὸς εἶνε καλῶς ἐξησκημένος καὶ ἐνθουσιώδης, ὁ δὲ Στόλος τῆς Ἑλλάδος πολὺ καλός. — Ὁ στρατηγὸς Βριαλμὸν χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀφῆνει νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι δὲν θὰ ἐξεπλήσσετο τὸ πρᾶπαν, ἐὰν ἡ Ἑλλάς κατῴρθονε ἀνὰ βάλῃ εἰς τὸ τσουβάλι» τοὺς Τούρκους, ἐπὶ τινα κειρὸν τοῦλάχιστον. — Ἄλλος Βέλγος ἐπίσης ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, ἀληθῆς αὐθεντία εἰς τὰ στρατιωτικά, βεβαιοῖ ὅτι ὅλα τὰ πλοῖα τῶν Τούρκων παρημελήθησαν καὶ κατεστράφησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε, ἐὰν αἱ Εὐρωπαϊκῆ Δυνάμεις ἀπεφάσιζον ν' ἀφήσουν τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα μόνας μέτωπον πρὸς μέτωπον, θὰ ἦτο τὸ ἴδιον ὡς ν' ἀφῆνον τὴν Ἑλλάδα κυρίαρχον τοῦ Αἰγαίου μέχρι τῶν Δαρδανελλίων, ἢ ὅποια οὕτω θὰ κατῴρθονε νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἀπόβασιν Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς Κρήτην, θ' ἀπέκοπτε δὲ τὴν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης συγκοινωνίαν καὶ θὰ κατελάμβανε τὸ Ἄρχιπέλαγος.

×

Τὸ «Σκορίπ». — ... Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου, ἢ σύγκλησις τῆς ἐφεδρείας καὶ ἡ ἀναχώρησις δισχιλίων μαχητῶν εἶνε γεγονότα, τὰ ὅποια μᾶς λέγουν, ὅτι σπουδαιῶς εἰργάσθημεν διὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα. — Ἄλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλα γεγονότα, τὰ ὅποια βροντοφωνοῦν, ὅτι εἰργάσθημεν τόσον ἐπιπολαίως, ὥστε νὰ νομίσῃ ὁ κόσμος ὅτι δὲν ἐσκεπτόμεθα διὰ τὴν ἀπε-

λευθέρωσιν τῆς Κρήτης, ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ χάσῃ ἕκαστος τὴν θέσιν του ἢ πῶς ν' ἀξίωσῃ τὴν δημοτικότητά του. — Καὶ ἐρωτοῦν οἱ οὕτω σκεπτόμενοι : Διατί νὰ μὴ στείλωμεν στρατὸν περισσότορον ἐν Κρήτῃ ; — Διατί νὰ μὴ διακοπῶσιν αἱ σχέσεις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, ἀφοῦ ὁ Βάσις μετέβη νὰ ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὴν Κρήτην τοὺς στρατιώτας τοῦ Σουλτάνου ; — Διατί νὰ συγκαληθῶσι δύο ἡλικίαι ἐφεδρείας καὶ εἰς πολλὰς ἐπαρχίας ἀκόμη νὰ μὴ ἔχουν τοιχοκολληθῆ αἱ προσκλήσεις ; — "Ολα αὐτὰ μαρτυροῦν ὅτι τὸ Κρητικὸν ζήτημα πιθανὸν νὰ μὴ ᾔτο ὁ σκοπὸς τῶν ἐνεργειῶν μας, ἐὰν δὲ δὲν ἐπακολουθήτουν, μετὰ τὴν νέαν ὀξυτάτην φάσιν, νέα μέτρα δραστήρια, αἱ ὑπόνοιαι αὐταὶ θὰ κρυτώνονται ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κόσμου, καὶ θὰ νομισθῆ πολὺ δικαίως ὅτι πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ἦσαν στάχτη εἰς τὰ μάτια τοῦ Λαοῦ.

×

Ἡ αὐτή. — Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ διὰ νὰ μὴ νομίσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι ἡ ἐκστρατεία τῆς Κρήτης ἦτο μία νέα ἐκστρατεία τοῦ Δομοκοῦ ; — Ἐπειδὴ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις εἶνε ἀνεπαρκὴς καὶ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ἀνίκανος νὰ μεγαλοουργήσῃ, πρέπει νὰ ἔλθῃ κυβέρνησις ἐξ ὄλων τῶν κομμάτων. — Πρέπει νὰ διακοπῶσιν αἱ σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας διὰ νὰ ἴδωμεν ἐὰν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει ἡ Εὐρώπῃ ὅλη θὰ κηρυχθῆ σύμμαχος τῆς. — Πρέπει νὰ λάβωμεν σπουδαιότατα μέτρα εἰς ἐνίσχυσιν τῶν συνόρων μας καὶ τοῦ στρατοῦ μας ἐν Κρήτῃ. — Πρέπει νὰ ἐνισχυθῆ ὁ στόλος μας ἐν Κρήτῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν « Σπετσῶν » καὶ τῶν ἄλλων πολεμικῶν μας πλοίων. — Πρέπει νὰ ἐξεγερθῆ ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν, πρὸς τοῦτο δὲ εἶνε ἐτοίμη ἡ « Ἐθνικὴ Ἑταιρεία ». — Πρέπει καὶ ἄλλα μέτρα δραστήρια νὰ ληθῶσιν. Ὁ Ἑλληνισμὸς διατρέχει τὸν κίνδυνον ν' ἀποθάνῃ ἐκ φθίσεως. Ἄς ἀποθάνωμεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας. Ἀντὶ νὰ γυρίσῃ ὁ στρατὸς μας ἄλλην μίαν φοράν ἄπρακτος, καλλίτερον νὰ μὴ γυρίσῃ, καὶ μετ' αὐτοῦ νὰ ἐκλείψωμεν ὅλοι. — Ἐὰν τοιαῦτα μέτρα δὲν ληθῶσιν, ἐὰν δὲν συνεχίσωμεν σπουδαίως τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν ἣν ἐχαρῆξαμεν δικαίως, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ πιστεύσῃ ὅτι ὅλα τὰ γενόμενα ἦσαν κωμῶδιαι ἐπίσχυντος παιχθεῖσα εἰς βάρους αὐτοῦ.

×

Ἡ αὐτή.—Τίποτε δὲν ἔχει νὰ φοβῆθῃ ὁ Βασιλεὺς διὰ τὰ ἀνδρικά μέτρα. Ἰσχύς του, εἶπεν, εἶνε ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ Του. Ἄμετρος ἐξεδηλώθη πρὸς Αὐτὸν ἡ λαϊκὴ ἀγάπη, ἐπομένως ἄμετρος εἶνε ἡ ἰσχύς Του. Δέκα ἑκατομμύρια Ἕλληνες πρὸς Αὐτὸν ἀτενίζουσι ταύτην τὴν στιγμήν καὶ ἀναμένουν ἐν νεύματι Του, ἄλλοι μὲν διὰ νὰ ἐπικναστατήθωσι καὶ ἄλλοι διὰ νὰ σπεύσωσι εἰς βοήθειαν τῶν δούλων ἀδελφῶν των.—Ἄς ἐξεγερθῇ ὁ Ἕλληνισμὸς ὁλόκληρος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.—Αἱ μυριάδες τῶν Ἑλλήνων ἐν Κωνσταντινῶν, ἐν Σμύρῃ, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἄς ἀφυπνισθῶσι καὶ ἄς δείξωσι εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τρέμουν διὰ τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ σφραγίς τοῦ δικαίου τῆς Κρήτης θὰ ἀνάψῃ τὴν γενικὴν πυρκαϊάν.—Μίξ λέξις τοῦ Βασιλέως εἶνε ἀρκετὴ πρὸς τοῦτο· σύσσωμος δὲ ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἀναμένει ν' ἀκούσῃ ταχέως τὴν λέξιν ταύτην.—Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς ἀναμένει πολλά. Τὸ προχθεσινὸν συλλαλητήριον δὲν ἦτο, ὡς πολλοὶ ἐξέλαβον, ἐπιδοκιμασία μόνον τῆς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τοῦ Στέμματος, ἀλλὰ κυρίως ἦτο ἐνίσχυσις αὐτοῦ διὰ τὸν μέγαν ἀγῶνα τοῦ Ἕλληνισμοῦ κατὰ τῶν τυράννων του. — Αὐτὸ θὰ τὸ ἀντελήφθῃ ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ τοῦτο ἄλλην μίαν φοράν ἀδελφωμένους ἐξέφερε τοὺς πόθους Του μετὰ τοὺς πόθους τοῦ Ἔθνους. Καὶ ἀδελφωμένοι θὰ μείνουν διὰ παντός, ἀφοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ θρόνος διὰ τὴν Δυναστείαν τοῦ Γεωργίου χωρὶς μεγάλην Ἑλλάδα.

×

Ἡ αὐτή.—Τηλεγράφημα ἐκ Λαρίσσης ἔλθον περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς Κυριακῆς ἔθεσεν εἰς φόβους τὴν Κυβέρνησιν. Ἀνηγγέλλετο, ὅτι ὀπισθεν τοῦ παρὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν σταθμοῦ Δρεπάνι ἐθεάθη συγκέντρωσις σώματος Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀριθμοῦντος 1000 καὶ πλέον στρατιώτας, κίνδυνος δὲ ὑπῆρχεν εἰσβολῆς τοῦ σώματος τούτου διὰ μέσου τῶν σταθμῶν Δρεπάνι καὶ Ρουπάκι. Τὸ τηλεγράφημα ἀνήγγελλεν ἐπίσης, ὅτι ἐλήφθησαν πάντα τὰ κατὰλληλα μέτρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ κ. Μακρῆ, ἐνισχύσαντος πάντας τοὺς σταθμούς. Ἄμα τῇ εἰδήσει ὁ κ. Παυλοπούργος συνειργάσθη ἐπὶ τρεῖς ὥρας καὶ

πλέον μετά τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Παπαδιαμαντοπούλου.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐνοήσωμεν τί περιμένει ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἡ ἀπάντησις του πρὸς τὴν διαγωγὴν τῶν Δυνάμεων ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ἡ κήρυξις τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου. Διότι ἐφ' ὅσον ὁ Στρατός μας μὲ ἀκήρυκτον πόλεμον εὐρίσκεται ἐπὶ ἐδάφους ὅπερ ἐχαρακτήρισαν αἱ Δυνάμεις ὡς ξένον πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἐπέμβασίς των θὰ εὐρίσκη ὑπερασπιστάς. — Ἄλλ' ἡ ἐπίσημος πρὸς τὴν Τουρκίαν ρῆξις, θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ ζήτημα, ἐξαναγκάζουσα αὐτάς ἢ νὰ ἀποσυρθῶσιν ἢ νὰ κηρυχθῶσι σύμμαχοί της.....

..... Ὁ ἐπίσημος πόλεμος εἶναι ἐπὶ θύραις. Ἄντι νὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς κάλλιον εἶναι νὰ ὑπάγωμεν ἡμεῖς πρὸς αὐτόν. Τί κάθεται καὶ περιμένει ;

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ Θεὸς σώζει τὴν Ἑλλάδα. — Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἶνε λίαν ψυχρά. — Λέγεται δὲ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργός ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης εὐρίσκεται εἰς μυστικὰς διαπραγματεύσεις περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Δυνάμεων. — Δὲν εἴμεθα θετικῶς βέβαιοι περὶ τοῦ γεγονότος, μ' ὅλον ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης παρέχει πολλὰς τούτου ἐνδείξεις. Ἄλλ' οἱ παρακολουθοῦντες προσεκτικώτερον τὰ πράγματα βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἀπὸ πέντε ἡμερῶν αἰφνιδία στασιμότης τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ μὴ πρόσκλησις τῶν ἡλικιῶν, ἡ μὴ ἀναχώρησις τῶν «Σπετοῶν» καὶ ἄλλα τινὰ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης εὐρίσκεται εἰς κακὴν ὁδόν. — Κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῇ Βουλῇ, οἱ Ναύαρχοι ἐν Χανίοις προσέβαλον εἰς τὸν κ. Ράινεκ πέντε ἐπιθυμίας. Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργός σκέπτεται νὰ ἰκανοποιήσῃ πάσας τὰς ἐπιθυμίας ταύτας ἢ μὲγχ μέρος αὐτῶν. Τί θὰ γείνη ὁμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα, μόνον ὁ Θεὸς γνωρίζει.

ΤΗΝ 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — ... Ἄν ὅμως τραγωδίαν θέλῃ ἡ Εὐρώπη, ἡ τραγωδία θὰ παιχθῇ· ἡ παράτασις τῶν πιέσεων ἢ διαπραξις νέας τινὸς ἀτιμίας ἐν Κρήτῃ θὰ ἔχῃ τὸν ἀντίκτυπόν της εἰς τὴν Μακεδονίαν· καὶ εἶναι ἔτοιμοι οἱ Βούλγαροι εἰς πρῶτην ἡμῶν κίνησιν νὰ ριφθῶσιν ἐπ' αὐτῆς· τὸ γνωρίζομεν καὶ δὲν μᾶς φοβίζει ἡ ἐπιδρομὴ αὕτη, ἥτις θὰ ρίψῃ τὴν δαῖδα τοῦ πυρός εἰς τὸν πίθον τῆς πυρίτιδος τῆς ἀποκαλουμένης «Εὐρωπαϊκῆ ὁμοφωνίας».

×

Ἡ αὐτή. — ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12 Φεβρουαρίου. — Ὁ «Γαλάτης» φρονεῖ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς κατασχέσεως ὑπ' ἣν διατελεῖ τώρα ἡ Κρήτη θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — ... Ἄλλ' ἡ διεθνὴς κατοχὴ τῆς Κρήτης ἐπλάσε θέσιν, ἐξ ἧς εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ προέλθῃ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἡ ἔνωσις. Ὅτι καὶ ἂν πράξῃ ἡ Εὐρώπη, ἡ Κρήτη εἶνε πλέον Ἑλλάς. Θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μικτὴν κατοχὴν καὶ θὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἀπέλθουν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα; Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ γείνη τοῦτο· δὲν πρέπει νὰ ἀνακληθῇ ποτὲ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐκ Κρήτης. Ἄλλ' ἐν οἷα δήποτε περιπτώσει, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ βέβαια ἡ Εὐρώπη τὴν ἀποβίβασιν Τουρκικοῦ στρατοῦ....

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» γράφει τὰ ἑξῆς. «Ἡ Ἑλλάς θὰ δυσκολευθῇ ὀλίγον, δὲν λέγομεν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἀλλὰ νὰ σταματήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ εἰσελθῇ. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε πάντοτε εὐχάισθητος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν χαλιναγώγησιν τοῦ λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ, φαίνεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος καὶ οἱ ὑπουργοὶ του ἐνήργησαν διατελοῦντες ὑπὸ ἀπειλὴν ἐπαναστάσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν μυστικῶν ἑταρειῶν.....

×

Ἡ αὐτή. — ... Βεβαιούται ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐν συνδιαλέξει

μετὰ ξένου Πρέσβευς, τοῦ ὁποίου ὁ κυριάρχης συνδέεται πρὸς τὴν Ἀ Μεγαλειότητα διὰ στενῶν δεσμῶν συγγενείας, εἶπε τὰ ἑξῆς : — Ἐάν δὲν ἐκτελέσω τὸ χρέος μου ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, ὅ ἀναγκασθῶ νὰ καταλίπω τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι ἐξόριστος Βασιλεὺς. Προτιμῶ ν' ἀποθάνω ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης». — Ὁ ἀνταπικριτῆς προσθέτει ὅτι τὰ ἀνωτέρω εἶπεν αὐτολεξεῖ ὁ Βασιλεὺς.

×

Ἡ αὐτή. — ... Τὴν ἐνέργειαν εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα δὲν ὑπάρχει κανεὶς, οὔτε εἰς τὴν Εὐρώπην ἀκόμη, ὃ μὴ γνωρίζων ποῖος τὴν διευθύνει. Ὁ Βασιλεὺς εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Ὁ Βασιλεὺς τὴν ἤσυχισε. Ὁ Βασιλεὺς τὴν διεξήγαγεν ἕως τώρα. Ὁ Βασιλεὺς τὴν διεξάγει. Ὁ Βασιλεὺς θὰ τὴν διεξαγάγῃ μέχρι τέλους. Ἡ πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως εἶνε αὐτὴ ἢ πολιτικὴ τοῦ Ἔθνους. Συνέπεσε μέχρι γραμμῆς τὸ φρόνημα τοῦ Ἔθνους μὲ τοῦ Βασιλέως. Ἐξεδηλώθη τοιαύτη ἡ θέλησις τοῦ Ἔθνους πρὶν. Ἐξεδηλώθη καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία του, ἀρκετὰ εὐγλώττως καὶ ἀρκετὰ ἐντόνως καὶ ἀρκετὰ σθεναρῶς κατόπιν. Ἐ συνεννόησις ἐπέπληε πλήρης. Ὁ Βασιλεὺς διερμυνεύει τὸ Πανελληνικὸν φρόνημα καὶ ἐφαρμόζει τὴν Πανελληνικὴν πολιτικὴν.....

×

Τὸ « Ἄστυ ». — ... Ἄς μὴ λησμονῶμεν πρὸς Θεοῦ τὰς στιγμὰς ἐκείνας. Ἐξεπληρώσαμεν ἀπέναντι τοῦ κόσμου ὅλου τὸ καθήκον, τὸ ὅποσον εἰς οὐδένα ξέρον ἐπεβάλλετο μετὰ τῆς αὐτῆς ἱερότητος μεθ' ὅσης εἰς ἡμᾶς. Θὰ εἶμεθα τὸ ἐξουθένωμα τῶν ἐθνῶν, ὃ περιέγλωσεν τὸν κόσμον, θὰ προσήπτομεν τὴν αἰσχίστην κληῖδα εἰς τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα, ἀν δὲν εἴχομεν τὸ ἀνδρικὸν θάρρος, ν' ἀναλάβωμεν ὑπὲρ τῶν δυστυχεστάτων ὁμοφύλων ἡμῶν τὸν ἀγῶνα, ἐντὸς τοῦ ἀκατασχέτου πυρὸς τοῦ ὁποίου σήμερον εὐρισκόμεθα. — Ἦτο ἐνδοξοτάτη πράξις, ἣν ὑπέγραψεν ὁ Βασιλεὺς, ὅταν ἀπέστειλλε τὸν Στρατὸν Αὐτοῦ ἵνα ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς πυρρκαύστου χώρας τοὺς μικροφόνους ληστὰς, οἵτινες ὡς ὕαινοι ἐρρίφθησαν εἰς τὰ δυστυχεῖ ὄντα, τὰ πλανώμενα ἐντὸς τῶν φλεγόν-

των ἐρειπίων τῆς Κρήτης, ἵνα κορσθῶσιν εἰς τὸ αἱμά των. Ἦτο εὐγενεστάτη ἀπόφασις, ἣν ἐλάμβανε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος μετὰ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ ἵνα σώσῃ δυστυχή λαὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν — ναί, κυριολεκτικῶς ἀπὸ τῶν χειρῶν — τῶν δημίων αὐτοῦ.....

..... Ἄνευ βραχυτάτης συνειδήσεως τοῦ μεγάλου ἔργου, τὸ ὅποσον ἀντιθετο εἰς τὴν τόλμην, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ὑπερτάτην ἐθελουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὔτε Βασιλεὺς οὔτε Ἔθνος οὔτε Κυβερνήσις [ἀνελάμβανον κατὰ τὰς μεγάλας ἐκείνας στιγμὰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ριθῶσιν εἰς τοὺς ἐσχάτους μᾶλλον κινδύνους καὶ τὰς καταστροφὰς παρὰ νὰ ἐγκαταλείψωσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὴν Κρήτην εἰς τὴν διάκρισιν τῶν σφαγέων καὶ ἐμπρηστῶν τοῦ Σουλτάνου καὶ εἰς τὴν σκληρὰν καὶ ἀπάνθρωπον πάντοτε ἀπόφασιν τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης. — Ἄνελάβομεν ἐν ἐπιγνώσει καθήκοντα, ἀνεδέχθημεν μετὰ καρτερίας ἀγῶνας, οἵτινες καὶ εἰς τὸν ἡττηθέντα ἔτι φέρουσι τιμὴν καὶ εἰς τὸν ἀτυχήσαντα δόξαν....

.... Ἄς ἐγκαρτερούσωμεν ! Ἀντὶ πάσης δὲ ἄλλης σκέψεως, μίαν φροντίδα ὑψίστην ἅς ἔχωμεν, πῶς νὰ ἐπιμεινῶμεν μὲ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀπόφασιν καὶ μὲ ὀλονέν ἀυξάνουσαν ἐθελουσίαν εἰς τὸν ἱερώτατον ἀγῶνά μας. Ἡ ἔκβασις αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ εἴνε ἀμφίβολος, καὶ ἂν πάντες καθ' ἡμῶν φαίνονται συνωμοτοῦντες, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐγκαταλίπη ἡμᾶς τὸ θάρρος καὶ νὰ μὴ οὐβύσῃ εἰς τὰς καρδίαις μας τὸ πῦρ τοῦ ἀγίου ἐνθουσιασμοῦ, τὸ ὅποσον ἤναπτεν εἰς αὐτάς, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεδεχόμεθα Βασιλεὺς ὀμοῦ καὶ Λαὸς καὶ Κυβερνήσις τὸν ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος ἀγῶνα.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τινα Γαλλικὴν ἐφημερίδα δευτερευούσης σημασίας, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶπεν : — « Προτιμῶ ν' ἀποθάνω μαχόμενος ἢ νὰ λάβω τὴν ὁδὸν τῆς ἐξορίας ».

×

Ἡ αὐτή.—.....Τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον αἱ Δυνάμεις ἠνάγκασαν τὸν Σουλτάνον ν' ἀποδεχθῆ σχέδιον Κρητικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπας. Ἀθήνη; ὁ Σουλτάνος ἀπεφάσισεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θὰ συνήρχετο. Ὁ πρίγκιψ Γεώργιος εὐρίσκειτο τότε εἰς τὴν Πετρούπολιν διὰ τὰς ἐορτὰς τῆς στέψεως. Ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἐτηλεγράφησε:— «Πρὸς Θεοῦ παρακάλεσε τὸν Τσάρον νὰ ἐπιτύχη παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἐκδοσιν ἱραδὲ συγκαλοῦντος τὴν Βουλὴν, διότι ἄλλως θὰ ἔχωμεν ἐπανάστασιν.— Ὁ Τσάρος ἐτηλεγράφησεν εἰς Κων)πολιν καὶ ὁ ἱραδὲς ἐδημοσιεύθη.— Τότε οἱ Μουσουλμάνοι εἰδοποιήθησαν ἐκ Κων)πόλεως, ὅτι, ἐὰν ἡ Βουλὴ συνέλθῃ, ἡ ὑπόθεσις των ἐχάθη. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει τὰ κατόπιν.— Μῆνες παρήλθον. Αἱ Δυνάμεις οὐδὲν ἔκαμαν. Χωροφυλακῆ, ἐν εἴδει Μωσαικοῦ, κατηρτίσθη, ἀποτελουμένη ἀπὸ Μαυροβουνίους, Κροάτας, Οὐγγρους, Ἰταλοὺς. Δύναμις ὅλως ἐτερογενῆς. Ἐν τούτοις χιλιάδες προσφύγων προσήρχοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε 500,000 δραχμάς πρὸς περίθαλψιν αὐτῶν.— Τέλος φῆμι αἰσθητεῖς ἢ ψευδεῖς ἀνήγγειλαν τὴν ἀποστολὴν Τουρκικοῦ στρατοῦ. Τότε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐξεμάνη. Ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐν Ἀθήναις ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἔκρινεν, ὅτι **Θρόνος ἐπισημῶς ἠγγυημένος ὑπὸ τριῶν Δυνάμεων, θὰ ἐξετίθετο εἰς κινδύνους καὶ αὐτὴ ἢ ὑπαρξίς τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀπειλεῖτο.** Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν δικαίαν ὑπόθεσιν τοῦ λαοῦ Του. Ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων οὐδὲν ἔλαβεν ἢ συμβουλὰς, ἐνῶ Αὐτὸς εἶχε πιέσει τὴν νομιμοφροσύνην τοῦ λαοῦ του μέχρι τῶν ἀκροτάτων ὀρίων χάριν τῶν Δυνάμεων.— Ὅταν αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐφθάνκν, ἀπαρκίτητος ἦτο ἡ ἄμεινος ἐνέργεια, ὅπως προληφθῆ καταστροφὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην.— Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐδίστασεν ἐπὶ πλέον ἀλλ' ἀπεφάσισεν, ἀφοῦ ὅλοι αἱ ἄλλαι μεθοδοὶ ἀπέτυχον, ν' ἀφήσῃ τὸν λαόν Του νὰ ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς ἰδίας Του τύχης.— Τὴν 3 μ. μ. ἔδωκε τὰς διαταγὰς Του εἰς τὸν πρίγκιπα Γεώργιον καὶ τὴν ἐσπέραν ὁ τορπιλικὸς στόλος ἀπέπλευσεν. Ὁ Στρατὸς ἠκολούθησεν.....

..... Τώρα ὡς πρὸς τὸ μέλλον. Ἡ Εὐρώπη ὀφείλει νὰ ἐν-

νοήτη ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται καὶ δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ἀρχαῖον καθεστῶς. Ὡς ὑπόδειγμα τῆς ἀποφασιστικότητός της, φρονῶ, ὅτι, ἐὰν τὰ ξένα πλοῖα ἀποκλείσωσι τὸν πρίγκιπα Γεώργιον, διαταγαὶ θὰ δοθῶσιν, ὅπως καταληφθῆ Τουρκικὸν ἔδαφος εἰς Ἡπειρον. Ἐν τούτοις ἡ Ἑλλάς ἔχει καὶ ἄλλο χαρτί εἰς τὸ παίγνιδι της. Μυστικὴ ἐταιρεία ἐνταῦθα ἔχει πολλὰς χιλιᾶδας ἐνόπλων ἐθελοντῶν, ἐτοιμῶν νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν. — Ὁ Συνταγματάρχης Βάσος, ὅστις διοικεῖ τὸν Στρατὸν τῆς κατοχῆς, ἔχει διαταγὰς νὰ μὴ ἀποσυρθῆ μέχρις ὅτου αἱ Δυνάμεις πυροβολήσωσι κατ' αὐτοῦ, ὅτε θ' ἀποσυρθῆ χωρὶς ν' ἀντιπυροβολήσῃ, προχωρῶν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν.....

..... Ἡ κίθηντία τῶν ἀνωτέρω διαβεβαιώσεων (προσθέτει ὁ ἀνταποκριτής) εἶνε ἀπολύτως ἀρκούσα νὰ δείξουν, ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν δύνανται νὰ βιάσωσι τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ὑποχωρήσῃ θὰ ὑποβιβασθῆ καὶ ἡ Δυναστεία του θὰ ἐξαφανισθῆ. Ἡ θέσις Του εἶνε ἀξία τῆς συμπαιδείας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ὁ ἀποκλεισμός της Ἑλλάδος δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ τὴν καθυποτάξῃ, τὸ ξένον δὲ πλοῖον, τὸ ὅποιον πρῶτον θὰ ἐκκονιοβόλει Ἑλληνικὸν σκάφος, θὰ ἐξετίθετο εἰς τὴν ἀποστροφὴν ὀλοκλήρου τῆς Χριστιανοσύνης.....

×

Τὸ «Σκορίπ». — Σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνδρικῶν ἐκείνων λόγων τοῦ Βασιλέως, οἵτινες διενεμήθησαν προχθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, σύμφωνα μὲ τὰς πεποιθήσεις, ἃς οὗτοι ἐνέπνευσαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν περὶ τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς σταθερότητος τῶν γενναίων ἀποφάσεων τοῦ Στέμματος, τὸ ἔθνος περιμένει τώρα ἐναγωνίως νὰ ριφθῆ ὁ περὶ τῶν ὄλων κῦβος. Ἡ Κρήτη ἀπεκλείσθη. Ἡ χεῖρ, ἣτις ἠπλώθη διὰ νὰ σύρῃ τὴν Μεγαλόνησον ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν ξένων. Ἑλληνικὸς στρατὸς μένει ἀποκεκλεισμένος εἰς τὸ μέγα λεκανοπέδιον τῶν Χανίων ὑπὸ τὰ προτεταμένα ὅπλα τῶν Ὀθωμανῶν, ὑπὸ τὰ στόμικα τῶν τηλεβόλων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στόλου. Πᾶσα ἐνέργεια

ἐκεῖ εἶνε ἀδύνατος πλέον. Οἱ δισχίλιοι ἄνδρες τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς ἐδεσμεύθησαν, καὶ ἐδεσμεύθησαν τόσον σφιγκτὰ, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ὑποκύβουν εἰς ἄδοξον ὑποχώρησιν. Τὰ πρῶτα μάλιστα διαβήματα πρὸς τὴν ὑποχώρησιν αὐτὴν ἐγένοντο ἤδη ἐκ μέρους τῶν ξένων Ναυάρχων ἐν Κρήτῃ καὶ τῶν ξένων Πρεσβευτῶν ἐν Ἀθήναις. Αἱ στιγμαὶ εἶνε ὑπὲρ ποτε κρίσιμοι. Τὸ καταχθόνιον σχέδιον τῆς Εὐρώπης, ἣτις ἐπέτρεψε κατ' ἀρχὰς τὴν κατοχὴν τῆς νήτου διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ ἕως κατόπιν τὰς θελήσεις της εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀκωπώτερον, ἀπειλοῦσα τὴν ἐξόντωσιν διὰ τῆς πείνης τῶν χιλίων πεντακοσίων ἀνδρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐπέτυχε μέχρι τοῦδε. Χρειαζέται πολλὴ τόλμη καὶ μεγάλῃ ἀποφασιστικότης τώρα διὰ νὰ μὴ τελειώσῃ τὸ ζήτημα μὲ ταπεινώσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διὰ νὰ μὴ στεφθῇ ἡ πρώτη ἐπίσημος κίνησις τοῦ στρατοῦ μας ὑπὸ ἀποτυχίας. Νὰ ἐπιστρέψουν οἱ ἄνδρες τῆς κατοχῆς ἀπρακτοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὔτε νὰ τὸ διανοηθῇ κανεὶς εἶνε δυνατόν πλέον. Καὶ αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις ἐὰν διέτασσε τοιοῦτόν τι, οἱ Ἕλληνες στρατιῶται πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ ἀπετείνετο ἡ διαταγὴ, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ εὐρίσκοντο εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ μὴ ὑπακούσουν. Ὁ στρατὸς τοῦ Βάσου ἀπεστάλη διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν νῆσον. — Καὶ κατέλαβε τὴν νῆσον. Καὶ θὰ δικτηρήσῃ τὴν κατοχὴν της ἐν ὄσφ τοῦ μένει δύναιμι, ἐν ὄσφ εἴμπορεῖ νὰ παρατάσσεται εἰς μάχην. Κάθε ὑποχώρησις λοιπὸν εἶναι ἀδύνατος τώρα. Πλὴν ἀποσταλῆ ὁ στρατὸς εἰς Κρήτην, ἡ Κυβέρνησις εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ τὴν πορείαν της. Εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ προχωρήτῃ ἢ νὰ ὑποχωρήσῃ τότε ἀναλόγως τῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἠθάνετο ἐν ἐκυτῇ, καὶ τῶν πεποιθήσεων, τὰς ὁποίας εἶχε περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐνὸς μεγάλου ἀγῶνος. Τώρα μετεβλήθησαν τὰ πράγματα ἄρδην. Μία ὑποχώρησις ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι θὰ ἐδύμαινε καὶ μίαν ὑποχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀνεμίχθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἄλλ' οἱ στρατοὶ, οἵτινες ἔχουν τὸ αἰσθημα καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, δὲν ὑποχωροῦν ἔστω καὶ

ὅταν ἡ γενικὴ πολιτικὴ τοῦ κράτους τὸ ἐπιβάλλῃ. Ἐἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ φαντασθῇ Ἑλληνικὴ διάνοια τοὺς χιλίους πεντακοσίους ἀλίμους ἄνδρας, τοὺς ὁποίους ἀπεστείλαμεν εἰς Κρήτην, νὰ ἐπιβιάζωνται τῶν ὀπλιταγωγῶν τὰ ὅποια θὰ τοὺς μεταφέρουν πάλιν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὑπὸ τὰ σκάμματα καὶ τοὺς χλευασμοὺς τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ τὰς ἐπάλξεις τῶν φρουρίων τῆς Κρήτης;— Ἐἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ ἀπὸ ἀνθρώπους οἴτινες κρατοῦν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὄπλων, νὰ μειδιάσθωσαν χλευαστικῶς οἱ ἐχθροὶ εἰς βᾶρος τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας; — Αὐτὰ ὅλα πρέπει νὰ κρατύνουν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βασιλείαν εἰς τὰς πρώτας ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβον. Ἐὰν ἐδεσμεύθῃ ἡ Ἑλληνικὴ δράσις ἐν Κρήτῃ, ὡς στραφῇ τὴν ἡμέραν ἡ ἐνέργειά μας ἀλλαχού. Τὸ πνεῦμα τῶν Βασιλικῶν λόγων ἦτο νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ προσάρτησις τῆς νήσου διὰ παντὸς μέθου. Ἐὰν ἀπετυγχάναμεν εἰς τὴν Κρήτην, ὁ Βασιλεὺς μᾶς ἔδωκε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἦτο ἀποφασισμένος νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μυριάδων Ἑλλήνων καὶ νὰ ἐξεγείρῃ τὸν Ἑλληνισμόν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ νὰ ἀνησυχῆσθῃ τὸν κόσμον. Τὰ γεγονότα ἀτυχῶς ἦλθον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Βασιλέα νὰ πράξῃ ἄλλως. Τὸν ἐδέσμευσαν ἀπὸ τὴν Κρήτην. Τοῦ μένει ἡ Μακεδονία τώρα.

×

Ἡ αὐτή.— Ἐπὶ τίσιν ἐλπίσι παρηγγέλθησαν ὑπὸ τοῦ Τρικούπη τὰ τρία θωρηκτὰ, μαρτυροῦσιν ὅσα διηγῆται ὁ Βλώβιτς ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Χρόνου». — «Πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε ὁ Τρικούπης, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὰ κράτη τοῦ Αἴμου καὶ ἐπρότεινε τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν δημοσπονδίαν εἰς τὸν Σταμπούλωφ, ἠῆλθεν εἰς Παρίσιους, ὡμίλητέ μιν ἀνεπιφυλάκτως περὶ τῆς προσαρτήσεως τῆς Κρήτης. «Τὰ σκάφη ἡμῶν (εἶπεν) ἐναυπηγήθησαν. Ἔχομεν στόλον ἰσχυρότερον τοῦ τῆς Τουρκίας καὶ ἀνελάβομεν χρέη πρὸς ναυπήγησίν του. Δύναται τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὅτ' ἀφήσωμεν νὰ σκωριάσωσιν ἐν Πειραιεῖ; Ὅχι βέβαια! Ὅτ' ἀπέλωμεν εἰς Κρήτην, ὅτ' ἀναζωπυρήσωμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας, οἱ Κρήτες θὰ ριθῶσιν εἰς τὰς ἀγκάλας μας καὶ

»οὐδὲν θὰ δυνήθῃ νὰ μᾶς χωρίσῃ». — «Ἄλλὰ τί θὰ εἴπωσιν αἱ
»Δυνάμεις ; » Ἐρώτησεν ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτής. — Αἱ Δυνάμεις
»ἔλαι ἀποστρέφονται τὴν Τουρκίαν. Ἡ Κρήτη θὰ ὑπομνήσῃ τὴν
»Χίον καὶ ἡμεῖς θ' ἀνανεώσωμεν τὸ Μεσολόγγιον. Ἡ Εὐρώπη
»θὰ ἐπιστέψῃ τὰς ἡρώϊκὰς ἡμῶν προσπαθείας».

×

Ἡ αὐτή. — Διεδόθη χθὲς τὴν νύκτα, ὅτι ἡ Βατίλισσα παρη-
τήθη τοῦ ἀξιωματοῦ τῆς ἐπιτίμου Ναυάρχου τοῦ Ρωσικοῦ στό-
λου τῆς Μεσογείου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουν καὶ τὰ Ρωσικὰ πλοῖα
τὰ βομβαρδίσαντα τὴν προχθὲς Κυριακὴν τοὺς ἐπαναστάτας τῶν
Χανίων.

×

Ἡ «Ἐστία». — Οἱ βασιλεῖς δὲν λαλοῦσι ποτὲ χάριν ὕφους
ἀπλῶς, πολὺ ὀλιγώτερον ὁ ἡμέτερος Ἄναξ. Ἐνταῦθα κεῖται τοῦ
ἔθνους ἡ ἀσφαλὴς ἐλπίς. — Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εἶπεν εἰς τοὺς ξέ-
νους ὅτι ἡ ὑπομονὴ του ἐξηντλήθη καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
τὸ ποτήριον ἐξεχείλισε πλείυτερον. — Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εἶπεν
εἰς τοὺς ξένους, ἐν τῇ διακρινούσῃ Αὐτὸν ὀξυδερκείᾳ, ὅτι ἀνα-
μένει τὰ ἐκβιαστικὰ μέτρα των, ἀλλ' ὅτι τότε θὰ τεθῇ ἐπὶ κε-
φαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τοῦ μόνου μοχλοῦ, τῆς μόνης δυ-
νάμεως, ἡ ὁποία ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν διὰ τὸ μέγα ἔργον. — Τὰ ἐκ-
βιαστικὰ τῆς Εὐρώπης μέτρα ἐπῆλθον ἀπαισιώτερα, ἀγριώτερα
πάσης ἀνθρωπίνης προβλέψεως. — Καὶ οὕτω ἡ βασιλικὴ πρὸς τὸ
ἔθνος ἐπαγγελίᾳ θὰ ἐκτελεσθῇ καὶ δὲν δύναται ἢ νὰ ἐκτε-
λεσθῇ. — Τὰ προσκόμματα τὰ πικρηντιθέμενα μεταξὺ τῶν ἀπο-
φάσεων τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
1886 οὔτε νὰ δικαιολογήσουν, οὔτε νὰ καλύψουν θὰ δυνήθοῦν
ποτέ οἶαν δῆποτε ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ μόνου σώζοντος προ-
γράμματος τῆς πολιτικῆς τῆς ἀμέσου ἐνεργείας, τῆς πολιτικῆς
τοῦ πολέμου, ἣν ἀπεριφράστως ἐχάραξαν οἱ λόγοι τοῦ Βασιλέως.
Καὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ καλύψουν τὴν ἀπομάκρυνσιν ταύτην ἀπὸ
τῶν σωστικῶν ἀποφάσεων ἂν, ὃ μὴ γένοιτο ἐπέλθῃ, τὰ ἐκ τοῦ
ὕπουργείου προσκόμματα, διότι τὸ ἔθνος γνωρίζει ὅτι ἡ ἀμεσος

ἄρσις τοῦ προσκόμματος τούτου ἤρηται ἀπὸ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Βασιλέως, ὅστις γνωρίζει ἐπίσης ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ταύτην θὰ ἔχη ἔρεισμα τὴν ἀφωσιωμένην τοῦ Ἔθνους ὄλου ψυχὴν. — Τὸ Ἔθνος ἐδίδαξεν πικρὰ συμφορὰ νὰ εἶναι διορατικόν. Διορᾷ δὲ πολλὰ καὶ ἀπαίσια. Δὲν θὰ ἐξαπατήσῃ ἡ Κυβερνήσις κηρύττουσα μετὰ στόμφου, ὅτι δὲν θὰ ἀνακαλέσῃ τὸν στρατόν. — Αὐτὸ δὲ οὔτε οἱ ξένοι τὸ ζητοῦν. Ἄρκοῦνται νὰ τὸν ἀποκλείσουν ἐκεῖ ἄπρακτον τὸν ἡρωϊκὸν στρατόν μας, διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πέντε ἐπιθυμιῶν των, ὡς τὰς ὠνόμασεν ἡ παράδοξος φρασεολογία τοῦ Πρωθυπουργοῦ, καὶ, ὅταν μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἢ μετὰ ἓνα μῆνα θὰ ἐκδοθῇ ἡ ἐτυμηγορία περὶ τοῦ νέου ψευδοῦ, προσωπεῖου Κρητικῆς αὐτονομίας, νὰ προσκαλέσουν τότε τὸν ἥρωα στρατόν, τὸν μάρτυρα στρατόν νὰ ἀπέλθῃ. — Αὐτὰ οὐδένα ἀπατοῦν. Τὰ ἐπλήρωσεν ἀκριβᾶ εἰς τὸ παρελθὸν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αὐτὰ τὰ τεχνάσματα, διὰ νὰ τὰ μαντεύῃ ἐξ ἐνστικτοῦ. — Ἄν δὲ σήμερον δὲν ἀπελπίζεται μεθ' ὅλην τὴν μεμαρτυρημένην τῆς Κυβερνήσεως ἀντίδρασιν, δὲν ἀπελπίζεται διότι τὴν πολιτικὴν τῆς ἐνεργείας ἐχάραξεν ἡ πατριωτικὴ χεὶρ τοῦ Βασιλέως, διότι ὁ Βασιλεὺς του ἔλαβεν ἐν χερσὶ τὴν σημάξιν τοῦ Γένους.

×

Ἡ αὐτή. — ...Οἱ ξένοι τιμοῦν καὶ περιβάλλουν δι' ὄλου αὐτῶν τοῦ σεβασμοῦ τοὺς λαοὺς οἱ ὁποῖοι εἶνε ζηλότυποι τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν τιμῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸν εὐγενῆ ἐγωϊσμὸν τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας. — Οὐδεὶς Ἕλλην σεβόμενος ἑαυτὸν ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰ δὲ διάτμητα τῶν κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔλουσιν δι' ὀρίδων καὶ μύδρων τὴν ιδέαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, αἱ ὁποῖαι ἔσπειραν τὸν θάνατον μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀγωνιζομένων μαχητῶν τοῦ Σταυροῦ. — Ἡ ἐπιστροφή τῶν παρασῆμων δὲν εἶνε διαμαρτυρία κατὰ τῶν λαῶν τῶν εὐγενῶν, τῶν ὁποίων ἡ καρδίη πάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἱερωτάτου τῶν ἀγόνων. — Εἶναι διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἀκκατονομίαςτου πράξεως τῶν Κυβερνήσεων, ἡ ὁποία εἰς αὐτῶν [τῶν ἰδίων τὴν ἐκτίμησιν θὰ ὑψώσῃ ἡμᾶς.

Ἡ αὐτή. — Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνακοινῶς πρὸς τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ ὅτι «μῆλις εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας», καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἔχομεν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἡρεμίας, ἀξιοπρεπείας καὶ πλήρους ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς ἰθύνοντας τὰς ἐθνικὰς ἐνεργείας. — Ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν φρούραρχον Ἀττικῆς ἐγγέλλεται νὰ ἀνακοινώσῃ ὅπου δεῖ, ὅτι πέποιθεν εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ αἰεὶ οὐδεμίαν ξένην Δύναμιν». — Ὁ Βασιλεὺς φέρεται ὡς γνωρίζων πρὸς ἀντιπρόσωπον ξένου ἐγκρίτου φύλλου ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται οὐδὲ θέλει νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ἀρχαῖον καθεστῶς, ὅτι ἀπόφασιν ἔχει νὰ προβῇ εἰς τὰ ἔσχατα, ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ἐμποδισθῇ ἡ προσάργησις τῆς Κρήτης, ἡ Ἑλλάς θὰ ὀρμήσῃ εἰς τὴν Ἡπειρον, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία ἔχει ἐτοιμοὺς παλαιμάχους ἄνδρας διὰ νὰ τοὺς ἐξαπολύσῃ εἰς τὴν γῆν τῆς Μακεδονίας, καὶ ὅτι, ἂν εἰσβάλωσι Τούρκοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ὁ βασιλεὺς αὐτοπροσώπως θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῶν στρατευμάτων, τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ὀρθουμένης ἐπὶ ποδὸς πολέμου. — Καὶ τέλος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων κηρύττει (τὸ κήρυγμα καὶ ποιητικὸν ἂν εἶνε μᾶλλον θρύλημα ἢ πραγματικὸν ρῆμα, ἀλλὰ διὰ τοιαύτας περιστάσεις βεβαίως ἐλέχθη ὅτι ἡ παράδοσις εἶνε ἀληθεστέρα τῆς ἱστορίας) κηρύττει ὁ Βασιλεὺς ὅτι προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ μαχόμενος ἢ νὰ φύγῃ ἐξόριστος. — Οἱ λόγοι οὗτοι, αἱ δηλώσεις καὶ τὰ κήρυγματα τὰ μέχρις ἡμῶν καθαρὰ καταγράφοντα, ταῦτα μόνον δικαιοῦσι τὴν ἐμμοῆν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ πεποιθήσει, ὅτι θὰ κατισχύσωσιν ἐν τέλει τὰ δίκαια αὐτοῦ, φρίκη δὲ κατέχει αὐτὸν καὶ ἀποτροπιάσις ἐπὶ μόνῃ τῇ σκέψει, ὅτι, ὕστερον ἀπὸ τοιαύτας ἐπαγγελίαις καὶ τοιοῦτον ὄργανον, ἠδύνατο νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν ἐπάνοδον ἐπὶ τὸ πρῶν καθεστῶς.

ΤΗΝ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφῆμερις. — Ἀπὸ τὴν Κρήτην αἴφνης, καθ' ἡν στιγμήν τὴν ἤρπαιζεν ἡ Μήτηρ εἰς τὰς ἀγκάλας της, ἐξέλαμψεν ἡ ἀκτίς ἡ φωτίσασα τὴν ψυχὴν τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ

μεθύσασα αὐτοὺς ἐξ ἰδανικοῦ. Ἡ μέθη αὐτή, ἐπεκτεινομένη ἐπὶ τοῦ κόσμου, πανταχοῦ ὅπου οἱ λαοὶ λατρεύουν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν πατρίδα, τὴν δικαιοσύνην καὶ θαυμάζουν τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐτοθυσίαν, ἡ μέθη αὐτὴ ἐξάπτει τὸν πυρετὸν τοῦ ἐνθους Ἑλληνισμοῦ, ὅστις δὲν ὀπισθοδρομεῖ, δὲν θὰ ὀπισθοδρομήσῃ πρὸ τῆς συνησπισμένης ἐπισήμου Εὐρώπης. Καὶ εἶε ἰσχυρὸν σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, πολὺ ἰσχυρότερον ἢ κατὰ τὰς ἐποχὰς καθ' ἧς ἔνθεον γινόμενον ἐμεγαλουργεῖ κατὰ τῶν Περσῶν καὶ κατὰ τῶν Τούρκων· διότι ἔχει σήμερον τὴν ἰσχὴν τῆς ἐνότητος, ἣν ἄλλοτε δὲν εἶχεν· ἔχει τὸν Βασιλέα τὸν ὁποῖον περιβάλλει ἐνούμενον εἰς μίαν ψυχὴν, πειθαρχοῦν ὡς εἶς μόνος ἄνθρωπος. Ἐπὶ τριάκοντα ὄλα ἔτη ὁ Γεώργιος Α' ὑπῆρξε Βασιλεὺς συνετός, Βασιλεὺς καρτερικός, Βασιλεὺς ἤρεμος, διὰ ν' ἀναδειχθῇ ἐπιστάσης τῆς ὥρας Βασιλεὺς μέγας· διότι μεγάλοι εἶνε οἱ Βασιλεῖς οἱ ἐνσαρκούντες τὰ ἰδανικὰ τοῦ λαοῦ των καὶ μετὰ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ταυτίζοντες τὴν ψυχὴν των. Ἐνθεον καὶ ἀδιάσπαστον ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ ἰδανικοῦ του, ἐνσαρκουμένου ἐν τῷ Βασιλεῖ, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος θὰ βαδίσῃ ἔμπρὸς καὶ θὰ νικήσῃ...

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Εὐθὺς ὡς κατέπλευσε χθὲς ἡ «Σφακτηρία» εἰς Πειραιᾶ, ὁ κυβερνήτης αὐτῆς πλοίαρχος κ. Βουδούρης, ὁ συνοδεύσας τὸν πρίγκιπα Γεώργιον, ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἔτυχεν ἀκροάσεως παρὰ τῷ Βασιλεῖ, παρὰ τῷ ὁποίῳ παρέμεινεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἐξιστορῶν ἐν λεπτομερείᾳ πλείστα ὅσα γεγονότα, μεγίστου ἐνδιαφέροντος, γεγονότα, τῶν ὁποίων ὁ κ. Βουδούρης ὑπῆρξε μάρτυς. Ἐκτὸς τῶν ἀφηγήσεων τοῦ κ. Βουδούρη, ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε πλείστας ἄλλας πληροφορίας. Καὶ ἀκλόνητος εἰς τὸ θάρρος του καὶ τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ δικαίου τοῦ ἀνακληθέντος ἐθνικοῦ ἀγῶνος εἶπεν: — «Ἄς γίνῃ γνωστὸν ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θὰ ὑποχωρήσω μέχρι τέλους».

×

Ἡ αὐτή. — Παρέστη ἐνώπιόν τοῦ Βασιλέως ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν Συνταγματάρχης κ. Μκμούρης. Ἡ Α. Μεγαλειότης ἀνέ-

θηκεν εις αυτον την εντολην να ανακοινωση εις τους αξιωματικους και τον στρατον, οτι «ο Βασιλευς πεποιθε κατα τας παρουσας κρισιμους περιστασεις εις την συνδρομην του "Εθνους, των αξιωματικων και εν γενει του στρατου και εις ουδεμιαν ξενην Δυναμιν». Ο κ. φρουραρχος εξεπληρωσε παραυτα την εντολην ταυτην.

×

Ἡ αὐτή. — Αἱ Δυνάμεις θὰ ἐξωσθῶσι καὶ τῶν τελευταίων αὐτῶν χαρακωμάτων ὑπ' αὐτῆς τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων. Θέλουσι τὴν αὐτονομίαν, ὑπόσχονται νὰ δώσουν εἰς τὴν Κρήτην πολίτευμα, τὸ ὁποῖον νὰ ἔρχεται εἰς τὸ κεφάλι τῆς καὶ εἰς τὸ κεφάλι τοῦ Σουλτάνου. Ἀπὸ τὰ συνειθισμένα δηλαδὴ μπαλώματα τῆς διπλωματίας τὰ ὁποῖα σχίζει ἡ πρώτη δόνησις τοῦ ἀνέμου. Ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε θὰ θελήσῃ νὰ παρακολουθήσῃ τὰς Δυνάμεις εἰς τὴν δημιουργίαν αὐτῶν τῶν τερατωδῶν προϊόντων τῆς.....

..... Οὕτω ἐφ' ὅσον δξύζεται ἡ κατάστασις ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἀπλοποιεῖται. Οἱ διπλωμάται, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σεβασμοῦ τῆς Τουρκικῆς ἀκεραιότητος καὶ τοῦ λαθυρίνου τῶν σχεδίων περὶ μεταρρυθμίσεων καὶ μεταπολιτεύσεων, θὰ κατέλθωσι βαθμηδὸν εἰς τὰ πράγματα καὶ θὰ ἴδωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύσις ἐκτὸς τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἡμέραι προβαίνουν, ἡ ἀλήθεια αὕτη θὰ καταστῇ καὶ εἰς τοὺς ἀμβλυποῦντας ἢ ἐθελoturφλοῦντας διπλωμάτας πλέον ψηλαφητὴ, πλέον αἰσθητὴ, πλέον ὄρατῆ. Θὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ὁ καιρὸς τῶν αὐτοσχεδιασμάτων, τῶν ψευδολύσεων, τῶν ψευδοπολιτευμάτων παρήλθε καὶ διὰ τοὺς διπλωμάτας ἐν Κρήτῃ, ὡς παρήλθε διὰ τοὺς Κρητικούς, Χριστιανούς καὶ Μωαμεθανούς.

×

Τὸ «Σκρίπ». — ... Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Ναυαρίνου ἐξωφλήθη. Ὁ καπνὸς τὸν ὁποῖον ἐσκόπισαν τὰ πυροβόλα τους ἐξωθεν τῶν Χανίων ἀνεμίχθη μὲ τὸν καπνὸν τῆς ναυμαχίας ἐκείνης, καὶ τώρα εἶνε ἀδύνατον νὰ ξεχωρίσῃ τὸ βλέμμα πότε ἡ Εὐρώπη ὑπῆρξε μεγάλη καὶ πότε ὑπῆρξεν ἀπάνθρωπος. Δὲν μᾶς συνδέει τίποτε πλέον μὴ ζῖ τους. Οὔτε τοῦ περελθόντος ἢ ἀνάμνησις οὔτε

ἡ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος. Ὅ,τι ἐπράξαμεν ἄλλοτε, πιθανόν νὰ ὤφειλετο καὶ εἰς αὐτοὺς ἐν μέρει. Ὅ,τι θὰ κάμωμεν εἰς τὸ ἐξῆς θὰ εἶνε ἔργον ἰδικόν μας. Καὶ μόνον ἰδικόν μας. Τὴν ἰδικὴν τους ψυχὴν τὴν ἐγνωρίσαμεν τώρα τελείως καὶ ἐψηλαφίσαμεν τὰ ἄγρια στήθη τους προχθές. Δάσκη ἔχουν μέσα τους, ὄχι καρδιά! Ἐὰν ἀκόμη δὲν ἐσφαζαν, δὲν ἐδασάνισαν, δὲν ἠτίμασαν, δὲν τοὺς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ κάμουν. Γὰ ἔνστικτά τους ὅμως δὲν διαφέρουν καθόλου ἀπὸ τὰ ἔνστικτά τῶν Ζουλοῦ, ὅταν ἐσφραδονίζουσι ὀφθαλμοὺς κατὰ δυστυχῶν δούλων βετανιζομένων ν' ἀνγκιήσουν τὴν ἐλευθερίαν τους, ὅταν φονεύουν. — Πᾶσα ἐλπίς λοιπὸν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτοῦς. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Πρέπει νὰ κοπῇ πᾶσα ἠθικὴ σχέσις μαζί τους. Οὔτε ἡ φιλία τους, οὔτε ὁ συγχρωτισμὸς τους μᾶς τιμᾷ. Ἄς τοὺς ἐπιδείξωμεν τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν περιφρόνησίν μας, πρὸς τὸν πολιτισμὸν τους. Ἄς τοὺς τὰ ἀποδείξωμεν μὲ τὸν ἐμφαντικώτερον τρόπον. Δὲν εἶνε τολμηρὰ μία πρότασις ἀποκλεισμοῦ, καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀποκλεισμοῦ δι' ὃ,τι ἔχομεν μέγα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, δι' ὃ,τι αὐτοὶ προσποιοῦνται ἔτι θέλουσι νὰ θαυμάζουσι ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἄς τοὺς κλείσωμεν τὰς πύλας τῆς Ἀκροπόλεως, τὰς πύλας τῶν μουσεῶν μας, τὰς πύλας ὅλων τῶν κτιρίων ὅπου εὐρίσκεται ἕως πᾶν πάντοτε ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς τέχνης ἢ ἀρχαίας πατρὸς μας. Ἄς τοὺς ἐμποδίσωμεν νὰ θαυμάζουσι τοὺς θησαυροὺς τῶν προγόνων μας. Ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι φονεύουν Χριστιανοὺς μαχομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, δὲν εἶνε ἄξιοι νὰ βλέπουσι τὸν Παρθενῶνα, ἀλλὰ τὰ ὑποδήματα τῆς Ραναβάλλο!

×

Ἡ αὐτή. — Ἰδίους ὀφθαλμοῖς εἶδον πολλοὺς σταθμοὺς ἡμετέρας γραμμῆς. Τελεῖς εἶνε ἡ εἰς ἑξῆς των, θαυμάσιοι δὲ οἱ ἄνδρες εὐζωνικῶν σωμάτων. Οἱ ἑφεδροὶ, ἰδίως Ἐηρομέρου, Εὐρύτανίας, Βάλτου, Ἀγρινίου, εἶνε ἀκλιμώτατοι, ζωηροὶ, θαρραλέοι ἀπιστεύτως ὅλοι. Τὸ πρῶτον καὶ τρίτον εὐζωνικὸν τάγμα δύνανται νὰ κατατροπώσῃ συντάγματα ὀλόκληρα Τουρκικά. Οἱ εὐζωνοὶ μας δὲν ἀρκοῦνται μόνον εἰς γυμνάσια, παρκαμένοντες εἰς τοὺς σταθμούς. Κατασκευάζουσι ὀχυρώματα, χερκακώματα νυχθημερόν, ἀπαντες δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ μέχρι τοῦδε ἀπεσπασμένοι εἰς ξένας

ύπηρεσίας, ἔχουν μεταβῆ πλέον εἰς τὰς θέσεις των. — Ἄπασα ἡ ὀρθοθετικὴ γραμμὴ παριστᾷ ὄψιν ἐκτεταμένου στρατοπέδου. Δυστυχῶς παρατηρεῖται ἀνεπάρκεια ἐνδυμάτων καὶ κρούσματα ἀσθενειῶν δυστυχῶς. Προσεχῶς στέλλονται ἀναγκαιούντα φάρμακα εἰς ἄτασαν τὴν γραμμὴν.

×

Ἡ αὐτή. Καθ' ἃς ἐλάβομεν πληροφορίας θετικὰς, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων ὅτι τὸ ζήτημα ὀξύνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, καὶ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν δεικνύεται εὐδιάθετος ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως, ἐδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν Του, ὅπως σαφῶς καὶ καθαρῶς ἡ Κυβέρνησις Τῶ ὑποβῆ τὰς ὀριστικὰς σκέψεις τῆς ἐπὶ τῆς νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν πορείαν, ἣν θὰ τηρήσῃ. Ἐὰν δηλαδὴ φρονῆ, ὅτι πρέπει νὰ ὑποχωρήσωμεν ἢ τούναντίον, διὰ νὰ σκεφθῆ καὶ Αὐτὸς τίνας πρέπει νὰ ἔχη Συμβούλους του.

×

Ἡ αὐτή. — Πρόσωπον κατέχον θέσιν ἐν τῇ Αὐλῇ περιόδον καὶ δυνάμενον νὰ ὀμιλῆ πολλάκις τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ Βασιλέως, ἔλεγε τὰ ἐπόμενα: — Ὁ Βασιλεὺς, ὅπως δῆποτε καὶ ἂν ἔλθουν τὰ πράγματα, δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ πρὸς τοῦτο ἐλπίζει νὰ ἔχη σύμφωνον ὀλόκληρον τὸ Ἔθνος. Χθὲς εἶδον τὸν Βασιλέα καὶ ἔλαβον διαταγὰς παρ' Αὐτοῦ. Ἦκουσα δὲ νὰ λέγῃ: «Ἐὰν ὑποχωρήσωμεν καὶ τώρα, ἡμετεστράφημεν. Ἐγὼ θὰ κάμω πᾶσαν θυσίαν... Πρέπει νὰ τραβήξωμεν ἐμπρός.. Καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ μᾶς κάμουν κομμάτια, δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρήσωμεν... Αὐτὰ τὰ λέγω ἀπροκαλύπτως καὶ δύνασθε μάλιστα νὰ κάμετε χρῆσιν». — Ὡστε ἡ πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως εἶνε δεδηλωμένη καὶ ἐναπέκειτο εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἢ νὰ ρυμουλκηθῆ πάλιν ἢ νὰ ὑποχωρήσῃ.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐπειδὴ ἐγνώσθησαν αἱ ἰδέαι τοῦ Βασιλέως, καὶ μετὰ τὰ ἐπακολούθησαντα γεγονότα, καὶ ἐπειδὴ ἐφαίνετο ὁ κ. Δηλιγιάννης δειλιῶν, ἤρξατο κυκλοφοροῦσα φήμη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις παραιτεῖται, διότι νομίζει ὅτι ἡ αὐτονομία τῆς Κρήτης εἶνε λύσις ἐπαρκῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος...

«**Η «Εστία»**».—Κατὰ τὸν ἰδιαιτέρον ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴν τοῦ «**Ἡμ. Χρονογράφου**», ἀντλήσαντα ὡς ἀναφέρει τὴν εἰδησίην ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς, συνωμοσία εἶχε διοργανωθῆ κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἐπέκειτο δὲ ἐπανάστασις, ὅταν ὁ βασιλεὺς ἀπεφάτισε νὰ ἀποστείλῃ εἰς Κρήτην τὸν στολίσκον τοῦ τορπιλλικοῦ, τὸν κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, πρὸς ἐκανοποίησιν τῆς κοινῆς γνώμης.

×

Τὸ «**Ευπρόσ**».—...Κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας, ὑπάρχει διαφωνία μεταξὺ Βασιλέως καὶ κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τὴν διαφωνίαν ταύτην καλύπτει ἡ προθυμία μεθ' ἧς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως. Αἱ δὲ διαταγαὶ αὗται δὲν ἀφορῶσιν εἰς τὰς γενικὰς μόνον γραμμὰς τῆς πολιτικῆς ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας. Ὡς δὲ γνωρίζομεν θετικῶς, ὁ Βασιλεὺς χθὲς ἐβεβίωσε διὰ μυριστὴν φορὰν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔννοετ νὰ ὑποχωρήσῃ κατὰ βῆμα, καὶ ὅτι ἐμμένει ἀκλόνητος εἰς τὴν προδιαγραφεῖσαν πολιτικὴν.

ΤΗΝ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

«**Η «Εφημερίς»**».—Αἱ ἀποφάσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων περὶ τῆς τύχης τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου αὐθαγέτως ἀνέλαβον τὴν κηδεμονίαν, εἶνε παραλογισμοί· ὅτι τοὺς παραλογισμοὺς κανεῖ; δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν φύσιν, οὔτε ἡ βία τῶν στρατευμάτων ὄλων καὶ τῶν ἠνωμένων στόλων τῆς Εὐρώπης. Τὰς περὶ αὐτονομίας προτάσεις τῶν Δυνάμεων σύσσωμος ἀποκρούει ὁ πληθυσμὸς τῆς Κρήτης, μηδὲ τῶν Ὀθωμανῶν ἐξαιρουμένων· τί εἶδου; λοιπὸν αὐτονομία θὰ εἶνε αὐτὴ, τὴν ἡποῖαν διὰ τῆς βίας ἀπειλοῦσι νὰ ἐπιβάλλωσιν αἱ Δυνάμεις; Οἱ Κρήτες, καὶ αὐτοὶ οἱ Ὀθωμανοὶ, θέλουσιν τὴν ἑνωσιν· διὰ δημοψηφισμάτων πανηγυρικῶν ἐδήλωσαν ἤδη τὴν θέλησίν των ταύτην καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας Κυβερνήσεις. Οἱ Κρήτες, καὶ αὐτοὶ οἱ Ὀθωμανοὶ, φωνάζουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι μόνον ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς δύναται ν' ἀποκκαστήσῃ τὴν τάξιν καὶ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν δύο στοιχείων ἐν Κρήτῃ.

ἀλλ' ἐπιθυμεῖ βεβαίως τὴν διαιώνισιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τῇ νήσῳ ἢ Εὐρώπῃ ὅταν σκέπτεται νὰ στείλῃ ξένους φρουροὺς τῆς τάξεως, οὓς ἢ γῆ ἢ Κρητικὴ δὲν ἀνέχεται, πρὸ τῶν ὁποίων τὰ Κρητικὰ ὄπλα δὲν κύπτουσιν. ...

... Δὲν ὑπάρχει οὔτε θὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ ἱκανὴ νὰ πριδῶσῃ τὸ Ἔθνος, νὰ προδῶσῃ τὸν Βασιλέα, συναινοῦσα εἰς τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Στρατοῦ τῆς Κρήτης. Γνωρίζομεν τί θ' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς διακονώσεις τῶν Δυνάμεων ὁ κ. Δηλιγιάννης, τοῦ ὁποίου ἡ ἔνθερος φιλοπατρία πρὸ οὐδενός ποτε ἐτέθη ἐν ἀμφιβόλῳ, καὶ οὐτινος ὁ εἶκος διὰ θυσιῶν καὶ μαρτυριῶν συνεβλάτετο εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος· γνωρίζομεν τί θ' ἀπαντήσωσι πάντες οἱ συνάδελφοί του, παρὰ τοῖς ὁποίοις τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ κρατύνει κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας ἢ συνάσθητις τῶν ἀνειληγμένων ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως μεγάλων εὐθυνῶν. Γνωρίζομεν τί θ' ἀπαντήσῃ οἰσοδῆποτε Ἑλλήν ὑπουργός, περιβαλλόμενος τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως.— Ἔθνος, Βασιλεὺς, Κυβέρνησις, ἐμμένουσιν εἰς τὰς ἀποφάσεις των. Ἡ Κρήτη ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτοῦ, οὐδεὶς θὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ τὸ πράξῃ.

×

Ἡ (Ἀκρόπολις). —... Ζήτῳ ὁ Βασιλεὺς! Οἶκός δὴ ποτε καὶ ἂν ὑπάρξῃ ἢ ἐκθασις τῆς κρίσεως εἰς τὴν εἰσῆλθωμεν, εἴτε νικῶμεν εἴτε ἠττηθῶμεν, εἴτε ἐξέλθωμεν μετὰ τῆς Κρήτης, εἴτε καὶ ἄνευ αὐτῆς, εἴτε συντεταγμένοι, εἴτε ἰσχυρότεροι, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν θὰ ἀπελιπθῶμεν διότι ἀπεκτίσαμεν κατὰ τὸ ὅποιον ἰσοφκρίζει πρὸς τὴν Κρήτην, πλέον ταύτης, πλέον παντός, διότι ἀπεκτίσαμεν τὸν Βασιλέα μας! Τί τούτου μεγαλειότερον κέρδος; Τί ταύτης μεγαλειότερα ἐπιτυχία; Ὅ,τι καὶ ἂν πάθωμεν, εἴ πάθωμεν. Ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως, εἶνε πρόδηλον ὅτι θὰ ὑποστῶμεν καὶ περιπετειάς καὶ ἀτυχίας. Πιθανὸν νὰ μᾶς ἐξώσῃ ἐκ τῆς Κρήτης ἢ Εὐρώπῃ. Ἄς τὸ κἀμῃ. Πιθανὸν νὰ μᾶς ἀποκλείσῃ. Ἄς μᾶς ἀποκλείσῃ. Πιθανὸν νὰ μᾶς κανονισθῇ. Ἀκόμη καλλίτερον. Ἡμεῖς μεθ' ὅλα ταῦτα τὰ δυστυχήματα, θὰ ἐξέλθωμεν τῆς κρίσεως

ισχυρότεροι, πλουσιώτεροι πλήρους σθένους και χαρᾶς. Διατί; Διότι ἔχομεν Βασιλέα πλέον. Βασιλέα Ἑλληνα. Βασιλέα ἐθνικόν. Βασιλέα φιλόδοξον. Βασιλέα συνετὸν και τολμηρόν. Βασιλέα πατριώτην. — Χθές εἰχομεν Θρόνον μόνον· οὕτως ἐνομίζομεν. Σήμερον ἔχομεν Βασιλέα, με ψυχὴν Ἑλληνικὴν, με φρόνημα Ἑλληνικόν. Εἴμεθα πλέον ἰσχυροί· διότι εἴμεθα ἠνωμένοι ὄχι μόνον ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ και ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βασιλέως. Εἴμεθα εὐτυχεῖς· διότι ἐξαλείφονται και ὑπόνοιαι και προκαταλήψεις. Θὰ κοιμώμεθα ἤσυχαι. Τὴν πατρίδα τὴν φυλάττει εἰς φρουρός· ὁ Βασιλεὺς. Καὶ ὁ Βασιλεὺς θὰ κοιμᾶται ἀμέριμνος· θὰ τὸν φρουρῇ ὀλοκλήρον τὸ Γένος, τὸ Ἑλληνικόν. — Ἐρριψε τὸ χειρόκτιον καθ' ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Ἰερά και Ἁγία στιγμή. Διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ὑπέγραψε τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν. Τὰ ἐθνικὰ μεγαλεῖα δὲν δημιουργοῦνται παρὰ διὰ πράξεων τολμηρῶν, εἴτε εὐτυχοῦς εἴτε και δυστυχοῦς ἐκβάσεως. Τὰ ἐθνικὰ μεγαλεῖα δὲν δημιουργοῦνται με τὰς σχολαστικὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας ἀνεπιβάσαμεν εἰς περιωπὴν συνετῆς πολιτικῆς. — Αἱ ἐθνικαὶ ἀποκαταστάσεις δὲν γίνονται με τὰ γελοῖα ἐκεῖνα· πρέπει νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὴν Εὐρώπην, πρέπει νὰ συμβαδίζωμεν με τὰς Δυναμείας, πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ἀπὸ τὸν φιλελληνισμόν ταύτης τῆς Δυναμείας και ἀπὸ τὴν φιλίαν ἐκείνου τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός. Ὅλα ταῦτα εἶνε δευτερεύοντα. Τὸ πρωτεῦον, τὸ κύριον, εἶνε νὰ ἀγωνιζώμεθα, νὰ τολμῶμεν ὅταν πρέπει, ἔστω και ἂν ἀποτυγχάνωμεν. Ἐν τέλει θὰ ἐπιτύχωμεν. Καὶ τώρα ὅτε ἐτολμήσαμεν, ὀπισθοχώρησις δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη. Διὰ ν' ἀναχωρήσωμεν ἐκ Κρήτης δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀρκέσῃ οὔτε Εὐρωπαϊκὸν τελεσίγραφον. Οὔτε ἀπειλή· Οὔτε διαταγή. Πρέπει νὰ ἐξαναγκάσωμεν τὴν Εὐρώπην νὰ μᾶς κανονισθῇ. Πρέπει νὰ τὴν ἐξαναγκάσωμεν εἰς νέον Ναυκρίνον, εἰς Ναυκρίνον καθ' ἡμῶν. Πρέπει νὰ ἀνταλλάξωμεν μετ' αὐτῆς σφίρας. Καὶ τότε ἠττημένοι, ἀλλὰ παρ' ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, τότε μόνον θὰ ὑποχωρήσωμεν. Ἐὰν ὁ Στόλος μας συντριβῇ, ἂν ἀπολέσωμεν πλοῖά τινα, μεγάλη ἢ ἀπώλεια, ἀλλὰ μεγαλείτερον τὸ κέρδος. Θὰ ἐξέλθωμεν ἐκ τῆς κρίσεως ἔνδοξοι, σεβαστοί. — Ἐν Τουρκίᾳ ἡ γνώμη μας θὰ βαρύνῃ, διότι ἡ Τουρκία θὰ γνωρίζῃ, εἰς τὸ μέλλον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς τὸ λέγει και

τὸ πράττει, καὶ ὅτι ἡ Εὐρώπη ἐκτελέσασα ἅπασι ἡ δις Τούρκου χωροφύλακος καθήκοντα, ἴτως δὲν θὰ εἶνε εὐδικήθετος νὰ ἐκτελέσῃ ταῦτα δικαίως. Ἐν Εὐρώπῃ δὲ κραττωθήσεται ἡ πεποιθήσις, ὅτι ἐφ' ἐξῆς ὁσάκις θὰ πρόκειται περὶ περιστολῆς τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ εἶνε ἀρετὰ τὰ χάρτινα τελεσίγραφα, ἀλλὰ θὰ ἀπαιτῶνται καὶ κάτι περισσότερον : ἔνσφαιρα πυρὰ. Καὶ ἡ ὁμοφωνία τῶν Δυνάμεων εὐκολώτερον ἀποκρίσθηται ἐπὶ τῇ βιάσει ἀπειλῶν παρὰ ἐπὶ τῇ βεβαιότητι ἀνταλλαγῆς σφαιρῶν. Ἐπὶ πλέον τὸ ἠθικὸν κέρδος παρὰ τοῖς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἀλβανίᾳ ἔσται ἀνυπολόγιστον. Ἡ Δανία ἦτο βεβαίη ὅτι θὰ ἡττηθῆ, ὅταν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Σλέσβιν-Ἰοστάιν ἐξετέθη εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν. Ἀλλὰ τοῦτο ἐπέβαλεν ἡ ἀξιοπρέπειά της. Καὶ ἡ ἰδική μας τοῦτο ἐπιβάλλει ἢ κατοχὴν τῆς Κρήτης ἢ μόνον διὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πυροβόλων ἐξωσιν ἡμῶν ἐκεῖθεν. Ἄς κλονισοβληθῶμεν, ἀρκεῖ ὅτι τῇ φαρᾷ ταύτῃ ὑπερῆφάνως θὰ ἀνακροῶμεν : « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς ! »...

×

Τὸ « Ἄστυ ». — Εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τηλεγράφου τῶν Δυνάμεων ; — Ἐπεδόθη ; — Δὲν ἐπεδόθη ἀκόμη ; — Θὰ ἐπιδοθῆ ; — Τὸ γεγονός δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη αὐθεντικῶς, διότι ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἀνακοινώνει, καὶ ἀπουσιάζουσα ἐκ τῆς Βουλῆς ἐσκεμμένως καταργεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ Ἔθνους ν' ἀπευθύνῃ εἰς αὐτὴν ἐπισήμως τὴν ἐρώτησιν. — Ἐν μόνον εἶνε βεβαίον ἐκεῖνο, τὸ ὅποσον ἀνηγγέλθη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Παρισίους : — Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀδυνατεῖ νὰ ἀποσύρῃ τὸν στρατὸν ὡς καὶ τὸν στόλον της ἐκ Κρήτης. — Ἡ ἔννοια τοῦ τηλεγραφήματος τούτου διὰ τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ Εὐρώπη ἔμαθεν ἤδη καὶ πρὸς ποῖον καὶ ὑπὸ ποῖον τύπον ἀπευθύνθη. — Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ τελεσίγραφον τῶν Δυνάμεων, εἴτε ἐπεδόθη εἴτε θὰ ἐπιδοθῆ, θὰ εἶνε ταύτοσημος πρὸς τὸ Βασιλικὸν τηλεγράφημα. — Θὰ εἶνε τό : — Μολὼν λαβέ ! τοῦ Λεωνίδα. — Ἡ Εὐρώπη τηλεσιγραφεῖ. — Τηλεσιγραφοῦμεν καὶ ἡμεῖς. — Ἐκεῖνη ἐπιτιθεμένη. — Ἡμεῖ, ἀμυνομένοι. — Θὰ ἴδωμεν, ἂν ὁ Θεὸς καὶ

οὐ λαοὶ θὰ ἐξκκολουθήσωσιν ὑποστηρίζοντες τὴν βίαν κατὰ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἢ τὴν τελευταίαν στιγμὴν θὰ στηρίξωσι τὸν ἀδύνατον κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ θ' ἀνατρέψωσι τὸ φοβερὸν ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον ἡ Βισμαρκίαις διπλωματία καθιέρωσεν. — Ἡ βία εἶνε ἰσχυροτέρα τοῦ δικαίου !

×

Ἡ αὐτή. — Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ἀνακοινεῖ εἰς τὸ πρακτορεῖον Χαβάς ἐκ Λονδίνου τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα : — Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀνακαλέσωσι τὰς περὶ τῆς Κρήτης ἀποφάσεις των, ὑποστηρίζονται δὲ ἐν τῇ ἀποφάσει των ταύτῃ ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. — ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Φεβρουαρίου, μεσονύκτιον. (Ἐπεύγον). — Τὸ πρακτορεῖον Χαβάς, ἐρωτήσων εἰς Ἀθήνας ἂν εἶνε ἀληθὲς καὶ πρὸς ποῖον ἔγεινεν ἡ δῆλωσις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἐμμένουν εἰς τὰς ἀποφάσεις των διὰ τὴν ἐν Κρήτῃ, ἔλαβε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν : — ΑΘΗΝΑΙ, 13 Φεβρουαρίου, ὥρ. 8 μ. μ. — « Καθ' ἣν ὥραν ἔλαβον τὸ τηλεγράφημά σας ἐμάνθανον ἐκ θετικῆς πηγῆς, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπηύθυνεν εἰς τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας ἀνοικτὸν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποῖου τοῦ λέγει, ὅτι ἡ ἀνάκλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἐκ Κρήτης εἶνε ἀδύνατος. Λέγεται, ὅτι αἱ Δυνάμεις πρόκειται ν' ἀπειθύνωσι τελεσιγραφικὴν διακοίνωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἂν μὴ ἀπηύθυναν αὐτὴν ἤδη. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θ' ἀπάντησῃ εἰς τὰς Δυνάμεις κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Βασιλικοῦ τηλεγραφήματος ».

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης» μανθάνει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέστειλε πρὸς τὸν μέλλοντα γαμβρόν Του Μέγαν Δουκὰ Μιχαήλοβιτς τὰ ἐξῆς : — «Ἐλπίζω, ὅτι τὸ Κρητικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ χωρὶς ἄλλην αἱματοχυσίαν». — Εἰς τὸν πατέρα Του ὁ Βασιλεὺς ἐτηλεγράφησεν : — «Θὰ ἐπιδιώξω τὸν σκοπὸν μου διὰ παντὸς μέσου καὶ δὲν θὰ ἰσυχάσω, πρὶν ἢ ἐπιτύχω τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος». — Ἡ

πραγμάτισα Μκρίχ κάλιν, άγγέλλουσα εις τόν μνηστήρά της τήν άνκχώρησιν του βασιλόπαιδα Γεωργίου, έστιγματίζε ταύτοχρόνως έν τώ τηλεγραφήματι τήν ένέργειαν τών Δυναμίωv ώς «ΐτιμον». Το τηλεγράφημα τούτο έκρατήθη έν τή Όθωμανική πρωτεύουση επί είκοσιτέσσαρας ώρας. — Το περίεργότερον όμως όλων είνε τó εξής τηλεγράφημα έκ Κοπενάγης του πρακτορείου Ρέουτερ : — «Ο Βασιλεύς Γεωργιος της Έλλάδος έστειλε τήν άκόλουθον άπάντησιν εις τó τηλεγράφημα τών κατοίκων τής Δανικής πόλεως Όδενσεί, οι όποιοι συνέχισον τήν Μεγαλειότητά Του διά τήν άπόθασιν του συνταγματάρχου Βίξου εις Κρήτην». — «Έγκαρδους εύχριστίας. Τίποτε δέν μέ θέλγει πλείότερον του νά γνωρίζω, ότι τών Δανών αί καρδίαι πάλλουν μετ' έμου κατά τήν όδυνηράν ταύτην περίστασιν του Χριστιανικού διωγμού».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

×

Τό «Σκορίπ». — Χθές συνήλθον και συνδισκέφθησαν οι κ.κ. Ράλλης, Θεοτόκης, Σκουλούδης και Σιδάπουλος περί της στάσεως, τήν όποιαν θά τήρηση ή Αντιπολίτευσις κατά τήν νεαν φάσιν του Κρητικού ζητήματος. — Ως έμάθομεν, ό κ. Ράλλης έδήλωσε, και τήν δήλωσιν ταύτην άπεδέχθησαν πάντες, ότι ή Αντιπολίτευσις, καλουμένη νά σχηματίση Κυβέρνησιν διά τήν άνάκλησιν του στόλου και του στρατού, όφείλει ν' άρνηθῆ έντελώς. — Τών άποφάσεων τούτων τής Αντιπολιτεύσεως δέν μετέτχεν ό κ. Καρχαπάνος, διότι, ώς έγνώσθη, ό εξ Άρτης πολιτευτής δέν θά έχη καμμίαν δυσκολίαν νά ύποδυθῆ τó πρόσωπον συντηρητικού πρωθυπουργού.

×

Ή αύτή. —...Οι ύπορκινόμενοι έμποροι Άθηνών, κατόπιν τής στάσεως τήν όποιαν ή έντιμος Γερμανία έτήρησε διά του ναυτικού της, τών πολιτικών της και του τύπου της άπειναντι τών πόθων τής Πατρίδος μας, πόθων έπιβκλλομένων υπό του πολιτισμού και του δικαίου, δηλούμεν ότι, εις τó εξής πύομεν πάσαν μετá τών Γερμανών συναλλαγήν, και έξορκίζομεν τους άτά τήν έλευθέραν και δούλην Έλλάδα συνκαδέλφους ήμων Έλ-

ληνας, ἐν ὀνόματι τῆς ἀδικουμένης ἡμῶν Πατριδος, νὰ μᾶς μιμη-
θῶσι, βέβαιοι ὄντες ὅτι τοῦτο θὰ εἶνε ἡ ἀξιοπρεπεστέρα τιμο-
ρία τῶν Γερμανῶν.

Ἀθῆναι 12 Φεβρουαρίου 1897

Ἐπεται ὑπογραφαί

×

Ἡ «Ἐστία». — Τὸ μέγα δρᾶμα ἐν τῷ ὁποίῳ πρωταγωνι-
στεῖ ἡ Ἑλλάς, ἡρώϊς τοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἀντιμέτωπος τῆς ἐπι-
σήμου Εὐρώπης, τῆς ἐκπροσωπούσης τὴν ὑλικὴν δύναμιν καὶ τὴν
βίαν, τὸ μέγα δρᾶμα χωρεῖ πρὸς τὴν καταστροφὴν. — Ὅποιαδῆ-
ποτε καὶ ἂν ᾖ τῆς λύσεως ταύτης τὰ ἐνδεχόμενα, ἡ Ἑλλάς
ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ θριαμβοῦ τοῦ ἠθικοῦ νόμου. Ὅφείλει
νὰ δεῖξῃ εὐστάθειαν ἐν ταύτῃ καὶ σύνεσιν, θάρρος καὶ περίσκεψιν,
ἀντοχὴν καὶ λογικὴν. Νὰ δεῖξῃ πρὸς τὰς Δυνάμεις τῶν ταυτοσή-
μων διακοινώσεων, τῶν ἐκ συμφώνου ἀποφάσεων, τῶν ἀπειλῶν
περὶ ἀποκλεισμοῦ, τῶν περὶ αὐτονομίας σχεδίων, καὶ τῶν ἄλλων
σοφῶν τῆς διπλωματίας χαλτῶν, ὅτι, ἐνεργουσα ὡς ἐνεργεῖ καὶ
ἀνθισταμένη ὡς ἀνθίσταται καὶ ἐπιμένουσα ὡς ἐπιμένει, δὲν
παρσύρεται ἐξ ἄφρονός τινος ἀπογνώσεως ἐν τῇ περὶ τοῦ προ-
κτεοῦ ἀπορίᾳ, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἰσχύος τῶν πραγμάτων, ἐναν-
τίον τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀναποδράστου λογικῆς τῶν ὁποίων ἀδυνατεῖ
νὰ βადίσῃ. — Ἐπρεπε κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τὸ ἔθνος νὰ ἔχη
ἐσχηματισμένην τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐδεμία ἀπειλὴ, οὐδεὶς ἀπο-
κλεισμός, οὐδεμία πίεσις, οὐδεμία χειροδικία ἐκ μέρους τῶν ἰσχυ-
ρῶν τῆς Εὐρώπης θὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ παρσύρῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς
πράξιν, μὴ ἐπιβλαβὴν ἐκ τοῦ αἰσθηματος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ
καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος. Ἐπρεπεν ἀπὸ ἄκρου
εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς νὰ ἐνιτχύῃ ἡμᾶς ἡ ἀκράδαντος πί-
στις πρὸς τοὺς ἰθύνοντας τὰ τῆς πατριδος, ὡς πρὸς μόνους τη-
ροῦντας κατ' ἐξοχὴν τὸ σθένος τοῦ φρονήματος ἐν τῇ ἐπιρρεπεῖ
πρὸς λιποψυχίας ὥρα, ὡς πρὸς μόνους τηροῦντας τὴν ὀξυδέρκειαν
τῆς ὀράσεως ἐν τῇ στιγμῇ τῶν ἰλίγγων καὶ τοῦ θάμβους, ὡς πρὸς
ἄνδρας νηφαλίους ἐν μέσφ μεθύοντων, ὡς πρὸς ἀνθρώπους ἐντὸς
τῶν ὁποίων συνεκεντρώθη ἐν τῇ ὑψίστῃ ἐντάσει ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ. —
Ἀλλ' ἡ πεποίθησις ἡμῶν διακυμαίνεται μετὰ τὸ αἰσθημάτων ἀνη-

σύχων, ἀντιθέτων, μεταξύ τῶν ἐντυπώσεων τὰς ὁποίας ἐξεγείρει ἐντεῦθεν μὲν σφοδρὸς ὄργασμός τῆς Βασιλείας πρὸς ἐνέργειαν, ἐκεῖθεν δὲ βραδύτης καὶ διστακτικότης τις—κατὰ τὰ φαινόμενα τοῦλάχιστον—ἐκ μέρους τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας, μὴ προσιωπιζομένη αἴσια.....

×

Ἡ αὐτή. — Σημερινὰ ἀσφαλεῖς πληροφορίαι βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ Τουρκία συγκεντρώνει ὄλον ἐν μέγαν ἀριθμὸν στρατοῦ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα, ὀχυρώνει δὲ καὶ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας μὲ τοὺς ἐφεδρὸς τῆς Ἀνατολῆς.—Κατὰ τινὰς σκοπὸς τῆς τοιαύτης συγκεντρώσεως εἶνε ἡ εἰσβολὴ εἰς Θεσσαλίαν. Οἱ γνωρίζοντες ὅμως καλῆτερον τὰ σημερινὰ χάλια τῆς Τουρκίας, λέγουσιν ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐνεργεῖ τὰς σπασμωδικὰς αὐτὰς κινήσεις, φοβούμενος ἐσωτερικὴν ἐξεγερσιν....

×

Τὸ «Ἐμπρός».—...Ἐν τούτοις ἐὰν ὑπῆρξε στιγμή καθ' ἣν πρέπει νὰ φανῶμεν ἀκλονῆτοι εἶνε ἡ παρούσα. Ἡ Βασιλεία, ἡ Βουλὴ, ἡ Κυβέρνησις, ὁ Λαὸς ὁλόκληρος πρέπει νὰ δείξουν εἰς τὴν Εὐρώπῃ ὅτι ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ὑποχωρήσουν οὔτε βήμα. Διότι ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν, ἡ Εὐρώπῃ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἴδῃ δισταζόντας. Πρέπει νὰ πεισθῇ θετικῶς ὅτι καὶ ἐν μᾶς συντρίψῃ δὲν θὰ κλονισθῶμεν εἰς τὴν ἀπόφασίν μας. Διὰ τοῦτο ἡ πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως ἐπιμένοντος ἀκλονῆτως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δράσεως, καὶ ἂν μὴ ἦτο ἀπολύτως σταθερὰ, εἶναι ὅμως ἐξόχως εὐφυῆς, διότι φέίνεται τοιαύτη. Ἄλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης πολιτεύεται ὡς νὰ λέγῃ εἰς τὰς Δυνάμεις. — Βλέπετε ὅτι κάμπτομαι. Βλέπετε ὅτι διστάζω. Βλέπετε ὅτι κάμνω περισσότερα βήματα ὀπισθεν παρὰ ἔμπρός! Σπρωξέτέ με λοιπόν! Πιάστε με λοιπόν! Ἀποκλειστέ με λοιπόν! Οὕτω δὲ σταυρώσας ἐπὶ τόσας ἡμέρας τὰς χεῖρας ἀναμένει τὴν ἀνωτέραν ἐκείνην βίαν, ἣτις θὰ τὸν δικαιολογήτῃ λέγοντα πρὸς τὸ Ἔθνος.—Κύριοι. Ἡμῖν ἤρως. Ἄλλ' ἡ Εὐρώπῃ δὲν μὲ ἄφησε, τί ἠθέλατε νὰ κάμω κατὰ τῆς Εὐρώπης;....

×

Ἡ αὐτή. — Χθές καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ Κυβέρνησις ἦτο πολεμικωτάτη, πᾶσαι δὲ αἱ ἐνέργειαι τῆς ἔτεινον εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν πρόσκλησιν δύο ἡλικιωῶν. — Ἐν τούτοις ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐσπευδε νὰ ἐρωτήσῃ πολλοὺς φίλους τοῦ βουλευτᾶς οἱ ὅποιοι ἔτυχε νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. — Καὶ λοιπὸν νομίζετε, φίλτατε, ὅτι πρέπει νὰ φθάσωμεν μέχρι τῶν ἐσχάτων μέτρων; — Βεβαίως κ. Πρόεδρε. — . . . Καὶ ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν θέλῃ; — Θὰ θελήτῃ, κ. Πρόεδρε. — Εἶνε θετικὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν ὑποχωρήτῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Δυνάμεων μέγα μέρος βουλευτῶν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην.

ΤΗΝ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — . . . Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι κατὰ τὸ 1886 ἢ καὶ τότε ἐναντίον ἡμῶν συνησπισμένη ἐπίσημος Εὐρώπη ἠδυνήθη νὰ προβῇ εἰς βίαια κατὰ τοῦ Κράτους μέτρα, εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν, μόνον διότι ὑπῆρχεν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἐν κόμμα πολιτικὸν στέργον τὰ μέτρα ἐκεῖνα, διότι εἶχε βεβαιωθῆ ὅτι ὁ ἐκ κομμικτικῆς ἰδιοτελείας χωρισμένος λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἐξηγείρετο σύσσωμος κατὰ τῶν ξένων βιαστῶν τῆς ἐλευθερίας του. . . Ἐὰν σήμερον ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ ἐν τῇ πολιτικῇ ἀκολουθοῦντες τὴν αὐτὴν τακτικὴν, τοῦ κόμματος, ὑπερ δι' ἐκδηλώσεων ἀγγλισίας ὑπεδέχετο τοὺς ἀποκλείοντας τὸν Πειραιᾶ ξένους στόλους, εἰς τὰς ὑποβολὰς αὐτῶν δὲν ἔπρεπε, λειποψυχοῦντες, νὰ ἐνδῶτσιν οἱ βουλευταὶ τῆς ἀντικοινοβουλευτικῆς διαδηλώσεως, οὔτε πρέπει νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὰς τεχνηέντως παρ' αὐτῶν κοινολογούμενας ἀγαθὰς δῆθεν ἐκ τοῦ διαβήματός των ἐντυπώσεις πρὸς τῷ κοινῷ. Τὸ κοινόν, τὸ ὅποσον μόνον εἰς τὸ ἔθνικόν ζήτημα προσέχει καὶ περὶ τῆς αἰσίας τοῦ ἐκβάσεως μόνον μεριμνᾷ, ἀδημονεῖ κατὰ παντὸς δημιουργοῦντος ἐν τῇ δεξαγωγῇ αὐτοῦ δυσχερεῖας καὶ ἀποδοκιμαζέει τὰ ἀκριτὰ διαβήματα, τὰς ὑποβολὰς τῆς κομμικτικῆς ἰδιοτελείας, τὰς ὀπισθοβούλας ἐνεργείας καὶ τὰ κακόβουλα κοινολογήματα. . . .

Ἡ αὐτή.—Εὐχάριστος εἶδησις ἐξ Εὐρώπης. — Πρὸς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας μετ' εὐφροσύνης μεταδίδομεν τὴν εἶδησιν, ὅτι αἱ σημεριναὶ ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις περὶ τῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εἰσὶ λίαν εὐχάριστοι.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Ἄνευδότης ἐμμένει εἰς τὴν ἀρχῆθεν χαραχθεῖσαν Του πορείαν ὁ Βασιλεὺς. Κατὰ τινὰς πληροφορίας, ἴδω αμείνας νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀκριβεῖς, καὶ χθές ὁμιλῶν πρὸς πρόσωπον περιωπῆς, ἐξεφράσθη λίαν σαφῶς, ὡς ἐξῆς:— «Εἶνε ἀδιάφορον ὅ,τι καὶ ἂν ἐπιέλθῃ. Ἐν πράγματι εἶναι ἀσφαλές, ὅτι ἡ Κρῆτη εἶνε Ἑλλάς».

×

Ἡ αὐτή. — Δέκα καὶ ἑπτὰ ὑπουργικοὶ βουλευταὶ μετὰ προηγουμένην συνενόησιν μετέβησαν χθές περὶ τὴν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἐπιτροπὴ δὲ ἐκ τῶν κ.κ. Τόμαν, Ἀβέρωφ καὶ Ἰσχομάχου ἀνάλαβε νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην τὴν σημασίαν τῆς ἐπισκέψεώς των. Οἱ συνελθόντες βουλευταὶ εἶπον εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅτι εἶνε κεκρηυγμένοι ὑπὲρ τῆς ἀπολύτου δράσεως, καὶ μετέβησαν παρ' αὐτῷ ἵνα ἐνισχύσωσι τὴν Κυβέρνησιν καὶ παρακαλέσωσιν αὐτὴν νὰ ἐμμένῃ εἰς στάσιν ἀνδρικήν καὶ σταθερὰν, σύμφωνον πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ φιλοτιμία θὰ τραθῇ καιριώτατα διὰ μιᾶς ὑποχωρήσεως. — Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴν, ἣν ἐξ ἀρχῆς εἶχεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ ὅτι οὐδὲν σημεῖον τῆς ἐνεργείας αὐτῆς δεικνύει ὅτι παρητήθη τῆς πολιτικῆς ταύτης. Ἐὰν παρατηρήται, προσέθηκε ὁ κ. Πρωθυπουργός, συγκίνησις τις παρὰ τῆ κοινῆ γνώμῃ, τοῦτο προέρχεται διότι οἱ βουλευταὶ καὶ ἡ κοινὴ γνώμῃ δὲν γνωρίζουσιν ὅσα γνωρίζει ἡ Κυβέρνησις. Εἰς ἄλλην ἀναοίνοωσιν δὲν δύναμαι νὰ προβῶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἶπεν ἐν τέλει ὁ κ. Πρωθυπουργός: — «Ἀνελάβομεν ἀγῶνα, ὅστις εὐρίσκεται μόλις ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ σταδίῳ, θὰ ἐπεθύμουν δὲ νὰ εἶχον φίλους πολιτικούς, οἱ ὅποιοι νὰ μὴ ἐλιποψύχουν εἰς τὴν στιγμὴν

καθ' ἣν ἀκριβῶς εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν μόνον». — Ἡ δριμεῖτα αὕτη φράσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἔκαμε πολλὴν αἰσθησιν εἰς τοὺς κ. κ. βουλευτάς, οἱ ὅποιοι ἐπειράχθησαν ἐξ αὐτῆς. Προσθέσαντος δέ τινα τοῦ κ. Τόμαν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσέθεσιν ὅτι «οἱ Βουλευταὶ εἶνε ἐλεύθεροι νὰ ἐκφράζωσι τὰς γνώμας των, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ μεταδώσῃ εἰς αὐτοὺς ὅσα γνωρίζει. Ἐὰν δὲ δὲν ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δύνανται νὰ ἐκφράσωσι τὸ τοιοῦτον εἰς τὴν Βουλὴν». — Μετὰ τὰς φράσεις ταύτας ἡ συζήτησις ἔγεινε μαλακωτέρα, ὁ δὲ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν αὐτοῖς τινὰ περὶ τῆς παρασκευῆς τοῦ στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ, περὶ τῆς συγχλήσεως τῶν δύο ἡλικιῶν, καὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων. — Μεταξὺ τῶν ἐπισκεφθέντων τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἦσαν εἰς βουλευταὶ Τόμαν, Σβορώνος, Ἰσχύμαχος, Σισμάνης, Πινδ. Ἀντωνόπουλος, Κακαρᾶς, Βρατάσης, Παπαδιαμαντόπουλος, Ἀβέρωφ, Δημητριάδης, Κοντογιάννης, Γρίβας, Καναβὸς καὶ Φορέστης. Ὡς ἐμάθομεν δὲ οἱ ἀνωτέρω Βουλευταὶ ἐπέδωκαν καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὑπογεγραμμένον καὶ ὑπὸ ἄλλων Βουλευτῶν. Λέγεται δὲ ὅτι οἱ ἀρχικῶς συνινοηθέντες ὑπερέβαινον τοὺς εἴκοσι καὶ πέντε.

Ἡ αὐτή.— Προχθὲς τηλεγραφεῖ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν Πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ποτὲ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐκ Κρήτης τὸν στόλον καὶ τὸν στρατόν. Χθὲς ἀναγγέλλεται ἀποχώρησις τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τὴν ὁμοφωνίαν τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸ σημεῖον τῆς διαφωνίας, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ ὑπολογίσωμεν εἰς τὴν ἀναγγελλομένην μεταστροφὴν τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Βασιλέως. Ἡ ἰδίᾳ περίστασις μᾶς ἀποδεικνύει ἀληθῶς, ὅτι αἱ συγγένειαι καὶ αἱ συμπάθειαι αἱ προσωπικαὶ δὲν ρυθμίζουν τὴν πρὸς ἡμᾶς πολιτικὴν τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ὀλιγώτερον δὲ παρὰ ἔπου δῆποτε ἄλλοῦ ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν κυβερνητικὴν πολιτικὴν τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς ἑμῶν δὲν ἐνήργησε τὴν φορὰν αὐτὴν μόνον ὡς συγγενὴς ἀλλὰ καὶ ὡς πολιτικὸς, ὡς διπλωμάτης.

Ἐπίκουροι δὲ εἰς τὴν πολιτικὴν αἱ σχέσεις Του ἔχουν μέγα μέρος εἰς τὴν εὐμενεστέραν τροπὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς....

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἄλλὰ τὴν εἰρήνην ἔβλαψαν καιριῶς αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, μὴ ἐπιτρέψασαι εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ τελειώσῃ ἐντὸς βραχυτάτων ὥρων τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς πρὸ τῶν φρουριῶν τῆς Κρήτης, καὶ τὴν εἰρήνην ὑποσκάπτουσι σήμερον αἱ αὐταί, ἐπιμένουσαι εἰς τὴν σκαιὰν κατὰ τῆς Ἑλλάδος βίαν. — Διότι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ ἂν ἡ ἐσχάτη κκταδίκη ἐπικρεμασθῇ κατ' αὐτῆς. — Διότι, καὶ ἂν ἀποκλείσωσι τὴν Κρήτην αἱ Δυνάμεις, οἱ Κρήτες δὲν θὰ ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτάς, πρὶν ποτισθῆ τὸ ἱερόν της ἔδαφος ὑπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τελευταίου της υἱοῦ. — Διότι, καὶ ἂν παραταχθῶσι τὰ πλοῖά των πρὸ τοῦ Πειραιῶς, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θὰ πῆξῃ τὴν σημαίαν Του ἐπὶ τῆς Πίνδου καὶ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου. — Διότι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος θὰ προτιμήσῃ νὰ ὑποστῆ πᾶσαν καταστροφὴν μᾶλλον παρὰ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν ἀγρίαν βίαν τῶν Χριστιανῶν τῆς Εὐρώπης. — Καὶ θ' ἀντισταθῆ μεταφέρον τὸν πόλεμον εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς φάραγγας, ἀνάπτον τὴν πυρκαϊὰν ὅπου δύναται, πυρκαϊὰν εἰς τὴν ὁποίαν θ' ἀποτεφρωθῶσιν αἱ χάρτιναι τῆς Εὐρώπης συνθηκαὶ καὶ θὰ ταφῆ τῆς ψευδοῦς καὶ ἀδίκου αὐτῆς εἰρήνης τὸ ἔργον. — Τὸν πόλεμον δὲν θέλει τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀλλὰ μόνον τὴν εἰρήνην, καὶ, μεγαλοφρονέστερον κατὰ τοῦτο τῶν μεγάλων λαῶν, ἐργάζεται ὑπὲρ αὐτῆς, ἕως οὔ ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν τάξιν καὶ τὸ δίκαιον. — Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης αἰσθάνονται ἤδη τοῦτο καὶ διὰ τοῦτο ἐνθουσιῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σταθερὰ ἡμῶν ἐπιμονὴ εἰς τὰς δικαίας, σωτηρίους καὶ ἀμετακλήτους ἀποφάσεις τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἔθνους θὰ πείσῃ, ἐλπίζομεν μετὰ βεβαιότητος, καὶ τοὺς πολιτικούς τῆς Εὐρώπης, ὅτι τὸν ἀγῶνά μας πρέπει ν' ἀναγνωρίσωσι καὶ προσπατεύσωσιν.

×

Ἡ αὐτή. — Δήλωσις. — Οἱ ὑπογεγραμμένοι βουλευταὶ δηλοῦσιν, ὅτι ἐμμένουσιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐνεργείας, ἣν τὸ

Ἔθνος σύσσωμο, ἀνεξερτήτως κομμάτων, καὶ ὑπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ Βασιλέως, ἀνέλαθεν ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνηγγέθη ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου εἰς Κρήτην. — Δηλοῦσιν, ὅτι θεωροῦσι πᾶσαν ὑποχώρησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ Κρητικῷ ζήτηματι ὡς ἀτίμωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν, ἔστω καὶ ἐπὶ στιγμὴν, ἀποδειλιάσει ἢ ἐπιβρῶνει τὰς πολεμικὰς παρασκευάς, ἢ περιέλθει εἰς διαφωνίαν πρὸς τὸ Στέμμα, εἶνε πρόθυμοι νὰ ὑποστηρίξωσιν ὅποιαν δήποτε ἄλλην Κυβέρνησιν, ἣτις ἤθελε πιστῶς ἐμμένει εἰς τὴν ἤδη διαχαρᾶχθεῖσαν ἐθνικὴν δρᾶσιν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἀνέλαθεν ἡ Ἑλλάς.

... Οἱ υπογράψαντες τὴν δῆλωσιν ὑπουργικοὶ βουλευταὶ εἰς οἱ ἐξῆς: — Πίνδαρος Ἀντωνόπουλος, Πετούσης, Δημη-
τροιάδης, Σισίνης, Σισιάνης, Ἰσχομάχος, Σβορῶνος, Τόμαν,
Παπαδιαμαντόπουλος, Βαρατάσης, Κακαράς, Βότσαρης, Στα-
ΐκος, Ἀβέρωφ, Γρίβας...

×

Τὸ «Σκορίπ».— ... Μετὰ τὸν λαὸν ἔχομεν τὸν Στρατὸν, τὸν Στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ὑπερηφάνως κρατεῖ τὰ ὅπλα ἤδη ἀπέναντι τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ. Οἱ ἀναγκῶσται τοῦ «Σκορίπ» εἰς τὰς στήλας τοῦ ὁποίου πρὸ ἔτους ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐξετέθησαν ὅλα τὰ βέβηλα, ὅλα αἱ ἐκ μέρους τῶν κυβερνητῶν τῆς χώρας παραγνωρίσεις καὶ ἀβελτηρίαι πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ὅλη ἡ ἀπογοήτευσίς, ἣτις ἐπέζε μέχρι τοῦδε τὰ στήθη τοῦ ἀδρανοῦντος Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἶνε εἰς θέσιν σήμερον νὰ ἐνοήσουσιν ποῖος ἐνθουσιασμός δονεῖ τὰς καρδίας τοῦ Στρατοῦ μας, τοῦ ἐτοίμου πρὸς δρᾶσιν σήμερον. Ὁ ἐνθουσιασμός αὐτός εἶνε θεῖος, εἶνε ἔξοχος. Ὑπερῖκα αὐτός, δύναται τις νὰ εἴπῃ, καὶ τὰς οὐσιωδέστερας στρατιωτικὰς ἐλλείψεις μας...

×

Ἡ αὐτή.—... Ἀπέναντι τῆς παραποταμίου γραμμῆς οἱ Τοῦρκοι μὲ ὑποὺλον ἀταραξίαν καὶ μακαριότητα θεῶνται τῶν γινομένων. — Αἱ φυσιολογίαι τῶν εἶνε περιεργόταται. Πλαδαραὶ, ἀνατολίτικαι, ἄγριαι, ἀπαίσιοι. Αἱ στολαὶ τῶν γενικῶς ρακοει-

δεῖς. Ἡ πείνα τοὺς θερίζει, τοὺς παραδέρνει. Καὶ τότε φαίνονται ἀπελπισμένοι, καὶ τότε φαίνονται ἐξαγριούμενοι, καὶ τότε ἀποκτηνωμένοι. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ παρασιωπηθῇ κανεὶς καὶ τὴν νευρικὴν τῶν προσπάθειαν, ὅπως ἐνισχύσουν διὰ παντός μέσου τοὺς σταθμούς τῶν. Ἡ Ἡπειρος δὲν ἔχει εἰσέτι μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς ἔρχονται πάντοτε λιμώττοντες ἄνδρες, οἱ ὅποιοι βεβαίως δὲν μὰς βλέπουν καὶ μὲ πολὺ εἰρηνικὰς διαθέσεις. Ποιά τις ἐξέγερσις ἤρχισεν ἀναφανομένη ἐκατέρωθεν. Διακρίθεται δέ, ὅτι ἡ ρῆξις δὲν εἶνε καὶ τόσον μακρὰν καὶ εἰς τὰ ἐξω μέρη, ὡς καὶ εἰς τὴν πόλιν, οὐδόλως δὲ ἀπίθανον εἶνε ἂν ἐντός ὀλίγου χρόνου ἀνάψῃ τὸ τουφέκι χωρὶς νὰ ξέσῃ κανεὶς πῶς, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον.— Ὑπολείπεται νὰ κλείσω τὴν προοσάν μου μὲ τὴν Ἐθνικὴν Ἐταιρείαν. Ἡ ἀόρατος αὕτη δύναμις ἔχει κάμει θαύματα ἐδῶ πέρα. Εἰς ὅλην τὴν γραμμὴν, ἰδίως δὲ ἐν Ἄρτῃ ὅχι μόνον εἶνε γνωστή, ἀλλὰ ἀπείρους ἔχει τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ὀπαδοὺς. Ὅλους τοὺς ἐλκύει ἡ ὑψηλὴ καὶ θερμὴ ἰδέα τῆς. Ἐξοχον δὲ ἐπαναστατικὸν δίκτυον ἔχει ἐξαπλώσει παντοῦ τῆς Ἡπείρου. Ἀρκεῖ νὰ ἀνάψῃ ὁ δρυλὸς, νὰ δοθῇ τὸ σύνθημα καὶ θὰ παραστῶμεν μάρτυρες γεγονότων λαμπρῶν, ἀγῶνων ἀπροσδοκίτων. Ἐχει ὀριμάσει πλέον ἡ ἰδέα παντοῦ τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας καὶ δράσεως, ὅλος δὲ ὁ κόσμος εἰξέουρει πολὺ καλὰ, ὅτι, ἂν ἠναγκάσθῃ νὰ δράσῃ σήμερον ἡ Βασιλεία καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡ χεὶρ τῆς ἀοράτου ταύτης δυνάμεως δὲν εἶνε ξένη τῆς δοάσεως ταύτης, ἡ χεὶρ, ἥτις κατέθεσεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος 21 ἐκτομμύρια διὰ πᾶσαν πατριωτικὴν ἐνεργεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐτυχῶς ἤρχισεν νὰ πιστεύῃ πάλιν θερμῶς εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἰδέαν, καὶ πιστεύει σήμερον μὲ πεποιθητὴν ἀκατάκτανον, ὅτι ἄνευ θυσιῶν παντός εἶδους, ἄνευ θυσιῶν χρημάτων καὶ αἵματος, δὲν δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Γένους βαθμηδόν, ἀλλ' ἀσφαλῶς.....

×

Ἡ α' Ἐδτία». — Ἐν τούτοις, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κ. Δηλιγιάννη, τὰ πράγματα βυθίζουσι ἐπὶ τὰ πρόσω. Τόσον εἶνε κατάθλιτος ἡ κίνησις τῶν, ὥστε θὰ ἔλεγέ τις ὅτι τὰ βλέπομεν

καὶ τὰ ἀκούομεν προβαίνοντα· εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπεβάλλετο ἀναπόδραστον καθήκον, ἂν ὄχι νὰ προηγηθῆ, ἀλλὰ τοῦλάχιστον νὰ βραδίῃ παραπλευρώς τῶν ταχυπορούντων πραγμάτων. Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται ἐκτακτος ἔξυδέρκεια διὰ νὰ διαγνώσῃ τις ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀκολουθεῖ μετὰ κόπου τὰ πράγματα ὑποσκάζουσα. Εἶνε πρόθυμος νὰ ἀνοίξῃ πολυώρους κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις καὶ νὰ γεννήσῃ φλέγοντα ζητήματα ἐμπιστοσύνης περὶ δευτερευόντων καὶ ἀσημάντων, ἐκ δὲ τῶν ἐκάστοτε ἀνακοινουμένων ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς στήλαις τοῦ ἐπισήμου ὄργανου τῆς, παρίσταται ὡς μόνον ζῆλον τρέφουσα τὸ ἐπιζητεῖν ἐριδας καὶ συνάπτειν ἀψιμαχίας πρὸς τὴν Ἀντιπολίτευσιν καὶ πρὸς πᾶσαν γνώμην διατυπουμένην ἐν τῷ τύπῳ, ὄχι κατὰ τὰς εὐχὰς τῆς....

×

Ἡ αὐτή. — Ἐκ πάντων τῶν σημείων ἐπιμαρτυρεῖται πλήρης συνεννόησις μετὰ τῶν δύο ὁμάδων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην καὶ τῆς τῶν Τρικουπικῶν. — Ἐξω τῆς κοινῆς συμφωνίας ἀπομένουσι μόνον ὁ κ. Καραπάνος καὶ δύο τρεῖς ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι, οἱ προοδευτικοὶ ἢ ἐπιφυλακτικοί. — Ἡ συμπράττουσα Ἀντιπολίτευσις πρόγραμμα αὐτῆς ἔχει τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν ἐν πάσῃ ἀποφασιστικότητι. Τὸ πρόγραμμά τῆς δὲ τοῦτο θὰ ἐφήρμοζε μέχρι κεραίας ἐρχομένη εἰς τὴν ἀρχήν. — Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ὅλην στάσιν τῆς Κυβερνήσεως διαβλέπει πλήρη λιποψυχίαν καὶ ἐπικείμενον ὄλεθρον τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος, ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἂν σήμερον συνεδριάσῃ ἢ Βουλὴν, θὰ ζητήσῃ λόγον παρ' αὐτῆς περὶ τῆς μέχρι τοῦδε καρκινωβατικῆς πορείας τῆς, καὶ θὰ καταγγείλῃ ταύτην ἀπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ βήματος ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. — Ἄν δὲ, ὅπερ τὸ πιθανώτερον, ἡ Κυβέρνησις φυγοδικήσῃ καὶ σήμερον, τότε ἡ Ἀντιπολίτευσις, καθ' ἂ μανθάνομεν, θὰ προβῆ εἰς ἄλλα μέτρα ἀνάλογα πρὸς τὰς κρισιμωτάτας περιστάσεις καὶ ἀντάξια τῶν ἐλπίδων, ἅς ἀπ' αὐτῆς ἀναρτᾷ τὸ Ἔθνος. — Τὰ μέτρα ταῦτα θὰ γνωσθῶσι πιθανῶς μέχρι τῆς ἐσπέρας, θὰ εἶνε δὲ σοβαρώτατα.

ΤΗΝ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». —.... Δυσπιστοῦσι, λέγουν, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, φοβοῦνται μὴ ἐνδοιάξῃ διότι ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παρελθὸν τοῦ 1886, ὅποτε οἱ αὐτοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες, κατέχοντες τὴν ἀρχήν, διὰ τῶν ἐνδοιασμῶν των κατέστρεψαν τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. Ἄλλ' ἂν ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος δικαιολογῇ τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δυσπιστίαν των, διατὶ δὲν σκέπτονται ὅτι τὸ αὐτὸ παρελθὸν, ἀναπολούμενον ἐν ὅλαις ταῖς περιπετείαις του, θὰ ἐδικαιολόγῃ τὴν πρὸς αὐτοὺς δυσπιστίαν, καί τι πλέον, τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπέχθειαν ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους; Διότι οἱ ἰθύνοντες σήμερον τοὺς 34 εἶνε αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ βουλευταὶ τοῦ 1886, οἱ διὰ μεγάλων κρυγῶν, διαδηλώσεων, καὶ διαμαρτυριῶν, ὡς τῶρα, ἐξωθήσαντες τὴν Κυβέρνησιν πρὸς τὴν δράσιν, ἀνακρούσαντες δὲ εἴτε πρῦμναν καὶ περιἀγαγόντες αὐτὴν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, πρὸ τοῦ ὁποίου συνετριβή. Ἐὰν ὁ κ. Δηλιγιάννης παρέχῃ ὑπονοίας — εἰς αὐτοὺς μόνον — ὅτι ἐφαρμόζει καὶ νῦν τὴν ἐνδοιαστικὴν πολιτικὴν τοῦ 1886, διατὶ ἄρα δὲν παρέχουσιν οἱ 34 ὑπονοίας ὅτι ζητοῦν νὰ ἐφαρμόσουσιν τὴν μυσαρὰν τακτικὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τοῦ 1886; . . .

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ φιλελληνισμὸς ἀναγεννώμενος ἐν Γερμανίᾳ. — Ἡτυχήσαμεν νὰ ἀναγνώσωμεν χθὲς ἐπιστολὴν Ὑψηλοτάτου ἐν Γερμανίᾳ προσώπου, εὐμενῶς ἀνακοινωθεῖσαν ἡμῖν, ἱκανὴν δὲ νὰ παρηγορήσῃ πάντα Ἕλληνα, ὅτι ὑπάρχουσιν οἱ φίλοι καὶ συνήγοροι ἡμῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἐγγυτέρῳ περὶ τὸν ἀπηνῆ τῆς Ἑλλάδος διώκτην Αὐτοκράτορα κύκλω. Ὁ γράφων λυπεῖται, ὅτι ἡ θέσις καὶ τὸ ἀξίωμα του δὲν τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἐν τῷ τύπῳ, ἐπιδοκιμάζει ὅμως πληρέστατα τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἑλλάδος ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ ἀποφασισθεῖσαν καὶ ταχέως ἐκτελεσθεῖσαν, καὶ θεωρεῖ αὐτὴν εὐτυχίᾳ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Σουλτάνος οὐδὲν θὰ πράξῃ, ὅπως δικτηρήσῃ τὴν Κρήτην, καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ Ἀβδούλ Χαμητ δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἡγεμόνων, οἵτινες τὸ πᾶν δύνανται νὰ θυσιάσω-

σιν, ὅπως μὴ μειωθῇ τοῦ Κράτους τῶν ἡ ἐδαφικῆ ἔκτασις, μεριμνᾷ δὲ μόνον περὶ τοῦ ἰδικιτέρου ταμείου του. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἦν διαπνέει ἐνθουσιώδης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπη, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ χώρα, ἐν ἣ ἑθεραπεύθησαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, δὲν ἔπαυσε τρέφουσα καὶ φιλέλληνας. — Τὴν πεποίησιν ἡμῶν ταύτην κρατύνει ἐτέρα ἐπιστολὴ ἀνωτάτου αὐτῆ ἀξιωματικοῦ τῆς Γερμανίας καὶ ἄλλοτε ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὰ αὐτὰ περίπου ἐκφράζοντα, ὡς καὶ ἄλλου γνωστοῦ συγγραφέως Συνταγματάρχου, μετὰ βδελυγμίας ὁμιλοῦσα περὶ τῆς γλώσσης τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας» καὶ τοῦ «Νέου Ἑλευθέρου Τύπου», ὧν ὁ φιλοτουρκισμὸς ζυγίζεται μὲ χρυσὸ ἀναμφισβητήτως....

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ Βουλὴ καὶ χθὲς δὲν ἠδυνήθη νὰ συνεδριάσῃ ἔνεκα τῶν πολλαπλῶν ἀσχολιῶν τῆς Κυβερνήσεως, τοῦτο δὲ γνωρίζοντες ἐκ τῶν προτέρων οἱ Ἀντιπολιτευόμενοι συνήλθον ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Βουλευτηρίου καὶ ἀνταλλάξαντες γνώμας προέδρουν εἰς τὴν σύνταξιν κοινοῦ ὑπομνήματος πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα, ὅπερ ἔχει οὕτω : — «Β α σ ι λ ε ὤ, — Ἐν ταῖς παρούσαις κρισιμωτάταις περιστάσεσιν, ἃς διέρχεται ἡ χώρα, ἔνεκα τῆς ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων ἀποχῆς τῆς Κυβερνήσεως ἡ Βουλὴ ἀργεῖ — Οὕτως ἐπετεύχθη νὰ σιγήσῃ τὸ Ἐθνικὸν βῆμα καὶ νὰ παραλύσῃ διὰ τῆς πρωτακούστου ταύτης μεθόδου ἡ λειτουργία τῶν θεσμῶν. — Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, πολιτικὴ ἀναβολῶν καὶ ἐνδοιασμῶν, ἀπειλεῖ νὰ παραστήσῃ τὴν χώραν ἀνεπαρκῆ πρὸς τὰς ραγδαίως ἐπερχομένας δεινὰς περιπλοκάς, εἰς ἃς ἀπὸ μικροῦ χρόνου ἀποβλέπων ὁ Βασιλεὺς προδιέγραψε διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐπιστολῆς τὴν ἐπιβαλλομένην πολιτικὴν τῶν παροσκυῶν. — Ἀδυνατοῦντες ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης πολιτείας τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιτελέσωμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὸ ἐκ τῆς ἐπιτολῆς ἡμῶν κληθῆκαν τοῦ ἐλέγχου τῆς κυβερνητικῆς ἀκηδείας, ἀπευθυνόμεθα οἱ ὑποσημειούμενοι βουλευταὶ εἰς τὸν ἐκ τοῦ πολιτεύματος ταχθέντα ἐπόπτην τῆς κενονικῆς λειτουργίας αὐτοῦ, καὶ καταγγέλλομεν τὴν ἐν τοσοῦτῳ δειναῖς περιστάσεσιν ὀλιγορίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιθυμοῦντες νὰ διακρηξώμεν μὲν

πᾶσαν ἀλληλεγγύην πρὸς τὴν ἀνεξήγητον πολιτείαν της, νὰ ἐπιρρίψωμεν δὲ αὐτῇ ὀλόκληρον τὴν εὐθύνην τῶν ἐπερχομένων διὰ τὴν χώραν κινδύνων. — Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πιστοὶ ὑπήκοοι». — Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1897. — Οἱ Βουλευταὶ: Σωτηρόπουλος, Θεοτόκης, Ράλλης, Δεληγεώργης, Σιμόπουλος, Σκουλούδης, Βουλπιώτης, Τσαμαδός, Καραπαυλος, Εὐταξίος, Μάνεσης, Μαυρομμάτης, Ρωμανός, Βαλέττας, Μπούμπουλης, Τριανταφυλλάκος, Τσαμαγκίδης, Στάης, Κρεστενίτης, Ματάλας, Καραντζᾶς, Ἰατροῦ, Βούλτοτος, Ἄλκ. Δεληγιάννης, Πιερράκος, Πετούσης, Ζέγγελης, Χατζίσκος, Μερλόπουλος, Μαλέας, Πετμεζᾶς, Φλέσσας, Πετροπουλάκης, Ἐμπειρικός, Μαυρομαρᾶς, Μαστραπᾶς ...

×

Ἡ α' Ἀκρόπολις. — Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» τῆς Βιέννης γράφει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς στάσεως τῶν Αὐλῶν τῆς Πετροπόλεως καὶ Βερολίνου ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος: — «Ἐἶνε γνωστὰ τὰ ἐπίμονα διαβήματα τὰ ὁποῖα ἔγειναν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐν Κρήτῃ ἐνεργείας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς συγγενεῖς Αὐλὰς τῆς Πετροπόλεως καὶ τοῦ Βερολίνου. Σκοπὸν εἶχον νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὰς εἰρημέναις Αὐλὰς ὅτι ἡ θέσις τοῦ Βασιλέως ἦτο πολὺ δύσκολος ἀπέναντι τῆς δημοφίμου γνώμης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ ὅτι ἡ δρᾶσις εἶχε κατὰ τὴν ἀναπόφευκτον εἰς τὴν Δυναστείαν δὲν ἤθελε νὰ ἐκτεθῆ εἰς κίνδυνον· καὶ, ἐν τέλει, ἐζητεῖτο ἡ εὐμενὴς στάσις τῶν δύο τούτων Αὐλῶν. — Καίτοι τὰ διαβήματα ταῦτα ὑπεστηρίχθησαν παρὰ προσώπων ἐχόντων μεγάλην ἐπιρροήν, ἰδίως δὲ ἐν Πετροπόλει, δὲν ἀπέκρυψαν αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Αὐλὴν τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ δικτήρησις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ συμφωνία μετὰ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων ἐθεωροῦντο ἐν τῇ Πετροπόλει καὶ τῷ Βερολίνῳ ὡς βᾶσις ἀκλόνητος τῆς πολιτικῆς διεθνήσεως· καὶ ὡς ἀρχὴ τοσοῦτον ἀπόλυτος, ὥστε πᾶσα ἄλλη σκέψις εἶδει νὰ τεθῆ ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ.»

×

Ἡ αὐτὴ. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ὁ ὑπουργὸς

τῶν ἑξωτερικῶν Τεφῆκ πασσᾶς ἐπεσκέφθη τὴν 8 Φεβρουαρίου τὸν πρέσβην τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπως ἀκούσῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς παρούσης καταστάσεως. Ὁ πασσᾶς ἐξέφρασε πικρὰ παράπονα ὅτι παρὰ τὰς ἐνεργείας τῶν Δυνάμεων ἡ Ἑλλάς ἐξακολουθεῖ τὰς ἐχθροπραξίας. — Ἐνῶ αἱ ἐκ Λονδίνου, Παρισίων καὶ Ρώμης εἰδήσεις δίδουν ἐλπίδας ὅτι αἱ δυσχέρειαὶ θὰ ἐκλείψουν εἰρηνικῶς, κατ' ἄλλας εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου **δυναστεύεται εἰς τὴν Τουρκίαν ἢ εἰσβολὴ εἰς τὴν Θεσσαλίαν.** Κατὰ τὰς ἐκ Πετρούπολεως εἰδήσεις ἡ Ρωσσία δὲν θὰ παρέμβῃ ἐν περιπτώσει καταλήψεως τῆς Θεσσαλίας ὑπὸ τῆς Τουρκίας. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, προετήρησεν ὁ Τεφῆκ πασσᾶς, ἡ Τουρκία εὐρίσκεται εἰς δύσκολον θέσιν, ἀγνοοῦσα τί πρέπει νὰ κάμῃ.

×

Τὸ «Ἄστυ».— Ἐκ Βερολίνου τηλεγραφοῦν μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν «Σημικίαν» τοῦ Λονδίνου : «Πᾶσαι αἱ εἰδήσεις περὶ πολεμικῶν παρασκευῶν τῆς Τουρκίας μετὰ πολλοῦ σκεπτικισμοῦ γίνονται δεκταὶ ἐνταῦθα. Ὁ Τουρκικὸς στόλος εἶνε σχεδὸν ἀνύπαρκτος, ὁ δὲ στρατὸς δυσκόλως δύναται νὰ παρασκευασθῇ πρὸς πόλεμον πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο μηνῶν».

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς κύριον ἄρθρον περὶ τῶν ἐν Ἀνατολῇ στόλων ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου γράφει : «Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος δὲν εἶναι πολυπληθής, ἀλλὰ περιλαμβάνει πολλὰ πλοῖα, τὰ ὅποια δύναται ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ παντὸς Τουρκικοῦ κινήματος τυχόν. Παρὰ τὰς πρραστάσεις δὲ τῆς τελευταίας δεκαπενθημερίας ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοῦ γνωρίζουν πραγματικῶς νὰ διαχειρίζωνται τὴν εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐμπειστευμένην δύναμιν». Ὁ ἔπαινος αὗτος, προερχόμενος ἐκ τοῦ «Χρόνου», ἔχει τὴν σημασίαν του.

×

Ἡ αὐτή. — (Τοῦ ἐν Τρικκάλαις ἀνταποκριτοῦ μας) — ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 13 Φεβρουαρίου — Μεγάλῃ ἐνίσχυσις ἐγένετο τῶν συνόρων μας καὶ τοῦτο μετὰ τάξεως καὶ μεγίστης ἀκριβείας χω-

ρίς νά παρεμβληθῆ κανέν πρόσκομμα. Καί ἐνῶ φαίνεται ἀπλοῦν τοῦτο, ἐν τούτοις συνιστᾷ τὸν στρατὸν μας πάρα πολὺ καὶ διὰ τὴν ταχύτητα μετ' ἧς προέβη εἰς τοῦτο καὶ ἐγείρει πολὺ τὸν θαυμασμὸν ἀπάντων καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν, ὅτι ὁ στρατὸς μας—καὶ ἀπὸ μόνον αὐτὸ ὡς φαίνεται—εἶνε εἰς θέσιν νά κάμῃ ὡς πρέπει τὸ καθήκον του. Καὶ ἔχει μόνον ἀπέναντι τοῦ ἀσυντάκτου καὶ γυμνοῦ τῆς Τουρκίας στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ καθ' οἰουδήποτε, ὅταν ὁ Θεὸς μας μεγαλώσῃ καὶ δὲν ἔχωμεν πλέον τὸν Τούρκον ἐχθρόν. Καὶ ἐνῶ μετὰ τούτης θαυμαστῆς σπουδῆς ἐνισχύσαμεν ἡμεῖς τὰ σύνορα, ἡ Τουρκία ἀφ' ἑτέρου οὐδὲν ἰσόπλιον ἀκόμη ἔκμα, μ' ὅλον ὅτι ἔχει διατάξει ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν γενικὴν ἐπιστράτευσιν καὶ διακαῆς πόθος τῆς εἶνε τοῦτο. — Ὡς πολλοὶ ἐπιβάται μας διαβεβαιοῦσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλθόντες, αἰτίαι τούτου εἶνε ὅτι μεγάλη δυσχέρεια παρεμβάλλεται εἰς τὴν προσέλευσιν τῶν καλουμένων ἐφεδρῶν. Καὶ αὕτη εἶνε ἀφ' ἑνός ἢ ἀπροθυμία ἕσον καὶ ἡ ἀποφυγὴ αὐτῶν, ἕσον καὶ ἡ ἔλλειψις χρημάτων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται πρὸς διατροφήν τοῦ στρατοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ συγχρόνως μετὰ τῆς ἀνιχνεύσεως πρὸς εὑρεσιν τῶν ἐφεδρῶν μεγάλη προσπάθεια καὶ ἀπασχολήσις τοῦ ὑπάρχοντος ὀλίγου εἰς τὰς χώρας τὰς ὁμόρους στρατοῦ καταβάλλεται εἰς τὴν εἵπραξιν βοηθημάτων πρὸς διατροφήν τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ἕως προχθὲς ἐνῶ ἐπλήρωσαν κατ' οἰκογένειαν δύο μετζίτια ὑποχρεωτικῶς, τώρα ὑπεχρεώθησαν ὡς μινθάνω νά πληρώσουν πρόσθετον κ ε φ α λ ι α τ ι κ ο ν φέρον γρόσια π ε ν τ ῆ κ ο ν τ α.

— Φαντασθῆτε πόσον οἱ ὀμνίμονές μας ἔξω ὑποφέρουσι καὶ πόσον πρόθυμοι θὰ εἶνε εἰς μίαν προσταγὴν τοῦ γ ν η σ ί ο υ "Α ν α κ τ ὸ ς μας νά συντρίψωμεν τὸν τύραννον τώρα, ὅποτε ὁ λαὸς ὁ ἐλεύθερος ἀπὸ τὸν Ἄρχοντα ἕως τὸν ραγιαῖν τὸν τσοπάνον μίαν ἔχει διέξυδον τοῦ καταπλημμυροῦντος τὴν καρδίαν του πόθου, τὴν προσταγὴν αὐτὴν τοῦ Ἄνακτος νά συντρίψῃ τὰς ἀλύσεις τῆς δουλείας ἀδελφῶν μας, ἀδελφῶν μας στενόντων ὑπ' αὐτάς. Καὶ ἐκχειρίζει ὀλίγον τὸν πόθον των αὐτῶν ὅσάκις τὸ ὄμμα του ἀντικρύσῃ ὅ,τι συνδεόμενον μετὰ τὸν πατριωτισμὸν, αἰσθνόμενος ὑπερηφάνειαν ὅταν αὐτὸς γίνεταί ἀφορμὴ προσερχόμενος ὡς στρατιώτης ζωηρὰς ἐπευφημήσεως. — Πλεῖστοι λιποτάκται προσέρχονται μὴ δυνάμενοι

ν' ἀνθέξωσιν εἰς τὴν πεῖναν καὶ τὸν ζυλισμὸν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων, ὅφ' ὧν παραδέρνονται.....

×

Τὸ «Σκορίπ».—... Ἡ ἐπὶ τὰ χεῖρα τροπὴ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος συγκινεῖ τὸν στρατὸν ἀπιστεῦτως. Γενικὴ κατῆφεια βασιλεύει εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ, ὅσον γενικὴ βράζει ἢ χολὴ καὶ ὁ θυμὸς Παντοῦ ἀκούει εἰς γενικὰς διαμαρτυρίας κατὰ τῶν Δυναμέων, μίαν δὲ εὐχὴν ἐκφράζουσι ὅλοι νὰ τραβήξουν ἐμπρός, καὶ ὅ,τι γίνῃ ἅς γίνῃ.....

×

Τὸ «Ἐμπρός».—... Αὐτῆς λοιπὸν τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης δυνάμεθα σήμερον νὰ ἐπωφεληθῶμεν. Νὰ ἐπωφεληθῶμεν θαυματοργοῦντες. Ἄπλοῦν βᾶδισμα ὅσον καὶ ἂν εἶνε σπουδαῖον εἶνε πολὺ βραδύ. Χρειάζονται ἄλλατα. Νὰ προλάβωμεν τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυναμέων δι' ἔργων ἰλιγγιώδους ταχύτητος. Μᾶς ἀπειλοῦν εἰς Χανία; Πηγαίνομεν εἰς τὸν Κάνδανον. Ἀποκλείουσι τὸν Πειραιᾶ; Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Μακεδονίαν. Πιέζονται οἱ ἐπαναστάται καὶ πάλιν; Ἄς προκαλέσουν νέον κανονισμὸν. Ἡ Εὐρώπη πρὶν ἢ κρύψη τὸ ἕνα τῆς ἐρύθημα, ἀδύνακτον νὰ προσθήσῃ καὶ ἄλλο.—Οὕτω δὲ διὰ τῆς παρατάσεως τοῦ κινδύνου ἂν δὲν διασπάσκειν θὰ διασπάτωμεν τὴν ὁμοφωνίαν τῶν Δυναμέων. Διότι πραγματικὴ ὁμοφωνία ἀντίκειται εἰς τὸ πρόγραμμα, εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῶν. Ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ χύσουν νερόν καὶ νὰ προλάβουν τὴν πυρκαϊκὴν εἶνε σύμφωνοι. Ὅταν ὅμως πρόκειται νὰ μᾶς συντρίψουν, τὸ συμφέρον τινῶν θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ.—Διὰ τοῦτο εἶπομεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι πρέπει νὰ βαδίσωμεν ἀνάθεκτοι πρὸς τὰ ἔμπρός. Ἡ τόλμη πρέπει ν' ἀναπληρώσῃ πᾶσαν ἄλλην ἀρετήν. Τί ἐκερδίσαμεν τόσους χρόνους ἀπὸ τὰς συμβουλάς; Τί κατωρθώσαμεν μὲ τὰς ὑποσχέσεις; Τί δὲ δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν μὲ τοὺς ὑπολογισμούς; Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ μᾶς φέρουν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν ἐθνικὴν χρεωκοπίαν. **Ἡ τοῦ ὕψους λοιπὸν ἢ τοῦ βάθους.**—Ἀλλὰ δι' ὅλα ταῦτα ἀπαιτεῖται ἡ δραστηρία ἐνέργεια Κυβερνήσεως λυσταλέως ἐργαζομένης πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ μὴ πτοουμένης ἀπὸ τίποτε. Εἰμπορεῖ νὰ πλη-

ρώση τὸ ἰδανικὸν τοιαύτης Κυβερνήσεως Ὑπουργεῖον Δηλιγιαννικόν ; Ἡμεῖς διατάζομεν. Ἄλλ' ἐάν ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Ἔθνος φρονῶσιν ἄλλως, τότε ἄς κρατήσούν τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν καὶ ἄς βάλλουν τὰ χέρια τῶν εἰς τὴν πλάτην της διὰ νὰ τὴν σπρώχνουν. Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῆ πρό πάντων εἶνε ἡ ταχύτης, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον διακρίνει τὴν παροῦσαν εἶνε ἡ βραδύτης. Ἡ Τουρκία δὲν ἔχει τὴν ὄραν αὐτὴν στρατὸν ἀρκετὸν εἰς τὰ σύνορα διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀνητυγίαν. Ἄλλ' ὅμως φέρεται κατὰ τρόπον ὅστις ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει κάποιον σχέδιον. Ἡμεῖς τί σχέδιον ἔχομεν; Εἰς τὰ Χανία τὴν ἐσπρώσαμεν. Μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ σάρωμα εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Μικροδονίας ;

×

Ἡ αὐτή. — Κατόπιν τῆς ἀργίας εἰς τὴν ὁποίαν καὶ χθὲς ὑπεβλήθησαν οἱ βουλευταὶ, ἡ Ἀντιπολίτευσις συνήλθεν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. διὰ νὰ συσχεφθῆ περὶ τῆς πορείας της, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις φοβουμένη τὸν κοινοβουλευτικὸν ἔλεγγον, ὃν ἐπιβάλλει τὸ Σύνταγμα, φυγομχρεῖ καὶ κηρύττει ἀπεργίαν τοῦ Κοινοβουλίου. — Ἀφοῦ ἀντήλλαξαν πολλὰς σκέψεις οἱ Ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ, ἐξετάζοντες τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἔθνικα ζητήματα, κατέληξαν εἰς τὴν σύntαξιν ὑπομνήματος ὕπερ ὧς ἔκκλησιν ἢ διαμαρτυρίαν ν' ἀπειθῶν ἡ Ἀντιπολίτευσις πρὸς τὸν Βασιλέα. — Συνετάχθη ὄντως τὸ ὑπόμνημα, καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν παρόντων ἐν τῇ σύσκεψει παρευρεθέντων ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν πλὴν τῶν τεσσάρων Κρατικῶν μὴ μετασχόντων ἀπολύτως τῆς συσκέψεως, τοῦ κ. Φιλάρτου ἀποχωρήσαντος κατὰ τὴν σύσκεψιν καὶ τοῦ κ. Κανάρη ἀπουσιάζοντος. Ὑπέγραψε δὲ αὐτὸ ὁ κυβερνητικὸς βουλευτὴς κ. Πετούσης... — Μετὰ τοῦτο ἐγένετο σκέψις περὶ τοῦτινες θὰ ἐπέδιδον αὐτὸ εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπροτάθησαν ὑπὸ τῶν πλείστων οἱ κ. κ. Ράλλης, Θεοτόκης, Δεληγεώργης, Σκουλούδης, Σιμόπουλος καὶ Βουλπιώτης, ἀλλ' ἀπεκρίσθη ἡ γνώμη αὕτη, καὶ ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Βαλέττα, Τριανταφυλλάκου καὶ Ρωμάνου ὅπως ἐπιδώσῃ τὸ ὑπόμνημα.

ΤΗΝ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Η «Ἐφημερίς».— . . . Τὰ πράγματα πρὸ τῶν ὁποίων κλείουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς οἱ συντάκται τῶν διπλωματικῶν διακοινώσεων, τὰ πράγματα τὰ ἀναλλοίωτα καὶ ἐπικρατέστερα πάσης ψευδολογίας, παντὸς σοφίσματος, πάσης βίας, λέγουν εἰς τὴν Διπλωματίαν: — Δὲν δύνασθε νὰ ἐπικρατήσητε τὴν Κρήτην ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ὡς καὶ σεῖς ἀναγνωρίζετε καὶ διακηρύσσετε. — Δὲν δύνασθε νὰ καταλάβητε τὴν νῆσον διὰ τοῦ στρατοῦ μιᾶς ἐξ ὑμῶν, διότι θὰ δικαιωσίσητε ἐπ' αὐτῆς τὴν ἐπανάστασιν· οἱ Κρήτες δὲν ὑποτάσσονται εἰς κανένα ζυγόν πλέον. — Δὲν δύνασθε νὰ ἐπιβάλητε τὴν αὐτονομίαν εἰς τοὺς Κρήτας, οἱ ὅποιοι τὴν ἀποκρούουν μιᾶς γνώμῃ καὶ μιᾶς φωνῇ ζητοῦντες τὴν ἔνωσιν. — Δὲν δύνασθε νὰ βιάσητε τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν τῆς κατοχῆς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν νῆσον, καὶ ἂν ἀποστείλετε κατ' αὐτοῦ τὰ στρατεύματά σας, ὕπερ ποτὲ δὲν θὰ τολμήσετε νὰ πράξητε. — Δὲν δύνασθε νὰ ἐξαναγκάσητε τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν στρατὸν τῆς ἐκ Κρήτης, οἷα δήποτε καὶ ἂν μετέλθῃτε κατ' αὐτῆς ἐκβιαστικὰ μέτρα. Ἡ βία τὴν ὁποίαν θ' ἀπειραθῆτε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν Κρήτῃ ἢ ἀλλαγῆ, θὰ θέσῃ τὸ πῦρ τοῦ πολέμου εἰς τὰς εὐφλέκτους ὕλας, ἀφ' ὧν ζητεῖτε νὰ τὸ ἀπομακρύνητε. . . .

×

Ἡ αὐτή. — Τὰ χρήματα πρὸς τὰς ἐπείγουσας στρατιωτικὰς δαπάνας τῆς Τουρκίας ἐπορίσθη ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τύπον προκαταβολῆς ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ Σεῖχουλισταμάτου. Ἄλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τούτου ταμείου προκαταβολὴ βεβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπαρκεσῇ εἰς τὰς διὰ Σουλτανικοῦ ἱραδὲ ὑπὸ τοῦ Σερασκιεράτου διαταχθείσας στρατιωτικὰς παρασκευάς. Διότι ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὄπλα αἱ ἐφεδρεῖαι τοῦ πρώτου, δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου στρατιωτικοῦ σώματος, ἧτοι ἐν ὄλῳ 116 τάγματα. . . .

×

Ἡ αὐτή. — . . . Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἀυγὴν» γράφουν ἐκ Μο-

ναστηρίου ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν θὰ εὖρη οὐδαμοῦ ἰσχυρὰν ἀντίστασιν ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, καίτοι οὗτος θὰ συγκεντρωθῆ ἐν τῇ μεθορίῳ γραμμῇ μέχρι τοῦ Μοναστηρίου. Διότι ὁ στρατὸς εἶνε ὀλίγος ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, σύγκειται δὲ ὁ τοῦ στρατοπέδου μέχρις Ἐλασσῶνος ἐκ τριάκοντα δύο ταγματῶν συγχειμένων ἐκ 300 ἀνδρῶν ρακενδυτῶν καὶ ἀπογοητευμένων, ἤτοι ἐξ 9600 στρατιωτῶν χωλῶν, στραβῶν, ἀσθενῶν καὶ ἀπηλπισμένων. — Πρὸ ἡμερῶν ἐνδιέτριψεν ἐν Μοναστηρίῳ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου Σεϊφουλᾶχ βέης, ὃς εἶνε γνωστὸς ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν βαρβαρότητά του. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ δίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν ἰκανότητά του καὶ τὰς γνώσεις του, διότι δὲν εἶνε οἷος ἐξετιμῆθῃ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις πιθηκοαναθεραμμένων. Εἶνε κοινὸς ἀνὴρ, Ὀθωμανὸς τέλειος, οἷον φανατικὸς καὶ θηριώδης καὶ ἄνευ συναίσθησως τοῦ κατήκοντος. Οἱ δὲ Ἀλβανοὶ ἀξιομακτικοὶ φοβερὰ τὸν μισοῦσι καὶ τὸν ἀντιπολιτεύονται.

×

Ἡ «Ἀκροπόλις». —..... Καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν, ὡς ποιεῖ τοῦτο ἡ πρωτεύουσα τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων «Νέα Ἡμέρα», λέγουσα ὅτι ἀτὰ εὐτόλμως ἐσταθμημένα μέτρα τῆς Βασιλείας ἐν τῷ νῦν Κρητικῷ ἀγῶνι ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Συνταγματικοὶ τύποι, οἱ φθειράντες ἔθνος πλάσθεν πρὸς κρείττονα, παρηγκωνίσθησαν καὶ ὅτι τὴν διεύθυνσιν τοῦ κινήματος ἀνέλαβεν ἡ στιβαρὰ χεὶρ καὶ ἡ διαυγὴς διάνοια τοῦ Βασιλέως;» Οἱ Συνταγματικοὶ τύποι δὲν παρηγκωνίσθησαν, ἐρίτιμε συντάκτα τῆς «Ἡμέρας», ἀλλ' ἐχρησιμοποιήθησαν ὑψωθέντες ὑπὸ Βασιλείας ὑψομένης εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς. Οὐδεὶς παρηγκωνίσθη, οὐδεὶς παρεβιάσθη Συνταγματικὸς τύπος, διότι Κυβέρνησις ἐθνικὴ, Βουλὴ ἐθνικὴ, συνενωθεῖται μετὰ λαοῦ ὁρμῶντος πρὸς ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ Βασιλείας ἡγουμένης ἐν αὐτῷ ἢ ἐνισχυούσης αὐτόν, συνηντήθησαν ἐπὶ τοῦ νομίμου ἐδάφους τοῦ Συντάγματος. Οἱ τύποι οἱ Συνταγματικοὶ δὲν παρηγκωνίσθησαν, ἀλλ' ἐνεψυχώθησαν, ἔζησαν καὶ ἐλειτούργησαν ἐθνικῶς, διότι ἡ διαυγὴς διάνοια καὶ ἡ στιβαρὰ χεὶρ τοῦ βασιλέως περιεβλήθησαν τοὺς τύπους ἐκείνους...

×

Ἡ αὐτή.—Ὁ «Τοπικὸς Ἀγγελιαφόρος» πληροφορεῖται, ὅτι ἡ Δανικὴ Αὐλὴ συμβουλεύει τὸν Βασιλέα Γεώργιον νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς συμβουλάς τῶν Δυνάμεων, ἐπεφορτίσθη δὲ παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως νὰ κάμῃ προτάσεις μεσολαβήσεως. — Ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Σταυροῦ» πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀποφασισμένος νὰ κηρύξῃ ἐπισήμως τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Στρατοῦ. Τιοιουτοτρόπως, αἱ Δυνάμεις, αἵτινες πάσῃ θυσίᾳ θέλουσι νὰ ἀποφύγῃσι πόλεμον ἐν τῷ Αἴμῳ, θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ συναινέσωσιν εἰς τοὺς πόθους τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ εἰδήσις αὕτη δὲν εἶνε πολὺ πιστευτὴ, μ' ὅλον ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐπίμονον στάσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. — Κατὰ τὴν γνώμην τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Σταυροῦ» ἡ Ἀγγλία εἶνε ἢ κρυφίως ἐνθαρρύνουσα τὸν Βασιλέα Γεώργιον εἰς τὴν προκλητικὴν ταύτην στάσιν. ἔπειτα δὲ, ἡ Ἑλλάς ὑπολογίζει ὅτι ταύτοχρόνως καὶ τὰ λοιπὰ Κράτη τοῦ Αἴμου θὰ ἐπιτεθῶσιν ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

×

Τὸ «Ἄστυ».—..... Καὶ οὔτε ἐτόλμα, οὔτε τολμᾷ κἀν ἀκόμη νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις της πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐνῷ ἐγένετο εἰσβολὴ εἰς τὸ ἔδαφός της. Ἀλλ' ἀφ' ὅτου εἶδε τὴν Εὐρώπην ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος κινεῖται θορυβωδῶς, ἐξοπλίζει τοὺς ἐσκωριασμένους στόλους της, κινητοποιεῖ τοὺς ἐφέδρους της καὶ ἐτοιμάζεται διὰ σύγκρουσιν εἰς τὰ μεθόρια. Ἡ Τουρκία ἐτοιμαζομένη εἰς πόλεμον ἢ ὑποκινεῖται ὑπ' ἄλλου, ἢ ἐνθαρρύνεται ἐκ τῆς στάσεως τῶν Δυνάμεων. Βλέπουσα τὴν πολιτικὴν αὐτῶν καὶ γνωρίζουσα ὅτι τόσον σκέπτονται τὴν εἰρήνην, ὥστε εἶνε ἐτοιμοὶ ἀνηλεῶς νὰ τιμωρήσωσιν ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ τὴν διαταράξῃ, παρασκευάζεται ἐπιδεικτικῶς εἰς πόλεμον διὰ νὰ προκαλέσῃ ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ὁμοιάζει τὸν στρατηγὸν Μπούμ-Μπούμ τῆς ὑπερέττας τοῦ Ὀρφεμπαχ κράζοντα : «Κρατῆστέ με ! ὦ, θὰ καταστρέψω τὸν κόσμον».....

×

Τὸ «Σκρίπ».—Πρὸς ὅσους ἀκόμη σκέπτονται ἢ προφέρουν

λέξιν περί αὐτονομίας τῆς Κρήτης, αὐτὴ ἢ ἀπάντησις πρέπει νὰ δοθῇ. Αἱ Δυνάμεις, αἱ μαγεύρισσαι τῶν περιφήμων συνθηκῶν καὶ μεταρρυθμίσεων, αἱ ὁποῖαι μᾶς παρουσίωσαν τὴν πολυποίκιλον σκαλάταν τῆς Κρητικῆς χωροφυλακῆς, εὐρίσκονται τώρα πάλιν ἀνασκευασμέναι εἰς τὸ μαγεύρισμα τῆς διοικητικῆς αὐτονομίας τῆς Κρήτης, τὴν ὁποῖαν ἐτοιμάζονται νὰ μᾶς σερβίρουν. Δικαιοῦνται νὰ τὸ σκέπτωνται καὶ νὰ τὸ ἀποφασίσουν, ὅπως δικαιοῦνται νὰ βομβαρδίσουν καὶ τοὺς Χριστιανούς. Ἄλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει μίαν σταγόνα Ἑλληνικοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας του, δὲν δικαιούται νὰ ἀνεχθῇ τὸ χαντάκιωμα αὐτὸ τῶν ἐλπίδων μας, τὴν ψυχρολουσίαν τοῦ φλογεροῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὁ ὁποῖος ἠλεκτρίζει τὸν Ἑλληνισμόν. Οἱ Κρήτες ἐπικινεῖται ἀπευθύνουν βροντερὰν διαμαρτυρίαν πρὸς τοὺς Νκυάρχους τῶν ξένων Δυνάμεων : — Ἀὐτονομίαν δὲν θέλομεν. Δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέσωμεν νὰ καλύψετε τὰ αἵματα τῆς Κρήτης μὲ τὰ ράκη τῶν νέων ψευδοθεσμῶν, τοὺς ὁποῖους ζητεῖτε νὰ μᾶς ἐπιβάλετε. Θὰ πέσωμεν μέχρις ἐνδὸς καὶ ἂν μᾶς ἀντιτάξετε πάλιν τὰ πυροβόλα τῶν θωρηκτῶν σας. Ἡ σημαία τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ σᾶς ἀντιμετωπίζῃ πάντοτε ὑπερήφανος ἀπὸ τῶν βράχων μας, καὶ οὐδέποτε θὰ ἀνεχθῶμεν νὰ τὴν καταρρίψετε! — Ἡ Κρήτη φωνάζει πρὸς τὴν Εὐρώπην, ὅτι δὲν ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἐκυτῆς μόνον, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τῆς μητρὸς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐὰν ἡ αὐτονομία μέλλῃ νὰ τὴν καταστήσῃ κρατίδιον τῆς Μεσογείου, οὐδέποτε θὰ τὸ δεχθῇ. Προτιμᾶ νὰ λέγεται ἐπαρχία τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, νὰ ταχθῇ ὑπὸ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου...

..... Ἄλλ' ἐν ὅσῳ ἡμεῖς εἰ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι Ἕλληνες, οἱ ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι, κρούομεν, ὅτι οἱ ἰσχυροὶ συσκέπτονται περί αὐτονομίας, καὶ τὴν ἐτοιμάζουν ὡς λύσιν τοῦ μεγάλου διὰ τὴν Ἑλλάδα ζητήματος, πρέπει νὰ κραυγάζωμεν ἀπὸ τὰ βάθη τῶν σπλάγχθων μας πρὸς αὐτοὺς, ἐν ὀνόματι τῶν τιμαλφῶν δικαίων μας, τῶν ἱερῶν ἐλπίδων μας, τῆς ἐθνικῆς μας φιλοτιμίας : — « Μὴ βλασφημεῖτε »!

×

Ἡ αὐτή. — Ἐγνώσθη γθὲς ὅτι ἐν τῷ Ἑγυπτιακῷ συμβου-

λίφ τῆς Ἀγγλίας ἐπῆλθε διαφωνία, διότι τινές μὲν τῶν Ὑπουργῶν ἐπρότειναν τὴν ἐφαρμογὴν ἐκδικαστικῶν μέτρων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἄλλοι δὲ ρητῶς ἀπέκρουσαν τὰυτά. Ἡ διαφωνία τῶν Ἀγγλῶν Ὑπουργῶν εἶνε εὐνοϊκωτάτη διὰ τὰ ἔθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα, φαίνεται δὲ ὅτι μέχρι τοῦδε ὑπερίσχυταν οἱ ἀποκρούσαντες τὰ ἐκδικαστικὰ μέτρα.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Ἐκ τῶν ἀγγεληθέντων χθὲς καὶ προχθὲς ἐκ Κρήτης ἔχομεν πλήρες κορυφίσματα τῶν πέντε ἐπιθυμιῶν τῶν Νικητῶν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ Ἀκρωτηρίου, οἵτινες ἀπέρριψαν τὰς προτάσεις των, ὑπὸ τοῦ Βάσου, ὅστις βλίνει πρὸς τὰ ἐνδότερα καὶ ὑπὸ τοῦ Κόρακκ, ὅστις ἀπήντησεν ὑπερηφάνως εἰς τὸν Ἀγγλὸν καὶ Ἰταλὸν κυβερνήτην, ζητοῦντας νὰ σεβασθῇ τὸ Ἡράκλειον, ὅτι μόνον εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Βάσου θὰ ὑπακούσῃ. — Εἶνε τοῦτο ἐκδήλωσις τῆς διαφωνίας τῶν Δυνάμεων; Ἡ εἶνε ὁ θρίαμβος τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν ἐπαναστατῶν; Ἡμεῖς πιστεύομεν μᾶλλον εἰς τὸ δεύτερον. Τί δύνανται νὰ φοβηθῶσιν οἱ ἡρωϊκοὶ πόρμαχοι τοῦ Ἀκρωτηρίου; Ἄς ἔγεινε καὶ δεύτερος κανονισμὸς. Ἡ τί ὁ Στρατὸς τοῦ Βάσου ὅστις ἀναδεικνύεται πανταχοῦ θριαμβευτής; Ἡ τί ὁ Κόρακκ, ὅστις εὐρίσκεται ἔτις μακρὰν τῶν εὐρωπαϊκῶν τηλεβόλων; Δύνανται ἐκεῖνοι μὲν νὰ συμβουλευοῦν, νὰ διαμαρτύρωνται, ν' ἀπειλοῦν καὶ νὰ κανονισβολοῦν τοὺς βράχους, οὗτοι δὲ νὰ προθαίνωσιν εἰς ὄλοσχερῆ κατὰληψιν τῆς νήτου, πεπεισμένοι ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος θὰ τοὺς ἀποστείλῃ ἀπροσδόκητόν τινα ἐπικουρίαν, εἴτε διὰ τῆς διαφωνίας τῶν Δυνάμεων εἴτε διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ διπλωματία θὰ εἶνε κουρασμένη, αὐτοὶ δὲ οἱ Τοῦρκοι θὰ στέργουν τὴν ἐνωτικὴν ὡς τὴν κλλιτέραν λύσιν τοῦ ζητήματος.

.....Ὁ,τι λοιπὸν θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα εἶνε μόνη ἡ εὐστάθεια τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ αὐταπαρνήσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΤΗΝ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Ἀλλ' ἐν ᾧ αἱ διπλωματικαὶ

διαπραγματεύσεις μόλις αρχίζουν, τὰ πράγματα τρέχουν τὸν δρόμον τους τὸν φυσικὸν εἰς τὴν Κρήτην, τὸν φέροντα εἰς τὴν μὴν λύσιν, ἥτις θὰ ἀπαλλάξῃ καὶ Εὐρώπην καὶ Ἑλλάδα καὶ Κρήτην πάσης φροντίδος. Οἱ Χριστιανοὶ ἐπικρατοῦν παντοῦ. Φρούρια πίπτουν καὶ φρούρια κινδυνεύουν. Τοῦρκοι ἀιχμαλωτίζονται καὶ Τοῦρκοι ζητοῦν νὰ παραδοθοῦν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ἔχει μόνον σημασίαν πραγματικὴν· ἔχει καὶ διπλωματικὴν, ὑπεριέραν καὶ βαρυτέραν τῆς πρώτης. Δὲν ἠθέλησαν οἱ πολιορκούμενοι νὰ παραδοθοῦν εἰς τοὺς πολιορκούντας, ἀλλ' εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τῆς κατοχῆς, τὸν μεταθέντα ἵνα φέρῃ εἰρήνην καὶ ὄχι μάχισαν. Καὶ τὴν πρότασιν των ἔκαμαν οἱ Τοῦρκοι διὰ τῶν προξένων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων! — Συγκρίνομεν τὰ πράγματα τὰ ἐν Ἀθήναις μὲ τὰ ἐν Κρήτῃ. Ἐδῶ οἱ Πρέσβεις διασκέπτονται πῶς θὰ ἐκβιασθῇ ἡ Ἑλλάς νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἐν Κρήτῃ στρατὸν τῆς. Τῶν ἰδίων Δυνάμεων οἱ ἐν Χανίοις πρόξενοι καλοῦν τὸν αὐτὸν στρατὸν νὰ σώσῃ τοὺς πολιορκουμένους Τοῦρκους ἀπὸ τὴν ἀντεκδίκησιν τῶν ἐπαναστατῶν Χριστιανῶν! Ἀναγνωρίζουν λοιπὸν οἱ ἐν Κρήτῃ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς παρίσταται ὡς ἡ μόνη δύναμις ἡ ἱκανὴ νὰ προστατεύσῃ καὶ σώσῃ ὄχι μόνον τοὺς Χριστιανοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Τοῦρκους....

×

Ἡ αὐτή. — Πλὴν τῶν ἐν ἄλλῃ τήλῃ δημοσιευομένων λόγων τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν χθὲς παρουσιασθεῖσαν ἐπιτροπὴν τῶν Κρητῶν, ἡ Α. Μεγαλειότης εἶπε καὶ τὰ ἐξῆς: — Ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὑμᾶς, ἵνα διὰ τῆς ἀκλονήτου ἀποφάσεώς σας κάμψητε τὰς κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης, — διότι περὶ κυβερνήσεων μόνον εὐτυχῶς πρόκειται, καθόσον οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης εἶνε μεθ' ἡμῶν. — Ἡ Εὐρώπη σύσσωμος ἐπὶ 8 μῆνας προσεπάθει νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πολίτευμα· ἀλλ' αἱ προσπάθειαι κατέληξαν εἰς καταστροφὴν. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι πᾶσα νέα ἀπόπειρα περὶ ἐφαρμογῆς παρομοίου πολιτεύματος δὲν θὰ ἔχῃ διαφορητικὸν ἀποτέλεσμα. Δὲν θὰ ἀρκέσῃ τοῦτο νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν ἐν τῇ νήσῳ....

×

Τὸ α' Ἀστὺ. — ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Φεβρουαρίου. — Ὁ «Χρόνος» προβλέπει, ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Σουλτάνου, ὑπευθύνου δι' ἅλα τὰ δυστυχήματα, τὰ ἐνσκήψαντα κατὰ τοὺς τελευταίους εἴκοσι μῆνας, ἔσται εὐνοϊκὴ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη φρονεῖ, ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀργὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐλπίς μεγάλων ἀντιστηκωμάτων (ποιῶν;) θὰ ἐπιδράσῃ σωτηρίως ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἀρνητικὴ ὑποταγῆς εἰς τὰς Δυνάμεις, προκαλοῦσα ἐχθροπραξίας, ἢ παραίτησις τοῦ Βασιλέως φέρουσα εἰς ἐπανάστασιν, θ' ἀπετέλουν ἔγκλημα. Εὐτυχῶς ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶνε ἄνθρωπος συνετός, ὁ δὲ λαὸς Του, λαὸς πεφωτισμένος.

×

Ἡ αὐτή. — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Ἀστὺς») — ΑΓΡΙΝΙΟΝ, 17 Φεβρουαρίου. — Ἡ εἰδήσις τῆς προσκλήσεως δύο ἔτι ἡλικιωδῶν προὐκάλεσε πανταχοῦ παρὰ τῷ λαῷ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐνισχύει τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὴν φορὰν ταύτην τὸ ἔθνος ἔλαβεν ὀριστικὴν ἀπόφασιν νὰ βαδίσῃ μετὰ τοῦ Βασιλέως τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς, μέχρι πραγματοποιήσεως τῶν πόθων ἡμῶν πάτη θυσίας. Ἐνῶ μέχρι προχθὲς ἀθυμία κατεῖχε πολλοὺς, φοβουμένους μὴ μάτην πάλιν αἱ τόσαι προσπάθειαι καὶ θυσίαι, χθὲς χαρὰ διεχύθη εἰς ἕλων τὰ πρόσωπα, καὶ φαιδροὶ πολυπληθεῖς ὅμοιοι ἐώρταζον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζοντες δι' ἐπικείμενον γενικὸν ὄπλισμὸν τοῦ ἔθνους. Οἱ ὅπως δῆποτε ἐξαιρούμενοι εἶνε οἱ μόνοι κητηρεῖς, οὗτοι δὲ ὑπέβηλον αἴτησιν παρακαλοῦντες νὰ περιληφθῶσιν εἰς τοὺς ἐφέδρους. Χθὲς παρευρέθη ἐν τῷ χωρίῳ Ματαράγα τοῦ δήμου Μακρυνείας καθ' ἣν στιγμὴν χωροφύλαξ ἔφερε τὸ τηλεγράφημα τῆς προσκλήσεως τῶν ἡλικιωδῶν. Ἀπαντῶν τὸ χωρίον ἐνθουσιωδῶς ἐζητωκραύγαδεν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας. Εἰς τὰς δύο ταύτας δυνάμεις τοῦ ἔθνους ἔχει ἀπόλυτον τὴν πεποίθησιν ὁ λαός. «Ἐκεῖ ποῦ στέλλει ὁ Βασιλεὺς τὰ τέκνα Του, φωνάζουν, θὰ πάμε καὶ ἡμεῖς» ὅσοι δὲ ὑπερβαίνουσι τὴν ἡλικίαν τῶν συγκληθησομένων ἐφεδρειῶν ζητοῦσι νὰ συνταχθῶσι στρατιωτικῶς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας ὅπως πο-

λεμήσωσιν ἐν Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ. — Συνεισφοραὶ ἐκούσαι ὑπὲρ τοῦ φανεροῦ κέντρον τῆς Ἐταιρείας ἐν τῷ χωρίῳ Ματαράγκα τῇ προτροπῇ τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱκτροῦ καὶ τῶν ἱερέων μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἀπέφεραν 410 δραχμάς. Ὁ αὐτὸς ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἐπικρατεῖ καὶ ἐνταῦθα. Συνεισφοραὶ γενναῖαι γίνονται ἐκ μέρου τοῦ κατωτέρου λαοῦ. Θὰ ἦτο εὐτύχημα, ἂν τὸ φανερὸν κέντρον ἐφρόντιζε περὶ προμηθείας ὕλων τὰ ὅποια θὰ ἠγόραζον οἱ φιλοπάτριδες χωρικοὶ πάντες.....

×

Τὸ «Σκρίπ». — ΛΑΡΙΣΣΑ 16 Φεβρουαρίου (Ἰδιαιτέρᾳ ἀνταπόκρισις «Σκρίπ».) Καὶ τὰ τρία συντάγματα τοῦ πεζικοῦ τὰ διαμένοντα ἐνταῦθα εἰσὶν ἔτοιμα πρὸς ἀναχώρησιν ἀπὸ προχθῆς. Διαταγαὶ καθ' ἑκάστην δίδονται καὶ πυρετωδῶδες καταβάλλονται ἐνέργειαι πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν περὶ κεντρῶν σταθμῶν. — Εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ διενεμήθησαν πτύα καὶ σκαπάναι ἵτινα θὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν κατασκευὴν μικρῶν προχωμάτων ἐν κεντρῷ. — Διετάχθη ἡ κατασκευὴ ξυλίνων περὶ κεντρῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀνεχώρησε προχθῆς ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἀνδρῶν τοῦ Μηχανικοῦ. — Οἱ Τούρκοι ὑφίστανται ἀληθῆς μαρτύριον. Οἱ ἐφεδροὶ τοὺς ξεσχίζουσιν τὰ φεσάκια. Οἱ δρόμοι τῆς Λαρίσσης ἔχουσιν κοκκινίσει ἀπὸ τὰ ἐρυθρὰ ῥάκη τους. — Ὁ στρατιωτικὸς κόσμος ἐνταῦθα διατελεῖ κατάπληκτος μὲ τὰ προχθεσινὰ τοῦ βομβαρδισμοῦ. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ μας ἔχουσιν πάθει ἀπὸ ὑπεραιμίας. Δὲν κρατοῦνται. Σύννεφα ἀπειλητικὰ ὠραεῦνται εἰς τὰ ὄνορα, ἀπὸ στιγμῆς δὲ εἰς στιγμὴν ἀναμύενεται θύελλα.

×

Ἡ «Ἐστία». — Ἡ κυβερνητικὴ πλειοψηφία, ἐγκρίνας ἄλλο τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ διεκχγωγῇ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἔδωκε τὸ πρῶτον σύνθημα τῆς ὑποχώρησεως. — Μ' ὅλον ὅτι ἡ ὑποχώρησις ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ἤρξατο, διότι ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ ἡ στασιμότης εἶνε ἡ ὑποχώρησις, ἀλλ' ἐπισήμως ἐκυρώθη ἄλλο ὑπὸ τῶν 125 ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ἐπιδοκιμα-

ζόντων διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν τοὺς αἰσθηματικούς ἀναπτεναγμούς καὶ τοὺς ὑστερικούς κοπιτοὺς τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

..... Καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ χθὲς δὲν εἶχε τὴν ὄψιν πολεμικοῦ συνεδρίου ὁποῖον ἀνέμενον αὐτὴν καὶ ἐπόθει τὸ Ἔθνος, ἀλλ' ἦτο μᾶλλον πένθιμος αἰθουσα ἐν ἣ νεκρὸς τις κατέκειτο ἐπὶ φερέτρου — ὁ νεκρὸς τῆς Ἐθνικῆς τιμῆς. — Ἀπὸ τῆς χθὲς ἔχομεν ἐπισήμως ἐγκατεστημένην πλεόν ὄχι τὴν πολιτικὴν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐνεργείας — ἀλλὰ τὴν πολιτικὴν τῶν νοσοκόμων καὶ τῶν νεκροθαπτῶν.

×

Ἡ αὐτή. — ... Διὰ τοῦτο τὸ 1885 καὶ 1886 ἀντέγραψαν τὸ 1878, καὶ τὸ 1897 ἀντιγράφει τὸ 1885 καὶ τὸ 1886. — Πλανᾶται δὲ πλάνην παχυλὴν ὁ ἐκ Κυθέρων Βουλευτὴς ἰσχυριζόμενος, ὅτι δὲν θὰ περάσουν κατὰ τὸ 1897 τὰ χόρτα καὶ τὰ λάχανα καὶ τὰ κομμένα χέρια. — Θὰ περάσουν καὶ νὰ εἶνε περὶ τούτου βέβαιος. — Διότι οἱ παρέχοντες κατὰ τὸ πολίτευμα τὰ ἐρείσματα τῶν κυβερνήσεων, παρέχουσι μετ' ἐμπιστοσύνης, περὶ τῆς ὁποίας μίτην ἐζήτησαν νὰ ἐμπνεύσουν δισταγμούς, τὰ ἐρείσματα ταῦτα εἰς τὸν εἰδικώτατον πρὸς παρασκευὴν αὐτῶν, εἰς τὸν ἀριστοτέλην τῶν προχωρήσεων, ἄνευ ὑποχωρήσεων, ἀλλὰ καὶ ἄνευ προχωρήσεων, εἰς τὴν ἰσχυρὸν μαγνήτην τῶν ἀποκλεισμῶν, ὡς εὐστόχως τὸν ὠνόμασε πρῶτῃ συνάδελφος. — Διὰ τοῦτο ἡ ἱστορία θὰ ἀντιγραφῆ καὶ ἐφέτος. — Ὅταν θὰ ἔχουν ἐγκταλείψῃ τὴν Κρήτην, τῆς ὁποίας ἐν τούτοις διέταξεν τὴν προσάρτησιν, ὅταν θὰ ἔχουν δεχθῆ ὄλα, ὄλα ὅσα ἀποτελοῦν τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων, θὰ σᾶς ὀμιλοῦν ἀκόμη περὶ στρατιωτικῶν ἀσκήσεων εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Φερσάλων, νέοι Καίσαρες ἀκονίζοντες ἐπὶ ἄλλους δέκα ὀκτώ μῆνας τὸ ξίφος των διὰ νὰ κατατροπώσουν τὸν Πομπήϊον τοῦ Γιλδίτζ, ἐν ᾧ θὰ ἔχουν κατατροπώσῃ ἤδη μόνον τὴν τιμὴν καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους. — Θὰ ἀντιγραφῆ καὶ πάλιν ἡ ἱστορία. — Μὲ μίαν μόνην διαφορὰν. — Ὅτι θὰ ἔχῃ ἓνα ἐπίλεγον, τὸν ὁποῖον δὲν περιμένουν βέβαια καὶ ὁ ὁποῖος διαφεύγει τοὺς ὑπολογισμούς των...

×

Τὸ «Ἐμπρός».—...Διότι τίνα σημασίαν ἔχει ἡ παρουσία Ἑλληνικῶν πλοίων εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κρήτης καὶ ἡ ἀποστολὴ στρατοῦ, ἀφοῦ μετὰ τόσας ἡμέρας δὲν διεκόψατε τὰς σχέσεις; Ἀφοῦ τὸ τετελεσμένον γεγονός δὲν ἀνεγνωρίσθη, καὶ σεῖς ἐξακολουθεῖτε κατέχοντες τὴν νῆσον ἀνευ κηρύξεως πολέμου, εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων εἴσθε πειραταὶ, διατελοῦντες ἐκτὸς τοῦ νόμου. Καὶ δέχεσθε νὰ διατελεῖτε ἐπὶ τόσας ἡμέρας ἐκτὸς τοῦ νόμου, καὶ νὰ ὑφίστασθε καθ' ἑκάστην ὥραν καὶ νέον κόλαφον, ἀτιμάζοντες τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα τὸ ὁποῖον ἀνελάβετε νὰ ὑπερασπίσετε, διότι φοβεῖσθε νὰ νομιμοποιήσγητε τὸ διάβημά σας. Ὁ Μοίραρχος λοιπὸν πταίει ἢ σεῖς οὔτινες τὸν ἀπεστείλατε ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους; Αὐτὸς κάμνει τὸ σφάλμα νὰ φέρεται ὡς ἀνὴρ φρόνιμος. Ἀλλὰ σεῖς φέρεσθε ὡς ἀνκνδροὶ τῶν ὁποίων ἡ αἰσχρὴ πίπτει ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους.....

..... Τίς πταίει δι' ὅλα ταῦτα; Ὁ Βασιλεὺς εἶπε ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀμέσου δράσεως. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑπὲρ τῆς λελογισμένης ἐνεργείας. Ἐν τούτοις πλήρης ὁμοφωνία ἐπικρατεῖ μεταξύ Κυβερνήσεως καὶ Βασιλέως.

×

Ἡ αὐτή.— Ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐλῆς. — Τὸ τολμηρὸν διάβημα τῶν βουλευτῶν τῆς Συμπολιτεύσεως, οὔτινες διὰ παραστάσεων καὶ διὰ πρωτοκόλλου εἶχον ἀποφασίσει νὰ ὑποστηρίξωσι Κυβέρνησιν ἀκολουθοῦσαν μόνον πολιτικὴν δράσεως, δὲν ἀνησυχεῖ πλέον τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους ἕως καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐκρήξεως αὐτοῦ. Διότι εἶχε γνωσθῆ, ὅτι **πρόσωπα ἐκ τῆς Αὐλῆς ὑπεκίνουν τὴν μικρὰν ἐκείνην ἀνταρσίαν**, ἣτις δικαίως ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὡς πρόδρομος ὑπουργικῆς μεταβολῆς. Ἀπροσδοκῆτως ὅμως χθὲς ἐγνώσθη ὅτι **τὰ αὐτὰ πρόσωπα, τὰ προκαλέσαντα τὸ ἀνταρτικὸν διάβημα, συνίστων χθὲς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Κυβερνήσεως.**— Τὸ πρᾶγμα θὰ φανῆ εἰς τινὰς παραδόξον. Ἴδου ὅμως ἡ ἐξήγησις τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς τὴν διαχωγὴν των ταύτην. Ὁ κ. Δηλιγιάννης βραίνει εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ μετὰ τινος βραδύτητος, ἢ ὁποῖα κουράζει καὶ ἀπελπίζει τὰ μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενα πρόσωπα. Διὰ νὰ τοῦ ξυπνοῦν λοιπὸν τὰ αἵματα, θεω-

ροῦν ἀναγκαῖον νὰ προβαίνουν εἰς διαβήματα τοιαύτης φύσεως, ἅτινα τὸν ἐπαναφέρουσιν εἰς τὴν εὐθείαν. Ἄλλ' ὁ σκοπὸς τῶν δὲν εἶνε νὰ τὸν ρίψουν. Θέλουν νὰ τὸν καταστήσουν δραστηριώτερον χωρὶς νὰ κλονίσωσι τὴν θέσιν του, διότι τὴν εἰς τὰ πράγματα διατήρησίν του κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν θεωροῦσιν ὡς ἐγγύσιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ὑπέχει μόνος τὴν εὐθύνην τῆς παρούσης πολιτικῆς καταστάσεως, ἀλλ' ὅτι μερίζεται μετ' αὐτοῦ τὴν ἠθικὴν εὐθύνην ὑπουργεῖον κεκτημένον καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Κοινοβουλίου.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐγνώσθησαν χθὲς καὶ λεπτομέρειά τινες τοῦ διαβήματος τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τὸ περίεργον αὐτῶν δημοσιεύομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας. — Φαίνεται ὅτι τοσαῦτα πεποίθησις ὑπῆρχε παρὰ τῆ Ἀντιπολιτεύσει ὅτι μετὰ τὴν διαμαρτύρησιν αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς θὰ ἔσπευδε ν' ἀποπέμψῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ὥστε συγχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν ὑποβληθεῖσαν διαμαρτύρησιν ὑπέβαλεν ἰδιαίτερος καὶ κατάλογον ὑπουργῶν, διὰ ν' ἀπκλιζῆ ἴσως τὸν Βασιλέα τῆς ἀνάγκης νὰ χάνῃ κκεῖρον εἰς ἀναζήτησιν διαδόχων. Ἐμάθομεν μάλιστα ὅτι εἶχεν ὀρίσει καὶ πρωθυπουργόν. — Ἄλλὰ τοσαύτη μυστικότης τηρεῖται μεταξὺ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἐνεργείας ταύτης ὥστε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν τὸ ὄνομά του. Εἰκάζομεν ὅμως ὅτι οὗτος εἶνε ὁ κ. Σωτηρόπουλος.

ΤΗΝ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ ἐπίσημος Εὐρώπη δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ μετελθῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος τὰ μέτρα τοῦ 1886, ἂν εἶνε πεπεισμένη, ὅτι εἰς τὰ μέτρα αὐτὰ ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ὑποκύψῃ, οὔτε ἐν Κρήτῃ οὔτε ἀλλαχοῦ. Καὶ τὸ μὲν Ἔθνος καὶ ἡ Βασιλεῖα καὶ ἡ Κυβέρνησις εἴμεθα ἀπορριστιμένοι νὰ μὴ ὑποκύψωμεν, νὰ μὴ ὑποχωρήσωμεν, ἐξωθούμενοι τὴν ἀντίστασιν μέχρι ἐσχάτων καὶ ἡ ὁμόθυμος αὕτη ἀπόφασις ἐπρεπε νὰ πείσῃ τὴν ἐπίσημον Εὐρώπην περὶ τῶν

ἀναποφύκτων συνεπειῶν τῶν σκιῶν τῆς προκλήσεων καὶ τῶν βιαίων τῆς μέτρων. Ἄλλὰ καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς ἐνομιζομεν ὅτι ἀνεκαλύπτομεν σημεῖα διακρήξεως τῆς ὁμοφωνίας τῶν Δυνάμεων, ἢ Εὐρωπαϊκῆ Διπλωματικῆ, βοηθουμένη ἀπὸ τὸν πολυόμματον τύπον τῆς, ἀνεκάλυπτε καὶ αὐτὴ ρήγματα ἐν τῇ Πανελληνίῳ ὁμοφωνίᾳ, ρήγματα ἀνύπαρκτα, καὶ ὅμως καταφκνῆ. Δὲν ἔλειψαν δυστυχῶς ποτὲ καὶ μετὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ μικρόψυχοι καὶ οἱ προδοταί· καὶ κατὰ τὰς μεγάλας ἡμέρας ταύτας καθ' ἃς μὲ μίαν ψυχὴν τὸ Πανελλήνιον ἐμμένει εἰς μίαν ἀπόφασιν, εὐρέθησαν καὶ οἱ προτεινκντες τὴν ὑποχώρησιν, μηδαμῖνοι καὶ ἀνάξιτοι λόγου, ἀλλ' ὁμιλοῦντες δι' ἐφημερίδων τὰς ὁποίας ἀνεκαλύπτουν καὶ ἀναγινώσκουν οἱ ξένοι. Ἡ «N. Ἡμέρα» τῆς Τεργέστης, ἢ Ἐλ. ληνόφωνος ἐφημερίς τὴν ὁποίαν οὐδὲν συνδῶσει μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς τῶν ὀλίγων συνδρομητῶν τῆς, καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν τὰ πάντα χωρίζουν ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, ἐκτὸς τοῦ ἀδρόως ἐξοδευομένου ἐντύπου χάριτος τῆς, προσέτειναν καὶ ὑπεστίριξαν τὴν ὑποχώρησιν καὶ εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν κοινόν, τὸ ἀγνοοῦν τί εἶνε ἡ «Νέα Ἡμέρα» καὶ τί σημαίνει ἐφημερίς «Ἀκρόπολις» ἐν Ἑλλάδι. Ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ καταστρέψουν τὴν Ἑλληνικὴν ἐν Κρήτῃ ὑπόθεσιν παρεστάθη ὅτι διὰ τῶν δύο αὐτῶν φύλλων μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑποστηρίζει τὴν ὑποχώρησιν! — Ἐγράφησαν ταῦτα εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λονδίνου, καὶ τὰ ἀναδημοσιεῖε ἐναβρυνομένη διὰ τὸ κατόρθωμά τῆς σήμερον αὐτὴ ἡ «Ἀκρόπολις»· ἐδημοσιεύθησαν αὐτὰ ἐν ταῖς «Καιροῖς» τοῦ Λονδίνου, τηλεγραφήθηεντα καὶ ἐξαρθέντα ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ κ. Μπάουτσερ. — Καὶ ἰδοῦ, ὅτι ἐφημερίδες αἱ ὁποῖαι οὐδὲν ἐκτὸς τῶν γραφόντων αὐτὰς ἀντιπροσωπεύουν, οὐδενὸς δὲ τὸ φρόνημα ἐρμηνεύουν, ἐπαγγέλλονται εἰς τοὺς πιεστὰς τῆς Ἑλλάδος, ὅτι θὰ εὔρουν τὸν λαόν τῆς διηρημένον, ἐν τμήμα αὐτοῦ ὑποχωροῦν καὶ τὴν Κυβέρνησιν του συνεπῶς παραλυομένην καὶ μὴ τολμῶσαν τὴν ἐσχάτην ἀντίστασιν. — Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προσκληθῶσιν εὐγλωττότερον οἱ βιασταὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν θαρραλέαν ἐπίδοσιν διακοινώσεων, ὡς ἡ χθεσινὴ, εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νέου ἀποκλεισμοῦ. — Ἡ ἱστορία

μάς διδάσκει, ὅτι ἀρκεῖ ἐνίοτε εἰς ἀνὴρ, ὡς ὁ Ρήγας τῶν Φερῶν, ὅπως ἀναστήσῃ, σώσῃ, μεγαλύνῃ ἐν ἔθνος· ἀλλ' ἀρκεῖ καὶ εἰς μόνος ἀνθρώπος, ὡς οἱ τῆς «Ν. Ἡμέρας» καὶ τῆς «Ἀκροπόλεως», διὰ τὸ νὰ ἐξουδετερώσουν δέκα Ρήγας Φεραίου καὶ νὰ ματαιώσουν τὸ ἔργον των. Εἶνε οὗτοι οἱ ἀνθρώποι παρὰ τοὺς ὁποίους ὁ πόθος ἐνός καλοψημένου μπιρτεκίου κατισχύει παντός ἐθνικοῦ πόθου, οἱ ἀνθρώποι διὰ τοὺς ὁποίους τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ ἰδανικά τὰ συγκινοῦντα καὶ ἐξαίρουντα τοὺς ἄλλους χρησιμεύουν μόνον ὡς ὕλικα πρὸς καπηλείαν, τὰ ὁποῖα δὲν προτιμῶνται πάντοτε ἀπὸ τὰ εὐωτότερα ὕλικα τὰ διαφθείροντα καὶ ταπεινοῦντα τὴν λαϊκὴν συνείδησιν.....

×

Ἡ αὐτή.—Σήμερον τῇ μεσημβρίᾳ ὠρκίσθη ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Νικόλαος Μεταξᾶς, Συνταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ καὶ διατελέσας ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ κ. Μεταξᾶς θεωρεῖται γενικῶς ὡς ἀνὴρ ἐξειδικιασμένης δραστηριότητος καὶ ἀκεραιότητος, ἡ δὲ πρόσληψίς του ἐν τῇ Κυβερνήτει φανερόναι τὴν διάθεσιν αὐτῆς, ὅπως εἰς τὰ στρατιωτικά τῆς χώρας δοθῇ ὄθησις ἐνεργείας.

×

Ἡ αὐτή.—..... Περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ. πρῶτος ὁ γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Αὐστριακῆς πρεσβείας, μετ' αὐτὸν οἱ λοιποὶ καὶ τελευταῖοι ὁ τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας μεταβάντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπέδωκαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον πρὸς τὸν κ. Σκουζέ τὴν διακρίνωσιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἧς τὸ ἀκριβές κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:—Τὸ αὐθεντικὸν κείμενον.— Τῇ 18 Φεβρουαρίου 1897. — Κύριε Ὑπουργέ. — Ἐλάβον παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς μου διαταγὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις συνεννόηθησαν ὅπως καθορίσωσι τρόπον κοινῆς ἐνεργείας σκοπούσης νὰ θέσῃ τέρμα εἰς κατὰστασιν, ἣν δὲν ἐξηρτάτο ἀπ' αὐτῶν νὰ προλάβωσιν, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ παράτασις θὰ ἦτο ἰκανὴ νὰ διακυβεύσῃ σοβαρῶς

τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης.—Πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστροουγγαρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἐξῆς δύο σημείων:—Α΄) Ἡ Κρήτη δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις νὰ ἐνωθῆ μετὰ τῆς Ἑλλάδος.—Β΄) Ἐνεκα τῶν ἀργοποριῶν τὰς ὁποίας ἡ Τουρκία ἐπήνεγκεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, αἵτινες ἀπεφασίσθησαν ἐκ συμφώνου μετ' αὐτῆς, καὶ αἱ ὁποιαὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ προσαρμοθῶσιν εἰς κατὰστασιν πραγμάτων μεταβληθεῖσαν ἔκτοτε, αἱ Δυνάμεις ἀπεφάσισαν, καίτοι διατηροῦσι τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, νὰ προκρίσωσι τὴν Κρήτην δι' αὐτονόμου πολιτεύματος ἀπολύτως πραγματικοῦ καὶ προωρισμένου νὰ τῇ ἐξασφαλίσῃ Κυβέρνησιν χωριστὴν ὑπὸ τὴν Ἵψηλὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου.— Ἡ πραγματοποίησις τῶν βλέψεων τούτων δὲν δύναται κατὰ τὴν πεποίθισιν τῶν Ἀνακτοβουλίων νὰ ἐπιτευχθῆ ἢ διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ στρατευμάτων, ἅτινα εὐρίσκονται νῦν εἰς τὰ ὕδατα ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου, κατελιημμένης ὑπὸ τῶν Δυνάμεων. Ἐπομένως ἀναμένομεν μετὰ πεποιθήσεως, τὴν ἀπόφασιν ταύτην παρὰ τῆς φρονήσεως τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἧς δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιμένῃ εἰς πορείαν ἐναντίαν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων, ἀποφασισμένων νὰ ἐπιδιώξωσι ταχεῖαν εἰρήνευσιν τὸσον ἀπαραίτητον διὰ τὴν Κρήτην, ὅσον καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.— Δὲν θὰ ἀποκρύψω ἐν τούτοις εἰς τὴν Ἵ. Ἐξοχότητα, ὅτι αἱ ὀδηγίαι μου μοὶ διαγράφουσι νὰ σὰς προειδοποιήσω, ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς Β. Κυβερνήσεως, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις εἶνε ἀμετακλήτως ἀποφασισμέναι νὰ μὴ ὑποχωρήσωσι πρὸ οὐδενὸς ἐξαναγκαστικοῦ μέτρου, ἐὰν μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας ἐξ ἡμερῶν ἢ ἀνάκλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καὶ στρατοῦ ἐκ Κρήτης δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῆ.— Δεχθῆτε, Κύριε Ἵπουργέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.— (*Υ π ο γ ρ α φ ή).

×

Ἡ αὐτή.— Αἰφνιδία συγκέντρωσις Τουρκικοῦ στρατοῦ.
— Ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον ἀνηγγέλθη τηλεγρα-

φικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ Τρικιάλων, ὅτι τὴν πρῶτην ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως μεθορίου γραμμῆς εὐρέθη συγκεντρωμένος πολὺς Τουρκικὸς στρατὸς, ὅστις κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα εἶχεν ἀφιχθῆ καὶ διανεμηθῆ εἰς τοὺς ἐκεῖ Τουρκικοὺς σταθμούς.— Ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ διατάξῃ ὅπως ἀναλόγως ἐνισχυθῶσι καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐκεῖ παραμεθῶριοι σταθμοί.

×

Ἡ α' Ἀκρόπολις — Ἡ ἡμοφονία ἐπέρχεται ἀργὰ διὰ νὰ ἀποσπᾷ τὴν Κρήτην ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Διότι πράγματι ἡ Κρήτη εἶνε Ἑλλάς. Δὲν ἠξέυρομεν πῶς σκέπτεται νὰ πολιτευθῆ ἡ Κυβέρνησις ἀπέναντι τῆς ἀπειλουμένης βίαις. Ἄλλ' ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ἡ Ἑλλάς προβάλλει τὴν Κρήτην! Ἄν αὐτὴ ἀπειληθῆ καὶ ἂν αὐτὴ ἀποκλεισθῆ, ἀλλ' εἰς τὴν Κρήτην οὐδὲν δύναται ἡ Εὐρώπη. Εὐκόλον εἶε νὰ λέγουν ὅτι θὰ ὀργανίσουν τὴν αὐτονομίαν. Ἄλλὰ τίνας; Πῶς; Διεδόθη μόνον ὅτι πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ τὴν προσωρινὴν κατοχὴν ἡ Αὐστρία, καὶ ἀνεστατώθησαν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι. Οὕτω θὰ ἀναστατωθῶν ὅλοι ἀπέναντι τῆς Δυναμείας, ἧτις θὰ ὑποδηλώσῃ παρόμοιον πόθον. Καὶ ἡ ἰδίᾳ Εὐρώπη, ἡ σήμερον ἀπειλοῦσα, θὰ ἀναγκασθῆ νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Φθάνει νὰ ἐξκολλουθῶν οἱ Κρητῆς νὰ ἐμμένουν κρατεροὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐνώσεως. Τὴν γνώμην αὐτὴν, τὴν ὁποίαν πρὸ ἡμερῶν ἐξεδηλώσαμεν, τὴν ἐισχύουν ὁλονὲν τὰ πράγματα. Οὕτως ἴσως ἐσχέπετο καὶ ὁ Βασιλεὺς, λέγων προχθὲς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Κρητῶν, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ των θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔνωσιν, διότι θὰ κάμψῃ τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις.— Δὲν ὑπάρχει δύναμις πλέον καμμία ἰκανὴ νὰ ἀντιταχθῆ ἐναντίον τῆς τοιαύτης τῶν Κρητῶν ἐπιμονῆς. Ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία κατελύθη. Αὐτὴ ἡ Εὐρώπη ἐκάλεσε χθὲς ἀκόμη τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ σώσῃ τοὺς ἐν Κανδάρῳ πολιορκουμένους Τούρκους. Αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ, διαψεύδουσα ἐμπράκτως ἑαυτὴν καὶ ὅ,τι ἐγγράφως ζητεῖ! Τὰ πράγματα, πρὸ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ μὴν ὑποχωρῆ, θὰ τὴν ἀναγκάσουν νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ ἐγγράφως ὅ,τι θέλει σήμερον νὰ μακταιώσῃ καὶ νὰ ἀρνηθῆ....

×

Τὸ α' Ἄστυ.—.... Ἡ αὐτονομία δὲν εἶνε λύσις.— Ἡ αὐτονομία εἶνε ἐμβάλωμα, τὸ ὅποτον ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων ἐντὸς ἐβδομάδων, ἂν μὴ ὥρων, θὰ ξεσχίσῃ.— Ἡ αὐτονομία εἶνε τερατογενὲς διπλωματικὸν ἔμβρονον, τὸ ὅποτον μόλις ἴδῃ τὸ φῶς θ' ἀποθάνῃ θάνατον βίαιον.— Ἡ αὐτονομία εἶνε λύσις, δυναμένη ἴτως νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸν ἄγριον ἐγωισμόν Ἑυρώπης ἀειάρδου, ἀσπλάγγου, ἐγωιστρίας, μὴ ἀκεπτομένης ἄλλο ἢ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς χωνεύσεως, δὲν εἶνε λύσις ὅμως οὔτε Κρητικὴ, οὔτε Ἑλληνικὴ.— Ἐὰν παράχρῳδοι φαναι δίδουσι τὸ ἐνδύσιμον εἰς τοὺς ξένους· νὰ πιστεύουν, ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν φρόνημα εὐρίσκονται εἰς ὑποχώρησιν καὶ λιποθυμίαν, τόσον τὸ χειρότερον δι' ἐκείνους, οἱ ὅποτοι παρέχουν διὰ τῶν ἄρθρων τῶν τὸ ἐνδύσιμον τοῦτο εἰς τῶν ξένων ἀναποκριτῶν τὴν αἰσιοδοξίαν. — Τὸ Ἑλληνικὸν φρόνημα δὲν θὰ τὸ εὑρετε ἀντιπροσωπευόμενον εἰς τὰς πτήλας ὀλίγων ἐφημερίδων, γραφομένων ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν ἄρθρων τοῦ «Ταίμας» καὶ τοῦ «Φρέδεμβλατ». — Θὰ τὸ εὑρετε παλλόμενον, ζωντανόν, ἀδάμαστιον εἰς τὰ Κρητικὰ βουνὰ καὶ τὰς Θεσσαλικὰς πεδιάδας.....

×

Ἡ αὐτή.— Κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα ὑπάρχει στρατὸς Ἑλληνικὸς περὶ τὰς 20 χιλιάδας, τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 25 χιλιάδας εἰς τε τὴν Ἠπειρον καὶ τὴν Θεσσαλίαν. Ὡστε αἱ δυνάμεις τῶν δύο στρατῶν σχεδὸν ἰσοφαρίζουν.

×

Ἡ αὐτή.— Ἀπειλοῦν νὰ μᾶς βουλιάξουν ! — Ἐν ἡ περιπτώσει πρῶτισται ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῶσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος—λέγει ἡ «Σημαία»—βίαια μέτρα, ὅπως συμμορφωθῇ μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἑυρώπης, ἀληθὲς ἠφίστειον δικαμαρτυριῶν θὰ ἐκρηγῇ μεταξὺ τῶν τάξεων τῆς Ἀγγλικῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐλπίζεται ἐν τούτοις—προσθέτει τὸ ἡμιεπίσημον φύλλον—, ὅτι μετριώτεραι σκέψεις θὰ ἐπικρατήσουν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅτι δὲν θὰ ριφωκινδυνεύσῃ νὰ χάσῃ καὶ τὸ σχετικῶς μικρὸν νευτικὸν της.

×

Τὸ «Σκορίπ».— ... Θέλομεν τὴν ἔνωσιν καὶ μόνην. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη ὄλων μας. Διατί τὴν ἀποκρύπτομεν εἰς στιγμὰς, καθ' ἃς οἱ ξένοι μᾶς προτείνουν τὴν αὐτονομίαν καὶ ἡ Κυβέρνησις συζητεῖ ἐπὶ τῶν πέντε αἰτημάτων τῶν Νυχάρχων; Διατί σιωπῶμεν, ἐνῶ μελετᾶται καὶ πάλιν ἡ καταδικη τῆς ἀτυχοῦς Κρήτης; Διατί δὲν ἐξεγειρόμεθα ὡς εἷς ἄνθρωπος καὶ δὲν ἀπευθύνομεν πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ζητοῦν τὴν ταπεινώσιν μας, μίαν διαμαρτύρησιν κατὰ τῶν προτάσεων των; Στέργομεν εἰς τὴν αὐτονομίαν; Ἄς τὸ δηλώσωμεν εἰς τοὺς Κυβερνήτας μας, διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμεν καὶ ἀπὸ μερικὰς στενοχωρίας. Ἄλλ' ἐὰν ὁ μόνος μας πόθος εἶνε ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐὰν αὐτὴν καὶ μόνην εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐπιδιώξωμεν ἐν πάσῃ θυσίᾳ, ἃς μὴ σιωπήσωμεν ἐπὶ πλέον, καὶ ἃς βροντοφωνήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν μας αὐτὴν εἰς τὰ ὦτα ὄλων ὅσοι ζητοῦν νὰ μᾶς θάψουν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν, εἴτε Ἕλληνας εἶνε οὗτοι, εἴτε ξένοι.

X

Ἡ αὐτή.— Οὕτω ὁ στρατὸς ὄλος ἔχει καταληφθῆ σήμερον εἰς τὰ ὕψη τῶν βουνῶν καὶ τὰ βάθη τῶν γαρδρῶν ἀπὸ τὴν νευρικὴν ἐκείνην ταρχχὴν καὶ ἀνυπομονησίαν, ἣτις μᾶς προειδοποιεῖ, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ αὐτὴ συγκέντρωσις εἰς τὰ σύνορα δὲν θ' ἀποβῆ μάτην. Κάτι τι ἤρχισε τεκταινόμενον, καὶ εἰ ὑπάρχει τὸ ὑπολαθάνον, ὅπερ αἰφνιδίως θ' ἀπολήξῃ εἰς τὸ ἀναμικτοῦ πυρός. Καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ σύγκρουσις εἰς τὴν μεθόριον γραμμὴν δὲν θὰ εἶνε τμηματικὴ ὅπως ἄλλοτε. Μετὰ τὸ πρῶτο τουφέκι σύμπασα ἡ γραμμὴ θ' ἀναφλεχθῆ. Αἱ ἐργασίαι καὶ αἱ προετοιμασίαι πρὸς τοῦτο ἀποβλέπουσι κυρίως. — Ἐκείνοι οἱ ὅποιοι ἀκρατήτως θὰ ριθῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα, φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε οἱ ὑπαξιωματικοί. Ἰσχυρὸν αἰσθημα φιλοτιμίας φαίνεται ὅτι διαπνέει τὰς καρδίαις τούτων. Ἡ ιδέα τῆς δράσεως ἄλλως εἰς αὐτοὺς κατέστη ἀνάγκη ἐπιβεβλημένη ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Πρέπει νὰ τοὺς ἴδῃ τις ἐκ τοῦ πλησίον, νὰ ἐμβυθῆ εἰς τὰς σκέψεις των, εἰς τὰς ιδέαι των, καὶ τὰ αἰσθηματὰ των. Τότε μίαν πεποίθησιν θὰ σχηματίσῃ. Ὅτι οἱ εὐσταχεῖς καὶ γενναῖοι

αὐτοὶ ἄνδρες σήμερον θὰ παίζουσι σοβαρὸν ρόλον. Ἡ ἀνάγκη θὰ τοὺς κάμῃ νὰ ὠθήσουσι τὰ πράγματα, καὶ τὸ θάρρος των καὶ ἡ καρτεροφυχία των θὰ μᾶς φέρουσι, μὲ πολλὰς ἢ ὀλίγας θυσίας, τὴν νίκην.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δέχεται τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρήτης. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὴν ἐν Βερολίνῳ «Ἐφημερίδα τοῦ Φόξ», ὁ ἐν Λονδίνῳ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις του δὲν θέλει ἀποκρούσει τὴν ὑπὸ τοῦ λόρδου Σκλισθουρῆ προταθεῖσαν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. — Τί εἶνε αὐτὰ κ. Δηλιγιάννη;

×

Ἡ «Ἐστία». — Οὐδέναι εἰ μὴ πτοήτη ἢ χθές κοινοποιηθεῖσα διακοίνωσις. — Οὐδεὶς μὴ φοβηθῆ ὑποχώρησιν. — Ἡ τιμὴ καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους εἶνε σήμερον ἐν χερσὶ οὐχὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ τοῦ Βασιλέως. — Ὁ Βασιλεὺς πέμπων τὸν στόλον καὶ τὸν στρατὸν εἰς Κρήτην ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ θέσῃ ἐφ' ἡμῶν τὴν σιδηρᾶν αὐτῆς χεῖρα. — Τὸ ἐγνώριζε καὶ τὸ ἠψήφησε, διότι αὐτὴ ἦτο, εἶνε καὶ θὰ εἶνε ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ ἔσχατος τῆς πατρίδος πρόμαχος δύναται ὀρθῶς νὰ φέρῃ τὸ ὄπλον. — Τὸ ἐγνώριζε, τὸ προανήγγειλεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ προανήγγειλεν ἐπίσης τί θέλει πράξει. — Ἐνωτίσθητε πολῖται τῆς Ἑλλάδος τῶν Βασιλικῶν λόλων : «Αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἴσως προβῶσιν εἰς καταθλιπτικὰ ἐναντίον μου μέτρα. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ ἔχω ὑπὲρ ἐμοῦ ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, καὶ τοῦτο μοὶ εἶνε ὁ μόνος ἀπαιτούμενος μοχλός. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κρήτην». — Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐθνῶν δὲν διαψεύδουσι ποτὲ ἑαυτούς. — Ἄλλως ἡ Κρήτη καταληφθεῖσα κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διαταχθέντος νὰ ἐφαρμόσῃ ἐκεῖ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους, ἀποτελεῖ τμημα τοῦ κράτους, μέρος ἀναπόσπαστον τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας. Ἐὰν λοιπὸν ἡδύνατο ποτὲ νὰ ὑπακούσῃ ὁ Βασιλεὺς διατασσόμενος ὑπὸ τῶν ξένων νὰ ἐκκενώσῃ

τὴν Πελοπόννησον, τότε μόνον δύναται νὰ ὑπακούσῃ διατασσόμενος ὑπ' αὐτῶν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Κρήτην. — Πεποιήσιν λοιπὸν ἀδιάσειστον εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἔθνους ἤδη ὅτε ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῶν μεγάλων ἀποφάσεων καὶ τῶν μεγάλων ἔργων ! — Τὸ Γένος θὰ ἀκολουθήτῃ τὸν Βασιλέα του εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος τὴν ὁποίαν ἡ Πρόνοια διέγραψεν αὐτῷ. — Οὐδὲ λεπτοῦ, οὐδὲ στιγμῆς ἀπώλεια, ὅπως τὸ κέντρον τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἔθνους μετενεχθῆ εἰς τὰ Ἰππειρωτικὰ καὶ Μακεδονικὰ σύνορα. — Ἐκεῖ δὲν φθάσουν αἱ βόμβαι τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων. — Ἐκεῖ θὰ δοθῇ ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν διαταγὴν αὐτῶν, ὅπως ἀποσύρωμεν ἀπὸ τῆς Κρήτης τὸν στρατὸν ἡμῶν καὶ τὸν στόλον.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ σφύζει ἡ πανελλήνιος καρδία, συρρέει σήμερον αὐθόρμητος εἰς πολυσήμαντον καὶ ὑψηλὴν διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Δυνάμεων, κατὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς βίας τῶν ἰσχυρῶν. — Ὡς εἰς καὶ μόνος ἀδιάσειστος καὶ ἀδιαίρετος ὄγκος, πλήρης ψυχῆς καὶ ὀργῆς, τρέξε, λαέ τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖ ὅπου σὲ κλεῖ τὸ ὑπέρτατον καθήκον, καὶ ἃς ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ σου σήμερον, ὡς φωνὴ Νεμέσεως καὶ Δικαιοσύνης, κρατύνουσα ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε τὸν ἀγῶνα τῆς Πατρίδος. — Βροντοφώνησε τὴν ἱεράν σου ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν ξένων δυναστῶν, παγερῶν Ναρκίσσων τῶν ἰδίων ἑαυτῶν συμφερόντων, οἵτινες συνδέουσι τὴν αἰματόρραντον ἐλευθερίαν τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία εἶνε τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἑλλάς, πρὸς ἰδιοτελῆ καὶ ἐπαίτηχυντα σχέδια. — Σὲ συνοδεύουν, λαέ τῆς Ἑλλάδος, αἱ εὐχαι καὶ οἱ πόθοι ὅλων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην στρέφονται ὡς πρὸς ἀναγεννηθὲν εἶδωλον Δόξης.

×

Ἡ αὐτή. — Εἰς ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ὁ θαρραλέωτερος ὅλων, ἠκούσθη χθὲς λέγων μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς δικαιοσύνης τῶν Δυνάμεων : (Τίς ἄρα οὗτος ;) — Αὐτοὶ μᾶς τάσσουν ὅ ἡμερῶν προθεσμίαν ν' ἀνκαλέσωμεν τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον μας. Ἡμεῖς θὰ τοὺς τάξωμεν δύο ἡμερῶν προθεσμίαν ! ν' ἀνκαλέσῃ

τὴν διακοίνωσίν των, ἄλλως... — Ἄλλως ; ἠρώτησαν οἱ παρατυ-
χόντες. — Ἄλλως θὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν σύμπας ὁ
Ἑλληνισμός.

X

Τὸ «Ἐυπόδος». — Ὑπετίμησε τὴν Ἑλλάδα ὁ Πρωθυπουργὸς ἐν τῇ διακοίνωσίν του πρὸς τὰς Δυνάμεις, εἰπὼν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε μικρά. — Τοιαύτη γνώμη, ἐξερχομένη τοῦ στόματος Ἑλλήνος Πρωθυπουργοῦ, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἐκφέρων ταύτην δὲν ἔχει ἐπί-
γνωσιν οὔτε τοῦ λαοῦ οὔ τινος προΐσταται, οὔτε τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Λαὸς κατέχων τὰ μεγαλείτερα κέντρα τῆς Ἀνατολῆς, λαὸς ἐπιτελέσας ὅ,τι μέγα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἢ ἀνθρωπότης, λαὸς οὐ πινος ἡ μεγάλη δύναμις ἔγκειται ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ, ἐν τῇ δράσει, καὶ ἔτι μείζων ἐν τῇ ἀντιδράσει πρὸς τὰς ἐπιρροὰς ἄλλων λαῶν, ἀποτελεῖ κράτος ὄχι μικρὸν ἀλλὰ μέγα. — Ἡ ἀδυναμία του πιθανὸν νὰ ἐνυπάρχῃ εἰς τὸ ἐλλιπὲς τῶν πολεμικῶν του παρασκευῶν. Ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται ἐξ ἐκείνων ἀκριβῶς οἱ ὁποῖοι ἐτάχθησαν νὰ παρασκευάζωσι τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῆς χώρας καὶ παρημέλησαν αὐτάς. Ἀπέναντι αὐτῶν βεβήκως ἡ Ἑλλὰς φαίνεται κράτος μικρὸν. Ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀστόργων, τῶν ἐξασθενησάντων τὴν δύναμιν τοῦ κράτους, τὴν πρώτην κατέχει θέσιν αὐτὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης. — Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ἡ μικροψυχία του. Ἐντεῦθεν ἐξηγοῦνται καὶ αἱ ἀτολμοὶ διαταγαί, ἃς ἔχει δώσει εἰς τὸν στόλον νὰ μὴ προβῇ εἰς καμμίαν ἐνέργειαν. Ἐντεῦθεν προέρχεται ἡ στυγερά δειλία ἣτις ἐκράτησεν ἀνεργον τὸν στόλον μας πρὸ τῶν σσηπύτων Τουρκικῶν σκαφῶν, ἅτινα ἐκανο-
νιοθόλησαν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Κρήτας — Ἐλαιοδμόνησεν ὁ Ἑλλὴν Πρωθυπουργὸς καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ Ἡγεμόνος, διακηρύξαντος πρὸ τινος εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, ὅτι Βασιλεύων λαοῦ δεσπόζοντος συμπαύσης τῆς Ἀνατολῆς εἶνε ὁ ἰσχυρότατος τῶν Ἡγεμόνων, διότι κρατεῖ εἰς χεῖρας του τὴν εἰρήνην ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν δὲ κράτος τι δύναται νὰ συγκλονίσῃ ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, εἶνε μικρὸν ; Εἶνε μικρὸν τὸ δίκαιον ; Ἐν τῷ δίκαιῳ των μεγαλύνονται ὅλοι οἱ λαοί, καὶ οἱ ταπεινότεροι ἀκόμη, καὶ ὄχι ὁ Ἑλληνικός.

λαός, ὁ ὑπόδουλος καὶ ἐλεύθερος, ὁ πρὸ δεκάδων ἔτι ἐτῶν ἀποδείξας εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον, ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του ἀγωνί, τὴν ἀκατάβλητον δύναμίν του.

ΤΗΝ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς».— Ἡ ὀργή τῶν πολιτῶν κατὰ τῆς «Ἀκροπόλεως». — Ἐπιτροπή εἰς τὰ γραφεῖά της. — Χθὲς τὴν νύκτα πολυμελὴς ἐπιτροπή ἐκ γνωστῶν συμπολιτῶν ἡμῶν δικηγόρων, ἐμπόρων καὶ ἄλλων μετέβη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν ἰδιοκτῆτην αὐτῆς. Φυσικῶς τῷ λόγῳ ὁ κύριος οὗτος δὲν ἐφάνη. Οἱ μεταβάτες ἐκεῖ ἀνεκρίνωσαν εἰς ἄλλον κύριον τοῦ γραφείου τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς των καὶ τῷ ἔδωκαν νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι, ἐὰν ἐξακολουθῇ μετερχόμενος τὴν αὐτὴν ἀπάτριδα πορείαν ἐν τῷ φύλλῳ του, προκειμένου περὶ ἔθνικῶν ζητημάτων, θὰ τὸν ἀναγκάσωσι νὰ ἐπανεέλθῃ καὶ πάλιν εἰς Τουρκίαν, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του ἐκεῖ δημοσιογραφῶν ὡς καὶ ἄλλοτε πρὶν ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις».— Πῶς ἔμω, εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἥτις ν' ἀνυπακούσῃ, καὶ πρὸ τῆς μεγαλητέρας βίας, τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ὅταν ἀφίνονται ἐκεῖ αἱ ὀρδαὶ αἱ προκαλέσασαι τὰς σφαγὰς καὶ τοὺς ἐμπρητισμούς; Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται ποτὲ νὰ παύσῃ συνταραττομένη εἰς πᾶσαν τῆς Κρήτης ταραχήν. Ὅταν δ' ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν νὰ μείνῃ ἐκεῖ, ἡ Κρήτη ποτὲ δὲν θὰ ἡτυχήσῃ. Οὔτε καὶ ἡ Ἑλλὰς. Ἀλλὰ τότε δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος διὰ νὰ ὑπακούσῃ σήμερον ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν βίαν τῶν Δυνάμεων. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ συμφέροντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶνε ὑποχρέωσις ἀνθρωπισμοῦ τὸ νὰ μὴν ἀφήσῃ ἡ Ἑλλὰς οὔτε σκιάν Τουρκοῦ στρατιώτου ἐν Κρήτῃ. Δὲν ἐπιβάλλεται πλέον ἡ σύνεσις, ἀλλὰ τὸ καθήκον, τὸ ἀπαραβίαστον εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρὸ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει τίποτε νὰ ὑπολογίσῃ. Μήπως ἀν δὲν πράξῃ σήμερον τὸ καθήκον τοῦτο, δὲν θὰ ἀναγκασθῇ νὰ τὸ πράξῃ αὔριον; — Οἱ σπύ-

λοι και αι στρατιαι τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχουν καμμίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα σημασίαν. Ἄν ἤμποροῦν νὰ τὴν καταστρέψουν, ἀλλὰ δὲν ἤμποροῦν νὰ τὴν καταστήθουν καὶ ἀσυνείδητον, ἵνα καὶ πάλιν ἀφήσῃ τὴν Κρήτην ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ὀρδῶν τοῦ Σουλτάνου. — Τὸ αὐτὸ καθήκον ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπέναντι οἷας δῆποτε ἄλλης ἐν Κρήτῃ ἐξουσίας. Ἄν δὲν θὰ ἦτο δυσηρεστημένος ὁ λόρδος Σκλισβουρὺ, ἂν μίαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀνελάμβανε τὴν ἀστυνομίαν ἐν Κρήτῃ, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ τοιαύτην ἀστυνομίαν. Ἄλλοίμονον ἂν πρόκειται νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Κρήτη ἀπὸ τὴν Τουρκίαν διὰ νὰ ὑποδουλωθῇ εἰς Εὐρωπαϊκὴν Δύναμιν ! Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἀνανεώσεως τῶν δεσμῶν τῆς Κρήτης εἰς Εὐρωπαϊκὸν σιδηρουργεῖον· ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς της. Ἄν δὲν ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ τὴν ἐπιτύχῃ, ἀλλ' ἔχει τὴν φιλοτιμίαν νὰ ἀντιστῇ εἰς πᾶσαν ὑποδουλωτικὴν τῆς Εὐρώπης ἀπόπειραν.....

..... Ἡ Ἑλλὰς ἔτσι κ' ἔτσι χαμένη, ἀφοῦ καὶ πάλιν αὔριον, καὶ πάλιν μεθαύριον θὰ καλῆται εἰς τὴν Κρήτην ἀγωνιζομένην κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ ἢ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ζυγοῦ. Μίαν ὄραν πρωτῆτερα, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός ! Τὸ πταῖμα δὲν θὰ εἶνε ἰδικόν μας ! Διότι εἰς ἡμᾶς δὲν ἐπιτρέπεται κανεὶς ὑπολογισμὸς ἐνώπιον τοιούτου κινδύνου.

×

Ἡ αὐτή.— Ὁ ἐξ Ἑλασσῶνος ἀνταποκριτὴς τῆς Λαρισσαίας «Σάλπιγγος» ἐπιστέλλει τὰ ἐξῆς :— «Μεγάλῃ ἀνεπτύχθῃ δραστηριότης παρὰ ταῖς Τουρκικαῖς Ἀρχαῖς καθ' ὅλα τὰ τμήματα τῆς Μακεδονίας ὡς πρὸς τὴν σύγκλησιν τῆς ἐφεδρείας, ἀλλὰ δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἀπέτυχον. Εἰκάζεται δὲ, ὅτι οὔτε τὸ ἡμῖς τῶν συγκληθέντων θὰ προσέλθωσι, διότι μεθ' ὅλα τὰ κατὰ τούτων ἐκβιαστικὰ μέτρα τῶν Ἀρχῶν, οὔτοι δὲν προσέρχονται, οἱ δὲ Γκέγκηδες καὶ Ἀλβανοὶ ρητῶς ἠρνήθησαν νὰ προσέλθωσι, δηλώσαντες καὶ τὸν λόγον, ὅτι, ἂν ἐκραγῇ πόλεμος μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, οὔτος θὰ ἐπεκαθῆ καθ' ὅλον τὸ Τουρκικὸν κράτος καὶ ὅτι ἐπομένως ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ προστατεύωσι τὰς πατρίδας των.— Ἡ κατὰ

στασις αὐτῆ ἀπεθάρρυνε τοὺς Τούρκους, ἐπὶ δὲ τῆς φυσιογνωμίας αὐτῶν εἶνε ἐζωγραφισμένοις ὁ φόβος καὶ ἡ ἀπελπισία. Φοβούμενοι δὲ προσεχῆ εἰσβολὴν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, πλεῖστοι τούτων ἀπέστειλον τὰς οἰκογενείας των ἄλλοι μὲν εἰς Κων)πολιν, ἄλλοι εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἄλλοι εἰς Μικρὰν Ἀσίαν. — Οἰκτρὸν καὶ ἀπχίσιον εἶνε τὸ θέαμα τοῦ ἀνθρωπομαζεύματος, ὅπερ Τουρκικὸς στρατὸς καλεῖται. Κακῶς καὶ ἀνεπαρκῶς τρεφόμενος, ἀνυπόδητος καὶ σχεδὸν ἐντελῶς γυμνός, δυσανασχετῆ καὶ δὲν ἀποκρύπτει τὴν ἀγανάκτησίν του καὶ τὸ ὄλωσ ἀπρόθυμον τοῦ νὰ ὑπηρετῆ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τοιοῦτον κράτος, διὸ καὶ εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ ἀνεφάνη πνεῦμα ἀντιπειθαρχικόν. — Καὶ φαίνεται μὲν, ὅτι δὲν στέρουσται πολεμοφοδίων, χρήματα ὅμως καὶ πιστώσεις οὐδὲ λεπτοῦ ἔχουσι. Καὶ τῶν μὲν ἀξιωματικῶν ἀπὸ πολλῶν μηνῶν καθυστεροῦνται οἱ μισθοί, οἱ δὲ ἐπ' ἐργολαβίᾳ τροφοδοτῆται τοῦ στρατοῦ, πρὸ πολλοῦ μὴ πληρονομεναι, θὰ διεκοπτον τὴν χορηγίαν τῶν τροφίμων, ἂν δὲν ἐφοβοῦντο φοβεράς καταδιώξεις. — Οἱ Ὀθωμανοί, πλὴν τοῦ φόβου τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, φοβοῦνται καὶ ἐξέγερσιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Χριστιανῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀφίσουν ἀνευ ἰσχυρῶν φρουρῶν τὰ ἐνδότερα τῆς Μακεδονίας, ἀνεξαρτήτως ἐκείνων τὰς ὁποίας θὰ παρατάξουν εἰς τὰ Βουλγαρικὰ, Σερβικὰ καὶ Μζυροβουνιωτικὰ σύνορα....

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ «Ἡμερήσιος Χρονογράφος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ Κρήτης λέγει μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς :—... «Ἡ ἐνέργεια τῶν Δυνάμεων προφανῶς δεικνύει ὅχι μόνον ἐχθρότητα ἀλλὰ καὶ πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Οὔτε εἰς τὰς ἐν Κρήτῃ ἐνεργείας των οὔτε εἰς τὴν πολύτιμον λύσιν των δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ὑποχωρήσῃ ἐφ' ὅσον εἶνε ἱκανὴ νὰ ἀνθίσταται. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐνεπλήχθη τῶρα εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὑποχωρῶν θὰ ἔχανε πιθανῶς τὴν κεφαλὴν Του. — Πρέπει νὰ ἐπιμείνη μὴ παραδεχόμενος ἄλλο τι ἢ πλήρη ἐλευθερίαν τῆς Κρήτης. — Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει νὰ ὑπερασπίτῃ ὄχι μόνον τὰ ἔθνικὰ τῆς δίκαια καὶ τὰ δίκαια ἐκεί-

νων τούς όποιους προστατεύει, αλλά συγχρόνως και τὰ τῶν ἄλλων μικρῶν ἡγεμονιῶν. Τὸ αἰφνίδιον παιγνίδι τῶν πολιτικῶν ταχυδακτυλουργῶν (νὰ παραδώσωσι τὴν Κρήτην εἰς τὴν Αὐστρίαν) εἶνε ἐν ἔτι βῆμα πρὸς τὴν καταβρόχθισιν συμπάσης τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν Αὐτοκρατοριῶν, πρᾶγμα ἔτι μᾶλλον ἐπικίνδυνον καὶ αὐτοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ Σουλτανάτου.

×

Τὸ «Ἄστυ». — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Ἄστειως»). — ΚΩΝΗΠΟΛΙΣ, 19 Φεβρουαρίου, ὠρα 1, 10' μ. μ. (Διὰ Φιλιππουπόλεως). — Εἶνε αὐθεντικῶς βεβιωμένον, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία δέχονται τὴν αὐτονομίαν μετ' ἡγεμόνα τὸν πρίγκιπα Γεώργιον. — Τὴν λύσιν ταύτην φαίνεται διατεθειμένη ἂποδεχθῆ καὶ ἡ Γερμανία. Μόνη ἡ Ρωσία ἀνίσταται κατ' αὐτῆς. — Χθές οἱ πρεσβευταὶ συνήλθον εἰς μακρὰν διάσκεψιν. — Συγχρόνως εἰς τὸ Γιλδίξ συνεκροτήθη μακρὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον. — Οἱ Μακεδόνες ἐπαναστάται, οἱ συλληφθέντες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, δικασθέντες ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατεδικάσθησαν εἰς δεκαπενταετὴ κάθειρξιν.

×

Τὸ «Σκρίπ». —... Τὸ Ἔθνος ἐννοεῖ αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ μὴ μουντζουρωθῆ, ἐννοεῖ νὰ μὴ καταισχυρῆθῆ. Ἔθνος δὲ θὰ πῆ λαὸς καὶ στρατὸς, θὰ πῆ ἐλευθέρῃ καὶ δούλῃ Ἑλλάς. — Εἶδε τὸν ἕνα Πρίγκιπα μεταβάντα εἰς Κρήτην, εἶδε τὸν ἄλλον μεταβάντα εἰς Λάριссαν. Ἐβεβαιώθη μετ' ἑνὸς ἡμέρας ἡ ἀνακοινώσις, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀθὰ προβῆ εἰς τὰ ἔσχατα, ὅτι ἔχει ἀπόφασιν μετ' 300 χιλιάδας Ἑλληνας νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ τόπου, ὅτι ἡ θὰ κάμῃ μεγάλην αὐτὴν τὴν χώραν ἢ θὰ πάρῃ τὰ παιδιὰ του νὰ φύγῃ. — Αὐτὰ ἐγράφθησαν, ἀνεκοινώθησαν καὶ ἐλέγηθησαν ἐπισημῶς πολλάκις τὰς ἡμέρας ταύτας. — Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ στρατὸς τὰ ἔλαβον ὑπὸ σημείωσιν, ἔδωκαν δὲ τὸ αἷμα τοῦ Τριγγέτα, τοῦ Σαράτσογλου, τοῦ Δανάλη καὶ τῶν ἄλλων γενναίων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. — Καὶ μετὰ ταῦτα θὰ ἐμπαιχθῆ; Καὶ μετὰ ταῦτα θὰ βαφῆ μετ' αἷμα τῶν ἀδελφῶν του, διὰ νὰ γίνῃ μασκαρὰς τῶν τριόδων; Ὅλοι ἄς τὸ βγάλουν αὐτὸ ἀπὸ τὸν νοῦν τους.

Ἡ αὐτή.—... Ἀλλὰ καὶ τῶρα ποῦ ἐκινήθη τί κάμνει ; Ὅ,τι κάμνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ποῦ δὲν ἔχουν θέλησιν, ποῦ δὲν ἔχουν ὄρεξιν νὰ ἐργασθοῦν. Κάμνει ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ δύο βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐργάζεται διὰ νὰ πῆσῃ εἰς τὰ μαλακά. Ὑπόσχεται νὰ μᾶς προσφέρῃ καὶ τὸ ἄλλο του χέρι πρὸς ἀποκοπὴν, διὰ νὰ γλυτώσῃ.— Ἀπατᾶται ὅμως ἐὰν νομίζῃ ὅτι ἄλλην μίαν φορὰν θὰ παίξῃ τὸ παιγνίδι τοῦ 1886. Ἴσως τὸ παίξιμὸν μέχρις ἐνὸς σημείου. Ὑστερα ὁ λαὸς, ὁ ἐπιστρατεύσιμος καὶ ὁ πληρόνων, ὁ φονευόμενος καὶ δυστυχῶν, διὰ τὴν κουφότητά του, θὰ τοῦ ζητήσῃ τοιοῦτον λόγον, ποῦ εἶνε ζήτημα ἂν τὸ τομᾶρι του θὰ εἶνε ἀρκετὸν νὰ πληρώσῃ τὴν ὄργην τοῦ ἐμπαιζομένου Ἔθνους.

×

Ἡ αὐτή.— Κατὰ τὰς χθεςινὰς εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μέγας ἀναθρασμὸς ἐπικρατεῖ μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου. Εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμέτερον Πρεσβυτηνὴν ἀπεστάλησαν ἀνωνόμως **πολλαὶ χιλιάδες φράγκων** μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διατεθῶσιν αὐταὶ χάριν τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος. — Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλληνες, ὑποπτεύοντες ἐπικειμένους ταραχὰς, ὠπλίσθησαν, εἶνε δὲ ἔτοιμοι ν' ἀντιτάξωσι τὴν βίαν ἐν ἡ περιπτώσει γίνῃ ἀπόπειρα ἐπιθέσεως ἐναντίον αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. — Ἐνεκκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐρεθισμοῦ, αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ εἶνε λίαν ἀνήσυχοι, περιπολῆσαι δὲ πυκναὶ διατρέχουσι τὴν νύκτα τὰς ὁδοὺς. — Ὁ κ. Μαυροκορδάτος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου, ὅστις συνέστησεν αὐτῷ νὰ καταλάβῃ πάσας τὰς προσπαθείας του ὅπως προληφθῇ πᾶς ἐνδεχόμενος κίνδυνος ταραχῶν.

×

Ἡ α' Ἐδτία.— Ἡ Κυβέρνησις, ὡς λέγεται, ἐδήλωσεν ὅτι ἀπόφασιν ἔχει νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ πρὸ διακοινώσεων καὶ πρὸ ἀπειλῶν. — Ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ τὴν πιστεύσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὡς τρέφουσαν ἀπόφασιν ἀντιστάσεως μέχρις ἐσχάτων — Αἱ στυλπναὶ αὐταὶ λέξεις δυνατὸν νὰ ἐξάπτουν τὴν φαντασίαν καὶ νὰ στηρίζωσι τὴν παροιμιώδη φιλοπατρίκην καὶ τὸ ἰσχυρῶς φιλότιμον

τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις μετὰ βεβητάτου ἄλγους προσβλέπει τὴν ἀπάνθρωπον πολιτείαν τῶν Δυνάμεων. — Ἄλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις λέγῃ ἀ π ό φ α σ ι ς, καὶ ὅταν ἐπαναλαμβάνῃ πρὸς τοὺς περὶ αὐτὴν ἀ ν τ ι σ τ α σ ι ς, οἱ θέλοντες νὰ ἀντιληφθῶσιν ἐκ τῶν λόγων τούτων σαφές τι καὶ θετικὸν διδόμενον τῆς μελλούσης αὐτῆς πορείας, οὐδὲν ἀντιλαμβάνονται.....

..... Διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἀντιστάσεως, ἀπευθυνομένη τόσον πεισμῶν ὅσον καὶ προφανῶς, ἐναντίον τῶν Δυνάμεων, βεβαίως οὐδεμίαν ἐνέχει σημασίαν καὶ σπουδαιότητα, δὲν θὰ παραλλάξῃ δὲ οὔτε κατὰ κεραίαν τὰ πράγματα, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας τῆς χορηγηθείσης ἡμῖν. — Πρόκειται διὰ τῆς ἀποφάσεως ἡμῶν νὰ δημιουργήσωμεν νέον τι τετελεσμένον γεγονός, ὀξύτερον καὶ πληρέστερον, δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ μείζονας περιπλοκάς καὶ νὰ γεννήσῃ πρὸς τοὺς δυτχερείας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν; Πρόκειται περὶ ἀποφάσεως, ἐξ ἧς μέλλει νὰ προέλθῃ νέα κατὰστασις πραγμάτων, ἡ μόνη ἐξ ἧς θὰ ἡδυνάμεθα νὰ καρπωθῶμεν γενναῖον τι:—Μόνον τοιαύτη ἀπόφασις θὰ ἦτο ἀξία νὰ περισπάσῃ τὴν διάνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος τῶν περιστάσεων.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ Καθαρὰ Δευτέρα. — Κατ' ἀπαισιωτάτην σύμπτωσιν ἡ ἐξαήμερος προθεσμία τῶν Δυνάμεων λήγει τὴν Καθαρὰν Δευτέραν. — Καθαρὰν Δευτέραν ἐν ἔτει 1891 ἀπελύετο τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης. Καθαρὰν Δευτέραν καὶ τῶρα εἶνε τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς Πρωθυπουργίας του, ἂν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ ἔθνους καὶ τὰς ἰδίαις του πανδήμου ὑποσχέσεις. — Ἄλλὰ τότε οὐδεὶς ἐθνικὸς κίνδυνος ἐπεκρέματο, ἐνῶ τῶρα θὰ πέσῃ, Γορτύνιος Σαμφῶν, αὐτὸς κατακρημνίζων καὶ τὸν ναὸν τῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τὰς ἀσφαλεστάτας μαρτυρίας, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις φαίνονται ἀπὸ κοινοῦ σύμφωνοι ὅπως μέχρι τοῦ Σαββάτου ἀπαντήσωσι πρὸς τὰς Δυνάμεις διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῶν παραβόλων ἀξιώσεων αὐτῶν. Ἐὰν δ' αἱ Δυνάμεις

καὶ πάλιν ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν Διακοίνωσιν αὐτῶν, θὰ συγκληθῆ
πιθανῶς ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν Δευτέραν ἢ Τρίτην ὅπως δώσῃ νέαν
ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς διευθέτησιν τοῦ ζη-
τήματος τῆς Κρήτης, συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Εὐρώπης
καὶ τὸ καθήκον τῆς Κυβερνήσεως ὅπως αὕτη τὸ ἀντιλαμβάνεται.
— Ὡστε ὠρισμένως πρόκειται περὶ παρατάσεως τῆς ἐθνικῆς ἀγω-
νίας ἐπὶ ἡμέρας τινὰς μέχρις ἐντελοῦς ἐξαντλήσεως καὶ
διασώσεως τῆς ζωῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ
οἰκτροτάτου ναυαγίου πρὸς ὃ ἔφερε τὸ δύσμοιρον
Ἔθνος. — Περὶ δημιουργίας ζητήματος ἐν Μακε-
δονίᾳ καὶ Ἡπειρῷ καὶ γενικῆς ἀναῶλξέως τοῦ
Ἑλληνισμοῦ οὔτε λόγος δὲν γίνεται εἰσέτι εἰς τὰ
κυβερνητικὰ διαβούλια. — Πλήρης ὑποχώρησις κατὰ τρό-
πον ἔντεχνον, πλὴν ἂν ἀπρόοπτόν τι ἀνατρεψῇ τὰ σχέδια.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Τόσον καιρὸν ποῦ σφάζονται χιλιάδες
ἀνθρώπων δὲν εὐρέθητε σύμφωνοι νὰ θέσητε τέρμα εἰς τὴν σφα-
γὴν. Τώρα ποῦ ἓνας λαὸς μάρτυς ζητεῖ δικαιοσύνην καὶ ἐλευθε-
ρίαν, ἐσηκώθητε ὅλοι ὡς εἰς ἄνθρωπος καὶ θέλετε νὰ καταπνί-
ξετε τὴν κραυγὴν τοῦ δικαίου του. — Ἀλλὰ πρὸς τὴν ἄτιμον δια-
κοίνωσίν σας καὶ πρὸς τὴν βάνκυσον ἀπειλήν σας ὁ Ἑλληνισμὸς
ἀπαντᾷ διὰ βροντοφώνου ἐπικλήσεως, ἣτις ὡς ἐγεγνήσθη σάλπι-
σμα ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀδελφούς του. — Ἀπ' ἄκρη
σ' ἄκρη χαλασμός! — Ὅπου ἐλεύθερος Ἕλληνας σπεύσῃ εἰς
τὴν ὑπερτάτην τῆς πατρίδος κραυγὴν. Ὅπου δουλὸς ἄς διαρρήξῃ
τὰ δεσμά του. Κοινὸς ἀγὼν μᾶς ἐνόησε κατὰ τὴν ὑπερτάτην αὐ-
τὴν στιγμὴν. Προτιμότερον ἢ Ἑλλάς νὰ μεταβληθῆ εἰς ἐρείπια,
προτιμότερον νὰ διαγραφῆ ἐκ τῶν ζώντων Ἐθνῶν παρὰ νὰ κατα-
στῆ δούλη τῶν ἀτίμων ἀποφάσεων τῆς Εὐρώπης. — Δὲν ἀναμέ-
νομεν οὔτε δικαιοσύνην οὔτε ἐπιείκειαν παρ' οὐδενός. Ὅστις ἀνε-
γνώσῃ τὰ αἰτήματα ψεύδη τοῦ Κούρζωβ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ, τὰς
ἐκθέσεις τῶν ναυάρχων καὶ τὰς ποικίλας ὑπεκφυγὰς τῶν Πρωθυ-
πουργῶν θὰ ἐννοήσῃ, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἔσφαζον ὁ Σουλτάνος καὶ
οἱ Τούρκοι, δὲν ἐλεηλάτουσιν ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ Τούρκοι. Διέπρατ-
τε τὰ ἐγκλήματα ταῦτα ἡ Εὐρώπη ἥτις τὰ ὑπέθλαπτε διὰ τῆς

ανοχής της. Τὰ διέπραττεν ἡ Εὐρώπη ἥτις δὲν εἶχε διακοινώσεις, οὔτε ἀπειλὰς, οὔτε στόλους διὰ τὸν Σουλτάνον δταν ἐκρεοῦργει τοὺς Ἀρμενίους καὶ τοὺς Κρήτας, καὶ ἥτις τώρα εἶνε πληρέστατα σύμφωνος ἐναντίον Χριστιανῶν ζητούντων ἐλευθερίαν. — Ἡ λύσσα ὅμως μεθ' ἧς ἐπέρχονται καθ' ἡμῶν δὲν ἐκφράζει τὴν ἔχθραν λαῶν. Εἶνε λύσσα Μοναρχῶν οὔτινες φρίττουσιν εἰς τὴν ιδέαν τῆς ἐλευθερίας. Ἄλλ' ὁ καιρὸς τῶν δεσμῶν καὶ τῶν ἀλύσεων παρήλθεν οἱ δὲ λαοὶ στρέφουσι πρὸς ἡμᾶς μετὰ συμπαθείας τὸ βλέμμα, ἕτοιμοι νὰ προσέλθωσιν ἐπίκουροι. — Σεῖς αἵτινες ἐσεβάσθητε τὰ φρούρια τῶν Χανίων καὶ προφυλάσσετε τὸ Γιλδιζ ὡς ἱερὰν κιβωτὸν, ἰδοὺ τώρα περίστασις νὰ βομβαρδίσετε τὸν Παρθενῶνα. Εἰς τὴν ἀνακτῆρον ἀπειλήν σας ἀπαντῶμεν μετ' ἐμπυσμὸν. Ἐὰν δὲ ποτε κόσμος ἐντιμότερος ἀπὸ σας γεννηθῆ εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, θὰ διασκορπίσῃ μετὰ κατάρτας τὴν βδελυρὰν κόριν σας, διότι δὲν κατησχύνετε μόνον τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ἐποίαν ζῆτε ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος, τοῦ ὁποίου φέρετε τὴν μορφήν. — Ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου ἡ Ἑλλάς ἄς μεταβληθῆ ἀπὸ σήμερον εἰς ἀπέραντον στρατόπεδον. Πρὶν δὲ περῆλθωσιν αἱ ἐξ ἡμέραι τῆς προθεσμίας, ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἡπειρος ἄς προβάλλουν ὑπὸ τὰς ἐρυθρὰς φλόγας νέας πυρκαϊᾶς, κραυγὴ δὲ ὁμόθυμος ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τοῦ Ὀλύμπου ἄς ἀπαντήσῃ φοβερά. — Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμός!

×

Ἡ αὐτή. — ...Διὰ τοῦτο ἐπικροτοῦμεν εἰς τὴν ἀπέφασιν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήτεως, διὰ τῆς ὁποίας, ἐὰν ἔχωμεν ἀκριβεῖς πληροφορίες, ἀντιτάσσουσι πλήρη ἀρένησιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης. Τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶνε τόσον μεγάλη ὥστε θέλει μᾶς καταστήσει τιτᾶνας ἐν τῇ ἀνίσωταύτῃ πάλῃ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης αἱ φλόγες τῆς πυρκαϊᾶς ἄς μεταδοθῶσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἡπειρον καὶ παντοῦ ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνισμός. Ἡ χώρα τῶν μεγάλων κατορθωμάτων θ' ἀναδώσῃ καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν μίαν αἴγλην ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἠρωϊσμοῦ της, καὶ ὁ θνήσκων αἰὼν ἄς ἴδῃ τὸ πρωτοφανὲς θέαμα μικροῦ καὶ ἀσθενοῦς κράτους μαχομένου ἐν τῷ δικάϊῳ αὐτοῦ ἐναντίον ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Καὶ πίπτοντες ἔτι

καὶ συντριβόμενοι μέχρις ἐνός θέλομεν εἶσθαι μυριάκις ἐντιμότεροι τῶν ἀνάνδρων ἡμῶν νικητῶν, οἵτινες καταισχύουσι τὴν ἐποχὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτελοῦσι τοσοῦτον θεοστυγεῖς πράξεις.

×

Ἡ αὐτή.— Δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ. — Μ' ὄλον ὅτι περιήγαγεν εἰς ἀθυμίαν τινὰ τὸν Βασιλέα ἢ ἐπιδοθεῖσα διακοίνωσις, ἐν τούτοις ἢ ἀπόφασις Αὐτοῦ φίνεται ἀκλόνητος. Ἡ πρό τινων ἡμερῶν ἐκφρασθεῖσα πρὸς τινὰ πρέσβην ἀπειλὴ εὐρίσκειται εἰς τὰς παραμονὰς τῆς πραγματοποιήσεως. Ὁ Βασιλεὺς, τιθέμενος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἔθνους του, θ' ἀνάψῃ πυρκαϊκὴν, ἣτις θὰ ἐπιφέρῃ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἐκείνου τὸ ὅποσον ἡ Εὐρώπη ἐπιδιώκει. — Οἱ Αὐλικοὶ κύκλοι ἐκδηλοῦσι λίαν φιλοπολέμους διαθέσεις. Ἡ σήμερον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δείξῃ καθαρὰ τὴν πορείαν, τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσουν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις.

×

Ἡ αὐτή.— Λοιπὸν τί θὰ γείνη ; — Τί θ' ἀπαντήσῃ ἡ Κυβέρνησις ; — Αὐταὶ ἦσαν αἱ συνήθεις ἀπαντήσεις αἱ διαμειδόμεναι χθὲς καθ' ὅλην τὴν πόλιν μετὰ τῶν διαφόρων ὁμίλων. — Τὰ διάφορα κέντρα, ἢ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ἢ πλατεῖα τῆς Ὁμοιοίας, ἢ δειροστοιχία, τὸ Ζάππειον, τὰ διάφορα καφενεῖα, παντοῦ ὅπου συχνάζει κόσμος, μόνον θέμα ὁμιλίας ἦτο ἡ διακοίνωσις καὶ ἡ ἐρώτησις περὶ τῆς ἀπαντήσεως ἣν θὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις. Καὶ ἠκούοντο οἱ ἐξῆς διάλογοι : — Ὁ ἀρνηθῆ ἡ Κυβέρνησις ν' ἀποσύρῃ τὸν στρατόν. — Καὶ τί θὰ κάμῃ ἂν ἀρνηθῆ ; Ὁὰ ἔχωμεν ἀποκλεισμόν. — Μὰ τότε θὰ ἔχωμεν τὰ ἴδια τοῦ 86. — Πιθανόν καὶ νὰ κηρύξωμεν τὸν πόλεμον. Πιθανόν καὶ νὰ εἰσβάλωμεν εἰς τὰ σύνορα ἂν μᾶς κλείσουν τὸν Πειραιᾶ. — Βρὲ ἀδελφεὲς ὅταν δὲν ἀλλάζουσι τὰ πρόσωπα μποροῦν ν' ἀλλάξουν τὰ πράγματα ; Ἐλεγεν ἓνας γηραιὸς κύριος. Ὁ,τι ἔγεινε στὰ 86 μὲ τὸν Δηλιγιάννη, θὰ γείνη τώρα στὸ 91 μὲ τὸν Δηλιγιάννη. Καὶ τότε παρητήθη ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τώρα παρητήθη. Τί κάθεστε καὶ μοῦ λέτε ! — Ἄλλος πάλιν ἔλεγεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ πάῃ ἐμπρός, δὲν μπορεῖ νὰ σταματήσῃ. — Ὁὰ χάσωμεν ὄλον τὸ γόητρόν μας ὡς Ἔθνος ἔλεγε. Πρέπει νὰ τραβή-

ξωμεν ἔμπρὸς καὶ ὅταν μᾶς βομβαρδίσουν οἱ ξένοι στόλοι τασσόμενοι μὲ τὴν Τουρκίαν, τότε νὰ σταματήσωμεν. Ἄν δὲν πᾶμε ἔμπρὸς εἴμαστε χαμένοι. — Ἄλλος πάλιν ἀπαισιόδοξος ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ παραιτηθῇ. — Ὅα παραιτηθῇ, ἔλγε, καὶ θάρσθη ἄλλη ν' ἀνακλήσῃ τὸν στρατὸν καὶ τὰ πλοῖα. Αὐτὸ θὰ γείνη καὶ νὰ μοῦ τὸ θυμᾶσθε. — Ἔτσι ἔ ; Προσθέτει ἄλλος. Ἄμ' ὁ λαὸς ; Ἐμεῖς τί θὰ κάνωμε ; Ὅα τοὺς τσακίσωμε ὄλους καὶ ὅα τραβήξωμε μπροστά. Δὲν θὰ δεχθῇ ὁ λαὸς ὑποχώρησιν. Οὕτε συμβουλὰς, οὔτε τίποτε. Ὅα μποῦμε στὴ Μακεδονία καὶ ὅ,τι γείνη ἄς γείνη. — Αὐτὸ πρέπει νὰ γείνη προσθέτει ἄλλος ἐκ τοῦ ὀμίλου. Δὲν βλέπετε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ κόσμου. Νὰ ἀκοῦστε

ΤΗΝ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς».— Ὅταν εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς «Ἀκροπόλεως» ἀνηγγέλθη χθές, ὅτι ὁμὰς πολιτῶν τὸν ἐζήτει, ἔσπευεν ὁ γεννάδας νὰ κρυβῇ εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ οἰκήματός του, διότι ἀποφεύγει τὰς συγκινήσεις, πολὺ δὲ τὸν συγκινοῦσιν αἱ τοιαῦται ἐκδηλώσεις τῆς ἀστοργῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία περιβάλλει τὸ φύλλον του. — Ὅταν δὲ, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν πολιτῶν, τῷ ἐγένετο γνωστὸν παρὰ τῶν οἰκείων του ὅτι σκοπὸς τῶν προσελθόντων ἦτο ν' ἀποδοκιμάσωσι τὴν πορείαν τοῦ φύλλου του, εἶπεν, ἀποβαλὼν ἤδη πᾶσαν συγκίνησιν, ὁ ἄνθρωπος τῆς «Ἀκροπόλεως»: «Ἀποδοκιμάζετε μὲν, ἀγοράζετε δέ». — Αὐτὸ εἶνε τὸ ἔμβλημα του.

×

Ἡ αὐτή.— Ἡ σήμερον κομισθεῖσα «Πατρίς» τοῦ Βουκουρεστίου δημοσιεύει τὴν κάτωθι βχυρήμαντον ὄντως εἰδήσιν περὶ τῆς ἀκριβεῖας τῆς ὁποίας δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν. — «Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἀναγινώσκωμεν σήμερον εἰς τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ ἀείποτε γενναϊόδωρος ὁμογενὴς ἐμπορικὸς οἶκος Ζαφειροπούλου Μασσαλίας προστήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος δύο ἑκατομμύρια φράγκα. Ὁ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπορικὸς οἶκος Ἀντωνιάδου ἐν ἑκατομμύριον. Αὗται εἰσὶν ὄντως θυσίαι

ἑλληνικαὶ ἀξίαι τῆς φήμης τοῦ Ἑλληνοῦ καὶ ἀντάξιαί πρὸς τὰς περιστάσεις, ἃς διερχόμεθα καὶ ὁμοίαι τῶν ὁποίων δὲν εἶδεν ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τοῦ 1821.»—Ἐὰν ἡ εἶδησις εἶνε ἀσφαλῆς, (1) τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὰ εὐγενῆ τῆς πατρίδος τέκνα!

×

Ἡ «Ἀκρόπολις».—...Τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἀντίστασιν κατὰ πάσης ἀπαιτήσεως τῶν ἀδικούντων δυνατῶν τῆς Εὐρώπης· τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἤρθη εἰς τόσον ὕψος πατριωτισμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως· τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον διαπνέεται ἀπὸ τόσον ἄγιον ἐνθουσιασμὸν, ὀφείλει νὰ σπεύσῃ ἀμέσως ἐκεῖ ὅπου καλεῖται.....

....Ὁ Βασιλεὺς ὁ μὴ ὑποκύπτων καὶ ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀνισταμένη εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Εὐρώπης, τὰς αὐθαιρέτους καὶ ἀδίκους καὶ ἀπανθρώπους καὶ βιναύστους ἀπαιτήσεις, ζητοῦν βραχίονας δι' ὅπλα! Ὅκτὼ ἡλικίαι ἐκλήθησαν ἕως τώρα. Ὅγδοήκοντα χιλιάδες ἄνδρες πρέπει νὰ εἶνε μὲ τὸ ὄπλον ἀνὰ χεῖρας ἐντὸς τριῶν ἀκόμῃ ἡμερῶν. Οἱ καιροὶ σπεύδου. Αἱ χιλιάδες τῶν διαδηλωτῶν νὰ γείνουν χιλιάδες στρατιωτῶν....

×

Ἡ αὐτή.—Γινῶμαι πολιτικῶν. — Ὁ κ. Θεοτόκης. — «Τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ τί ἔδει νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, τὴν ἐξέφρασα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Μερικώτερον δὲ περὶ τοῦ τί δέον νὰ πράξῃ σήμερον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ταῦτοσήμερου ἀνακοινώσεως τῶν Δυνάμεων, εἶνε νὰ ἐμμεῖν ἡμεῖς στερεῶς καὶ νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ κατὰ κεραίαν!» — Ὁ κ. Σιμόπουλος. — Τί φρονεῖτε, κύριε Σιμόπουλε, ὅτι δέον νὰ πράξῃ σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀπέναντι τῆς συνησπισμένης Εὐρώπης; — «Φρονῶ ὅτι πρέπει ν' ἀντιστῇ. Δὲν δύναμαι νὰ ἔχω ἄλλην γνώμην. Ἡ σημερινὴ πορεία τῆς Κυβερνήσεώς μας εἶνε πορεία ἐνδεδειγμένη ὑπ' ἐμοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ἡ ἀντίστασις εἶνε ἡ μόνη σωτηρία καὶ ἡ μόνη λύσις τοῦ ζητήματος. Μὰ θὰ μᾶς ἀποκλείσῃ ἡ Εὐρώπη; Ἄς μᾶς ἀποκλείσῃ! Μένοντος τοῦ Στρατοῦ μας ἐν Κρήτῃ, καὶ ἀνισταμένων τῶν Κρητῶν ζητούντων τὴν ἔνωσιν θὰ ἐπιτευχθῇ αὕτη. Δὲν εἶνε δυ-

(1) Σημ. Ἐκδότου. Ἡ εἶδησις δὲν ἦτον ἀσφαλῆς οὐδὲ βάσιμος.

νατὸν ἢ Εὐρώπῃ, ὅσον δυσμενὲς καὶ ἂν φαίνεται σήμερον πρὸς τὴν ἔνωσιν, νὰ βγάλῃ στρατὸν εἰς τὴν Κρήτην καὶ νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἐπαναστάτας Χριστιανούς, οἵτινες κακῶς λέγονται ἐπαναστάται, διότι κυρίως ἐπαναστάται εἶνε οἱ Μωαμεθανοὶ καὶ οὐχὶ οἱ Χριστιανοί. Οἱ Μωαμεθανοὶ εἶνε οἱ ματαιώσαντες τὸ πολίτευμα, ὅπερ ἐχορήγησεν ἡ Εὐρώπη. Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ, ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις δὲν εἶνε ἐπαρκής. Χρειαζέται ἐπαρκὴς Κυβέρνησις, ἵνα διεκχάγῃ τὸ ζήτημα ὅπως πρέπει. Τὸ τοιοῦτον ἐξέφρασα καὶ εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα. Ἡ ἔνωσις εἶνε εἰς χεῖρας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Κρητῶν, φθάσει νὰ ἀντιστῶσιν.» — Ὁ κ. Δεληγεώργης. — Τί φρονεῖτε, κ. Δεληγεώργη, ὅτι δέον νὰ πράξῃ σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀπέναντι τῆς συνησιωμένης Εὐρώπης; — «Ν' ἀντιστῆ πάσῃ δυνάμει. Ἡ δὲ Ἀντιπολίτευσις, ὁ λαὸς καὶ ὁ τύπος νὰ τὴν ὑποστηρίξουν. Δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τί θὰ κάμῃ ἡ Εὐρώπη. Ἐκείνη ἄς πράξῃ ὅ,τι θέλει, καὶ ἡμεῖς ν' ἀντιστῶμεν, καὶ νὰ μὴ ὑποχωρήσωμεν. Τὸ συμφέρον μας εἶνε ἡ ἀντίστασις καὶ οὐχὶ ἡ ὑποχώρησις, τὰ δὲ ἄλλα εἶνε κουροφείαλα! Ἄν δὲν ὑπάρχῃ πολιτικὴ ἐνέργεια . . . τότε πρέπει ὁ λαὸς, ἡ Ἀντιπολίτευσις καὶ ὁ τύπος νὰ κατηγορήτουν καὶ νὰ σκεφθοῦν περὶ ἀλλαγῆς τῆς Κυβερνήσεως ὅταν φανῇ ὅτι λιποψυχεῖ ἡ Κυβέρνησις αὕτη. — Ὁ κ. Καραπάνος. — Ὁ κ. Καραπάνος, εἰς ὅσων ἠκούσαμεν, δὲν νομίζει, ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, ὅτι δύναταί τις νὰ ἐκφέρῃ ὀριστικὴν γνώμην, μὴ κατέχων τὰς πληροφορίας, ἃς κατέχει ἡ Κυβέρνησις. Αἱ Δυνάμεις ἐκ συμφώνου ἐκοινοποίησαν τὴν γνωστὴν διακίωσιν. Ἄλλ' εἶνε ἄρα γε σύμφωνοι καὶ εἰς τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως; Ὅπως δῆποτε ἕμῳ καὶ ἂν ἔχουσι τὰ πράγματα εἰς τὴν σημερινὴν αὐτῶν θέσιν, ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ. Τοῦναντίον ἐπιβάλλεται εἰς αὐτήν, ἀφ' ἐνός μὲν νὰ ἐμμενῇ στερεῶς εἰς τὴν θέσιν, ἣν κατέχει, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ συντάξῃ συντόμως καὶ ἐπιμελῶς τὰς στρατιωτικὰς τῆς δυνάμεις. Ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα εἶνε κίνδυνος, καὶ, ἂν ἡμεῖς δὲν τὰ σπρώξωμεν εἰς πόλεμον, νὰ τὰ σπρώξουν ἄλλοι. Οὐδόλως δὲ ἀπίθανον ἢ φορὰ τῶν πρῶμάτων νὰ ἐξαναγκάσῃ καὶ ἡμᾶς εἰς τοῦτο. — Ὁ κ. Φιλάρετος. — Τί πρέπει νὰ πράξῃ τὸ ἔθνος εἰς

τάς περιστάσεις ταύτας ; — « Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Κυβερνήσις του ὀφείλουσιν νὰ ὀδηγήσουσιν τὸν Ἑλληνισμόν μέχρι τοῦ ἀκροτάτου σημείου τῆς πραγματικῆς ἀντιστάσεως. Πᾶσα λιποψυχία ἰσοδυναμεῖ πρὸς προδοσίαν, ἣς ἐπακολούθημα ἔσεται ὁ ἐμφύλιος πόλεμος..... »

Ἐν τῷ ἑσῶν

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τὴν γνώμην μου (γράφει ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς « Ἀκροπόλεως »), βασιζομένην καὶ ἐπὶ τῶν πιθανοτέρων ὑπολογισμῶν, ἡ δύναμις τοῦ ἐν ὀλοκλήρῳ τῇ Μακεδονίᾳ διεσπαρμένου Τουρκικοῦ στρατοῦ θὰ ἔχη ὡς ἐξῆς μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ συμπλήρωσιν τῶν ἐφεδρικῶν ταγμάτων : — Ἐνεργὸς στρατός. — Παρὰ τοῖς μεθορίοις ἐν γένει 10,000. — Ἐν ἔδρῳ Βου στρατιωτικοῦ σώματος ἐν Βιτωλίοις 12,000. — Ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ περιχώροις 2,000. — Τὰ ἐφεδρικά τάγματα τῆς διοικήσεως Θεσσαλονίκης, Σερρῶν καὶ Δράμας 12,000. — Τὰ ἐφεδρικά τάγματα τῶν νομῶν Βιτωλίων καὶ Κοσσιφοπεδίου 10,000. — Ἰχτιάτ, Ν. Θεσσαλονίκης, Βιτωλίων καὶ Κοσσιφοπεδίου 12000. — Ἐν Φερεδζίκ τὰ μέχρι τοῦδε ἐλθόντα 5,000. — Ἐν ἔλῳ 63,000. — Ἐκτὸς τῶν ἐν Ἠπείρῳ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Ἰωαννίνων εὐρισκομένων.....

Ἐν τῷ ἑσῶν

×

Ἐν τῷ ἑσῶν

Τὸ « Ἄστυ ». — Ἐκβιασθεῖσα ὑπὸ τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ἡ Εὐρώπη ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν περὶ τῆς τύχης τῆς Κρήτης. Ἄνευ τῆς ἀποβάσεως τοῦ Βάσου ἐν Κρήτῃ, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα, ὁ Λόρδος Σάλωσβερν δὲν θ' ἀπεφάσιζε διὰ τοῦ διαβήματός του νὰ ζητήσῃ ὑπὲρ τῆς Κρήτης οὔτε αὐτὸ τὸ αὐτόνομον πολίτευμα, τὸ ὁποῖον φρονεῖ, ὅτι ἱκανοποιεῖ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.....

Ἐν τῷ ἑσῶν

×

Ἡ αὐτή. — Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ « Ἄστεως ». — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 18 Φεβρουαρίου. — Κατὰ πολὺ αὐθεντικὰς πληροφορίας μου ἐγνώσθη εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἐπισήμους κύκλους, ὅτι νέα διαίρεσις ἐπῆλθεν ἐν τῇ ὁμοφωνίᾳ τῶν Δυνάμεων. Ἐνῶ μέχρι

τουδε ὑπῆρχον δύο ρεύματα ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ συμφωνίᾳ, τὸ Γαλλο-αὐστρο-γερμανο-ρωστικὸν καὶ τὸ Ἀγγλο-ἰταλικὸν, ἀπὸ δύο ἡμερῶν ὑπάρχουσι τρία, τὸ Ἀγγλο-ἰταλικὸν, τὸ Αὐστρο-γαλλικὸν καὶ τὸ Γερμανο-ρωστικόν. Τὸ ζήτημα τῆς αὐτονομίας τῆς Κρήτης ἀπεφατίσθη κατ' ἀρχήν. Ἄλλ' ἢ μὲν ἡ Ἀγγλία, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν Ἰταλίαν, δὲν ἐννοοῦσι τὰ λάθωσι μέρος εἰς μέτρα καταπιστικὰ πρὸς ἔκτοπισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου, ὡς πρὸς τὸ μέλλον δὲ τῆς Κρήτης δὲν ἀποφαινόνται. — Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐδήλωσαν ὅτι δέχονται Ἡγεμόνα τῆς αὐτονομίου Κρήτης τὸν βασιλοπαιδα Γεώργιον. Τὴν πρότασιν ταύτην εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῆ καὶ ἡ Γερμανία. Μόνη ἡ Ρωσία ἐπιμένει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτονομίας, τῆς ὁποίας τὴν μορφήν θέλει νὰ ὀρίσῃ φαίνεται αὐτῇ. Θέλει φαίνεται νὰ διορίσῃ Ἡγεμόνα κενόνα Σλαβόν...

×

Τὸ «Σκρίπ». — Ἀποκλεισμός, ἀνδρική ὑποχώρησις, παρὰ τῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀνάκλησις τοῦ στρατοῦ, αὐτὰ ἐπεσφράγισαν τὸν εἰρηνοπόλεμον τοῦ 1886. Αὐτὰ ἀφεύκτως θὰ ἐπισφραγίσουν καὶ τὸν εἰρηνοπόλεμον τοῦ 1897, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅστις ἀηδίασεν εἰς τὴν πρώτην παράστασιν τῆς κωμωδίας, εἰς τὴν δευτέραν τῆς δὲν θὰ ἀρκεσθῆ μόνον εἰς τὴν ἀηδίαν, ἀλλὰ θὰ ζητήσῃ καὶ σοβαρὰς εὐθύνας ἀπὸ ὄλους ἐκείνους, οἵτινες ἐτόλμησαν καὶ πάλιν νὰ τὸν περιπαίξουν μὲ θυσίας τοῦ χρήματος καὶ τοῦ αἵματος καὶ τῆς τιμῆς του.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς χθὲς ἀπέδειξεν ὅτι θὰ δικαιωθῶσι καὶ ἐλπίδες ἐκείνων οἵτινες τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο. — Ἐνῶ ἄλλοτε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ εἰς τὰς κρισιμωτάτας αὐτὰς περιστάσεις δὲν ἐιργάζετο παρὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας, ὁ κ. Μεταξᾶς ἀπὸ προχθὲς εἰδοποίησεν, ὅτι οἱ τμηματάρχαι καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ πρέπει νὰ παρευρίσκωνται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. — Χθὲς ὁ κ. Ὑπουργὸς συνειργάσθη διὰ μακρῶν ἰδίως μετὰ τῶν τμηματάρχων τῆς στρατολο-

γίας καὶ τῶν προμηθειῶν, τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀποθηκῶν ὕλικου καὶ τῶν διαφόρων σωματάρχων. — Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς χθὲς εὔρε τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀνάγκην κατὰ τὰς κρίσιμους αὐτὰς περιστάσεις.

×

Ἡ αὐτή. — Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα διότι ἐμάθομεν ἀσφαλῶς εἶδησιν, ἣτις μαρτυρεῖ, ὅτι ἡ Βασιλεία καὶ ἄνευ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ μετὰ τὸν ἀποκλεισμόν δὲν θὰ μείνῃ ἀδρανής. — Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἀς μὴ ἔχωσι τὴν ἀξίωσιν νὰ μάθωσι τὴν εἶδησιν ταύτην, διότι ὕψιστα ἐθνικὰ συμφέροντα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ καταστραφῶσι. Τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ἡ Βασιλεία δὲν ὀννεργάζεται μετὰ τὸν λαὸν τῆς, ἀλλ' ἐπικοινωνεῖ μετὰ τὸν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμόν διὰ δυνάμεως (1) τῆς ὁποίας ὁ τόπος ἔχει ἀντιληφθῆ τὴν ἐθνοφελῆ ἐργασίαν. — Τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἀπὸ χθὲς κάμνει χρῆσιν ὁ Βασιλεὺς διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος μας. — Ἄς σημειωθῇ ἡ ἡμέρα καλῶς καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή θὰ μάθωσι πάντες ἀπροκαλύπτως, ὅτι αἱ ὀλίγα αὐταὶ γραμμαὶ ἐρρίφθησαν ἐνταῦθα εἰς ἔκφρασιν ἀγαλλιᾶσεως διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν γεγονός, τὸ ὁποῖον τὰ μέγιστα θὰ συμβάλῃ εἰς τὸν ἀγῶνα. — Αὐτὰ μόνον εἶνε ἀρκετὰ.

×

Ἡ α' Ἐστία. — Σημεῖα δράσεως κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἐπεφάνησαν χθὲς εἰς τὸν ἐθνικὸν μας ὀρίζοντα, λίαν ἐπικαίρως ὅπως ἐνισχύσωσι τὸν λαὸν εἰς τὴν πεποιθήσιν αὐτοῦ καὶ συκρατήσωσι τὴν ἀπειλουμένην ἔκρηξιν τῆς ὀργῆς του. — Τριάκοντα ἔτι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας, μετασταθμεύσεις ἐγένοντο πρὸς τὰ σύνορα καὶ πλοῖα ἀπέπλευσαν εἰς ἀγνώστους διευθύνσεις. — Πάντα ταῦτα θὰ ἀπεδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς μεθ' ὅσου ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' ὅσης εὐπιστίας καὶ ὁ πολὺς κόσμος τῶν ἀπλῶν πολιτῶν, ἐὰν ἐγνωρίζομεν εἰς τί ἀποβλέπουν. — Διότι ἡμεῖς δὲν κρίνομεν, ὅπως καὶ χθὲς εἴπομεν, σκόπιμον τὴν ἔντασιν συμπάσης ἡμῖν τῆς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεως μόνον ὅπως ἀντιταχθῶμεν παθητικῶς πάντοτε κατὰ τῆς συνησισμέ-

|| (1) Σημ. Ἐκδότου. Ἡ δύναμις αὕτη ἦτον ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία ;

νης Εὐρώπης. — Δὲν ἐννοοῦμεν ποῖον τὸ ἐθνικὸν κέρδος, ἐὰν τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, ὅτε λήγει ἡ ταχθεῖσα προθεσμία καὶ ἄρχονται τὰ ἀπειληθέντα ἐκδιαστικά μέσα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ποῖον τὸ κέρδος ἐὰν ἀναμείνωμεν ταῦτα μὲ παρόταξιν ὀγδοήκοντα χιλιάδων στρατοῦ εἰς τὰ σύνορα, καὶ περίπλουν ὀλοκλήρου τοῦ στόλου μας εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. — Ἡ ἐπίδειξις αὕτη, ἡ ὅλως ἄχρηστος καὶ στερουμένη πρακτικότητος, παρὰ πλῆθος ἴσως πρὸς στιγμὴν καὶ φαίνεται κολακεύουσα τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, ἐνῶ πράγματι βλάπτει τὸ γόητρον ἡμῶν ὡς Ἔθνος καὶ ἐκθέτει εἰς τὰ σκώματα τῶν ἀδελφῶν λαῶν. — Ἐκ τῆς τοιαύτης εἰρηνικῆς ἀλλ' ἐνόπλου στάσεως ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης δὲν προσδοκῶμεν βεβαίως οὔτε τὴν διάσπασιν τῆς ὁμοφωνίας, οὔτε τὴν μεταβολὴν τῆς πανευρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἀπέναντι ἡμῶν. Ἐνῶ εἶνε βεβαιοῦν, ὅτι οὕτω θὰ ἐξαντληθῶμεν ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς, καταδαπανῶντες ὅλον τὸν χυμὸν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς εἰς μωρὰ κινήματα, ἀντὶ νὰ ἐπιφυλάξωμεν αὐτὸν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ τῶν Πανελληνίων ἐλπίδων. — Λοιπὸν προτείνομεν τὴν ὑποχώρησιν ; — Ὅχι βεβαίως, διότι ἡ λέξις αὕτη δὲν εἶνε ἀναγεγραμμένη εἰς τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα τῆς «Ἐστίαις». — Ἡμεῖς ἐν ἀξιοῦμεν παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του : τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἰδίου αὐτῶν προγράμματος, τὸ ὅποσον ἐν εἴδει συμβολαίου συνήψαν μετὰ τοῦ Ἔθνος ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν ἐλευθέρων Εὐρωπαϊκῶν λαῶν. — Πρὸς τὰς ἀπειλὰς τῶν Δυνάμεων οὔτε ἀπάντησις, οὔτε ἀντίστασις—ἀπλῆ ἀδιαφορία. — Ἄλλ' ἀνατροπὴ ὅλων τῶν σχεδίων αὐτῶν διὰ τῆς δημιουργίας νέων γεγονότων ἐν τῇ Ἀνατολῇ. — Καὶ ποῖα θὰ εἶνε τὰ γεγονότα αὐτά ; — Ὁ Βασιλεὺς τὸ εἶπε. — Νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ν' ἀνάψῃ τὴν φλόγα τῆς ἐξεγέρσεως πέραν τῶν Ἑπαιρωτικῶν συνόρων. — Αὕτη εἶνε ἡ πρὸς τὰς Δυνάμεις ἀρμόζουσα ἀπάντησις, ἡ διὰ τοῦ στόματος τῶν πυροβόλων. — Αὐτὴν ἐννοεῖ κατὰ βάθος ὅλον τὸ Ἔθνος, τὸ δολίως παραπλανώμενον διὰ τῶν παρασκευῶν καὶ τῶν μετασταθμεύσεων καὶ τῶν περὶ ἀντιστάσεως μέχρις ἐσχάτων καὶ ἐκπληρώσεως καθήκοντος καὶ λελογισμένης ἐνεργείας χρησιμοδοτικῶν φρασολογιῶν τοῦ Πρωθυπουργοῦ. — Αὐτὴν ἀναμένουσι παρὰ τῆς Ἑλ-

λάδος και πάντες οί ἐν ἐλευθερίᾳ ἀδελφοί λαοί, οί στρέφοντες πρὸς ἡμᾶς πλήρεις στοργῆς και προσδοκίας τὸ βλέμμα και ἀναμένοντες ἔργα, ὅπως ἐπευφημήσωσι και στεφανώσωσιν ἡμᾶς.— Ἀλλὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀπαιτεῖται ταχίστη, πυρεττώδης ἐνέργεια. Ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων δημιουργία τετελεσμένου γεγονότος πρὸ τῆς ἐκποῆς τῆς ἐξαήμερου προθεσμίας τῶν Δυνάμεων.— Ὅ,τι εἶνε νὰ γείνη πρέπει νὰ ἔχη γείνη πρὸ τῆς Δευτέρας, διότι κατόπιν θὰ εἶνε πλέον ἀργά. — Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη ἐθνικὴ ἐνέργεια, ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ὑπερτάτης βουλήτεως τοῦ Ἐθνους. ἦν θαυμασίως ἀπεκρυστάλλωσαν ἄπαξ και δις οἱ βασιλικοὶ λόγοι.— Ὑπὲρ αὐτῆς ἀμυνομεθα, εἰς ἐπιτέλεσιν αὐτῆς καλοῦμεν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τῆς Πατρίδος τὸν Βασιλέα και τὴν Κυβέρνησιν.— Τὸν ἥλιον τῆς προσεχοῦς Δευτέρας δύοντα πρέπει νὰ χαιρετίσουν τὰ Ἑλληνικὰ πυροβόλα κροτοῦντα ἀπὸ τῆς Ἀρτης μέχρι τοῦ Τυρνάβου, ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ μέχρι τοῦ Θερμαϊκοῦ· και τὴν πρωῖν τῆς Τρίτης ἡ Σουλτανικὴ κυριαρχία νὰ καταλύεται ἀνὰ τὴν Ἡπειρον και τὴν Μακεδονίαν διὰ τῶν Ἑλληνικῶν λογγῶν.....

×

Τὸ «Ἐμπρός».— Ἐχάσατε καιρὸν πολύτιμον. Ἐκάματε σφάλματα ἀναρίθμητα. Καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ ἀλλ' ἐξακολουθεῖτε νὰ κάμετε τοιαῦτα σὰν νὰ σᾶς ἐπῆρε ὁ Θεὸς τὸ μυαλό σας. Ἀλλὰ μὲ ὅλα αὐτὰ ἡμεῖς ἐλπίζομεν ἀκόμη ὄχι ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον σας ὑπὲρ τοῦ Ἐθνους ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον σας ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ σας. Διότι παίζετε αὐτὴν τὴν στιγμήν στὰ χαρτιά τὴν τύχην σας. Σᾶς συγχαροῦμεν νὰ μᾶς συντρίψετε. Σᾶς ἐπιτρέπομεν νὰ βάλετε φωτιά ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῆς Ἑλλάδος ἕως τὸ ἄλλο. Ἀλλὰ δὲν σᾶς ἐπιτρέπομεν νὰ ὑποχωρήσετε οὔτε βῆμα. Ἐδῶ θὰ ταφῶμεν ὅλοι μαζὺ ἢ μάλλον θὰ θάψωμεν τὴν εἰρήνην και τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. — Ποῖος Ἕλλην θὰ ἐδέχετο ἐν ράπισμα χωρὶς νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν του; Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ράπισμα μᾶς ἐδόθη κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς χιλιᾶκις και μᾶς ἐγέμισαν ὕβρεις και περιφρόνησιν. Εἴμπορεῖ λοιπὸν νὰ εἴμεθα φιλότιμοι ὡς ἄτομα και ἀνάνδροι ὡς Ἐθνος;— Ἀλλ' ὄχι μόνον λόγοι τιμῆς ἀλλὰ και τὸ συμφέρον τῆς ὑπάρξεως μᾶς ἐπιβάλλει τὴν μέχρις ἐσχάτων ἀμυναν. Ὑποχωροῦντες δις και κύπτοντες δις ὑπὸ τὴν βράναισον

ἀπειλὴν τῆς Εὐρώπης ὄχι μόνον χάνομεν τὴν πεποιθήσιν πρὸς ἐκυτόν, ὄχι μόνον ἀπελπίζομεν τοὺς δούλους ἀδελφούς μας, ἀλλ' ἀναγνωρίζομεν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ δικαίωμα τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἔθνικὰ μὲν πράγματα. Μετὰ τὴν Τουρκίαν ἄλλος ἀσθενὴς προβάλλει εἰς τὴν Ἀνατολὴν χιλιάκις δυστυχέστερος τοῦ Τούρκου. Ἐ, λοιπόν! Τίς Ἕλληνα εἶνε διατεθειμένος ν' ἀνεχθῆ τὴν ἄνευ προσχήματος αὐτὴν δουλείαν;

..... Ἀλλὰ καιρὸς δὲν μένει διὰ λόγια. Σπεύσατε νὰ συμπληρώσετε τὰς ἀνάγκας τῶν συνόρων. Μεταφέρατε πολεμεφῶδια εἰς τὴν δευτέραν ἀμυντικὴν γραμμὴν, καὶ εἰσβάλατε ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Ἡπειρον. Ἑπτακόσιοι Τούρκοι εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν συνόρων. Πεντακόσιοι εἰς Ἰωάννινα. Δύο χιλιάδες καθ' ἑλὴν τὴν Ἡπειρον. Ἐκεῖ ὅπου αἱ Δυνάμεις ζητοῦν ν' ἀφήσετε τὴν Κρήτην, λάβετε εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἀποφάσεις των καὶ τὴν Βερολίνειον γραμμὴν, ἐνῶ τὰ ἤδη ἔτοιμα Μακεδονικὰ σώματα ἄς εἰσβάλωσιν εἰς Μακεδονίαν. Ὁ Ἕλληνισμὸς ὁ δούλος μὲ δάκρυα συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἀναμένει τὴν ποθητὴν ἡμέραν, καθ' ἣν Βασιλεὺς τολμηρὸς καὶ γενναῖος θὰ δείξῃ πρὸς αὐτὸν τὴν οὐδὴν τῆς ἀπελευθερώσεως. Ἐὰν αἱ Κυβερνήσεις εἶνε καθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ οἱ λαοὶ τῆς γῆς πάντες εἶνε μεθ' ἡμῶν. Πρὸ ἐβδομηκονταπέντε ἀκριβῶς ἑτῶν διεσπάσαμεν τὴν ἱερὰν συμμαχίαν. Σήμερον πολὺ εὐκολώτερον δυνάμεθα νὰ ἀποσυνθέσωμεν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀμοιβαῖος φόβος συνεκέντρωσε, καὶ ἣτις ἔχει νὰ φοβῆται περισσότερα ἀπὸ ἡμᾶς, ἀφ' ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν νὰ φοβώμεθα παρ' αὐτῆς. Φωτιά στή φωτιά.

ΤΗΝ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφημερίς. —... Λόγοι βασιλικοί, ἐνέχοντες τὴν ψυχὴν ὀλοκλήρου Ἔθνους, εἶνε οἱ λεχθέντες πρὸς ξένον δημοσιογράφον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, κρίνοντος τὴν σκαιὰν πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαγωγὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. «Μᾶς μεταχειρίζονται ὡς παιδία, ἐνοχλοῦντα τοὺς μεγάλους, ἢ ἀξιοπρέπειά μας ὡς λαοῦ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν· λοιπὸν σὰς λέγω ὅτι πρέπει νὰ θῆ, καὶ θὰ ληθῆ.....

Ἡ αὐτή.— Ἀναγνωρίζετε καὶ παραδέχεσθε καὶ βεβαιούτε μεθ' ὅλων, ὅτι τῆς ἐθνικῆς δράσεως προΐσταται ὁ Βασιλεὺς, εὐτόλμως καὶ συνετῶς ἅμα διέπων τὰ κατ' αὐτήν, διὰ τῆς Κυβερνήτεώς Του. Ὁμολογεῖτε καὶ κηρύσσετε πρὸς ὅλους ὅτι τὸ Ἔθνος σύσσωμον ὀφείλει νὰ περιστοιχίσῃ τὸν Βασιλέα Του καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἐναποθέτον αὐτοῖς ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην του, καὶ προθύμως ὑπεῖχον εἰς πάντα αὐτῶν τὰ προσταγματα. Διδάσκετε καὶ συμβουλευέτε καὶ παροτρύνετε τὸν ἀνυπόμονον καὶ ἐνθουσιῶντα λαόν, ὅπως μὴ παρασύρηται εἰς διαδηλώσεις καὶ μὴ ἀξιοῖ κατὰ πάσαν στιγμὴν νὰ τῷ ἀνακοινῶνται αἱ γνώμαι καὶ ἀποφάσεις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήτεώς Του ἐπὶ ἐκάστης περιπετείας τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Συνιστᾶτε εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως ἡρεμίαν, ἀξιοπρέπειαν, πειθαρχίαν καὶ πρόθυμον ὑπακοὴν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν τεταγμένων νὰ βουλευῶνται, ν' ἀποφασίζωσι καὶ νὰ δρῶσι, διατάσσοντες, ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς μεγάλης ὑποθέσεως, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ κριθῶσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ αἱ τύχαι. — Καὶ σεῖς, οἱ πάντα ταῦτα πρὸς πάντας βεβαιούντες καὶ παραδεχόμενοι, ὁμολογοῦντες καὶ κηρύσσοντες, διδάσκοντες καὶ παροτρύνοντες καὶ συνιστῶντες, πράττετε τὰ ἀντίθετα· ἀντὶ νὰ εὐλαβῆσθε τὰς γνώμας καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ διέποντος τὰς ἐθνικὰς ἐνεργείας Ἡγεμόνος καὶ τῆς Κυβερνήτεώς Του, προβάλλετε σεῖς γνώμας ἰδικὰς σας, καὶ ὑπαγορεύετε ἀποφάσεις ἀντὶ νὰ ἔχητε πρὸς Αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην, ἐκφράζετε δισπιστίαν· ἀντὶ νὰ ὑποκύπητε εἰς τὰ βουλεύματά των, συζητεῖτε πρὸς Αὐτοὺς, ἀξιοῦντες νὰ συγκυβερνήτητε ἢ νὰ ἐπιβάλητε τὰ ἴδια ὑμῶν βουλεύματα, ἀντὶ νὰ ὑπακούετε, ἐξάνιστάσθε καὶ διατάσσετε. Καὶ τίνες εἴσθε σεῖς, οἱ ἐκυτοῦ; τιθέμενοι ὑπεράνω τοῦ λαοῦ, ὃν συμβουλευέτε νὰ πειθαρχῇ καὶ νὰ ὑτεῖχη εἰς τὰ βουλεύματα τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεώς Του, ἀλλὰ καὶ ὑπεράνω τούτων, εἰς οὓς ἀξιοῦτε νὰ ἐπιβάλητε τὰ ἴδια ὑμῶν βουλεύματα; Τίνες εἴσθε σεῖς; — Ἐἶνε εἷς ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, ἀνὴρ διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος ἐθεώρησε κατάλληλον τὴν περίστασιν νὰ τεθῇ ἐπὶ κερφαλῆς τοῦ Ἔθνους, νὰ γείνη, αὐτόκλητος, ὁ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ Μέντωρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολιτεύματος, θελήσει τοῦ λαοῦ, Συμβούλων Του, νὰ ἐπιβάλη εἰς πάντας τούτους τὴν

πολιτικὴν καὶ ἱστορικὴν του σοφίαν καὶ νὰ διευθύνῃ τὴν πανελληνίον ὑπόθεσιν, κατὰ τὰς ἰδικὰς του σκέψεις ὁ ἄνθρωπος, ὃ μὴ παρὰ τῶν εἰδότην αὐτὸν θεωρούμενος ἰκανὸς νὰ μοιράσῃ εἰς δύο ὄνους ἄχαρα. — Εἶνε ὁ ἀνακαλύψας τὸν νέον τοῦτον δημοσιογραφικὸν ἀστὲρα, γνωστός ἐφημεριδοκάπηλος, ὃ μὲ τὰ μεγαλείτερα στοιχεῖα τοῦ τυπογραφείου του δημοσιεύσας χθὲς τὴν χαλκευθεῖσαν ἐν Βένιῃ εἰδησίαν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῶν Δυνάμεων, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν τοιούτων εἰδησιῶν ἀρθογραφῶν περὶ ὑποχωρήσεως. — Εἶναι οἱ ἐκλαμβάνοντες ὅλην αὐτὴν τὴν Ἐθνικὴν ἐξέγερσιν, ὡς μέσον ἀποτελεσματικὸν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τοῦτο μόνον προσέχοντες, πῶς νὰ δημιουργήσωσι προσκόμματα καὶ δυσχερείας ἀντιπολιτευτικὰς εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς Ἱπουργοὺς Του...

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμὸς, ὅστις ἐπρωτοστάτησε πάντοτε προκειμένων ἐθνικῶν ζητημάτων, καὶ ὅστις ἀριθμῆ μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐξόχως πατριώτικα, δὲν ὑστέρησε καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον τοῦ Ἔθνους στιγμήν. Οὕτω κατὰ τὰς ἐξ Ἀλεξανδρείας πληροφορίας συνελέγησαν μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν 650 χιλιάδων φρ. ὃ δὲ μέγας τοῦ Ἔθνους εὐργέτης κ. Ἀβέρωφ ἐδήλωσεν (1) ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀπαιτηθὲν ποσὸν πρὸς διατροφήν 60 χιλιάδων ἀνδρῶν ἐπὶ ἓν ἔτος.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν διακοίνωσιν καὶ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ εὐθύνην. Διότι αἱ Δυνάμεις δὲν παρουσιάζουν λύσιν, παρουσιάζουν χάος. Ἄλλ' ἐντὸς τοῦ χάους αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ ἐξολοθρευθοῦν χιλιάδες Κρητῶν. Καὶ τοῦτο θὰ ἦτο ὄχι πλέον μαιφονία ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καθαρὰ αὐτοκτονία. Ὅταν λέγουν εἰς ἡμᾶς ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὴν Κρήτην τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον σας, ὅταν λέγουν εἰς τοὺς Κρητίας : ἰδοὺ σας χορηγοῦμεν αὐτονομίαν, καταθέσατε τὰ ὅπλα, ὅταν ἀφίουν τὸν ὑπάρχοντα Τουρκικὸν στρατὸν, ὅταν ἀπὸ πολιορκούμενον καὶ στρωμαγμένον τὸν καθιστοῦν ἐλεύθερον, ὅταν

(1) Σημ. Ἐκδότου. Ἡ εἰδησίαι δὲν ἦτον βεβαία.

ἤξεύρουσιν ὅτι εἰς τὰς ὀχυρὰς πόλεις πλεονάζει συνεισία τῆς φυγῆς τοῦ ἀπὸ τῆν ὑπικιθρίαν χώραν τὸ Μωαμεθανικὸν στοιχεῖον, εἶνε ὡς νὰ ὑπογράφουν Εὐρωπαϊκὸν φερμάνιον σφαγῆς κάμπωσων μωριάδων Χριστιανῶν ! — Ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους διδομένη ἡ αὐτονομία δὲν εἶνε ἐλευθερία διδομένη εἰς τὴν Κρήτην, εἶνε ἐλευθερία διδομένη εἰς τὸν ὡς ποντικὸν ἐντὸς τῶν φρουριῶν περιορισμένον Τουρκικὸν στρατὸν, εἶνε ἐλευθερία εἰς τοὺς ἔχοντας ἀσπίδα τὰ Βενετικὰ τεῖχη τῶν Χανίων καὶ τοῦ Ἡρακλείου Τουρκοκρητῆας. Αὐτονομία ἡ ὁποία δὲν δίδει τὸ θάρρος οὔτε εἰς μίαν οἰκογένειαν ἐκ τῶν προσφύγων νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐστίαν τῆς. Αὐτονομία ἡ ὁποία δὲν εἶνε εἰρήνη ἀλλ' εὐκαιρία αἱματοκυλισματος. Αὐτονομία ἡ ὁποία οὐδὲν λύει καὶ οὐδὲν παρασκευάζει. Αὐτονομία ἀόριστος, ἀγνωστος, μυστικὴ ἀκόμη. Τοιαύτη αὐτονομία πῶς εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ Κυβέρνησιν Ἑλληνικὴν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν προεδρεύουν Τοῦρκοι ἀλλὰ Ἕλληνες ;.....

×

Τὸ «Ἄστυ».—..... Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, (γράφει ὁ ἐναυθα ἀπεσταλμένος τοῦ «Ἡμερησίου Χρονογράφου») εἶνε περιττὸν νὰ εἶπω, ὅτι δὲν θ' ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν. Οἶον δὴποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἰσθαι τὸ ἀποτέλεσμα, Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον θ' ἀπεδέχετο τοιαύτην λύσιν, δὲν θὰ ἔζη οὐδὲ πρὸς στιγμήν. Ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ ἐντρυφήσῃ εἰς τὸ θέαμα τῆς Ἑλλάδος ἀπαλειφομένης τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, ἔστω ὅμως βεβαία ὅτι οὐδέποτε θὰ εὕρῃ Ἑλλάδα συγκατανεύουσαν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς φρουρήσεως τῆς Κρήτης διὰ τῶν δολοφόνων τῆς Ἀρμενίας.

×

Ἡ αὐτή.—ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 19 Φεβρουαρίου. — Ἡμεῖς ἐδῶ τὰ ἔχομεν κυριολεκτικῶς χαμένα μὲ τὰς σπασμωδικὰς προπαρασκευὰς τῆς Τουρκίας· εὐρισκόμεθα εἰς μίαν ἀγωνίαν. Ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῆς ἑλλείψεως χρημάτων παραλύει τὰς ἐνεργείας τῆς. — Περὶ προπαρασκευῆς μοίρας τινὸς τοῦ στόλου, οὐδὲ λόγος γίνεται πλέον. — Στρατιωτικαὶ μόνον ἀποστολαὶ γίνονται, ἀλλὰ τὰ

γραφόμενα περί τούτων εἰς τὰς ἐφημερίδας εἶνε λίαν ἐξωγκωμένα....

..... Γεννᾶται ἐν τούτοις τὸ ζήτημα, πῶς θὰ τροφοδοτηθῶσιν αὐτὰ τὰ στρατεύματα μὴ ὑπαρχούσης ἐπιμελητείας. Ἡ ἀρχημικτία εἶνε τσαούτη, ὥστε μέχρι σήμερον, παραμονὴν τοῦ βαϊραμίου, δὲν ἐπληρώθη οὐδὲ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, παρὰ τὴν δοθεῖσαν μάλιστα εἰς αὐτοὺς ὑπόσχεσιν. — Ἡ ἀπελπισία εἶνε γενική. Πᾶσαι αἱ ἐργασίαι σχεδὸν ἐσταμάτησαν.

×

Ἡ αὐτή.—Οἱ ἐκ Μακεδονίας κατερχόμενοι Ἕλληνες παριστῶσι τὰς ἐκεῖ γινομένας Τουρκικὰς παρασκευὰς ὡς στερουμένας κατὰ πολὺ τῆς σοβαρότητος, ἣν προσπαθεῖ ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὰς ἡ Τουρκία. — Ἀπὸ ἐβδομάδων ἤδη ὁ μούραρχος Ρετζέπ πασσᾶς προσεπάθησε νὰ στρατολογήσῃ σῶμα ἀτάκτων Τουρκαλβανῶν, τοὺς ὁποίους ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ μεθόρια. Πρὸς τοῦτο ἀπετάθη εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν Τουρκαλβανικῶν πατριῶν καὶ ἐζήτησε χιλίους διακοσίους ἄνδρας. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀπροκαλύπτως ἐδήλωσαν εἰς τὸν Ρετζέπ ὅτι στρατολογία Ἀλβανῶν εἶνε πλέον δυσκολωτάτη, ἀφοῦ οὗτοι ἐπίεισθησαν ἤδη, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πληρωθῶσιν, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ ὅτι δὲν θὰ εἶνε εὐκόλος εἰσβολὴ εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ὅτε θὰ ὑπῆρχεν ἐλπίς λείας. Ἐπομένως τὸ σχέδιον τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀπέτυχε καὶ ὁ Ρετζέπ ἠναγκάσθη νὰ τραπήῃ ἄλλην ὁδόν. — Ἀλλὰ καὶ ἡ πρόσκλησις ἡλικιωῶν τῆς ἐφεδρείας ἐπὶ τῶν αὐτῶν προσκρούει δυσχερεῶν. Ἄνδρες προῦπηρητήσαντες ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη ἔχουν ἔκτοτε νὰ λάβωσι τοὺς μισθοὺς των, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ πείθονται νὰ προσέλθωσιν ὑπὸ τὰς σημαίας. — Ἐκεῖνο ὅμως ὑπερ εἶνε χαρακτηριστικώτερον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶνε ἡ διαγωγὴ τῶν Τούρκων Βαλαάδων τῆς Μακεδονίας. Οὗτοι, ἐξ Ἑλλήνων καταγομένοι καὶ ἐξισλαμισθέντες, εἶνε δυνατοὶ καὶ πολυάριθμοι, ἀποτελοῦσι δὲ ἰσχυρότατον ἐν τῇ χώρᾳ στοιχεῖον. Οὗτοι λοιπὸν ἐδήλωσαν κρυφίως, ὅτι, ἐν περιπτώσει πολέμου καὶ εἰσβολῆς Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἶνε ἕτοιμοι νὰ κηρυχθῶσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ βοηθήσωσιν αὐτοὺς καὶ διὰ τῶν ὅπλων,

μεθ' ὃ νὰ βαπτισθῶσιν ὅλοι καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν πίστιν.

×

Τὸ «Σκοίπε».—.... Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐπιζητήσας τὰς ψήφους τοῦ λαοῦ, ἵνα λάβῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου καὶ ὑπὸ τσακούτης πλειοψηφίας ὑποδειχθεὶς ὡς Κυβερνήτης, ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις καὶ ὑπὸ ἀμερίστου τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Στέμματος ἐτιμήθη, ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῶν Κρητικῶν ἀνωμαλιῶν, ὅτε καὶ ὁ λαὸς καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις καὶ ἡ δημοσιογραφία τὸν παρώτρυνον εἰς δράσιν, εἶχε καθήκον, ἂν ἐνόμιζε μὴ συμφέρουσαν εἰς τὸν τόπον τὴν δράσιν, νὰ ἀποχωρήσῃ μὴ ἀποχωρήσας, ἀλλὰ ἀποστείλας τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον εἰς Κρήτην, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος, ὀφείλει αὐτὸς ἤδη νὰ πραγματοποιήτῃ τοῦτο. Δὲν ἀπομένει σήμερον ἕδαφος πρὸς ὀπισθοχώρησιν· δὲν δύναται οὐδὲ νὰ ρίψῃ ἤδη, ὡς ἄλλοτε, τὴν ἀσπίδα. Ἀνάλαβε τὴν εὐθύνην, μεγάλην πράγματι εὐθύνην, νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἄς τὸ πράξῃ καὶ δοξαζόμενον τὸ Ἔθνος θὰ δοξάσῃ καὶ αὐτόν. Ἄλλ' ἂν μὴ ἀργῇ, διότι πᾶσα στιγμή παρερχομένη ἐν δισταγμαῖς καὶ ἀργίᾳ, ἐπιφέρει μεγίστας ζημίας εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, πάσης δὲ ζημίας ἐθνικῆς, καὶ ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους καὶ ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, αὐτὸς εἶνε ὁ μᾶλλον ὑπεύθυνος.

×

Ἡ «Ἐστία».— «Θέλουμεν νὰ ζήσωμεν ὡς ἐθνικῆς καὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ζήσωμεν.— Ἡ ἀξιοπρέπεια μας ὡς λαοῦ »δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Λοιπὸν σὰς λέγω ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ »καὶ θὰ ληφθῇ.»—Τοῦς ἀληθῶς βασιλικούς τούτους λόγους ἀπηύθυνεν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς ξένον δημοσιογράφον, ὃν ἐτίμησε δι' ἰδιαιτέρας ἀκροάσεως. Συνοψίζουσι δὲ ἄριστα οὗτοι τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα, τοῦ ὁποῦ ὑπέρτατον ἐκτελεστὴν ἔταξεν ἐαυτὸν ὁ Ἄναξ.....

....Αὐτὰ ἐντόνως δηλοῦσι τὰ Βασιλικὰ ρήματα, ἀποδεικνύοντα ὅτι ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τῆς χώρας ἔχει πλήρη συνείδησιν τῆς κρισιμωτάτης καταστάσεως ἐν ἣ εὐρίσκεται τὸ Κράτος

Του τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ Ἔθνος τὸ ὑπὸ δουλείαν, ὅτι ἔχει προ-
σέτι ἀκλόνητον ἀπόφασιν νὰ ἀμυνθῆ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ θρό-
νου Του κατὰ τῶν ὑπερφιάλων ἀξιώτων τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. —
Ἄλλὰ καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας Του κηδεταὶ ὁ Βασιλεὺς, μὴ ἀνεχό-
μενος νὰ ἀρχῆ λαοῦ ἐξευτελιζομένου, καὶ ρίπτει κατὰ πρόσωπον
τῆς Εὐρώπης ὡς ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀπειλὰς αὐτῆς ὅτι ἡ ὑπερ-
τέρα δύναμις καὶ βία ἤμπορεῖ νὰ συντρίψῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ'
ὄχι καὶ νὰ λυγίσῃ καὶ ρίψῃ αὐτὴν γονυπετῆ καὶ ἐπαιτούσαν τὸν
ἔλεον πρὸ τῶν Καισαρικῶν θρόνων τῶν Χοεντζόλλερν καὶ τῶν Ρω-
μανῶν. — Εἰς τοιοῦτους ὑπερηφάνους λόγους δὲν δύναται νὰ μὴ
ἐπευφημήσῃ σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν τῇ πλήρει πεποιθήσει ὅτι
Βασιλικοὶ λόγοι ἄπαξ λεγόμενοι οὐδέποτε ἀνακαλοῦνται.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις διὰ τῆς
ἀνδρικῆς στάσεως Αὐτοῦ διεγείρει παλμούς ἀγαλλιάσεως καὶ χα-
ρᾶς, μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου, δὲν ὑπάρχει Ἕλληνα, ὅστις δὲν
εἶνε πρόθυμος νὰ ὑποστῇ τὰς ὑψίστας τῶν θυσιῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ
ἀγῶνος. Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος, Ὀλόκληρος ἡ Πελοπόννησος,
ἡ Θεσσαλία, ἡ Στερεὰ καὶ ἡ Ἐπτανήσος, δηλοῦσι δι' ἄλλεπαλ-
λήλων τηλεγραφήματων, ὅτι εἶνε πρόθυμοι νὰ χύσωσι τὸ αἷμά
των. Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ γενναιοτάτων προσφορῶν
διακηρύττουσιν ὅτι ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν εἶνε ἀγὼν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου
ἕκαστος ἐξ αὐτῶν θὰ προσφέρῃ τὸ αἷμά του. Οἱ ἀτρόμητοι ναυτι-
κοὶ τῶν νήσων καὶ οἱ ἀρματωλοὶ τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Κισσάβου
ἀναπηδῶτιν ἐνθουσιῶδεις, κρυγῆ δὲ πολέμου ἀντηχεῖ τὴν ὄραν
αὐτὴν ἀνὰ τὰς πεδιάδας τὴν Μακεδονίαν καὶ τῆς Ἠπείρου, καὶ
ἀθάνατοι ναῦται διασχίζουσι τὰς θαλάσσας ἐμπνέοντες τὸν τρό-
μον εἰς τοὺς Τούρκους. — Ἦλθε τέλος πάντων ἡ στιγμή τὴν ὁποίαν
ὤνειροπόλησαν μεταίως δύο γεννεαὶ Ἑλλήνων. Ὁ ἀγὼν τοῦ
1821 συνεχίζεται μετὰ δὴν τὴν ὄρμην καὶ τὴν φλόγα, αἵτινες
διακρίνουσι τὰς ἐξεγέρσεις τοῦ ἀθηνάτου αὐτοῦ λαοῦ. Νέον εἰκο-
σιένα ἀρχίζει καὶ πάλιν...

ΤΗΝ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς».—Τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα ἀγγέλλει, ὅτι χίλιοι Ἄγγλοι ἐβελονταὶ εἶνε ἔτοιμοι νὰ κτελθῶσιν ὅπως ἀγωνισθῶσι μεθ' ἡμῶν, Ἡ ἱστορία προφανῶς ἐπαναλαμβάνεται, ἢ δ' ἐξέγερσις τοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ Ἀγῶνος ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τρία τέταρτα αἰῶνος.

×

Τὸ «Ἄστυ».—Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἰς πρόσωπον κατέχον θέσιν ὑψηλὴν ἐν Ἀθήναις ἐδήλωσε διὰ τοῦ κατηγορηματικωτέρου τρόπου, ὅτι θὰ περιφρονήσῃ πᾶν μέσον ἐκβιασμοῦ, ὅπερ ἤθελεν ἀσκῆσαι ἡ ἠνωμένη Εὐρώπη κατὰ τοῦ μικροῦ Κράτους Του καὶ θὰ δώσῃ αὐτὸς τὸ σύνθημα πρὸς ἐξέγερσιν ὄλων τῶν τυραννουμένων ὑπὸ τῆς Τουρκίας λαῶν, ὅπερ ἀνέχεται ἡ Εὐρώπη διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν ἡσυχίαν της. — Προσέθεσε δὲ ὅτι ἂν τοῦτο δὲν δυνηθῇ νὰ κατορθώσῃ ἐξ οἰουδήποτε λόγου, καὶ ἡ Εὐρώπη θέσῃ ὑπὸ διεθνῆ κατοχὴν τὰς πόλεις τοῦ Βασιλείου Του, συμμαχοῦσα μετὰ τῆς Τουρκίας, θὰ οἴψῃ τότε κατὰ πρόσωπον τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης τὸ Στέμμα Του, διότι τοῦ εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ λέγεται Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν πράγματι κυρίαρχος εἶνε ὁ Σουλτάνος, αὐτὸς δὲ καταδικάζεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς τῶν ἰσχυρῶν νὰ εἶνε ἀπλοῦς χωροφύλαξ τῆς Αὐτοκρατορίας του. — Ἡ πιθανότης τῆς παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως, καθ' ἣν περιπτώσιν δὲν ἤθελε λυθῆναι τὸ Κρητικὸν ζήτημα κατὰ τὰς εὐχὰς Αὐτοῦ τε καὶ οὐμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῆναι ἡ Α. Μεγαλειότης καὶ ἐκ τῶν πρὸς ἄλλους ἡμεδαποὺς καὶ ξένους συνδιαλέξεών του.

×

Τὸ «Σκρίπ».—Εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, καὶ μάλιστα τὰς σοβαρωτέρας, ἤρχισε νὰ συζητῆται ἡ παραιτήσις τοῦ Βασιλέως μας. Διὰ τῆς ὑποχωρήσεως—γράφουν—τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δὲν ταπεινοῦται καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν πρέπει νὰ παραιτηθῇ,

ώς ἠπειλήτε. — Καὶ ἡμεῖς τοῦς λέγομεν, ὅτι δὴν θὰ παραιτηθῆ, διότι δὴν θὰ ὑποχωρήσῃ. Ὁ Βασιλεὺς ἔννοεῖ κάλλιστα, ὅτι ἡ ὑποχώρησις δὴν εἶνε μόνον ταπεινώσις, ἀλλ' εἶνε καὶ ἐθνικὸς θάνατος. Οἱ ἔξω Ἕλληνες θ' ἀπογοητεοῦν, οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες θ' ἀπελπισθοῦν, καὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των ἴσως προβοῦν εἰς διαβήματα, τὰ ὅποια εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἔχουν συνεπεῖα; μεγκλειτέρως ἐνὸς πολέμου.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ ἀ' Ἐπιθεώρησις τῶν Ἐπιθεωρήσεων περιέρχως ὅλως ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης. Τὰ ἐν αὐτῇ συμβαίνοντα ἀποδίδει εἰς τὴν ἀ' Ἐθνικὴν Ἐταιρείαν, ἡ ὁποία μετ' οὐ πολὺ θάναφλέξῃ πυρκαϊὰν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Βαλκανικαῖς χώραις. **Αὐτὴ, γράφει, βασιλεύει ἐν Ἑλλάδι ὁ δὲ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶνε ὑπὸ κῆδος τῆς.** — Ἀφθονα παρέχονται αὐτῇ χρήματα παρὰ τῶν ἑκατομμυριούχων Ἑλλήνων καὶ διὰ τῶν συνδρομῶν. Τοιαῦτα διαθέτουσα ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία μέσσα πρόβη εἰς παραγγελίας ὕπλων καὶ τορπιλλοβόλων, πέρσι δὲ ἐπὶ πέντε μῆνας διεξήγαγε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Κρήτῃ, τελέσασα εἶτα, παντοῦ ὅπου Ἕλληνες ὑπάρχουσι, μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἡρώων. — Διατελοῦσα εἰς σχέσεις διαρκεῖς μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Βουλγαρίας, Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Οὐγγαρίας, μετὰ τῶν Ἀρμενικῶν Κομιτάτων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Δρούσων καὶ τῶν Ἀράβων, ἔχουσα πρᾶκτορας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Γιλδίξ, ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἀπὸ πέντε ἐτῶν ἠκολούθησε τὰ συμπτώματα τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Ἐχει πρόγραμμα δράσεως διὰ τὸ μέλλον.

×

Ἡ αὐτή. — Καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας, ὑπὸ τοῦ Διαδόχου μετὰ τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ ἐπιτελείου κατηρτίσθη πλήρες στρατιωτικὸν σχέδιον ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως. Τὸ σχέδιον ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Δ. Μεγκλειότητος τοῦ Βασιλέως.

×

Ἡ ἀ' Ἐστία. —... Οὐδεὶς ἀγνοεῖ καὶ ἐκ τῶν ἡμιστά ἐντρι-

βῶν περὶ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἄλλο ἔπραξαν πολιτευθέντες ὡς ἐπολιτεύθησαν εἰς τὸ Ἔθνικὸν ζήτημα ἢ ἀπλῶς ὑπετάγησαν εἰς τὴν πανίσχυρον θέλησιν αὐτῶν καὶ ἀντελάλησαν τὴν βροντόφωνον ἐπιταγὴν του, αὐτὸς δὲ ὁ Ἄναξ οὐδ' ἀπέκρουσε τοῦτο σαφῶς δηλώσας ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιταχθῆ πλέον εἰς τοῦ Ἔθνους τὴν ἀκατάσχετον ὀρμὴν....

.... Ὁ λαὸς ὅμως πικρὰ διδάχθεις ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ δυσπιστῶν πλέον εἰς τοὺς ἡγέτας ἐκείνους, οὐς κακῆ μοῖρα ἔταξε πάλιν ἐν ταῖς κρίσιμωτάταις ταύταις ὥραις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, κατέστησε τῶν ἰδίων πόθων καὶ ἐλπίδων ὑπέρτατον θεματοφύλακα αὐτὸν τὸν Βασιλέα Γεώργιον, ὅστις ἀπεδέχθη καὶ διεξήγαγε μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἀξίως τὴν ἱερωτάτην ἐντολήν. — **Μόνη τοῦ Βασιλέως ἡ πρωτοβουλία** καὶ ἡ εἰς τὰς ἰδίους αὐτοῦ χεῖρας συγκέντρωσις πάσης τῆς ἐθνικῆς δράσεως ἐνέπνευσαν εἰς τὸν λαὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ἀπαραίτητον εἰς ἐπιτέλεσιν μεγάλων ἔργων, τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχη πλέον εἰς τὸν κυβερνήτην τοῦ 1886, εἰς τὸν αὐτουργὸν τοῦ εἰρηνολέμου καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ. — Καὶ θὰ ἦτο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἀληθῶς θαυμασίου, ἔτι μείζων ὁ ἐθνουσιασμὸς καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκλόνητος ἡ ἀπόφασις, ἂν ἔβλεπε παρὰ τὸν Θρόνον τὰς μορφὰς ἄλλων συμβούλων ἢ ἐκείνων οἵτινες μέχρι πρὸ μικροῦ ἔπτησσαν πρὸ τῶν διακοινώσεων τοῦ Σουλτάνου καὶ συνεγευμάτιζον ἀδελφικῶς μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. — Διότι οὐδεὶς εἶνε ὁ μὴ κατανοῶν, ὅτι, καὶ ἂν ὑπάρχη τι χαλαροῦν τὴν ἐν τῇ ὑψίστῃ αὐτοῦ ἐντάσει ἐθνικὴν ἐξέγερσιν τὴν ὥραν ταύτην, τοῦτο εἶνε ἡ ὑπολανθάνουσα δυσπιστία πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ κατ' ἀνάγκην μειοῦσά πως καὶ αὐτὴν τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπερτάτην ἐμπιστοσύνην.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τὰ τηλεγραφούμενα ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν «Ἡμ. Χρονογράφον» τοῦ Λονδίνου, εἶχε διαδοθῆ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν πολεμικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ τῆς 18ης Φεβρουαρίου.

Τὸ «Ἐμπρός».—ΛΑΡΙΣΣΑ, 20 Φεβρουαρίου—..... Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ κυκλοφορήτῃ καὶ ἀπὸ μία νέα διάδοσις, περὶ αἰχμαλωσιῶν ἢ συγχρούσεων ἐν τοῖς συνόροις, καὶ ἡ διάδοσις αὕτη, ὀρειλομένη εἰς τὰ ἀπρόσπεκτα πτερὰ τῆς λαϊκῆς φαντασίας, ἀναχωροῦσα ἀπὸ μιᾶς ομάδος εὐθύμων λαμβάνει τὴν τιμὴν καὶ τελευτᾷ εἰς τὰς στήλας μερικῶν Ἀθηναϊκῶν φύλλων, ὡς ἐπίσημος εἰδήσις.—**Εἶνε ὁμολογουμένως ἀξία θαυμασμοῦ ἢ ἐνέργεια ἥτις καταβάλλεται διὰ τὸν στρατόν.** Ἐκτὸς τῶν μηχανικῶν ἐργαλείων τῶν διανεμηθέντων εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ, ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐξωτερικαὶ φανέλλαι καὶ ἀπὸ δύο ζεύγη ἀρβυλλῶν. **Ἄφθονια ὄπλων καὶ ὄυσιγγίων· οἱ στρατιῶταί μας οὐδενὸς στεροῦνται.** Τροφὴ ἄφθονος καὶ καλή. Ἡ ἐν γένει δὲ συντήρησις τοῦ στρατοῦ μας ἐν Θεσσαλίᾳ εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ δικαιολογῆ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ Ἑθνους. — Σημεῖω μόνον μίαν ἔλλειψιν. Τὴν ἔλλειψιν στρατῶνων καὶ τὴν παντελεῖᾴ ἀπουσίαν καταλλήλων δημοσίων οἰκημάτων δυναμένων νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἐν καιρῷ ὡς στρατιωτικὰ κατόλματα...

×

Ἡ αὐτή.—Ἀδιάκοπος ἐργασία ἀπασχολεῖ τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ μέγα μέρος τῆς νυκτός. — Οἱ περὶ τὴν Α. Μεγαλειότητα θαυμάζουσι τὴν ἔκτακτον ἀντοχὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς κόπους τόσοι μακρᾶς ἐργασίας. Ἐνεκα τῶν ἀσχολιῶν τούτων ὀλίγιστοι λαμβάνουσι τὴν τιμὴν τῆς μετ' αὐτοῦ συνδιαλέξεως, πλὴν τῶν ὑπουργῶν καὶ ὀλίγων ξένων.—Ἡ παρασκευὴ τῆς χώρας καὶ ἡ ἔκθεσις στρατιωτικῆς δράσεως κατέστη ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἐργασίας ταύτης. Κατὰ τὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἐξέφρασεν εἰς τοὺς περὶ αὐτόν, αἰσθάνεται, ὅτι ἢ Ἑλλὰς ὑποχωροῦσα συντρίβεται ἄνευ ἐλπίδος ἀποκαταστάσεως, ὃ δὲ Βασιλεὺς φρονεῖ ὅτι εἶνε ὑποχρεωμένος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ παραιτήσῃ τὸ Στέμμα.—Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἶνε μεμιγμένη καὶ ὁσὶς πικρίας, διὰ τὴν πρωτάκουστον ἀδικιοφορίαν τῶν ὑψηλῶν συγγενῶν Του, εἰς τὴν ἀγάπην τῶν ὁποίων ἐστήριζε μέγα μέρος τῶν ἐλπίδων Του.—Ἡ πρὸς δράσιν ἀποφασίς τοῦ Βασιλέως εἶνε ἀκλόνητος. Δὲν φαίνεται δὲ ὑπολογίζων

εις τὸν στρατὸν μόνον, ἀλλ' εἰς μέγαν ἔθνικόν πόλεμον, ὅστις θὰ ἐξεγείρῃ ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν.

×

Ἡ αὐτή.—... Ἐξω εἰς τὰ περὶ κινήματα ἢ κινήσεις μεγάλειτέρα. Συγκέντρωσις κόσμου μεγάλη. Ἐπεδρῶ ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἐνδεδυμένοι τὴν στρατιωτικὴν στολὴν καὶ ἄνδρῶτες. Συγκινήσεις, ἐνθουσιασμός, φιλοπατρία. Εἰς αὐτὰ ἡ ψυχὴ ὄλων συγκεντρῶται. Καὶ ἤχοι διαλόγου ὡς τοὺς ἐξῆς : — «Θὰ πολεμήσωμεν». — «Ἐτελειώσαν τὰ ψέμματα». — «Θέλουν καὶ δὲ θέλουν οἱ οἱ μεγάλοι θὰ πολεμήσωμεν». — «Ὡς ποῦ νὰ μᾶς κάμουν ἀποκλεισμόν, ἐμείθετε τὸ βροντήξωμε στὰ σύνορα». — Καὶ ὅταν ἐγνώσθῃ ὅτι οἱ ἐν Σελίνῳ ἐπαναστάται ἠπέιλησαν, ὅτι, ἂν ἀποδισασθοῦν ξένα ἀγῆματα θὰ τὰ κτυπήσουν, ὁ πολὺς κόσμος ἐπεκρότει τὴν ἀπειλήν. — «Μπράβο τους! Νὰ τοὺς κτυπήσουν διὰ νὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλευθέρους». — «Αὐτοὶ εἶνε ἐπαναστάται πολεμοῦντες τοὺς ἐχθρούς των, καὶ μποροῦν νὰ κτυπήσουν καὶ τοὺς ξένους». — Τὸ ἀπόγευμα ἢ φιλοπόλεμος ὄρμη ἠῤῥῆξεν ἐκ τῆς ἀφίξεως ἑκατοντάδων ἐπέδρων ἐκ Πελοποννήσου μὲ σημαίας καὶ βροντώδεις ζητωκραυγὰς : — «Ζήτη ὁ πόλεμος!» — «Ζήτη τὸ Ἔθνος!» — «Ζήτη ὁ Βασιλεὺς!» — Καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ πλήθους διὰ τὰ συμβησόμενα, διὰ τὸ ἀμέσως προσεχὲς μέλλον, διὰ τὴν αὔριον καὶ μεθαύριον αὐξάνει καὶ κορυφῶται. — «Τί θὰ γείνη! Τί θὰ γείνη!» — Μόνη αὐτὴ ἡ ἐρώτησις συγκεντρώνεται εἰς τὰ στόματα πάντων. — Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ παραρτήματα κατατρώγονται ὑπὸ τοῦ κόσμου εἰς χιλιάδας ἀναγινωσκόμενα. — Ἄνταποκριταὶ μεγάλων καὶ μικρῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων κατακλύζουσι συνεχῶς τὸ τηλεγραφεῖον. — Ἐν γένει ἡ κατάστασις τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ὄλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐρίσκειται ἐν τῇ ἐντάσει τῆς ἀγωνίας, ἐν νευρικῇ καταστάσει ἢ ὑποία ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην σκέψιν πλὴν τῆς ἔθνικῆς.

×

Ἡ αὐτή.— Πρόσωπον δυνάμενον νὰ γνωρίζῃ, ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν, ὅτι εἰς τὸν Βασιλέα ὑπεδείχθη ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἤθελεν ἐπιμείνει εἰς τὴν πολεμικὴν αὐτῆς πολιτικὴν,

διὰ τῆς ὁποίας τίθεται ἐν ἀμφιδόλῳ ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις εἶναι ἀποφασισμέναι νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ ἔσχατον μέτρον τῆς κατοχῆς τῶν σπουδαιοτέρων πόλεων τοῦ Βασιλείου, πρωτίστως δὲ τῆς Κερκύρας. Εἰς ταῦτα ἡ Α. Μεγαλειότης ἀπήντησε, λέγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔχει λάβει πρὸ πολλοῦ τὴν παραίτησίν Του.

ΤΗΝ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἀκρόπολις».—Ἡ ἄρνησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ πρόσταγμα τῶν Δυνάμεων ἐπιβάλλει εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἔθνος μεγάλας εὐθύνas. Τὰς εὐθύνas αὐτὰς μετὰ πλήρους συνειδήσεως, μετὰ πλήρους πεποιθήσεως τὰς ἀναλαμβάνομεν. Ἐχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ τὸ φῶς.....

×

Ἡ αὐτή.—....Ἡ ὄψις τῆς πόλεως πολεμική. Ἐὰν ἡμεθεῖς εἰδωλολάτραι, θὰ ἐρωτάζετο καὶ χθὲς ὁ Ἄρης. Τοῦ Διονύτου τὸ ὄνομα διεγράφη ἀπὸ τὸ κοινωνικὸν μας ἑορτολόγιον. Σημαῖαι ἐθνικαὶ παντοῦ καὶ ἄτριματα πολεμικὰ καὶ μένος Ἀρήϊον καὶ σκέψις καὶ φροντίς διὰ τὴν πατρίδα, μόνον δι' αὐτήν. Τὸ ἐγὼ τοῦ ἀτόμου ἐξηφανίσθη. Ὅλοι εἰς ἐν ἄτομον, ὅλων αἱ ψυχαὶ εἰς μίαν ἀφωσιωμέναι ιδέαν· τὴν ιδέαν τῆς πατρίδος. Κανεὶς ὄρεξιν νὰ γελάσῃ· κανεὶς νὰ εὐθυμήσῃ· κανεὶς νὰ σατυρίσῃ· κανεὶς νὰ περιφρονήσῃ εἰς τὴν τρέλλαν τῆς ἀποκρηῆς τὴν σοβαρότητα τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Ἐλησμονήθησαν τὰ ἤθη τὰ κοινωνικὰ. Τὸ ἔνθεον ἐγὼ τοῦ πατριώτου κατενίκητε τὸ ἀνθρώπινον ἐγὼ. Πολλοὶ οὔτε ἐνθυμοῦνται ὅτι ζημερόνει· σήμερον Καθαρὰ Δευτέρα. Τὸ ὄνομα τῆς Κρήτης μετὰ τὴν ἀλληλουχίαν τῶν ὀνομάτων ὅλων τῶν τόπων τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ κυριαρχεῖ εἰς πάντα νοσὶν καὶ εἰς πᾶσαν καρδίαν Ἑλληνικήν. Καὶ αἱ περὶ αὐτῆς φροντίδες ὑπερισχύουσι πάσης μερίμνης ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς καὶ οἰκογενειακῆς.— Ἐλησμονήσαμεν καὶ τὰς ἑορτάς μας. Αὐτὴ καὶ μόνη θὰ ἔφθανεν ἡ ἔνδειξις ὑπὲρ πᾶσαν στρατιωτικὴν κίνησιν διὰ νὰ προδώσῃ τὰς σκέψεις τοῦ Ἔθνους. Δὲν εἶνε ἡμέραι λύπης. Τοῦναντίον, ὁ λαὸς εὐχραι πετᾷ καὶ χύνει τὸ σπρίγγος τῆς ζωῆς του εἰς τὴν κίνησιν

τῶν πόλεων. Παντοῦ ζωὴ, παντοῦ βοή, παντοῦ θόρυβος καὶ ἄσμα-
τα καὶ εὐθυμοὶ κραυγαὶ καὶ πανηγύρεις καὶ φρένες ἑξαλλοὶ καὶ
χαιρετισμοὶ φαιδροί. Ἄλλ' ἄλλου εἶδους χαρὰ καὶ φαιδρότης. Ἡ
περιφρονοῦσα κάθε Βακχικὴν πομπήν. Ἡ ὑψουμένη ὑπὲρ πᾶσαν
μασκαράταν. Καὶ ὑψούσα, ψηλά, πολὺ ψηλά, κάθε Ἑλληνα, καὶ
δεικνύουσα ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς αὐτῆς τῆς φαντασίας του, ὅτι ἐπὶ
70 τῶρα ἔτη ὁ βίος ὅλος τῆς Ἑλλάδος πολλαῖς εἶδε ἀποκρηαῖς,
κατ' ἔτος ἔκαμνε τὸν σταθμὸν του διὰ νὰ χορεύσῃ τὸν ἀποκρηά-
τικον κόρδακκα, ἀλλὰ πυρρίχιον ποτέ του δὲν ἐχόρευσε, ποτέ ἄλ-
λοτε ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καὶ αἱ δάφναι τοῦ Θεοῦ τοῦ πολέ-
μου πέφτουν ξηραὶ καὶ μαραμέναι, ἐνῶ πάντοτε ἐφρόντιζε νὰ μὴ
μαραίνεται ὁ κλημάτινος στέφανος τοῦ Θεοῦ τῆς ἀποκρηᾶς.....

×

Τὸ «Σκροίπ».—...Μεταξὺ τῶν ἄλλων σοβαρωτάτων, τὰ
ὁποῖα εἶπεν ὁ Βασιλεὺς μας πρὸς τὸν κ. Δεγεζέν, εἶνε καὶ τὰ ἐξῆς
λίαν βαρυσήμαντα, τὰ ὁποῖα δεικνύουν τὰς τελευταίας σκέψεις
τοῦ ἡμετέρου Ἄνακτος :— Μ' ἐξέλαθον, εἶπεν, ὡς Βασιλέα ἀγρίων
Ἀφρικανῶν, καὶ θέλουν νὰ μετέλθουν ὅλα τὰ ἐξαναγκαστικὰ μέσα
διὰ νὰ μὴ ἐπιτύχω τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης, ἐλησημόνησαν ἕμως ὅτι
εἶμαι Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, Ἔθνοις πολιτισμένου, παρὰ τοῦ
ὁποίου ἔλαθον καὶ αὐτοὶ τὰ φῶτα. — Θὰ ἐντείνω ὅλας μου τὰς ду-
νάμεις διὰ νὰ ἐπιτύχω τὴν ἔνωσιν, καὶ, ἐὰν θελήσουν, νὰ μ' ἐμπο-
δίσουν, θ' ἀντιστῶ μέχρι ἐσχάτων, ἔστω καὶ ἐὰν μείω μ' ἕνα
μόνον στρατιώτην.

×

Ἡ αὐτή.—Ἐὰν σκεπτώμεθα σοβαρῶς νὰ ρίψωμεν τὸν κύβον
δι' ὀλόκληρον τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος καὶ νὰ παίξωμεν τὴν τύ-
χην τῆς εἰς τὸ παιγνίδι ἐνὸς μεγάλου πολέμου, μόνος ὁ πολεμικὸς
ὄργανισμὸς τοῦ ἐλευθέρου Κράτους δὲν ἀρκεῖ. Ὁ ἀγὼν πρέπει νὰ
ἐνισχυθῇ καὶ ἐκ τῶν ἐξῶ. Ἡ ἰδική μας ἐπιστράτευσις καὶ τὰ ἰδικά
μας μέσα καὶ τὰ ἰδικά μας ὄπλα δὲν φθάνουν. Τὸ ἔργον εἶνε τόσον
μέγα, ὥστε μὲ ὄλην τὴν προθυμίαν τῶν ἐφέδρων καὶ μὲ ὅλον τὸ
πῦρ, τὸ ὁποῖον θερμαίνει τὰ στήθη των, εἶνε ζήτημα ἐὰν θὰ ἡ-
δύνατο νὰ τὸ φέρῃ εἰς πέρας μόνῃ ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς. Δὲν πρόκειται

περὶ πολέμου κατὰ τῆς γείτονος ἐπικρατείας. Αὐτῆς ἐδοκιμάζαμεν πολλάκις μέχρι τοῦδε τὰς δυνάμεις καὶ εἶδομεν τὴν ἀνδρείαν τῆς εἰς τὰ Αἰθιάδια καὶ τὴν Ἀγυιάν. Ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία εἶνε ὁ μικρότερος καὶ ὁ ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος ἔχθρος εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν. Ἀπέναντί τῆς ἔχομεν παρατάξει πενήτηκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ μετὰ δύο ἡμέρας θὰ ἔχωμεν διπλασίους. Ὁ ἀγὼν ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ εἶνε ἐξησφαλισμένος, εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ὑπὲρ ἡμῶν. Μία ἡμέρα ἴσως θὰ ἀρκέσῃ ὥστε νὰ μεταβάλλῃ τὰ σύνορα τῶν δυο γειτονικῶν κρατῶν καὶ νὰ δώσῃ τὴν νίκην εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα....

.... Ἡ πολεμικὴ πνοὴ ἃς φυσήσῃ πανταχοῦ, ὅπου Ἑλληνικὴ γῆ, καὶ εἰς τὰς πρώτας συμπτροκρατήσεις τῆς μεθορίου ἃς ἀπαντήσονται τὰ πυροβόλα ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. **Εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἐταιρείαν** τώρα δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπιτελέσῃ ὑψιστον καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα. **Ἄς οὖσα τὰ ἀόρατα νήματα, τὰ ὁποῖα τὴν συνδέουν πρὸς τὴν δούλην Ἑλλάδα, καὶ ἃς δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Θράκην, παντοῦ ὅπου ἀκούεται ἡ φωνὴ τῆς.** Μόνον διὰ τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εὐδοωθῇ ὁ ἀγὼν. Μόνον διὰ τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς θὰ σιγήσονται τὰ πυροβόλα τῶν ξένων πλοίων καὶ θὰ διασπασθῇ ἡ ζώνη μέσσα εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε ἔτοιμοι αἱ Δυνάμεις νὰ περισφίξουν τὴν Ἑλλάδα. Ἡ βία διὰ τῆς βίας μόνον θὰ καταπολεμηθῇ....

×

Ἡ «Ἐστία».—... Ὁ Βασιλεὺς ἀνήκει εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅπως ὁ λαὸς ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα του. Ἄν ἐδιχογνώμει ἢ περιήρχετο εἰς σύγκρουσιν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἠδύνατο νὰ ἔχη λογικὴν τινα ὑπόστασιν ἢ περὶ τῆς πραιτητέως διάδοσις. Ἄλλ' ἤδη ὅτε Βασιλεία καὶ Ἔθνος, ὡς μία μόνη αὐτούσιος Δύναμις, πολιτεύονται καὶ προβαίνουσιν, ὁ Ἑλληνικὸς Θρόνος μαρμαίρει ἐπαξίως τοῦ προορισμοῦ του, ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε, καὶ ὁ Ἡγεμὼν κἀθηται ἐπ' αὐτοῦ στερερῶς καὶ ἀκλονήτως, ὡς οὐδεὶς ἄλλως Ἡγεμῶν.

Ἡ αὐτή. —...Νεώτερα δὲ εἶπον ἡμῖν ὅτι πάντα τὰ γραφέντα περὶ ἀνχωρήσεως εἰς τὰ σύνορα 50,000 ἀνδρῶν ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ὡς καὶ τὰ γραφόμενα εἰς τὰ Τουρκικὰ φύλλα περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἡμετέρων συνόρων δι' 80,000 ἀνδρῶν, καὶ δι' ἑτέρων τόσων τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων καὶ διὰ 40,000 τῶν Σερβικῶν, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς γελοῖα, διότι ἀρκεῖ νὰ γνωσθῇ ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ στρατιῶται, οἱ στελλόμενοι εἰς τὰ ἡμέτερα σύνορα, δὲν θέλουσι κατ' οὐδένα λόγον νὰ ὑπάγωσι λέγοντες ὅτι μὲ τοὺς γ ι ο υ ν α λ ῖ ν δηλαδὴ τοὺς Ἕλληνας δὲν θέλουσι νὰ πολεμήσουν διότι αὐτοὶ δὲν χωρατεύουν.....

×

Ἡ αὐτή. —Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ Πρωθυπουργὸς κληθεὶς ἔσπευσμένως εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὴν 9ην ὥραν τῆς νυκτὸς ἀνῆλθε καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τινα ὥραν. —Κατελθὼν κατόπιν ἐκάλεσεν εἰς τὸν οἶκόν του τὸν κ. Σκουζέ καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν νύκτα κεκλεισμένος ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ του. —Οἱ οἰκεῖοι τοῦ Πρωθυπουργοῦ βεβαιοῦσιν ὅτι μέχρι τῆς 7ης πρωϊνῆς ὥρας παρετάθη ἡ ἀπόρρητος καὶ ἐπείγουσα αὕτη ἐργασία, περὶ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἐγνώσθη. —Παρατηρήθη μόνον σήμερον ὅτι καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν αἱ ὄψεις ἦσαν συυθρωπαὶ, ἕως ἐκ τῆς πολλῆς κοπώσεως, ἕως καὶ ἐκ νέας τινος περιπλοκῆς τοῦ ζητήματος.

×

Τὸ «Ἐυπρόξ». —...Τόσον λοιπὸν καιρὸν ὁ Βασιλεὺς διὰ τὴν Εὐρώπην ἦτο μεγάλως διπλωμάτης. Τώρα ὅμως, ὅτε ἀνακαλύπτει τὸν δόλον τῆς καὶ τῆς ρίπτει τὸ γάντι κατὰ πρόσωπον, θέλει νὰ τὸν ἀναγκάσῃ εἰς παραίτησιν. Ἄλλὰ τότε Ἕλλην Βασιλεὺς παρητήθη διότι ὑπῆρξε τολμηρὸς καὶ γενναῖος; Πότε Ἕλλην Βασιλεὺς κατέθηκε τὸ Στέμμα διότι κατίσγη δημοφιλὴς εἰς τοὺς ὑπηκόους του; Πότε Ἕλλην Βασιλεὺς ἀφῆκε τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν καθ' ἣν στιγμὴν κατίσγη ἀδιαφιλονεικῆτως ἀξίος τῆς ἀρχῆς ταύτης; Ἀπὸ τοῦ Κόδρου καὶ τοῦ Λεωνίδου πολλοὶ Βασιλεῖς ἤρωες ἔπεσαν μαχόμενοι. Ἄλλ' οὐδεὶς ἀπόλεσε διὰ τὸν ἡρώισμόν του τὸ Στέμμα του. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀκο-

λουθῶν ἐντίμως πολιτικῆν, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύει καὶ ἐπιβάλλει ἡ ἐθνικὴ θέλησις, τότε μόνον θ' ἀπολέσῃ τὸ Στέμμα Του, ὅταν ἡ Ἑλλάς διαγραφῇ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων κρατῶν. — Ἀποδεικνύεται τῶρα ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶχε καμμίαν ἐνθάρρυνσιν ἐξωθεν, ὅταν ἐτόλμα τὴν καταληψίαν τῆς Κρήτης. Ἄλλὰ τόσον τὸ καλλίτερον διὰ τὸν Βασιλέα. Ἐὰν ἐτόλμησε πιστεύων μόνον εἰς τὸν λαόν Του, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θ' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπίστευσε κακῶς, τολμῶν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον δὲ βραίνει πρὸς τὰ ἐμπρὸς θέαμα μοναδικόν θὰ παρέχῃ εἰς τὸν κόσμον, θέαμα ἐνὸς ὀλοκλήρου λαοῦ ταυτίζοντος τὴν τύχην του μετὰ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ καὶ προκαλοῦντος ἐν τῇ δικίῳ αὐτοῦ ὀλοκλήρῳ τὴν Εὐρώπην. — Θὰ εἶνε πολὺ παράδοξος κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις Βασιλέως, συνδεομένου διὰ στενωπάτης συγγενείας πρὸς τοὺς ἰσχυροτέρους βασιλικούς οἴκους τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐγκαταλείπομένου παρ' αὐτῶν διότι ὑπήκουσεν εἰς τὸν λαόν Του, καὶ ἐγκαταλείποντος αὐτοῦ, διότι συμμερίζεται τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ Του. Βασιλεὺς, ἀπειλούμενος, πιεζόμενος καὶ λησμονούμενος, ἐφεξῆς μόνον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ βραχίονός Του ἐλπίζει καὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν ὑπηκόων Του.....

×

Ἡ αὐτή. — ...Ἰδιαίτερον τηλεγράφημά μας ἐκ Βιέννης ἀγγέλλει σπουδαιότατην εἴδησιν, ὅτι ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ μετὰξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου διεκοπή ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀναρτῶν. — Οὕτω ἐκδηλοῦται τὸ πρῶτον κροῦσμα τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐξεγέρσεως. Ἡ ἐπανάστασις ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ μαίνεται πανταχοῦ, ἡ δὲ Ἑλλάς μετὰ τὸν δαυλὸν εἰς τὰς χεῖρας καὶ μετὰς φλόγας τῆς πυρκαϊῆς ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον θὰ δείξῃ εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ φοβερὸν κκτόρθωμα, λέγουσα — Ἐίμαι μικρὰ ὡς κράτος. Ἄλλ' ὡς Ἔθνος εἶμαι τόσον μεγάλη, ὥστε εἰς τὴν Ἀνατολὴν μόνη ἐγὼ δύναμαι περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ὅλος ὁ κόσμος !

×

Ἡ αὐτή. — Ἐκεῖνη διὰ τὸ ὅποσον ἡ κοινὴ γνώμη ἀπορεῖ καὶ ἐρωτᾷ εἶνε, δικτὶ ἡ Κυβέρνησις κρατεῖ τίσους ἀνωτέρους ἀξιωμα-

τικούς εις Ἀθήνας. Εἶνε σωστὸ νὰ μένη ὁ κ. Μπαϊρακτάρης εις τὰς Ἀθήνας ὅστις ἔπρεπε νὰ εἶνε εις Ἄρταν ; Εἶνε σωστὸ οἱ κκ. Γεώρ. Μαυρομιχάλης, ὁ Δημόπουλος, Μαστραπάς, Στράτος, Μά- νος, οἱ Μποτσαράϊκι καὶ τόσοι ἄλλοι διακεκριμένοι ἀξιωματικοὶ νὰ μένουν ἐδῶ, ἐνῶ ἀπὸ στιγμῆς εις στιγμὴν εἶνε ἐνδεχομένη σύγκρουσις ; Ἄμ τὸν Διάδοχον διατὶ τὸν κρατεῖτε ἐδῶ ;.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἀκρως σοβαρὰ εἰδησις, αὐθεντικῆς προελεύ- σεως, ἐγνώσθη χθὲς προξενήσασα ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυλαν, καὶ πρὶν ἢ ἀνοιξίς προβάλη ἠκούσθη τὸ πρῶτον ἐν Μακεδονίᾳ πυροβόλον, καὶ ἠγγέλθη ἡ ἐμφάνισις γνωστοῦ καὶ πεφημισμένης ἀνδρίας ὀπλαρχηγοῦ, τοῦ Τάκη, μετὰ σώματος ἐξ 120 ἀνδρῶν Μακεδόνων καὶ Ἑπειρωτῶν. — Κατὰ τὴν εἰδησιν ταύ- την παρὰ τὸ χωρίον Κρανηχ, ὕπερ ἀπέχει περὶ τὰς 6 ὥρας τοῦ διαμερίσματος τῶν Γρεβενῶν, ὁ Τάκης ἐλθὼν ἀντιμέτωπος πρὸς πολυάριθμον Τουρκικὸν ἀπόσπασμα, ἀνῆκον εις τὸν ἐκεῖ που στρατιωτικὸν σταθμὸν Κατεριὸ, συνεπλάκη μετ' αὐτοῦ. — Μετὰ τὴν πρώτην ἀπὸ μέρους τοῦ Τάκη ἐπίθεσιν τὸ Τουρκικὸν σῶμα κατέφυγεν εις τὸν σταθμὸν, ὁπόθεν ἤρξατο πυροβολοῦν. Ὁ Τάκης καταλαβὼν ἐπικαίρους θέσεις ἤρξατο καὶ οὗτος περὶ ὥραν 5 μ.μ. τῆς προχθὲς, ἐπιτιθέμενος κατὰ τοῦ σταθμοῦ. — Μετὰ λυσσώδη μάχην διαρκέσασαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ἣν οἱ ἐν τῷ σταθ- μῷ Τούρκοι ἐπανειλημμένως ἔκαμον ἐφόδους, ὁ Τάκης ἐκυρίευσε τὸν σταθμὸν. Ἐκ τῶν Τούρκων ἄλλοι ἐφρονεύθησαν ἢ ἐτραυματί- σθησαν, τινὲς δὲ κατώρθωσαν νὰ σωθῶσι τραπέντες εις φυγὴν. . .

×

Ἡ αὐτή. — ...Πρόσωπον λαβὼν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῆ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐνώπιον τῆς Α. Μεγαλειότητος ἤκουσε τὸν Βασιλέα λέγοντα τὰ ἐξῆς : — Ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶνε δίκαιος καὶ θὰ τραβήξωμ' ἐμπρός !

ΤΗΝ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφημερίς. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης, τὸ «Βῆμα» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ συντάκτου αὐτῆς Ραστινιακ

εύρισκομένου νῦν ἐν Ἀθήναις μετὰ τοῦ Βασιλέως. Ἐν τῇ συνεν-
τεύξει ταύτῃ παρίσταται ὡς μεγαλοπρεπεστάτῃ ἢ πατριωτικῇ
δράστῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ σχολιάζονται λίαν
εὐνοικῶς αἱ δηλώσεις, ἃς ὁ Βασιλεὺς ἔκκευε, ὡς πρὸς τὸ Κρητι-
κὸν ζήτημα. Ὁ Βασιλεὺς ἀνατρέχων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθε-
ρίας εἶπεν, ὅτι μόνον κριταὶ τῆς πολιτικῆς τῶν καταστάσεως
πρέπει νὰ εἶνε οἱ Κρητες. Συνεπῶς μόνον τὸ δημοψήφισμα δύνα-
ται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα.

×

Ἡ αὐτή.— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀθηνῶν, γράφει τὸ νεώτατον
φύλλον τοῦ «Νέου Ἐλ. Τύπου», ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία πα-
ρήγγειλεν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπῃν μέγαν ἀριθμὸν τυφεκίων καὶ
2000 ρεβόλβερ πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν λόχων τῶν ἐθελοντῶν, οἵτι-
νες συρρέουσι πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος. — Βεβαιοῦται, γράφει ἡ
αὐτὴ ἔφημερίς, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία διαθέτει σπουδαῖα μέσα
ἀριθμοῦσα μετὰ τῶν μελῶν τῆς τοὺς πλουσιωτέρους Ἑλληνας
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς. — Οἱ προσφερόμενοι ἐθελονταὶ
ἐφοδιάζονται ἄριστα.

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ πρὸς τὰς Δυνάμεις ἀπάντησις τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. — Τὸ αὐθεντικὸν κείμενον. —
Σήμερον εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ
κείμενον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν
διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων. Τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τῆς ἀπαντή-
σεως ταύτης ἔχει ὡς ἑξῆς: — Κ Ὑ Ρ Ι Ε Π Ρ Ἔ Σ Β Ο , — Ἐλάβον
τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς 18 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) διακοίνω-
σιν, ἣν μοὶ μετεδώκατε τὴν τιμὴν νὰ μοὶ ἀπευθύνητε κατὰ δια-
ταγὴν τῆς κυβερνήσεως τῆς . . . — Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις
ἐμελέτησε τὰ δι' αὐτῆς ἀνακοινωθέντα μοι μέτρα, μετὰ πάσης
τῆς ἐπιστάσεως, ἣν ταῦτα ἐπέβαλον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μέτρα ταῦτα
εἰσὶν ἐξόχως σοβαρὰ διὰ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν
ἐπέλθει ἐξ αὐτῶν, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος κρίνει
καθῆκον αὐτῆς πρὸς τὰς Μεγάλαις Δυνάμεις νὰ υποβάλῃ εἰς αὐ-
τὰς τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην τῆς, ἣτις τυγχάνει πόρισμα μακρῶς

πείρας καὶ ἐξηκριβωμένης γνώσεως τῆς καταστάσεως τῆς Κρήτης.

— Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, πεπεισμένη περὶ τῶν αἰσθημάτων, τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ περὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης ἐνδιαφέροντος αὐτῶν, δὲν θέλει παραγνωρίσει οἶον ἢ Ἑλλάς ἔχει ἕνεκα τούτου καθήκον, διότι καὶ αὕτη θερμὸν ἔχει ὡσαύτως πόθον ἵνα συντελέσῃ ὅπως διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη καὶ διασωθῶσιν ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς καταστροφῆς οἱ πληθυσμοὶ τῆς νήσου, διὰ σκληρῶν δοκιμασιῶν διελευσῆς καὶ τσακίης δεκατισθείσης.

— Ἄλλὰ δυστυχῶς, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, οὐδὲ διὰ τοῦ νέου κυβερνητικοῦ συστήματος τῆς αὐτονομίας, τὸ ὅποσον κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα μοι ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, θέλει ἐκπληρωθῇ ὁ εὐγενὴς σκοπὸς αὐτῶν, ὡς δὲν ἐπετεύχθη καὶ διὰ τῶν διαφορῶν ἄλλων διοικητικῶν συστημάτων, τὰ ὅποια ἀλληλοδιδόχως καὶ ἀτελεσφορήτως ἐθεσμοθετήθησαν καὶ ἐδοκιμάσθησαν ἐπὶ τῆς νήσου. Ἡ Κρήτη δὲν τυγχάνει σήμερον τὸ πρῶτον ἐν ἐπαναστάσει, ἀλλὰ τὰ δεινὰ τῆς ἀναρχίας ἐξάκις κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐκλόνισαν τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς. ἂν δὲ καὶ διὰ τοῦ νέου κυβερνητικοῦ συστήματος δὲν ἐπιτευχθῇ ὀριστικῶς ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως ἐπὶ τῆς νήσου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀμφιβολίαν ὅτι δὲν θέλει τεθῆ τέρμα εἰς τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν, εἰς ἣν περιήχθη ἡ νῆσος.

— Ἡ ἀναρχία θέλει ἐξακολουθήσει νὰ καταστρέφῃ τὴν χώραν ἐκείνην, τὸ πῦρ δὲ καὶ ὁ σίδηρος ἐν ταῖς χερσὶ τετυφλωμένου φανατισμοῦ θέλει ἐπίσης ἐξακολουθήσει τὸ ἔργον τοῦ ἐξολοθρευμοῦ λαοῦ, ὅστις βεβαίως δὲν εἶνε ἄξιος τοιαύτης τύχης. — Ἀφοῦ δὲ τοιαῦτα προβλέπομεν ὅτι ἔσονται τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τοῦ νέου κυβερνητικοῦ συστήματος τὰ ἀποτελέσματα, μεγάλην ἠθέλομεν ὑπέχει εὐθύνην ἂν δὲν παρεκαλοῦμεν τὰς Μεγάλαις Δυνάμεις νὰ μὴ ἐπιμείνωσιν εἰς τὸ εἰρημένον σύστημα, ἀλλὰ νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὴν Κρήτην ὅτι αὕτη εἶχεν ἀποκτήσει ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀποτελευσῶν τὸ Ἑλληνικὸν Βασιλείον ἐπαρχιῶν, καὶ νὰ ἐπαναγάγωσιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκε καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Καποδιστριαίου, τοῦ πρώτου Κυβερνήτου τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. — Ὅταν πρὸ μικροῦ διεδραματίζοντο ἐν Χανίοις αἱ σφαγαὶ καὶ οἱ ἐμπρησμοὶ, ὅταν αἱ

χριστιανικαὶ οἰκογένεια τοῦ Ἡρακλείου ἐλιποφύχουν πρὸ τῆς
 σπάθης τοῦ Μουσουλμανικοῦ ὄχλου, ὅστις δὲν ἐπέτρεπεν αὐταῖς
 νὰ φυγαδευθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις προωρίσθη νὰ παρέχη
 ξενίαν εἰς τὰς δυστυχεῖς ταύτας ὑπάρξεις, ἐσπάρασσε τῆς χώρας
 τὴν συνειδητὴν ἢ ἀνάμνησιν τῆς εὐθύνης, ἣν ἀνελάβομεν κατὰ τὸ
 περελθὸν ἔτος, συμβουλευσάντες καὶ πείσαντες τοὺς Κρητὰς νὰ
 κἀταθέσωσι τὰ ὄπλα. Τοιοῦτον ἔργον κατεστάθηνεν ἀνίκανοι
 ἵνα ἀναλάβωμεν καὶ αὐτοὶ· καὶ ἂν ἠθέλομεν τὸ ἀναλάβει ἢ πρὸς
 τοὺς Κρητὰς φωνὴ ἡμῶν ἤθελεν εἶσθαι πάντως ἀσθενής, οὐδὲ
 ἤθελε φθάσει ὁ ἦχος αὐτῆς μέχρι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. — Ἄφ' οὗ
 δὲ διὰ τοῦ συστήματος τῆς αὐτονομίας δὲν θέλουσι κατὰ τὴν
 ἡμετέραν γνώμην ἐπιτευχθῆ οἱ εὐγενεῖς σκοποὶ τῶν Δυνάμεων, εἶνε
 κατὰ δὴλον ποία θέλει εἶσθαι τῆς δυστυχοῦς νήσου ἢ κατάστασις
 ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου συστήματος
 ἂν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἤθελον ἐπιμείνει εἰς αὐτό· διὰ τοῦτο
 δὲν δισταζόμεν, ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς εἰρηνοποι-
 ῆσεως τῆς νήσου, ὑπὲρ ἧς ἐργάζονται αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, νὰ ποι-
 ησώμεθα ἔκκλησιν ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐτέρου μέτρου, ἐφ' οὗ αὐ-
 ται συνεφώνησαν, καὶ δι' οὗ καλούμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὰς
 στρατιωτικὰς δυνάμεις ἡμῶν. Ἀληθῶς, καὶ ἐὰν ἔνεκα τῆς εἰς τὰ
 ὕδατα τῆς Κρήτης παρουσίας τῶν ἠνωμένων στόλων τῶν Μεγά-
 λων Δυνάμεων δὲν ἤθελε κριθῆ ἀναγκαιὰ ἢ ἐκεῖ παρουσία πάντων
 τῶν ἐν Κρήτῃ ναυλοχούντων πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ἐπὶ
 τῇ πεποιθήσει, ὅτι οἱ ἠνωμένοι στόλοι δὲν ἤθελον ἐπιτρέψει τὴν
 εἰς τὴν νῆσον μεταβίβασιν Τουρκικῶν στρατευμάτων, ἢ διαμονὴν
 ὅμως ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχοντος ἡμετέρου Στρατοῦ
 μᾶς ἐνδείκνυται ὡς ἀναγκαιὰ ὑπ' αὐτῆς τῆς φιλανθρωπίας, καὶ
 ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῆς ἀποκκιναστάσεως τῆς τάξεως ἐν
 αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ μὴν ἐγκαταλίπωμεν τὸν
 Κρητικὸν λαὸν εἰς τὴν διάκρισιν οὐδὲ τοῦ φανατισμοῦ τῶν ἰθαγε-
 νῶν Μουσουλμάνων, οὐδὲ τοῦ μετ' αὐτῶν πάντοτε καὶ μεμελε-
 τημένως συμπράξαντος Τουρκικοῦ Στρατοῦ. Ἄν μάλιστα ὁ στρα-
 τὸς ἡμῶν οὗτος ἤξιοῦτο τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Μεγάλων Δυνά-
 μεων, καὶ ἀντίθετο αὐτῷ ἢ ἐντολῇ τῆς εἰρηνοποιήσεως τῆς νήσου,
 ἤθελε πιστῶ· καὶ ταχέως ἐκπληρωθῆ ἢ περὶ τούτου ἐπιθυμία τῶν

Μεγάλων Δυνάμεων, καὶ ἤθελε κατασταθῆ δυνατὸν νὰ ἀκουσθῶ-
σιν ὑπ' αὐτῶν μετὰ τοῦτο αἱ εὐχαὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ὅπως
συμφώνως πρὸς ταύτας κανονισθῆ ἡ τύχη αὐτοῦ.— Τὰ ἐν Κρήτῃ
ἐπὶ τσσαύτας δεκάδας ἐνιαυτῶν διαδραματιζόμενα περιοδικῶς
συγκινοῦσιν ἐκάστοτε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, καὶ διακόπτουσι πᾶ-
σαν τὴν ἐν τῷ Βασιλείῳ κοινωνικὴν ἐργασίαν, καὶ ἀνατρέπουσι
τὴν οἰκονομίαν τοῦ Κράτους. Καὶ ἂν ἐλησημονοῦμεν ὅτι ἐσμὲν ὁμό-
θρησκοί, ὅτι ἐσμὲν ὁμόφυλοι καὶ ὁμαίμοι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ,
ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀποσιωπήσωμεν πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις, ὅτι δὲν
ἀντέχει πλέον τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ὑπὲρ τοιοῦτους κλονισμοὺς,
καὶ νὰ ὑποβάλωμεν ἔκκλησιν εἰς τὰ γενναῖα αἰσθημάτων αὐτῶν,
ὅπως ἐπιτραπῆ εἰς τὸν Κρητικὸν λαόν νὰ ἀποφανθῆ πῶς ἐπιθυμεῖ
νὰ κυβερνηθῆται.

(Ἑπογραφή)

×

Ἡ α' Ἀκρόπολις.— Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὸ ἀντίθετον καθή-
κον. Νὰ προλάβῃ τὴν ἐπάνοδον τῶν καταστροφῶν αὐτῶν. Καὶ
τοῦτο θὰ τὸ κατορθώσῃ κατερχομένη πάνοπλος καὶ ἀποφασιστικὴ
εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν κατὰ τῆς ψευδοῦς Εὐρώπης, κατὰ τῶν ὀλε-
θρίων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν σχεδίων της. Μόνον ὁ πόλεμος
αὐτὸς εἰς ὃν εἰσερχόμεθα εἶνε ἱκανὸς νὰ δώσῃ, καθαρίζων τὸν πο-
λιτικὸν ὀρίζοντα ἀπὸ τὴν ὁμίχλην τῶν διπλωματικῶν μηχανορα-
φιῶν, τὴν πραγματικὴν μορφήν εἰς τὴν Εὐρώπῃ. Ὁ κεραικὸς τῆς
συγκρούσεως θὰ χύσῃ τὸ φῶς, τὸ ὅποῖον εἶνε χρήσιμον ὅπως ἴδω-
μεν ποῖοι εἶνε οἱ φίλοι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ποῖοι
εἰ ἀσπονδοὶ αὐτῆς ἐχθροί.

×

Ἡ αὐτή.— ... Περὶ δὲ τῆς καταστροφῆς τῆς σιδηροδρομι-
κῆς γραμμῆς Μοναστηρίου-Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν,
ἐγνώσθη ὅτι οὗτοι κατέστρεψαν διὰ δυναμίτιδος τεχνικὸν ἔργον
τῆς γραμμῆς ταύτης, μίαν γέφυραν καὶ μίαν σήραγγα, ὧν ἕνεκα
ἀδύνατος (!) ἀποβαίνει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοι-
νωσία.

×

Ἡ αὐτή.— ... Ποία εἶνε ἡ γνώμη σας, ἠρωτήσαμεν τὸν

κ. Δραγούμην, ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν ταραχῶν τῆς Κρήτης ; — Εἶμαι βέβαιος, μοὶ ἀπήντησεν ὁ κ. Δραγούμης, ὅτι ἡ πολιτικὴ, ἣν ἠκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις, πρωτοστατούσης τῆς Βασιλείας, εἶνε ἐθνικὴ πολιτικὴ, εἶνε πολιτικὴ, ἣν θὰ ἠκολούθει πᾶσα Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ, εὐρισκομένη ἀπέναντι τοιοῦτων γεγονότων. Ἄτυχῶς ὅμως παρενέδησαν γεγονότα, κωλύσαντα τὰς αἰσίας ἐλπίδας μας, καὶ τὰ ὁποῖα πιστεύω, ὅτι θὰ προεῖδεν ἡ Κυβέρνησις πρὸ τοῦ προβῆ εἰς ὅσα προσέβη. — Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης περιπλοκῆς, πῶς νομίζετε ὅτι θὰ εἶνε ἡ πιθανὴ ἔκβασις τῶν πραγμάτων ; — Μόνη λύσις κατ' ἐμὲ, ἰκνοποιοῦσα τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ εἶνε ὁ πόλεμος, τοῦ ὁποῖου ὁποιαδήποτε ἔκβασις σώζει τὸ γόητρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ περιπλέκουσα καὶ τὴν Εὐρώπην ὀλόκληρον ἐντὸς ἀδιέξοδου. Ἡ γοργότης τῶν ἐπερχομένων γεγονότων, αἱ ἀπειλαὶ αἰτινες μᾶς πιέζουν πανταχόθεν τείνουσαι εἰς τὸ νὰ μᾶς ἐξευτελίσωσι, μὲ πειθοῦσιν ὅτι μίαν μόνην μᾶς φέρουσι διέξοδον, τὸν πόλεμον, ὡς σὰς εἶπα, τὸν ὁποῖον εἶνε ἔτοιμος, εἶνε πρόθυμος νὰ διεξαγάγῃ ἡ Ἑλλάς ριπτομένη ἐντὸς τῆς πυρᾶς ὑπὲρ τῶν ὄλων...

×

Ἡ αὐτή. — 21 Φεβρουαρίου. — Ἡ συμφωνία τοῦ πολεμικοῦ παροξυσμοῦ εἶνε γενικὴ. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε πλήρης ἀτμῶν πυρίτιδος. Ὅλοι ἐκφράζονται εἰς τὸν αὐτὸν τόνον ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων. Ἐν τούτοις ἕκαστος βλέπει καὶ κρίνει τὰ πράγματα ἐξ ἰδίας ἀπόψεως, ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας του, τοῦ κύκλου του, τῶν ἀσχολιῶν του. — Εἶς φίλος μου χρηματιστὴς μοῦ ἐξέθηκεν ὡς ἐξῆς σήμερον τὰς σκέψεις του περὶ τῆς καταστάσεως. — Ἐγὼ, πᾶν νὰ παλαβῶσω μ' αὐτὰ ὅπου συμβαίνουν. Δὲν καταλαμβάνω πλέον τίποτε. Ὅλα καλὰ καὶ ἀγία, ἀλλὰ τὰ χρήματα ποῦ εὐρίσκονται ; Ἐδῶ δὲν εἶνε παιξεγέλασε, φίλε μου. Ἐχομεν εἰς τὰ ὅπλα δέκα ἡλικίας. Ἐκατὸ χιλιάδες ἄνδρας· ἐγὼ σοῦ λέγω ἐννενηντα, ὀγδόντα ἔστω. Ὅλοι αὐτοὶ ἐνδύονται μὲ καινουργῆ ἐνδυμασίαν, ὅλοι ἔχουν ἀρβύλας, σκεπάσματα, ὄπλισμόν. Ὅλοι αὐτοὶ τρέφονται καλῶς. Ἀγοράζομεν ἵππους διὰ τὸν στρατὸν, αγοράζομεν ἡμιόνους, αγοράζομεν ὅπλα, αγοράζομεν πολεμεφῶδια. Αἱ ἀποθήκαί μας εἶνε γεμάται. Μὲ τὸ παραμικρὸν ἠμπορεῖ

νά κηρυχθῆ ἡ ἐπιστράτευσις καὶ νὰ προσκληθοῦν ἄλλαι πενήντα χιλιάδες ἀνδρῶν ὑπὸ τὰς σημαίας. Δέκα, εἴκοσι ἀτμόπλοια ἐργάζονται ἀκαταπαύστως καθ' ἑκάστην διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ὑλικοῦ. Ἄμ' ὁ στόλος μας, μοῖρα ἀνατολική, μοῖρα δυτικὴ, μοῖρα μεσημβρινή, μοῖρα τορπιλικῶν . . . Καὶ ἔχει ὁ Θεός ! . . . Ὅλαι αὐταὶ αἱ μοῖραι εὐρίσκονται ὑπὸ ἀτμόν ἕνα μῆνα σχεδὸν τώρα, φαντάσου ἐξόδευσις γαιανθράκων ! . . . Καὶ ἡλικίαι ναυτικοῦ ἐν ἐφεδρείᾳ καὶ πυρομαχικά ! . . . Καὶ ἡ Κρήτη ὕστερα ; Καθημερινῶς ἀτμόπλοια εἰς ἐνέργειαν, μεταφορὰ ἀδιάκοπος τροφῶν, πολεμοφοδίων, χρειωδῶν, φαρμάκων ! . . . Ὅλ' αὐτὰ θέλουν χρήματα, τὸ ἐννοεῖς ; Πολλὰ χρήματα. Καὶ ποῖος τὰ κάμνει αὐτὰ ; Τὸ κράτος τὸ χρεωκοπημένον, τὸ ὀδυρόμενον, τὸ μὴ εὐρίσκον ἐνὸς λεπτοῦ πίστωσιν. Τὸ Κράτος γονατισμένον οἰκονομικῶς, εἰς ἐποχὴν δυσφορίας ὑλικῆς ἀπεριγράπτου, εἰς ἐποχὴν γογγυσμοῦ γενικοῦ. Καὶ ἐντοσοῦτω τὸ Κράτος ἀντέχει, καὶ φαίνεται ἔχον δυνάμεις ν' ἀνθέξῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη. Καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐξακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὰς πληρωμάς του. Καὶ τὸ συνάλλαγμα στερεὸν 1.70, καὶ τὰ χρεώγραφα μας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑψόνονται ! . . . Ἐδῶ σὲ θέλω ! . . . Εἰς τὰ 86 τὸ Κράτος μας ἦτο πλούσιον, ὁ τόπος γεμάτος παρᾶν, δὲν εἴχομεν τόσο στρατὸν, δὲν εἴχαμεν τὴν Κρήτην, δὲν εἴχαμεν τὸν στόλον. Καὶ ὅμως ἐπείραμεν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν 95 ἑκατομύρια . . . τὸ ξεύρεις, κύριε ; Χωριστὰ ὅ,τι εἶχε καὶ ἐξώδευσε τὸ δημόσιον. Τώρα ποῖος μᾶς δίνει ; Ποῦ εὐρίσκομεν τὰ λεπτὰ καὶ ποῦ θὰ τὰ εὐρώμεν ἀργότερα ; Πῶς ἐπαρκοῦμεν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς δαπάνας ; Μὲ τὰς ὀλίγας ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν ὅπου ἀπέφεραν ἕως τώρα οἱ ἔρανοι ; Τί τρέχει ; Μυστήριον ! Ὁ νοῦς μου κοντεύει νὰ σταμαγήσῃ. Ἐπαναλαμβάνεται τὸ θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρου. Διατρέφονται χιλιάδες μὲ πέντε ἄρτους καὶ περισσεύου καὶ δύο ζεμπίλια ! . . . Καταλαμβάνεις ἐσὺ τίποτε ; — Τί νὰ καταλάβω ! Ἀπῆντησα ξέων τὸ οὖς. Ὅλα αὐτὰ ποῦ μοῦ λέγεις σωστὰ εἶνε. Ἀλλὰ τὰ ἔθνη ἔταν θέλουν νὰ θαυματουργήσουν, θαυματουργοῦν.

×

Ἡ αὐτή.—ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Φεβρουαρίου ὥρα 5 μ. μ.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὁμοίμορφον διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων, προλαμβάνουσα τὰ ἀπειληθέντα καταναγκαστικὰ μέτρα τῶν Δυνάμεων, ἀφήνει στάδιον εἰς διαπραγματεύσεις. — Ἐγένετο δεκτὴ μετὰ γενικῆς εὐχαριστήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου, μὴ ἐξαιρουμένης οὐδ' αὐτῆς τῆς «Σημαίας». Καὶ ἡ «Σημαία» ἐλπίζει συμβιβαστικὴν λύσιν.

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἡ χθεσινὴ διάδοσις περὶ ἀνατιναζέως διὰ δυναμίτιδος τῆς σιδηροδρομικῆς γεφύρας, δι' ἧς διεκόπητο ἡ πρὸς τὴν Θεσσαλονικὴν συγκοινωνία, δὲν ἐπεβεβαιώθη ἐπισήμως, τοῦτο ὅμως δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν εἶνε καὶ ἀληθές. Τοῦναντίον μετ' ἐπιτάσεως ἐπανελκμβάνετο ἡ διάδοσις χθὲς καὶ προσετίθευτο μάλιστα καὶ τινες λεπτομέρειαι, προσδίδουσαι πολλὴν σοβαρότητα εἰς τὸ κατόρθωμα τοῦ Τάκη, ἂν ἐκ τῶν ὑστέρων βεβαιωθῇ ὡς ἀληθές. — Ἡ ἀνατιναχθεῖσα γέφυρα εἶνε παρὰ τὴν Καββάλαν, δὲν εἶνε δὲ ἀκριβῶς γέφυρα, ἀλλ' ὑπόγειος σήραγξ μακροτάτη, σπουδαῖον τεχνικὸν ἔργον, τοῦ ὁποῖου ἡ καταστροφή διακόπτει τὴν μεταξὺ Θράκης καὶ Θεσσαλονικῆς συγκοινωνίαν. Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς καταστραφεύτης γεφύρας θ' ἀπαιτήσῃ χρονικὸν διάστημα μεγάλειτερον τῶν τριῶν μηνῶν.

×

Τὸ «Σκοῖπ». — Ἰδέσεις ἐκ Μακεδονίας ληφθεῖσαι βεβαιουῦσιν, ὅτι ὁ ἐκεῖ εὐρισκόμενος στρατὸς εἶνε εἰς ἐλεσινὴν κατάστασιν καὶ τὰ μέγιστα ἀποτεθαρρημένος. Διὰ τὸ νὰ πεισθῇ δὲ τις περὶ τῆς ἐλεσινότητος του, ἀρκεῖ νὰ μάθῃ ὅτι ἀντὶ ὑποδημάτων ἔχει περιτυλίξει τὰ πόδια του μετὰ λινάτσεως δεμένους διὰ λεπτῶν σχοινίων... Ἐμάθομεν θετικῶς ὅτι ὀλίγα ἡμέραι δὲν θὰ παρέλθουν ποῦ ἐκπληκτοὶ θ' ἀκούσουν πάντες γεγονότα, εἴτινα θὰ δώσουν νέαν τροπὴν εἰς τὸν ἐθνικὸν μας ἀγῶνα.

×

Ἡ «Ἐστία». — Ἡ ἀπάντησις τῆς Διακοινώσεως ὄχι μόνονδὲν παρῴξυνε τὰς Δυνάμεις, ὡς ἀνεμένετο, ἀλλὰ καὶ ἐξηυμένισε μᾶλλον αὐτάς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, τὸ δὲ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως ἐθεωρήθη ὡς διλλακτικώτατον καὶ λίαν συζητήσι-

μον. Τί συμβαίνει λοιπόν; Τοιαύτη ἀλλοίωσις ἐπῆλθε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὰς πρὸς ἡμᾶς διαθέσεις τῆ; Εὐρώπης, ὥστε γίνεται εὐμενῶς ἀποδεκτὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἄρνησις εἰς τὰς προτέρας διαταγὰς τῶν; Ἡ μετὰ τόσῃς διπλωματικῆς δεξιότητος συνετάχθη ἐν εὐτυχεὶ ἐμπνεύσει ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἢ ἀπάντησις, ὥστε ἀφώπλισε καὶ κατέστησεν ἀναπολογήτους τὸν Σώλσβαρου καὶ τὸν Ἄνωτῶ καὶ τὸν Μουραβιέρ καὶ τὸν Χοενλόε καὶ τὸν Γολουχόφσκην; Ἡ μὴ τυχὸν ἢ γνωσθεῖσα διὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου περίληψις τῆς ἀπαντήσεως εἶνε ὅλως διάφορος τοῦ πραγματικοῦ κειμένου, τὸ ὅποτον κατὰ τὴν παννύχιον ἐπεξεργασίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὑπέστη ριζικὰς μετατροπὰς; Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγνοοῦμεν, καὶ μετ' ἡμῶν ἀγνοεῖ καὶ τὸ ἔθνος ὅλον, ὑπερ ἀναμένει μετ' ἀγωνίας τὴν δημοσίευσιν ὁλοκλήρου τοῦ αὐθεντικοῦ κειμένου.

×

Ἡ αὐτή.—Κατὰ τηλεγραφήματα τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρχηγοῦ κ. Μακρῆ, ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ ἐν τοῖς συνόροις στρατοῦ εἶνε ἀκράτητος. Ὁ στρατὸς εἶνε ὡς μεθυμένος, λέγει ὁ ἀρχηγός, καὶ ἀδύνατον νὰ συγκρατηθῇ τὸ πολεμικόν του μένος. Οἱ δὲ εἰζωνοὶ χορεύοντες τόσον ἀψηφῶσι τοὺς Τούρκους, ὥστε εἰς τοὺς γύρους τοῦ χοροῦ τῶν συμπεριλαμβάνουν ἐντὸς καὶ τινὰ τουρκικὸν σταθμὸν.

×

Τὸ «Ἐμπρός».—....Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποτον ἀσφαλῶς θὰ διασπάσῃ τὴν ὁμοφωνίαν τῶν Δυνάμεων εἶνε ἡ ἐνέργεια ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ: τὴν πρώτην στιγμὴν καθ' ἣν νικηφόρος Ἑλληνικὸς στρατὸς, συντρίβων τοὺς Τούρκους, προχωρήτῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς, θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐκρήξεως. Διότι Σερβία, Βουλγαρία καὶ Ρωμανία, μετ' αὐτὰς δὲ Ρωσσία καὶ Αὐστρία, θὰ εἰσέλθουν μαινόμεναι εἰς τὴν πάλην.....

×

Ἡ αὐτή.—Ἡ εἰδήσις τῆς ἀνατινάξεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου, τὴν ὁποίαν μόνον ἡμεῖς ἀνεγράψαμεν χθές, ἀπετέλει τὸ κύριον θέμα τῆς ὁμιλίας κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν. Καὶ ἔσπευσαν μὲν συνάδελφοί τινες νὰ τὴν διαφεύσουν, ἀλλ' ἐγνώσθη κατόπιν ἐπισήμως ὅτι εἶναι βεβαιό-

τάτη. — Εὐλογος ἐπομένως εἶνε ἡ συγκίνησις ἢ προξενηθεῖσα ἐν Εὐρώπῃ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἡ συγκίνησις αὕτη θὰ λάβῃ νέας ἀφορμὰς ἐκδηλώσεως, κατόπιν τῶν γεγονότων, τὰ ὅποια ἀναμένομεν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. — Ἡ ἀνατιναχθεῖσα γέφυρα εἶνε ἡ λεγομένη γέφυρα Τίκις, πρὸς τὸ μέρος Μοναστηρίου καὶ Καστορίας. — Τὴν γέφυραν ταύτην πρὸ πολλοῦ ἐσκέπτοντο ἡ ἀνατινάξωσιν οἱ Ἕλληνες ἐπαναστάται. Τὸ σῶμα τοῦ Μπρούφα μάλιστα μετὰ τινὰ μάχην εὐρέθεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἠθέλησε νὰ τὴν ἀνατινάξῃ. Ἄλλ' ἡ δυναμίτις τὴν ὁποίαν εἶχον δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ, διότι τὰ φυτίλια τὰ ὅποια εἶχον ἦσαν βρεγμένα. Τότε εἰς ἐκ τῶν ὀπαδῶν του προσεφέρθη νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν δυναμίτιδα διὰ τῆς χειρὸς, πίπτων μετὰ τῆς γεφύρας. Ἄλλ' ὁ Μπρούφας ἠρνήθη, εἰπὼν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιαύτης θυσίας, διότι οὐδεὶς λόγος ἐπέβαλε τόσον ταχεῖαν ἐνέργειαν, ἐδήλωσε δὲ ὅτι ἀναβάλλει δι' ἄλλοτε τὴν καταστροφὴν ταύτην.

ΤΗΝ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — . . . Ἡ Τουρκία δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος εἰμὴ τάγματα 135 κατ' ἀνώτατον ὄρον. . .

×

Ἡ αὐτή. — Ἐκ Παρισίνης ἐφημερίδος λαμβάνομεν τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα συνεντεύξεως συντάκτου τῆς μετὰ τοῦ Βασιλέως : — «Μὲ κατηγοροῦσιν, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς, ὅτι ἐκθέτω εἰς κίνδυνον τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἡ Εὐρώπη πλανᾶται ὡς πρὸς τοῦτο· διότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη ἐν Ἀνατολῇ ἀπὸ τῶν τελευταίων σφαγῶν. Δὲν πρέπει νὰ πλήξῃ ἐν Ἀθήναις ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει. — Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠδύνατο ἡ ἀπαρνηθῇ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἡ Κυβέρνησίς μου, ὡς δύνασθε νὰ ἀντιληφθῆτε, ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ. — Εἰς οὐδεμίαν ἐπιταγὴν θὰ ὑποχωρήσωμεν ! Εἴμεθα ἔτοιμοι πρὸς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας. Περιμένομεν δὲ νὰ ἐπιβάλωσιν αἱ Δυνάμεις ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν τὸν ἀποκλεισμόν τῶν Χρ.

νίων ἢ νὰ βομβαρδίσωσι τὰς ἀκτὰς μας. Ἀλλὰ αἱ μοῖραι τῶν στόλων οὐδὲν δύνανται νὰ πράξωσιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Μήπως θὰ γίνῃ κινητοποίησις Ἑυρωπαϊκοῦ τινος στρατιωτικοῦ σώματος πρὸς εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ;» — (Καὶ ὁ Βασιλεὺς προφέρει τούς τελευταίους τούτους λόγους ἐμειδίασεν ὡς ἄνθρωπος μὴ ἀποδίδων σπουδαιότητα εἰς τὴν ἀπειλὴν ταύτην). — « Ἡ Μακεδονία, ἐξηκολούθησεν, εἶνε ἐτοίμη νὰ ἐξεγερθῇ, καὶ οἱ στρατιῶταί μας, ὁ λαὸς μας, θὰ ἀγωνισθῶσι μέχρι θανάτου! — Ἐνεργοῦμεν συμφῶνως πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς εὐχὰς τῆς πατρίδος καὶ τῆς φιλανθρωπίας. — Ἡ Ἑλλὰς περιμένει μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὸ μέλλον».

×

Τὸ « Ἄστυ ». — Ἡ διακοίνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν γένει κάμνει τὴν ἐντύπωσιν δεξιωτάτου ἐγγράφου. Αὕτη εἶνε καὶ ἡ ἐντύπωσις τῶν διπλωματικῶν κύκλων. Δὲν ἐκλείσεν ἀποτόμως πάσας τὰς θύρας κατὰ πρόσωπον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Τοιαύτη πολιτικὴ θὰ εἶχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἕως τὸν ἀποκλεισμόν τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων. Θὰ ἐξηρέθιζεν. Θὰ ἐξώργιζεν. Θὰ καθίστατο δύσκολον τὴν θέσιν τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες εὐτυχῶς τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶνε πολλοί. Τοῦναντίον ἡ δεξιὰ ἀπάντησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀφοπλίζει τὴν ἐχθρότητα τῶν Κυβερνήσεων. Δεικνύει εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε ἀκόρεστος κατακτητῆς, ζητῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἴδιον ἔδαφος. Εἰς Κρήτην ἀπῆλθε διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ, διὰ νὰ σώσῃ, διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ. Ὅχι διὰ νὰ κατακτήσῃ. Ἐνεκα τῆς διαλλακτικῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος, τερπικωδέστερα θὰ καθίστατο τῆς Εὐρώπης ἡ ἀπόφασις ζητούσης νὰ ἐφαρμόσῃ ἐκβιαστικὰ μέτρα κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔσγητε χρυσῆν γέφυραν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ περάσῃ πρὸς τὴν εἰρήνην. Εἶνε αὕτη ἡ ἀνάθεσις τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Κρήτης εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Ἡ Εὐρώπη ἄς μὴ ζητῇ τὰ ἀδύνατα. Ἄς μὴ ζητῇ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Βάσου, διότι τὴν ἀνάκλησιν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ πραγματοποιήσῃ. Ἄν ἡ διπλωματία θέλῃ νὰ σώσῃ τὴν εἰρήνην θὰ τὸ δείξῃ. Ἀπορρίπτουσα τὰς διαλλακτικότητας τῆς Ἑλλάδος προτάσεις καὶ εὐχὰς θὰ ὀδηγήτῃ τὸν Ἑλλη-

νισμόν εἰς τὰς ἐσχάτας τῶν ἀποφάσεων. Δεχομένη τοῦναντίον αὐ-
τὰς θά φανῆ ἐκτιμῶσα τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς Λαοῦ, τοῦ ὅποιου
αἱ ἀρεταὶ καὶ ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐμαοτυρήθησαν καὶ πάλιν, καὶ θά
παρασκευάσῃ εἰς ἐκυτὴν τὴν διαρκῆ καὶ ἀληθῆ ἡσυχίαν, τῆς
ὁποίας ἔχει ἀνάγκην....

×

Ἡ αὐτή. — Εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης, περιγράφουσαι τὴν
γνωστὴν ἤδη κατάστασιν τῶν ἐν σπουδῇ εἰς τὰ σύνορα συναθροί-
σθέντων Τουρκικῶν στρατευμάτων, προσθέτουσιν, ὅτι αἱ κατὰ τὴν
Ἡπειρὸν στρατιωτικαὶ ἀποθήκαι, εἰς ἃς κατὰ τὰ συμβάντα τοῦ
1886 εἶχεν εἰσυχθῆ ἀρκούσα ποσότης τροφίμων καὶ πολεμικοδίων,
εἶνε ἤδη ἐντελῶς κεναί. Εἰς τινὰς τούτων, τῇ διαταγῇ τοῦ Βασι-
λεῦς Χουσεῖν Χαφῆζ, εἶχε συναχθῆ διὰ καταναγκαστικῆς εἰσφοράς πο-
σότης μεγάλη σανοῦ διὰ τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ. Ὡς ἐγράφη ἔμωι,
τὸ πυροβολικὸν στερεῖται ἐντελῶς ἵππων καὶ ὁ σανὸς ἐκεῖνος ἐμει-
νεν ἐκεῖ ἐπὶ ἑβδομάδας ἀχρησιμοποίητος, μέχρις οὗ οἱ κάτοικοι
τῶν περὶ τὸ χωρίον Ἀλβανοὶ διήρπασαν αὐτόν. Ἡδη αἱ ἀποθήκαι
αὗται, τῶν ὁποίων αἱ παρὰ τὴν Ἐλασσόνα εἶνε καὶ μεγάλα καὶ
καλῶς κατεσκευασμένα, χρησιμεύουσι ὡς στρατῶνες διὰ τὴν
συναθροισθεῖσαν ἐκεῖ στρατιωτικὴν δύναμιν.

×

Ἡ αὐτή. — Εὐμενέστερα ἤρχισαν νὰ γίνωνται αἱ κρίσεις τοῦ
ἐν Ἀθήναις ἀναποκριτοῦ τοῦ Λονδινεῖου «Χρόνου». «Αἱ τύχαι
τῆς Ἑλλάδος, τηλεγραφεῖ, δὲν εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας οὔτε
τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ὑπερεξημμένου δήμου—
Ἐὐλαϊκὸς λαὸς εἶνε νοήμων—ἴσως ὑπὲρ τὸ δέον νοήμων, διότι
ἕκαστος θεωρεῖ ἑαυτὸν καλλίτερον κριτὴν τῆς καταστάσεως ἢ ἡ
Κυβέρνησις. Ἀλλὰ κίτοι λίαν ἀνεπτυγμένος καὶ καλῶς δυνάμε-
νος νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐκβάσεως, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος παρὰσύρεται ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὁ ὁρθὸς λόγος σιγᾶ καὶ
πᾶς, ὅστις τολμᾷ νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς μετριοπαθείας καὶ τῆς
εἰσακοῆς τῶν συμβουλῶν τῶν Δυνάμεων, καταγγέλλεται ὡς προ-
δότης. Ὁ λαὸς δύναται νὰ θεωρηθῆ μᾶλλον ὡς κακῶς πληροφορη-
μένος ἢ ὡς ἀμαθής, διότι αἱ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν συνή-

Θως ἀρύεται τὰς πληροφορίας του, εἶναι πλήρεις ἀπὸ ρητορικὰς διαχύσεις, ζωνρὰς περιγραφὰς νικῶν ἐν Κρήτῃ καὶ κρίσεις περὶ τῆς πιθανῆς διαρρήξεως τῆς ὁμοφωνίας τῶν Δυνάμεων». Ἀφοῦ ἀναφέρει κατόπιν ὁ Μπάουτσερ τὴν γνώμην τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀκόμη ριζοσπαστικωτέραν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπάγεται : «Λέγεται ἀκόμη, ὅτι ἐὰν ὁ στρατὸς ἐπιστρέψῃ, χωρὶς νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης, τὸ γεγονός δύναται ν' ἀποβῇ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν Δυναστείαν· ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ Λαοῦ θὰ ἐπιταθῇ καὶ ὁ Βασιλεὺς πιθανόν θ' ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ. Ἡ ἰδέα αὕτη δέον μεγάλως νὰ βαρύνῃ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων. Ἡ Ἑλλάς δὲν πρέπει νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς δεδοκιμασμένης συνέσεως καὶ τῆς πολιτικῆς ἐμπειρίας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ὁ Βασιλεὺς ἐπραξε μέχρι τοῦδε πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως συμμορφωθῇ τὸ ἔθνος πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ θελήματα, καὶ πλέον ἢ ἀπαξ διεκύβευσε τὴν δημοτικότητά Του, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὰς Δυνάμεις. Εἰς τὸ διάδημα, εἰς ὃ προέβη σήμερον, προέβη ἀναγκαστικῶς καὶ αἱ Δυνάμεις δέον ν' ἀποφύγῃ πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ ἐκθῆσῃ τὸ γόητρον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν Του. Καὶ ἄλλος κίνδυνος ἐπίσης δέον νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ἀνακαλούμενος, δυνατόν νὰ μὴ ὑπακούσῃ, καὶ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸν νὰ μείνουν ἐν Κρήτῃ ὡς ἐθελονταί. Τοῦτο θὰ ἐπιτείνῃ τὰς δυσχερείας τῆς καταστάσεως....»

×

Τὸ «Σκορίπ».—.... Ἄλλ' ἐὰν τὸ συζητήσιμον τῆς ἀπαντήσεως σημαίνει, ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς, ἐπιμένουσα ἀφ' ἐνός εἰς τὴν μὴ ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ, ἀφήνει συγχρόνως διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ στόλου ἀνοικτὴν καὶ μίαν θύραν, ὅπως δι' αὐτῆς εἰσπηδήσῃ ἡ ταπεινότης καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς σημαίας μας, ἣτις τώρα κυματίζει εἰς τὴν νῆσον, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, δηλοῦμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἔχει τὴν ἰδίαν γνώμην μὲ τὴν ἰδικήν της.—Αὐτὸς ἐννοεῖ νὰ ἴδῃ λελυμένον τὸ ζήτημα συμφώνως μὲ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν του, εἶνε δὲ ἔτοιμος νὰ ριθῇ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα, καθὼς εἶνε ἔτοιμος καὶ νὰ κτυπήσῃ, μαζί

μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ὁποίους ἔχει ἀντιμετώπους εἰς τὴν μεθόριον γραμμὴν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς οἰτινες παραχαράσσουν τὰς θελήσεις του ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

×

Ἡ αὐτή. — Κατὰ πληροφορίας τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου τῆς Βιέννης», ἡ Ἑθνικὴ Ἐταιρεία, πλὴν πολλῶν χιλιάδων ὄπλων, παρήγγειλε καὶ 2,000 ρεβόλβερ πρὸς ὄπλισμόν τῶν ἐθελοντῶν. Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς γράφει ὅτι μέλη τῆς Ἐταιρείας εἶνε οἱ πλουσιώτεροι τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι αὕτη παντοῦ ἔχει συστήσει γραφεῖα καὶ ὑποπρακτορεῖα.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ φιλότουρκος «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» γράφει τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. — «Ὁ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα εὐρισκόμενος Τουρκικὸς στρατὸς ἔχει πλείστας ἑλλείψεις. Ἰδιαίτατα ὅμως εἶνε αἰσθητὴ ἡ ἑλλειψὶς ἵππων ἐν τῷ πυροβολικῷ. Ἐνῶ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα στρατιωτικὸν κανονισμόν μίᾳ πυροβολαρχίᾳ δεόν νὰ ἔχη 4 ἀξιωματικούς 133 ὀπλίτας 100 ἵππους 6 πυροβόλα καὶ 6 πυρομαχικὰς ἀμάξιας, αἱ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου ἀναχωρήσασαι διὰ τὰ σύνορα πυροβολαρχίαι εἶχον μόνον 80—90 ὀπλίτας, 50—60 ἵππους, 6 πυροβόλα (μὲ 6 ἵππους) καὶ 3 πυρομαχικὰς ἀμάξιας (μὲ 4 ἵππους).

×

Ἡ («Ἐστία»). — ΛΑΡΙΣΣΑ, Τετάρτη πρωΐα. — Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα «Ἐστίας». — Μόλις 6000 Τουρκικὸς στρατὸς συνεκεντρώθη ἐν Ἐλασσῶνι. Πῆσαι αἱ διαδόσεις περὶ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ ὑπερβολικαί. — Εἰς διάφορα σημεῖα πέραν τῆς Ἐλασσῶνος οἱ Τούρκοι ἔστησαν σκηναὶ, κενὰς ὅμως στρατιωτῶν πρὸς ἑξαπύτησιν τῶν ἡμετέρων. . . . — Μετεφέρθησαν εἰς Ἐλασσῶνα ἐν ὄψῃ 40 πυροβόλα. — Τὸ ἐνταῦθα πυροβολικὸν μας ἐν τούτοις εἶνε πολὺ ἀνώτερον. Τάξις καὶ ἀκρίβεια θυμαστῆ. Ἐνθουσιασμὸς καὶ προθυμία ἀπερίγραπτος. ὠραῖον τὸ θέαμα τῶν πυροβολαρχιῶν μας. Ἀπερίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐνταῦθα ἐκ τῆς σημερινῆς διαδό-

σεως, ὅτι ἀνταρτικὸν σῶμα κατέστρεψε σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Θεσσαλονίκης Βιτωλίων εἰς διάφορα σημεῖα, διακοπείσης οὕτω ἐντελῶς τῆς συγκοινωνίας....

ΤΗΝ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφ'ημερίς». — Ὁ παρατεταγμένος καὶ ὀλοὲν πυκνούμενος παρὰ τὰ σύνορα Τουρκικὸς στρατὸς πρέπει παρ' ἡμῶν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐκτελῶν διαταγὰς οὐχὶ τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ τῶν Δυνάμεων, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κινητοποιηθῆ. Τὸ σχέδιόν των δὲ εἶνε προφανές· ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ μῆνας πολλοὺς ὀγδοήκοντα χιλιάδας στρατοῦ ὑπὸ τὰ ὄπλα· ὅταν δ' ἐπέλθῃ ἡ ἐξάντλησις τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἡ χεὶρ ἢ κρικοῦσα τὸν δαυλὸν τῆς πυρκαϊᾶς ἀποκάμῃ καὶ καταπέσῃ παραλυμένη, τὰ ἐξαναστασιακὰ μέτρα τῶν Δυνάμεων θὰ ἦναι δυνατὸν καὶ εὐκόλον ἀκινδύνως νὰ ἐφαρμοσθῶσιν. Εἰς τὴν δολίαν ταύτην πολιτικὴν ὀφείλει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ν' ἀντιταχθῆ μεθ' ὄλου τοῦ σθένους, ὅπερ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτὰς στιγμὰς ἀντλεῖ ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τοῦ ἐλαύνοντος τὸ ἔθνος πρὸς ἀγῶνα Πανελλήνιον πολεμικοῦ μένους. Δύνανται νὰ ἐξκολουθήσωσι καὶ νὰ περπαθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις περὶ Κρήτης· ἀλλ' ὁ Τουρκικὸς στρατὸς πρέπει ἢ ν' ἀπομακρυνθῆ τῶν συνόρων, ἐπιταγῆ τῶν Δυνάμεων, ἐν χρόνῳ βραχεῖ, ἢ νὰ ἐκδιωχθῆ ἐκεῖθεν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. — Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν οὔτε ὁμοιότητα πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς στρατοὺς· ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἐνόπλους αἰμοδόρους ἐκείνας ὀρδὰς, αἱ ὁποῖαι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἔσφαξαν ἕνα ὀλόκληρον λαὸν ἀνυπεράσπιστον καὶ ἡρῆμωσαν, δηλώσασαι, μίαν μεγάλην χώραν, τὴν Ἀρμενίαν· ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς δολοφόνους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐν Κων)πόλει ἐμαχάροναν τοὺς φεύγοντας τὸν διοργανωμένον ὄλεθρον Ἀρμενίους, καὶ ἐν Χανίοις ἐπυροβόλουν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ φρουρίου τοὺς ἐξορμῶντας ἀπὸ τὰς πυρπολουμένας οἰκίας των Χριστιανοὺς Κρήτας. Ἡ παρουσία τοιοῦτου στρατοῦ ἐν οἳα δήποτε χώρα σημαίνει ἐρήμωσιν, καταστροφήν, ὄλεθρον.....

...Τὸ πρῶτιστον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τὸ τῆς αὐτοσυντηρήσεως, ἐπιβάλλει εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ ἴσταται ἀδρανοῦσα πρὸ τοῦ ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς κινδύνου ἀπαίτητις δὲ τῆς στοιχειώδους τακτικῆς ἐπιβάλλει τὴν ἐπίθεσιν πρὸς ἀποτροπὴν αὐτοῦ. Τοῦτο νομίζομεν ὅτι πρέπει ἐν σπουδῇ νὰ κάμωμεν νὰ ἐννοήτουν αἱ Δυνάμεις.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἀπέστειλε πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ τμήματα αὐτῆς τὴν ἐπομένην ἀνακοίνωσιν ἀποφασίσασά ἅμα καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς. — «Τὰς ἀξιώσεις τῆς συνητισμένης καθ' ἡμῶν Εὐρώπης ἐὰν ἀποκρούσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀκολουθεῖ τὸ σαφῶς καὶ ὁμοίως ἐκδηλωθὲν θέλημα τοῦ ἔθνους πρὸς ἔνοπλον μέχρι ἐσχάτων ἐνέργειαν, ἵνα ἀναγνωρισθῇ ἡ δικταγῆ τοῦ Κράτους συντελεσθεῖσα ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀναλαβόν τὴν προστασίαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀπηνῶς κατὰδυναστευομένων ἀδελφῶν πρόθυμον καὶ ἐνθουν θὰ ὑποστῇ τὸ ἔθνος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου πάσαν θυσίαν καὶ θὰ ἀψηφῆσθαι οἶον δῆποτε κίνδυνον. — Ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία τρέφει τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἀποβῶσιν ἄκαρποι αἱ θυσίαι αὐτοῦ, οὐδὲ θὰ ὑποστῇ τὸ ἔθνος νέαν διάψευσιν τῶν ἐλπίδων του καταδικαζόμενον ἐκ πεπλανημένης γνώμης εἰς π λ ο ν ἄ δ ρ ἄ ν ε ι α ν, ἀλλὰ δι' ἀπαρεγκλίτου ἐμμονῆς εἰς τὰς ἀποφάσεις του καὶ λελογισμένης πολεμικῆς ἐνεργείας θὰ ματαιώσῃ τοὺς σκοποὺς ἐκείνων, οἵτινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα περιφρουρήσεως τῆς εἰρήνης ἐπιδιώκουσι τὴν ἐξασφάλισιν ἐν εὐθυτέρῳ καιρῷ πλεονεκτικῶν σχεδίων. — Διότι μόνη ἡ παθητικὴ ἀντίστασις εἰς κελεύσματα, ἀνκίρουντα μὲν τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς δὲ τὰ συμφέροντα τῶν καταδυναστευομένων ὀλιγορῶντα, δὲν ἀποτελεῖ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ τούναντίον ἡ τοιαύτη παθητικὴ ἀντίστασις εἶνε ἐπιζημιωτέρα τῆς ἀμέσου ὑποταγῆς, μέλουσα μοιραίως νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸ ἔθνος μετὰ τινα χρόνον κατὰπονον καὶ ἐξηντηλημένον νὰ ὑποκύβῃ εἰς αὐτὰ, ἀνίσχυρον νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του. Οὐδεὶς ὅμως πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ, ὅτι ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μεγέθους τῆς ἀναθεθειμένης αὐτοῖς ἐντολῆς οἱ

ἄρχοντες ἡμῶν συναισθάνονται βαθύτατα ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ἀτυχήματα ἐν πολεμικῇ ἐνεργείᾳ νέαν αἴγλην θὰ περιάψωσι καὶ νέας δυνάμεις θὰ προσδώσωσιν εἰς Ἔθνος ὑπὲρ τιμαλφεστάτων δικαίων πρωταγωνιστοῦν, ἐν ᾧ, ἂν ἀποκαρτερήσαντες ἀπόσχῃσι πάσης ἐνεργείας, θὰ ἐκθέσωσιν αὐτὸ εἰς κινδύνους ἀπροόπτους καὶ ἀνυπολογίστους συμφορὰς, ἅς οὐδεὶς, οὔτε δύναται, οὔτε πρέπει νὰ παρίδῃ »

×

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — ... Ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς διακοινώσεως αὐτῆς ἠνοιξεν εἰς τὴν διπλωματικὴν τὴν μόνην θύραν, διὰ τῆς ὁποίας εἰσερχόμεναι δύνανται νὰ ἐγκαταστήσωσιν τὴν εὐλογίαν εἰς τὴν μαρτυρικὴν νῆσον καὶ τὴν εἰρήνην ἀναμεταξύ των, ἐὰν πράγματι ὁ πρὸς τὴν ἡσυχίαν πόθος τὰς ἐμπνέη, θὰ πεισθῶσιν ὅτι ὅσῳ ταχύτερον ἀναθέσωσιν τὴν εἰρήνην τῆς νήσου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ὅσῳ ταχύτερα ἐρωτήσωσιν τὸν Κρητικὸν λαὸν νὰ εἴπῃ πῶς θέλει νὰ κυβερνηθῇ, τόσῳ ἀσφαλέστερα θὰ κλείσωσιν τὸ ρήγμα αὐτὸ τοῦ ὄλου Ἀνατολικοῦ ζητήματος, καὶ θὰ εἶνε εἰς θέσιν ἢ νὰ ἐξακολουθήσωσιν τὴν μεταρρυθμιστικὴν τοὺς ἐνέργειαν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἢ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι Σουλτάνος καὶ μεταρρυθμίσεις δὲν συμβιβάζονται, καὶ ν' ἀποπειραθοῦν τίποτε ἄλλα πράγματα, ἄλλας λύσεις, ριζικωτέρας, μᾶλλον ἀρμοζούσας εἰς τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν, εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ αἰῶνος, εἰς τοὺς τίτλους τῆς ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ 1854 ἀπέδειξεν, ὅτι, ἂν καὶ ἔχουσα τὰ πρωτοτόκια εἰς τὴν Ἀνατολήν, οὐδέποτε ἀπεπειράθη, μὲ κίνδυνον ν' ἀπαλειφθῇ ὡς Κράτος ἔχον μέλλον ἀπὸ τὸν χάρτην τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, νὰ διαταράξῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην. Καὶ τώρα ἀκόμη, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξευρεθῇ ἄλλη τις λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον ἕκαστον ἕνα καὶ ἕκαστον χειμῶνα νὰ ἀναταράσσεται ἀπὸ ἐπάνω ἕως κάτω, καὶ νὰ ἐκθέτῃ εἰς κίνδυνον χάριν τῆς ἀδελφῆς νήσου αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν της ὡς Κράτους, δὲν θὰ ἐπροξένει καὶ πάλιν οὐδεμίαν ἐνόχλησιν εἰς τὸ εἰρηνοποιῶν τῶν Δυνάμεων ἔργον. Ἄλλ' ἡ Κρήτη δὲν εἰρηνεύει ἀλλοιωτικά εἰμὴ διὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ παρὰ τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο εἶνε τόσον φυ-

σικόν, ὅσον φυσικόν εἶνε τὸ ὕδωρ θερμαινόμενον νὰ μεταβάλλεται εἰς ἀτμόν.....

×

Ἡ αὐτή.—... Χαρακτηρίζεται δὲ ἡ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ἐπελθοῦσα μεταβολὴ ὡς αἰφνιδία μεταβολὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας καὶ ἐν εἶδος εὐμενοῦς ἰκανοποιήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς τὰς εἰδήσεις ταύτας συνδυάζεται καὶ ἡ δῆλωσις τοῦ Κούρζων ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ περὶ τοῦ ὅτι ἡ διακοινώσις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν δὲν εἶχε τύπον τελεσιγράφου, ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις ἦτο πληροφορημένη, ὅτι αἱ Δυνάμεις τοιοῦτον τύπον θὰ ἔδιδον εἰς τὴν διακοινώσιν των, τάσσοσαι τὴν ἐξαήμερον προθεσίαν.....

×

Τὸ «Σκρίπ».—..... Ἀληθῶς ἡ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως καὶ τὴν διὰ τοῦ ταῦτοσήμου αὐτῆς διατράνωσιν τῆς ὁμοφωνίας τῶν Δυνάμεων, δὲν ἦτο καὶ τόσον εὐχάριστος. Τὸ αὐστηρὸν ὕφος τῆς διακοινώσεως τῶν ξένων Πρισβευτῶν καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς, ἦν αἱ πρῶται τῆς γραμμῆς ἐστῆλαζον εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Ἑλλάδος, προσκαλοῦσαι αὐτὴν ν' ἀπελπισθῆ ὅτι δύναται νὰ φέρῃ τώρα τὴν Κρήτην ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, δὲν ἦσαν βεβαίως τοιαῦται, ὥστε νὰ ἐπιτρέπουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπηυθύνοντο, νὰ ἐλπίζῃ ὅτι δύναται νὰ διαφύγῃ τὸν ἐξευτελισμὸν τῶν ἐξανγκαστικῶν μέτρων ἄλλως ἢ ὑποκύπτουσα εἰς τὰς σαφεῖς θελήσεις τῶν ἠνωμένων Δυνάμεων. Εὐτυχῶς οἱ θεοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐγκαταλείψουν ὀλοτελῶς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐὰν αἱ χεῖρες τῶν στρατιωτῶν τῆς ἐν Κρήτῃ ἐδεσμεύθησαν ὑπὸ τῶν ξένων, δὲν ἄφησαν νὰ δεσμευθῆ καὶ ὁ νοῦς καὶ τὸ θάρρος τῶν κυβερνῶντων αὐτῆν.—Οὔτε ὁ στρατὸς, οὔτε ὁ στόλος λοιπὸν δὲν ἀνικαλεῖται ἐκ τῆς νήσου. Ἡ Κυβέρνησις ὠμίλησε μὲ τὸ στόμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν θέλησίν του. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὴν Κρήτην. Τὸν καλεῖ ἐκεῖ ὄχι ἔργον φιλανθρωπίας, ὄχι ὁ φανατισμὸς τοῦ Μουσουλμανικοῦ ὄχλου, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ

τεθῆ πλέον ἔν ὀριστικόν τέρμα εἰς κατάστασιν, ἣτις δὲν ἐπιτρέ-
πει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς οὐτε στιγμῆς ἡσυχίαν, τὸν καλεῖ ἐκεῖ
ἡ ἀμετάτρεπτος ἀπόφασις τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως, ὅπως
ἀναλάβουν εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοὶ μόνοι τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς
καὶ τῆς εἰρήνης ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς νήσου στοιχείων, ἀδιακρίτως
φυλῆς καὶ ἀδιακρίτως θρησκευάτος. Καὶ παραπλεύρως τοῦ
Ἑλληνικοῦ στρατοῦ παραμένει εἰς τὰ Κρητικὰ ὕδατα κυματί-
ζουσα ἡ Ἑλληνικὴ σημαία. Ἀδιάφορον εἶναι κυματίζει ἐπὶ ἐνός
μόνον πολεμικοῦ σφάφου ἢ ἐπὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ στό-
λου, τὸν ὁποῖον ἄλλα κηθήκοντα ὠθοῦν πρὸς ἄλλα σημεῖα
ἐνεργείας.....

×

Ἡ «Ἐστία».—... Ὅτι ὁ λαὸς οὗτος ὁ ὁποῖος δι' ἐπιβλη-
τικῆς ἐπιταγῆς ἔδωκε πρὸς τοὺς ἡγέτας αὐτοῦ τὸ κέλευσμα
ἐ μ π ρ ὀ ς, ὁ λαὸς ὅστις τὴν ἐπιταγὴν ταύτην ἐπεκύρωσε πέμ-
ψας ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην τῆς πατρίδος πρόσκλησιν ἐξ μυριά-
δας Ἑλλήνων, κλείει τὴν φορὰν ταύτην ἐπιβλητικῶς τὴν θύραν
τῆς ὑποχώρησεως, τὴν θύραν τοῦ ὀνειδούς, εἰς πάντα, ὅστις, ὁ μὴ
γένοιτο, ἤθελε δικαιοθῆ νὰ στραφῆ πρὸς τὴν ὑποχώρησιν.— Ἀπὸ
τὰς μούρας ἡμέρας τοῦ 1886, τὰς ἀγκισίρας, ἐν ἐκκρῶθι μιν
πρακτικώτατον ἀγαθόν. Ὅτι τὸ Ἔθνος γρηγορεῖ ἄγρυπνον,
μεθ' ὑπερισθησίας λεπτοτάτης πρὸς τοιοῦτον τινὰ κίνδυνον.—
Ὅπως δὴποτε καὶ ἂν ἤθελον ἀποφασίσει τὴν ὑποχώρησιν, ἀπρα-
κάλυπτον ἢ κεκαλυμμένην, ὅσον δὴποτε ὀγκώδεις πλειοψηφαί
καὶ ἂν εἶνε πρόθυμοι νὰ περῶνται ἄδειαν ἢ ἄφισιν πρὸς τοιαύ-
την κατὰ τοῦ Ἔθνους πανουργίαν, ἐγγύσης ἀσάλευτος ὅτι οὐ-
δὲν τούτων εἶνε πλέον δυνατόν ἵσταται ὁ πάνοπλος Ἑλληνικὸς
λαὸς, ὁ πάντοτε διορατικώτερος, πολιτικώτερος, ἐθνικώτερος τῶν
ἡγετῶν του....

... Ἡ τολμη πρὸς ἔνοπλον ἐνέργειαν, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἤθε-
λεν ἐξασφαλίζει τὴν νίκην, ἐξασφαλίζει ὅμως τὴν τιμὴν καὶ τὸ
γόνητρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους: κέρδος ἀπέναντι τοῦ ὁποῖου
καὶ τῆς ἥττης τὰ δεινὰ εἶνε μηδαμινά.— Καὶ ἡττώμενοι ἔτι,
ἀλλὰ τολμῶντες, θέτομεν τὰ θεμέλια τοῦ μέλλοντος ἀσφαλῆ,

βαθεία, ἀσάλευτα, ὅπως τὰ ἔθεσε τὸ Πιερμόντε, μεθ' ὅλην τὴν πανολεθρίαν τῆς Νοβόρας. — Ἀλλὰ τὸ Ἔθνος γνωρίζει σήμερον τὰς δυνάμεις τοῦ ἔχθρου εἰς ἄνδρας, εἰς ἠθικὸν σθένος, εἰς χρήματα, εἰς ὀργάνωσιν. Γνωρίζει ὅτι οὐδέποτε εὔρεθη ὑπὸ αἰσιωτέρας συνθήκας πρὸς ἐπιτυχίαν ἀνδρικοῦ πολεμικοῦ ἐγχειρήματος, γνωρίζει ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ στρατοῦ θὰ ταχθῶσιν ἀμέσως μυριάδες μαχητῶν, ὑπόδουλοι καὶ ἐλεύθεροι· τὸ Ἔθνος γνωρίζει ὅτι, καὶ ἂν ἡ ξένη βία ἤθελε παραλύσει τὴν ναυτικὴν ἡμῶν δύναμιν, δυνάμεθα ἀπὸ τῆς ξηρᾶς νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης καὶ νὰ κυρώσωμεν τοὺς τίτλους τοῦ μέλλοντος ἡμῶν, ὄχι πλέον τίτλους ἐπὶ τὴν φιλανθρωπίαν τῶν ἰσχυρῶν, ὄχι τίτλους ἐπαίτειας, ἀλλὰ τίτλους Ἐθνους δυναμένου νὰ λάβῃ διὰ τῶν βραχίονων τὸ δίκαιον τὸ ὅποσον τῷ ἀρνοῦνται....

...Τὸ Ἔθνος γνωρίζει ὅτι ἄνευ τῆς Κρήτης, Ἑλληνικῆς, οὐδεὶς πλέον θὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ εἴπῃ ἄλλην μίαν φορὰν εἰς τὰ τέκνα του νὰ ἐπιστρέψουν ἐκ τῶν μεθουρίων, καὶ οὐδεμία πονηρία θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ τὸ καταδικάσῃ πλέον εἰς ἔνοπλον ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἑπείρῳ χρονίαν καταληψίαν νάρκης, διαιωίζομένων διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, ὥστε ἡ ὕλικὴ καὶ ἠθικὴ ἐξάντλησις αὐτοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑποχώρησιν.....

...Ἀλλὰ γνωρίζον πάντα ταῦτα τὸ Ἔθνος, γνωρίζον ὅτι ἂν πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν προσφορὰν του, ἀντὶ θυσίας αἵματος ἡρώων, ἢ θυσίας πνευμονιῶν καὶ τύπου χρονίου εἰρηνοπολέμου, γνωρίζον ὅτι ἂν ἤθελεν ἐκ νέου σερβιρισθῆ τῷ 1886, ὄλος ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ὑποδούλων καὶ ὁ θαυμασμός τῶν ξένων λαῶν θὰ μετατραπῆ εἰς περιφρόνησιν καὶ χλεύην, τὸ Ἔθνος γνωρίζον, ὅτι, ἂν τοιαύτη καὶ πάλιν τῷ ἐπιφυλάσσεται τύχη, οὐδέποτε πλέον θέλει δυνηθῆ νὰ ἀνορθωθῆ, μίαν ἔχει στερεὰν ἀπόφασιν, νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν νοσηρὰν φρόνησιν τῶν λιποψύχων νὰ ἀκονίζουσιν καὶ νὰ κραδαίνουσιν τὸ ξίφος, τείνοντες ὁμῶς τὸ οὖς εἰς συμβουλάς καὶ παραινέσεις πολεμίων πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ξένων, καὶ κανονίζοντες τὰς ἀποφάσεις των κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις των. — Διὰ τοῦτο πάντες πρέπει νὰ γνωρίζουσιν ὅτι προεχωρήσαμεν ἤδη, αὐτῶν ἡγουμένων, τόσον ἐμπρός, ὥστε τὸ σάλπισμα ὁπίσω οὐδεὶς θὰ τὸ ἀκούσῃ.

Ἡ αὐτή.—Πατριωτικαὶ ἐπιγραφαί. Ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ τῶν πεζοδρομίων πολλῶν οἰκιῶν καὶ ὁδῶν ἀναγινώσκονται ἐπιγραφαὶ χαραγμέναι δι' ἄνθρακος. Ἐπιγραφαὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φράσιν μεταδίδουσχι εἰς τοὺς περιέρχους, τοὺς σταματῶντας διὰ νὰ τὰς ἀναγνώσουν : Ζήτω ὁ πόλεμος !—Τὰ ἐπιγράμματα ταῦτα περιλαμβάνουσιν ὅλα τὰ μεγέθη καὶ ὅλα τὰ σχήματα τῶν γραμμῶν. Τινὰ ἐκ τούτων εἶνε τεραστίως μεγάλα, καταλαμβάνοντα ὅλον τὸ πλάτος τοῦ λιθοστρώτου καὶ τὸ ὕψος ἐνὸς ἀναστήματος ἐπὶ τοῦ τοίχου. Ἄλλα εἶνε μικρότερα καὶ ἡρεμώτερα. Ἄλλα εὐανάγνωστα καὶ καθαρὰ. Ἄλλα χαραγμένα μὲ τρέμουσαν χεῖρα καὶ μὲ ἄκρατον πατριωτικὴν ἐξάψιν. Αὐτὰ δειλὰ κάπως καὶ διστακτικὰ, ἐκεῖνα ἀπειλητικὰ καὶ ἄγρια. — Νομίζεις ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε καμμία μεγάλη ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία ρεκλαμαρίζεται ἀπὸ ἀμερικανίζοντα ἐπιχειρηματίαν κατὰ τρόπον πρωτοτυπώτατον. Ἄλλὰ τὸ φαινόμενον ἐπιδέχεται πραγματικὴν ἐξήγησιν μίαν : Ἡ μυριόσχημος καὶ πανταχοῦ παρούσα φράσις «Ζήτω ὁ πόλεμος !» εἶναι ἡ ἐνιαία καὶ ὑπερτάτη ἐκδήλωσις τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς.

×

Ἡ αὐτή.—Τὰ Ἑλληνικὰ ἑκατομμύρια. Ὁ Ραστιναῖκ τοῦ Βήματος τῆς Ρώμης ἐν τοῖς ὠραίοις αὐτοῦ τηλεγραφήμασιν ἐξ Ἀθηνῶν ἀναγράφει πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι Ἑλληνες τραπεζίται καὶ Κυρία τις ἀνώνυμος προσφέρουσιν ἑκατομμύρια εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα. Καὶ τὸ Βῆμα ἐν ὑποσημειώσει ἀναγράφει. «Οἱ Ἑλληνες οὗτοι τραπεζίται εἶνε ὁ Ἀβέρωφ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Συγγρὸς τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ πρῶτος κατέχει περιουσίαν ἄνω τῶν 100 ἑκατομμυρίων, εἶνε ὁ δαπανήσας ὑπὲρ σχολῶν καὶ ἄλλων κτιρίων μεγάλα ποσὰ ἐν Ἀθήναις καὶ προσηνεγῶν τρία ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Ὁ Συγγρὸς εἶνε γέρον (; !) τραπεζίτης, ἔχων 50 ἑκατομμύρια καὶ δαπανήσας μυριάδας ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ διαφόρων σκοπῶν. Τέλος ἡ ἀνώνυμος Κυρία εἶνε ἡ πλουσιωτάτη χήρα Ζαρίφη, εἰς ἣν ὁ σύζυγος ἀποθνήσκων κατέλιπε δύο ἑκατομμύρια Τουρκικὰς λίρας, ἧτοι 46 ἑκατομμύρια ἰταλικῶν λιρῶν.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος καὶ ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην βίαν κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν εἶνε ἡ μακρὰ παρατάσις τῆς ἐκκρεμότητος. Νὰ βομβαρδίσουν ἀκόμη τὰς Ἀθήνας θὰ ἐπιφέρωσι πάντοτε ὀλιγωτέραν καταστροφὴν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν, τὴν ὁποίαν ἀπειλεῖ ἓνας εἰρηνοπόλεμος, ὅστις ἤθελεν ἐξαντλήσει ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὸ Ἔθνος. — Ὑπάρχει δὲ φόβος ὅτι τὸ ζήτημα εἰσῆλθεν εἰς στάδιον, ὅπερ θὰ κατανάλωσιν πολλὸν χρόνον. Μέχρις οὗ αἱ Δυνάμεις συνεννοηθῶσι μεταξύ των, καὶ ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις λάβῃ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, καὶ ὅλοι οὗτοι ἔλθωσιν εἰς νέας συζητήσεις μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὑπάρχει χρόνος ἱκανὸς νὰ βαρυνθῶσιν οικονομικῶς τρεῖς Ἑλλάδας. — Δεχόμεθα λοιπὸν τὸ συμβιβαστικὸν ὕψος τῆς ἀντιδιακοινώσεως, ὡς πολὺ ἐπιτήδειον ἐὰν ὁ κ. Δηλιγιάννης ζητῇ δι' αὐτοῦ νὰ κερδήσῃ 15 ἡμερῶν καιρὸν. Ἄλλ' ἐὰν πρόκειται νὰ μᾶς ἐξαντλήσῃ ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1885 διὰ μακρῶν διαπραγματεύσεων, ἃς εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῇ κανεὶς σύμφωνος μαζὺ του. — Διαφαινεται ὅμως εἰς τὸν ὀρίζοντα ἄλλο τι ὑπερ ἀπομακρύνει τὸν φόβον τὸν ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ ζητήματος, τοῦτο δὲ εἶνε ὁ ἀκράτητος ἐνθουσιασμὸς τοῦ εἰς τὰ σύνορα στρατοῦ μας. Εἶνε βέβαιον, ὅτι, καὶ ἂν ἡ κυβέρνησις ἀδρανῆσῃ, ἡ σύγκρουσις μετ' ὀλίγον εἶνε ἄφευκτος. Φαντασθῆτε ὅτι ὅλος ἐκεῖνος ὁ πληθυσμὸς, ὅστις πέρυσι καὶ κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος δυσχερῶς συνεκρατεῖτο ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν, εὕρισκεται ἤδη ἔνοπλος ἐπὶ τῶν συνόρων. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν πεισθῆ, ὅτι ἡ ἐπίσημος ἐνέργεια θὰ βραδύνῃ, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων μέχρι τοῦ ἄλλου θέλει ἀρχίσει ἀκατάσχετον πῦρ, ὅπερ κανεὶς δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ τὸ σβύσῃ.

.... Σώματα ἐπαναστατῶν ἐσχηματίσθησαν ἔτοιμα νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιτρέπει ἀκόμη τὴν εἰσβολήν. Ἀρχηγεῖα σχηματίζονται, ἐπιτελεῖα συγκροτοῦνται, στρατὸς λέγουσι ὅτι εἶνε ἔτοιμος πρὸς ἐνέργειαν, καὶ ἐν τούτοις ὁ Λαπαθιώτης μένει εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον, ὁ Μπαϊρακτάρης εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὁ Δράκος εἰς τὸ Φρουραρχεῖον, ὁ Μάνος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὁ Μαυρομιχάλης, ὁ Δημόπουλος, οἱ Μποτζαράτοι καὶ πληθὸς ἄλλο ἐκ τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ δὲν εὕρι-

σκεται εἰς τὴν θέσιν του. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς λοιπόν ; — Ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν περὶ τῶν ἀληθῶν προθέσεων τῶν ἀρμοδίων, διότι, καθ' ἣν στιγμὴν δεῖξουν τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν, ὁ χαλινὸς θὰ φύγῃ ἐπὶ τὰς χεῖρας των. Ἀλλὰ πρέπει νὰ συμπληρωθῶσιν ἀμέσως αἱ ἐλλείψεις ἐκεῖναι, αἱ ὅποσαι εἰμποροῦν ν' ἀποβῶσιν δλέθρια εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν. Ἡ Ἑλλάς παρουσιάζει σήμερον θέαμα ἀπεράντου στρατοπέδου· τὰ ὄπλα πωλοῦνται εἰς τὰς ὁδοὺς, αἱ δὲ ξιφολόγχοι περιφέρονται μὲ τὰ κάρρα. Ὁ χεῖμαρρος τρέχει δραμητικὸς πρὸς τὰ σύνορα. Καλὸν λοιπὸν εἶνε νὰ προχωρήσουν ταχύτερον, ἐκεῖνοι ποῦ δὲν θέλουσιν νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τοιοῦταν ρεῦμα.

×

Ἡ αὐτή. — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλίας, ἡ κατάστασις τοῦ κατὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν Τουρκικοῦ στρατοῦ ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον περιγραφῆς. Πεῖνα πανταχοῦ, γυμνότης καὶ ἀπογοήτευσις. — Ἀπὸ Σόροβιτς μέχρι Σερβίων ἔθανον 18 ἵπποι ἐλάσσεως πυροβολικοῦ, ὥστε ἐδέησε νὰ μεταφέρωσι τὰ πυροβόλα εἰς Ἐλασσῶνα, ἀγγαρεύσαντες βόας καὶ 400 χωρικοὺς ἐκ Κοζάνης, πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν ! — Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τούτου ἀπὸ Βελεμιστίου μέχρι τῶν τριῶν Πλατάνων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 18—20 χιλιάδας ἀνδρῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι στρατοῦ, ὅστις κατέχει ἤδη τὰ στενὰ τοῦ Σαρανταπόρου, τῆς Πέτρας καὶ τὴν Μονὴν Σπαρμου, ἐνθα ἐστήθησαν στρατιωτικὰ τηλεγραφεῖα. — Ἐπὶ τῆς μονῆς Ὀλυμπιώτισσας ὀλίγον ἄνω τῆς Ἐλασσῶνος κατεσκευάσαν πυροβολεῖα πρὸς ἀμυναν τῆς πόλεως καὶ τῆς κώμης Τσακρίτσανης. Ἐν γένει δὲ προβάλλουσιν εἰς πυρετώδεις παρασκευὰς ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει εἰς αὐτοὺς ἡ ἀθλία κατάστασις των.

ΤΗΝ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — ...Τοὺς συνητισμένους Κανεβάρους δὲν δυνάμεθα σήμερον νὰ τιμωρήσωμεν· κατὰ τῶν Δυνάμεων δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιταχθῶμεν. ἔχομεν ἐν τούτοις ἀνάγκην νὰ θέσωμεν, ὡς τάχιστα, τέρμα εἰς τὴν ἐκ τῆς Κρήτης δημιουργηθεῖσαν

κατάστασιν· τὸ δὲ σκῆδιον τῆς δράσεως ἀνοίγεται ἡμῖν εἰς τὰ σύνορα. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὡς κριθῶσιν ὀριστικῶς τῆς Μεγαλονήσου αἱ τύχαι· ἡ σύρραξις τῶν δύο Κρατῶν κατέστη ἀναπόφευκτος· μοιραία δὲ εἶνε ἡ μεταξὺ αὐτῶν μονομαχία, εἰς ἣν θὰ ἴδωμεν, ἂν αἱ Δυνάμεις καὶ οἱ Κανεσῶροι τῶν θὰ παραστῶσιν ὡς μάγιστρος, ἢ, ὡς καὶ ἐν Κρήτῃ, θὰ γείνωσιν οἱ σύμμαχοι τῶν Τούρκων κατὰ τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποῦ το πνεῦμα, ἡ ἀρετὴ, ἡ ἀποστολὴ ἀποτελοῦσι τὴν ἀναίρεσιν τῶν βιοπαλαιστικῶν τῶν δογμάτων. — Ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐκβιάζων τὴν ἄμεσον λύσιν τοῦ ὅλου Ἀνατολικοῦ ζητήματος, οὐχὶ κατὰ τὰ σχέδια καὶ τὰς ὁρέξεις τῶν Δυνάμεων, θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν πρὸ τῶν Χανίων παιζομένην ἐλεεινὴν διεθνή κωμῆδιαν, καὶ θὰ ἴδωμεν, γηθόσονται ἡμεῖς, τοὺς ἀνδρείους ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς μυθροβολητῆς τῆς Φρούδιαις καὶ τῆς Ἱεραπέτρας στρέφοντας κατ' ἀλλήλων τὰ τηλεβόλα τῶν, καὶ πληρόντας διὰ τοῦ ἰδίου τῶν ὀλέθρου καὶ διὰ ποταμῶν αἱμάτων τὸ τιμώτατον αἷμα τῶν Χριστιανικῶν τῶν θυμάτων. — Ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Τουρκίας εἶνε πόλεμος κατὰ τοῦ τερατώδους συνασπισμοῦ τῶν ἐξ Δυνάμεων, ὅστις ὡς ἐφικλῆς ἀποτρόπαιος πιέζει τὰ στήθη τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ τοὺς ἐξαντλεῖ καὶ τοὺς παραλύει καὶ τοὺς ἐξευτελίζει καὶ τοὺς ἀτιμάζει. Τὰ Ἑλληνικὰ πυρεβόλα, βάλλοντα ἀπὸ τῶν συνόρων κατὰ τῶν Τουρκικῶν ὀρῶν, δὲν θὰ διασπᾶσιν ταύτας μόνον, θὰ διασπᾶσιν τὴν συνωμοσίαν τῶν ἐξ Κυβερνήσεων, ἥτις κατέστη ἀπειλὴ κατὰ τῆς υπάρξεως παντὸς Κράτους, μὴ μετέχοντος αὐτῆς, καὶ εἶνε ἡ ἄρνησις τῆς ἐλευθερίας ὅλων τῶν ἐθνῶν. Πᾶς ἀγὼν Ἑλληνικὸς ὑπῆρξε πάντοτε ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἀπάσης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ· ἐν τῷ προκειμένῳ δ' ἀγῶνι κατὰ τοῦ ἀνελευθέρου καὶ ἀντεθνικοῦ συνασπισμοῦ τῶν ἐξ Κυβερνήσεων τὴν μεγίστην κέκληται νὰ παράσχῃ ὑπηρεσίαν ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν πολιτισμὸν.....

...Τὴν ποθητὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀγῶνος δὲ ὄνειρεύθη ποτὲ Ἕλληνας, θὰ ἴδωμεν ταχέως καὶ ἀσφαλῶς, ἂν πέ-
ραν τῶν συνόρων τάχιστα ἀναρρίψωμεν τὸν περὶ τῶν ὅλων κύβον

Ἡ α' Ἀκρόπολις. — Συνέντευξις μετὸν Πρέσβυν τῆς Ἀμερικῆς — . . . Ποίαν ὁδὸν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρὸς αἰσίαν λύσιν τοῦ ζητήματος ; — «Νὰ σοῦ πῶ, λέγει ὁ κ. Ἀλεξάνδερ, λαμβάνων τόνον αὐστηρόν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα δύο ὁδοὶ ὑπάρχουσιν, ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρον, καὶ αἱ διαικλώδεις ἀτραποὶ τῆς διπλωματίας. Μὴ λησμονῆτε, ὑπέλαβε μετὰ δευτερολεπτά τινα σιγῆς, ὅτι ἡ διπλωματία εἶνε πάντοτε ἀνείλικρινής, ὅτι εἰς τὰς σκολιάς διόδους τῆς ἀπωλέσθησαν παλαίμαχοι, καὶ ἠττήθησαν ἔθνη κραταιά. Ἐὰν κηρύξετε τὸν πόλεμον, θὰ νικήσετε ! — Θὰ νικήσετε, ἐπανελάβεν, εἰσθε ἔθνος γενναῖον καὶ ὑπερήφανον ! . . .»

×

Ἡ αὐτή. — «... Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐν Ἀνατολῇ πολέμου, γράφει ὁ πρῶην ἀρχικαγκελάριος εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανόν του τὰς ἀ' Ἀμβουρgeois εἰδήσεις», μόνον μεταξὺ τῶν δύο τούτων κρατῶν τὴν σήμερον πρὸ πάντων εἶνε εὐχερέστατος, ἡ δὲ λύσις ἡ ὁποία διὰ τοῦ πολέμου τούτου θὰ ἐπέλθῃ εἶνε καὶ καλλίστη καὶ προτιμωτέρα πάσης ἄλλης....»

×

Ἡ αὐτή. — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα α' Ἀκροπόλεως). — ΚΕΡΚΥΡΑ, 27 Φεβρουαρίου. — Οἱ ἐν Μασσαλίᾳ Ἕλληνες τραπεζίται καὶ ἔμποροι ἐσύστησαν Κομιτάτον εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν. Τὰ μέχρι τοῦδε κατατεθέντα ποσὰ μόνον ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ἔφθασαν εἰς 10 ἑκατομμύρια φράγκα.

×

Ἡ αὐτή. — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα α' Ἀκροπόλεως). — ΚΕΡΚΥΡΑ, 27 Φεβρουαρίου. — Ὅλος ὁ ἐπίσημος Εὐρωπαϊκὸς τύπος μετὰ δέους ἀναγράφει τὰς ἐν Μακεδονίᾳ πυρεττώδεις ἐνεργείας τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας. Φοβεῖται ἔκρηξιν ἐπαναστάσεως. — Πολλοὶ ἐφημερίδες γράφουν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία προπα-

ρεσκεύασε τὰ πράγματα ἀπὸ τὸν χειμῶνα ἔχουσα πολλοὺς μυστικοὺς ἐν Μακεδονίᾳ πράκτορας.

×

Τὸ «Ἄστυ».—Εἰς τὸν οἶκον διακεκριμένου δικηγόρου καὶ ἐθνικωτάτου συμπολίτου μας συνήλθον χθὲς πολλοὶ δικηγόροι, οἵτινες συνεσκέφθησαν, ὅπως συσταθῆ ἓν σῶμα ἐθελοντῶν, τὸ ὅποσον θ' ἀπαρτίσουν οἱ δικηγόροι τῶν Ἀθηναίων, ὅσοι δὲν ἐκλήθησαν ὡς ἔφεδροι, δικαστικοὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, τὸ ὅποσον θὰ περιλάβῃ τὸ ἄνθος τῶν ἐπιστημόνων τῆς πρωτεύουσας, θὰ κληθῶν νὰ προσέλθουν καὶ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιστήμονες, ὅπως λάβῃ σοφικώτερον χαρακτῆρα ἢ λαμπρὰ αὐτῇ ἰδέᾳ τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων. Αἱ βάσεις ἐτέθησαν ἀπὸ τῆς χθὲς, ἐλήφθη δὲ ἡ ἀπόφασις, ὅπως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν συνταχθῆ τὸ σῶμα καὶ τεθῆ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἀνδρῶν—στρατιωτικῶν—ἐκ τῶν γνωριζόντων καλῶς τὰ μέρη τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας. Τὸ σῶμα τοῦτο τῶν «Ἐπιλέκτων» θὰ συνταχθῆ στρατιωτικῶς, εἰς πρώτην δ' εὐκαιρίαν θὰ εἰσβάλῃ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος τὸ ἐπιβάλλει.....

×

Ἡ αὐτή.—ΛΑΡΙΣΣΑ, 27 Φεβρουαρίου, ὥρ. 10 π. μ. — Ἡ κατάστασις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ τῶν μεθοριῶν εἶνε ἀθλιεστάτη. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀναγκάζονται βίᾳ νὰ συγκρατῶσι στίφη θέλοντα νὰ λιποτακτῆσωσιν. — Ἀγωγεῖς, ἐκτελοῦντες ἐμπορικὴν συγκοινωνίαν Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας, ἐμποδίζονται ὑπὸ τῶν Τούρκων ν' ἀναχωρήσωσι, φόβῳ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀθλιότητός των. Οἱ Τούρκοι πυρετωδῶς ἐργάζονται εἰς κατασκευὴν προχωμάτων εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν συνόρων. — Πρὸ τῶν ὄχθων τοῦ Ἀλιάκμονος, δέκα ὥρας μακρὰν τῶν Τουρκικῶν σταθμῶν, ἐγείρονται μετὰ σπουδῆς προχώματα. Ὁ Ὄθωμανικὸς στρατὸς φοβεῖται ἐπίθεσιν τῶν ἡμετέρων καὶ ὀχυροῦται εἰς τὸν Ἀλιάκμονα, ὅπως δυνηθῆ νὰ καταφύγῃ ἐκεῖ ἐν περιπτώσει εἰσβολῆς τοῦ στρατοῦ μας. Μετὰ τὴν πρώτην εἰσβολὴν ὁ στρατὸς μας θὰ προχωρήσῃ σχεδὸν ἀνεμπόδιστως μέχρι τοῦ Ἀλιάκμονος. — ΛΑΡΙΣΣΑ, 8 Φεβρουαρίου, 2 μ. μ. — Καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν μεταξὺ Σερβίας

καὶ Ἑλασσῶνος μέχρι σήμερον οἱ Τούρκοι παρέταξαν 36 κανόνια ἄνευ ἵππων. Ἀσθενεῖαι, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐνδυμάτων ἐπαρκῶν, ἀπεδεκάτισαν τοὺς πυροβολητάς, ἤδη δὲ πολλὰ πυροβόλα μένουσιν ἄνευ στρατιωτῶν. Ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀποθηνησκόντων καὶ τῶν ἀσθενῶν δυσχερής.

×

Τὸ «Σκρίπ». — ... Ἡ ἔνωσις ἄρα καὶ μόνη ἢ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἢ μόνη λύσις τοῦ ζητήματος, λύσις ἦν ἐπεδίωκον πάντοτε καὶ ἐπιδιώκουσι πάντες οἱ Χριστιανοὶ τῆς Κρήτης, ὑπὲρ αὐτῆς καὶ μόνης ἀγωνιζόμενοι, λύσις, ἦν θὰ προτιμήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ Ὀθωμανοὶ Κρήτες, ἂν ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῶν ὄχι ἀφιλοκεροῦν ἐπιροῶν τοῦ Βιλλιώτη, ὅστις ἀπεδείχθη μὴ σεβόμενος οὐδὲ τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας, τηλεγραφῶν αὐτῷ, ὅτι ὑπάρχουσι δῆθεν καὶ Κρήτες στέργοντες εἰς τὴν αὐτονομίαν. Τὴν ἔνωσιν δὲ τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος διακαῶς ἐπιθυμεῖ καὶ ἐπιδιώκει ἢ Ἑλλάς, οὐδὲ κατὰ κεραίαν δὲ ἀπὸ ταύτης δύναται νὰ ὀπισθοχωρήσῃ.

... Αὕτη εἶνε ἡ γνώμη ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αὕτη εἶνε ἡ γνώμη τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ ἐν τῇ γνώμῃ ταύτῃ δὲν δύναται νὰ μὴ ἐμμεῖνῃ ἢ Ἑλλάς, οἰανδήποτε καὶ ἂν διδουσιν οἱ ξένοι ἔνοιαν εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· δὲν πρέπει δὲ νὰ πλανῶνται φρονοῦντες, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ Ἑλλην, ὅστις θὰ παρεκκλίνῃ ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ταύτης πορείας.

×

Ἡ αὐτή. — Ὁ συγκεντρωθητόμενος εἰς τὰ σύνορα Τουρκικῆς στρατὸς δὲν θὰ φθάσῃ τὰς 60 χιλιάδας, καὶ οὗτος ρακένδυνος, ἀνυπόδητος καὶ πεινασμένος. Γνωρίζω ὅτι ἐδόθη εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ προμήθειαν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου ὀκάδων ἀλεύρου, παρκοτότε πρὸς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα, δι' ἑκάστον μῆνα. Ἐὰν ὑπολογίσωμεν οὐχὶ πρὸς μίαν ὀκτὼν δι' ἑκάστον ἄνδρα τὴν ἡμέραν ἄρτου, ἀλλὰ πρὸς 300 δράμις, πάλιν ἔπρεπε νὰ ἐπρομηθεύετο ἡ Τουρκικὴ ἀρχὴ τὸν μῆνα 1,800,000 ὀκάδας ἀλεύρου δι' 60 χιλιάδας ἀνδρῶν. Ὁ ἐκτὸς τῶν συνόρων στρατὸς

ἐν Μακεδονίᾳ, κατὰ τὰς Τουρκικὰς πηγὰς, ἀνέρχεται εἰς 35,000 ἀνδρῶν, προωρισμένων νὰ φυλάξωσι καὶ τὰ σύνορα τῆς τε Σερβίας καὶ Βουλγαρίας. Καθ' ἑκάστην ἀποστέλλονται πολεμοφόδια πλεῖστα καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν, διὰ τὸν φόβον . . . τῶν Βουλγάρων, οἱ δὲ σιδηροδρόμοι, εἰς ξένας ἐταιρείας ἀνήκοντες, δὲν ἐννοοῦν οὔτε ἓνα στρατιώτην, οὔτε ἓν κιβώτιον νὰ μετακομίσωσιν, ἐὰν δὲν πληρωθῶσιν. Ἴδου τὰ χάλιχ τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως.

×

Ἡ «Ἐστία».—... Καὶ ὅσον ἡμεῖς ἐντείνομεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἐπὶ τὸ πολεμικώτερον διὰ νὰ συγκινήσωμεν καὶ καταστήσωμεν προσιωτέραν εἰς ὑποχωρήσεις τὴν Εὐρώπην, τόσον ἀπ' ἐτέρου καὶ αὐτὴ ἐντείνει τὰς ἰδικὰς τῆς δυνάμεις πρὸς σύσφιξιν καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὁμοφωνίας.—Καὶ ἐν τῇ ἀμίλλῃ ταύτῃ δὲν εἶνε δίσκολον νὰ προϋπολογισθῇ τίνος ὄγκος θὰ βαρύνῃ πλειότερον, ἐν ἣ περιπτώσει ἡ Ἑλλάς δὲν ἀποφασίσῃ ὅ,τι πάχιον, ἐγκάταλείπουσα τὸ στάδιον τῆς ἐνόπλου ἀκινήσιας, τῆς βαθμηδὸν καθισταμένης μᾶλλον ἀγωνιώδους καὶ ἐξαντλητικῆς, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ μόνῳ ἔγκειται ἡ νίκη καὶ ἡ σωτηρία.

×

Ἡ αὐτή.—.. Καθ' ἑκάστην, ὅταν αἱ λεγεῶνες τῶν ἐφεδρῶν διέρχωνται τὰ Ἀνάτορα συγκλονίζουσαι τὸ στερέωμα μὲ τὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ζητωκραυγὰς των, αἱ ζητωκραυγαὶ αὗται ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Βασιλέα τὸν πολέμαρχον, πρὸς τὸν Βασιλέα τοῦ Γένους ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγῶνι.—Ἐκάστη πρὸ τῶν Ἀνακτόρων παρέλασις ἐφεδρῶν, ἐκάστη πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπευφημία εἶνε νέα ἐπισφράγισις τοῦ ἀμετακλήτου τῶν βασιλικῶν ἐπαγγελιῶν, νέα πανηγυρικὴ δῆλωσις ὅτι τὸ ἔθνος ἔδραμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ του.—Ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τοῦ ἔθνους· ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγείλατο εἰς τὸ Γένος νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς Του· ὁ Βασιλεὺς διεκήρυξεν εἰς τὸ ἔθνος, ὅτι, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ὑποχωρήσῃ ἄνευ τῆς ἐθνικῆς τῆς Κρήτης ἀποκταστάσεως.—Καὶ ὁ λαὸς προσηνέχθη εἰς ὑπερτάτας θυσίας, καὶ ὁ λαὸς ἔδραμε πρὸς τὴν πρόκλησιν μετὰ ἐνθουσιασμοῦ προκαλοῦντος τὸ θάμβος καὶ τὴν κατάπληξιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν

ύμων. — Τὸ συμβόλαιον μεταξύ Βασιλέως καὶ Ἐθνους, τοῦ ὑπέρ-
τῶν ὄλων ἀγῶνος, καθ' ἐκάστην οὕτως ἐπισφραγίζεται· καθ' ἐκά-
στην νέος προστίθεται ἀρρήκτου κύρους ἀρραβών. — Ὡ! Ἐὰν τὸ
κῦμα τοῦτο τοῦ πανόπλου ἔθνους ἤθελε συναντήσῃ πρόχωμα ἐπι-
προσθοῦν τὴν ἀτολμίαν, ὧ, ἐὰν τὸ κῦμα ἐδοκίμαζε κάνεις νὰ τὸ
ἀνακόψῃ μὲ τὸ πρόσταγμα **ὀπίσω**, ὧ ἐὰν εἶνε πεπρωμένον ὄλον
τοῦτο τὸ ὀγκούμενον ρεῦμα αὐταπαρνήσεως, ἐνθουσιασμοῦ, ἐθελο-
θυσίας, νὰ μεταστραφῇ καὶ νὰ παλινδρομήσῃ... **Ἀλλοίμονον**
εἰς αὐτόν!

×

Ἡ αὐτή. — Ποία ἀντιπολίτευσις; Ἐγὼ τοῦλάχιστον
δὲν γνωρίζω καμμίαν τοιαύτην. Βουλὴ, Βασιλεὺς, Κυβέρνησις,
λαὸς εἶνε ἐν ὄν ἀδιάσπαστον, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ
νὰ πολιτεύεται ἀνδρικῶς. Τότε δὲ μόνον θὰ γεννηθῇ Ἀντιπολί-
τευσις, ἡ ὁποία μετὰ τοῦ λαοῦ θὰ κηρύξῃ τὸν πό-
λεμον, ὅταν ἡ Κυβέρνησις δείξῃ σημεῖα ὑποχω-
ρήσεως.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Εἰς τὸν ὀρίζοντα ἤρχισαν νὰ φαίνωνται
μελανὰ τινα σημεῖα, τὰ ὁποῖα πολλοὺς θέτουν εἰς ἀνησυχίαν
περισσότερον ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπειλὰς τῶν Δυνάμεων. Εἶνε δὲ τὰ
σημεῖα ταῦτα ἀνακοινώσεις τινὲς ἡμιεπίσημοι περὶ σχεδίων αὐτο-
νομίας τῆς Κρήτης, τὰ ὁποῖα ἢ Ἐλλὰς δὴθεν δέχεται,
καὶ ὁ τρόπος ἐν γένει τῆς ἐνεργείας, ὅστις ἀρχίζει νὰ καθίσταται
ὑποπτος διὰ τὰ κενὰ καὶ τὰ σκοτεινὰ καὶ τὰ χάσματα τὰ ὁποῖα
ἀφίνει. — Ὅταν προχθὲς εἶδομεν χωρικούς τινας ἐκ Μενιδίου ἀγο-
ράσαντας ἀνὰ ἐν ὄπλον Γερᾶ καὶ εἰς τὸ χωρίον τῶν ἀπερχομέ-
νων, καὶ ὅταν ἐμάθομεν, ὅτι οἱ φιλότιμοι ἄνδρες τῆς ἀγορᾶς
καταγίνονται εἰς τὴν σκοποβολὴν καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀκόμη οἱ στρα-
γαλάδες τοὺς μιμοῦνται, ἐπέστημεν ὅτι δὲν δύναται τὴν φορὰν
αὐτὴν νὰ βαραθρῶθῃ εἰς ἀνάνδρους ἢ ἀδεξίους χεῖρας ἢ ἐθνικὴ
ὑπόθεσις. Διότι, ἐὰν οἱ ἀρμόδιοι δὲν εἶνε εἰλικρινεῖς,
ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ τοὺς ἀναγκάσῃ διὰ τῆς βίας
νὰ γίνωσι τοιοῦτοι.

..... Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑποπτον ἄρα γε σημεῖον καὶ τὸ ὅτι ὁ

Διάδοχος δὲν ἀποστέλλεται εἰς τὰ σύνορα ; Μέχρι τῆς προχθῆς ἐπερίμεναν νὰ κηρύξουν αἱ Δυνάμεις τὸν ἀποκλεισμόν. Τώρα λέγουν, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ σύνορα καὶ ἔπειτα ν' ἀναγκασθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ ἄπρακτος. Μὰ διατί παρακαλοῦμεν ; Ἐὰν σκοπεύετε πράγματι νὰ πολεμήτητε, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐπιστρέψῃ ἄπρακτος. Ἐὰν δὲ αἱ Δυνάμεις ὑποχωρήσουν καὶ ἐνωθῇ ἡ Κρήτη μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἄνευ πολέμου ἐπιστροφή του εἶναι ἐπίσης θρίαμβος, ὡς μία νίκη...

... Ἄλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σὰς εἶπε καθαρά. Δὲν ὑποχωροῦμεν οὔτε βῆμα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιθυμία ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, δούλου καὶ ἐλευθέρου. Ἐννοεῖτε νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ; Ἡμεῖς δὲν προδικάζομεν τὴν διαγωγὴν σας. Βλέπομεν ὅμως ὅτι ἡ ἀπειλὴ τῶν Δυνάμεων ἀρχίζει νὰ σὰς τρομάξῃ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Βεβαιωθῆτε ὅμως, ὅτι πολὺ ἄσχημα ἐκάματε νὰ περιφρονήσετε τοιαύτην ἐκδήλωσιν. Διότι, ἐὰν φανῆτε ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἡ ἐκδίκησις θὰ εἶναι ἡ μόνη ἕδονή, ἣτις ἀπομένει ἀπὸ τὴν διάψευσιν τῶν πῶτων καὶ τὴν βραδύθρυσιν τῶν προσδοκιῶν.

ΤΗΝ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». —... Στρατιώτης Ἑλλην ζωντανὸς κανεὶς δὲν θὰ ἐξέλθῃ ἐκ Κρήτης, ἀπὸ τοῦ Βάσου μέχρι τοῦ τελευταίου τὴν κατάταξιν ὀπλίτου. ἔχομεν δὲ πεποιθήσιν ἐπὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κρητῶν, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ὑποκύβουν εἰς τοὺς ἐπιδρομεῖς, τοὺς ἀξιοῦντας νὰ τοῖς ἐπιβάλωσιν αἰσχροτέρον τοῦ Τουρκικοῦ ζυγόν, περιβεβλημένον τὴν λέξιν **Αὐτονομία**.....

... Τὸ ἐν Κρήτῃ περιπλεκόμενον ζήτημα μόνον εἰς τὰ σύνορα θὰ λυθῇ· καὶ πρέπει νὰ σπεύσωμεν πρὸς τὴν λύσιν ταύτην, προλαμβάνοντες τὰ γεγονότα, προλαμβάνοντες τοὺς ἐχθρούς. Ἐπὶ τῶν Ἡπειρωτικῶν συνόρων, διὰ τῶν ἰταμῶν των προκλήσεων, ἐπανειλημμένως ἤδη οἱ Τούρκοι παρέσχον ἡμῖν ἀφορμὰς πολέμου, τὰς ὁποίας ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ...

... Εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα τὸ ἔθνος σπεύδει, κατεχόμενον ὑπὸ ἐνθῶν αἰσθημάτων καὶ ἀκρατῆτος πολεμικοῦ μένους· τὰ βα-

λάντια τῶν Ἑλλήνων πανταχόθεν ἀνοίγονται μετὰ γενναιότητος καὶ θελοθυσίας, οἱ βραχίονές των προσφέρονται μετ' ἀγαλλιάσεως· ἀποφασισμένος νὰ ὑποστῇ πάντα τὰ μαρτύρια, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πορεύεται πρὸς τὸν ἀγῶνα ὡς πρὸς πανήγυριν.—Ἐκεῖνο τοῦ ὅποιου ἐπὶ αἰῶνας ἐστερεῖτο ὁ Ἑλληνισμὸς, τὴν ἐν τῇ δράσει ἐνότητα, τὴν πολλαπλασιαζούσαν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, τὸ κατέχει σήμερον, διὰ πρώτην φοράν, ὄντως ἐδραῖον καὶ Πανελλήνιον, ἐν τῇ Βασιλικῇ του Δυναστείας. Πρώτην ἀληθῶς φοράν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ εἰς καὶ μόνος παρίσταται ἐν μέσῳ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἡγεμῶν, ὁ Γεώργιος Α΄. συγκεντρῶν ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσιν, τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Ἔθνους ὀλοκλήρου, εἰς Αὐτὸν ὑπέικοντος, Αὐτὸν ἀκολουθοῦντος, μὲ ὅλα του τὰ σώματα καὶ ὅλας τὰς ψυχὰς του, ἐτοίμου εἰς ἐν πρόσταγμα Αὐτοῦ νὰ κινηθῇ ὡς εἰς μόνος ἄνθρωπος καὶ νὰ θυσιασθῇ ἢ νὰ μεγαλοουργήσῃ.....

×

Ἡ αὐτή.—Κατὰ τινὰς εἰδήσεις μὴ ἐπιβεβαιουμέναις ὑπὸ ἐπισήμου πηγῆς ἀνετινάχθη ὑπὸ ἀνταρτῶν, ἢ γέφυρα τοῦ Ἀξιοῦ καθ' ἣν ὄραν διήρχετο Τουρκικὸς στρατὸς ἐκ 3,000 ἀνδρῶν. Ἄγνωστοι εἶνε αἱ ἐπιπεθεῖσαι ζημίαι.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις».—Σημαντικοὶ λόγοι.—Εἰς τὸ σκότος τὸ διπλωματικὸν καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἀπορίαν πρὸ τοῦ ἀγνώστου τῆς αὔριον, ἃς ἀκουσθοῦν καὶ οἱ λόγοι οὗτοι ἀνδρὸς μὴ ἐργαζομένου μόνον λόγῳ διὰ τὸ Ἔθνος, μηδὲ λόγῳ μόνον ἐπιδρῶντος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς τύχης του. Οἱ λόγοι οὗτοι, ὅπως εὐμενῶς μᾶς ἀνεκοινώθησαν εἶνε οἱ ἐξῆς: —Μόνον ἐν ἣ περιπτώσει ἐπέλθῃ ἐθνικὴ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἢ Ἑλλάς, σεβομένη τὴν γενικὴν εἰρήνην θὰ ἐφησυχάσῃ, ἀρκουμένη ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Κρήτης τῆς καὶ προπαρασκευαζομένη πρὸ ἀπροόπτων συμβεβηκότων ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἐν ἣ ὅμως περιπτώσει ἢ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία εἴτε συλλήβδην, εἴτε διηρημένῃ ἀποφασίσῃ νὰ καθυποτάξῃ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καὶ νὰ κκταρρίψῃ τὸ γόητρον ἔθνους.... Ἔθνος φιλότιμον, βλέπον τὰ ἀπκράγραπτα αὐτοῦ δίκαια περιφρονού

μενα και τὸ μέλλον αὐτοῦ ἀποτόμως καταστρεφόμενον, ἀκράτητον θὰ ριφθῆ πρὸς τοὺς κινδύνους, ἔχον ὀπισθεν μὲν αὐτοῦ ὀλοκλήρον τὴν εὐρωπαϊκὴν γνώμην, εἰς τὸ πλευρὸν δὲ μεγάλην μοῖραν αὐτοῦ συναγωνιζομένην. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος θ' ἀνανεώσῃ τὰ ἀνδραγαθήματα τῆς ἱστορίας του, θὰ κατασταθῆ δὲ κύριος τοῦ Αἰγαίου, ἐπιβάλλων κατὰ τὰ ἐν πολέμῳ νόμιμα, τὴν θέλησίν του ἐφ' ὅλων τῶν παραλίων καὶ τῶν νήσων. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐν Μακεδονίᾳ θὰ εὐρεθῆ πρὸ ὁμαφύλων ἐνόπλων ὑποδεχομένων αὐτὸν, καὶ ὁ Τουρκικὸς στρατὸς, διὰ τολμηρᾶς ἄλλ' ἐπιτυχῶς στρατιωτικῆς πράξεως, θὰ εὐρεθῆ μὴ ἔχων ὁδὸν ὑποχωρήσεως.

×

Τὸ «Ἄστυ». — Περιεργότατον εἶνε τηλεγράφημά τι τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Σημαίας», ὁ ὁποῖος βεβαίως, ὅτι τὸ περὶ καταλήψεως τῆς Κρήτης σχέδιόν Του ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀνεκοίνωσε κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος πρὸς τοὺς μονάρχας καὶ τοὺς πολιτικούς ἀνδρας ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης· καίτοι δὲ εἶνε βέβαιον, ὅτι ὄχι μόνον δὲν τὸν ἐνεθάρρυναν ἐκεῖνοι, ἀλλὰ τοῦναντίον καὶ τὸν συνεβούλευσαν εἰλικρινῶς ν' ἀπόσχη παντὸς τοιοῦτου ἐγχειρήματος, διότι ὁ διαμελισμὸς τῆς Τουρκίας πρὸς τὸ πικρὸν εἶνε ἀδύνατος, ὁ Βασιλεὺς ἐνέμεινε εἰς τὴν ἰδέαν Του. — Μετὰ τὴν ἐξ Εὐρώπης ἐπιστροφὴν του, σχεδὸν ἀμέσως διέταξε τὴν ἰδρυσιν τοῦ διαρκοῦς στρατοπέδου, τοῦ ὁποῦ βεβαίως ἢ σιμασία οὐδένα λανθάνει· ἔστειλε πλὴν τούτου καὶ ἄλλα χρήματα εἰς Κρήτην, ἐδουγχώρῃσε δὲ καὶ τοὺς ἀξιωματικούς τοὺς ἀναχωρήσαντας περίπου κρυφίως διὰ νὰ πολεμήσουν ἐν τῇ νήσῳ. — Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῆ καλῶς ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶνε ὁ μόνος ὑπεύθυνος τῶν συμβάντων, προσέβη δὲ στηριζόμενος εἰς τὴν κατὰ τῆς Τουρκίας ἀπέχθειαν τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ δώσῃ καμμίαν πίστιν εἰς τὰς περὶ ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας συμβουλὰς τῆς Εὐρώπης. Πεποίθησιν εἶχε μόνον εἰς τὰς ἐκ Σοφίας καὶ Σκοπίων ἰδικὰς Του πληροφορίας. — Καὶ τώρα ἀκόμη εἶνε καθ' ὀλοκλήριον πεπεισμένος ὅτι οὐδένα σοβαρὸν κίνδυνον διατρέχει μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὰς Δυνάμεις. Πιστεύει ὅτι θὰ δυνηθῆ νὰ καταστρέψῃ τοὺς Τουρκικοὺς λιμένας, ὡς τὸν τῆς Θεσ-

σαλονίκης, πρὶν ἢ ἡ πρώτη ἐν Θεσσαλίᾳ συμπλοκὴ ἀνοιξήν εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν τὸν δρόμον... τῶν Ἀθηνῶν !! Καὶ ἂν ἀκόμη ἢ πρωτεύουσά Του καταληφθῆ εἶνε βέβαιος ὅτι εἰς τοὺς Τούρκους δὲν θὰ ἐπιτραπῆ νὰ κρατήσουν οὐδὲ ἓνα κἄν δάκτυλον Ἑλληνικῆς γῆς. Ἐχει μεγίστην πεποίθησιν εἰς τὴν Μακεδονικὴν ἐπαναστασιν καὶ εἰς συμμαχίαν μετὰ τοῦ Φερδινάνδου. — Καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς τὰς Ἀθήνας, πλὴν ἑνὸς καὶ μόνου, τοῦ κ. Δηλιγιάννη, τοῦ ἀμφιβάλλοντος εἰς τὰς τοιαύτας προσδοκίας, ὅστις νὰ τὸν ἐξαγάγῃ τῆς αὐταπάτης του.

×

Τὸ «Σκορίπ». —... Ἡ Ἑλλάς, ὄχι ἡ Ἑλλάς μόνον, ἀλλὰ σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς θέλει νὰ πολεμήσῃ πρὸς τοὺς Τούρκους, θέλει νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀδελφούς του ἀπὸ τῆς αἰμοδόρου τυραννίας τοῦ Σουλτάνου καὶ θέλει νὰ πολεμήσῃ ἐν μονομαχίᾳ, πλανῶνται δ' ὅσοι νομίζουσιν, ὅτι δύναται ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ στηρίζεται εἰς ἄλλας δυνάμεις ἢ τὰς ἰδίας....

×

Ἡ αὐτή. — (Μὰς βεβαιούσιν, ὅτι) : — Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, προβλέπουσα τοῦτο, ἤρχισε διὰ ψευδῶν διαδόσεων νὰ βαυκαλίζῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, λέγουσα πρὸς αὐτὸν, ὅτι πρόκειται περὶ ἡγεμονίας τῆς Κρήτης καὶ περὶ ἡγεμόνος τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου, ὅστις μετὰ τινὰς μῆνας θὰ κηρύξῃ τὴν ἔνωσιν. — Τὰ τοιαῦτα χαρακτηρίζονται εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους ὡς μικροαγυρτίαι πρὸς διάσωσιν τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν ἐκ τῆς ἀπειλουμένης λαϊκῆς καταγίδος (!!)

×

Ἡ «Ἐστία». — Δὲν εἶνε ὑπαγόρευσις στομφώδους ρητορικῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀκριβὴς ἀντίληψις τῆς πραγματικότητος τὸ νὰ λέγωμεν, ὅτι τὴν Ἑλλάδα ραγδαίως ἐνεργοῦσαν διὰ τῶν ὅπλων θὰ χειροκρατήσῃ ἡ ἀνθρωπότης νικητρίαν, ὅποια δῆποτε καὶ ἂν εἶνε τοῦ ἀγῶνος ἢ ἔχθρασις· ἐνῶ κινδυνεύομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ ἴδωμεν ἐπικινδύνως μειουμένην καὶ τὴν γοητείαν ἣν

ἀσκοῦμεν ἐπὶ τῆς παγκοσμίου ψυχῆς, ἂν ἴσως ἐξακολουθήσῃ παραιομένη τίς οἶδε μέχρι πόσου ἢ ἔνοπλος ἀκίνησία τῆς Ἑλλάδος παρά τὰ σύνορα.— Ἡ Κυβέρνησις σ κ έ π τ ε τ α ι. Ἐν τῇ λέξει ταύτῃ συνοψίζονται αἱ νεώτεραι μέχρις ὥρας εἰδήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς.....

×

Ἡ αὐτή.—... Θὰ δράσωμεν στρατιωτικῶς ἢ παρασκευαζόμεθα πρὸς ἐπίδειξιν; Τὸ δεύτερον προμηνύει ἀναπόφευκτον θύελλαν ἐν αὐτοῖς τοῖς σπλάγγχοις τοῦ ἔθνους. Κατ' ἀκολουθίαν ἀναγκασίη πρὸς τὴν ἡδρασίαν, ἀλλὰ ταύτην πρέπει νὰ ἐπισπεύσωμεν ὅσον ἔνεστι ταχύτερον διὰ ποιήλους λόγους. Ἀναμένομεν, φκίνεται, νὰ μᾶς κηρύξουν τὸν πόλεμον οἱ Τοῦρκοι.... Αὐταπακτώμεθα! Οἱ Τοῦρκοι οὐδέποτε θέλουσι τὸ πράξει, ἐφ' ὅσον δὲν ὠθοῦσιν αὐτοὺς ἄλλοι. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη εἶνε ζήτημα ἂν θὰ πράξωσι τοῦτο. — Ὑπολείπεται λοιπὸν ἡμῖν ἀφόβως νὰ ρίψωμεν τὸ γάντι καὶ πολλὰ τὰ δικαιολογητικὰ ἔχομεν πρὸς τοῦτο.....

×

Τὸ «Ἐμπρός».— ΛΑΡΙΣΣΑ 28 Φεβρουαρίου. Πνευματικῶς παραμονὰς μεγάλων ἡμερῶν. Πλήμμυρα ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ στρατὸς μετ' ἀδημονίας ἀναμένει τὴν ὥραν. Οἱ ἔφεδροι ἐν ἀκρατήτῃ πάντοτε ἐνθουσιασμῶ προσέρχονται. Ὅλα εἰς τὴν ἐντέλειαν. Διοικητὴν σωμάτων χαρακτηρίζει ἀγρυπνος μέριμνα καὶ φιλόστοργος συμπεριφορὰ πρὸς στρατιώτας. Οἱ ἀξιωματικοὶ μας ἀκούραστοι. Ὁ ἀρχηγὸς κ. Μακρῆς ὑπερέβη προσδοκίας ὄλων. Ἡ σημερινὴ δύναμις στρατοῦ Λαρίσσης ὑπερβαίνει τὰς 30 χιλ. Μυθώδης ὁ ἀριθμὸς ὀπλων καὶ φυσιγγίων.

ΤΗΝ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφ' ἡμερῆς».—..... Προαγωγοὶ δ' ἐπίβουλοι τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως εἶναι οἱ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τῶν δεινῶν κινδύνων καὶ τῶν μεγάλων τολμημάτων ὑπόουλως ἐργαζόμενοι, ὅπως θρασύσωσιν ἢ χαλαρώσωσι τοὺς δεσμοὺς τῆς ἐμπιστοσύνης, τοὺς

συνδέοντας Ἐθνος, Βασιλέα, Κυβέρνησιν καὶ διασπάσσει τὴν μεταξὺ αὐτῶν ὁμοφωνίαν. Καὶ δυστυχῶς οὗτοι δὲν εὐρίσκονται μόνον ἐκτὸς ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς σπλάγχθοις ἡμῶν· καὶ τοὺς δεικνύομεν ἀμέσως, ἐκεῖ, εἰς τὰς τάξεις τῆς κοινοβουλευτικῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

....Πρὸ δέκα ἡμερῶν αὐτοὶ συνήλθον ἐν σπουδῇ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ ὑπὸ ταραχῆς κατεχόμενοι, ὡς ἂν οἱ Τούρκοι νὰ εἶχον φθάσει εἰς τῶν Ἀθηνῶν τὰ πρόθυρα, ὑπέγραψαν τὸ πρὸς τὸν Βασιλέα μανιφέστον, δι' οὗ κατηγγέλλετο ἡ Κυβέρνησις ὡς ἐνδοιάζουσα ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως καὶ μονοουχὶ προδίδουσα αὐτὴν, διότι δὲν προσήρχετο εἰς τὴν Βουλὴν, διότι δὲν συνεκάλει δέκα συγχρόνως ἡλικίας ἐφέδρων, διότι δὲν ἔσπευδεν εἰς τὴν δρᾶσιν.... Σήμερον, μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐφέδρων, καὶ μεθ' ὅσα πολλὰ ἀληθῶς καὶ μεγάλα ἐκ τῶν ἐνότων ἐγένοντο, ἀρχίζουσι ὑπούλως ὑποβκλλόμενοι δεξιᾶ, ἀριστερᾶ, διὰ τῶν ἀνὰ τὰς τριόδους δρώντων κομματικῶν ὀργάνων, οἱ σχετικισμοὶ, αἱ παρατηρήσεις, αἱ ἀποκαλύψεις, ἡ γοργίνα, ἣτις εἶνε τὸ δραστικώτερον δηλητήριο τὸ συνταράσσον καὶ φθειρὸν τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ. «Δὲν βλέπετε; Ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει σοβαρῶς νὰ δράσῃ... Ὅλα αὐτὰ γίνονται πρὸς τὸ θεαθῆναι. Διατὶ νὰ καλέσῃ τόσας ἡλικίας ἐφέδρων συγχρόνως; Διατὶ δὲν τοὺς ἐνδύει ὅλους διὰ μιᾶς; Καὶ διατὶ μένουσι εἰς τὰς Ἀθήνας; Καὶ διατὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ σύνορα πρὶν συνταχθοῦν;».

....Δύο βλέπομεν ἡμεῖς δυνατὰς ἐκβάσεις τῆς ἐθνικῆς κρίσεως ἢν διανύομεν. **Ἡ τὴν ἔνωσιν τῆς Κροΐτης, ἢ τὸν πόλεμον.** Ἡ ἔνωσις θὰ ἐγχύσῃ νέον αἷμα ὑγιές εἰς τὸν πολιτικὸν ὀργανισμόν τῆς Ἑλλάδος· καὶ θὰ ἴδωμεν τοὺς πρωτεργάτας τῆς πολιτικῆς ἡμῶν κακοδαιμονίας, τοὺς δράστας τῆς χρεωκοπίας, ἐπισκιαζομένους, ἀποσυρομένους πρὸ τῶν νέων ἀνδρῶν οἱ ὅποιοι θὰ καταλάβωσι τὰς ἐπιφανεστέρας θέσεις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἡμῶν σκηνῆς. Ὁ πόλεμος, ὅποια δῆποτε καὶ ἂν ᾖσι τὰ ἀποτελέσματά του, ταύτην θὰ ἔχῃ τὴν ἀσφαλῆ συνέπειαν· τὴν ἠθικὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναμόρφωσιν.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐπωφελήθην, λέγει ὁ κ. Στέρν, τὴν ἐν Πει-

ραιεῖ ἐπιστάθμευσιν, ὅπως γνωρίσω τὸ ἐν Ἀθήναις πνεῦμα. Ἐν ταῖς ἰδοῖς καθ' ἑλὴν τὴν ἡμέραν ἄκρα ἡσυχία, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐζωήρευον αἱ πλατετεῖαι. Τὰ ἐπίσημα πρόσωπα συνεδριάζουν εἰς διάφορα μέρη. Ἐν τούτοις εὔρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσω πολλὰ ἐξ αὐτῶν καὶ νὰ συνομιλήσω. Περισσότερον ὁμως συνωμίλησα μὲ ἀνεπίσημα πρόσωπα, μὲ βουλευτὰς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, μὲ μέλη τοῦ Κρητικοῦ Κομιτάτου, τὰ ὅποια σπουδαῖον διαδραμακτίζουσι πρόσωπον ἐν Ἀθήναις.—Πανταχοῦ μίαν ἀπὴντησα γνώμην: «Ἡ Κρήτη πρέπει νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύσις!».....

×

Ἡ αὐτή. —.... Αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς γνωρίζει τοῦτο καὶ καλεῖ αὐτὸν (τὸν κ. Μελαχ) συχνὰ ὅπως ἀκούσῃ τὰς συμβουλὰς του. Ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς τὰ μέγιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων.—Ὁ κ. Μελαχ μοὶ εἶπεν ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Βασιλεὺς τῷ ἔλεγε τὰ ἐπόμενα: «Θὰ ἐξακολουθήσω τὴν ἀρχαίμενην πολιτικὴν. Ἀφοῦ ἐπὶ τσαῦτα ἔτη αἱ Δυνάμεις μεθ' ἑλας τὰς ὑποσχέσεις των οὐδὲν ἐπραξάν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τῆς Κρήτης, ἀνέλαβον ἐγὼ νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης. Ἀπεφάσισα νὰ προβῶ εἰς τὰ ἔσχατα, θὰ τεθῶ ἐγὼ αὐτὸς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ μου, καὶ, ἂν μᾶς παρεμβάλωσι δυσκολίας εἰς τὴν Κρήτην, θὰ καταλάβω τὴν Ἠπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν, καὶ θὰ πολεμήσω μέχρις ὅτου κερδήσω ὅ,τι μᾶς ἀνήκει. Βασίζομαι δὲ κατὰ πολὺν εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέγα τῆς «Ἐθνικῆς Ἐταιρείας».

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — (Κρίσεις τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Φύλακος» τῆς Μαγγεστρίας.) —..... Δὲν εἶνε ὑποκίνησις, εἶνε ἀθόρητος ἐξέγερσις τοῦ ὅλου ἔθνους, τὴν ὁποίαν οὐδεμία Δυναστεία οὐδὲ Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ καταβάλῃ, ἔστω καὶ ἂν εἶχε τὴν τὸλμην νὰ δοκιμάσῃ τοῦτο. Κατὰ τὴν γνώμην μου, οἱ Ἕλληνες προσηέχθησαν μὲ

θαυμαστήν αξιοπρέπειαν καὶ μετριοπάθειαν, μ' ὄλον ὅτι εὐρέθησαν εἰς πολὺ δοκιμαστικὰς περιστάσεις....

×

Ἡ αὐτή.— ... Πανταχοῦ ἀκούονται αἱ φωναὶ «Ζήτω ὁ πόλεμος!» Καθ' ἃ δὲ ἐβεβαίωσεν αὐτὸν (τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου) φίλος του, ὁ ἐρεθισμὸς εἶνε τῶρα πολὺ ἀνώτερος ἢ κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1885. Ἄλλως τε τότε ἡ πολεμικὴ πολιτικὴ, ἣν ἠκολούθει ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὑπηγορεύετο ὑπὸ κομματικῶν κατὰ μέγα μέρος λόγων, ἡ δὲ Ἀντιπολίτευσις ἐτήρει στάσιν οὐχὶ συμπαθῆ, ἐν ᾗ νῦν ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἐξηγέρθη καὶ ἐκδηλοῖ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Βασιλέα του εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.—Μετὰ περιγραφὴν ἔπειτα τῆς ὄψεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς πληροφορεῖ, ὅτι, ὁ ἐρεθισμὸς θὰ παραταθῆ ἐπὶ πολὺ, διότι οὐδὲν θέλει ν' ἀκούσῃ κἀνεὶς ἢ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅλος δὲ ὁ λαὸς ἐν ἁμοφωνίᾳ κηρύττει ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον πρέπει ν' ἀνακληθῆ ὁ στρατὸς ἐκ Κρήτης....

×

Τὸ «Ἄστυ».— ΔΑΡΙΣΣΑ, 1 Μαρτίου, μεσημέρια. — Βεβαιούται ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς ἡ ὑπὸ ἀνταρτῶν ἀνατίναξις τῆς παρὰ τὴν Θεσσαλονικὴν γέφυρας. Ἡ ἀνατίναξις ἀκριβῶς ἐγένετο καθ' ἣν ὄραν ἀκριβῶς διήρχετο ἀμαξοστοιχία, κομίζουσα 3,000 ἀνδρῶν εἰς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα. Τὰ βαγόνια ἀνετράπησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ. Πλεῖστοι τῶν στρατιωτῶν ἐν τῷ ποταμῷ εὗρον οἰκτρὸν θάνατον. Ἡ γέφυρα καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία ὀλοσχερῶς κατεστράφησαν (1) Προβληματικὴ καθίσταται εἰς τοὺς Τούρκους ἡ μεταφορὰ στρατευμάτων. Στρατιῶται ἀρνοῦνται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς σιδηροδρόμους. Ἡ ἐπισκευὴ τῆς γυφύρας θ' ἀπαιτήσῃ μακρὸν χρόνον.

×

Τὸ «Σκορίπ».—Εἰξεύρει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διατί ἐκάλεσε πετήκοντα χιλιάδας πολίτας Ἑλληνας ὑπὸ τὰ ὄπλα; Εἰξεύρει διατί αὐτοὺς τοὺς κληθέντας τοὺς συνεκέντρωσεν εἰς τὴν μεθόριον γρομμὴν, καὶ διατί τοὺς βασανίζει τῶρα τρεῖς ἑβδομάδας, καὶ θὰ

(1) Σημ. Ἐκδότου. Ἐξακολουθοῦσι διαδίδοντας τὴν ἀβάσιμον ταύτην εἰδήσιν.

τοὺς βασιάνισι ἴσως ἐπὶ πολλὰς ἀκόμη μὲ τὴν φρικώδη ἀγωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς κρατεῖ, καὶ μὲ τοὺς μυρίους κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους τοὺς ἔχει ἐκθέσει ; Εἰξεύρει διατί ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἔσπευσε μὲ τόσῃν προθυμίᾳ ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ διατί μένει τώρα ὑπ' αὐτάς, ἀγογγύστως ὑφιστάμενος καὶ κακουχίας καὶ στειρήσεις καὶ παντοειδεῖς ἄλλας θυσίας ; Ἐχομεν πλήρη πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εἰξεύρει τίποτε ἀπὸ αὐτά. Εἰς μίαν στιγμὴν γεροντικῆς ἐξάψεως, εἰς μίαν πνοὴν λαϊκῆς ἐξεγέρσεως ἔσπευσε νὰ καλέσῃ ἀκτῶ σειρὰς ἐκ τῆς ἐφεδρείας. Διατί, πρὸς τίνα σκοπὸν, χάριν τῆς ἐκπληρώσεως τίνος σχεδίου ; Αὐτὸ οὔτε μᾶς τὸ ἐξεδήλωσεν, οὔτε θὰ μᾶς τὸ ἐκδηλώσῃ ποτέ. Ὅπως πάντοτε καὶ τώρα. Εὐρέθη ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἠσθάνθη τὸ βᾶρος τῆς στενοχωροῦν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τὴν θέλησίν του, καὶ ἠνόησεν ὅτι ἐκινδύνευε νὰ συντριβῇ ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτήν. Το ἀσφαλέστερον μέσον ἀπαλλαγῆς ἦτο νὰ καλέσῃ τοὺς Ἑλληνας καὶ νὰ τοὺς δώσῃ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας. Ἡ πολεμικὴ πνοὴ ἐφόρησεν ἀμέσως, καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εὐρέθη ὁ προσφιλέστερος ἄνθρωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τινὰς ἡμέρας. Ἡ ἐπιτυχία ὁμως τοῦ σχεδίου δὲν ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ.....

×

Ἡ αὐτή.—Κατ' ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας, εἰδήσεις αὐθεντικαὶ ἀναγγέλλουν ὡς ἐξῆς τὴν χθὲς γνωσθεῖσαν εἰδησιν περὶ τῆς ἀνατινάξεως μιᾶς σιδηροδρομικῆς γέφυρας μεταξὺ Βερροίας καὶ Βοδενῶν : Οἱ ἐπαναστάται κατὰ τὴν νύκτα ἀφῆρσαν τοὺς υποβαστάζοντας τὴν γέφυραν σιδηροὺς πασσάλους, οὕτως ὥστε αὕτη ἔμεινε σχεδὸν ἐναέριος. Τὴν πρωτὰν, ὅτε διήλθεν ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀμαξοστοιχία, ἡ γέφυρα κατέπεσε, δύο ἐκ τῶν βαγονίων ἐκρημνίσθησαν καὶ ἡ λοιπὴ ἀμαξοστοιχία ἐξετροχιάσθη. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτροχιάσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας ἦτο ὁ φόνος εἴκοσι περιπου ἐπιβατῶν.

×

Ἡ « Ἐσθία ». — Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλει πᾶς Ἕλλην νὰ εὐχρηθῇ εἶνε : Νὰ μὴ περέλθῃ καὶ ἡ αὐριον ἀρχομένη

ἐβδομάς διὰ λόγων μόνον. — Καὶ ἔχομεν διδόμενα νὰ ἐλπίζωμεν τοῦτο, ἂν ὄχι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἔθνους, τοῦ μὴ ὑποτασσομένου εἰς ἀτόλμους δισταγμούς, ἀλλὰ βαίοντος ἐμπρός.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — ... Ἡ Ἑλλάς δὲν φοβεῖται τὴν στιγμήν ταύτην τὴν Εὐρώπην, δὲν φοβεῖται τοὺς Τούρκους, ἀλλὰ φοβεῖται σὰς, (1) οἵτινες δύνασθε νὰ τὴν κατασυντρίψετε χιλιάκις περισσότερον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ τοὺς Τούρκους. Διότι, ἐὰν ἡ Εὐρώπη μᾶς πιέσῃ, ἢ ἐξέγερσις τῶν λαῶν θὰ τὴν κάμῃ γρήγορα νὰ ἀφήσῃ τὸ ἄξιμον σύστημά της. Ἐὰν οἱ Τούρκοι εἰσέλθουν εἰς Θεσσαλίαν γρήγορα θὰ ἐξέλθουν διωκόμενοι. Ἐκατὸν πόλεις Ἑλληνικαὶ πίπτουσαι εἰς ἐρείπια ὑπὸ τὰ ξένα βλήματα πάλιν δύνανται νὰ ἐγερθῶσιν ἰσχυραὶ καὶ ἀκαταί. Ἄλλ' ἐὰν σεῖς μᾶς ἀπατάτε, τίποτε δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ θεραπεύσῃ τὴν φοβερὰν ἀόγνωσιν τὴν ὁποίαν θὰ γενήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν μας ἢ πράξις σας, καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐγενὲς τοῦτο Ἔθνος τὸ ὁποῖον δὲν ἐζήτησεν ἄλλο τι εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, εἰμὴ ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον ὑπαρξιν, θὰ μεταβάλῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς θέατρον φοβεροῦς τραγωδίας, τῆς ὁποίας σεῖς κατὰ πρῶτον θὰ εἰσθε τὰ θύματα.

×

Ἡ αὐτή. — ... Καὶ ὁ κόσμος ἐκ τῆς λεωφόρου τῶν Ἀμπελοκήπων παρακολουθεῖ μετὰ συγκινήσεως τὰ γυμνάσια, καὶ καμαρόνει τὰ θαυμάσια παραστήματα τῶν στρατιωτῶν μας, καὶ ἀναπολεῖ ὅ,τι ὥραϊον δύναται νὰ ποθήσῃ πᾶς Ἑλλήν ἐπιθυμῶν τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος καὶ τὴν δόξαν τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλων. — Μὲ τέτοιους στρατιώτας, ἔλεγεν ἓνας, ὄχι τοὺς Τούρκους ἀλλὰ καὶ τὸν πολεμικώτερον λαὸν τοῦ κόσμου ἔμποροῦμε νὰ τσακίσωμε. — Ἡ λεβεντιὰ εἶνε ζωγραφισμένη ἀπάνω τους, ἀνακραζεὶ ἐνθουσιασμένος ἓνας γέρων φουστανελάς. — Μωρὲ τί νὰ σὰς πῶ προθέτει ἄλλος, ἂν ἡ τύχη δὲν μᾶς τὰ φέρῃ ζαθὰ τὰ Γιάννινα καὶ ἡ Θεσσαλονίκη δὲν μᾶς γλυτόνου. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐμπνέει ἢ πεποιθήσις ἐπὶ τοῦ στρατοῦ μας.

(1) Σημ. ἐκδότου ἦται τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς Ὑπουργούς.

Ἡ αὐτή. — Ἐκ ΛΑΡΙΣΣΗΣ 1 Μαρτίου. — . . . Σιδηρόδρομος ἀνετινάχθη μετὰ τριῶν χιλιάδων στρατοῦ Τουρκικοῦ· οὐδεις ἐσώθη· ἀφατίναξις ὀφείλεται εἰς σῶμα Μπρούφα καὶ Τάκη, οὐχὶ τοῦ ἑλθόντος εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἑτέρου ὁμωνύμου. Ὁ Μπρούφας ἔκ τινος Τουρκικοῦ χωρίου ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν εἰς Καϊμακάμην αἰτῶν 500 ὀκάδας ἄρτου, 20 ὀκάδας τυροῦ, συναποστέλλας καὶ 5 λίρας ὡς ἀντίτιμον. (1)

ΤΗΝ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — . . . Τὰ συντετριμμένα καὶ ρακένδυτα τάγματά της ἐν πλήθει, ἐσπευσμένως, περιμαζεύει ἡ Τουρκία καὶ κατακλύζει δι' αὐτῶν τὰς παρὰ τὰ σύνορα Μακεδονικὰς καὶ Ἡπειρωτικὰς χώρας· ἀπέναντι δ' αὐτῶν καὶ ἡ Ἑλλάς, πρωτοφανῆ διὰ τὴν θώμην, τὸ ἐξηρημένον ἠρόνημα, τὴν τελείαν ἐξάρτισιν καὶ τὸ πλῆθος, παρατάσσει στρατιάν, ἀνυπομόνως ἀναμένουσαν τὸ πρόσταγμα τοῦ πολέμου. Καὶ δὲν εἶνε μόνον αὕτη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπὶ τῶν συνόρων δύναμις· παρὰ τὸν Στρατὸν τοῦ Κράτους μύριοι ἐπίλεκτοι ὀπλίται, λαμβάνοντες, ὡς καὶ δ' διέπων αὐτοὺς ὀργανισμὸς, καὶ ἀποτελοῦντες ὑπέροχον ἐθνικὴν δύναμιν, ἀναμένουν τὸ σῆμα ὅπως χυθῶσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Καὶ τούτους μὲν, εἰς τὰ κελεύσματα ὑπέεικοντας τοῦ Ἡγουμένου ἐν τῷ ἐθνικῷ ἀγῶνι, συγκροτεῖ εἰσέτι ἡ θέραισις ἐκείνου. Ἀλλὰ πέραν τῶν συνόρων, ἢ ἐκ τοῦ Μουσταλιμανικοῦ στρατοκατακλισμοῦ, ἢ ἐκ τῶν πιέσεων αὐτοῦ ἐπιτεινομένη ὁσημέραι ἀγανάκτησις καὶ ἀπόγνωσις, ὀπλίζει καὶ ἄλλους μαχητὰς, τοὺς ὁποίους κανεὶς Ἀρχηγὸς καὶ καμμία δύναμις δὲν θά συγκρατήσῃσαν ὅταν τὸ ποτῆριον τῶν μαρτυρίων ὑπερχειρήσῃ· τοῦτο δ' ἐπίκειται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ ἐνταῦθα ἀνταποκριτοῦ της μετὰ τοῦ κ. Στεφάνου Δραγοῦμη, συμμεριζομένου τὴν γνώμην της Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφρᾶ τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς ἐν Κρήτῃ ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς λογικῆς καὶ τῶν γεγονότων. Τῶν Δυνάμεων τὴν στάσιν θεωρεῖ ὡς

(1) Σημ. Ἐκδότου. Πάντα ταῦτα ψεῦδη.

δημιουργούσαν περιπλοκάς καὶ παραβιάζουσαν τὸ στοιχειῶδες δίκαιον. Ἐὰν δ' ἐπιμείνουν εἰς τὴν πολιτικὴν των τῆς πίεσεως, τὰ πράγματα βεβαίως θὰ τραπῶσιν ἐπὶ τὰ χεῖρο. Ἡ Ἑλλὰς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐξήσκει τὰ δίκαιά της ὡς κράτος, καὶ θὰ ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας ἀνκλαμβάνουσα πάντας τοὺς συναφεῖς κινδύνους, ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον της ἀπέναντι ὀλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

×

Ἡ αὐτή. — Ἐπιστέλλει ἐντεῦθεν εἰς τὴν Παρισινήν « Ἐφημερίδα » ὁ φίλος κ. Μπουγιῶν ταχυδρομικῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δικυβεύει κατὰ τὴν παρούσαν κρίσιν τὰ πάντα. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶνε δέδμοιο τοῦ λαοῦ, ὅστις ζητεῖ νὰ σώσῃ τὴν τιμὴν του. Ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἐπιμείνῃ εἰς τὰ πιστικὰ μέτρα, ἢ ὁ πόλεμος θὰ λύσῃ τὴν διχοφωρίαν ἢ ἐσωτερικαὶ ταραχαὶ θὰ θέσουν ἐν ἀμφιβόλῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.

×

Ἡ αὐτή. — ΑΓΡΙΝΙΟΝ, 2 Μαρτίου. — Ἐφθασα σήμερον εἰς Ἀγρίνιον. Αὔριον ἀναχωρῶ εἰς τὰ σύνορα. — Πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῶν συνόρων τῆς Ἄρτης ἀνέρχεται εἰς 20,000. Ἐναντι τῶν Τουρκικῶν πυροβολείων οἱ ἡμέτεροι ἀνεγείρουν ἰσάριθμα. Ὅλοι οἱ ἔφεδροί εἰσιν ἠθικῶς καὶ σωματικῶς ἀκμαιότατοι. Πάντες σχεδὸν ἐνεδύθησαν. Μόνον κλινοσκεπασμάτων ὑπάρχει μικρὰ ἔλλειψις. Ἡ ὑγεία τοῦ στρατοῦ ἀρίστη. Ἐνθουσιασμῶς ἀπεριγράφτος ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Μόλις κατορθοῦσιν οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ νὰ συγκαταῶσι τὸν στρατόν....

×

Τὸ « Σκορίπ ». — ...Κάθε πολίτης Ἕλλην, σπεύσας νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ στρατοῦ, αὐτὴν τὴν φορὰν ἔσπευσε μὲ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι ἡ πατρίς του δὲν θὰ ἔχη καμμίαν πλέον ἠθικὴν ὑπόστασιν ἐὰν ἐξαναγκασθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ πάλιν χωρὶς νὰ ἰκανοποιηθῶν αἱ δίκαιαι ἀξιώσεις της. Ἐκ τῆς πεποιθή-

σεως αὐτῆς, τῆς βαθέως ἐρριζωμένης εἰς τὴν ψυχὴν ὀλοκλήρου τοῦ στρατεύματος, εἶνε εὐκόλον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς ποῖαι θὰ εἶνε αἱ συνέπειαι τῆς ὑποχωρήσεως εἰς τὴν προέβη ἤδη ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὴν ὁποῖαν προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ τρόπον νὰ ἀνακοινώσῃ. Τὸ Ἔθνος ἔχει ἀνάγκην τῆς Κρήτης διὰ νὰ ζήσῃ. Ἄνευ αὐτῆς ἡ ζωὴ του ἐξαρτᾶται μόνον ἐξ ἐνὸς ἀπεγνωσμένου πολέμου πρὸς τὴν γείτονα ἐπικράτειαν. Ἄλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἵτινες ζητοῦν νὰ τὸ ἐμποδίσουν ἀπὸ τοῦ πολέμου αὐτοῦ. Ἄλλον πόλεμον θὰ προκαλέσουν αἱ προσπάθειαι τῶν, καὶ τὰ ὄπλα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἐστραμμένα τώρα πρὸς τὴν Μακεδονίαν, θὰ στραφθοῦν ἀποτόμως ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες ὥπλισαν ἄνευ σκοποῦ τοὺς Ἑλληνικοὺς βραχίονας.

×

Ἡ «Ἐστία».—Διὰ μέσου τῶν κακοβούλων γραμμῶν τοῦ Παρισινοῦ ὄργάνου (Le Matin) ἡμεῖς ἀναγινώσκομεν καὶ ἄλλο τι: Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δικαιολογεῖ μὲν ἐμμέσως πως τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπέναντι ἡμῶν, ἐλέγχει δ' ἐν ταύτῳ καὶ τὴν παρατεινομένην ἡμῶν ἀδράνεια. Εἶνε ὡς νὰ μᾶς λέγῃ: **Κινηθῆτε, πολεμησάτε, διὰ νὰ δεῖξετε εἰς τὴν Εὐρώπῃν ὅτι σπουδάχετε, διὰ νὰ ἔχετε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θετικὰ δικαιώματα πρὸς σεβασμὸν καὶ ὑποστήριξιν.** Ἄλλως τίνα ἀξίωσιν ἔχετε νὰ ἐνεργήσωσιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ οἱ συμπαθέστερον διακειμένοι πρὸς τὰ ὑμέτερα δίκαια, ἀφοῦ ἐνισχύετε ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ τὴν πεποθησιν, ὅτι ζητεῖτε μόνον ὄχι νὰ ἐπιβληθῆτε δι' ἔργων, ἀλλὰ νὰ καταπλήξετε διὰ λόγων;

ΤΗΝ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς».—..... Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ περίουσις Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία δὲν ἀντελήφθη ἀκόμη, ὅτι αἱ περιστάσεις τοῦ 1886 οὐδόλωις ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς τοῦ 1877. Καὶ ἐν πρώτοις, τότε δὲν προὔπῃρχεν ἄλλο 1886· ὀφείλει δὲ νὰ γνωρίζῃ ἡ Εὐρώπη, ὅτι παιγνίδιά τινα μόνον τὴν πρώτην φορὰν ἐπι-

τυγχάνουτιν. Ἐκτός δ' αὐτοῦ, τότε μὲν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἦτο διηρημένος, ἀκολουθῶν δύο ἡγέτας, οἱ ὅποιοι ἀντὶ τῆς Κρήτης μόνον τὴν ἀρχὴν ἐπόθουν νὰ καταλάβωσι· νῦν δὲ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἓνα μόνον, τὸν Βασιλέα του, ἀκολουθεῖ καὶ περιβάλλει, ἀποφασισμένος καὶ στέργων μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς ἐσχάτας θυσίας, ὑπὲρ τῆς Κρήτης, ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀπάσης, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς του τιμῆς.

..... Οἱ Κρήτες δὲν θὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν προσφερομένην αὐτοῖς αὐτονομίαν, δὲν θὰ προδώσωσι τὸν ἀγῶνα εἰς ὃν τὸ ἔθνος σύμπαν ὑπὲρ αὐτῶν κατέρχεται, μὲ τὴν ἀπόφασιν ἢ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ τελείως καὶ διὰ παντός, ἢ μετ' αὐτῶν νὰ συνκαπολεσθῇ. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἑλληνικὴν νῆσον καὶ οὐδεμίαν θὰ κάμῃ διάκρισιν μεταξὺ τῶν Τούρκων, οὐς ἔχει διαταγὰς ν' ἀποδιώξῃ ἐξ αὐτῆς, καὶ τῶν νέων ἐπιδρομέων της, οἱ ὅποιοι εἶνε χειρότεροι τῶν Τούρκων.— Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ κατὰ τοῦ στόλου της ἀπειλαὶ μίαν καὶ μόνην θὰ ἔχουν συνέπειαν· τὸν ἐξοπλισμὸν ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἀμεσον ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, τὸν ὅποιον οὐχὶ ἡμεῖς, ἀλλ' οἱ προστάται τῆς Τουρκίας φοβοῦνται.— Καὶ θὰ ἴδῃ λοιπὸν ὁ κόσμος τὸ καταπληκτικώτερον θέαμα τῶν ἀνελιχθέντων ποτὲ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Τὴν Κρήτην μαχομένην ἐναντίον ὄλων τῶν τυράννων τῆς Εὐρώπης· τὴν Ἑλλάδα μαχομένην κατὰ τοῦ μεγάλου δολοφόνου τοῦ αἰῶνος, ἐνῶ ἐξ ἄλλοι δολοφόνοι δεσμεύουν τὰς χεῖρας της. . . — Καὶ ἂν μὲν τὸ θέαμα τελειώσῃ ἐδῶ, οἱ θεώμενοι λαοὶ θὰ χειροκροτήσωσι τὸ συντριβόμενον μικρὸν Κράτος, τὸ ἀπολλύμενον ὑπὲρ τῶν αἰώνιων ἰδανικῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἔθνος, καὶ . . . τὰ λοιπὰ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν.....

×

Ἡ αὐτή.—... Τὸ μεσονύκτιον ἔδωκε τὰς διαταγὰς τῆς ἀναχωρήσεως τῶν σωμάτων τούτων ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ, ἀκαταπόνητος καὶ δραστήριος, ὡς ἐπαξίως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ὑπουργείας του δεικνύεται ὁ κ. Μεταξᾶς,

μετέβη μετὰ τῶν ὑπακτιστῶν του κκ. Πίσσα καὶ Τσακανίκα αἰφνιδίως τὴν τρίτην πρωΐνὴν ὄραν εἰς τοὺς στρατῶνας, ἀρξάμενος πρῶτον ἀπὸ τοῦ Ἴππικοῦ, διὰ νὰ ἴδῃ τὰς προστοιμασίας καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὸν ἀπερχόμενον στρατόν.....

×

Ἡ αὐτή.— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λαρίσσης ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν πόλιν καύτην, ἐνθουσιωδῶς γενόμενον δεκτὸν, σῶμα ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ δεδοκιμασμένης ἀνδρείας ὀπλαρχηγοῦ Θ. Μπαράλη τοῦ ἐκ Τυρνάβου, προωρισμένον διὰ τὴν Μακεδονίαν(1).

×

Ἡ α' Ἀκρόπολις. —"Ὅταν ἱκανοποιηθῇ ἡ Ἑλλάς, τότε θὰ διχλυθῇ εὐχερῶς ἡ Ἑλληνικὴ ἐφεδρεία, καὶ τὰ ἐξ ὑποδούλων Ἑλλήνων ἐθελοντῶν τάγματα, καὶ ἕκαστος ἐφεδρος καὶ ἕκαστος ἐθελοντῆς θὰ ἐπιστρέψῃ εὐχαριστημένος εἰς τὸ σπῆτι του, μὲ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκον του· ἀλλ' ἂν εὕρεθῇ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἐπιστρατείας, ποῖος ἐγγυᾶται ὅτι ὁ στρατὸς δὲν θὰ προτιμύσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἠπειρὸν καὶ τὴν Μακεδονίαν, παρὰ νὰ ἐπιστρέψῃ; Καὶ τότε ἂς κοπιήσῃ μὲ τὰ θεωρηκτὰ των αἱ Μεγάλοι Δυνάμεις νὰ τὸν κτυπήσῃ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας.

×

Τὸ α' Ἄστυ.— ... Ἄρκεῖ τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸν νὰ δείξῃ καρτερίαν καὶ ἀντοχήν. Ἄρκεῖ νὰ μὴ ἀποδειλιάσῃ πρὸ τῶν κινδύνων, τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ταλαιπωριῶν. Ἄρκεῖ ὅλοι ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου νὰ δειχθῶμεν ἀξιοὶ τῶν περιστάσεων καὶ, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Γαμβέττα, νὰ ὑψωθῶμεν μέχρι τοῦ ὕψους τῶν καθηκόντων μας.

×

Ἡ αὐτή.— Σχολιάζων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὁ «Ἡμερήσιος Χρονογράφος» τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς

(1) Σημ. Ἐκδότου. Μετέβη εἰς Μακεδονίαν; Εἰς ποῖον μέρος;

Δυνάμεις, αποφαινεται μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ Ἄγγλος ὑπουργός, ὅστις κατόπιν τοιούτου ἐγγράφου θὰ ἐπρότεινεν ἐκβιαστικὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μέτρα, ὀφείλει συγχρόνως νὰ κάμῃ καὶ τὴν πολιτικὴν του διαθήκην, διότι βεβαίως ἡ κοινὴ γνώμη θὰ σπεύσῃ νὰ τοῦ δείξῃ ἐγγράφως, ὅτι τὸ τέλος τῆς ἐξουσίας του ἐφθασεν.....

×

Τὸ «Σκρίπ».—... Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ καταπῆ καὶ τὸ καταπότιον αὐτὸ, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1886; **Οἱ ἔφεδροι θὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἐστίαις των ἡδουχοί;** Τί νὰ σᾶς ποῦμε. Πολὺ φοβοῦμεθα τὸ βραχὺ μέλλον, διότι ἀκούμε ὅλον τὸν κόσμον νὰ φρίττῃ πρὸ μιᾶς τοιαύτης ἰδέας, καὶ βλέπομεν τοὺς πολίτας ν' ἀγοράζουσι Γκρᾶ καὶ νὰ τὰ βάζουσι εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σπητιοῦ των διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

×

Ἡ «Ἐστία».— Ἄρτα—... Ὁ Λαὸς καὶ ὁ στρατὸς ἐνταῦθα σφόδρα ἀγανακτεῖ διὰ χλιαρότητα τῆς Κυβερνήσεως. Φρόνημα ἐπικρατεῖ δράσεως· οἱ πάντες φοβοῦνται μὴ παίζεται εἰς βάρος τοῦ ἔθνους κωμῳδία, ἀλλ' οἱ αὐτόσε τὴν λύσιν τῆς ἄς τὴν φοβῶνται πικράν.

×

Τὸ «Ἐμπρός».— Ἡ Αὐλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις γνωρίζουσι τὴν στιγμὴν ταύτην ποία ἔσεται ἡ νέα ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων. Ὑποσχέσεις τινὲς αὐτονομίας, βραχυτέρα προθεσμίᾳ καὶ ἀπόλυτος ἄρνησις τῶν πάντων. — Λοιπὸν ἀπομένει εἰς ἡμᾶς τῶρα, ἡ διὰ τῶν ἔργων ἀπάντησις. Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς εἶπεν, ὡς γνωστὸν καὶ δικαίως, ὅτι εἶνε ὁ ἰσχυρότερος Μονάρχης τῆς Εὐρώπης, διότι κρατεῖ τὴν εἰρήνην εἰς τὰς χεῖρας Του. Διότι κρατεῖ δαυλὸν, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται ν' ἀνάψῃ φουερὰν πυρκαϊάν. Διότι, ὅταν σύρῃ τὸ ξίφος, τριακόσαι χιλιάδες Ἑλλήνων θὰ τὸν ἀκολουθήσουν. — Οἱ Βασιλικοὶ οὗτοι λόγοι, ἀπαγγελθέντες μετὰ τοσαύτης παρρησίας, συνεκίνησαν πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν, ἀπὸ ἄκρου δὲ εἰς ἄκρον ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξηγέρθη ὡς εἰς ἄνθρωπος.....

...Καὶ οὕτω ὁ δαυλὸς ἀναφθεις τίθεται εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Βασιλέως. Τὸ Ἔθνος, ὅπερ δὲν ἐφοβήθη τὰς μυριάδας τοῦ Ξέρξου,

τὸ Ἔθνος ὅπερ ἐπὶ αἰῶνας ὄλους ἐπάλαμψε πρὸς ἀναριθμητὰ στίφη κατακτητῶν, θὰ παλαίσῃ σήμερον καὶ ἐναντίον ὄλου τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὁ δαυλὸς μένει ἀκόμῃ μεταίωρος. Τὸ ζῆφος δὲν ἐξήλθε τῆς θήκης του. Καιρὸς χάνεται εἰς ματαίαις προσδοκίας. Πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ψυχραγῆ γίνεται, καὶ οὐχὶ ὅ,τι δύναται νὰ ἐνθουσιάσῃ. Ὁ Βασιλεὺς δὲν μετέβη ἀκόμῃ εἰς τὰ παραπήγματα. Οὔτε ὁ κ. Πρωθυπουργός, οὔτε ὁ κ. Ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν....

×

Ἡ αὐτή.—Εἰς πυρεττώδη κίνησιν εὐρίσκοντο χθὲς ἐν ταῖς Ἀνακτόροις, μετὰ τὴν λήψιν τοῦ ἀγγέλουτος ὡς ἀφευκτον τὸν ἀποκλεισμὸν τηλεγραφήματος.—Περὶ τὴν 8 ἑσπερινὴν ὥραν ἡ Α. Μεγαλειότης ἐζήτησεν ἐπειγόντως τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὃν ἀνέμενον ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἀνυπομόνως. Ἰδίᾳ δὲ ἐνεποίησεν αἴσθησιν ἡ ἀγγελθεῖσα χθὲς τηλεγραφικῶς εἰσβολὴ τῶν 1000 ἀνταρτῶν εἰς τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος, ὡς προπομποῦ τῆς εἰσβολῆς.—Οἱ περὶ τὸν Βασιλέα βεβαιουῖσιν ὅτι ἡ ἀπόφασις Αὐτοῦ εἶνε σταθερὰ, θ' ἀντιστῆ δὲ πάσῃ θυσίᾳ εἰς τὰς Δυνάμεις, καὶ θὰ προκαλέσῃ σοβαρώτατον ἀντιπερισπασμὸν δι' εἰσβολῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν.

×

Ἡ αὐτή.—Κατ' ἀκριβεστάτας πληροφορίας μέγα ἐπαναστατικὸν σῶμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ ὑπερχιλίους ἀνδρας, τοὺς πλείστους ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ πολλοὺς Μακεδόνας, πάντας κάλλιστα δι' ὕπλων γκρᾶ ἐφωδιασμένους, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν.—Τὸ σῶμα τοῦτο στρατιωτικῶς ὀργανωμένον ἔχει διοικητὴν ἀπόστρατον ἀξιωματικὸν τοῦ στρατοῦ, ἄνδρα γνῶστην τοῦ Μακεδονικοῦ ἔδαφους καὶ ἐμπειροπόλεμον, ὑποδιοικητὰς ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, ἰατροὺς καὶ τελείαν ἐπιμελητείαν. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἰσὶ καὶ οὗτοι γνῶσται τῆς Μακεδονίας καὶ πρόσωπα σημαίνοντα.—Τὸ σῶμα τοῦτο εἰσῆλθεν (1) εἰς Μακεδονίαν κατὰ διμοιρίας, συνεκεντρώθη δὲ εἰς μέρος, ὅπερ ἐκ τῶν προτέρων εἶχεν ὀρισθῆ, ἐκεῖθεν δὲ βαδίζει πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Μακεδονίας.—

(1) Σημ. Ἐκδότου. Ποῦ ὑπῆγε καὶ ποῦ ἐφάνη ;

Τὸ σῶμα τοῦτο, ἐκτός τῶν γνωστῶν ἤδη μικροσυμμεριῶν, εἶνε τὸ πρῶτον, ὅπερ εἰσελεύει εἰς τὴν Μακεδονίαν.

ΤΗΝ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1797

Ἡ «Ἐφημερίς». —.....Οἱ παριστάμενοι κατ' αὐτὰς εἰς τὰ θεάματα τῆς προσελεύσεως τῶν ἐφεδρῶν ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν εἰς τὰ σύνορα, οἱ διατελοῦντες ἐν ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ γνωρίζοντες νὰ τὰς σφιγμομετρῶσιν, οἱ παρακολουθοῦντες μετὰ προσοχῆς καὶ ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Κρήτῃ ἀρξαμένης ἐθνικῆς κρίσεως, ἔχουν πεισθῆ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πυρέσσει, ὀργᾶ πρὸς δρᾶσιν, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ἐκείνην, τὴν ἐπικρατεστέραν πάσης σκέψεως, τὴν ἀνάγκην τὴν ἀκαταγώνιστον τοῦ πολέμου. Νομίζει ὁ ἐτάζων τὰ συμβαίοντα ἐν Ἑλλάδι, ὅτι πνοὴ βιαία θεῆλλης συγκυκᾶ τὸν λαϊκὸν ἐν αὐτῇ πάντα, καὶ ἀκατασχέτως κυλίζει πελώρια τῶν ἐλικίων ἡλικιῶν τὰ κύματα πρὸς τὰ σύνορα. Ἐὰν τὰ κύματα ταῦτα συγκρατηθῶσι πρὸ τῶν συνόρων, θὰ ἐκσπάσουν ἐντὸς αὐτῶν. Ἡ πεποιθήσις αὕτη ἔχει ἐδραιωθῆ ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει καὶ ἀπροκαλύπτως ἐκφράζεται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης. Ὁ πόλεμος εἶνε σήμερον ἀνάγκη ἀναπόδραστος διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἴσως δὲ ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ δὲν ἀπατᾶται περὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὄρας· διότι οὐδέποτε ἀληθῶς ὑπὸ εὐμενεστέρας περιστάσεις θὰ ἠδύνατο ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ δράσῃ, ἐξασφαλίζων τὴν ἐθνικὴν του ὑπαρξίν καὶ θέτων ἐδραιοτέρας τὰς βάσεις τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ προαγωγῆς του....

×

Ἡ αὐτή. — Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις τῆς «Ἐφημερίδος». — ΛΑΡΙΣΣΑ, 5 Μαρτίου ὥρα 1 π. μ. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐλασσῶνος καὶ ἐπὶ τῆς ὀροστικῆς γραμμῆς εἶνε γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος, μαστιζόμενος δὲ καὶ ἐκ τῆς πείνης, ἀποδεκατίζεται ἐκ τῆς εὐλογίας καὶ ἄλλων ἀσθενειῶν. Συνεπεία πολλὰ πλῶν ἐλλείψεων οἱ Τοῦρκοι προβαίνουσιν εἰς ἀρπαγὰς καὶ κλοπὰς ἀπάντων τῶν χωρίων.....

... Ἐν γένει τὸ Τουρκικὸν στράτευμα, ὅπερ ἀπὸ Δεσκάτης

μέχρι τῆς θέσεως Τρία Πλατάνια ἀναβιβάζουσι εἰς 25 χιλιάδας, πεινᾷ, γυμνητεύει, λοιμώττει, εὐλογιᾷ. Δέον οἱ ἀρμόδιοι τάχιστα νὰ σπεύσωσι πρός, δρᾶσιν....

×

Ἡ «Ἀκρόπολις».—..... «Ἄλλὰ τί λοιπὸν θέλεις; (θὰ εἶπωσι πολλοὶ τῶν πατριωτικωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Ἡμέρας»). θέλεις ν' ἀνακαλέσωμεν τὰ στρατεύματα, ν' ἀποπλισθῶμεν, νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν Κρήτην εἰς τὴν τύχην τῆς; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ! Νομίζω, τὸναντίον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κυρίως ἐκ λόγων στρατιωτικῆς φιλοτιμίας, ὀφείλει νὰ πράξῃ ὅ,τι δυνατόν, ὅπως μείνῃ ἐν Κρήτῃ σῶμα Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ συμπράξῃ μετὰ τῶν Δυνάμεων εἰς τὸ ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως, ὑπερδύναται βεβαίως νὰ ἐξυπηρετήσῃ κάλλιον Γερμανῶν, Αὐστριακῶν καὶ Ρώσων. — Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ διεξαχθῇ γοργῶς ἐπιστράτευσις τις ὡς μέτρον ἀμέσου ἀμύνης κατὰ τῆς Πύλης καὶ παρασκευὴ πρὸς προσεχεῖς περιπετείας. Νομίζω τέλος, ὅτι ἡ τύχη τῆς Κρήτης ἐξησφαλίσθη ἤδη διὰ τῆς εὐτόλμου Ἑλληνικῆς ἐνεργείας καὶ ὅτι αἱ Δυνάμεις, ἐκοῦσαι ἄκουσαι, θὰ ἐξαγάγῃσι τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα ἐκ τῆς νήσου, ὅπως προλειάνωσι, καὶ ἄνευ τοῦ μεταβατικοῦ σταθμοῦ τῆς αὐτονομίας, τὴν ἀνίδρυσιν ἐξουσίας γνησίως Ἑλληνικῆς».

×

Τὸ «Ἄστυ».—.... Ὁ κ. Πρωθυπουργός — ἂν αἱ πληροφορίες μας ὧτιν ἀκριβεῖς — ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τῆς προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὰς Δυνάμεις, ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα σκέπτανται νὰ λάβωσιν ἐν Κρήτῃ, μακρὰν τοῦ νὰ ἐδραιώσωσι τὴν ὑπὸ πάντων καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος ποθουμένην εἰρήνην, ἐκθέτουσιν ἀπ' ἐναντίας αὐτὴν εἰς προφανῆ καὶ βέβαιον κίνδυνον. Ἄλλ' ἡ πολιτικὴ τῆς δὲν ἐξετιμῆθη δεόντως ὑπ' αὐτῶν, αἱ ἀποφάσεις των δὲ, κατὰ τὰς ὁποίας ὄν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅσιν αἱ δυνατὰ ὑποχωρήσεις εἰς τὰς ὁποίας ἐδήλωσαν, ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ προβῇ ἡ Ἑλλάς, ἐξώθησαν τὰ πράγματα εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε δύο πλέον ὁδοὶ ἀνοίγονται πρὸ αὐτῆς, ἡ ὑποχώρησις ἢ ἡ ἀνάρριψις τοῦ περὶ τῶν ὄλων κύβου.

Καὶ τὴν πρώτην μὲν, τὴν ὀμκλήν καὶ εὐκόλον διέξοδον, ἀποκλείουσι σπουδαῖοι λόγοι ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς φύσεως, θὰ εἶχε δέ, κατὰ τὴν ἰδέαν του, ἡ πρὸς ταύτην τροπὴ τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συνεπειὰς χείρονος καὶ μιᾶς ἔστω ἥττης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τὴν δὲ δευτέραν, μεθ' ὅλας τὰς δυσχερεῖς καὶ ἀβεβαιοτήτάς της, ὑποδεικνύουσιν ὑψηλότεραι σκέψεις καὶ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐξασφαλίσσεως δι' αὐτῆς, πλὴν τοῦ βεβαίου ἠθικοῦ κέρδους, καὶ ὑλικῆς ἀποζημιώσεως. Ἀλλὰ ταύτην, ἣτις ἄγει κατ' εὐθείαν εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκικῆς πόλεμον, οὐδέλωσ ἀπίθανον ἢ ἀποφράζωσιν αἱ Μεγάλοι Δυνάμεις, τιθέμεναι εἰς τὸ μεταίχιμιον τῶν δύο ἀντιπάλων στρατῶν, καὶ κρίνουσαι ἐπὶ πάσης ἐκβάσεως τῆς τοιαύτης συγκρούσεως κατὰ τὸ ἀθάκρετον δίκαιον τῆς ἰσχύος. —Κρατόπιν ἡ συζήτησις περιστράφη ἐπὶ διαφορῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνακοίνωσις δύναται νὰ παραβλάψη τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, κατέληξε δὲ τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅτι συμφέρει νὰ τηρήσῃ ἡ Ἑλλάς ἐφεκτικὴν στάσιν, ἐφ' ὅσον δὲν γίνεταί ἐναρξίς πρὸς ἀσκήσιν πραγματικῆς βίας, ἅμα δὲ τῇ πρώτῃ ἀποπειρᾷ τοιαύτης ἐπιβάλλεταί εἰς αὐτὴν νὰπαντήσῃ, διακόπτουσα τὰς σχέσεις της μετὰ τῆς Τουρκικῆς καὶ κηρύττουσα κατ' αὐτῆς τὸν πόλεμον.....

Ἡ αὐτή. — Ἡ «Νέα Ἡμέρα» τῆς Τεργέστης, κρίνουσα τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς Δυνάμεις, λέγει : «Ἡ Ἑλληνικὴ διακοίνωσις εἶνε συγχρόνως ἀξιοπρεπῆς καὶ ἐπιτηδεῖα. Ὁμιλεῖ τὴν μετριόφρονα τὴν ταπεινὴν σχεδὸν γλῶσσαν, τὴν προσήκουσαν εἰς ἀσθενῆ, ὑπερασπίζοντα τὸ δίκαιόν του κατὰ τῆς βίας τῶν ἰσχυρῶν, καὶ συγκαλύπτει τὴν κατ' οὐσίαν ἀντίστασιν ὑπὸ προσχήματα ἐνδοτικότητος. Ἐὰν τὰς διεθνεῖς σχέσεις διεῖπον ἡ εἰλικρίνεια, ἡ λογικὴ, ἡ δικαιοσύνη, τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἑλληνικῆς διακοινώσεως θὰ ἦσαν ἀκαταμάχητα. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ κοινὴ γνώμη ἐπεδοκίμασεν αὐτὴν σχεδὸν ἀμερίστως, αἱ δὲ Κυβερνήσεις περιήχθησαν ὀφθαλμοφανῶς εἰς ἀμηχανίαν».

Τὸ «Σκορίπ». —...Καὶ ἐν πρώτοις τοῦ Ἑλλήνος ἀντάρτου δὲν δύναται νὰ τοῦ ἀρνηθῆ τις ἔλλειψιν ἀνδρείας, ἀντοχῆς εἰς τὰς κακουχίας, καρτεροφυχίας. Εἶνε δημιουργημα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν βουονῶν. Δημότης τῶν ὀρεινοτέρων δῆμων τοῦ κράτους, ἀτίθαστος συνήθως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν νόμων, ἔχων ἐνίοτε δοσοληψίας μὲ τὰς ἀρχάς. "Οχι βεβαίως ἐξ ἐγκληματικῶν ὄρων, ἀλλ' ἐξ ὀρμεμψύτου πρὸς τὴν μὴ ὑποταγὴν τοῦ μὴ κοινωνικοῦ αἰτόμου εἰς διατυπώσεις καὶ νόμους, προτιμῶν διὰ ψύλλου πῆδημα νὰ δημιουργήσῃ ἰδίαν ζωὴν, ἰδίαν ἀπόλαυσιν, νὰ ζήσῃ εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς ἐλάτης καὶ τῶν κορφοβουίνων. — "Ολα τὰ ἀνδρικά ταῦτα στοιχεῖα τοῦ τόπου, τὰ ὅποια διάγουν ὅλην τὴν ζωὴν των μέσα στὰ βουονά, πότε ὀδηγοῦντα ποίμνια εἰς βοσκὴν, καὶ πότε ὀδηγούμενα παρὰ τῶν κυνηγετικῶν των σκύλων εἰς μακρὰ κυνήγια, ὅλα τὰ ἀρρενωπά ταῦτα στοιχεῖα τῆς χώρας, τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ ζήσουν οὐδὲ στιγμὴν κάτω τῆς ὕψηλης ἀτμοσφαιρικῆς ζώνης τῶν βουονῶν, ἀπετέλεσαν καὶ θ' ἀποτελέσουν κυρίως τὰς ἀνταρτικὰς τάξεις. — Εἰς αὐτοὺς προστίθενται κατόπιν οἱ ἄνθρωποι τῶν βουονῶν, οἱ ὅποιοι δεικνύουν τάσεις πρὸς τὰ ἀνταρτικὰ κινήματα καὶ πρὸς τὴν ζωὴν τῆς διαμαρτυρήσεως καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐκ φυσικῆς ροπῆς, χωρὶς νὰ ἔχουν οὐδεμίαν ὑποστῆ πρὸς ρῆξιν τοὺς νόμους τῆς πολιτείας. Αὐτοὶ δὲν σκέπτονται νὰ δημιουργήσουν ἀνταρτικὰ κινήματα ἐξ ἀνάγκης, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ καταπατηθέντος πολὺ ἢ ὀλίγον πκρ' αὐτῶν νόμου τοῦ Κράτους, ὅπως οἱ πρῶτοι, ἀλλ' ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης, ἀπὸ καθαρὰν ροπὴν πρὸς τὴν ἐλευθέραν ζωὴν τοῦ βουονοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ν' ἀκούουν τὰς σφαιρὰς σφυριζούσας στ' αὐτιά των. — Μεταξὺ δὲ τῶν δύο τούτων στοιχείων, τῶν ὁποίων κύριον χαρακτηριστικὸν εἶνε ἡ εὐγένεια τῶν ἀδρῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς ὀρεινῆς ψυχῆς των, ὑπάρχουν οἱ ἀντάρται, οἱ καθαρῶς καὶ ὕψηλοφρονέστερον ἀποβλέποντες πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν μᾶλλον, παρὰ πρὸς τὰ θέλητρα καὶ τὰς ἀπολύσεις τῶν περιπετειῶν μιᾶς ἐκστρατείας. Καὶ εἶνε οὗτοι ἡ ἐθνικὴ ζωὴ τῶν ἀνταρτικῶν κινήματων, ἧτις ἐξαπλοῦται καὶ ριζώνει εἰς ἅπαντα τὰ άτομα τῶν ομάδων. Ἀναλαμβάνουν οὗτοι νὰ ἐμπνεύσουν τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς ἐνὸς ἐθνικοῦ κινήματος, καὶ δρῶσι καὶ ἐνεργοῦσιν ἐξ ἄγνοῦ πατριωτισμοῦ ὅστις

ἐπιβάλλει τὸν θαυμασμόν. — **Τιούτου εἶδους πρόσωπα ἀνερευνᾷ καὶ εὐρίσκει, ἠρεύνησε καὶ εὔρε καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ δούλῃν Ἑλλάδα ἢ Ἀόρατος Δύναμις.** Καθ' ὅσας πληροφορίας ἔχω, καθ' ὅσον ὁ ἴδιος ἀντελήφθη, καὶ καθ' ὅσον ἐπιτρέπεται ἐθνικῶς νὰ ὀμιλήσῃ εἰς δημοσιογράφος, αἱ ἀνταρτικαὶ ομάδες τοῦ μέλλοντος δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν ἐθνικὴν ἐπιτυχίαν, ὅπως τὴν φαντάζεται ἡ ἐθνικὴ ἰδέα, ὅπως τὴν ὀνειρεύονται τὰ πατριωτικὰ ὄνειρα.....

×

Τὸ «Ἐμπρός». —.....Διὰ τοῦτο εἰς τὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδυόμεθα, θυσίας μόνον ὕλικας θὰ ὑποστώμεν. Εἰσερχόμενοι εἰς Μακεδονίαν δὲν θὰ κατακτήσωμεν τὴν Μακεδονίαν. Καταλαμβάνοντες τὴν Ἥπειρον δὲν θὰ κρατήσωμεν ἴσως τῆς Ἥπειρου. Ἀλλὰ θ' ἀναδείξωμεν ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιβλητικότητι αὐτῆς μίαν Ἑλλάδα μεγάλην, τῆς ὁποίας ἡ λάμψις θὰ θαμβώσῃ τὸν κόσμον. Διότι εἴτε νικωμένη ἐν τῷ πολέμῳ εἴτε νικῶσα θὰ ἐγείρῃ κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας τρόπαιον, τὸ ὁποῖον κανεὶς κατακτητῆς καὶ κανεὶς δυνάστης δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ καταρρίψῃ ποτέ.

×

Ἡ αὐτή. — Ἄγγλος ἀνταποκριτῆς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶνε λίαν γνωστὸν καὶ συμπαθὲς παρὰ τῇ ἐνταῦθα κοινωνίᾳ, ἐπισκεφθεὶς τὸ στρατόπεδον τῶν Τούρκων ἐν Ἐλασσῶνι, ἐκόμισε τὰς ἐξῆς συβαρωτάτας πληροφορίας. Ὅτι τὸ Τουρκικὸν πεζικὸν εἶνε ἔλπεινύτατον, οἱ δὲ ἄνδρες ρακένδυτοι, πειναλέοι καὶ ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ. Ὅσον ὁμως ἀφορᾷ τὸ πυροβολικὸν εἶνε πολυαριθμότατον, συγκείμενον ἐκ τριάκοντα πεδινῶν καὶ ὀρεινῶν πυροβολαρχιῶν, τὸ δὲ ἐπιτελεῖον καὶ τὰς κυριωτέρας θέσεις διευθύνουσιν εἰκοσι πέντε Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ, ἀποσταλέντες ἤδη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας. — Φαίνεται ὅτι οἱ ἐν τῷ Τουρκικῷ στρατῷ ἔχουσι πλήρη συναίσθησιν τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἡμετέρων, διότι ἐξαρτῶσι τὰ πάντα ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πυροβολικοῦ των ἧτις εἶνε ἴσως ἀδιαφιλονίκητος.

ΤΗΝ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφθμερίς».—.....Τί εἶναι λοιπὸν αὐτὰ τὰ συμβαί-
νοντα ἐν Κρήτῃ, ἐκεῖ ὅπου αἱ Δυνάμεις «φρουροῦσι τὴν τάξιν ;»
Αὐτὴ εἶναι ἡ τ ἄ ξ ι ς τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζουσι εἰς τοὺς Κρήτας ;
Αὐτὴ εἶναι ἡ α ὐ τ ο ν ο μ ί α ἣν θέλουσι νὰ τοῖς ἐπιβάλουσι ; Αὐτὸ
εἶναι τὸ καθεστῶς, τοῦ ὁποίου τὴν διατήρησιν ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀκε-
ραιότης τῆς Τουρκίας», θεωροῦσιν ἀπαραίτητον διὰ τὴν εἰρήνην
τοῦ κόσμου ; ...

×

Ἡ «Ἀκρόπολις».—.....Ἐντὶ γελοίου Κράτους χρεωκο-
πημένου καὶ ἐξηντημένου προτιμώτερον νὰ γίνωμεν πάλιν φυλὴ
ἀγρία καὶ μαχομένη. Διαγράψατέ μας ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν
ἐλευθέρων Κρατῶν, ἂν πρόκειται νὰ μᾶς φέρεσθε κάθε λίγο ὡς πρὸς
παίγνίον σας. Ἡ ἀφῆσατέ μας νὰ λογαριασθῶμεν μὲ τοὺς ἐνοχλοῦν-
τας καὶ μὲ τοὺς καταστρέφοντας ἡμᾶς. — Τί λόγον ἔχει ὁ ἀπο-
κλεισμός ; Τὴν Κρήτην νὰ καθυποτάξετε ; Ἐκατὸν χιλιάδες του-
φέκια σὰς ἀπαντοῦν : ὄχι, ποτέ ! Τὴν Ἑλλάδα νὰ καθυποτά-
ξετε ; Ὅφειλετε προηγουμένως νὰ τὴν κατακτήσητε. Τούτου μὴ
γενομένου, τὴν σπρώχνετε εἰς πόλεμον, σεῖς οἱ φύλακες τῆς εἰ-
ρήνης !

×

Ἡ αὐτή. — ...Καὶ πιστεύετε εἰς ἐπιτυχὴ δράσιν ἐν Μακε-
δονίᾳ ; Ἠρώτησαν τὸν κ. Δραγοῦμην. — Ὅχι πιστεύω ἀλλ' εἶμιαι
βέβαιος. Οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας δὲν ἐξεγείρονται κατὰ τῶν
Τούρκων, διότι οὗτοι δὲν τοὺς πιέζουσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, εἰς
ὃν πιέζουσι τοὺς Χριστιανούς ἄλλων ἐπαρχιῶν. — Ἄλλ' ἅμα ὡς
ἀκουσθῆ ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς εἰς τὰ σύνορα, θὰ ἐξεγερθῶσιν
ὅλοι ὁ π ἔ ρ τ ῆ ς Ἑ λ λ ᾶ δ ο ς, καὶ ὁ στρατὸς ἡμῶν θὰ ἐνισχυ-
θῆ διὰ χιλιάδων Μακεδόνων ἐθελοντῶν. Δυνάμεις ἡμῶν εἶνε τὸ ὑπὲρ
τῆς πατρίδος αἴσθημα !.....

×

Τὸ «Ἄστυ».... — Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν δια-
κοίνωσιν τῶν Δυνάμεων εἶνε πράγματι ἀξία προσοχῆς διὰ τὴν
ἀξιοπρέπειαν, τὴν γαλήνην, τὴν μετριοπάθειάν της. Ἀφίνει τὴν

θύραν ἑλευθέραν εἰς πᾶσαν δικπραγματεύειν, εἰς πᾶσαν ἔντιμον λύειν.—"Ἀρθρον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Κοππέ.....

×

Ἡ αὐτή.—.... Τὸ εὐχάριστον δ' εἶνε ὅτι ὁλόκληρος ὁ σήμερον ὑπάρχων στρατός ἐν Ἀκρίσση εἶνε ἐφωδιασμένος μὲ πλήρη ἱματισμὸν καὶ ὄπλισμόν. Οἱ ἄνδρες εἶνε ἐνθουσιασμένοι καὶ ἀπὸ τὴν τροφήν, τὴν ἐν γένει συντήρησιν καὶ τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν τῶν ἀνωτέρων τῶν.....

....Δυσάρεστον μόνον ἐντύπωσιν ἔκαμαν εἰς τὸν στρατὸν οἱ τελευταῖον σταλέντες ἄνδρες ἀνευ ἐνδυμάτων· καὶ τὸ μᾶλλον δυσάρεστον εἶνε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀρκετὸς ἱματισμὸς γὰ ἐνδυθῶν οἱ ἄνδρες διὰ τὸν ἀπλούστατον ἀλλὰ καὶ λυπηρότατον λόγον, ὅτι ἡ ἐντὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀποθηκῶν τοῦ ὕλικοῦ ὑπάρχουσα μεγάλη ποσότης ἐρέας εὐρέθη σκωροφαγωμένη, καὶ ἐπομένως ἐντελῶς ἀκατάλληλος πρὸς χρησιμοποίησιν, διότι ἐκ μέρους τῶν κυρίων ἀρμολίων δὲν ἐλήφθη ἐπὶ τόσα ἔτη ἡ μέριμνα γὰ ἀνοιχθοῦν καὶ γὰ ἀερισθοῦν αἱ ἀποθηκαὶ αὐταί. Καὶ τώρα εἰς περιστάσεις σπουδαιοτάτης ἀνάγκης ἀπὸ ὁλόκληρα τόπια ἐρέας μόνις μικρὰ τεμάχια διεσώθησαν ἀπὸ τὸν σκῶρον.

ΤΗΝ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἀκρόπολις».—.... Ἡ τέχνη μετὰ τῆς ὁποίας ἤνοιξεν ὁ κ. Δηλιγιάννης πολλὰς θύρας ὑποχωρήσεως καὶ ὑπεκφυγῆς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματικὴν δὲν ἔφερε μέχρι τοῦδε τὰ ποθοῦμενα ἀποτελέσματα, ἕνεκα τῆς σκαιᾶς καὶ ἐγωϊκῆς ἀντιδράσεως τῶν δύο κυριωτέρων αὐτοκρατοριῶν τῶν δύο συμμαχιῶν. Ἐσχομεν ἐν μὲν τῇ τριπλῇ συμμαχίᾳ ἐχθρὸν ἡμῶν τὴν Γερμανίαν τὸν κυριώτερον τῆς τριπλῆς παράγοντα, ἐν δὲ τῇ διπλῇ, τὴν Ρωσσίαν ἀντίθετον εἰς τὸ ἡμέτερον ἐν Κρήτῃ κίνημα.....

×

Ἡ αὐτή.—Ο ΜΠΡΟΥΦΑΣ ζῆ ! Ἄς ἀρκεστοῦν εἰς τὴν ξηρὰν μόνον αὐτὴν διαβεβαίωσιν σήμερον οἱ ἀναγνώσταί μας. Ἡ «Ἀκρόπολις» μετὰ χαρᾶς μεταδίδει τὴν εἶδησιν. Ἄλλὰ μὴ ζητεῖτε τίποτε παραπάνω !

Ἡ αὐτή. — Ἐπῆγα μιὰ μέρα εἰς τὰς 7 1)2 τὸ πρωτὸ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Δηλιγιάννη καὶ τὸν εὐρῆκα νὰ ἐργάζεται! Ἐρώτησα πότε ἐσηκώθηκα καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν εἶχε κοιμηθῆ καθόλου. Καὶ ἡ ἐργασία; — Καὶ εἰς ἡμᾶς ἐγεννήθη αὐτὴ ἡ ἀπορία. Μὰς εἶπα δὲ ὁ διηγούμενος τὸ πρᾶγμα: — Ἐξήλεγγε καταστάσεις στρατιωτικᾶς, γιὰ νὰ ἴδῃ πόσοι ἄνδρες ὑπάρχουν εἰς ἕκαστον τάγμα καὶ πόσα συσσίτια δίδονται! Καὶ ὁ μὲν κ. Πρωθυπουργὸς ἀξιέπαινος διὰ τὴν ἐργασίαν του. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ ἐπὶ τέλους νὰ διοργανωθῆ αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ ὑπηρεσία; Οἱ Πρωθυπουργοὶ νὰ ἐξελέγχουν καὶ τὰ συσσίτια; Δὲν μποροῦν νὰ βροῦν πέντε ἄνδρας καθένος Ὑπουργὸς ἱκανοὺς διὰ τὴν τοιοῦτου εἶδους ἐργασίαν;

×

Ἡ αὐτή. — ...Τὸ πρωτὸ σύμφωνο διὰ τὴν κοινὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης, τὸ βράδυ ἀσύμφωνο. Τὸ μεσονύκτιον σύμφωνο διὰ τὴν λύσιν, τὰ ξημερώματα νέαι διαφοραὶ. — Ποῦ θὰ βγῆ τὸ πρᾶγμα, κανεὶς δὲν ἤξευρε. Ὅσημέραι ἡμῶς καθορίζεται σαφέστερον ἡ πολιτικὴ ἐκίστης. Ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ ἐκδηλώνει τῶρα φανερώτερα τὰς σκέψεις της. — Ἄλλ' εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἀνακαταστροφικὴν βέβαιον εἶνε ὅτι διπλωματικῶς ἡ Ἑλλάς ἐκέρδησεν ἕως τῶρα περισσότερον ἔδαφος. Παρὰ τοὺς ἀπειλουμένους καὶ ἐφαρμοζομένους ἀποκλεισμοὺς, τὸ ζήτημα εὐρίσκεται περισσότερον προωδευμένον. Ἐφθασαν μεχρι τοῦ νὰ δεχθοῦν ἀπλῆν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ἀντὶ τῆς κυριαρχίας, ἐνῶ συγχρόνως ἀκούομεν ὑποψιθυριζομένους καὶ ἐνθαρρυντικούς τινας λόγους ἀπὸ τὴν συνκυλίαν, ὅπου ὅλων τὰ στόματα ἀπειλὰς μόνον ἐβγαζαν ὡς προχθές!

×

Τὸ «Σκοῖπ». — ...Ὅλαι μας αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαί, ἡ σπατάλη τοῦ ἱεροῦ χρήματος τοῦ λαοῦ, τοῦ τελευταίου πλέον ὄβολοῦ τὸν ὅποσον ἔχει οὗτος νὰ διαθέσῃ, ἡ ἠθικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐξάντλησις, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ χώρα μαρτυρικῶς ὑπεβλήθη, φρονοῦν ὅτι εἶνε θυσίαι, δυσμενεὶ νὰ ἱκανοποιηθοῦν μὲ ἓνα ξεροκόμματο αὐτονομίας, διδόμενον εἰς τὸν Κρητικὸν λαόν.....

Ἐὰν ἐφρόντιζον νὰ ἐξετάσουν, ὄχι πόσους ἄνδρας ἔχομεν παρατάξει εἰς τὴν μεθόριον, ὄχι διὰ τίνων μέσων κατορθώνομεν νὰ τοὺς

διατηρῶμεν ὑπὸ τὰ ὄπλα, ὄχι ἀπὸ τοῦ ἐξοικονομοῦμεν ἡμεῖς, τὸ χρεωκοπημένον Κράτος, τὰς τεραστίας δαπάνας τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀλλὰ μὲ ποίαν ἀγωνίαν ἀνακμῆνει ὁ λαὸς τὴν μεγάλην στιγμήν, καθ' ἣν θὰ καταβιάσῃ ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεία τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ θὰ καοῦν τὰ πρῶτα φυσίγγια εἰς τὴν μεθόριον, οἱ ἠνωμένοι ἔχθροί μας θὰ ἔλυον τὰ νέα δεσμὰ τῆς Κρήτης καὶ οὔτε θὰ ἐσκέπτοντο κἄν νὰ ἀποκλείσουν τοὺς λιμένας μας. — Τὸ Ἔθνος ἔχει ἀπόφασιν ἀμετάτρεπτον νὰ μὴ ὀπισθοχωρήσῃ πρὸ οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς, πρὸ οὐδεμιᾶς βίβης.....

... Ἀπεγνωσμένη ἀπόφασις, εἰς τὴν ὁποίαν συνηντήθησαν ὄλαι αἱ θελήσεις τοῦ ἐλευθέρου καὶ τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ, ἀνήσυχον πνεῦμα πολέμου, ἐξοντώσεως καὶ καταστροφῆς φυσῆ εἰς ὄλα τὰ σημεῖα ὅπου ἀκούεται Ἑλληνικὴ πνοή. Μία ἀκλόνητος πεποίθις ἐσχηματίσθη παρὰ τῆ λαῶ, ὅτι μόνον δι' ἑνὸς ἀποφασιστικοῦ ἀγῶνος θὰ κριθῇ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος καὶ μόνον τὰ ὄπλα θὰ ἀποδώσουν εἰς αὐτὴν ὅ,τι ματαίως ἐξελιπάρῃσε μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Ἡ πεποίθις αὕτη ἐρριζώθη τόσον βαθῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν, τόσον ἐκραταιώθη, τόσον ἐγενεκεύθη, ὥστε εἶνε ζήτημα ἐὰν μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἐδέχτο ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μίαν εἰρηνικὴν διέξοδον, ὅδον ἱκανοποιητικὴν ἐὰν ἦτο αὕτη, ἀπὸ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν τὸν περιέπλεζαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ. — Ἡ Ἑλλὰς θέλει νὰ πολεμήσῃ. Ἡ ἀπάνθρωπος στάσις τῶν Δυνάμεων ἀπέναντι τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ Μουσουλμανικοῦ συρφετοῦ πρὸς τοὺς ἐν Κρήτῃ ὁμοθρήσκους καὶ ὁμοφύλους, αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τὴν ἐξηνάγκωσαν νὰ λάβῃ.....

ΤΗΝ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — Συνέντευξις τοῦ κ. Δηλιγιάννη μετὰ τοῦ συντάκτου τῆς Παρίσινης «Ἀστραπῆς. — — Πιστεύετε ὅτι θὰ γίνῃ πόλεμος; — Δὲν δύναμαι τίποτε νὰ βεβαιώσω. Πιστεύω ὅμως ὅτι αἱ περὶ εἰρήνης ἐλπίδες εἶναι μεγαλειότεραι ἀπὸ τὰς περὶ πολέμου. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὐχομαι πρόσφορον εἰρηνικὴν λύσιν. Ἄλλ' ἡ λαϊκὴ θέλησις εἶνε ἰσχυροτέρα πάτης ἄλλης. Πρὸς συγκράτησιν τῆς ἐθνικῆς ὀρμῆς ἀνάγκη νὰ δοθῇ μίαν οἷα δῆποτε ἱκανοποιήσις.

Ἡ «Ἀκρόπολις».—Δὲν ἦτο ἀπλῆ ἀναχώρησις ἀπλοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ἢ χθεσινή, δὲν ἦτο προπομπή μόνον, ἦτο πικρὴ ἀληθὴς ἐκδηλοῦσα τὸ πολεμικὸν μένος καὶ τὰ αἰσθηματὰ ἐνὸς ὀλοκλήρου λαοῦ, ὅστις αἰσθάνεται ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὸ θάρρος νὰ διεκδικήσῃ τοὺς προαιωνίους πόθους του καὶ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά του. Καὶ ἄλλοτε ἐπεστρατεύθημεν. Καὶ ἄλλοτε στρατιωτικὰ σώματα ἀπῆλθον τῶν Ἀθηῶν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι μεταβαίνουνσι νὰ προασπίσωσι τὴν πατρίδα. Ἄλλ' ὅ,τι ἔγινε χθὲς εἶνε γεγονός· οὐδέποτε ἄλλοτε σημειωθὲν εἰς τὰ χρονικά τοῦ νεαροῦ τούτου Βασιλείου, τὸ ὅποσον ἐκινίσθη μὲ τὴν μεγάλην ἰδέαν, καὶ ἠνδροῦτο μέχρι τοῦδε μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς συνεχίσεως τοῦ ἀγῶνος, ὃν δὲν ἐπέραναν οἱ πατέρες ἡμῶν. Εἶχε γνωσθῆ ἑνωρὶς ἢ εἰδησις ὅτι τὸ πρῶτον περικτὸν σύνταγμα, τὸ ὅποσον εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν σύνταγμα τῆς πρωτεύουσας, διετάχθη νὰ εἶνε ἑτοιμὸν πρὸς ἀναχώρησιν. Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως ἠλεκτρίσθη τοὺς πάντας.....

....Εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν τῶν περαπηγμάτων οἱ στρατιῶται ἔχοντες εἰς πυραμίδας τὰ ὅπλα ἀνέμενον τὴν ὄραν τῆς ἀναχωρήσεως. Ἄσματα, χοροὶ, ζητωκραυγαί, ἀναφωνήσεις, πατριωτικαὶ ἐπικλήσεις καὶ ἀποχαιρετισμοὶ μεταφράσεων, αἵτινες ἦσαν τὸ κάτοπτρον τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν σκέψεων ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τὰ πάντα προεμήνουον τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὸ ἀπερίγραπτον θέημα, τὸ ὅποσον ἐπρόκειτο νὰ ἐπακολουθήσῃ. Ἡ ὁδὸς Κηφισοῦ ἦτο κατάμεστος λαοῦ ἐνθουσιῶντος, εἶχε δὲ τὴν ὄψιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀπαξ μόνον ἐπαρουσίασε μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Μαραθωνίου δρόμου, ὅτε ἡ νίκη ἢ εἰρηνικὴ ἔστεψε τὸν Ἑλληνα δρομέα.....

....Τὴν 8 ἀκριβῶς ὄραν ἔφθασεν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐφ' ἀμάξης μετὰ τῶν δύο πριγκιπισσῶν Σοφίας καὶ Μαρίας καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Ἀνδρέου. Τότε ἐδόθη ἡ διαταγή τῆς ἐκκινήσεως. Καὶ μετὰ τοῦ συντάγματος ἐξεκίνησαν ὅλα τὰ λαϊκὰ συντάγματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπὶ ὄρας ἤδη ἀνέμενον. Καὶ τοὺς ἤχους τῶν σαλπύγων καὶ τῆς μουσικῆς ἐπνιγον αἱ ἀτελεύτητα ζητωκραυγαὶ τοῦ πλήθους, τὰς ὁποίας διεδέχοντο πάλιν τὰ χειροκροτήματα ἐν ρυθμῷ. Ἡ Βασίλισσα καὶ αἱ πριγκίπισσαι συγκινημέναι ἔσειον

τὰ μανδύλια τῶν χαιρετῶσαι τοὺς κατερχομένους στρατιώτας, ὁ δὲ βασιλόπαις Ἀνδρέας ὕψου τὸ πικικιόν του ἐν ἐνθουσιασμῶ. Καὶ οἱ στρατιῶται ἀνταπήντων ζητωκραυγάζοντες ἐν ρυθμῶ. Καὶ τὸ πᾶν ἀπετέλει πανδαιμόνιον κοινῶ ἐνθουσιασμοῦ, κοινῶν αἰσθημάτων, πανελληνίου δικήσεως. Ἡ ὁδὸς Κηρисиῆς, ἡ εὐρυτάτη, ἡ ἀχανής, ἐκαλύπτετο ἀπὸ μίαν μάζαν ἀνθρώπων, ἥτις μόλις ἐκινεῖτο, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ἐφαίνοντο κινούμενα καὶ διασταυρούμενα ἐν ἀτελευτήτῳ σειρᾷ τὰ ὄπλα τῶν στρατιωτῶν...

..... Ὅταν ἡ τοιαύτη πομπὴ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς, τῶν σαλπίγγων, τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ζητωκραυγῶν ἐχώρησε πρὸς τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ παρέκκμησε τὰς Πρεσβείας, ὅλοι οἱ ἐξῶσται ἐφωτίσθησαν ὡς διὰ μαγείας, σημαῖαι ἐκυμαίνοντο πανταχόθεν καὶ οἱ Ριζαῖται πρὸ τῆς σχολῆς ἔρραινον δι' ἀνθέων τοὺς διερχομένους καὶ ἐζητωκραυγάζον ἐνθουσιωδῶς. Ἄλλ' ἡ ὠραιότερα στιγμή ἦτο ὅτε ἡ ἀνθρωπομάζα ἐκείνη, ἡ μόλις κινουμένη, ἐφθασε πρὸ τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ εἰσῆγοτο εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Τὸ μέγα ξενοδοχεῖον ἐφωτίζετο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτωθεν ὑπὸ βεγγαλικῶν, πλῆθος δὲ ξένων ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατεῖχε τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα αὐτοῦ. Καὶ ἐσεῖοντο ἐκεῖθεν μανδύλια φρενητιωδῶς, καὶ ἐζητωκραυγάζον φρενητιωδῶς οἱ κάτωθεν ἰστάμενοι, καὶ τὰ στρατεύματα μόλις ἠδύνατο νὰ βαδίζωσιν ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους ἐκείνου. Καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς σημαίας τοῦ συντάγματος, ἥτις ἐφρουρεῖτο ὑπὸ τῶν λογγῶν τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς, χιλιάδες πῖλοι ὑψώθησαν, ζητωκραυγαὶ βροντώδεις ἠκούσθησαν ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, πνίγονται τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τῶν σαλπίγγων, καὶ ἄνθη λεμονέας ἐρρίπτοντο ἀφθόνως ἐπὶ τῶν παρερχομένων. — Καὶ αἱ γυναῖκες ἐζητωκραυγάζον. Καὶ οἱ γέροντες ἐκλαίον ἐκ συγκινήσεως, καὶ τὰ παῖδια εὕρισκον πνεύμονας ἀνδρικούς. Καὶ οἱ στρατιῶται ἀνταπήντων δι' ἀτελευτήτων ζητωκραυγῶν. Καὶ ἠκούοντο διαδοχικῶς. — Ζήτω ὁ πόλεμος! — Ζήτω ἡ Κρήτη! — Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.

×

Ἡ αὐτὴ — (Ἰδιόγ. τηλεγραφ. «Ἀκροπόλεως»). — ΒΟΛΟΣ 7 Μαρτίου, ὠρ 10 15' π. μ. — Ἐπιβάται ἐλθόντες σήμερον ἐκ

Θεσσαλονίκης βεβαιώσιν ὅτι αἱ πλείσται τῶν Τουρκικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάσῶνος ἀναχωροῦσι. Καὶ αἱ μὲν πλούσιαι οἰκογένειαι καταφεύγουσιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, αἱ δὲ πτωχαὶ εἰς Σέρβια. Ἐνεκ τῆς τακτικῆς ταύτης τῶν Τούρκων καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἐζήτησαν νὰ φυγαδεύσουσιν τὰς οἰκογενεῖάς των, μετὰ μεγάλην δ' ἀντίστασιν τῶν ἀρχῶν ἐπέτυχον οἱ μὲν πλούσιοι νὰ τὰς στείλουν εἰς Θεσσαλονίκην, αἱ δὲ πτωχοὶ εἰς Βλαχολείβαδο. Πάντα τὰ καταστήματα εἰς τὴν Ἑλλάσῶνα ἔχουν κλεισθῆ. Μόνον τὰ ἀρτοποιεῖα καὶ τὰ χάνια μένουσιν ἀνοικτά.

×

Τὸ «Ἄστυ».—... Ἄλλ' ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ἐκπονοῦντες τὸ σχέδιον τῆς αὐτονομίας, κατὰ τὴν ἰδίαν των ὁμολογίαν, ἔχουσιν τοιοῦτους δισταγμοὺς περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐφαρμογῆς, καὶ ἀνομολογοῦν μόνον τὰς δυσκολίας, τὰς συμπαραμαρτούσας πρὸς αὐτὴν, πῶς θέλουσιν οἱ Κρήτες νὰ καταθέσουσιν τὰ ἑπτα ἐνώπιον τοιούτων ἀπατηλῶν καὶ ἀορίστων ὑποσχέσεων, πῶς θέλουσιν νὰ ἐπανέλθουσιν εἰς τὰ «εἰρηνικὰ ἔργα» των; Πῶς θέλουσιν νὰ ἐκτεθοῦσιν καὶ ἐκ τρίτου ἐντὸς ἐνὸς ἔτους μάλιστα εἰς τοὺς κινδύνους νέας καταστροφῆς;—Ἄστυ! Οἱ Κρήτες δὲν ἀπατῶνται ἐκ προκηρύξεων πλέον. Γνωρίζουσιν τί ἀξιζοῦσιν καὶ αἱ ὑποσχέσεις τῶν Δυναμίσεων καὶ αἱ ἐγγυήσεις των. Οἱ Κρήτες, παρὰ τὸν ἀποκλεισμόν, παρὰ τὴν ἀίσχρᾶν βίβιν, παρὰ τὴν ἀμελίαν πρὸς αὐτοὺς Εὐρώπην, θὰ ἐμμενεῖν μέχρι τέλους εἰς ἓν πρόγραμμα, εἰς ἓν σύμβολον, εἰς μίαν ιδέαν:— «Ἡ ἑνωσις ἢ θάνατος!»—Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κρήτης ὀριστικῆ ἢ ἐξαφάνισις αὐτῆς...

×

Ἡ αὐτή.—... Κἀνεὶς Ἀθηναῖος βέβαια χθὲς δὲν ἔμεινεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπως καὶ καμμία Ἀθηναία· ἐκ τῶν χιλιάδων αὐτῶν τοῦ λαοῦ δὲν ὑπῆρξεν ἓν στόμα τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἐφώναζε: «Ζήτω ὁ πόλεμος», καὶ κἀνὲν πρόσωπον τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἐμειδίσειεν εἰς τοὺς εὐθύμους στρατιώτας, καὶ μίαν καρδίαν ἢ ὁποῖαν νὰ μὴ ἔπαλλεν ἀπὸ συγκίνησιν. Καὶ ὅταν αἱ σηματαὶ τῶν ταγματῶν διήρχοντο, ὅλοι ἐσκέπτοντο, ὅτι ἐρρίφθη ὁ κύβος, καὶ ὅτι αἱ σηματαὶ ἐκεῖναι αἱ ὑπερήφανοι δὲν θὰ ἐπέστρεφαν χωρὶς νὰ

φέρουν σταγίνας αίματος, αἶγλην νίκης. — Ὁ Διάδοχος παρηκολούθει μὲ στοργὴν τὸ σύνταγμα τοῦ φεῦγον. Πρὸ τῶν Ἀνακτόρων ἐκεῖ, πλησίον ἑνὸς δένδρου, λίαν συγκεκινημένος ἔβλεπε τοὺς ἄνδρας τοῦ φεύγοντας, καὶ ἔμενεν ἐκεῖ μὲ ὀφθαλμοὺς δακρυσμένους μέχρις ὅτου ὁ κόσμος τὸν περιεκύκλωσε, καὶ οὕτω ἀπεμακρύνθη πρὸς τὸ Ἀνάκτορόν του. Ἐπίσης ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας πολλὴν ἐνθουσιασμόν προὔξενησαν εἰς τὸ πλῆθος, ἀναχωρήτασαι ἀργὰ ἐκ τῶν Παραπηγμάτων.

×

Ἡ «Ἐστία». — Δὲν ἦτον ἀναχώρησις στρατοῦ ἢ χθεσινή. Ἦτον ἡ ἀποκάλυψις τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ἀπαξ ἔτι ἐν τῇ ἱερωτάτῃ τῶν πεποιθήσεων αὐτῆς. — Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ τραβήξωμεν ἐμπρὸς, πᾶσαν ἀπειλὴν καταφρονοῦντες, ἀψηφῶντες πᾶν πρόσκομμα, στηριζόμενοι εἰς μόνον τὸν Θεόν, ὅστις εἶνε μέγας, καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἧτις εἶνε ἀκαταγώνιστος.....

...Σήμερον ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐξαίρουσα τὰ πνεύματα καὶ συνταράττουσα τὰ στήθη πικρὸς Ἕλληνας ἀπὸ τοῦ Ταϊνάρου μέχρι τῶν ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου, εἶνε μία : ὁ πόλεμος. — Δὲν θὰ ὀπισθοχωρήσωμεν, δὲν θὰ συνθηκολογήσωμεν ἀδόξως. Θὰ μεταθέσωμεν τὸ ζήτημα ἀπὸ τὰ Κρητικὰ παιδία εἰς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα, θὰ τὸ ἐντεινώμεν μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτοῦ συνεπειῶν. Ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον εἰς τὴν ψευδῆ ἡσυχίαν τῆς ἡμιεπισήμου Εὐρώπης θὰ προτιμήσωμεν τὴν ὑψηλὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεως, ἧτις ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον μὲ κάθε κίνδυνον, μὲ κάθε θυσίαν. — Καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην τὴν αἰσθάνονται καὶ τὴν κηρύττουσιν γέροντες καὶ νέοι, καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία, καὶ πάντες ἀπὸ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔθνους μέχρι τῶν ταπεινοτάτων ἐργατῶν αὐτοῦ. — Καὶ χθὲς μὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ στρατοῦ, ἧτις ἔλαμψεν ὡς ἡ ἀποθέωσις τοῦ «ἔμυνησθαι περὶ πάτρις» δὲν ὑπῆρχε ζητωκραυγὴ, δὲν ὑπῆρχε βρόντος ὄπλων καὶ στομάτων, δὲν ὑπῆρχον εὐχαὶ καὶ δάκρυα, καὶ κατευοδώσεις καὶ συγκινήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων νὰ μὴ ὑπεδηλοῦτο ἡ ἀπραξάλευτος θρησκευτικὴ πίστις ὅχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων τῶν κερπεδιημούντων ἐνταῦθα, εἰς τὴν πολεμικὴν ἐνέργειαν τῆς Ἑλλάδος. — Σήμερον ὅλος

ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εὐρίσκειται εἰς τὰ σύνορα, καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρος στρέφει ἐκεῖ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς φροντίδας τῆς. Ἐκ τῆς νέας ἡμῶν θρησκείας ἀναμένομεν θαύματα. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐτόλμα καὶ ἐπ' ἐλάχιστον νὰ διασειῇ τὰ θεμέλια τῆς πίστεως ἡμῶν θὰ ἦτον ὡς ἐχθρὸς κατάπτυστος τῆς πατρίδος, καθ' οὗ πᾶσα ποιηὴ θὰ ἦτο θεμιτή.

×

Ἡ αὐτή, — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 4 Μαρτίου. — Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐστίας». — Εἶνε γνωστὴ ἡ στάσις, ἣν ἐπ' ἐσχάτων ἐτήρησαν οἱ τῆς Νοτίου Ἀλβανίας κάτοικοι, οὐ μόνον οἱ Χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ Τοῦρκοι (Τουρκαλβανοὶ) ἀπέναντι τῶν αἰτημάτων τῆς Πύλης. Ὅχι μόνον δὲν ἔστειλαν τοὺς ζητηθέντας ἐφέδρους, ἀλλὰ καὶ ἀφώπλισαν τὰ παρ' αὐτοῖς εὐρισκόμενα δύο τάγματα Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ἐφόνευσαν τοὺς ἀξιωματικούς....

... Ἄλλ' ἤδη ἡμεῖς πληροφορούμεθα τὰ ἐξῆς σπουδαιότατα. Οἱ Ἀλβανοὶ οὐ μόνον προσέβησαν εἰς ἀφοπλισμὸν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ εἰς σφαγὴν. Πλεῖστοι ἐκ τῶν τριῶν χιλιάδων Τούρκων κατεσφάγησαν ἐν μέσῳ τῶν ἀπροσίτων φραγγῶν τῆς Ἀλβανικῆς γῆς. Εἶνε δὲ οἱ Ἀλβανοὶ οὗτοι ἐκ τῆς γνωστῆς καὶ γενναίας φυλῆς τῶν Σπαθανάκιδων, οἵτινες, Χριστιανοὶ κατὰ συνείδησιν ὄντες, φαινομενικῶς δικτελοῦσι Μουτουλμάνοι. Πρὸ τριετίας μάλιστα ὁ Σουλτάνος εἶχεν ἀποστείλει αὐτοῖς πολλοὺς χότζηδες ὅπως τοὺς περιτάμωσιν, ἀλλ' ὅπως τότε τοὺς ἐσφαζαν τοὺς Σουλτανικοὺς ἀπεσταλμένους, οὕτω νῦν καὶ τὰ κυβερνητικὰ τάγματα. — Τὸ δὲ σπουδαιότερον, ἐδήλωσαν ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐννοοῦσι νὰ ἐκστρατεύσωσι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους θεωροῦσιν ἀδελφοὺς, ὅτι ἐννοοῦν ν' αὐτοδιοικηθοῦν καὶ νὰ ἐνωθοῦν εἰτα μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ταῦτα πάντα λίαν ἐτάραξαν τοὺς ὀθωμανικοὺς κύκλους, προσέβησαν δ' ἀμέσως εἰς τὴν ἀναγκραφεῖσαν ἐπίσημον διάψευσιν....

... Ἐπίσης εἰς τὸ Ἀλβανικὸν τοῦτο κίνημα ἢ μᾶλλον εἰς τὸν ἐκ τούτου προκύψαντα φόβον ἀποδοτέα καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ Σουλτάνου τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον συνεννόησιν μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου πρὸς διακκάνωσιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς διαφορᾶς.

— Τοῦτο εἶνε γεγονός· μὴ σὰς φανῆ δὲ οὐδόλως παράδοξον. Ὁ Σουλτάνος τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ταύτην ἐδήλωσε πρὸς τὸν Νελίδωφ, ὅστις τῷ ἀπήντησεν ὅτι πρέπει προηγουμένως νὰ ἐρωτηθῆ ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία ἣτις ἀνέλαβε τὸ ζήτημα· ἀλλ' αὕτη εὐνοήτως θὰ ἠρνεῖτο χαρακτηρίζουσα τὴν ἀμεσον συνεννόησιν ὡς προσβολὴν δι' ἑαυτὴν !

ΤΗΝ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφ'ημερίς». — ... Ἀὐτονομία ἐπιβαλλομένη διὰ τῆς πείνης καὶ τῶν στερήσεων εἰς τοὺς ἀποκρούοντας αὐτὴν εἶνε χίμαιρα, εἶνε παραλογισμὸς, εἶνε ἐμπαιγμὸς, εἶνε τι παρόμοιον πρὸς τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκίας, τὴν ἀπὸ τοῦ 1856 κηρυσσομένην πάντες δ' οἶδαμεν πῶς τηρουμένην. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία παίζει μὲ τὰς λέξεις· ἀλλὰ τὰ παιγνίδια αὐτὰ δὲν ἐπιτυγχάνουν ὅταν ἀντικείμενον ἔχουσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς ἀνθρώπου ἢ ἐνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀποφασισμένος εἰς κανένα νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ παίξῃ μαζύ του. — Καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς κανένα νὰ παίξῃ μαζύ του· τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὸ ἀποκλεισόμενον καὶ πιεζόμενον ἐν Κρήτῃ, τὸ ἐτοιμοπόλεμον παρὰ τὰ Τουρκικὰ σύνορα· τὸ ἐξεγειρόμενον ἐνόπλιως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἠπείρῳ. — Εἰς τὰς δόξιας τῶν Ναυάρχων, οἱ ὅποιοι ἐπηγγέλλοντο τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς τοὺς Κρήτας, δολοφονοῦντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ἀκρωτήρι καὶ τὴν Ἱεράπετραν, ἀπήντησεν ὁ Κρητικὸς λαὸς «Ἐνωσίς!» — Εἰς τὴν περὶ αὐτονομίας προκήρυξιν των, εἰς τὰς ἐν αὐτῇ ἐπαγγελίας καὶ ἀπειλάς, ἀπαντᾷ ὁ Κρητικὸς λαὸς «Ἐνωσίς!» — Εἰς τὸν ἀποκλεισμόν καὶ εἰς ὅλας τὰς βδελυγμίας των, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπακολουθήσουν, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐσταθείας καὶ μείζονος ἐνθουσιασμοῦ ὁ Κρητικὸς λαὸς θ' ἀπαντήσῃ πάντοτε «Ἐνωσίς!» — Καὶ τὸ γνωρίζουν οἱ Ναυάρχοι τὸ γνωρίζει ἡ Διπλωματία, ὅτι τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν, στερεότυπον, ἀναλλοίωτον, ἐπίμονον, θὰ προκαλέσωσιν ὅλα των τὰ μέτρα, ὅλα των αἱ ἀπόπειραι, ὅλα αἱ ἀτιμῖαι των· ἀλλ' εἶνε διατεθειμένοι νὰ παίξουν μέχρι τέλους τὸ παιγνίδιον των. Εἴμεθα ὁμῶς καὶ ἡμεῖς ἀποφασισμένοι νὰ κά-

μωμεν τὰς Δυνάμεις νὰ πληρώσουν αὐταὶ μέχρι τέλους τοῦ παι-
γνιδίου των τὰ ἔξοδα. — Καὶ θὰ τὰ πληρώσουν... πῶς ἂν καμῶθο

Ἡ αὐτή. — Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔγεινε καὶ
πάλιν λόγος νὰ προσφερθῇ ἡ Ἡγεμονία τῆς Κρήτης εἰς τὸν πρίγκι-
πιπα Βάλδεμαρ τῆς Δανίας ἢ εἰς τὸν πρίγκιπα Γεώργιον τῆς
Ἑλλάδος. — Τὰς εἰδήσεις ταύτας εἶχε διαταχθῆ ἀρμοδίως ὁ κ.
Σκουζέσ ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν τύπον χθὲς τὴν ἡμέραν. Ἄλλ' ὁ
κύριος Ἀλέκος ἔχει καὶ αὐτὸς τὰς μεγάλας διπλωματικὰς του
ιδέας καὶ ἠρνήθη νὰ τὸ πράξῃ. Μέχρις οὗ παρενβῆ ὁ κ. Πρωθυ-
πουργὸς καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτὰς εἰς τὸν τύπον, τὴν νύκτα πλέον,
διὰ τοῦ Πρακτορείου. ...

Ἡ αὐτή. — Ὁ ἐν Ἀθηναῖς ἀνταποκριτὴς τῆς Παρισινῆς
«Ἐφημερίδος» κ. Φραγκλῆνος Μπουγιῶν ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συν-
διαλεχθῆ μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου, τὴν δὲ συνδιάλεξιν
του ταύτην δημοσιευθεῖσαν χθὲς ἐν Παρισίοις ἀνεκοίνωσεν ἤδη
ἐκ χειρογράφου ἐνταῦθα ὁ κ. Μπουγιῶν. ...

..... Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος εἶπεν : — «Ἡ Εὐρώπη μᾶς ἔφερεν
εἰς θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν χάνομεν τὴν τιμὴν μας, ἀν ὑποχωρή-
σωμεν. Διὰ τοῦτο θὰ φθάσωμεν μέχρι τῶν ἐσχάτων. Δὲν ἠθέ-
λησαν νὰ δώσουν εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα τὴν μόνην λύσιν, τὴν
ὁποίαν ἐπεδέχετο, τὴν μόνην, τὴν ὁποίαν ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶ-
μεν ὡς λάος, ὑπερασπιζόμενος ἐν ταύτῳ τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν
του καὶ τὴν ἐθνικὴν του τιμὴν. Ἡναγκάσθημεν λοιπὸν νὰ ἐτοι-
μασθῶμεν πρὸς πόλεμον. Ἄλλ' εἰς τοῦτο μᾶς ἐξηνάγκασεν ἡ
Εὐρώπη, ὑπὸ τὴν πρόβασιν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης. . .

..... Γνωρίζομεν ἀριστα ποία εἶνε ἡ δύναμις τῶν ἀντιπά-
λων μας. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἑκατρατεία θὰ εἶνε πολὺ δύσκολος
(tres dure) καὶ ὅτι αἱ νίκαι δὲν κερδίζονται εὐκόλως. Ἄλλ'
αἱ δυσκολίαι δὲν μᾶς ἐμποδίζουν. Ἐργαζόμεθα μόνον δραστη-
ριώτερον, διὰ νὰ τὰς ὑπερνικήσωμεν. Στήριζόμεθα τόσον ἐπὶ τῶν
δυνάμεών μας καὶ τῆς φιλοπατρίας τοῦ ἔθνους, ὅσον καὶ ἐπὶ
τῆς συνδρομῆς τῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶς καλοῦν. — Ἄλλ'

όποια δήποτε καὶ ἂν εἶνε τὰ ἐμπόδια, τὰ όποια θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ ὑπερνικήσωμεν, θ' ἀναλάβωμεν τὴν ἐκοστρατείαν μὲ τὴν ἰδέαν αὐτὴν, ὅτι προτιμότερα εἶνε μία ἡττα, ἣτις θὰ ἔσωζε τὴν τιμὴν μας, ἢ παραίτησις ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων μας, ἢ όποια θὰ μᾶς ἠτίμαζεν.....»

×

Ἡ αὐτή. — Ἦρκεσεν ἡ δημοσίευσίς ἐν τῇ «Ἀτλαντίδι» τῆς προκηρύξεως τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, ὅπως ἀναφλέξη τὸ αἶσθημα τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων, οἵτινες πανταχόθεν γενναίως συνεισφέρουσιν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἐκ Σικάγου ἐπέμφθησαν περὶ τὰ 1000 δολλάρια εἰς τὸν κ. Γούσιον. Ἐξ Ἀτλάντης περὶ τὰ 250. Ἐστάλησαν δὲ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀτλαντίδος» τὴν προπαρελθοῦσαν ἐβδομάδα 256.60, ἅτινα προστιθέμενα εἰς τὰ εἰσπραχθέντα ἀναδιβάζουσι τὸ ὑπὸ τῆς «Ἀτλαντίδος» εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς 1159.20.

×

Τὸ «Σκορίπ». —.....Γνωρίζουν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰδανικὸν πολιτεύματος ὑπὸ τὸ ὅποσον νὰ δύνανται νὰ ζήσουν εἰρηνικῶς οἱ Μουσουλμάνοι καὶ οἱ Χριστιανοί, οἰκιδήποτε ἐγγυήσεις καὶ ἂν τὸ περιβάλουν. Εἰξεύρουν αὐτοὶ ὅτι ἐπὶ μακρὰ ἔτη χρειάζεται ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ τεραστία μιᾶς κατοχῆς διὰ νὰ συνειθίσῃ τὸ ἀτίθησσον Μουσουλμανικὸν στοιχεῖον νὰ σέβεται τὴν γνώμην τῶν πλειόνων. Καὶ ἐπειδὴ εἰξεύρουν αὐτὸ, ἔχουν τῶρα ἀποφασίσει νὰ μὴ δεχθοῦν οὔτε αὐτονομίας, οὔτε Ἡγεμονίας, οὔτε ψευδοπολιτεύματα, ἀλλὰ τὴν ἔνωσιν μόνον τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

×

Ἡ «Ἐστία». —....Ἐνῶ πλεῖτται ἐνδείξεις ὑπάρχουσιν ὅτι ἡ περιλάλητος Ὀμοφωνία μεθ' ὅλον τὸν ἐπιβάλλοντα ὄγκον τῆς, κτισμένη ἐπὶ τῆς ἄμμου, ὀσημέραι ὑφίσταται καὶ βιασιότερους συγκλονισμούς. Ὄσημέραι ἀπειλητικωτέρα καθίσταται ἡ φοβερὰ ἐξάπλωσις τῶν ρωσικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Μεσογείῳ, τὸ δὲ δόγμα τῆς ἀκεριότητος τῆς Τουρκίας, μεθ' ὅλην τὴν δριμύτητα τῆς ἐπισήμου γλώττης τοῦ Σώλσβαρυ, ἐπισημότατα ἀπεκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων. — Μίξις ἰσχυ-

ρά πνοή ἀνκμένεται διὰ νὰ καταρρίψη τὸ σαθρὸν οἰκοδόμημα τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ τρήμου. Πρὸς τοῦτο, ἐπαξίως τῆς ἱστορίας τῆς, ἔς δώση τὸ σύνθημα ἢ Ἑλλάς.

ΤΗΝ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — ... Ἄλλ' ὑπάρχουν δυστυχῶς καὶ ἄλλοι παρατοναίαι· ἔχομεν τοὺς λεγομένους πολιτικούς ἀνδρας, τινὲς τῶν ὁποίων κατὰ τὴν ὑφ' ἑστῶσαν κρίσιν ἔπρεπε νὰ φιμωθῶσιν. Πολὺ ἤθελεν ὠρεθῆται τὸ φίμωτρον τὸν κ. Ζαΐμη, ὁ ὁποῖος πρὸς τινα ἀλλοδαπὸν δημοσιογράφον εἶπε, πρὸς δημοσίευσιν, ὅτι διαφωνεῖ αὐτὸς, ὁ κ. Ἄλ. Ζαΐμης, πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὅτι ὡς ἄτομον ἀποδέχεται τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρήτης ἀντὶ τῆς ἐνώσεως. . . . Ἴδου ὅτι ἡ Τουρκία καὶ αἱ ἀποκλείουσαι τὴν Κρήτην Μεγάλαι Δυνάμεις εὗρον καὶ ἓνα σύμμαχον ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἀτόμῳ τοῦ κ. Ἄλ. Ζαΐμη. . . . Τὸ φίμωτρον δὲν ἤθελε ζημιώσῃ καὶ ἓνα ἄλλον πολιτευόμενον, ὅστις ὁμιλῶν πρὸς τινα Δανὸν δημοσιογράφον ἀνεκέρυξεν ἐχυτὸν «Ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως». Δὲν εἰξεύρομεν ἂν οἱ λόγοι τοῦ αὐτοχειροτονήτου «Ἀρχηγοῦ» διεστράφησαν ἢ ἠλλοιώθησαν ὑπὸ τοῦ Δανοῦ συνομιλητοῦ του· ἀλλ' ἀναγινώσκων τις αὐτοὺς νομίζει ὅτι ἀκούει τὸν Ἰταλὸν σοσιαλιστὴν Βαρβάτον Ἑλληνιστὴ φθεγγόμενον, ᾧ δηλοῦν φλυκροῦντα. — Ὅλαι αὗται αἱ παρατοναίαι πρέπει νὰ σιγήσουν ἢ νὰ κατασιγασθῶσιν. Προέρχονται πᾶσαι ἀπὸ ἀνθρωπίσκους, τοὺς ὁποίους τίποτε δὲν δύναται ν' ἀποσπάσῃ ἐκ τοῦ τέλματος ὅπου ἡ μικροπολιτικὴ συνεκύλιε τὴν ψυχὴν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν· τίποτε, ἀφοῦ δὲν τοὺς ἀπέσπασεν ἡ θεία πνοή, ἢ ἐξείρουσθ καὶ μεγαλύνουσα τὸ Πανελλήνιον ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις· ἀλλ' ἀφοῦ εἰς τὸ νέον φῶς δὲν δύναται ν' ἀνοιχθῶσι τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς των, ἔς κλεισθῶσι τοῦλάχιστον τὰ στόματά των, τὰ ταράττοντα τὴν ἐθνικὴν ἀρμονίαν.

×

Ἡ αὐτή.—ΛΑΡΙΣΣΑ, 10 Μαρτίου. — Ἄπας ὁ Τουρκικὸς στρατὸς εὐρίσκειται ἐν τρομερῇ ἀπαγοητεύσει. Οἱ Τούρκοι στρατιῶται λιποτακτοῦν καθ' ἐκάστην ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς πατρί-

δας των. — Προχθές τάγμα έρχόμενον εκ Καίλαριων και συνοδευον φορτηγά ζώα μετα πολεμοφοδίων επι τη διαδόσει ότι εφθασαν επανατιτάται, οι στρατιώται οι αποτελοῦντες αυτό αφήκαν τα πολεμοφοδία και έτράπησαν εις φυγήν. Είς των στρατιωτών τούτων καταφυγών ενταῦθα έβεβχίου ότι οι στρατιώται εστασίασαν. — Σῶμα στρατοῦ εκ διαχιλίων ανδρων ανεχώρησεν εσπευσμένως εξ Έλασσῶνος, καθ' ἃ δε λέγεται μεταβαίνει εις Ήπειρον. — Εντός οκτώ ημερῶν αφίκοντο εις Έλασσῶνα δέκα τάγματα αποσυντεθειμένα εκτός τριῶν ταγματάων εκ Κωνσταντινουπόλεως.....

×

Ἡ α' Ακρόπολις. — (Τηλεγράφημα τοῦ ειδικοῦ απεσταλμένου μας). — ΔΑΡΙΣΣΑ, 9 Μαρτίου ὠρα 10,30' π. μ. — Σήμερον εφθασεν εξ Έλασσῶνος, ὅπου είχε μεταβῆ πρὸς επίσκεψιν τοῦ Τουρικοῦ στρατοπέδου, ὁ ανταποκριτῆς τοῦ «Τύπου τῆς Νέας Ὑόρκης» κ. Πάλμερ.....

....Αἱ εντυπώσεις τοῦ κ. Πάλμερ περὶ τοῦ Τουρικοῦ στρατοῦ εἶνε φρικταί. Οἱ στρατιώται ὅλοι εἶνε γυμνοί, διακρίνονται δὲ μόνον ἀπὸ τὰ φυσεκλίκια των. Ὁ κ. Πάλμερ ὑπολογίζει ὅτι εις τὴν Έλασσῶνα ὑπάρχει συγκεντρωμένος 20,000 στρατός, καὶ δύο συντάγματα ἵππικοῦ. Τὸ πυροβολικὸν δὲν αντελήφθη σαφῶς. Τὸ σύνολον εἶνε ἀπαίσιον, καταπεπονημένον ἀνευ φρονήματος. Παραβάλλων τὸν στρατὸν μας πρὸς τὸν Τουρικὸν λέγει, ὅτι ἀρκεῖ μία προέλασις διὰ νὰ σαρωθῶσι τὰ ἀσύντακτα αὐτὰ πλήθη....

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ὁ ενταῦθα ανταποκριτῆς τῆς «Σημείας» τηλεγραφεῖ εις τὴν εφημερίδα του συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Α. Κοντοσταύλου, πρῶην ἐπιτετραμμένου ἐν Λονδίῳ, ὅστις φρονεῖ, ὅτι ἡ Έλλάς δὲν θὰ διαλύσῃ τὸν στρατὸν τῆς πρὸ τῆς ὀριστικῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.....

»..... Καὶ οἱ Ἕλληνες δὲ τῶν μεθοριῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας δὲν θὰ ἐκάθηντο ἡσυχοὶ εις τοιαύτην περίστασιν, καθ' ὅσον ἡ α' Ἐθνικὴ Ἐταιρεία» ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐργάζεται, ὅπως παρασκευάσῃ τὴν παραῦσαν ἔθνικὴν ἐξέγερσιν.»

×

Τὸ «Σκοῖπ». — Ὁ κ. Ζαΐμης ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ

ἀνεψιός τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν εὐρίσκει κακὴν καὶ τὴν Αὐτονομίαν τῆς Κρήτης, τὴν ἰδέαν τοῦ δὲ μάλιστα ταύτην ἐξεδήλωσε καὶ εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἀστραπῆς». Πολλοὶ γνωρίζοντες τὴν ἱστορίαν τῆς ὑπογραφῆς ἐνός πρωτοκίλλου ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ καὶ μερικὰ παρὰσκηνία σημερινὰ φοβοῦνται, ὅτι ὁ κ. Ζιτῆης εἶνε ἡ τελευταία ἐφεδρεία τὴν ὁποίαν θὰ κλέσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης. — Λέγουν δηλαδὴ αὐτοὶ ποῦ φοβοῦνται ὑποχώρησιν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ προτάξῃ τὸν ἀνεψιὸν διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς αὐτονομίας, ὅτι τὸ κόμμα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ διασπασθῇ, καὶ ὕστερα πάλιν θὰ φέρῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην Πρωθυπουργόν, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τοιοῦτον πολιτικὸν ἄνδρα καὶ μέλλουσαν Κρητικὴν ἐπανάστασιν, καὶ νέαν ἐπιστρατείαν καὶ τὰ λοιπὰ. Πικρακκοῦμεν ἐκείνους ποῦ δὲν ἐννοοῦν αὐτὰς τὰς δλίγας γραμμὰς, νὰ περιμένουν μερικὰς ἡμέρας.

×

Ἡ «Ἐστία». — Κατὰ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σύμβασιν, τὴν ὑπογραφείσαν τὴν 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1881, καὶ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2, ὀρίζεται ὅτι: — «Πάντα τὰ ὄχυράματα τὰ δεσποζόμενα τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου τῆς Ἄρτης, πρὸς τε τὸ μέρος τῆς Πρεβέζης καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς Πούντας, θ' ἀφοπλισθῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως τῆς 21 Μαρτίου ἐ. β. καὶ θὰ διατελῶσιν ἀφωπλισμένα ἐν κειρῷ εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν.» — Δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις Κουμουνδούρου, ἣτις ἄρρισε τότε ν' ἀξιώσῃ τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ ἔρου τούτου, ἠμέλησε νὰ τὸ πράξῃ, τὴν ἐμικλήθησαν δὲ καὶ αἱ κατόπιν Κυβερνήσεις εἰς τρόπον ὥστε ἐλησημονήθη ὀλοτελῶς ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τουρκίας, καὶ ἔμεινε αὐτὴ ἐλευθέρᾳ νὰ δικτηρῇ καὶ ἐνισχύῃ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς καὶ τῆς Πρεβέζης τὰ φρούρια καὶ τὰ λοιπὰ ἐπάετα πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Ἀμβρακικοῦ ὄχυρόμακτα....

.... Ἀπέναντι τοιαύτης ἀτυτήτου καταπραΰσεως τῶν συνθηκῶν καὶ ἀνισχύοντος ψευδολογίας τῶν Τούρκων, οὔτε ἐπὶ πλέον συζητήσεις οὔτε περικτεῶ μακροθυμίας ἐπιτρέπονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Τὸ καθήκόν τῆς εἶνε νὰ διατάξῃ

τὴν ἄμεσον κατεδάφισιν τῶν παρὰ τὰς συνθήκας ὀχυρωμάτων διὰ τῶν σφαιρῶν τοῦ «Γεωργίου» καὶ τοῦ «Μικαούλη», καὶ νὰ προβῆ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀγγελίαν πρὸς τὰς Δυνάμεις μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν. — Ἄλλως, ἀποδεχομένη ἀπαθῶς τὴν Τουρκικὴν αὐθάδειαν καὶ ἐπιτρέπουσα νὰ ἐμπαίξεται ἀτιμωρητὴ ὑπὸ τῶν ἀσυστόλων παραβιαστῶν τῶν συνθηκῶν, μετὰ τὰ πρῶτα μάλιστα διαβήματα εἰς ἃ προέβη, ἐκθέτει τὸ ἐθνικὸν γόητρον εἰς ταπεινωσιν καὶ δημιουργεῖ κινδύνους, ὧν βαρυτάτην ὑπέχει τὴν εὐθύνην. — Καὶ ὁ δισταγμὸς, καὶ ἡ ἀναβλητικότης, καὶ ἡ ἀβουλία, καὶ ἡ ἀτολμία ἔχουν ἐπὶ τέλους τὰ ὄριά των, πέραν τῶν ὁποίων ἀλλάσσουν ὄνομα καὶ ἀποτελοῦν ἐνούμεναι ὄλαι μαζὶ τὴν προδοσίαν.

×

Ἡ αὐτή. — ... Δὲν εἶνε βέβηκον, λέγουσιν, ἀκόμη ἐὰν τὸ κράτος θὰ δράσῃ ἢ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα θὰ ἐπιβάλωσιν τὴν ὑποχώρησιν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Διαδόχου τοῦ θρόνου τὸ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖθεν ἄπρακτος. — Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν κυρίων τούτων μόνῃ ἢ εἰς Θεσσαλίαν μετάβασις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ τρίτου ἀρχηγείου θὰ ἦτο κώλυμα πρὸς ὑποχώρησιν, μὴ συμβιβάζομενη πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειάν του. — Ὡς πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κράτους, τοῦ Ἔθνους, τῆς φυλῆς ἢ ὁποία ἠγέρθη σύσσωμος ἐν πολεμικῷ συναγερμῷ, ὡς πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τιμὴν ἐβδομηκοντα χιλιάδων πολιτῶν, καταλιπόντων τὰ ἔργα καὶ τὰς ἐστίας των καὶ φρουρούντων ἐκεῖ ἐπάνω τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος, φρονοῦν φαίνεσθαι οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι ὅτι εἶνε ἀξιοπρεπεια καὶ τιμὴ δευτέρως ταξέως, τὴν ὁποίαν οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἔθνους δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲ πρὸς αὐτὰς τὰς ὁμάδας δύνανται εὐχερέστατα νὰ εἴπουν αὖριον : γυρίστε ὀπίσω, διότι μᾶς ἀρκεῖ ἡ αὐτονομία τῆς Κρήτης. — Κακοὺς λογαριασμοὺς κάμνουν ἐν τούτοις οἱ ἀφελεῖς ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦδε δοκιμάζουσιν νὰ συνειθίσουν τὸν στόμαχον τοῦ Ἔθνους διὰ τῶν δηλώσεων τοῦ κυρίου Προέδρου τῆς Βουλῆς, ὅτι δὲν εἶνε καὶ τόσον ἀσχημον πρᾶγμα ἢ προσφερομένη

αὐτονομία.—Κακοὺς λογαριασμοὺς κάμνουν καὶ εἶθε νὰ μὴ τοὺς τυφλώσῃ ὁ Θεὸς, ὥστε νὰ πιττεύσουν ὅτι ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ γόητρον τοῦ Ἔθνους εἶνε κατωτέρου βαθμοῦ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ γόητρον τοῦ τρίτου ἀρχηγείου.

×

Τὸ «Ἐμπρός».— Ὁ κ. Ἄλ. Ζαΐμης δὲν εἶνε μόνον Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Εἶνε καὶ ἀνεψιὸς τοῦ θείου του. Τοῦτο δὲ εἶνε πολὺ σημαντικόν, ἐὰν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι θεῖος του τυγχάνει ὁ κ. Θεόδ. Δηλιγιάννης. Μᾶλλον δὲ ὡς ἀνεψιὸς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἢ ὡς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐποιήσατο εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν μιᾶς Γαλλικῆς ἐφημερίδος τὴν ἀναξίαν ἐκείνην δῆλωσιν, ὅτι ὡς ἄτομον θ' ἀπεδέχετο τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρήτης. Διότι, ὅσον ἐπιπόλαιος καὶ ἂν ὑποτεθῇ, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ νομίσῃ κανεὶς ὅτι σπουδαίως θ' ἀπεδέχετο πολίτευμα ὑπὸ μυρίας μορφᾶς δοκιμασθὲν καὶ ἀποτυχὸν ἐν Κρήτῃ, τὸ ὅποιον μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ προὐκάλει νέαν ἀναστάτῳσιν. Ἄλλ' εἶπομεν ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης εἶνε ἀνεψιὸς τοῦ θείου του. Τὸ δὲ ἐνστικτὸν τῷ δεικνύει ποίαν ὁδὸν πρέπει ν' ἀκολουθῇ κανεὶς ὅταν θέλῃ νὰ γείνη Πρωθυπουργός. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις συμβιβάζεται τώρα μὲ τὴν προσωρινὴν κατοχὴν, ἐὰν ἡ Ἀντιπολίτευσις ζητῇ ἀπεριφράστως τὴν ἔνωσιν, εἰς τὸν κ. Ζαΐμην ἀπομένει μία ὁδὸς εἰς τὴν ὅποιαν μοιραίως θὰ καταλήξουν τὰ πράγματα, ἐν ἣ περιπτώσει ἀποτύχουν πᾶσαι αἱ ἀπόπειραι τῆς Ἑλλάδος. Αὕτη δὲ εἶνε ἡ αὐτονομία. Ἀδιάφορον ἐὰν συμφέρῃ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Ἑλλάδα ἢ λύσις αὕτη. Ἄρκει ὅτι συμφέρει εἰς τὸν ἀνεψιὸν καὶ εἰς τὸν θεῖον. Εἰμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἡ αὐτονομία εἶνε μία ἄσχημος γεροντοκόρη τὴν ὅποιαν κανεὶς Ἑλλήν δὲν θὰ ἐδέχετο σήμερον ὡς μνηστῆν. Ὁ κ. Ζαΐμης ὅμως παρουσιάζεται ὡς γαμβρὸς χάριν τῆς προικὸς τῆς, εἰς τρόπον ὥστε ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ἂν πέσῃ ν' ἀφήσῃ ἀντάξιον αὐτοῦ διάδοχον. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀμφότεροι κάμνουν τὸν λογαριασμὸν χωρὶς τὸν ξενοδόχον.

ΤΗΝ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς».— Ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς νήσου, δ-

σον δήποτε καὶ ἂν παραταθῆ, κατ' οὐδένα τρόπον θὰ καταστήσῃ δυσχερῆ τὴν ἐν αὐτῇ παραμονὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ· οὐτε τοὺς Κρήτας θὰ βιάσῃ, ὅπως ὑποταχθῶσι καὶ πάλιν, αὐτόνομοι, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. Ἡ ἀπάντησις τῶν Χριστιανῶν τῆς Κρήτης εἰς τὴν περὶ αὐτονομίας προκήρυξιν τῶν Ναυάρχων ἀφοπλίζει πλέον τὰς Δυνάμεις, καὶ καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν χρῆσιν ἄλλων βιαίων κατὰ τῆς νήσου καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ μέτρων. Οἱ ἐξ σύμμαχοι οὐδένετέρον ἔχουσι νὰ πράξωσιν ἐν Κρήτῃ, ἢ νὰ ἄρῳσι σιωπηρῶς, καὶ λεληθῶτως τὸν ἀποκλεισμόν των.— Ἄλλ' ἂν τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἐξέφυγε τῶν χειρῶν τῆς Διπλωματίας, ἐκ τῆς ἐν ἐκείνῳ ἀστοχίας τῶν Δυνάμεων, ἄλλο προέκυψεν εὐρύτερον Ἑλληνικὸν ζήτημα, τὸ ὅποιον εἰς μείζονας ἔπρεπε νὰ ἐμβᾷ ἀλλή αὐτὰς μερίμνας καὶ ἀνητυχίας. Ἡ συγκέντρωσις Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐν Ἡπειρῷ καὶ Μακεδονίᾳ, ἢ οὐ μόνον ἐπιτραπέισα, ἀλλ' ἐγνωσμένως ὑπὸ τινων τῶν ἐξ Δυνάμεων ἐπιβληθεῖσα εἰς τὸν Σουλτάνον, ἐπικίνδυνον προσέδωκεν ὀξύτητα εἰς τὴν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐκείναις χώραις ἐπικρατοῦσαν ἀνώμαλον κατάστασιν· αἱ κατὰ τῶν Μακεδονικῶν πληθυσμῶν ὄλοεν ἐπιτεινόμεναι βιαιοπραγαίαι τῶν Μουσουλμανικῶν στρατευμάτων ὠθοῦσιν αὐτοὺς πρὸς ἐξέγερσιν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἔσως θὰ δυνήθῃ νὰ συγκρατήσῃ· ἐνῶ ἐξ ἄλλου τὰ ἀνεκδιήγητα δεινοπαθήματα τῶν Ἡπειρωτῶν ἐνδέχεται αἰφνης νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ἔνοπλον ἐπέμβασιν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας λαοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἐν χώρᾳ, ἐφ' ἧς τὸ ἐλεύθερον τοῦτο Κράτος κέκτηται τίτλους ἐπισήμους καὶ ἐγκύρους, χορηγηθέντας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ πρὸς διαρρύθμισιν τῶν τῆς Τουρκικῆς συνελθόντος εὐρωπαϊκοῦ Ἀρείου Πάγου.....

..... Μόνον οἱ τυφλοὶ ἄλλως δὲν βλέπουν ὅτι ὑπὸ τῶν σκέψεων τούτων διέπονται πᾶσαι αἱ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνέργειαι τῶν Δυνάμεων, ρυμουλκουμένων ἐξ ἀνανδρίας, ἢ ἀβουλίας ὑπὸ τῶν ἀποτελουσῶν τὴν βάρβαρον Εὐρώπην δύο Αὐτοκρατοριῶν, Ρωσσίας καὶ Γερμανίας. Ἄλλὰ δὲν λείπουν καὶ οἱ κραυγάζοντες εἰς τὰ ὄρα ἡμῶν ὅτι ἐπὶ τοιούτου σχεδίου διεξάγεται ὁ κατὰ τῆς Ἑλλάδος διπλωματικὸς πόλεμος. Σχερῶς καὶ ἐπανειλημμένως ἐδηλώθη ἡμῖν ἐν Ρωσίᾳ, ὅτι ἡ ἀπορρίψασα τὸ ράσον τῆς

τέως προστάτιδος τῆς Ὀρθοδοξίας ἐπιδιώκει τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅτι ζητεῖ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀνίκανον ὅπως ταράξῃ τὰ σχέδιά της....

×

Ἡ αὐτή.—ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 10 Μαρτίου, ὠρ. 11, 43' μ.μ.—Τριάκοντα ἑννέα νιζάμιδες ἔνοπλοι ἐλειποτάκτησαν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ σταθμοῦ Γιαῖνη Καλύβια, ρακένδυτοι δὲ καὶ πειναλέοι παρουσιάσθησαν εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν Κολοκοτρώνην τοῦ δευτέρου τάγματος, ὅπερ διαμένει εἰς Βουσιτίδι τῆς Φαρκαδῶνος, ἀπέχον δίωρον τῆς μεθορίου γραμμῆς.—Οἱ λειποτάκται νιζάμιδες διηγούνται ὅτι πυρκαϊὰ ἐξεργάγη εἰς τὸν ἀτμόμυλον Ἐλασσῶνος, ὅθεν ἐκλειψαν σάκκους μεταποιήσαντες αὐτοὺς εἰς χολέβες (βλαχόσκαλτσες).—Τὸ στρατόπεδον τῶν Τούρκων ματτίζει ἡ εὐλογία, ἐπιφέρουσα δέκα πέντε θανάτους καθ' ἡμέραν.—Ἡ δύναμις τῶν Τούρκων ἀπὸ Δεσκάτης μέχρι τοῦ Ὀλύμπου ὑπολογίζεται εἰς ὀλιγωτέραν τῶν εἰκοσакισχιλίων ἀνδρῶν.—Εἰς ποίαν ἀπόγνωσιν ἔχουσι περιέλθει οἱ λειποτακτῆσαντες νιζάμιδες δύναται νὰ συμπεράνῃ τις ἐκ τοῦ ὅτι ἔκλαιον καὶ ἔλεγον, ὅτι προτιμῶσι τὸν θάνατον, ὅταν ὁ ὑπολοχαγὸς τοῖς εἶπεν ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ αὐτοὺς εἰς τὸν σταθμὸν των.

×

Ἡ αὐτή.—Ἰδιαίτερον ἡμῶν τηλεγράφημα.—ΛΑΡΙΣΣΑ, 11 Μαρτίου, ὠρ. 1 μ.μ.—Τὰ πρὸ δέκα ἡμερῶν ἀφιχθέντα εἰς Ἐλασσῶνα τάγματα εἶνε τέσσαρα τῆς Σινώπης, πέντε Τοκάτ, ἐπτὰ Κασταμονῆ; καὶ τρία Ἀραβικὰ τῆς Συρίας....

...Τοὺς ἐμπειροπολέμους τῆς Πλεύνας 5,000 ἔχοντας καὶ πυροβόλα ἐπολέμησεν ὁ Τερτίπης τῷ 1878 μετὰ 1000 μόνον ἐπαναστατῶν ἐν τῇ πεδιάδι καὶ ἀπεθεκάτισεν αὐτοὺς κυριολεκτικῶς.—Ἐτέροις Ἀνατολίταις ζεῖμπέκιδες ἐξεγύμνονον καὶ ἐμαστίγονον οἱ Καραγκούνιδες. Τοῦ; Ἀραβας πλέον τοὺς ἀφίνομεν.—Ἐπίσης εἰσηλθον καὶ 4 ἢ 5 τάγματα Γκέκιδων ἀβτζίδων οὔτινες πρῶτοι θὰ λειποτακτίσουν, ὡς γνωρίζουν οἱ ἡμέτεροι. Τοιοῦτον εἶνε τὸ σῶλον.—Ἰππικὸν ἔχουν 1,50) καὶ ἡμιόνους 700. Προσεχῶς θὰ

ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸν στρατὸν τῆς Τουρκίας ἔ-
παντα.

×

Ἡ ἀ' Ἀκρόπολις. — Ἀφορμὴν ἔδωκεν εἰς τὴν
«Πρωίαν» ἢ ἐν Ἰταλίᾳ δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ ἐλθόντος πρό-
τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα Ἰταλοῦ βουλευτοῦ Βαρβάτου, ἀποκαλέσαν-
τος τὰς πολεμικὰς τῆς Ἑλλάδος παρασκευὰς «θλιβεράν κωμω-
δίαν» — *trista comedia!* «Βαρβάτοι ἀνυπόμονοι ὑπάρχουσι καὶ
» ἐν Ἑλλάδι τινὲς εὐάριθμοι — γράφει ἢ «Πρωίαν», — περιάγοντες
» τὰς ιδέας καὶ τὰς γνώμας τῶν εἰς πλατείας καὶ καφενεῖα ἢ δη-
» μοσιεύοντες αὐτὰς καὶ εἰς ἐφημερίδας. Πρὸς τούτους ὀφείλει νὰ
» ποιήσῃται ὁ σπουδαῖος τύπος νοθεσίας τινὰς, ἵνα μὴ διὰ τῶν
» παραβόλων αὐτῶν ιδεῶν καὶ σπερμολογιῶν καθίστανται ἀνεπι-
» γνώστως βλάβης παραίτιοι, μειοῦντες τὴν ἀπαραίτητον συνοχὴν
» τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἀ' Ἀκρόπολις ἀπ' ἀρχῆς τῆς κρίσεως δὲν
ἔπαυσε συνιστῶσα εἰς πάντας τὴν ἀνάγκην τῆς συνοχῆς ταύτης...

.... Εὐλόγως δὲ ἔγραψεν ἢ «Πρωίαν» ἢ γνωρίζουσα τοὺς λό-
γους τούτους : « Ἡ Ἑλλάς δὲν ἐπαγγέλλεται νὰ διαταράξῃ τὴν
» εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς, οὐδὲ νὰ προκαλέσῃ τινὰ. Προκληθεῖσα ὑπὸ
» στρατιωτικῶν συγκεντρώσεων, ἐν τῇ ὁμῶρῳ ἐπικρατεία γενομέ-
» νων, ἔλαβεν ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐκ καθήκοντος μέτρα ἀμύνης ὑπὲρ
» τῆς χώρας, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ κραταιῶς πᾶσαν τυχὸν ἐπιβου-
» λήν. Ἐὰν παρ' ἐλπίδα ρῆξις τις ἤθελεν ἐπέλθῃ, τοῦ λυπηροῦ
» συμβεδηκότος τὴν εὐθύνην δὲν θὰ φέρῃ ἢ Ἑλλάς καὶ δὲν πρέπει
» νὰ φέρῃ αὐτήν. Τοῦτο ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσι πάντες, καὶ οἱ
» ἐν Ἑλλάδι ἡμεῖς οἱ φιλοῦντες τὴν Πατρίδα μας καὶ ἐπιθυμοῦν-
» τες νὰ ἴδωμεν εὐδοούμενον τὸν ἱερόν καὶ δίκαιον ἀγῶνα τοῦ
» ἔθνους, καὶ οἱ εὐγενεῖς ξένοι, οἱ ἐξ ἀδόλου φιλελληνισμοῦ κατερ-
» χόμενοι εἰς τὴν χώραν ἡμῶν καὶ μετὰ τοσαύτης ὑψηλοφροσύνης
» ποθοῦντες, ὅπως συμερισθῶσι τοὺς κινδύνους καὶ τὰς περιπε-
» τεῖας αὐτῆς καὶ ἐπικουρήσωσιν ».

×

Ἡ αὐτή. — (Ἰδιαιτ. τηλεγραφ. ἀ' Ἀκροπόλεως) — BIENNΗ,
10 Μαρτίου. — Πολλοὺς φόβους ἐμπνέει ἢ στάσις τῆς Ἑλλάδος,

σιγκεντρούσης τὸν στρατὸν τῆς Ἰλίου εἰς τὰ σύνορα. Ἐνταῦθα φε-
βοῦνται, ὅτι τὰ ἀμυντικὰ μέτρα εἰς ἃ προβαίνει ἡ Τουρκία εἰς τὸν
Ἄμβρακικὸν κόλπον θὰ δώσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα δικαίαν ἀφορμὴν
κηρύξεως τοῦ πολέμου, καθ' ὅσον ἡ ὀχύρωσις τῶν φρουρῶν τῆς
Πρεβέζης γίνεται παρὰ τὰς ὑφισταμένους συνθήκας.

×

Ἡ αὐτή. — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα Ἀκροπόλεως.) —
BIENNE, 10 Μαρτίου. — Βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς τὰς
Εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις ἡ ἀπάντησις τῶν Κρητῶν ἀρνούμενων τὴν
χορηγοῦμένην αὐτονομίαν. — Σπουδαιότατον θέμα ἐξ ἔδου τοῦ ζη-
τήματος κρίνεται εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους ἡ στά-
σις αὕτη τῶν Κρητῶν. — Αἱ Δυνάμεις φέρονται ἀπέναντί των εἰς
θέσιν δυσκολωτάτην, μὴ γνωρίζουσαι τί θὰ κάμουν, ἵνα ἐπιβά-
λουν τὴν αὐτονομίαν.

×

Ἡ αὐτή. — Τί ἀκριβῶς εἶπε, (ὁ κ. Ἄλ. Ζαΐμης). — Τοῦ
εἶπον, λόγου χάριν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην μου δύναται ἡ Γαλ-
λία, ἂν θέλῃ, νὰ καταστήσῃ ἡπιοτέραν τὴν Ρωστικὴν πολιτικὴν
ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Οὐδέποτε ὅμως εἶπον ὅτι ἐδημοσιεύθη ἐν
Παρισίοις, ὅτι ἂν δοθῇ αὐτονομία ἡ Ἑλλάς θὰ ὑποχωρήσῃ! Ἄλ-
λως δὲ ἔλαβα ἀφορμὴν νὰ ἐκφρασθῶ καὶ ἐπισημότερον πρὸ τινῶν
ἡμερῶν εἰς τὸ τηλεγράφημα πρὸς τοὺς Γάλλους βουλευτὰς, τὸ
ὁποῖον ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸν «Χρόνον τῶν Παρισίων», καὶ εἰς
αὐτὸ δὲ ἀπέκρουον τὸ αὐτόνομον πολίτευμα.

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Ἄστεως»
— ΒΟΛΟΣ, 10 Μαρτίου. — Ἀπὸ δύο ἡμερῶν πληροφοροῦμαι ὅτι
διεκόπη πᾶσα διὰ τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης μεταφορὰ τοῦ
Τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἡ αἰτία τούτου ἀγνωστος. Κατὰ σύστασιν
τοῦ Μουδέρη Ἐτχέμ πατσᾶ συγκέντρωσις στρατιωτικῶν σωμάτων
γίνεται εἰς Βέρροϊαν. Ὅλαι αἱ ἀμυντικαὶ ἐργασίαι γίνονται ἄνευ
σχεδίου. Τελεία ἐπικρατεῖ σύγχυσις. Ἄλλας διαταγὰς ἐκδίδει ὁ
Στρατάρχης καὶ ἄλλας διαβιβάζει ἡ Πύλη. Στρατιωτικὰ σώματα

κινούνται τότε ἐδῶ καὶ τότε ἐκεῖ. Σύγχυσις, ἀσυμφωνία, χάος εἶνε τὰ χαρακτηρισίζοντα αὐτόν.

×

Ἡ αὐτή. — Ἰδιαιτερον τηλεγράφημα τοῦ « Ἄστεως ». — ΑΡΤΑ, 10 Μαρτίου. — Τὸν Τουρκικὸν στρατὸν τῆς Ἠπείρου καταφανῆς ἀθυμία ἔχει καταλάβει. Λειποταξίαι καθ' ἐκάστην ἀγγέλλονται, ἰδίως Ἀλβανῶν, οἵτινες μετὰ τοῦ ὀπλισμοῦ των ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐστίαις των, μὴ ὑπακούοντες εἰς διαταγὰς ἀνωτέρων. Ἰματισμοῦ ὅλως στερεῖται, τὸ δὲ σιτηρῆσιον ἡλαττωμένον. Ὁ στρατὸς Φιλιππιάδος, συμποσούμενος εἰς 5 χιλιάδας, δεικνύει συμπτώματα ἀνταρσίας. Πανταχόθεν ζήτησονται πολεμοφόδια. Αἱ ἀποθήκαι Πρεβέζης καθ' ἐκάστην ἀποστέλλουν. Ὁ ἡμέτερος στρατὸς, ἀνυπόμονος εἰς εἰσβολήν, μόλις συγκρατεῖται.

×

Τὸ « Σκορίπ ». — ... Ἄλλ' ἤδη, ὅτε παρετάξαμεν ὀγδοήκοντα χιλιάδας στρατοῦ εἰς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα καὶ ἐδαπανήσαμεν δεκάδας ὅλας ἑκατομμυρίων καὶ ἀνεστατώσαμεν τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους καὶ διελύσαμεν σχολὰς καὶ ἐχύσαμεν τὸ αἷμα Ἑλλήνων ἀξίωματικῶν καὶ στρατιωτῶν εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Λειβαδίων, ἤδη πᾶσα ἄλλη λύσις πλὴν τῆς ἐνώσεως ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ἱκανοποιῇ τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐὰν δὲν καταστρέφῃ ἐντελῶς τὸ γόητρον αὐτοῦ.

×

Ἡ « Ἐστία ». — Πρέπει νὰ καθαρισθῇ ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως εἰς λογαριασμὸς τὸν ὅποσον ἐκ περιτροπῆς φέρουσιν εἰς τὸ μέσον αἱ ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις καὶ μεταγγίζουσιν ἀνεξόφλητον αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες· πρόκειται περὶ τῆς Ἠγεμονίας τῆς Κρήτης ὑπὸ τὸν Ἑλληνα βασιλόπαιδα Γεώργιον. — Ἡ σχεδὸν λησμονηθεῖσα αὕτη λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἧτις ἐκίνησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀγχνάκτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπικνέρεται σήμερον πάλιν ἐπνηυζήμενη καὶ ἐπιδιωρωμένη εἰς νέαν ἐκδοσιν, ἢ φιλοξενεῖ πρωινή συνάδελφος μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐν τῇ Τελευταίᾳ Ὠρᾷ μάλιστα....

...Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐρμηνεύομεν τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἔθνους

δσον καὶ τὰ ὑψηλὰ βουλευματα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου κηρύσσοντος, ὅτι τοιαύτη λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος θ' ἀπεκρούετο, ὄχι μόνον ὡς ἀνκίρουσα τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασιν τῶν Κρητῶν περὶ Ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐπίσημον ταύτης κύρωσιν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Στρατοῦ τῆς κατοχῆς, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὡς ὑβριστικὴ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας. — Μόνοι οἱ συμμαχοῦντες φανερὰ καὶ κρυφίως μετὰ τοῦ Μεγάλου Δολοφόνου τοῦ Γιλδίξ καὶ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ τῇ φιλίᾳ αὐτοῦ δύνανται νὰ φητασθῶσιν ὅτι Ἑλλην βασιλόπαις θὰ στέρξη ποτὲ νὰ ἀνταλλάξῃ τὸν ὑπέρτιμον τοῦτον τίτλον πρὸς τὸν τίτλον Ἡγεμόνος ὑποτελοῦς τοῦ Χαμίτ. — Μόνοι οἱ συνένοχοι τῆς σφαγῆς τῶν Ἀρμενίων καὶ συμπράκτορες τοῦ ὀλέθρου τῆς Κρήτης δύνανται νὰ ὑποθέσωσιν ὅτι βλαστὸς τοῦ αἱματοβρέκτου Ἑλληνικοῦ Θρόνου, τοῦ ἀναπλασθέντος ἐξ αὐτῶν τῶν συντριμμάτων τοῦ Θρόνου τοῦ Κωνσταντίνου, θὰ ἔκυπτε ποτὲ τὴν ὑπερήφανον κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅπως δεχθῆ τὴν εὐλογίαν τῆς μαιφόνου χειρὸς τοῦ ἄρπαγος, τοῦ κατακτητοῦ, τοῦ βιαστοῦ, τοῦ φονεῶς τῶν Ἑλλήνων....

... Ὅτι ἐπέβησαν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Γεωργίου ὅ,τι ἀπέριψε περιφρονητικῶς τοῦ Χριστιανοῦ ὁ υἱός, ὅτι ἔκρινε τὸν Ἑλληνα βασιλόπαιδα ὑπολειπόμενον τοῦ Δανοῦ καὶ περισυλλέγοντα εὐχαρίστως τὸ ἀπόρριμμα ἐκείνου. — Ἐὰν ὁ Ἑλλην βασιλόπαις δὲν προέβη ἤδη εἰς δῆλωσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ Βάλδεμαρ, ὅπως φημῶσιν ὀριστικῶς τὰ στόματα τῶν ὑβριστῶν του, ἔπραξε βεβαίως τοῦτο, διότι τὸ ἔκρινε καὶ τοῦ λόγου ἀνάξιον ἐξ Ἡγεμονικῆς ὑπερηφανείας....

×

Τὸ α' Ἐμπρός. — Θὰ κάμωμεν μίαν ἀναγκαιοτάτην δῆλωσιν πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα ἀναλαβόντα πολὺ πατριωτικῶς νὰ διευθετήσῃ τὴν Κρητικὴν ὑπόθεσιν. Ὅτι προσωρινὴ κατοχὴ τῆς Κρήτης κατὰ τὸ σύστημα τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης δὲν θὰ εἴπη Ἡγεμονίαν ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον....

... Ἄλλοτε νομίζομεν ἢ Αὐλὴ ἢ καὶ οἱ φίλοι τῆς Αὐλῆς διέψευσαν μίαν τοιαύτην διάδοσιν. Τώρα ἀρκούμεθα μόνον οἱ ἀρμό-

διοι ν' ἀποκρούσουσιν τὴν πρότασιν. Διότι πιθανόν ἢ Ἡγεμονία τῆς Κρήτης νὰ εἶνε καλὴ διὰ τὸν Ἡγεμόνα τῆς. Ἀλλὰ διὰ τὴν Κρήτην αὐτὴν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἡ χειροτέρα ἐφεύρεσις ἧτις ἠδύνατο νὰ βαρβαρώσῃ τὸ ζήτημα....

ΤΗΝ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς».—... . Τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήτεως οἱ ἄδολοι καὶ τίμιοι πολῖται δὲν τὰς κρίνουσιν ἐκ τῆς μῆτις γενομένης ἀνακλήτεως τῶν τελευταίων 20 ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς Ἀστυνομίας, ἐν ᾗ ὄλοέν οὗτοι ἀντικαθιστῶνται, οὔτε ἐκ τῆς διήμερου καθυστερήσεως τῆς λειτουργίας τῶν στρατιωτικῶν κλιβάνων ἐν Ἄρτῃ, οὔτε ἐκ τῶν ἄλλων τοιούτων μηδαμινῶν ἐλλείψεων τῆς συγχρόνου ἀποστολῆς 65 χιλιάδων ἀνδρῶν εἰς τὰ σύνορα τοῦ ἀναγνίου πάντες κατέχονται ὑπὸ ἐκπλήξεως πρὸ τοῦ πρωτοφανοῦς ἐν Ἑλλάδι θεάματος, τῆς ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἐπιστρατεύσεως τῆς χώρας καὶ τοῦ πλήρους ὀργανισμοῦ καὶ ἐξαρτισμοῦ στρατοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῦ ὁποίου οὐδέποτε πολυαριθμότερος καὶ τελειότερος συνεκροτήθη ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, καὶ τοῦ ὁποίου οἱ ξένοι, οἱ ἰδόντες αὐτὸν παρατεταγμένον εἰς τὰ σύνορα, ἀνομολογοῦσι τὴν καθ' ὅλα ὑπεροχὴν ἀπέναντι τοῦ στρατοῦ τῆς Τουρκίας.....

.... Ὁ Βασιλεὺς ἐτήρησε πάντοτε τὸν λόγον Του· τὸν τηρεῖ καὶ τώρα καὶ θὰ τὸν τηρήτῃ πάντοτε.—Μὲ τὰς Δυνάμεις, πιεζούσας τοὺς Κρητας, ὅπως ἐπιβάλωσιν αὐτοῖς τὴν αὐτονομίαν, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, δὲν θὰ ἐνωθῇ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, στέργων τὴν τοιαύτην τοῦ ζητήματος λύσιν. Οἱ Κρητες ἀποκρούουσιν τὴν αὐτονομίαν· τὴν ἀποκρούει καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐτῶν· μίαν δὲ καὶ μόνην θὰ στέρξῃ λύσιν· ἐκείνην ἐφ' ἧς θὰ συμπέσῃ ἡ θέλησις καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν Κρητῶν....

×

Ἡ «Ἀκρόπολις».— (Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως».)—BIENNEH, 11 Μαρτίου. — Ὅλοι αἱ ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν, ὅτι τὸ φιλελληνικὸν ρεῦμα ὁσημέραι ὀγκοῦται.—Τὸ ὑπουργεῖον Σαλισβουρὶ φαίνεται κλονιζόμενον.—Θεωρεῖται πιθανὴ μεταρρῦθμισις τοῦ Ὑπουργεῖου διὰ τῆς προσλήψεως Ὑ-

πουργῶν ἐκ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, ἵνα στηριχθῆ. — Μεταξὺ τῶν πιθανῶν οὕτω Ὑπουργῶν ἀναφέρεται ὁ λόρδος Κίμπερλεϋ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων καὶ πρῶτὸν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ρόσβερυ.

×

Ἡ αὐτή.—..... Ὅσοι εἰξεύρουν καλὰ τὴν Ἑλλάδα (τηλεγραφεῖ ὁ κ. Μπάουτσερ εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου) δὲν θὰ εὔρουν, ὅτι ἐξώγκωσα τοὺς κινδύνους τῆς παρουσίας καταστάσεως. Ὁλόκληρον τὸ ἔθνος εἶνε ἐξεγειγερμένον πέρα-πέρα, οὐδέποτε δὲ ἐξεδηλώθη ὁμοίος ἐρεθισμὸς εἰς προγενεστέραν ἐν τῇ Ἀνατολῇ κρίσιν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς του Βασιλείας ἐξετιμῆθη καλῶς ὑπὸ τῶν Δυναμῶν, ἡ δὲ Δυναστικὴ ἀρχή, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς τάξεως καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἀπαιτοῦσιν, ὅπως ἡ θέσις ἐξετασθῆ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐν τῇ παρουσίᾳ στιγμῇ.

×

Τὸ «Ἄστυ».—... Καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Διάδοχος τελευταῖον σαφῶς καθώρισαν τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Κρητικῷ ζήτηματι, καὶ οὐδεὶς δισταγμὸς ἐπιτρέπεται ἐπὶ τούτου :—Ἐν Κρήτῃ δέον νὰ δοθῆ λύσις σύμφωνος πρὸς τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα. Δέον τὰ δικαιώματα ἡμῶν ν' ἀναγνωρισθῶσι καὶ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν. Ἄλλως ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἠναγκασμένη νὰ πολεμήσῃ. Εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτου ἐμμένει ἡ κοινὴ γνώμη. Εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτου θὰ ἐμμεῖνουν, δὲν δύνανται ἢ νὰ ἐμμεῖνουν, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις.....

.....—Ἡ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξέλθῃ ἐν Κρήτῃ νικητὴς ἢ θ' ἀποδουθῆ εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγῶνα ! Τοῦτο εἶνε τὸ σύνθημα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ πᾶσα ὑποχώρησις πέραν τοῦ σημείου τούτου θὰ εἶνε ἀδύνατος.....

.....Ὅπισθεν τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχει τὸ ἔθνος, τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ εἶνε ὁ γνώμων ὄλων τῶν ἐνεργειῶν καὶ ὅλης τῆς δράσεως τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐπὶ τέλους ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ τελικὴ ἀποδοχὴ τῶν ἀποφασιζομένων. Ἄλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἴμεθα ἡσυχιοι.....

.....— Πᾶτα λύσις ἀθετοῦσα τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα καὶ μὴ ἱκανοποιῶσα τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἀδύνατος.

×

Τὸ «Σκρίπ».—...Μᾶς ἤρχισαν μὲ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης. — Μᾶς κατέβασαν μίαν σκάλαν καὶ μᾶς ἐπέδειξαν τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίην. — Μᾶς κατεβάζουσι ἀκόμη δέκα σκαλοπάτια καὶ μᾶς δεικνύουσι τὸ πολίτευμα τῆς Βουλγαρίας. — Μᾶς ρίπτουσι ἀκόμη πάρα κάτω καὶ μᾶς λέγουσι Ἡγεμονίαν μὲ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον. — Μᾶς τραβοῦσι ἀκόμη περισσότερον εἰς ὑποχωρήσεις καὶ μᾶς δεικνύουσι τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Σάμου, μέχρις οὗτου νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πολίτευμα τῆς Χαλέπας... — "Ἄν νομίζουσι, ὅτι τὰ χάπια αὐτὰ θὰ τὰ καταπῆ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς χωρὶς νὰ τὸν ζαλίσωσι καὶ χωρὶς ἐν τῇ ζάλῃ του νὰ κτυπήσῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἀπατῶνται. — "Ἄν νομίζουσι, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θὰ θέσῃ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τὴν παρουσιαζομένην λύσιν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὰς θυσίας του, ἀπατῶνται. — "Ἄν νομίζουσι, ὅτι τὸ αἶμα τοῦ Δανάλη, τοῦ Σκράτσογλου, τοῦ Τριγγέτα καὶ τῶσων ἄλλων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ἐχύθη διὰ νὰ γίνωμεν μασκαράδες, πλανῶνται. — "Ἄν νομίζουσι, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔδωκε τὰ ἑκατομμύριάτου διὰ νὰ τὰ τρώγουσι καὶ πάλιν οἱ κηφῆνες τοῦ κόμματος, πλανῶνται. — "Ἄν νομίζουσι, ὅτι οἱ ἔφεδροι ἄφησαν τὰ καταστήματα τῶν, τὰ σπῆτιά τῶν, τὰ παιδιὰ τῶν, τὰς γυναῖκας τῶν, εἶνε θεότυφοι. — "Ἄν νομίζουσι, ὅτι οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ἐπούντιασαν, ἐψείρισαν, ἐπέινασαν τρίτην τῶρα φοράν, διὰ τὸ κέφι τοῦ Δηλιγιάννη καὶ διὰ νὰ σώσῃ τὴν δημοτικότητά του αὐτὸς ἢ ἐκεῖνος, οἰκτρῶς παραγνωρίζουσι τὰ πράγματα.....

.... Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τοιαύτην ἐθνοκτόνον λύσιν, καὶ ἐλπίζομεν ὁ Ὑψιστος νὰ διαφυλάξῃ τὴν πατριδα μας ἀπὸ ἐδωτερικῶν κινδύνων.

×

Ἡ αὐτή.—... Καλῶς ὀρίσατε, καλῶς ὀρίσατε, ἀκούομεν αἴφνης φωνάζοντα τὸν σταθμάρχην Μελοῦνας κ. Μητσόπουλον, ἀνθυπολοχαγόν, ὁ ὁποῖος ἔσπευσεν ἅμα μᾶς εἶδε καὶ μᾶς ὠδήγησεν εὐγενέστατα εἰς τὸ φυλακεῖον του. — Καὶ τί νέα μᾶς φέρετε

ἀπό κάτω ; Μὰς λέγει ὁ ἐνθουσιώδης ἀνθυπολοχαγός, ἀφοῦ ἔγι-
ναν αἱ προσήκουσαι συστάσεις. Θὰ κάμωμε πόλεμο ; Ἡμεῖς ἐδῶ
εἴμεθα καθ' ὄλα ἕτοιμοι. Περιμένομεν ἀπὸ ὄρας εἰς ὄραν τὴν δια-
ταγὴν.... — Πῶς εἶνε οἱ Τούρκοι, κ. Μητσόπουλε ; — Κωμικὰ
πράγματα. Εἰς τὸν ἀριθμὸν εἶνε τὸ πέμπτον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι
ὑπῆρχον εἰς τὰ σύνορα κατὰ τὸ 86. Ἡ κατάστασις τῶν δὲ εἶνε
οἰκτρά. Πεῖνα, γυμνότης, ἀθλιότης ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Φαντα-
σθῆτε ὅτι οἱ περισσότεροι εἶνε ἡλικίας ἄνω τῶν 60 ἐτῶν, ἀνθρω-
ποι οἱ ὅποιοι δὲν ἠμποροῦν νὰ κρατοῦν οὔτε τὸ ὄπλον.....

×

Ἡ «Ἐστία».—..... Ἰδίως ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔχει πρὸς τὴν
Βασιλείαν τὸ καθῆκον τοῦτο. (νὰ διαψεύσῃ τὴν εἰδήσιν). Διότι
δὲν περιμένει βεβαίως ἀπὸ τὰς μαντείας τοῦ τύπου νὰ μάθῃ τί
θὰ γείνη ὅταν γνωσθῆ, ὅτι ἐκλήθη τὸ Γένος ὑπὸ τὰ ὄπλα, ὅτι
ἠρήμωσαν αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία, ὅτι συνετρίβῃ ἡ οικονομικὴ
ὑπαρξίς τοῦ ἔθνους, ὅτι ὀγδοήκοντα χιλιάδες Ἑλληνόπαιδες ριγοῦν
καταυλιζόμενοι ἐπὶ τῶν ὀρίων, ὅτι ἡμισυ ἑκατομμύριον καθ' ἑκά-
στην δαπανᾶται ἐκ τοῦ ὑστερήματος πενομένου λαοῦ, ὅτι ἐβράχῃ
ἡ Κρήτη μὲ τὸ αἶμα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διὰ νὰ σφυρηλα-
τηθῇ δι' ὄλων τούτων ἐν Ἡγεμονικὸν στέμμα καὶ μία Ἡγεμονικὴ
χορηγία, καὶ ὅτι ὁ φιλότιμος Ἑλλήν βασιλόπαις, ὁ ἐν τῷ μέσῳ
δοξολογιῶν, πολεμικῆς ἰαχῆς καὶ παλμῶν ὀλοκλήρου τοῦ Ἐ-
θνους ἀπελθὼν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης ἐπὶ τοῦ τορ-
πιλλικοῦ στόλου, πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ ὅπως ἀποχαιρετίσῃ ἡμᾶς
ὡς ραγιάς τοῦ Σουλτάν Χαμίτ καὶ ὄργανον τῆς ἀποξενώσεως τῆς
Κρήτης ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ δὲ δὲν περιμένει ἀπὸ ἡμᾶς ἡ
Κυβέρνησις νὰ μάθῃ τί θὰ γείνη, ἂν ταῦτα ἀποδειχθῶσι πραγμα-
τικὰ, ἔχει καθῆκον νὰ τὰ διαψεύσῃ καὶ ἂν ἀκόμη πρὸς στιγμὴν
εἶχε τὴν ἀφροσύνην νὰ τὰ διανοηθῆ ὡς δυνατὰ.

×

Ἡ αὐτή.—.... Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ἀμέσως καὶ σαφῶς ὑπὸ
τῆς ἐθνικῆς ἀντιλήψεως, ὅτι ἡ ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον δημιουργία
Κρητικῆς Ἡγεμονίας εἶνε διάσπασις τῆς ἐπ' αἰῶνων ἐνότητος τοῦ
Ἑλληνισμοῦ πρὸς ἐξασθένησιν αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ μεγάλου ἐχθροῦ

του, τοῦ Σλαυϊσμοῦ, εἶνε βεβρῦ κτύπημα πελέκει; κατὰ τοῦ ἔθνικου ἡμῶν δένδρου, τοῦ ποτισθέντος καὶ μεγαλυθέντος διὰ κοινοῦ αἵματος μυριάδων Ἑλλήνων.....

...Καὶ μόνη ἡ καταχθόνιος Ρωτισκὴ διπλωματία ἠδύνατο κατὰ τὴν ἡλικίαν τοιοῦτο πρὸς ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καταχθόνιον μηχανεῖμα, τὴν διαίρεσιν, τὴν διάσπασιν, τὴν κατὰ τμησιν, τὴν ἐκμηδένισιν αὐτοῦ.....

...Αὐριον ἡ Μακεδονία μεταβάλλεται εἰς ἀνεξάρτητον δουκᾶτον, καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου εἰς Πριγκιπάτον καὶ ἡ Ἥπειρος εἰς Βαρονίαν. — Διατὶ ὄχι; Μήπως δὲν θὰ γείνουσι ἑκατὸν Ἑλλὰς μεγάλη μετ' ὀλίγον; — Αὐτὸ ἰσχυρίζονται οἱ ἐκ μωρίας ἢ ἐκ προδοσίας συμπράκτορες τῶν Σλαυικῶν ἐπιβουλῶν, καὶ διὰ τοῦ γλυκυτάτου τούτου βουκαλήματος προσπαθοῦσι νὰ ἀποκοιμήσωσι τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν ἀκοίμητον Δράκοντα τοῦ δικαίου του καὶ τῆς τιμῆς του. — Ἄλλ' ὁ Δράκων δὲν θὰ πλανηθῆ καὶ δὲν θὰ ἀποκοιμηθῆ, καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἵτινες θὰ δοκιμάσωσι τοὺς ὄνυχας καὶ τοὺς ὀδόντας του, ἂν παροξύνωσι μέχρι ἐσχάτων τὴν ἤδη ἐξανισταμένην ὀργὴν του.

×

Ἡ αὐτή. — .. Ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως εἶνε ἐπαρκῆς ἐγγύησις ὅτι δὲν θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὸν υἱὸν Του, υἱὸν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τέλους, νὰ ἀποβῆ ὑποτελὴς τοῦ Σουλτάν Χαμίτ Ἡγεμῶν, ὅπως εἶνε ἐκτὸς δισταγμοῦ ὅτι ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ Ἡγεμονόπαιδος θέλουσι καταστήσει εἰς αὐτὸν Ἑλληνα ὄντα ἔτι μάλλον ἀδύνατον τὸ νὰ ὑποστῇ τοιαύτην ὑποτελείαν, ἣν ὑπερηφάνως ἀπέκρουσεν ὁ θεὸς του Δανὸς πρίγκιψ, τοῦ ὁποίου τὸ ἔθνος ἐπὶ τέλους δὲν χωρίζουν ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ μεγάλου δολοφόνου ρεῖθρα αἵματος ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας κυλιόμενα. Ἀλλὰ καὶ ἡ σύνεσις ἀμφοτέρων ἀποτελεῖ ἐπαρκῆ ἐγγύησιν, ὅτι τοιαύτη λύσις, ἀσυγκρίτως ἀπαισιωτέρα τῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου παραμονῆς τῆς Κρήτης, δὲν εἶνε δυνατὴ, διότι οὐδὲν ἀπαισιώτερον καὶ διὰ τὸ ἔθνος καὶ διὰ τὴν Δυναστείαν ἢ τὸ νὰ πιστευθῆ κἄν ὅτι, ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν, ἡ Ἑλληνικὴ Δυναστεία διενόηθη νὰ δημιουργηθῆ ὑπὲρ

Ἕλληνας βασιλόπαιδας συμφέροντα καὶ μέλλον ἀντίθετα πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ πρὸς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.....

×

Τὸ «Ἐμπρός».—...Σήμερον Ἡγεμονία τῆς Κρήτης ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον. Ἀθῆραι Ἡγεμονία τῆς Ἡπείρου ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Νικόλαον. Μεθούριον Ἡγεμονία ἐνὸς τμήματος τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Ἀνδρέαν. Ὅταν δὲ ἐξαντληθῇ ὁ κατάλογος τῶν Ἑλλήνων πριγκίπων, καταφεύγομεν καὶ εἰς τοὺς Δανούς πρίγκιπας. Ἡ πολιτικὴ δηλαδή ἣτις κατέγεινεν ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη ν' ἀπομονώσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀναδεικνύουσα εἰς ἀνεξαρτήτους ἐθνότητας φυλάς ἀνυπάρχτους, διατῆσθαι τῶρα καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν... .

...Ἄρα οὐ θέλετε τὴν αὐτονομίαν, τὴν δεχόμεθα. Ἄρκει ἡ αὐτονομία νὰ λάβῃ ἄλλο ὄνομα καὶ νὰ δοθῇ ἡ διοίκησις εἰς ἓνα πρίγκιπα, ὅστις νὰ δύνηται μὲ τὸν νέον τίτλον του νὰ κάμῃ κάλὸν γάμον μετὰ τινος Ρωσίδος πριγκιπίσσης. Μία revans εἶνε ἀπαραίτητος.....

×

Ἡ αὐτή.—...Πῶς κρίνετε, κ. Σιμόπουλε, τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ τοῦ ἔθνικοῦ Πρακτορείου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀγγέλλεται, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἰδρύσωσιν ἐν Κρήτῃ Ἡγεμονίαν ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον; — Οἰκτρὸν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτῆς τῆς Κρήτης, ἀπήντησεν ὁ κ. Σιμόπουλος. — Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ Ἡγεμὼν εἶνε ὁ πρίγκιψ Γεώργιος; — Ποιὸς θὰ ἦνε δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει· μᾶς ἐνδιαφέρει μόνον, ὅτι τὸ πολίτευμα αὐτὸ εἶνε καταστρεπτικὸν διὰ τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.....

ΤΗΝ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφθυμερίς».—Ἐνωσις ἢ θάνατος! Εἶνε ἡ ἀπάντησις τῆς Κρήτης εἰς τὰς προτάσεις, τὰς πιέσεις, τὰς ἐπαγγελίας, τοὺς ἐκδιασμούς τῶν Δυνάμεων. — Οὔτε αὐτονομίαν, οὔτε Ἡγεμονίαν, οὔτε Ἡγεμόνα οἷον δῆποτε στέργουσιν οἱ Κρήτες.

Ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἐπολέμησαν ἀπὸ τοῦ 1821, ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἤθλησαν, ἐμαρτύρησαν, καὶ ἐζήτησαν δοῦλοι ἀνυπότακτοι καὶ ἀπέθανον ἐλεύθεροι καὶ ἔνοπλοι, ἐπὶ ἐβδομήκοντα ἐξ ὀλόκληρα ἔτη, μόνον παλαιότες ἐναντίον μιᾶς Αὐτοκρατορίας, τὴν ὁποίαν, μίᾳ ἐκάστη χωριστὰ, πᾶσαι ἐφοβήθησαν αἱ ἀποκλείουσαι σήμερον τὴν Κρήτην Μεγάλαι Δυνάμεις.....

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Δήλωσις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. —..... Ἡ Ἀντιπολίτευσις, συγκινηθεῖσα ἔκ τινων ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ γενομένων ἀνακοινώσεων, δι' ὧν ἀπεδίδετο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρόθεσις νὰ παραιτήσῃ ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι τὰς δικαίας ἀξιώσεις, αἱ διετύπωσεν ἀρχικῶς, καὶ θεωροῦσα τὴν παραίτησιν ταύτην, εἴ ποτε ἦν ἀκριβής, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους γενομένην ἀποδεκτὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὰ καίρια συμφέροντα αὐτοῦ, κρίνει καθήκον νὰ δηλώσῃ καὶ πάλιν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐμμελῆ εἰς τὴν κεχαραγμένην ἐθνικὴν πολιτικὴν, καὶ ὅτι πᾶσα παρέγκλισις ἐξ αὐτῆς ἀντίκειται εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ σὺμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. — Οἱ ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ τῶν ἀντιπολιτευομένων παρόντες βουλευταὶ ὑπῆρξαν οἱ ἐξῆς : — Σκουλούδης, Θεοτόκης, Σιμόπουλος, Καραπᾶνος, Δεληγεώργης, Ράλλης, Τσαμαδὸς, Παπαμιχαλόπουλος, Μαστραπᾶς, Ἐμπεϊρίκος, Καίρης, Μαυρομαμάτης, Χατζόπουλος, Βοῦλτσος, Μάνεσης, Φλέσσας, Τριανταφυλλάκος, Τσαμαγκίδης, Μπούμπουλης, Κρεστενίτης, Βαλέτας, Στάης, Μερλόπουλος, Ἀλ. Δεληγιάννης, Πετροπουλάκης, Μαλέας, Πετιμεζᾶς, Βαρζέλης, Καποδίστριας, Καραντζᾶς.

×

Τὸ «Σκορίπ». —..... Εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὸν Ἄθω, εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Ρωμυλίας, καὶ ἐν γένει εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Αἴμου, ὅπου δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀμέσως τὴν ἐξόντωσιν, ἐργάζεται πρὸς τοῦτο ἀστραπιαίως καὶ ἀναφανδόν. Ἐκεῖ δὲ ὅπου δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοιαῦτα ἀμέσως, ἐργάζεται ὑπό-

λως, ἀνάνδρως, ἀτίμως. — Καὶ ὕπουλος καὶ ἀνανδρὸς καὶ ἀτίμος εἶνε ἢ διὰ τῆς Ἡγεμονίας λύσεις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, διότι ἀποχωρίζει ὀριστικῶς τὴν μαρτυρικὴν Μεγαλόνησον ἀπὸ τὴν αἰμάσσουσαν ἐκ φιλοστοργίας μητέρα τῆς Ἑλλάδα. Τὴν ἀχρείαν δὲ ταύτην λύσειν θέλουσι νὰ καλύψουσι διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς Ἡγεμόνος τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Ἡ Ἡγεμονία εἶνε τὸ φαρμακερὸν καταπότιον, ὃ δὲ διορισμὸς τοῦ Γεωργίου, ἢ εὐγεστός κόνις διὰ τῆς ὁποίας ἐπιπάσσεται τοῦτο. Καὶ ὑποθέτουσι ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε τόσον τυφλὸς, τόσον μωρὸς, τόσον ἡλίθιος ὥστε νὰ γλυκαθῆ ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον γεῦσιν διὰ νὰ καταπῆ τὸν θάνατον....

....Τοιαύτην λύσειν εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῆ ὁ Βασιλεὺς. Τοιαύτην λύσειν εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῆ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, χωρὶς νὰ λιθοβοληθῆ. Μάλιστα ὁ Βασιλεὺς πρέπει μετ' ἀγκυρακτιήσεως ν' ἀπορρίψῃ τὴν προταθεῖσαν λύσειν, καὶ διότι πρὸς ταύτην συνέδεσαν τὸ ὄνομα τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου. Ὁ σύνδεσμος αὐτὸς δὲν εἶνε τυχαῖος. Ἐγένετο διὰ νὰ ὑπονομεύσουσι τὴν δημοτικότητα τοῦ Βασιλέως μας καὶ νὰ συνδέσουσι τὴν ἱερότητα τοῦ ζητήματος μετ' προσωπικὰ συμφέροντα....

×

Ἡ αὐτή. — Ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος ἀναμένομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν νὰ ἴδωμεν πόνθημον συλλαλητήριον πρὸ τῶν Ἀνακτόρων, ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς κορυφαίους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Διὰ τοῦ συλλαλητηρίου αὐτοῦ ὀλόκληρος ἡ Ἑλλὰς θὰ διακηρύξῃ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ὅτι δὲν θὰ δεχθῆ λύσειν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἀτιμάζουσαν τὸ παρελθὸν καὶ χαντακόνουσιν τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους. — Διὰ τοῦ στόματος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ ριθῆ κατὰ πρόσωπον τῆς ἐπισήμου Εὐρώπης ἢ ἀγκυρακτιῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὴν ἀδικίαν ἐναντίον τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ὃ ὁποῖος ἐκόσμησε τὰς ἡρωϊκὰς σελίδας τῆς ἀνθρωπότητος, λαοῦ προτιμῶντος νὰ ποθᾶν καὶ ἐκ τῆς πείνης ἀκόμη παρὰ νὰ δεχθῆ οἰκνῆποτε λύσειν ἐκτὸς ἐκείνης τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἐπ' αἰῶνας πέντε. Διὰ στόματος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ βροντοφωνήσῃ εἰς τὸν Βασιλέα του, ὅτι δεχόμενος τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Κρήτης, πρέπει νὰ λησμονήσῃ πλέον διὰ παντὸς ὅτι

ὑπάρχει Ἡπειρος καὶ Μακεδονία, ὅτι ὑπάρχει Ἑλλάς στενάζουσα ὑπὸ τὸν ζυγὸν καὶ ἀναμένουσα τὸ ἔαρ τῆς ἐλευθερίας.

×

Ἡ «Ἑστία».—..... Ὅτι ἡ Κρήτη θὰ εἶνε καὶ θὰ μείνη τρόπον τινὰ Ἑλληνική, διότι θὰ ὑπηρετοῦν τὸ πριγκιπάτον ἀξιωματικοὶ λαμβανόμενοι ἐκ τῶν μητρώων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ θὰ καταδιώκουν τὰ λαθρεμπόρια ἀπμοτελωνίδες παρεχόμεναι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. — Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅμως, καὶ εἰδικώτερον ὁ μάρτυς λαὸς τῆς Κρήτης, θὰ τοῖς εἴπουν βεβαίως ὅτι ψεύδονται. — Ὅτι τὸ πριγκιπάτον, τὸ ὅποιον αἱ νέαι ἐκ Γαλλίας φωναὶ μᾶς στέλλουν, τὸ πριγκιπάτον δηλαδὴ τῆς Ρωσσογαλλικῆς πρωτοβουλίας, δηλαδὴ τῆς πρωτοβουλίας τῆς Ἄρκτου, εἶνε ἀποξένωσις καὶ ἀπεμπόλησις αἰωνία τῆς Κρήτης ὅτι δὲν θὰ ἔχη τίποτε ἄλλο κοινὸν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅτι θὰ προμηθευθῇ ἐξ αὐτῆς ἓνα Ἡγεμόνα κατὰ τύπους ραγιαῶν τοῦ Σουλτάνου, κατ' οὐσίαν γ κ ο υ β ε ρ ν ἄ τ ο ρ α, κηδεμονευόμενον ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, καὶ ἓνα ὑπασπιστὴν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ τοῦ πριγκιπάτου. Τί θολόνουν τὰ νερά; Τί κοινὸν μεταξὺ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης δοθεισῶν προσωρινῶς κατὰ τύπους εἰς τὴν Αὐστρίαν, καὶ τῆς ἀλυσοδέσεως τῆς Κρήτης ὡς Ρωσσικοῦ κυβερνεῖου; — Διῶρισαν αἱ Δυνάμεις Ἡγεμόνα τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης, ἢ τὰς διοικοῦν ἀπλῶς διοικηταὶ τοὺς ὁποίους διορίζει καὶ παύει ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις; — Ἐὰν θὰ γείνη τὸ αὐτὸ μὲ τὴν Κρήτην, τί θέλει ἐν Κρήτῃ ὁ Ἡγεμὼν ὁ διοριζόμενος ὑπὸ τῶν Δυνάμεων;

×

Ἡ αὐτή.—..... Δὲν ἐπρόλαβε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ φῶς, ἢ μᾶλλον εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός, ἡ ἐπιβουλὴ τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας, καὶ ἀμέσως τὸ ἔθνος ἀνεγνώρισεν ὅτι πρόκειται ἡ αὐτὴ πλεκτάνη, τὴν ὁποίαν ἀπεκάλυψαν αἱ δηλώσεις τοῦ Ἄννοτιῶ, ὑπὸ παχὺ περιβλήμα ψιμυθίου. — Ἠσυχάτατε. — Ἀπέναντι ὄλων τῶν σχεδίων σας ἐπαγρυπνεῖ τὸ ἔθνος τὸ πάνοπλον. — Ἐπαγρυπνεῖ καὶ ὁ Κρητικὸς λαὸς, ὁ ὅποτος γνωρίζει πῶς νὰ ὑποδέχεται τοὺς πασσάδες, οἷς δῆποτε προλεύσεως καὶ ὑπὸ οἷον δῆποτε τίτλων.

Τὸ α' Ἐμπρὸς. — Ἐκαστος Ἕλληὴν ἐφοβεῖτο μήπως πᾶν ὅ,τι γίνεται εἶνε ἐπανάληψις τῆς κωμωδίας τοῦ 1886, καὶ ἤλπιζεν ὅτι τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο μάθημα ἤθελεν ἐμποδίσαι τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ν' ἀπατηθῆ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ν' ἀπατήσῃ. Ἄλλὰ τὰ τελεσθέντα καὶ τὰ τελούμενα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ κωμωδία εἶνε χιλιάκις ἀναισχυνοτέρη καὶ μυριάκις ἀπεχθεστέρα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι δὲν ἐξαντλεῖ μόνον, δὲν κατασυντρίβει μόνον τὴν ἔσω Ἑλλάδα, ἀλλὰ διαμελίζει χώρας Ἑλληνικὰς εἰς πριγκιπικὰ τιμάρια, προσωρισμένα νὰ καταβροχθισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο. — Σεῖς οἱ πρωτοῦργοι τοῦ ἀνηκούστου αὐτοῦ ἀνοσιουργήματος, εἰάν ἔχετε μέσα σας ψυχὴν Ἑλληνικὴν, ἐρωτήσατε τὸν ἑαυτὸν σας καὶ εἰπέτε μας εἰάν θεωρῆτε συμφέρουσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην λύσιν, ἀποσπᾶσαν τὴν ἡρωϊκὴν Μεγαλόνησον ἀφ' ἡμῶν ὕστερον ἀπὸ τοσοῦτους μόχθους, τόσας θυσίας, τόσας καταστροφὰς καὶ τόσα δάνεια, καὶ δημιουργουμένην νέαν ἀρχὴν καθ' ἣν οἱ δοῦλοι Ἕλληνας, ἐλευθερούμενοι, δὲν ἐνοῦνται πλέον μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἀποτελοῦσιν ἀνεξάρτητα κρατίδια, εἶδος μικρῶν καταποτίων, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ δυσκολεύωσι τὸν λάφυργα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ τὰ καταπίνουσι. Ἄλλὰ τότε διατί νὰ μὴ ἀναδείξουσι καὶ τὴν Θεσσαλίαν εἰς ἀνεξάρτητον Ἡγεμονίαν; Διατί νὰ μὴ διασπασθῆ ἡ ἐνότις τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς; Διατί νὰ μὴ ἀποχωρήσωμεν τὰς Κυκλάδας καὶ τὴν Ἐπτάνησον; Ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ εἶνε πρόθυμος καὶ ταῦτα νὰ παραδεχθῆ ἀρκεῖ νὰ μὴ κάμῃ πόλεμον. Ἄλλ' αὐτὸ, ὃ παράδοξε Πρωθυπουργεῖ τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶνε ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνας ὄλους ἐχύθησαν τόσα αἵματα καὶ ἐπὶ ἐπτὰ ὄλα ἔτη ἡ γῆ αὐτὴ ἐσπείρετο μὲ κόκκαλα Ἑλλήνων ἀποθνησκόντων ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας. Δὲν ἦτον αὐτὸ τὸ ὄνειρον διὰ τὸ ὁποῖον ἐκρεμάσθη Γρηγόριος ὁ Ε'. Δὲν ἦτον αὐτὸ τὸ πρόγραμμα, χάριν τοῦ ὁποῖου ὁ Ρήγας ἐπνίγη ἐν τῇ φυλακῇ. Δὲν εἶνε αὐτὸ ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐχρεωκοπήσαμεν, ἐτυραννήθημεν, ἐπεστρατεύθημεν, ἀπεκλείσθημεν καὶ ἀπευτείλαμεν τὸν στρατὸν ἐν Κρήτῃ....

ΤΗΝ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφθμερίς».—.....Οὐχὶ μῆνες, ἡμέραι μόνον παρήλ-
θον, ἀφ' ἧς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀπορρί-
πτοντος τὴν κηδεμονίαν τῶν Δυνάμεων καὶ ἐξαγγέλλοντος πρὸς
τὴν Εὐρώπην τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἀποφάσεις Του, τὸ Ἔθνος
ἠσθάνθη ἐν ἑαυτῷ τὰς φοικιάσεις τῆς ἀναζωογονήσεως, τῆς ἐξε-
γέρσεως ἀπὸ μακροῦ ληθάργου, καὶ ὠρθώθη πλῆρες ρώμης καὶ ἐν-
θουσιασμοῦ ἵνα καταλάβῃ τὴν θέσιν του ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ βεβήσῃ
πρὸς τὸν προορισμὸν του· ἡμέρας μόνον ἐζήσαμεν τῆς νέας ταύ-
της ζωῆς, τῆς δυνατῆς καὶ εὐρείας, ὅλα ὁμοῦ τῶν ἀπαταχοῦ Ἑλ-
λήνων τὰ ἑκκομμύρια, διὰ πρώτην φοράν πάντες, μέχρις ἐνός,
ἠνωμένοι περὶ τὸν Βασιλέα καὶ αἰσθανόμενοι τὴν Πανελληνίον
ἰσχὺν ἐν τῇ ἐνότητι ταύτῃ, ἐν Ἐκείνῃ ἀποκαλυπτομένῃ, μεγά-
λην καὶ ἀκαταγώνιστον. Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἶδομεν
ἡμεῖς καὶ εἶδεν ὁ κόσμος ἑκπληκτος, ἀπὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ
ἀπὸ τῶν παρ' αὐτὴν νήσων καὶ ἀπὸ τοῦ Πόντου καὶ ἀπὸ τῆς
Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου ἀπάσης καὶ ἀπὸ τῆς χώρας τοῦ Νεῖλου
καὶ ἀπὸ πάσης γῆς ὅπου ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπλοῦται, συναγειρομέ-
νους κατὰ στίφη, κατὰ χιλιάδας τοὺς μαχητὰς τῆς πατρίδος,
καὶ σπεύδοντας, ὡς εἰς προσκύνημα, πρὸς τὸν Ἄνακτα, δι' οὗ
ἐκπροσωπεῖται ἡ ἐθνικὴ ἐνότης, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ τοὺς ἐξε-
γείρει, τοὺς ἐμπνέει, τοὺς ἐλαύνει πρὸς τὴν νίκην ἢ τὸν θάνα-
τον. Καὶ εἶδομεν τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, τοὺς διψῶντας ἐλευ-
θερίαν καὶ πιστεύοντας εἰς τὰ μεγάλα τῆς ἀνθρωπότητος ἰδα-
νικὰ, ἐνθουσιῶντας πρὸ τοῦ θεάματος καὶ θαυμάζοντας καὶ γε-
ραίροντας τὸν Μονάρχην, ὅστις, μὲ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους Του
συνταυτίσας τὴν ψυχὴν Του, ἀνταλαμβάνει ὑπὲρ αὐτοῦ μέγαν,
πρωτοφανῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἄνιστον ἀγῶνα, καὶ, διακινδυνεύων
ἀντὶ τῆς Κρήτης τὸ Στέμμα Του, ἀποστέλλει τοὺς υἱοὺς Του
εἰς τὰ θέσεις των, εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς, προκινδυνεύοντας
ὑπὲρ Πατρίδος.....

..... Τί συνέβη;—Ἀπὸ τοὺς ὄμους τοῦ ὑμνουμένου χθὲς
Βασιλέως, ἀπεσπάρθη ἡ ἀπαστρέπτουσα Πανελληνίος πορφύρα, ἵνα
ἐπιδειχθῇ ὑπ' αὐτὴν κρυπτόμενος εἰς ἀπληστος κτήσεων, ὑπὲρ

τοῦ οἴκου του, μικρὸς τιμαριοῦχος. Τὸ Παλλάδιον τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, τὸ λατρευόμενον μέχρι τῆς χθὲς, κατεκυλίσθη, διὰ φράσεων ἀνηκούστων πρὶν, ἐν τῷ βορβόρῳ ... — Τί λοιπὸν συνέβη; Ὅποια ἢ ἀνακαλυφθεῖσα προδοσία ;....

..... Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων καὶ ἀπὸ ἄλλων ἐδημοσιεύθη, παρ' οὐδενὸς ἀμφισβητηθεῖσα, ἡ ἐξῆς πληροφορία : «Βασιλεὺς καὶ Κυβέρνησις ἐβολιδосκοπήθησαν ὑπὸ τινος τῶν Πρεσβευτῶν ἀν' ἃ ἀπεδέχοντο ὡς λύσιν τοῦ ζητήματος, τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρήτης ὑπὸ Ἡγεμόνα τὸν πρίγκιπα Γεώργιον. Βασιλεὺς καὶ Κυβέρνησις ἀπέκρουσαν τὴν λύσιν ταύτην, ἐμμένοντες εἰς τὴν ἔνωσιν».....

×

Ἡ αὐτή. —..... Ἡ ταχίστη στρατιωτικὴ σύνταξις καὶ παράταξις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῶν μεθορίων, πρὸς δὲ ἡ μεθοριακὴ ἐργασία τοῦ Ἀρχηγείου τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τῆς Ἐπιμελητείας καταπλήττει πάντας τοὺς ἐπισκεφεμέντας τὰ σύνορα Εὐρωπαϊοὺς δημοσιογράφους, οἵτινες ἀποθαυμάζουν τὸ παράστημα, τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν σύνταξιν, τὴν πειθαρχίαν.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἰδιαιτέρον ἡμῶν τηλεγράφημα. — ΤΡΙΚΑΛΛΑ, 13 Μαρτίου, 3, 40' μ. μ. Τὰ τηλεγραφούμενα περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ τῶν συνόρων εἶνε ὅλως ἀνακριβῆ. Ἡ ἀληθὴς δύναμις αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 25,000 ἀπὸ τῆς Δεσκάτης μέχρι τοῦ Τσάγεζι. Εἰς τὴν Δεσκάτην εἶνε 2,200, εἰς τὸ Ἐλευθεροχώρι 500, εἰς τὴν Ἐλασσῶνα ποικίλλουσι μεταξὺ ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων ἕνεκα διαφόρων κινήσεων, τὰς ὁποίας κάμνουν λόγῳ ἐπιδείξεως. Ἄπαντες εἶνε ρακένδυτοι, ἀθλίως δὲ διατρέφονται μὲ κρέας δις τῆς ἐβδομάδος, κατατροχόμενοι ὑπὸ διαφόρων ἀσθενειῶν, ἰδίως ἐξ εὐλογίας, ἐξ ἧς ἀποθνήσκουν πλέον τῶν εἴκοσι καθημερινῶς. Ἡ Δύναμις τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν συνόρων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τρισχιλίους.....

×

Τὸ «Σκορίπ». —... Οὔτε ἡ Κυβέρνησις οὔτε αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς δύνανται νὰ ὑποχωρήσωσι, διότι γνωρίζουσι τί θέλει, τί σκέ-

πτεται ὁ λαός. Ἡ ὑποχώρησις θὰ ἔδιδε τὸ σύνθημα
στάσεως καὶ ἐμφυλίων σπαραγμῶν. Διατρέξατε τὰς
Ἀθήνας, πλησιάσατε τὸν χειρώνακτα καὶ τὸν ἐργάτην, τὸν πτω-
χὸν ἔμπορον καὶ τὸν πλούσιον βιομήχανον, ἐρωτήσατε ὅλας τὰς
τάξεις, ἰδέτε τὸν στρατὸν, ὅλοι μιᾶ φωνῇ θὰ σὰς εἶπουν : « Ἐμ-
πρός ». Αὕτη εἶνε ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς αὐτὴν θὰ συμ-
μορφωθῇ Κυβέρνησις καὶ Βασιλεύς.....

×

Ἡ Ἑστία—... Ἀλλ' ὅταν ἡ κραυγὴ τοῦ ἔθνους, ἡ κραυγὴ
τῶν ἀντιπροσώπων του, ἡ κραυγὴ τοῦ τύπου καὶ ἡ ὑπόκω-
φος βοὴ τοῦ στρατοῦ, τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς ἀντιλαμβάνονται
μετὰ περισσῆς ὕσον καὶ ἀξιεπαίνου ὑπεραισθησίας, ἠνάγκασε τοὺς
διανοηθέντας, οὐχὶ νὰ ἀποδεχθοῦν, ἀλλὰ νὰ προτείνουν (καὶ
τοῦτο μὲ χονδρὰ γράμματα) τὴν ἀποξένωσιν τῆς Κρήτης διὰ τῆς
ιδρύσεως τοῦ Πριγκιπάτου, νὰ προσποιηθοῦν ὅτι παρητήθησαν τοῦ
εὐφροσύνου σχεδίου, παριστάμεθα πρὸ θάματος ἀρκετὰ διασκεδα-
στικοῦ. — Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ τίς ἐπρότεινεν εἰς τὴν Γαλλι-
κὴν Κυβέρνησιν τὴν περιλάλητον λύσιν, τὴν ὁποίαν προσποιούνται
σήμερον ὅτι ἐγκαταλείπουσιν ἔκθετον, διότι διέτρεξε τὸ σῶμα
αὐτῶν ῥίγος νευρικὸν πρὸ τοῦ τριγμοῦ τῶν ὀδόντων τοῦ ἔθνους. —
Πάντες ἀρνοῦνται τὴν πατρότητα τῆς βδελυρᾶς προτάσεως. Οὐδεὶς
ἀναγνωρίζει τὴν ἔκθετον. Ἀλλὰ καθ' ὅλους τοὺς νόμους
τῆς φύσεως διὰ νὰ γεννηθοῦν καὶ τὰ ἔκθετα ἀπαιτεῖται πάντως
πατρότης, μετὰ μόνης τῆς διαφοράς, ὅτι εἶνε πατρότης ἐξανω-
καζομένη νὰ κρύπτεται, διότι εἶνε πατρότης ἄτιμος....

×

Ἡ αὐτή.— Ὁ ἐκ Βόλου βουλευτὴς κ. Κ. Τοπάλης ἀπέ-
στειλεν ὡς μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κρητῶν πρὸς τὸν
Πρόεδρον αὐτῆς κ. Μάρκον Ρενιέρην τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐπειγόμενος νὰ ἀναχωρήσω δι' Ἄρταν, ἀναγκάζομαι ἐγγρά-
φος διὰ τῆς παρουσίας νὰ εἶπω ὑμῖν τὴν γνώμην μου ἐπὶ τῆς ἀτυ-
χεστάτης τροπῆς, ἣν καθ' αὐτὰς φθίνεται λαμβάνον τὸ Κρητικὸν
ζήτημα, διότι νομίζω ὅτι καθήκον ὕψιστον καὶ τῆς ὑρ' ὑμᾶς Ἐπι-

τροπῆς εἶνε νὰ διαμαρτυρηθῆ ἐντόνως κατὰ τῆς ἀπαισίας λύσεως, ἥτις ἀπὸ προχθὲς πιστεύεται ἐπικειμένη. Ἐνωῶ τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Κρήτης ὑπὸ Ἡγεμόνα τὸν πρίγκιπα ἡμῶν Γεώργιον. — Ἐὰν ὅλοι οἱ ἄλλεπάλληλοι καταστροφῆς καὶ αἱ συμφοραὶ τῆς Κρήτης, νὰν αἱ τόσαι θυσίαι τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀναστάσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐσκόπουσιν τὴν ἀπώθησιν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς Κρήτης καὶ τὴν διὰ παντὸς ἀπώλειαν αὐτῆς, τότε μόνον θὰ ἐπετρέπετο νὰ μὴ ἐξεγερθῆ πᾶς Ἕλλην, ἐλεύθερος ἢ δοῦλος, κατὰ τῆς τοιαύτης ἀνθεθνικῆς λύσεως. — Δὲν χάνομεν μόνον τὴν Κρήτην, ἀλλὰ δημιουργοῦμεν βχρυσήμαντον προηγούμενον, προγράφον ἔσται τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διαμελισθησομένου πλέον ἀφεύκτως εἰς τόσα τεμάχια, ὅσα καὶ ξένα συμφέροντα. — Οὐδὲ πρέπει νὰ διαλογισθῶμεν κἀν, ὅτι ἡ τοιαύτη Ἡγεμονία, ὡς φαίνεται μελετωμένη, ὁμοιάζει ἔστω καὶ πόρρωθεν πρὸς τὸ πολίτευμα τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Τῆς τοιαύτης λύσεως διαφέρει ἡ Ἡγεμονία, ἀδιάφορον ἂν συντελεσθῆ αὕτη ὑπὸ Ἑλλήνα ἢ ξένον Ἡγεμόνα, ὅσον ἡ σήμερον ἐν Κρήτῃ κατάστασις διαφέρει τῆς ἐντελοῦς ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Θὰ χρειασθῶμεν δηλ. καὶ τότε μετὰ τὴν Ἡγεμονίαν τόσας θυσίας ἵνα ἐπιτύχωμεν τὴν ἔνωσιν, ὅσας καὶ σήμερον, ἀλλὰ βεβαίως θὰ εἶνε πλέον τότε πολὺ ἀργά. — Διὰ τοῦτο σήμερον μόνον πρὸς τὴν ἔνωσιν πρέπει νὰ τείνωσι πάντοτε ὅλοι αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν, καὶ εἰς τὸ παρήγορον σύνθημα «Ἐνωσις ἢ θάνατος», ἕπερ μᾶς στέλλουσιν ἐκ τῶν ὑπερητάτων κορυφῶν τῶν Λευκῶν ὄρέων οἱ γενναῖοι ἡμῶν ἀδελφοὶ Κρηφες, πλήρεις ἐγκαρτερήσεως καὶ φιλοπατρίας, πρέπει νὰ ἀντηχῆ διαρκῶς ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τῶν ἀπωτάτων ὄριων τοῦ Ἑλληνισμοῦ μία κραυγὴ ἐνθουσιώδους ἀποφασιστικῆς : «Ἐνωσις ἢ Πόλεμος», ἥτις δὲν θὰ παύσῃ, ἢ ὅταν τὸ τηλεβόλον τῶν συνόρων μας ἀναλάβῃ συντόμως αὐτὸ τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικικωμάτων. — Δέξασθε, κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βεβητότητος μου ἐκτιμήσεως μεθ' ἧς διατελῶ ὅλος ὑμέτερος.

Ἀθῆναι 13 Μαρτίου 1897.

Κ. Τοπάλης
βουλευτῆς ἐκ Βόλου

Τὸ «Ἐμπρός».— Ἐν τῷ λοιπὸν ἡ ἰδέα τῆς αὐτονομίας, τὴν ὁποίαν σεῖς ἐκαλλιεργήτατε, μένει ἤδη ἔκθετος εἰς τοὺς πέντε δρόμους. Ἡροκεδεν ἡ πνοὴ τῆς λαϊκῆς ὀργῆς ν' ἀνατρέψῃ εἰς μίαν ὄραν τὸ δημιούργημα δεκαπέντε περίπου ἡμερῶν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει δὲν τὴν ἐπρότεινεν. Οὔτε ἡ Αὐλὴ. Ὀλίγιτινές ἐπιρρίπτουν τὴν εὐθύνην εἰς τὸν κ. Σκουζέν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὴν ἀρνεῖται. Λέγουν καὶ περὶ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς εἶνε ἀθῶος. Ἡ εὐθύνη δὲ αὕτη καταρακυλοῦσα ἀπὸ τῆς Αὐλῆς εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, καὶ ἀπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸν Ὑπουργόν, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὸν Πρέσβυν, θὰ διέλθῃ διὰ τινος γραμματεῶς διὰ νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας κἀνεὸς θυρωροῦ. Ναὶ κύριοι! Ἡ Αὐλὴ, ἡ Κυβέρνησις, ὅλοι, εἶνε ἀθῶοι. Ἐὰν ποῖς θυρωρὸς θὰ ἔκμμε τὴν πρότασιν εἰς τὸν κ. Ἀννοτιώ. Καὶ εἶνε ὄντως ἀξία θυρωροῦ τοιαύτη πρότασις. Ἀλλὰ θυρωροῦ μὴ Ἕλληνας.— Τώρα τί νομίζετε ὅτι συμβαίνει; Ἡ Ἡγεμονία μεταμφιέζεται φροῦτα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους, διατηροῦσα τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ παρουσιαζομένη μὲ τὸ ὄνομα τῆς κατοχῆς κατὰ τὸ σύστημα Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Ἀλλ' εἶνε ἀναίσχυντον ψεῦδος. Ἀνεγείρατε τὸ προσωπεῖόν τῆς καὶ θὰ ἴδῃτε τὸ οὐδέτερον ἐκεῖνο πολίτευμα, τὸ ὅποῖον ἀπεδοκίμαστε προχθὲς διὰ γιουχιτμῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἀφίρῃσατε ἀπ' αὐτῆς τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ θὰ ἴδῃτε τὸν Ρωσσογαλλικὸν κόμβον περιβάλλοντα τὸ σῶμά τῆς. Ἀλλ' εἶπετε μὲ τὸν νοῦν σας. Ἀφοῦ τὸ ὄνομα Ἕλληνας πρίγκιπος δὲν δελεάζει τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, προκειμένου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ν' ἀπέλθῃ τῆς γῆσου, ἄς μείνῃ ὁ στρατὸς οὗτος, ὥστε τὸ νέον πολίτευμα νὰ λάβῃ τὸν τύπον Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης χωρὶς νὰ εἶναι τοιοῦτον.....

×

Ἡ αὐτή. — Συνέντευξις μετὰ τοῦ κ. Δεληγεώργη. — Πῶς σὰς φαίνεται, κ. Δεληγεώργη, ἡ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, ὡς εἶπεν ὁ κ. Κούρζων, δεκτὴ γενομένη αὐτονομία τῆς Κρήτης ὑπὸ πολίτευμα καὶ Ἡγεμόνα τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν; — Μοὶ φαίνεται ἀτυχῆς καὶ δυσπραγματοποιήτος ἀπόφασις. Κατ' ἐμὲ εἶνε ἀδύνατον ὁ Κρητικὸς λαὸς νὰ δεχθῇ αὐτονομίαν, ἀφοῦ αὐτὸς

εξήτησε τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· καὶ τὴν ἀποστολὴν Ἑλλητικοῦ στρατοῦ καὶ τὴν κατοχὴν τῆς νήσου. Διότι δὲν πρέπει ν' ἀγνοῆτε ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Βάσος δὲν ἀπεστάλη εἰς Κρήτην, ἢ ἀφοῦ οἱ ἀρμόδιοι ἐπέισθησαν ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς Ἑλλάδος νὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην τὴν ἄφορὰν ταύτην θὰ ἐκηρύσσεται δημοσίᾳ ὑπὸ τῶν Κρητῶν ὡς ἐγκατάλειψις τῆς ἐνώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Τοιαύτη διακήρυξις συνοδευομένη ἀφρόκτως καὶ μὲ ἄλλας ἀποφάσεις τῶν Κρητῶν θὰ εἶχε καταστρεπτικὰς συνεπείας διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, αἴτιος δὲ τῶν καταστροφῶν αὐτῶν θὰ ἐπιστεύετο παρ' ὀλίγῳ Βασιλεῦς. Αὐτὸς, θὰ ἔλεγον, κήκει ν' ἀποχωρισθῇ ἡμῶν ὁ Κρητικὸς λαὸς, καὶ τοῦτο ὅπως μὴ φανῇ δυσάρεστος εἰς τὰς Μ. Δυνάμεις. Ὅσον εὐεργετικὴ καὶ ἂν δύναται νὰ ᾔηε τῇ Ἑλλάδι ἡ εὐμένειξ τῶν Δυνάμεων, ὁ Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἀπέναντι τῆς ἀπειλῆς τῆς Κρήτης ὅτι θὰ ἐπεζῆται ἄνευ τῆς Ἑλλάδος τὴν σωτηρίαν αὐτῆς. Ἐν Κρήτῃ λοιπὸν εὐρισκόμεθα οὐ μόνον τῇ προσκλήσει τῶν Κρητῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνωτέρας καὶ ἀναποφεύκτου ἔθνικῆς ἀνάγκης, ἣν ὀφείλει νὰ μὴ παρίδῃ οὐδεμίᾳ Δύναμις εἰς τὰς περὶ τῆς ἡμετέρας πολιτείας σκέψεις της ..

... Διὰ τοῦτο αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις δύναται νὰ ὑποτάξουν αὐτὴν καὶ πάλιν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀλλ' οὐδέποτε εἰς αὐτονομίαν, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾔηε αὕτη. Κύριος οἶδεν ἂν δὲν θὰ περιέλθῃ εἰς χειρότερον κύβιον. Ἄλλως ἢ Κρήτη αὐτόνομος μετὰ ἐμφύλιον πόλεμον τριάκοντα ἐτῶν ἀδύνατον νὰ διοικηθῇ καὶ εἰρηνεύσῃ. Δὲν ὑπάρχει πόλις ἢ χωρίον, ὅπερ κατοικοῦν Χριστιανοὶ καὶ Τούρκοι, καὶ δὲν διαίρει αἰμὰ εἰς δύο ἀμείλικτα στρατόπεδα. Εἰς τοιαύτην χώραν αὐτονομία, ἐπομένως αὐτοδιοικήσεις καὶ ἐντοπία χωροφυλακὴ καὶ ἐντόπιος στρατός καὶ ἐντόπια δικαστήρια, ἅπερ θέλει νὰ δώσῃ ἡ Εὐρώπη εἰς τὴν Κρήτην, θὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια θὰ εἶχεν ἂν εἰς δύο λυσσῶδῳ παλαιόντας διὰ τῶν χειρῶν ἀνθρώπους ἐδίδομεν καὶ μαχαίρας. Θὰ σφαγοῦν μέχρι ἐξοντώσεως καὶ τὸ ταχύτερον.....

×

Ἡ αὐτή.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐπίσημον, ληφθὲν χθὲς τὴν

νύκτα ἐκ τῆς δυτικῆς μοίρας τοῦ Ἀμβρακικοῦ, πιστοποιεῖται ἐπισήμως ὅτι ὑπερέχομεν σπουδαίως τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων κατὰ ξηράν. Τὸ φρόνημα τοῦ στρατοῦ εἶνε τόσον ἀκράτητον ὥστε ἐὰν μέχρι τῆς 25 Μαρτίου δὲν κηρυχθῆ ὁ πόλεμος ἢ δὲν λυθῆ τὸ ζήτημα διπλωματικῶς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθν. υς, **ζήτημα εἶνε ἐὰν θὰ δυνηθῆ νὰ συγκροτηθῆ ὁ στρατὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τῆς ἐνάροξεως τῆς ἐπιθέσεως.**—Τὰ δὲ Τουρκικὰ φρούρια εἶνε τόσον σθερὰ καὶ ἐλκεσιᾶ, ὥστε ὅ,τι δῆποτε μέτρον καὶ ἂν λάβωσιν, οἱ ναυτικοὶ κύκλοι ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀλώσεως αὐτῶν.

ΤΗΝ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφῆμερίς».—(Ἰδιαιτερον ἡμῶν τηλεγράφημα).—**ΤΡΙΚΚΑΛΑ**, 15 Μαρτίου 11 μ. μ. Συμπληρόνων τὰς χθεσινὰς μου εἰδήσεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα Τουρκικῆς δυνάμεως, πληροφοροῦμαι ἐξ ἀσφαλτοστάτης πηγῆς, ὅτι μένουσι πρὸς τὴν Βέρροικν ἀποτελοῦντες τὴν δευτέραν γραμμὴν Δεσκάτης—Ἐλκασῶνος εκαπεντακισχίλιοι· εἰς τὸ Λιτόχωρον εἶνε δεκακισχίλιοι καὶ ἕτεροι δωδεκκισχίλιοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Αἰκατερίναν, ἐκ φόβου μήπως ἀποδιδοθῆ ἐκεῖ Ἑλληνικὸς στρατός. Οὕτως ἡ ὅλική δύναμις τῶν Τούρκων ἐν Μκεδονίᾳ ἀνέρχεται εἰς 73,000 περίπου. Ἐθελονταὶ ὑπερδικάσιοι ἀφιχθέντες εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐνεδύθησαν. Κατέχονται ὑπὸ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ. — Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ φιλοτούρκου «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου», ὁ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα Τουρκικὸς στρατός ἀπαρτίζεται ἐξ 112 ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ, 5 συνταγματῶν ἵππικοῦ καὶ 30 πυροβολαρχιῶν, ἧτοι ἐν ὅλῳ 80 χιλιάδων ἀνδρῶν.

×

Ἡ αὐτή.—Νέας αὐστηροτάτας διαταγὰς ἀπέστειλε σήμερον ἡ κυβέρνησις, διὰ κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων, εἰς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἡπείρῳ στρατοῦ, διατασσομένους ὅπως διὰ πάσης θυσίας τηρήσωσι τὰ ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτικὰ σώματα μακρὰν πάσης συγκρούσεως ἢ προκλητικῆς κἀν στάσεως κατὰ τῶν Τούρκων. Εἰς τὰς αὐστηρὰς ταύτας διαταγὰς προέβη ἡ κυβέρνησις, ἐξ ὑπολογισμῶν μὴ παρήγετο ἀσκοπὸν τι

κίνημα ἐκ τοῦ ἐθνουσιασμοῦ, ὅστις θὰ ἀναπτυχθῆ ἐν Θεσσαλίᾳ μὲ τὴν ἐκεῖ μετὰδρασκιν τοῦ Δικδόχου.

×

Ἡ «Ἐστία».—.....Τῆς βδελυρᾶς προτάσεως ὕλως ἀμέτοχος καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἐτέλει ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ἡ Κυβέρνησις. Θὰ ἦτο δὲ ἀπελπιστικὸν ἐὰν εἶχεν ἄλλως τὸ πρᾶγμα, διότι θὰ ἀπεδείκνυε τοιαύτη πρότασις γενομένη παρ' Ἑλλήνων ἀπάρνησιν τῆς ιδιότητος τοῦ Ἑλλήνου.—Ἔστω καὶ τοῦτο μαρτύριον ὅτι τὴν α' Ἐστίαν οὐχὶ προσωπικῶς ἀντιπάθειαι οὐδὲ πνεῦμα ἀντιπολιτεύσεως ἀλλ' ὁ φλέγων πόνος ὁ ἐκ τῶν κινδύνων τῆς Ἐθνικῆς ὑποθέσεως ἐνέπνευσε καὶ ἐμπνέει πάντοτε. Τοὺς κινδύνους δὲ τούτους δυστυχῶς δημιουργοῦν πολλάκις, ὅπως ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρωτοβουλίαι σκότιαι, ἀπροσδιόριστοι ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ τὰς ὁποίας δὲν θὰ βραδύνη βεβαίως τὸ ἔθνος νὰ διαλευκάνῃ.—Ἐνὸς μόνου τεκμηρίου λαμβάνει ἀπὸ τοῦδε σημείωσιν· ὅτι ἡ πρὸς τὴν σύμμαχον τῆς Σκυθικῆς Αὐτοκρατορίας πρότασις ἦν ἐμαρτύρησεν ἐπίσημος δῆλωσις τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας συνέπεσε πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπάνοδον τοῦ κ. Ὀνοῦ, τοῦ καὶ κομιστοῦ τῶν Ρωσικῶν ρουβλίων πρὸς ἀνακούρισιν τῶν θυμάτων τῆς Κρήτης.....

ΤΗΝ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐστία».—ΠΑΤΡΑΙ, 14 Μαρτίου. — Ἀνταπόκρισις ἀπεσταλμένου συντάκτου τῆς «Ἐστίας».—Ἀπ' Ἀθηναίων μέχρι τῶν Πατρῶν, καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, ἣν διέρχεται ὁ τόσον κοινωφελὴς σιδηρόδρομος τῆς Πελοποννήτου, μέγας ἐπικρατεῖ ἐθνουσιασμός.—Εἰς κάθε σταθμὸν, εἰς κάθε στάσιν μίκα εὐχὴ, μίκα ἐλπίς, μίκα πεποίθησις κυριαρχεῖ, ἡ τοῦ πολέμου.—Ὁ ἐθνουσιασμός τῶν χωρικῶν εἶνε ἀπερίγραπτος. Κατακλύζουσι τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς στάσεις, ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν βαγονίων τοῦ μόλις καταφθάνοντος συρμοῦ διὰ νὰ μάθωσι κάτι τι νέον, νὰ ἀρπάξωσι μίαν ἐφημερίδα καὶ νὰ τὴν καταφάγωσιν ὡς βουλιμιῶντες διὰ τὰ νεώτερα. Οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν μου παρετήρησα τοιοῦτον ἐθνουσιασμὸν, μίαν γενικὴν ἐξέγερσιν, μίαν προφητικὴν φωνὴν καλοῦσαν τοὺς ἀρμοδίους εἰς πόλεμον ἢ τὸν λαὸν εἰς ἐπανάστα-

διν.—Καὶ πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ ἐνθουσιῶν μέχρι φρενήτιδος κόσμος εἶνε οἱ ἐναπομεινάντες ἐν ταῖς χωρίαις γέροντες ἢ οἱ ἀπαλλαγέντες, διότι οἱ υἱοὶ τῶν πρώτων καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν δευτέρων ἔχουν μεταβῆ ἐκεῖ ὅπου τὸ καθήκον τοὺς καλεῖ, εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, μετὰ τοῦ ἀγίου ἐκείνου ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις πάντοτε ἀπὸ τοῦ 1821 εἰς τὰς κρίσιμους περιπτώσεις ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἐνέπνευσε καὶ ἐνεκαρδίωσεν ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν, ἐλεύθερον ἢ δούλον....

.... Ἡ εἰδησις τῆς Ἡγεμονίας τῆς Κρήτης ἔχει ἐγείρει καὶ ἐνταῦθα ἀγανάκτησιν. Ὁ κόσμος ὅλος ποθεῖ νὰ συγκαταστραφῇ μετὰ τῆς Κρήτης πρὸς μᾶλλον νὰ ἴδῃ τὴν Μεγαλόνησον Σκυθικὸν Κυβερνεῖον....

ΤΗΝ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ Ἀ' Ἐφημερίς.—.... Θέλουν τὴν ἔνωσιν οἱ Κρήτες μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Ἀλλ' οὕτως ὑπεξαίρουσι τὴν ὠραίαν θαλασσοκρατοῦσαν νησιῶν, πολύτιμον μερίδα τῶν Σουλτανικῶν κτήσεων, ἀπὸ τοὺς ἐκ συστάσεως αὐτοποιήτους κληρονόμους τοῦ ἐτοιμοθανάτου ἡρώστου!—Τοῦτο δὲν τὸ ἐπιτρέπουσιν αἱ Δυνάμεις, καὶ δύνανται νὰ μὴ τὸ ἐπιτρέψωσι, διότι ἔχουν στόλους καὶ ἔχουν στρατοὺς. Ἡ Κρήτη, ἀποτινάξασα ἰδίᾳ χεῖρὶ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων, ἄς γείνη καθ' ὅσον δῆποτε τρόπον αὐτόνομος, ἀλλὰ πρέπει νὰ μείνῃ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν, ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, νὰ μείνῃ δηλαδὴ κτῆμα ἀδέσποτον καὶ συμπεριλαμβανόμενον πάντοτε εἰς τοὺς κλήρους, ὧν προσεχῶς γενήσεται ἡ διανομή....

.... Δὲν θέλουν τὴν ἔνωσιν, διότι θέλουν αὐτοὶ τὴν Κρήτην καὶ ὁμοφωνοῦσι κατὰ τῆς ἐνώσεως εὐσταθῶς πάντες, διότι δύο ἐξ αὐτῶν δὲν συνεφώνησαν ἀκόμη τίς θὰ τὴν ἀρπάξῃ—Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐξ ἐνστίκτου ἠεθάνθη τὸν κίνδυνον καὶ κατενόησε τὸ ζήτημα, ὡς τίθεται πρὸ αὐτοῦ, ὑπὸ τὰς φράσεις τῆς Διπλωματίας. Ἡ Κρήτη, ἣτις ἀπέσεισε μόνη, ἡρωϊκῶς ἀθλήσασα, τὸν ζυγὸν τοῦ Σουλτάνου, ἀπειλεῖται νὰ ὑποκύψῃ συντετριμμένη ὑπὸ ἕτερον ζυγόν, πολὺ βαρύτερον καὶ ἀσυγκρίτως μᾶλλον δυσκόπειστον. Ἡ Κρήτη πρέπει νὰ σωθῇ, συνεπικουροῦντος σύμπαντος

τοῦ ἔθνους, διότι αὐτῆς ἀπολλυμένης καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς συναπόλλυται. Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγὼν.....

..... Ὅποια ἔσεται ἡ ἔκβασις του ; Ἢ σωθῆ δι' αὐτοῦ ἡ Κρήνη ; Ἢ ἐξασφαλισθῆ, ἐκ τῶν συνεπειῶν του, ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν χωρῶν ; Πᾶσα πρόβλεψις εἶνε ματαία, πᾶς ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογισμὸς περιττός. Μία εἶνε ἡ βεβαία τοῦ ἔθνους πρόβλεψις, καὶ εἷς ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἀσφαλῆς ὑπολογισμὸς· ὅτι ἄνευ τοῦ πολέμου ἡ Κρήνη ἀπόλλυται καὶ μετ' αὐτῆς συναπόλλυται ἡ Ἑλλάς.....

×

Ἡ αὐτή.—(Ἰδιαίτερον ἡμῶν τηλεγράφημα).—ΛΑΡΙΣΣΑ, 16 Μαρτίου 11.30' μ. μ.—Κατὰ πληροφορίας σπουδαίου προσώπου, ἐλθόντος ἐξ Ἑλασσῶνος, οἱ Τυρκοὶ ἤρξαντο ἀσφαλίζοντες τὴν ὑποχώρησιν. Φόβος καὶ τρόμος κατέχει τὸν Τουρκικὸν στρατὸν, πολλοὶ δὲ Γκέκηδες ἀτακτοὶ ἤρχισαν φεύγοντες εἰς τὰς ἐστίχας των, διότι δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρουν τὰς στερήσεις.....

×

Τὸ «Ἄστυ».—....Γνωρίζομεν τί λέγομεν, οὔτε εἴμεθα ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μετ' ἀελαφρᾶς καρδίας, θὰ συνιστῶμεν εἰς τὸ Ἔθνος πόλεμον, ὅστις θὰ εἶνε καὶ δυσχερὴς καὶ αἱματηρὸς καὶ ἀβέβαιος. Ἄλλ' οὔτε ἡ Κυβέρνησις σήμερον δύναται νὰ κτακρῆθῃ ὅτι ἀνκλαμβάνει τοιοῦτον πόλεμον καὶ ἐξωθεῖ εἰς αὐτὸν τὸ Ἔθνος μὲ ἀελαφρὰν καρδίαν». Τοῦνκντίον ἀκράττητον κῦμα λαοῦ, πνεῦν φλογερὰ ἐξεργουμένη ἀπὸ τὸ βάθος τῶν σπλάγγνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δύναμις μοιραία ὡς τῆς θυέλλης ἢ ὀρμῆς, τὴν ἐξωθεῖ εἰς ἐνέργειαν—ἐνέργειαν, τῆς ὁποίας τὰς εὐθύνας φέρομεν ὄλοιοι καὶ πρὸ παντὸς κολλοιοι οἱ ἄλλοιοι, διότι ἡ Κυβερνήσις εἶνε ἡ ἐξωθουμένη εἰς αὐτόν.....

....Ἄλλ' εἰς τοιαύτην ἀπελπιστικὴν θέσιν περιήλθε τὸ Ἔθνος ἐκ τῆς ἀκατονομάστου βίης τῆς Εὐρώπης, ὅτι πρῆπει νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ ἐμπρός. Τιμῶμεν τὴν σύνετιν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες δὲν παρασύρονται ἐκ στιγμιαίων ἐντυπώσεων, οὔτε φαίνονται ὀδηγοῦμενοι ἐκ κραυγῶν ἀνευθύων, διότι τοῦτο

θὰ ἦτο παράχθις καθήκοντος καὶ ἔλλειψις συναισθήσεως εὐθύνης. Αἰσθανόμεθα ὅμως, ὅτι οὐδέποτε μὲ τὰς ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις παρέσχομεν ὑπηρεσίαν πολυτιμότεραν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Θρόνον ἢ λέγοντες, ὅτι, ἂν ἡ Εὐρώπη σκοπὸν ἔχῃ νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν διὰ τῆς βίας τοῦ ἰσχυρωτέρου, τὸ ὑπέροτατον τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Θρόνου συμφέρον ἀπαιτεῖ, ἢ βία αὕτη νὰ μὴν ἀντιμετωπισθῇ ἐν Ἀθήναις.

— Ἄς εἶνε ὅποιαδήποτε ἡ ἔκβασις τοῦ τολμήματος τούτου. Τὸ Ἔθνος δὲν τρέμει τὰς συνεπειὰς καὶ προθύμως ἀναδέχεται αὐτάς...

...Συναισθανόμεθα ὅλην τὴν εὐθύνην τῶν λόγων ἡμῶν, ἀλλ' ἔχομεν σαφῆ πεποίθησιν καὶ τῶν συνεπειῶν, τὰς ὁποίας πᾶτα ἀδοξὸς ὑποχώρησις θὰ συνεπῆγεν· ἀνκαματρῶντες δὲ καὶ τὰς μὲν καὶ τὰς δὲ, εὐρίσκομεν, ὅτι ἡ ἐνέργεια, ἢ μετὰγουσα τὴν συζήτησιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὰ πεδία τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας, εἶναι προτιμότερα. Εἶνε προτιμότερον, διότι τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον θὰ παραστή ἡνωμένον εἰς μίαν κοινὴν ἰδέαν κατ' αὐτήν. Εἶνε προτιμότερον, διότι θὰ παραστήσῃ τὸν Ἑλληνισμόν ψυχῇ καὶ σώματι συνδεδεμένον εἰς μίαν ἰδέαν καὶ ἓνα πάθος. Εἶνε προτιμότερον, διότι τὴν κρίσιν θὰ λύσῃ διὰ λουτροῦ αἵματος χυνομένου ἐνδοξῶς καὶ ἀναβαπτίζοντος τὸ Ἔθνος εἰς δόξαν, ζῶην, ἐνεργητικότητα.....

×

Ἡ αὐτή. — Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Ἀστειως». — ΛΑΡΙΣΣΑ, 16 Μαρτίου. — Δικταχθέντος τάγματός τινος ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Βιτωλίων εἰς σύνορα, οἱ στρατιῶται ἐστασίασαν, ἀρνηθέντες νὰ ἐκκινήσουν πρὶν λάβουν ἀνὰ τρία μετζίτια. — Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπέπεσον κατ' αὐτῶν ζυλοκοποῦντες τοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἐπιμόνω· ἀντίσταντο μέχρις οὗ ὁ Βασιλεὺς ἠναγκάσθη δι' εἰσφορᾶς παρὰ τῶν κατοίκων νὰ προμηθεύσῃ καὶ καταβάλῃ τὰ ζητούμενα μετζίτια. — Ἐφθασε γῆρας εἰς Σέρβια ἐν τάγμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ στρατιώτας 45—60 ἐτῶν. Ἐπονομάζεται τὸ τάγμα τοῦτο τάγμα τῶν ψαρροτρίχων. Οἱ στρατιῶται τοῦ τάγματος δυσμενῶς ἐκφράζονται κατὰ τοῦ Σουλτάνου, διότι οὐδὲν θὰ κερδήσουν εἴτε νικήσουν εἴτε ἠττηθῶσιν.....

×

Ἡ «Ἐστία». — ... Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ Ἔθνους ὀφείλο.

μεν πάντες ὑπακοὴν ἀπόλυτον ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων ἀρχόντων μέχρι τῶν ταπεινοτάτων πολιτῶν, καὶ οἱ προβάλλοντες ὡς ὑπεύθυνοι καὶ οἱ ὡς ἀνεύθυνοι καταδεικνυόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων.—Τὸ ἔθνος ἀνέλαβεν ἡρωϊκῶς τὴν εὐθύνην τῆς δράσεως αὐτοῦ. Τοῦτο πλέον εἰς οὐδένᾳ ἐπιτρέπει τὸν δισταγμὸν, τὴν χρονοτριβὴν, τὴν διακύμανσιν, τὴν παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Τοῦτο συνεκέντρωσεν εἰς τὰ σύνορα τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν ὑπὸ τὴν ὑπερτάτην διεύθυνσιν τοῦ Κωνσταντίνου, ἵνα χωρήσῃ ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς ἐπὶ τὰ πρόσω, πρὶν ἀναμείνῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐσχάτων ἀπειλῶν ἐκ μέρους τῆς συνησπισμένης Εὐρώπης.

ΤΗΝ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἀκρόπολις».—.....Ὁ κατὰ τὰ σύνορα ἡμέτεροῦ στρατός ἐγγυῶται πλήρη ἀσφάλειαν. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν καθόλου δύναμιν τοῦ στρατοῦ μας πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ μεγάλη δύναμις ἐξ ἀνταρκτικῶν σωμάτων, ἥτις ἴσταται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ στρατοῦ, ὅπως ἐνεργήσῃ συγχρόνως μετ' αὐτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ μας, τὸ ποῖόν τῶν ἀξιωματικῶν μας καὶ τὸ θάρρος, οἱ Τούρκοι δὲν δύνανται νὰ ὑποστῶσι σύγκρισιν. Καὶ κατὰ ξηρὰν ἔθεν ὅπως καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεθα νὰ ἰστάμεθα ὑπερηφάνως ἐνώπιον τῆς Τουρκίας, μεθ' ὅλας τὰς πυροβολαρχίας τὰς ὁποίας παρατάσσει αὕτη, καὶ τὰς ὁποίας ἐξαίρουσιν οἱ φιλότουρκοι ξένοι ἀνταποκριταί, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι οὔτε νὰ μετακινηθῶσι δύνανται ἐλλείψει ὑποζυγίων οὔτε νὰ λειτουργήσῃσι κηλῶς....

×

Ἡ αὐτή.—... Τὸ ἄνθος τοῦ ἡμέτερου στρατοῦ εἶνε συγκεντρωμένον εἰς τὰ σύνορα, ἡ κατὰστάσις δὲ αὐτοῦ εἶνε ἀρίστη. Πάντες ἐνδεδυμένοι καὶ ὀπλισμένοι τελείως. Αἱ ἐλλείψεις τῶν ὑποζυγίων συνεπληρώθησαν ἤδη ἢ δὲ ἐπιμελητεία λειτουργεῖ κηλῶς καὶ καθ' ἐκάστην βελτιοῦται. Ὀλόκληρα δὲ τὰ σώματα ἐκτελοῦσι καθ' ἐκάστην γυμνάσια καὶ ἀσκοῦνται ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ.....

×

Ἡ «Ἐδτία».—Ἔως τῶρα ἦτο γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας

ὅτι τῶν ἐθνῶν οἱ ἡγέται παρασκευάζουσι τοὺς πολέμους καὶ ὀδηγοῦσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ λαοῦ, οὐχὶ σπανίως μάλιστα δυσανατρεπόμενοι καὶ ἀποστέρροντες. — Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος σήμερον παριστᾷ ὅλως τὸ ἐναντίον φεινόμενον· αὐτὸ φέρεται πρὸς τὸν πόλεμον, αὐτὸ σφριγᾷ πρὸς ἀγῶνα καὶ οἱ κυβερνηταὶ τοῦ ἄτολμοι, διατάζοντες, ἀνθιστάμενοι, σύρονται ὀπισθὲν τοῦ ὠ. γηραλέα φορηγὰ ἢ κεκμηκότα ἵπποζύγια.....

ΤΗΝ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

«**Ἡ α' Ἐφ'ημερίς**». — (Ἰδιαιτέρον ἡμῶν τηλεγράφημα). — ΛΑΡΙΣΣΑ, 19 Μαρτίου 11 μ. μ. — Ἐν τοῖς στρατοπέδοις τῶν συνόρων οὐκ εἰς τὸν τολμήσαντα νὰ συμβουλευσῇ ὑποχώρῃσιν! Ἐπιππον περιμένουν νὰ ἴδουν ἐπὶ τῆς γραμμῆς τὸν Ἀρχηγὸν Διάδοχον καὶ ἐρωτῶσιν ἀνυπομόνως τί διάταξε. Κόπους, θυσίας, αἷμα ἀψηροῦσιν. — Ἐνταῦθα τὸ στράτευμα, ὃ λαὸς εἶνε παγωμένος καὶ ἀγανακτεῖ πρὸ τῆς ἰδέας τῆς ὑποχωρήσεως, ἧτις θὰ ἔχη ὡς ἐπακόλουθα ἐσωτερικὰς συμφοράς....

×

«**Ἡ α' Ἀκρόπολις**». — Πεποιθήσις ἤρχισε νὰ σχηματίζεται εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ πολεμήῃ. Εἰς τὴν Βιέννην ὁ πόλεμος θεωρεῖται ἀναπόφευκτος. Εἰς τὴν Ρώμην ὡσαύτως. Καὶ παντοῦ ἄλλοῦ.....

..... Ὑπάρχουν ἐδῶ ἱκανοὶ ἀνταποκριταὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ὅλοι δὲ αἱ πληροφορίες ἔσονται μεταβιβάζονται ἐξ Ἑλλάδος συμπέτουν εἰς κοινὴν ἀντίληψιν ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων Εὐρωπαίων, ὅτι οὔτε τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἢ ἐκ τῶν συνόρων ἀνάκλησις εἶνε δυνατὴ χωρὶς νὰ πολεμηθῇ, οὔτε τοῦ λαοῦ ὄλου ἢ ἐξέγερσις ἢμπορεῖ νὰ κατευνασθῇ. ...

×

«**Ἡ αὐτή**». — Ὁ διὰ τὰ Χανία ἐκτακτος ἀπεσταλμένος τῆς α' Ἐφημερίδος τῆς Περτρουπόλεως» ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὃ ὁποῖος ἐξεφράσθη ὡς ἑξῆς : «Ἡ Ἑλλάς δὲν ἐπι-

θυμῆ τὸν πόλεμον μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εὑρίσκεται τώρα ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων, ἀπὸ αὐτὰς δὲ ἐξαρτᾶται νὰ ἀποσοθήσωσι τοὺς κινδύνους. Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ ἀνταποκριτοῦ διατί ἡ Ἑλλάς συνεκέντρωσε τόσας δυνάμεις εἰς τὰ Τουρκικὰ σύνορα, ἀπήντησεν ὁ κ. Δηλιγιάννης : « Εἰς τοῦτο ἀκολουθοῦμεν τὸ παράδειγμα τῆς Τουρκίας. Οἱ Τούρκοι ἔχουν ἤδη εἰς τὰ σύνορα 46,000 στρατοῦ ἐφ' ἡμεῖς μόνον 42,000. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναμει νὰ σῶς δηλώσω κατ' ἠγορηματικῶς ὅτι δὲν θὰ κηρύξῃ πρώτη ἡ Ἑλλάς τὸν πόλεμον.

×

Τὸ « Ἄστυ ». — Ἡ δράσις ἐπιβάλλεται. Δὲν θὰ εὑρεθῇ πέρα πολὺ δύσκολα ἥττα, ἡ ὁποία νὰ μᾶς ἀτιμάσῃ περισσότερον ἀπὸ τὴν ὀπισθοχώρησιν καὶ ἀπὸ τὴν παράλυσιν.....

..... Ὅχι πλέον ὡς μέγα σχέδιον, ὄχι ὡς ἀπλῆ φιλοτιμία, ὄχι ὡς συμφέρον, ἀλλ' ὡς μοιραία ἀνάγκη μᾶς ἐπιβάλλεται ἡδὴ ἡ ἐνέργεια !

×

Τὸ « Σκρίπ ». — Τῆ εἰσηγήσει δὲν γνωρίζομεν τίνας, οἱ Ὑπουργοὶ ἀπεφάσισαν νὰ συγκροτηθοῦν πολεμικὰ συμβούλια εἰς τὰ Ἀρχηγεία, καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ διατάχθησαν νὰ ὑποβάλωσι λεπτομερεῖς ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ. — Ὅποιοι θὰ εἶνε αἱ ἐκθέσεις, δὲν θέλομεν νὰ μάθωμεν κἀν, διότι ἡμεῖς εἰς τὸ μέτρον αὐτὸ διαβλέπομεν μᾶλλον τὴν πρόθεσιν τῆς ἀδρανείας ἢ τῆς εἰλικρινοῦς ἀντιλήψεως τῶν στρατιωτικῶν μας δυνάμεων....

..... Δὲν θὰ εἶνε εἰς κατάστασιν ὁ στρατός μας νὰ πολεμήσῃ, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀρχηγῶν ἐννοεῖται ; Ἀμέσως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀπαντήτῃ : — Καὶ τότε διατί μ' ἐθουσιάσατε ; Διατί μ' ἐκκέλεσατε ὑπὸ τὰ ὄπλα, ἀφοῦ ἐγνωρίζατε ὅτι δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ πρὸς πόλεμον ; Διατί τόσα χρόνια τώρα δὲν προπαρασκευάζατε τὸ Κράτος ; Διατί ἐρρίπτετε ἑκατομμύρια εἰς τὰς θαλαμηγούς ; Διατί χάριν εὐνοουμένων παρελύσατε τὸν στρατόν ;...

×

Ἡ «Ἐστία».—... Τὸ ἄκρον ἄκτον τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ἀλκῆς ἐπέδειξαν οἱ Τούρκοι πρὸ εἰκοσαετίας περίπου ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῶν Ρώσων, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ ἀμύνῃ, καὶ τοῦτο ἐπὶ τινων θέσεων φύσει ἰσχυρῶν καὶ σχεδὸν ἀπορρήτων· καὶ τοῦτο παλαίοντες ἐναντίον ἐχθροῦ, ὅστις δὲν εἶχε συναγεῖρει πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις, ἐχθροῦ ὅστις ὅσον καὶ ἂν ἦτο ἰσχυρῶς συντεταγμένος, εἶχε κοινὸν μετὰ τοῦ Τούρκου τὸ δουρικὸν τοῦ φρονήματος, ἀλλ' ἐχθροῦ ὅστις, θριαμβεύσας, ὡς ἀγέλας προβάτων ἐτυρεν ὀπισθὲν τοῦ αἰχμαλώτους τὰς χιλιάδας τῶν Ὁθωμανῶν.— Ἄλλ' ἔκτοτε τὰ πράγματα οὐσιωδῶς μετεβλήθησαν· ὁ Τουρκικὸς στρατὸς, κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Κράτους αὐτοῦ, εἶνε εἰκῶν καὶ οὗτος ἐρειπίων καὶ ἐξαντλήσεως. Γεγονότα πολὺ μᾶλλον πρόσφατα τοῦ πρὸ εἰκοσαετίας πολέμου μᾶς διδάσκουν, ὅτι εὐαριθμοὶ δρᾶκες μαχητῶν ἐλευθέρων κατετρόπωσαν καὶ κατήσχυαν ἐπανειλημμένως πυκνοσύντακτα Σουλτανικὰ στρατεύματα. Τὸ βροντοφωνοῦν τὰ πελληκάρια τοῦ Μπρούφα καὶ αὐτοὶ ἀκόμη τῶν Ἀρμενικῶν βουνῶν, οἱ μᾶλλον εὐκαταγώνιστοι ἀντάρται.— Μυρίας προσπαθείας οἱ Τούρκοι τώρα καταβάλλουσι ὅπως παραστήσωσι εἰς τὰ ὄμματα τῆς Εὐρώπης τὰς δυνάμεις τῶν ἀνωτέρας τῶν πραγματικῶν· ἄλλοτε μὲν διὰ τῆς ἐντέχου ἀποκρύψεως αὐτῶν, ἄλλοτε δὲ διὰ τῆς ἀδεξίως κωμικῆς διαφημίσεως αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἀγυρτικώτερον.....

×

Ἡ αὐτή.—..... Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμ. Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου ἐξάγει τοὺς «φαιδροὺς, ἐνθουσιώδεις, καλῶς ἐνδεδυμένους καὶ τεθραμμένους Ἑλλήνας στρατιῶνας» ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐλεεινότητα τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. — Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμ. Νέων» τοῦ Λονδίνου σημειῖ καὶ οὗτος τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὸ κρατυνόμενον καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς τὰς θελήσεις τῶν Δυνάμεων· προσθέτει δ' ὅτι **δυσχερόστατον θὰ εἶνε εἰς ὅποιονδήποτε νυξέρνησιν νὰ ἀπομακρύνῃ 35 χιλιάδας στρατιωτῶν ἐκ τῶν συνόρων ἄνευ συμπλοκῆς πρὸς Τούρκους.** Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς ἐπικινεῖ καὶ τὸν ἀνώτερον ἀρχηγὸν συνταγματάρχην Μα-

κρῆν ὡς ὠραῖον τύπον στρατιώτου, συννοοῦντα τὴν στρατιωτικὴν ἱκανότητα πρὸς τὴν φρόνησιν. Λέγει δ' ὅτι ἄνευ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι ἀξιωματικοὶ θὰ προεκάλουν ἐντὺς 4 ὡρῶν σύγκρουσιν.— Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς τῶν « Ἡμ. Νέων », περιγράφων τοὺς καθ' ἑλπον τὸ μῆκος τῆς μέχρι τῆς Λιγαριᾶς ὁδοῦ ἐσκηνωμένους ἄνδρας, λέγει : « Οἱ στρατιῶται ἐφαίνοντο εὐθυμότατοι ὑπὸ ραγδαίαν βροχὴν καὶ ἄνευφῆμον, ἐνῶ παρηχόμεθα.... Οἱ ἄνδρες εἶνε καλῶς ἐνδεδυμένοι καὶ τὸ παράστημά των ἐξαιρετον, ἰδίως τὸ τῶν εὐζώνων. Πάντες διαφλέγονται ὑπὸ φιλοπολέμου ζήλου, καὶ αἰσθάνεταί τις ὅτι θὰ τιμήσωσιν ἑαυτούς. »

ΤΗΝ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἐφημερίς ».— Τὸ φρόνημα τοῦ παρὰ τὰ σύνορα στρατοῦ συμερίζεται ὁλόκληρον τὸ ἔθνος. Εἰς δ' σημεῖον περιέστησαν τὰ πράγματα οὐδὲν ἔχομεν πλέον νὰ προσδοκῶμεν παρὰ τῆς Εὐρώπης. Ἀρχοντες καὶ ἀρχοῦνοι τοῦτο πρέπει νὰ κατανοήσωσι καλῶς, ὅτι ἀποδύμεθα μόνοι εἰς τὸν ἀγῶνα, ἄνευ συμμαχῶν, ἄνευ συμπαθειῶν....

... Καὶ ἀφοῦ λάβωμεν τὴν ἀπόφασιν ταύτην νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ προχωρήσωμεν. Ἡ ὀπισθοχώρησις ἀπὸ τοῦ ἐπιβαλλομένου ἔθνικοῦ ἀγῶνος εἶνε ἀδύνατος σήμερον. Ἄν ὁ πάροχθιν οἱ προσβεύοντες, ὅτι δύναται νὰ γίνη, ἕς ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῶν γραμμῶν τῆς ἐνεργείας πρὶν ἢ ἡ ὀργὴ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἐνόπλου ἢ ἀνόπλου, τρέψῃ αὐτούς εἰς φυγὴν.— Τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸν διέρχεται κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν κρισιμωτάτην περίοδον τῆς ἱστορίας του. Ἡ θὰ ἀναγεννηθῇ ἐν τῷ πυρὶ τῶν μαχῶν ἢ θὰ ἀνακαθορθῇ ἐν τῇ σκοτοδίνῃ τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν. Τὸ δ' ἐντεῦθεν τῶν συνόρων κακὸν μόνον ἢ πέραν τῶν συνόρων πολεμικὴ ἀναβάπτισις τοῦ ἔθνους δύναται ν' ἀποσοβῆσθαι.— Τὰς Δυνάμεις δὲν ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ δ' ἐκ διαψεύσεώς τινος τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους κίνδυνος εἶνε ἀνυπολόγιστος. Δὲν μᾶς μένει ἄλλο τι ἢ ὁ

πόλεμος. Καὶ τὸν πόλεμον σήμερον, τὸν θέλει, τὸν ἀποδέχεται, τὸν ἀπαιτεῖ, ὀλόκληρον τὸ ἔθνος.....

×

Τὸ «Σκρίπ».—.... Ἡ Τουρκία βεβαίως δὲν θὰ μᾶς κηρύξη τὸν πόλεμον, διότι δὲν τὴν συμφέρει, ἡμεῖς «ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θ' ἀρχίσωμεν τὸν πόλεμον», ἐπομένως θὰ εὐρισκώμεθα εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν καὶ ὅ,τι βρέξη θς κατεβάσῃ.....

.... Ἀλλὰ διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τί λέγει ὁ Βασιλεὺς ; Διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τοῦ ἐθνικοῦ στραγγίσματος τί λέγει ὁ Λαός ; Διὰ τὴν ἐθνοκτόνον αὐτὴν στάσιν ἀδυνειδίτου Κυβερνήσεως, τί λέγει ὁ στρατός ; — Παρκαλοῦθαῦμεν ὡς ψυχροὶ θεαταὶ τὰ γεγονότα καὶ ἀκόμη δὲν εἶδαμεν ζῶν πουθενά, πρὸς πρόληψιν τῆς ἐθνικῆς ἀτιμώσεως. Ἴσως θὰ ἴδωμεν τὸν λαὸν καὶ τὸν στρατὸν τιμωροὺς ἀπηνεῖς κατὰ τῶν δραστῶν, ἀλλὰ τί ὠφελεῖ ; — Τίνας τὸ τομάρι δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς μίαν ἐθνικὴν ἀπώλειαν ;

×

Ἡ «Ἐστία».—.... Ἡ «Ν. Ἡμέρα» στιγματίζει οὕτω τὸ ἔθνος ὀλόκληρον διότι τοῦτο ἠνάγκασε τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ νὰ ἐπιδιώξωσι ἢ νὰ παραστῶσιν αἰθῆνης ἐπιδιώκοντες τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ιδεῶν, τὰς ὁποίας, ἄλλοκότως, ἡ Τεργεσταία συνάδελφος ἀποδέχεται μὲν ἐν θαυμασμῷ υἱοθετουμένας ὑπὸ τῶν κυβερνῶντων, ἀποκρούει δὲ καταφρονητικῶς ὅταν ἀναπτύσσωνται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τύπῳ διερχομένων τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. — Ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐξεδήλωσεν ἀπροκαλύπτως καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου, τὸ ἤδη ὑβριζόμενον ὡς φρόνημα τῶν ἀγιοῶν, οὗτος εἶνε ὁ Βασιλεὺς. Καὶ πρὸς τοῦτο δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα αὐθεντικούς καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν ἀνήκοντας ἤδη τοὺς λόγους, οὓς ἐξέφερον ὁ Βασιλεὺς εἰς δικφόρους αὐτοῦ συνεντεύξεις μετ' ἀνταποκριτῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων καὶ τὰς ἀνακρινώσεις πρὸς ὑποκείμενα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπίσημα. — Ὁ Βασιλεὺς εἶπεν ἐν τοῖς πρώτοις πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ «Ἡμερησίου

Χρονογράφου» : — « Ἡ Εὐρώπη ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ Ἑλ-
 » λὰς δὲν δύναται καὶ δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ἀρχαῖον καθε-
 » στῶς . . . Ἐὰν τὰ ξένα πλοῖα ἀποκλείσωσι τὸν πρίγκιπα Γε-
 » ὠργιον, διαταγαὶ θὰ δοθῶσι νὰ καταληφθῇ Τουρκικὸν ἔδαφος
 » εἰς Ἡπειρον. » — Ὁ Βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς
 Παρισινῆς « Ἡμέρας » : — « Ἡ Κυβέρνησίς μου ἐνεργεῖ συμφώνως
 » πρὸς τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Δὲν θὰ ὑποχωρήσωμεν καθόλου. Θὰ
 » πολεμήσωμεν μὲ τὴν Τουρκίαν. » — Ὁ Βασιλεὺς εἶπε πρὸς Πρέ-
 σβυον Μεγάλῃς Δυνάμειος ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς, ἡμιεπισήμως ἀνακοι-
 νωθέντα δι' ὄλων τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων : — « . . . Οὐδὲν
 » πλέον ζητῶ παρὰ τῆς Εὐρώπης, οὐδ' ἀνεξαρτησίαν τῆς Κρήτης,
 » οὐδ' ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐπομένως ἀπεφά-
 » σισα νὰ προσαρτήσω ἐγὼ τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ
 » ἀπόφασίς μου εἶνε ἀμετάκλητος. Πιθανὸν νὰ δυσαρεστήσω τὰς
 » Δυνάμεις, ἀλλ' ἔχω μετ' ἐμοῦ ὀλόκληρον τὸ Γένος. Ὁ Ἑλλη-
 » νικὸς στρατὸς δὲν θὰ ἐγκαταλίπη τὴν Κρήτην. » — Ὁ Βασιλεὺς
 εἶπε πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς Παρισινῆς « Ἐφημερίδος » : —
 » « Βλέπετε ποῦ μᾶς ἐξωθοῦσιν αἱ Κυβερνήσεις. Ἡ ἀξιοπρέπεια
 » μας ὡς λαοῦ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Λοιπὸν σὰς λέγω, ὅτι
 » πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ θὰ ληφθῇ. » — Ὁ Βασιλεὺς ἐτηλεγράφησε
 πρὸς τὸν σεβασμίον πατέρα Του Χριστιανὸν τὰ ἐξῆς : — « Θὰ
 » ἐπιδιώξω τὸν σκοπὸν μου διὰ παντὸς μέσου καὶ δὲν θὰ ἴσω-
 » χάσω πρὶν ἢ ἐπιτύχω τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλ-
 » λάδος. » — Ὁ Βασιλεὺς, συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ
 τῆς « Ἐφημερίδος τῆς Ν. Ὑόρκης », ἐν καὶ διημφισθητήτῃ ἢ
 ἀκρίβειᾳ τῆς ὅλης συνδιαλέξεως, ἀπεκάλεσε τὰς Δυνάμεις ἐγωϊ-
 στικὰς, περιφρονούσας πᾶσαν ἀρχὴν φιλανθρωπίας, τὸν δὲ
 ἀποκλεισμόν τοῦ Βόλου ἄτιμον. — Ὁ Βασιλεὺς, συνομιλήσας
 μετὰ τινος τῶν Βουλευτῶν ἡμῶν, ἐξεφράσθη ὡς ἐξῆς : — « Ὁ μι-
 » κρὸς στόλος ἡμῶν ἀπέβη τὸ κάρφος τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Εὐρώ-
 » πης. Δὲν ἦτο ἀπίθκον νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ἀφορμὴν διὰ νὰ
 » τὸν ἀνατινᾶξῃ εἰς τὸν ἄερα, διὸ καὶ τὸν ἀνεκάλεσα. » — Δὲν
 θέλωμεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἐνταῦθα, ἀφοῦ διεψεύσθησαν, ὅσα
 ἐγράφησαν ὡς ρηθέντα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν Δανὸν ταγ-
 ματάρχην : — « Ἀπὸ τοῦς συγγενεῖς μου οὔτε συμβουλὰς δέχομαι

» οὔτε βοήθειαν ἀναμένω κτλ.—Αὐτοί, καὶ ἄλλοι ἀκόμη ἀνάλογοι, εἶνε οἱ λόγοι τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, διακυγέστατα καθρεπτίζοντες τὸ ἐθνικὸν φρόνημα.—Οὕτω ὁ Ἑλληνικὸς τύπος, ὁ καταγγελλόμενος ὑπὸ τῆς «Ν. Ἡμέρας» ὡς συμβουλευτῶν ἄφρονα καὶ ὡς μετερχόμενος ἀπρεπῆ γλῶσσαν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Εὐρώπης, δὲν πράττει ἄλλο ἢ νὰ ἀπηχῆ πιστῶς τοὺς Βασιλικούς λόγους μετὰ τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου ἀξιούτου καὶ προσδοκῶτος τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν.

Χ

Τὸ «Ἐμπρός».—...Κάθε ἄλλος θὰ ἠὲχαριστεῖτο ἐκ τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς ἐματαιώθη. Διότι τοῦτο καθιστᾷ βεβαίαν πλέον τὴν νίκην. Διακόπτοντες τὰς θαλασσίας συγκοινωνίας, σταματῶντες τὴν λειτουργίαν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ παραθαλασσίας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ποιοῦντες ἀποβάσεις στρατευμάτων, παρεντιθέμενοι μετὰ τῶν μεγάλων Τουρκικῶν κέντρων διὰ τοῦ στόλου ἡμῶν, δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν παράλυσιν εἰς ὅλοκληρον τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος, ἐξεγείροντες συγχρόνως ὄλους τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς. Ἄλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης σκέπτεται, ὁ κ. Δηλιγιάννης παρασκευάζεται, ὁ κ. Δηλιγιάννης φοβεῖται, ὁ κ. Δηλιγιάννης μελαγχολεῖ, διότι δὲν ἔχει πλέον ἀφορμὴν νὰ πολεμήτῃ!—Ἄλλὰ τί εἶνε αἱ σφαγαὶ ἐκεῖναι καὶ οἱ ἀπαγχονισμοὶ ἀθῶων χωρικῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας; Τί εἶνε αἱ ἀρπαγαὶ τῶν ξένων περιουσιῶν, αἱ ἀτιμώσεις τῶν γυναικῶν, αἱ δηώσεις καὶ αἱ καταστροφαὶ τὰς ὁποίας ὁ Τουρκικὸς στρατὸς διαπράττει καθ' ἐκάστην ἢ τόσαι ἀφορμαὶ πολέμου; Τί εἶνε ἡ παρὰ τὴν συνθήκην ἀνέγερσις ὄχυρωμάτων παρὰ τὸν Ἀμβρακικὸν ἢ ἀφορμὴ πολέμου; Τί εἶνε ὁ εἰς αὐτὴν τὴν Κρήτην τὴν ὁποίαν ἐκηρύξατε Ἑλληνικὴν κανονιοβολισμὸς τῶν Τουρκικῶν πλοίων κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, ἢ ἀφορμὴ πολέμου; Ζητεῖτε ἀφορμὰς πολέμου, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ ἀφορμαὶ αὗται πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου σας ὡς ραπίσματα καὶ εὐρίσκετε μόνον ἀφορμὰς εἰρήνης, διότι αὐτὴν κυρίως ἐπιθυμεῖτε. Οὕτω δὲ, ὑμῶν κοιμωμένων, ὑμῶν ἡρεμούντων, οἱ Τούρκοι ἐγείρουσιν ὄχυρώματα, συγκεντροῦσι στρατὸν, καθιστῶντες ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δυσκολώτερον τὸ ἔργον

εἰς τὸ ὅποιον τὸ ἔθνος ἀποβλέπει. Ἄλλὰ διατὶ συνεκεντρώσατε τὸσον στρατὸν εἰς τὰ σύνορα; Διότι εὐρόντες ἐμπόδια ἐν Κρήτῃ ἐξεγείρετε ὀλόκληρον τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ὅπερ εἶνε ζήτημα Ἑλληνικὸν πρὸ πάντων. Ἄλλ' ὅταν μᾶς πεθάνετε στὰ πόδια μας πρὶν ἢ ρίψωμεν ἀκόμη μίαν βολήν, ποῖον τὸ ὄφελος τοῦ διαβήματος σας; Ποῖον τὸ κέρδος εἰάν ἐνωθῶμεν μὲ τὴν Κρήτην ὅταν ἡ ἐξάντλησις δὲν θὰ ἐπιτρέπη νὰ ἐγείρωμεν τὴν χεῖρα μας διὰ νὰ τὴν λάβωμεν; Κατὰ τί πληροῦται ὁ σκοπὸς εἰάν λάβωμεν τὴν ὑπόλοιπον λωρίδα τῆς Ἠπείρου, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἑλλάς θ' ἀγωνιᾷ ἐκ τῆς ἐπιστρατείας; Εἶπτε ἀνέτοιμοι; Ἄλλὰ πῶς ἠπειλήτε χθὲς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἄμα τῷ ἀποκλεισμῷ θὰ πολεμήσητε ἀμέσῳ

ΤΗΝ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐστία». — Ἐκάστη ἡμέρα καὶ ὥρα καὶ στιγμή, παρερχομένη ἐν τῇ ὀδυνηρῇ ταύτῃ ἀπραξίᾳ καὶ ὑπὸ τὰς πενθιμοτάτας τῶν ἀντιλήψεων, μεταξύ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἑλλάδος, καθ' ἣς βρονχούσως καὶ βρονδάρως ἐφκρμάζεται τὸ δίκκιον τοῦ ἰσχυροτέρου, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν μεθορίων Ἑλλάδος, ἣτις ἴσταται πάνοπλος ἀναμένουσα τὸ σύνθημα, ἐκάστη ἡμέρα καὶ ὥρα καὶ στιγμή, παρερχομένη οὕτω, σκάπτει ἓνα μύρον λάκκον, εἰς τὸν ὅποιον ἀπειλεῖται νὰ ταφῇ ἄνευ δόξης, καὶ ἄνευ μέλλοντος, ἡ μεγάλη Πικρὶς, ἂν δὲν ἀνυχαιτισθῶσιν ἰεργκαίως οἱ νεκροθάπται τῆς.

×

Ἡ αὐτή. — Ἀφ' οὗ λοιπὸν κατὰ τὰς πάντοθεν ἐπαγγελίας καὶ ἐπισήμους καὶ ὑψηλὰς μόνον ὁ ἀποκλεισμὸς θὰ ὤθει τοὺς κρατοῦντας σήμερον ἐν χερσὶ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, ἔπεται ὅτι ἡ ματαίωσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀφ' οὗ κατὰ τὰς δηλώσεις των δὲν σκοπεύουν ἄνευ αὐτοῦ νὰ κᾶμουν ἑνερθεῖν χερῶν ἀδίκων, ἀλλὰ θὰ κρατήσουν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μαρμαρωμένον ἔνοπλον ἐπὶ τῶν μεθωρίων μέχρι οὗ λυγίσουν τὰ γόνατά του καὶ οἱ πόδες τῶν χρηματοκλιβατῶν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου, κατὰ τὰ τιμιώτατα ὑποδείγματα τοῦ παρελθόντος των, ἔπεται ἀναγκαίως ὅτι ἡ ματαίωσις τοῦ ἀπο-

κλεισμοῦ ἔσται ἡ ἐχθρικώτερα διὰ τὸ ἔθνος λύσις, δι' αὐτὸ δὲ ἴσως προέρχεται καὶ ἐκ Ρωσσίας.....

ΤΗΝ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς». — ... Αἱ ἐκθέσεις, αἱ ὑποδεικνύουσαι ἴσως ἔλλειψεις τινὰς τοῦ στρατοῦ, οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖνο δὲ ἡπερ τότε εἶπεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅτι θὰ ἐπολεμοῦμεν μὲ ὅ,τι εἴχομεν καὶ ὅ,τι δὲν εἴχομεν, πρέπει σήμερον νὰ πραγματοποιηθῆ. Ἐπέστη πράγματι ὁ καιρὸς νὰ πολεμήσωμεν μὲ ὅ,τι ἔχομεν καὶ δὲν ἔχομεν. Θὰ ἦτο βεβαίως προτιμώτερον νὰ εἴχομεν τὸν προτήκοντα χρόνον, ὅπως τελείως παρασκευασθῶμεν. Καὶ ἴσως δὲν ἐχρειάζετο πολὺς, διότι αἱ ἔλλειψεις εἶνε μικραὶ. Πάντες τὰς γνωρίζομεν καὶ πάντες τὰς ἀνομολογοῦμεν. Ἄλλ' οἱ καιροὶ οὐ μενετοί, ἔλεγον οἱ προπάτορες ἡμῶν, αἱ δ' ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν ν' ἀναρρίψωμεν τὸν περὶ τῶν ὅλων κῦβον.....

... Γνωρίζομεν ὅτι ἄνδρες φιλοπάτριδες δείκνυνται ἀνυπόμονοι καὶ παρασκευάζουσι πολεμικὴν ἐνέργειαν ἄτακτον, ἣτις δύναται ν' ἀποβῆ ὀλεθρῖα εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, ἂν αὕτη ἐκρηγῆ πρὸ τῆς ὠρισμένης ὥρας. Γνωρίζομέν τι, ἔτι χειρόν. Ὅτι ἐν αὐταῖς ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ ὑπάρχουσιν οἱ ἀνυπόμονοι. Πάντες οὗτοι ὀφείλουσι νὰ καταστείλωσι τὰς ὁρμάς των, νὰ ὑποτάξωσι τὰς ἐνεργείας των εἰς τὴν μίαν καὶ μόνην διοικοῦσαν ἀρχήν.....

×

Τὸ «Ἄστυ». — ... Ἡ μόνη διέξοδος εἶνε ὁ πόλεμος. — Ὅταν δ' ἀπὸ τῶν πτηλῶν τούτων διεσπληνῆται τόσον κτηγορηματικῶς ἢ κοινῇ γνώμῃ, ὅταν ἐφημερίδες μετριοπαθεῖς καὶ συνειθίσκασαι νὰ ζυγίζουσιν τὰ λόγια των ἀποφκίνονται οὕτως: ὅταν δημοσιογράφοι, ὑποβιβάζοντες ἑαυτοὺς εἰς ἀπλοῦς στρατιώτας Βασιλείας καὶ Κυβερνήσεως, ὁμιλοῦν γλῶσσαν τοικύτην, ἐν πλήρει συναίσθησει τῶν ἰδίων εὐθυνῶν, σημαίνει, ὅτι οἰκδῆτοτε ἄλλη διέξοδος εἶνε ἀδύνατος. — Ἐσταθμίσαμεν ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ ἐνωτίσθημεν ὅλων τῶν γνωμῶν. Αὐτίς διάφορος δὲν ὑφίσταται, δὲν εἶνε δυνατὴ, μίνον εἰς συμφοράς ἢμπορεῖ ν' ἀπολήξῃ. —

Ὁ πόλεμος κατέστη ἀνάγκη ἐθνικὴ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑψηροῦς μεγάλου μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης δὲν εἶνε δυνατὸν, ὑποθέτομεν, ν' ἀκουσθῆ συμβουλὴ ἄλλη ἢ αὐτή : — Πολεμήσατε ! — Πολεμήσατε ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους. Πολεμήσατε ἐν ὀνόματι τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ συμφερόντων, τὰ ὅποια δὲν εἶνε πάντοτε ὑλικά. Πολεμήσατε, διότι ἄνευ πολέμου θὰ χυθῆ ἴσως περισσότερον αἷμα καὶ τὸ αἷμα τοῦτο θὰ εἶνε αἷμα βαρύνον τὰς συνειδήσεις. Πολεμήσατε, διότι ὁ πόλεμος εἶνε ἡ μόνη ἐλπίς, ὅτι θὰ διασπασθῆ ἡ ὁμοφωνία τῆς Εὐρώπης, ἡ περισφιγούσα τὴν Κρήτην, καὶ τὸ μόνον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλὰς θὰ δείξῃ, ὅτι δὲν ἐγκατέλειψε τὴν Μεγαλόνησον, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔτεινε χεῖρα συνδρομῆς καὶ ἀντιλήψεως.....

ΤΗΝ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἐφημερίς ». — Ἰδιαιτέρον ἡμῶν τηλεγράφημα. — ΛΑΡΙΣΣΑ, 23 Μαρτίου 12,30 π. μ. — Σήμερον ἐπέστρεψα ἐκ τῆς ἀπὸ Μετσόβου μέχρι Πλαταμῶνος περιουσίας μου. Συμπληρῶν τὰς μέχρι τοῦδε πληροφορίας περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὡς ὑπεσχέθη, δύναμαι θετικώτατα νὰ σὰς πληροφορήσω, ἀνκλαμῶνων πᾶσαν εὐθύνην περὶ τῆς ἀληθείας, ὅτι ἅπας ὁ Τουρκικὸς στρατὸς, ὁ παρατεταγμένος ἤδη εἰς τὰ Θεσσαλικὰ μεθόρια, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐξ ἑξαρχίας : "Ἡτοι ἀπὸ 82 τάγματα πεζικοῦ, 10 μηχανικοῦ, 24 πεδινὰς πυροβολαρχίας, δύο χιλιάδας ἵππεις καὶ 15 χιλιάδας φορητῶν. Ἡ ὀλικὴ δύναμις τῶν ἀνδρῶν εἶνε 60—65,000 ἀπὸ Μετσόβου μέχρι Πλαταμῶνος, ἐξαιρουμένων ὀλιγίστων Γκέγκηδων καὶ Ἀλβανῶν, οἵτινες διενεμήθησαν εἰς ἅπαντα τὰ τάγματα. Ὅλος ὁ ἄλλος στρατὸς σύγκειται ἀπὸ Ἀνατολίτας, διαρκῶς κωμωμενοὺς, ἐλσεινοὺς, ἀνικάνους, οἵτινες θὰ ἀποδεκατισθῶσιν εἰς τὴν πρώτην ἐγκρούσιν, ὡς εἴθισται παρὰ τῶν ἡμετέρων.

×

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — ... Τηλεγραφεῖ ὁ κ. Μπάουτσερ πρὸς τοὺς « Κκιρούς » καὶ τὰ ἐξῆς ἐνδιαφέροντα :

... Λέγεται ὅτι ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ στρατοῦ δὲν θὰ συγκρα-

πρὸς δύο Αὐτοκρατορίας. — Ἄν προσποιοῦνται ἔτι δὲν ἔννοοῦν ταῦτα, παίζουσι πολὺ κακὸν παιγνίδιον.....

ΤΗΝ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ « Ἀκρόπολις ». — Ὁ ἐν Λαρίσῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν», ἐξεπλάγη ἐκ τοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ ἀνυπομόνου χαρακτηρὸς τοῦ στρατοῦ. Ἐκ πολλῶν σημείων καὶ ἐκ τῶν λόγων εἶνε καταφανές ὅτι εἶνε παρεσκευασμένος νὰ λάβῃ μόνον διαταγὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐσχάτου Ἑλληνικοῦ προγράμματος. Ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθεῖ ὁ ἴδιος, εἶνε τόσον πολὺς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν, ὥστε εἶνε τῶρα ὁ ἀπόλυτος κύριος. Καὶ οἱ χωρικοὶ ὠπλίσθησαν ὡς ἐπαναστάται.....

.... Ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἀναγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα ν' ἀνακαλέσῃ τὸν στρατὸν, μέγα μέρος αὐτοῦ θὰ μεταβληθῇ εἰς ἐπαναστάτας, οἵτινες θὰ διεξαγάγουν ἄτακτον πόλεμον ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς Μακεδονίας καὶ θὰ ἐκτελέσουν ληστείας (!) ἐν τοῖς μεθορίαις. Ἐξωτερικὴ εἰρήνη θὰ πληρωθῇ δι' ἐσωτερικῆς ἀναρχίας ἐν Ἑλλάδι, δυνατὸν δὲ ἢ ἐν Θεσσαλίᾳ κατάστασις νὰ καταστῇ ὡς ἡ τοῦ 1878 ἢ χειροτέρα.

×

Ἡ « Ἐστία ». — Καὶ ἐνῶ τὰ στόματα τῶν πυροβόλων τῶν Ἑλληνικῶν στρατιῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν στόλων εἰσθεβῶν βωβᾶ, καὶ θὰ μένουσι βωβᾶ ὑπὸ τὸ φέμωτρον μὲ τὸ ἐποῖον τὸν περισφίγγουσι μεμελετημέναι ἐκ τῶν προτέρων ἀποφάσεις, ἐνῶ ἡ ἀρρενωπὴ βροντὴ τῶν καὶ τῶν σφαιρῶν τῶν ὁ σφαιρῶν οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀντηγήσουν εἰς τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Πίνδου τὰς φάραγγας καὶ εἰς τοῦ Λούρου τὴν πεδιάδα, ἄλλα πυροβόλα κατὰδικα, πυροβόλα ἄχρηστα, πυροβόλα ἄμωχα θὰ βροντοφωνήσουν καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν τὴν κατὰπτωσίν μας, καὶ θὰ ἐμβάλουσι τὸν φόβον εἰς τὰ εἰρηνικὰ ποιμνικὰ τὰ νεμέμενα παρὰ τοῦ Ἰμμητοῦ τὰ κρήσπεδα. — Ἄφετε τοὺς μεγάλους νεκροὺς νὰ κοιμῶνται. Μία καὶ μόνη εἰς τὴν μνήμην τῶν μεγάλων αὐτῶν ἔργων προσῆκεν ἑορτὴ, ἐν καὶ μόνον ἀντάξιον αὐτῶν μνημέσεων..... Ὁ ΠΟΛΕΜΟΣ.

×

Ἡ αὐτή.—Κύριε συντάκτα.—Ἐπειδὴ ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἃς μετέδωκα εἰς τοὺς κκ. ὑπουργοὺς περὶ τῶν ἐντυπώσεών μου ἐκ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἄρτης, ἐγεννήθησαν παρεξηγήσεις τινές, ἀναγκάζομαι νὰ δηλώσω, ὅτι ἅπασαι αἱ ἐκεῖ ἐλλείψεις εἶνε κατὰ τὴν ἐμὴν ἀντίληψιν τοιαῦται, ὥστε δύνανται ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἐπανορθωθῶσι, ἐὰν δὲν διωρθώθησαν ἴσως ἤδη. — Δέξασθε κτλ. — Ἀθῆναι 23 Μαρτίου 1897. — Κ. Τοπάλης (βουλευτὴς ἐκ Βόλου).

ΤΗΝ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἀκρόπολις».—Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως».—BIENNH, 24 Μαρτίου.—Τὰ πράγματα φέρονται εἰς ἐδιέξοδον. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι μόνη λύσις ἀπέκειται πλέον πόλεμος τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῆς Τουρκίας. Εἶνε ἀδύνατον—λέγουσιν—ἄλλως νὰ εὑρεθῇ διέξοδος καὶ εἰς τὰς Δυνάμεις, αἵτινες φέρονται εἰς σύρραξιν μεταξύ των !

×

Ἡ αὐτή.—Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως». — BIENNH, 24 Μαρτίου.—Εἶδον σήμερον ἐπίσημον ὑπουργικὸν πρόσωπον. Μοι ἐπεκύρωσε τὴν ἀρχίτασιν νὰ κρατῆ ἰδέαν περὶ τῆς ΑΝΑΓΚΗΣ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου.—Εἶνε ἡ μόνη σωτηρία τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος αὐτός. Ἡ Ἑλλὰς, ἐπιλαμβανομένη ὡς ἀφορμὴν τὴν πρόκλησιν τῆς Τουρκίας καὶ κηρύττουσα τὸν πόλεμον, θὰ ἀπαλλάξῃ τὰς Δυνάμεις ἀπὸ τοῦ φόβου, οἵτινες τῶρα γεννῶνται μεταξύ των ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν θελήσεων ἐκάστης.—Δὲν εἰξεύρομεν—ἐξακολουθεῖ τὸ πρόσωπον αὐτό—ἂν ὅλαι αἱ Δυνάμεις σκέπτονται οὕτω, τινές ὅμως πρὸ πολλοῦ σκέπτονται καὶ ἐπιθυμοῦσι τοιαύτην λύσιν.

×

Ἡ «Ἐστία».—.....Εἶνε βέβαιον ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς ἐπνευσεν ἰσχυρότατος ἄνεμος φέρων τὰ πράγματα πρὸς ἀπότομον λύσιν, καὶ ὁ ἄνεμος αὐτὸς ἦτο ἐκ Βορρᾶ, ἐκ Πετροπόλεως. Ὑποθέτομεν δὲ ὅτι ἡ πνοὴ αὐτοῦ συνεκλόνησε καὶ τοὺς τελευταίους διαταγμοὺς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βασιλείας, πρὸ τῶν ἐπειῶν πρὸ-

κειται πλέον τὸ δίλημμα ἀμέδου πολέμου ἢ ἀμέδου ἀφοπλισμοῦ. Μεταξὺ τῆς ἐθνικῆς μεγαλουργίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀτιμώσεως δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ ὑπάρξῃ οὐδεὶς δισταγμὸς. Ἄλλ' εἰάν ὑπάρξῃ δισταγμὸς καὶ ἀβουλία καὶ ἀνανδρία, τότε θὰ προβῇ τὸ Ἔθνος ἐν τῇ ὑπερτάτῃ αὐτοῦ κυριαρχίᾳ νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ νὰ συντρίψῃ καὶ νὰ ἐκδικηθῇ ...

ΤΗΝ 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἀκρόπολις.—(Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα α' Ἀκροπόλεως).— BIENNE, 25 Μαρτίου. — Μ' ὄλον ὅτι αἱ Δυνάμεις διακηρύττουσιν, ὅτι ἐπιθυμοῦν εἰρηνικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, οὐχ ἤττον ἐν κρυπτῶ ἐπιθυμοῦσι τὴν λύσιν ταύτην διὰ πολέμου. — Ὡς ἀπαρχὴν δὲ τοῦ πολέμου τούτου περιμένουσι κινήματα ἀνταρτικὰ ἐν Μακεδονίᾳ.

×

Τὸ «Σκορίπ».—Ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσας, ἐκπροσωποῦντος τὸν Ἑλληνισμόν ὀλόκληρον, ἐξῆλθε χθὲς ἡ κραυγὴ ἐκείνη, ἣτις εἶνε ὁ πόθος ὅλων διὰ νὰ γίνῃ ἡ πατρίς μας μεγάλη. — Ἐκ χιλιάδων στομάτων μία ἤκούετο κραυγὴ, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Πρωθυπουργόν, ἡ κραυγὴ τῆς ἀνδρικῆς στάσεως τῆς αἵματοδρέκτου ταύτης γωνίας. — Ζήτω ὁ πόλεμος, Μεγαλειότατε. — Ζήτω ὁ πόλεμος, κ. Πρωθυπουργέ. — Δὲν γνωρίζομεν τί ἐσκέπτετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ἡμέτερος Ἄναξ, δὲν ἤξεύρομεν τί ἐσκέπτετο ἀκούων τὰς βροντώδεις ταύτας φωνὰς ὁ κ. Πρωθυπουργός. — Ὁ λαὸς ὅμως γνωρίζομεν τί ἐσκέπτετο. Ἐὰν ἀπατηθῇ, εἰάν ἴδῃ ἐπὶ ματαίῳ λαμβανόμενον τὸ αἶμά του καὶ τὸ χρῆμά του, ἐσκέπτετο νὰ μὴ ἀφήσῃ ἀτιμωρήτους τοὺς αἰτίους τῆς προδοσίας.

×

Ἡ αὐτή.— Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὡς τὸ σημειώσουν καλῶς, καὶ μὲ χωρὶς τὸν κ. Καζάζην καὶ τὸν κ. Ἐσλεν καὶ τὴν ἄλλην χορείαν τῶν Προέδρων, οἵτινες ἐλιποψύχησαν πρὸ τοῦ κ. Μπαϊρακτάρη, θὰ κάμῃ ὅ,τι τὸ ἐθνικὸν καθήκον τῶ ὑπαγορεύει. Ἄρκεῖ νὰ ἔχῃ χεῖρας, καὶ οἱ Καζάζηδες καὶ οἱ Ἐσλεν τοῦ εἶνε περιττοί.

Ἡ «Ἐστία».—Δὲν ἦτο πανηγυρισμὸς ἢ χθεςινὴ ἐπέτειος· σεισμὸς ἦτο τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς· σεισμὸς προμηνύων ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν δυνατὸν νὰ ἐπακολουθήτωσι σφοδρότεροι ἐκρήξεις καὶ κινδυνωδέστεροι τοῦ κοχλάζοντος ἡφαιτείου.....

... Ὅσοι ἐξῆλθον χθὲς εἰς τοὺς δρόμους, ἀπὸ τῶν ὑλλοῶν ἀτιθάστων ἀπαιτητῶν τῆς ἀμέσου ἐνεργείας, μέχρι τῶν νομοταγαστέρων ἀστῶν, καὶ τὰ παιδιὰ καὶ οἱ γέροντες, καὶ οἱ ἀσκουντες τὰ εἰρηνικώτερα τῶν ἐπαγγελμάτων, καὶ οἱ ξένοι φιλέλληνες, πάντες συνήλωσαν τὰς κραυγὰς τῶν διαπύρους, ὑπέδειξαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐκθύμων ὑπὲρ τῆς μιᾶς καὶ μόνης ἀληθείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ σήμερον ἔγκειται ἡ ἀνάδειξις καὶ ἡ σωτηρία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.—Καὶ ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶνε ὁ Πυλεμος. Ἀπὸ πρωῒας μέχρι ἐσπέρας πάσα σχετικὴ ἐκδήλωσις ἀπέληγεν εἰς τὴν μυριόστομον ἔκφρασιν τοῦ ἀκοιμήτου καὶ ἀκρατήτου αὐτοῦ πόθου. Συγκεντρώσεις συντεχνιῶν, παρελάσεις βασιλικῶν ὀχημάτων, δοξολογίαι, στέψεις, ἀγορεύσεις, ἐπεισόδια, διαδηλώσεις, ἐκδόσεις ψηφισμάτων, συγκρούσεις μετὰ τῆς Ἐξουσίας, λιθοβολισμοὶ καὶ πυροβολισμοὶ, σηματοστολισμακτα καὶ φωταψίαι, ἐνθουσιασμοὶ καὶ διαχύσεις, τὰ πάντα δὲν εἶχον ἄλλον τινὰ σκοπὸν ἢ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἱερᾶς ταύτης πεποιθήσεως.....

... Ἡ 25 Μαρτίου ὄνειροπολεῖτο ὡς μέλλουσα νὰ συνδεθῇ πρὸς τὴν δράσιν τῆς Ἑλλάδος, δίδουσα μετὰ παρέλευσιν ἐβδομήκοιτα καὶ ἐξ ἑτῶν αὐτῇ τὸ νέον πάλιν σύνθημα. Ἀγαθοὶ τινες ἄνθρωποι εἶχον ἐξυπνήσει τὴν πρωῒαν μετὰ τὴν ἀκράδαντον ταύτην πίστιν.—Δυστυχῶς ἡ πρωῒα παρεῖληθεν ἡτυχος, ἢ δὲ ἐπελοῦσα ἐσπέρας, μετὰ τὰ ἐπεισόδια τῆς δειλῆς, ἐκόμισεν ἐπὶ τῶν πτερώγων τῆς δῶρον πρὸς τὸ Πανελλήνιον τὴν Διακοίνωσιν τῶν Δυναμέων—Τί ἄρα γε θὰ βαρύνῃ πλείοτερον ἐπὶ τῶν Κυβερνῶντων; Αἱ ἀπειλαὶ τῶν διακοινούντων, ἢ αἱ εὐχαὶ τοῦ βροντοφωνοῦντος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν λαοῦ ὑπὲρ τοῦ πολέμου;

×

Τὸ «Ἐμπρός»..... Ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων μέχρι τῆς Μητροπόλεως, μία ἀπέραντος κραυγὴ τῶν ὑπεδέχθη διαβαίνοντα:— Ζήτω ὁ πόλεμος! Τόσον δὲ διάτορος, τόσον ἐπίμονος καὶ τόσον ἐκχωρνητικῆ, ὥστε πολλοὶ ἀποδίδουσι τὸ συμβάν τῆς πριγκιπι-

κῆς ἀμάξης, εἰς τὴν ἐκ τῶν κραυγῶν ἐκπτώσιν τῶν ἵππων. Λέγουν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὅμως καθ' ὅλην τὴν διάβασίν του, εἰσὶν πολὺ δύσθυμος. Ἡ παρτήρησις δὲν μᾶς φαίνεται ἀκριβής. Διατί δύσθυμος; Διότι τὸ ἔθνος ζητεῖ τὸν πόλεμον; Ἀλλὰ τὸν ζητεῖ οὐχὶ μόνον ἐξ ὑποχρέωσως πρὸς τοὺς δούλους ἀδελφούς του, ἀλλὰ καὶ ὅπως ὑποστηρίξῃ τοὺς Βασιλικούς λόγους, οἵτινες ἀνήγγειλαν εἰς τὰς Δυνάμεις ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τριακοσίων χιλιάδων Ἑλλήνων καὶ θὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν. — Αἱ Δυνάμεις παρεῖδον τὴν ἀπειλὴν ταύτην. Ὁ λαὸς λοιπὸν λέγει: — Μεγαλειότατε! Ἀπειλήτας ἐν ὀνόματί μου τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην καλῶς ἔπραξας. Ἴδου ὑπὸ τὰς διαταγὰς Σου ὄχι τριακόσαιοι χιλιάδες Ἑλλήνων, ἀλλὰ πληθυσμὸς ὀλόκληρος. Διότι νέοι καὶ γέροντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, θέλομεν Σὲ ἀκολουθήσει παντοῦ. Δὲν ἔχεις κανένα λόγον νὰ διστάζῃς περὶ τῶν φρονημάτων μου. Ζήτω ὁ πόλεμος! Τὴν κραυγὴν δὲ ταύτην θὰ τὴν ἀκούσῃς ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῇς, θὰ τὴν ἀναγνώσῃς ὅπου καὶ ἂν στρέψῃς τὸ βλέμμα, κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν.....

×

Ἡ αὐτή.—...Συντασσόμεθα μετὰ τῶν φρονούντων ὅτι πολλαὶ ὑπάρχουσιν ἐλλείψεις καὶ ἐξ ἰδιαιτέρων πληροφοριῶν. Ἀλλὰ σπεύδομεν νὰ ἡσυχάσωμεν τοὺς λιποψυχοῦντας ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν διαδόσεων, ὅτι αἱ παρυσιασθεῖσαι ἐλλείψεις ἐκ τῆς ἐσπευσμένης ἐπιστρατεύσεως ὀκτὼ ἡλικιῶν, αἵτινες ἔδωσαν περὶ τὰς 55,000 ἀνδρῶν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, πληροῦνται ὁσημέραι, καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας αἱ κυριώτεραι αὐτῶν δὲν θὰ ὑπάρχωσιν οὔτε ἐν τῷ στρατῷ τῆς Θεσσαλίας, οὔτε ἐν τῷ στρατῷ τῆς Ἄρτης, ὁ δὲ στρατὸς ἡμῶν θὰ εἶνε ἐτοιμοπόλεμος ὅσον εἶνε δυνατόν μετὰ τὰς ἐπισυμβέσας βδραδύτητας ἐξ ἀδρανείας καὶ τὰς ἀτελείας τῆς ἐπιμελητείας, καὶ τὸ κενὸν τῶν ἀποθηκῶν καὶ τὴν ἐν γένει ἐπικρατήσασαν σύγχισιν.....

Τὴν 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ ἀ' Ἐφημερίς.—...Ἡ ἀγωνία τοῦ ἔθνους παρετάθη ἐπὶ πολὺ. Μὴ δὲ λύσει ἢ εὐτως ἢ ἄλλως πρέπει ταχέως νὰ

ἐπέληθ. Οἱ φοβούμενοι τὴν δικτάρκην τῆς εἰρήνης, οἱ μετὰ φρίκης ἀνκλογιζόμενοι τὴν ἀνκίνησιν ὀλοκλήρου τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματός σήμερον — δίδοι μὴ πλανώμεθα! Πόλεμος Ἑλληνοτουρκικὸς σημαίνει τὴν ἀρχὴν τοῦ τέλους τῆς Τουρκίας — οὗτοι πάντες ἀς μεριμνήσωσι περὶ ταχείας ἀποφάσεως καὶ ὀριστικῆς λύσεως. Διότι τὰ γεγονότα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ προκταλάβωσιν αὐτούς. Ὅ,τι πρόκειται νὰ γίνῃ εἴτε ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων, εἴτε ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἀς ἀποφασισθῇ καὶ ἀς γίνῃ ταχέως. Δὲν εἴμεθα κύριοι τῶν κκιρῶν, οὐδὲ δύναται ν' ἀναμένῃ ἐπὶ πολὺ τὰς βραδυπορούσας ἡμῶν συνδιακρίψεις πειθαρχῶν ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἐνόπλου ἔθνους. Ἐὰν τὸ δημοψήφισμα ἀπερσίσθη, ἀς διατυπωθῇ σαφῶς καὶ ὑπὸ τύπον διεθνούς ὑποχρέωσης ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων, ἢ δὲ Κυβέρησις ἀς ἀποφασίσῃ ἂν θὰ τὸ ἀποδεχθῇ, ὡς διατυποῦται, ἢ θὰ τὸ ἀπορρίψῃ. Ἄλλως ἀς μὴ ἐξκντλώμεθα. Ἀς ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀς διεκδικήσωμεν τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια ἀφίνοντες τὰς Δυνάμεις νὰ συζητῶσιν ἀκόμη.

×

«**Ἡ ἀ' Ἀκρόπολις**». — Χθὲς π. μ. εὑρέθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἔρριμμένα χαρτάκια, δι' ὧν προσκαλεῖται ὁ Λαὸς εἰς ἔνοπλον διαδήλωσιν. Δὲν εἰξεύρομεν τί οἱ διασπεύραντες αὐτὰ ἐνόησαν ἢ σκοποῦν. Ἄλλ' ἂν τὰ Ἑλληνικά μας εἶνε ἐπαρκῆ πρὸς κατάληψιν τῶν λέξεων, ἔνοπλος διαδήλωσις εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις θὰ εἴπῃ ἐπαρκάστασις κατὰ τῶν καθεστῶτων, καὶ οὐδὲν ἔλαττον. Ἐχομεν δυστυχῶς ἀρκετὴν πείραν τῶν ἐνόπλων διαδηλώσεων, καθ' ἃς τόσσι παρεντροπαί καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν γίνονται...

×

Τὸ «**Ἄστυ**». — Πιράτασις τῆς σημερινῆς ἀγωνιώδους καταστάσεως δὲν εἶνε δυνατὴ ἐπὶ πολὺ, ὅχι διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει ἐθελουσίαν ἐπαρκῆ, ἀλλὰ διότι τοιαύτη πιράτασις ἐξκντλήσεως ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀντοχὴν. Ἀπαιτεῖται ἐπομένως νὰ ληφθῇ ἡ γενναία ἀπόφασις, ὅτι ἀνευ ταχείας καὶ ἱκανοποιητικῆς λύσεως ἐν Κρήτῃ, ἢ ἐνέργειαι πρέπει νὰ ἐπέληθ ἔμμετος, συνοψί-

ζουσα τοὺς πόθους ὀλωί μας, θέτουσα δὲ τέρμα καὶ εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ἰλεθρίας δικιρέσεως, τὸ ὅποῖον ἀρχεται νὰ παριστᾷ τὸ Ἔθνος.

×

Τὸ «Ἐμπρός».—Συνέντευξις μετὰ τοῦ κ. Γ. Φιλαρέτου — Πληροφωρηθέντες τὴν ἐκ τῶν συνόρων ἐπάνοδον τοῦ ἐκ Βόλου βουλευτοῦ κ. Γ. Φιλαρέτου, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπισκεφθῶμεν αὐτὸν καὶ ζητήσωμεν τὰς ἐκεῖθεν ἐντυπώσεις καὶ τὰς πληροφορίας, ὅσας ἡδύνατο νὰ μᾶς μεταδώσῃ.....

..... — Ἀπανταχοῦ ὄθεν διήλθον εὔρον καλῶς ἐνδεδυμένους τοὺς ἡμετέρους στρατιώτας ἐκτὸς εὐαρίθμων ἐθελοντῶν νομίζω ἐν Βόλῳ καὶ ἐν Τρικκάλοις μὴ ἐνδεδυμένων. Εἰς ἄλλα μέρη ὑπάρχουσι μερικαὶ περὶ τὴν περιβολὴν ἐλλείψεις. Ἄλλ' ἀναμφισβητήτως πανταχοῦ εὔρον τοὺς στρατιώτας μας κατευχαριστημένους διὰ τὴν τροφήν. Καὶ γενικώτερον δὲ ἡ ὄλη διαίτα ἔχει καλῶς. Ἐλαφρά τινα κρυολογήματα παρετηρήθησαν ἐνιαχοῦ, ἀλλ' εἶνε ὅλως ἀσήμκντα. Ἐν συνόλῳ ἡ ὑγεία τοῦ στρατοῦ ἔχει καλῶς, μεθ' ὄλην τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν κλινοσκεπασμάτων εἰς τινα μέρη.....

... Οἱ μὲν ἡμέτεροι δὲν εἶνε ὑπερβολὴ νὰ εἴπη τις ὅτι ὁμοιάζουσι λέοντας, ἀναμένοντας ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ πρόσταγμα τὸ ὅποῖον ἐλπίζουν ὅτι δὲν θὰ βραδύνη. — Κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου βεβαίως ὁ Τουρκικὸς στρατὸς δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀξιοκαταφρόνητος, ἀλλὰ γενικὴ κρατεῖ πεποιθήσις καθ' ὄλην τὴν γραμμὴν ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα θέλει στέψει ἡ νίκη. — Ἐὰν κρίνη τις ἐκ τῶν ὄχυρωματικῶν ἔργων τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ἐκ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῶν ἐκεῖθεν ἐρχομένων, πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν σιέπτονται περὶ εἰσβολῆς. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα ἅμα τῇ πρώτῃ συγκρούσει θέλουσι προστατεύσει πάσῃ δυνάμει ἰσχυράς τινας θέσεις ὡς τὸν Μενεξὲν καὶ ἄλλας. Ἄλλ' ὁ πολὺς στρατὸς θέλει ἀποσυρθῆ εἰς τὴν Ἐλασσῶνα καὶ εἰς τὸν Σαραντόπορον, ὅπου φαίνονται ὠχυρωμένοι ἵνα ἀναμείνωσι τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. — Ὡς ἐνόησα οἱ ἡμέτεροι ἔχουν λάβει τὰ μέτρα των διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην περίπτωσιν.....

... Ἀντιφχτικαὶ τυγχάνουσιν αἱ περὶ τούτου πληροφορίαι. Κατὰ τοὺς μὲν ὁ ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εὐρισκόμενος Τουρκικὸς στρατός ἀνέρχεται εἰς 45 ἕως 55 χιλιάδας. Ἄλλ' ἄλλοι ἀναριθμοῦσιν αὐτοὺς εἰς 60 χιλιάδας καὶ ἐπέκεινα. Πιθανῶς θὰ εἶνε μετξὺ 50 καὶ 60 χιλιάδων. Ὅμιλῶ πάντοτε περὶ τῆς Θεσσαλικῆς γραμμῆς. — Εἶνε ἕμωι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ Τούρκοι ἐπιδεικτικῶς τοποθετοῦσι πάντοτε σκηνὰς περισσοτέρας τῶν ἀπαιτουμένων καὶ εἰς μέ.η ὅπου νὰ εἶνε καταφανεῖς. Τούτο παρετηρήθη εἰς Βίγλαν τοῦ Μπουαχζίου καὶ ἰδίως εἰς Ἐλευθεροχῶρι καὶ εἰς Δαμάσι.....

ΤΗΝ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Ὁ ἐν Ἄρτῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Ταχυδρόμου» τηλεγραφεῖ: Τὰ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ὀργανωθέντα σώματα ἀποτελοῦνται ἐκ πολεμιστῶν, ὡς οἱ συνήθεις στρατιῶται. Λέγουσιν πρὸς τὸν στρατὸν ὅτι θὰ εἶνε προσβολὴ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, ἐὰν ἀποσυρθῇ τώρα. Ὅτι ἡ νῦν ὑπὸ τὸν Σουλτάνον ἠπειρος παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῆς Βερολινείου συνθήκης, καὶ ὅτι ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Ἄρτης χώραν δὲν εἶνε ἄλλο ἢ ἀξίωσις, ἣν ἀνεγνώρισαν αἱ Δυνάμεις. — Ἐν ἐνὶ λόγῳ πράττουσι πᾶν ὅτι δύνανται ὅπως ἐπιτύξωσι τὸ πολεμικὸν πνεῦμα καὶ τὸ ἐθνικὸν μῖτος κατὰ τῶν Τούρκων. Οἱ ὑπὲρ τοῦ πολέμου προπαγανδισταὶ οὗτοι εἶνε ἀσφαλῶς πεπεισμένοι ὅτι εἶνε δεσμευμένοι εἰς θρησκευτικὴν σταυροφορίαν, φέρουσι δὲ ὡς σημεῖον σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων. Πιστεύω ὅτι ἀγωνίζονται νὰ φέρωσιν εἰς πέρας μίαν ἀληθῆ δημοκρατικὴν προπαγάνδαν.

×

Τὸ «Σκοῖπ». — ... Ἐμφύλιος πόλεμος! — Σπαραγμὸς δηλαδὴ μέσα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πόλεμος τὸν ὅποιον δὲν φοβεῖται ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη. Οἱ Εὐρωπαῖοι θὰ εἶνε φίλοι μας, οἱ Τούρκοι φίλοι μας. Μόνον ἡμεῖς θὰ τραγώμεθα. Ἡ Ἑλλάς θὰ γίνῃ ἓνα εἶδος Κρήτης. Ἡ Εὐρώπη θὰ στείλῃ μόνον τὰ πλοῖά της καὶ θὰ ἀποβιβάσῃ ἀγῆματα διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν! — Καὶ νὰ συλλογίζεταί κανεὶς, ὅτι αἱ λέξεις αὗται «ἐμφύλιος πόλεμος»

δὲν εἶνε φλυκρία οὔτε παρολογισμὸς, καὶ νὰ συλλογίζεται τί ἡμ-
πορεῖ νὰ γίνη ἐδῶ μέσα εἰς τὸ πρῶτον ἀγγελμα τῆς ὑποχωρή-
σεως....—Καὶ τὸ μέγα ἐρωτηματικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὀρ-
θούται διαρκῶς καὶ ἀνέρπει ἀπειλητικὸν μέχρι τῶν κυβερνόντων
τὴν χώραν αὐτήν, ὡς, ἔκφρασις πνιγηρᾶς ἀγωνίας, ἐξκντλήσεως,
ἀπογοητεύσεως, ἀπειλῆς.—Διατί δὲν δίδετε ἐν τέλος;

ΤΗΝ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ α' Ἐφῆμερις.—Ὁ καιρὸς τῶν διαταγμῶν παρήλθεν.
Ἐπέστη δὲ ἡ στιγμή τῆς υπερτάτης ἐνεργείας. Εἶνε σήμερον
βεβαιωμένον, ὅτι εἰς τοὺς τέσσαρας παρὰ τὰ σύνορα σταθμοὺς,
τὸ πῦρ ἤρχισεν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. Πᾶσα λειποψυχία κατὰ
τὴν κρίσιμον ταύτην ὥραν θὰ ἦτο ἔθνικὸν δυστύχημα. Παρ-
σκευαζόμεθα πρὸς πόλεμον ἐπὶ ἐβδομάδας τώρα καὶ συγκεντροῦ-
μεν σώματα ἐπὶ σωμάτων παρὰ τὰ σύνορα, καλοῦντες ἡλικίαις
ἐπὶ ἡλικιῶν ὑπὸ τὰς σημαίας, ἐὰν δὲ προκαλούμενοι ὑπὸ τῶν
Τούρκων φανῶμεν διαστάζοντες, ἀπωλώλαμεν!—Τὴν διακοίνωσιν
τῆς Πύλης, ἣτις ἐπιδίδεται σήμερον ἔσως, προσκαλοῦτα τὴν Κυ-
βέρνησιν μας ν' ἀνακλήσῃ τὸν Βάσον μετὰ τοῦ ἐν Κρήτῃ στρα-
τοῦ, πρέπει νὰ προλάβῃ ἢ ἡμετέρα διακοίνωσις, ἢ καθιστώσα
ὑπεύθυνον τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν. διὰ τὴν ἐπὶ τῶν συνόρων
ἐναρξιν τοῦ πυρὸς ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων, νὰ ἐπικκο-
λουθῆται δὲ, ὡς ἀπάντησις, τὸ κήρυγμα τοῦ πολέμου. Ἄλλοίμο-
νον ἐὰν φανῶμεν ἀμφιταλαντευόμενοι κατὰ τὴν ὑστάτην στιγ-
μὴν. Ὁ πόλεμος εἶνε σήμερον ἀναπόδραστος ἔθνικὴ ἀνάγκη καὶ
θὰ γίνη ἢ οὕτως ἢ ἄλλως. Ἄλλ' οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ προτιμῶν τὸν
ἀκήρυκτον πόλεμον τοῦ ἐπίσημου. Καὶ ὁ μὲν ἀκήρυκτος ἤρχισεν
ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας. Τὸν δὲ ἡμιεπίσημον ἀνέλαβον οἱ
Τουρκοὶ σταθμοί. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁμοῦς Κυβέρνησιν ἐπέλα-
χεν ὁ κληρὸς νὰ κηρύξῃ τὸν ἐπίσημον. Ἄς ἐπικλεσθῇ τὴν ἀρω-
γὴν τοῦ Ὑψίστου καὶ ἄς δειχθῇ ἀνταξίαν τῶν προσδοκιῶν σύμ-
παντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

×

Ἡ αὐτή. — Καθ' ἑς ἔχομεν πληροφορίας ἢ Κυβέρνησις ἀπέ-

στειλε διαταγὰς πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον, Ἀρχηγὸν τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ, ὅπως καταβάλη πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς περιστολὴν τοῦ πυρὸς καὶ περιορισμὸν αὐτοῦ εἰς τὰ μέρη ἐνθα ἐξερράγη ἐξ ὑπαρχῆς ἕνεκεν ὑπαιτιότητος τῶν ἐν τῷ Τουρκικῷ σταθμῷ Τούρκων στρατιωτῶν.

✕

Ἡ αὐτή. — Αἱ λεπτομέρειαι τῆς τελετῆς τῆς ὀρκωμοσίας τῶν εἰσβαλόντων ἐπαναστατῶν καὶ τῆς εἰς αὐτοὺς παραδόσεως τῶν σημαίων εἶνε συγκινητικά. Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρείας, ὁ ἐν Βόλῳ δικηγόρος κ. Π. Πολίτης παραδίδων μετὰ τὸν τελεσθέντα ἀγιασμὸν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς Μυλωνᾶν καὶ Καψαλόπουλον τὰς δύο σημαίας ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον. — Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας. — Ἐν ὀνόματι τῆς μεγάλης ἡμῶν μητρὸς, ἣτις μᾶς ἀδελφοίει εἰς ἱερόν ἀγῶνα, ἐν ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς ἑταιρείας σᾶς παραδίδομεν εὐλογηθείσας ὑπὸ τῆς Θρησκείας τὰς σημαίας τοῦ πρώτου ἐπαναστατικοῦ σώματος, τὸ ὅποσον ἐγκυκλιάζει τὸν ἀγῶνα. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἶνε δοξασμένη. Τὴν ἐκλέετταν οἱ ἀγῶνες τῶν προγόνων μας ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸν Μαραθῶνα καὶ τὴν Σαλαμῖνα, τὴν ἔφερε νικῶσαν καὶ ἐλευθεροῦσαν μέχρι τῆς ἀπωτάτης Ἀσίας ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος· αὐτὴν ἔλαβεν ὡς σάβανον ὁ τελευταῖος ἡμῶν Αὐτοκράτωρ· δι' αὐτὴν αἱ θυσίαι τῶν πατέρων μας εἰς τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τοῦ 21, καὶ τὴν δοξάζουσι σήμερον τὰ ὄπλα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Κρητῶν, τὰ ὅποια σαρόνουσι τὸ ἔδαφος τῆς μαρτυρικῆς νήσου. Ἡ σημαία τῆς Ἑλλάδος εἶνε σημαία τῆς ἀνθρωπότητος ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας της. — Φέρετε αὐτὴν νικῶσαν εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ἐκεῖ, ὅπισθεν τῆς κορυφογραμμῆς ἐκείνης, Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ φέρουσι τὰ ὄμματα πρὸς τὸν κυανὸν οὐρανὸν ὄνειροπολοῦντα τὴν ἐλευθερίαν των. Ἐξαλλοὶ θὰ χαιρετίσωσι τὴν κυανόλευκον σημαίαν ἐμφανιζομένην ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ πραγματοποιοῦσαν τὰ ὄνειρά των. Βαδίσατε μετὰ θάρρους πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὅπισθεν ἡμῶν θ' ἀκολουθήτη ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δοξάζων τὰ ὄπλα τὰ ὅποια τῷ ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς. Ὑπὸ τὰς σημαίας ταύτας θὰ συγ-

κεντρωθῶσι καὶ θ' ἀγωνισθῶσι πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ πυκναὶ θὰ ἀκολουθήσωσι τοὺς ἐξήκοντα τοῦ Κυπριάνη αἱ φάλαγγες τῶν Φιλελλήνων. Βαδίσατε μετὰ θάρρους καὶ μὴ λησμονήτε ὅτι τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος εἶνε ἐκεῖ, εἰς τὴν πύλην τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ, ὅπου παρέδωκε τὸ πνεῦμα ὁ τελευταῖος ἡμῶν Αὐτοκράτωρ, ὁ ἥρωϊκὸς Κωνσταντῖνος, καὶ ὅτι ἡ σημαία αὕτη πρέπει νὰ ὑψωθῇ ἐπὶ τῶν θόλων τῆς Ἁγίας Σοφίας. — Ἀλέξανδρε Μυλωνᾶ, Γεώργιε Καψαλόπουλε, ἀρχηγοὶ τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Μακεδονίας, λάβετε τὰ ἱερὰ ταῦτα σύμβολα καὶ ὁμώσατε ὅτι θὰ νικήσετε ἢ θ' ἀποθάνετε μετὰ αὐτά. — Ὀπλρχηγοὶ καὶ στρατιῶται! ὁμώσατε πίστιν εἰς τὰς σημαίας καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἀρχηγούς σας. Ὁ Θεὸς μετ' ἡμῶν. Ζήτω τὸ ἔθνος. Ἐλευθερία ἢ θάνατος. — Ὁ Μυλωνᾶς παραλαμβάνων τὴν σημαίαν ἠσπᾶσθη αὐτήν, ὁ δὲ Καψαλόπουλος ἐγονυπέτησε πρὸ αὐτῆς. Εἶτα διενεμήθησαν αἱ σημαίαι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ὀπλρχηγούς καὶ μετὰ τοῦτο ἐπηκολούθησεν ἡ ὀρκωμοσία τῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες ὑψουν τὴν χεῖρα καὶ ἐπανελάβανον τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Πολίτου ἀπαγγελλόμενον ὄρκον τῆς Ἐταιρείας, ἐν ᾧ ὁ ἱερεὺς ὕψου ἀπέναντι αὐτῶν τὸν Σταυρόν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὀρκωμοσίας ὁ ἱερεὺς ἐρράντισεν αὐτοὺς δι' ἁγιασμοῦ, ἠσπᾶσθησαν δὲ ἀλλήλους οἱ ἐπαναστάται, εἶτα δὲ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἐν τῷ δάσει κρησφύγετά των.

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — Ἐν εἵδει Ἀνακοινωθέντος ἐδημοσίευσεν χθὲς ἡ συναδελφὸς «Ἐστία» τὰ ἐξῆς:.... «Αἱ πληροφορίες ἃς ἐλάβομεν παρ' ἐπιφανεστάτου μέλους αὐτῆς, ἔχοντος μεῖζονα παντὸς ἄλλου αὐθεντίαν, (Σ. Α. Ἐννοεῖ προδήλως τὸν κ. Ράλλην) εἶνε, ὅτι οὐδ' ἡ ἐλαχίστη σκέψις ἐγένετο πρὸς τοιαύτην συνεννόησιν. Ἄλλως δὲ ὁ δούς τὴν πληροφορίαν ταύτην φρονεῖ, ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις, εἰς ὃ σημεῖον ἔφθασαν τὰ πραγματά, οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ πράξῃ πλέον ἢ νὰ ἀναμείνῃ τὴν μοιραίαν κηταστροφὴν πρὸς ἣν φέρεται ἀκατασχέτως τὸ ἔθνος, ἐπιφυλασσομένη νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἄχαι ἀλλ' ἐπιβεβλημένον αὐτῇ καθῆκον τῆς ἀδυσωπῆτου τιμωρίας πάντων τῶν πρωτοεργῶν καὶ συνεργῶν τῆς ἐθνικῆς πανωλεθρίας». Σ. Α. Ἀτυχῶς δὲν δίδεται καμμία

καθάρσιν ὑξίς ποίαν ἔννοσῃ ἢ Ἀντιπολίτευσις καταστροφὴν καὶ πανωλεθρίαν.

×

Ἡ αὐτή. — (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — ΑΡΤΑ, 23 Μαρτίου. — Θέλατε νὰ καμαρώσετε λεβεντιά; Θέλατε ν' ἀναπνεύσετε πολεμικὸν ἄρωμα; Θέλατε νὰ χορτάσῃ τὸ μάτι σας ἄνδρας; Θέλατε νὰ ὑπερηφανευθῆτε διότι εἴσθε Ἕλλην; Θέλατε νὰ θαυμάσετε κορμοστασιαίς ἀγαλμάτων; Νὰ ἰδῆτε τί θὰ πῆ λερὴ φουστάνελλα; Ξεσχισμένη εἰς ἑκατὸ κομμάτια; Τί θὰ εἰπῇ ντουλαμάς ἀντάρτικος; Ν' ἀντικρύσῃ τὸ μάτι σας ξανθοῦ βουνίστιου Ἕλληνος τοὺς γαλανοὺς μεγάλους ὀφθαλμούς; Νὰ αἰσθανθῇ ἡ καρδίά σας πλὴν Ἑλληνικόν; — Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν ἀπαρξίμιλλον εἰκόνα, ἡ ὅποια ἐπὶ δύο καὶ πλέον ὄρας ἐξετυλλίσσεται ἐνώπιόν μας με πικραλλογὰς χιλίων σκηπῶν γραφικῶν, χιλίων ἐπεισοδίων συγκινητικῶν, με ὅλην τὴν ποιικιλίαν, καὶ τὴν χάριν, καὶ τὴν ποιήτιν, καὶ τὸ κάλλος ἐν τῇ ἀναπαρξιστάσει τοῦ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικοῦ βίου τῶν ὀρέων. Ὁ Ἑλληνικὸς βίος τῶν βουνῶν! Τί δὲν ἐγκλείει μέσα του αὐτὸς ὁ βίος! Τὸ ἄθος, τὸ ἄρωμα, τὴν ῥώμην, τὸ κάλλος, τὸ χρῶμα, τὸ ἔαρ τὸ αἰώνιον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς!

×

Τὸ «Σκρίπ». — Ὁ λαὸς θέλει μίαν λύσιν. Θέλει τὸν πόλεμον. Ἐὰν οἱ ἰθυοντες τώρα βλέπουν ὅτι ὁ πόλεμος θὰ εἶνε ἀσύμφορος, ἂς ἔχουν τὸ θάρρος νὰ εἴπουν ὅτι ἐπλανήθησαν, καὶ ἂς ἔχουν τὴν γενναϊότητα νὰ ὑποστοῦν τὴν τιμωρίαν, ἣτις θὰ κριθῇ ὑπὸ τῆς χάριτος ἀναγκαίαι.....

×

Ἡ αὐτή. — Τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς διεβιβάσθη ἐκ Τρικάλων τηλεγράφημα, ἀγγέλλον τὴν εἰσβολὴν διὰ τῆς ἐξῆς συμβολικῆς φράσεως: «Ἐμβασμα 3000 δραχμῶν ἐγένετο». — Πάντα τὰ ἐνταῦθα διεβιβαζόμενα τηλεγραφήματα ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐπιμόνω καὶ τὸ ἐν λόγῳ τηλεγράφημα ἀπεστάλη εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἀναγκάσας αὐτὸ, ἠννόησε τί ἐσήμαινε, καὶ μειδιῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς

οικείους του, ὅτι πρόκειται περὶ εἰσβολῆς τοῦ ἀνταρктиκοῦ σώματος. — Ἡ εἶδησις ἐκυκλοφόρησε μετὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν πόλιν, παρήγαγε δὲ ἀρρητον συγκίνησιν καὶ ἐνθουσιασμόν, ἐπιβεβαιωθείσα διὰ παραρτήματος τῆς «Ἐστίας».

×

Ἡ «Ἐστία».—Οἱ Ἀρματωλοὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ἔδωκαν τὸ μέγα, τὸ σωτήριο σύνθημα —Τὸ πυροβόλον ἐβρόντησεν εἰς τὰ σύνορα, καὶ ὁ καπνὸς τῆς μάχης ἀνέρχεται ὡς λίβανος πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ πολέμου, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἢ πατρὸς προσδοκᾷ καὶ ἀπεκδέχεται τὴν ἀνύψωσιν καὶ τὴν λύτρωσιν. — Πολιτικὴ ἀτιόχαστος καὶ ψυφοδεῆς μᾶς περιέζωνεν ἡμέρα τῆ ἡμέρα στενότερον εἰς δίκτυον παντοίων ταπεινώσεων, παγίδων, κινδύνων. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐξοφοῦτο ἀπαισίως. Μία ἀκτίς τὴν διέσχισε μόνον ἀμυδρά — Ἦτον ἡ ἐλπίς τοῦ ὅτι θὰ κατενίκα ἕως τέλους πάντα δισταγμὸν καὶ θὰ τὴν ἐξεβίαζεν ἐν ἀνάγκῃ τὴν ὄρασιν ἡρωϊκὸν τι γεγονός, ἀπροσδόκητον ἐν τῷ φανερῷ, ἀλλὰ πληροῦν τοὺς στοχασμοὺς πάντων, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἔθνους ὁραπυόμενον.....

... Καταπλαγέντες, ἀλλόφρονες οἱ Τοῦρκοι ὑπέλαβαν τοὺς ἀρματωλοὺς τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας ὡς τὴν πρωτοφυλακὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐν τῇ καταπλήξει καὶ τῷ τρόμφ αὐτῶν ἔστρεψαν τὸ πῦρ κατὰ τῶν ἡμετέρων σταθμῶν — Καὶ δὲν ἐπληγήθησαν οἱ Τοῦρκοι. Οἱ ἡρωϊκοὶ οὗτοι πρόμαχοι τῆς Ἐλευθερίας ἀποτελοῦσι τὴν ἀληθῆ πρωτοφυλακὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. — Καὶ θὰ ἦτον ἔργον ἐσχάτης προδοσίας ἂν ἐγκατελείποντο εἰς τὴν τύχην των. — Ὁ γενναῖος ἡμῶν στρατὸς αἰσθάνεται τὸν ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον μετὰ αὐτοῦ καὶ τῶν μαχητῶν ἐκείνων. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἀντιτάσσει μετ' ἐκείνων τὰ στήθη του κατὰ τῶν ἐχθρικών ὀρδῶν.....

ΤΗΝ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐφημερίς».—...Ἐξ ἀρχῆς τῆς διεθνούς περιπλοκῆς, ἥτις ἐξεράργη ἐκ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος μίαν πεποιθήσιν

έσχηματίσαμεν καὶ μίαν ἰδέαν ἐπιμόνωσ ἐκηρύξαμεν : "Ὅτι ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος εἶνε ἐθνικὴ ἀνάγκη. Τὴν πλήρωσιν δὲ ταύτης, ἐπισπευδομένην ὑπὸ τοῦ προκρινίου ἐχθροῦ, θεωροῦμεν εὐμένειαν τῆς Θεῆας Προνοίας. Ὅσον καὶ ἂν προσπαθῶμεν νὰ κερδήσωμεν καιρὸν, τὸν πόλεμον εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποφύγωμεν....

.... Ἀναπόφευκτον ἕμως θεωρεῖ τὸν πόλεμον καὶ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος. Μόνον δὲ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ ἀπομένει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκλέξῃ.....

×

Ἡ αὐτή. — Συνεπεῖα διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ ἐν τῇ παραμεθορίῳ γριμμῇ σωματάρχαι δι' ἐλθέσεών των ἀνέφεραν ὅτι ἡ παρούσα δύναμις τοῦ στρατοῦ θεωρεῖται ἐπαρκὴς ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης. Ἐντεῦθεν ἐξηγιῖται ὁ λόγος τῆς μὴ προσκλήσεως ἄλλων ἡλικιωῶν.

×

Ἡ « Ἀκρόπολις ». —... Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Διπλωματία θὰ ταρχθῇ βεβαίως ἀπὸ τὸ πῦρ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων καὶ θὰ στρέψῃ ἴσως τὰς φροντίδας τῆς καὶ πρὸς τὰ ἐδῶ. Ματαίᾳ προσπάθεια. Δὲν ἔχει πλέον ἐνώπιόν τῆς μίαν κυβέρνησιν· ἔχει ἐν ἔθνος. Διατὶ νὰ τὸ κρύπτωμεν ; Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πειθαρχεῖ μόνον εἰς μίαν ἰδέαν καὶ ὑπακούει εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβερνήσιν Του μόνον ἐφ' ὅσον τοὺς βλέπει συμμεριζομένους τὴν ἰδέαν αὐτήν. Ἡμπορεῖ νὰ εἶνε ὑπὸ μίαν ἐποψιν λυπηρότατον τοῦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ μήπως ἡμεῖς λέγομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς σκέπτεται ἵνα κητακτῆσῃ ; "Ὁχι. Σκέπτεται μόνον νὰ ἀγωνισθῇ. Σκέπτεται μόνον νὰ ξεσπάσῃ εἰς τὴν Ἡπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν, ἀφοῦ τὴν ἀποκρούουν καὶ τὴν ἀποκλείουσιν καὶ τὴν ἐκδιώκουν ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ συττοιγίαι τῶν στόλων τῆς Εὐρώπης. Σκέπτεται μόνον νὰ συγκαταστραφῇ — Κακίστη ἡ θέσις τῶν Ἑθνῶν ὅταν φέρωνται εἰς τοιοῦτο σημεῖον. Ἄλλ' οἱ λαοὶ εἶνε δυσήνιοι ὅταν τιτρώσκειται τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς των φιλοτιμίας. Καὶ οἱ ἄρχοντες κἄποτε ἀναγκάζονται νὰ φέρων-

ται πρὸς αὐτοὺς ὅπως οἱ ἀναβάται τῶν φουσκωμένων εἰς δρόμον ἵππων....

×

Τὸ «Ἄστυ».—.... Πρέπει νὰ ἐνοήσωμεν, ὅτι δύσκολον εἶνε εἰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας στρατῶν, ἰστάμενον πάνοπλον παρὰ τὰ σύνορα, ν' ἀκούη εἰς ἀπόστασιν ὠρῶν ἢ λεπτῶν πυροβολισμοὺς, ἀνταλλασσομένους μεταξὺ ἐπανκστατῶν καὶ Τούρκων, οὗτος δὲ νὰ κρίσταται ἀπλοῦς θεατῆς τοῦ δράματος. Αἴσθημα καὶ πειθαρχία θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δεινότητας δοκιμασίας, θὰ νικήσῃ δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ αἶσθημα....

×

Ἡ αὐτή.—.... Ἡ εἰσβολὴ ἦτο ὅλως ἀπρόοπτος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν κατωρθώθη νὰ προληφθῇ, μ' ὅλον ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐστηροτάτας εἶχεν ἐκδώσει διαταγὰς ὅπως ἡ φρουρὰ τῶν συνόρων μκαταιώσῃ πᾶν τοιοῦτο κίνημα.—Ἀπόδειξιν τούτου παρέσχεν ἡ ἀποσταλεῖσα πρὸς τοὺς δικφόρους ἀνταποκριτὰς τῆς ἐγκύκλιος τῆς «Ἐθνικῆς Ἑταιρείας» ἀπὸ τῆς 14ης Μαρτίου, διὰ τῆς ὁποίας καταγγέλλεται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὡς ἀντιστρατευομένη πρὸς τὰ σχέδιά της καὶ παρκλύουσα πᾶσαν αὐτῆς ἐνέργειαν....

×

Τὸ «Σκορίπ».—Χθὲς πρὸ μεσημβρίας ὁ ἀνταποκριτῆς τοῦ «Ἡμερησίου Χρονογράφου» κ. Νόρμαν, σκοπεύων ν' ἀναχωρήσῃ εἰς τὰ σύνορα, παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς γενομένης συγκρούσεως.—Ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπε τὰ ἐξῆς περίπου πρὸς τὸν ξένον δημοσιογράφον : — Ἀμερίστον τὴν εὐθύνην τῆς συγκρούσεως ὑπέχουσιν οἱ Τούρκοι, πρῶτοι πυροβολήσαντες κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν σταθμῶν. Ὅπωςδὴποτε ἡ Κυβέρνησις, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς ὁποίας ἔλαβε χώραν ἡ σύγκρουσις, ἔδωκεν αὐστηροτάτας διαταγὰς νὰ κκαταπαύτῃ τὸ πῦρ.—Τοῦτο καὶ ἐγένετο. Δυστυχῶς ὅμως ἡ μεθόριος γραμμὴ εἶνε φυσικῶς τοιαύτη, καὶ τὰ πνεύματα τόσο ἐξημεμένα, ὥστε ἀποκίνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀδύνατον νὰ συγ-

κρατήση τὸν στρατὸν ἐν τῷ μέλλοντι. — Πρὸς τούτοις ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, ὅτι οὐδὲ σχέσιν ἔστω καὶ ἀνεπίσημον ἔχει ἢ ἔσχε μὲ τοὺς ἀντάρτας, ἢ δὲ εἰσβολὴ ἐγένετο παρὰ τὴν θέλησίν της καὶ παρὰ τὰς διαταγὰς, αἵτινες ἐγκαίρως εἶχον δοθῆ.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Ἐχομεν πάσας τὰς ἀποδείξεις ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν προεκάλεσε τὴν σύγκρουσιν. Ἄλλ' εἶνε ἀληθῶς ἀξίεπαινος ἢ σταθερότης καὶ ἡ ἀπάθεια μεθ' ἧς ὑπεδέχθη τὴν εἰδήσιν τῶν συμπλοκῶν. Ἐννοεῖ ὅμως νὰ προχωρήτῃ περισσότερον ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κωμῶδιαν τοῦ 1846; Ἐὰν σοβαρῶς ἐννοῇ νὰ ἐργασθῇ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὅστις τὴν ἐνέπνευσε. Ἡ ψυχὴ καὶ ὁ βραχίον καὶ τὸ βελάντιον παντὸς Ἑλλήνος εἶνε ἰδικὰ της....

ΤΗΝ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἀκρόπολις». — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα ἀ' Ἀκροπόλεως) — BIENNE 30 Μαρτίου. — Αἱ εἰδήσεις τῶν συνοριακῶν ἐξήγειραν τοὺς ἐν Βερολίῳ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις ἐζήτησεν ἀπὸ τὰς Δυνάμεις νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ τιμωρήτῃ ἡ ἴδια τὴν ἐν Κρήτῃ παρουσίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ αὐτή. — ΑΡΤΑ, 30 Μαρτίου. — Θυμασίᾳ ἐκδήλωσις ἐνθουσιασμοῦ παρατηρεῖται παρὰ τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ, κρατυνομένης ὁσημέρκι ἐλπίδος περὶ ἀναποφεύκτου δράσεως. — Μεγάλως ἰδίως ἐνθουσιάζουν τὸν στρατὸν αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ πολεμικωτέρας τροπῆς τῶν πραγμάτων. — Ἐν βραχυτάτῳ σχετικῶς χρόνῳ τὰ πάντα εὐρέθησαν εἰς τὴν θέσιν των καὶ ἐν ἐτοιμοπολέμῳ καταστάσει. Παντοῦ τάξις, παντοῦ πειθαρχία, παντοῦ ἱερός ζῆλος. — Αἱ μέχοι πρό τινος μικραὶ ἐλλείψεις διανεπληρώθησαν. Ἐπιμελητεία μὲ εὐρωπαϊκὴν τάξιν λειτουργεῖ χάρις εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ταγματάρχου κ. Χριστοφῆ. — Ὁ στρατὸς ἀναμένει!

×

Τὸ «Ἄστυ». — Ἡ κατάπληξις αὐτῆ δὲν ἐμειώθη, ὅτε τὴν ἐπιοῦσαν ἐγνώσθη ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματός, διότι ἀπεδεί-

χθη ὅτι ὁ Τουρκικὸς στρατός, περὶ τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχεν ἀρίστη ἰδέα, εἶνε ἀνίκανος νὰ καταστείλῃ ἀνταρτικὸν κίνημα εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἔχει συγκεντρωμένην τὴν ἐν Μακεδονίᾳ στρατιωτικὴν δύναμιν. Καὶ ἤρχισαν πλέον αἱ Δυνάμεις νὰ σκέπτονται περὶ τῶν ἀλεθρίων διὰ τὸ Τουρκικὸν κράτος καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου συνεπειῶν ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἀληθοῦς πολέμου μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, βέβαιαι πλέον, ὅτι ἡ ἐκδοσις τοιοῦτου ἀγῶνος θὰ εἶνε ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ὄπλων ...

×

Τὸ «Σκορίπ».—... Τὴν στιγμὴν αὐτὴν κανεὶς δὲν γνωρίζει τί γίνεται ἐκεῖ ἐπάνω, ποίας νίκας κατάγει ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, εἰσχωροῦσα ἐντὸς τῆς Μακεδονίας. Μὲ τὴν ἀγωνίαν δέ, ἡ ὁποία κατέχει ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, μετροῦμεν τὰς παρερχομένας στιγμὰς, καὶ ἀναμένομεν νὰ ἀκούσωμεν ὅτι ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ Ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ τῶν συνόρων ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ πολέμου. Ἐὰν δὲν ἐδόθη ἀκόμη τὸ ἅγιον αὐτὸ σύνθημα, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βραδύνη πολύ.— Ἄς τὸ εὐχρηθῶμεν, καὶ ἄς εὐλογῆσωμεν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος τὸ δεύτερον βῆμα τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρείας, ἡ ὁποία, διὰ τοῦ καταπληκτικοῦ ἔργου τῆς προχθές, θὰ παρασύρῃ μίαν ὄραν ἀρχήτερα καὶ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ πεδῖον τοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος.

×

Ἡ «Ἐσθία».—...Καὶ ἡ νίκη στέφει τὰ ὄπλα των, καὶ ὁ θρίαμβος τοὺς ἀκολουθεῖ, καὶ ἡ Φήμη κηρύττει τὴν δόξαν των πρὸ τῆς ἐκπλήκτου Εὐρώπης.— Ὅπου ἐνεφανίσθησαν μέχρι τοῦδε, οἱ Τούρκοι στρατιῶται ὑπεχώρησαν περίφοβοι ἢ ἀνίσχυροι. Σταθμοὶ κυριεύονται ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, οἱ ἀποπειρώμενοι ἀντίστασιν πίπτουσιν ὑπὸ τὰ βλήματα των, αἰχμάλωτοι περιέρχονται εἰς τὰς χεῖρας των.— Τὰ ἔχνη τῆς νικηφόρου πορείας των καταλείπουσιν ἐπὶ χωρίων καὶ τόπων, οἵτινες θα παραμείνωσιν ἱστορικοί. Μέγα μέρος τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς ἀπαλλάτουν ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν Τούρκων, διακόπτουν τὴν μεταξὺ Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας συγκοινωνίαν, καὶ προβάλλουσιν εἰς τὰ ἐνδότερα,

καὶ ἐγγίζουσιν εἰς τὰ Γρεβανά, φιλοδοξοῦντες νὰ ἀντιμετρηθῶσ, πρὸς τὴν καρδίαν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀψηφούντες πάντα κίνδυνον, προσέχοντες μόνον εἰς τῆς ἡρωϊκῆς φιλοπατρίας των τὰς ὑπαγορεύσεις. — Μεγαλουργικὰ σχέδια ἔχουσι κατὰ νοῦν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ὡς λέοντες ὀρμῶσι τὰ παλληκαρικά τοῦ Καψαλοπούλου, τοῦ Νταβέλη, τοῦ Μυλωνᾶ. Καὶ τὴν ὀρμὴν των δὲν ἀναχαιτίζει ἡ φαύλη δύναμις τῶν τυράννων καὶ τῶν δεσποτῶν.....

.... Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἵσταται ἀνήσυχος ὡς ὁ ἵππος τῆς Γραφῆς· σκάπτων τὸ ἔδαφος, ὀσφραϊνόμενος τὸν πόλεμον, ἀναμένει τὸ σύνθημα. — Τὸ σύνθημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ πέραν ὀρισμένης τινὸς προθεσμίας ἄνευ ἀνυπολογίστου καὶ ἀνεπανορθώτου ζημίας τοῦ ἔθνικοῦ γοήτρου.

×

Τὸ «Ἐμπρός». — Ἐῖχατε ἄλλην εὐκαιρίαν καλλιτέραν ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν τῆς προχθῆς ; Οἱ Τούρκοι ἐκτύπησαν πρῶτοι. Οἱ σταθμοὶ μας ἀντεπευροβόλησαν. Τὸ πῦρ ἦτο ἕτοιμον νὰ διαδοθῇ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Καὶ ἐν τούτοις ἀπεφασίσατε νὰ σβεσθῇ τὸ πῦρ π ἄ σ η θ υ σ ί α ! Διὰ τίνα λόγον ; Ἐἴσθε ἀνέτοιμοι ; Ἄλλ' ἕως πότε ; Διαπραγματεύεσθε ; Ἄλλ' ἕως πότε ; Ἄναμένετε τίποτε ; Ἄλλ' ἕως πότε ; Καθ' ἡμέραν παρερχομένην ἡ Τουρκία κερδίζει δι' ἀλμάτων, ἐνῶ σεῖς βαίνετε σύροντες τοὺς πόδας. Μέχρι τῆς προχθῆς ὁ Σουλτάνος ἐκέλευε. Χθὲς ὑπέσχετο. Σήμερον παραπονεῖται. Αὔριον θὰ σὰς ὑβρίζῃ καὶ μεθαύριον θὰ σὰς ἀπειλῇ....

ΤΗΝ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐστία». — Πάντες ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου παρεκλούθημεν ἐν ἀγωνίᾳ τὴν ἐξέλιξιν τῆς

ἀπαραμίλλου πορείας των. Διὰ πρώτην φοράν ἀντιμετωπίζομεν τὸ θέαμα σώματος ἀνταρτῶν, ἀμιλλωμένου κατὰ τὴν ὀργάνωσιν πρὸς τακτικὴν στρατικὴν, διὰ τοῦ προγράμματος δ' αὐτοῦ, τῶν προκηρύξεων καὶ τῶν ἐν τοῖς καθέκαστα δικτάξεων, πρώτιστα δὲ πάντων διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἀποδεικνύοντος ὅτι ἐμπνέεται ὑπὸ φρονήματος ἀξίου τῶν ἐνδοξοτάτων σελίδων τῆς ἱστορίας ἡμῶν. Καὶ ἄλλην ἐκδούλευσιν πρὸς ταῖς ἄλλαις παρέσχον πρὸς τὸ Ἔθνος οἱ τετιμημένοι πρόμαχοι αὐτοῦ. Δὲν διέσπειραν μόνον τὸν τρόμον εἰς τὰς Τουρκικὰς ὀρδὰς, δὲν ἔδειξαν μόνον ὅτι ἡ ὑπερτιμωμένη κακοβούλως ὑπὸ τινων ξένων δυνάμεις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ εἶνε δυσκαταγώνιστος, δὲν ἀνεξουγόνησαν μόνον τὰς πανελληνίους ἐλπίδας, ἀλλὰ καὶ τὸ δευτερον ἤδη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγνώσθη ἐν Εὐρώπῃ ἡ κατάληψις τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, παρέστησαν τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῶν ξένων λαῶν ἀκάματον καὶ ἀδάμαστον ἐν τῇ ἡρωικῇ αὐτῆς ἀποφάσει νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαια ἑαυτῆς διὰ τῆς ὀρμῆς τῶν ἔργων, ἐγκαταλείπουσα διὰ τοὺς ἐξουθενωμένους λαοὺς τὴν κωμωδίαν τῶν περιτέχνων λόγων.....

ΤΗΝ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1897

Ἡ «Ἐστία». — ΤΡΙΚΚΑΛΑ, «Ἐστίαν». Τετάρτη ἑσπέρα. — Τηλεγράφημα τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου τῆς «Ἐστίας». — Μετὰ τὴν ἤτταν τῶν Τούρκων εἰς Μπόζοβον, ἡ συγκέντρωσις τῶν ἡμετέρων ἐγένετο τρία τέταρτα μακρὰν τῆς Κρανιαῆς ὅπου ἐγκαθιδρύθη τὸ ἀρχηγεῖον. — Εἰς Κρανιαῖν ὑπάρχουν 50 Τουρκικαὶ οἰκογένειαι. — Προηγηθεὶς ὁ Νταβέλης ἐμάχετο μετὰ τοῦ Ζέρμα καὶ τοῦ Λάζου κατὰ τῶν ἐντὸς τῆς Κρανιαῆς στρατιωτῶν, ἐφόνευσαν δὲ ὀκτῶ ἐξ αὐτῶν. — Ἀφικθέντων ἐκεῖ ὄλων τῶν ἐπαναστατῶν τὴν 6 ἑσπερινὴν ὥραν ἔπαυσε τὸ πῦρ. — Ἐτοποθετήθησαν

τὰ σώματα εἰς ἐπικαίρους θέσεις. Ὁ Νταβέλης εἰς τὸ δεξιόν, ὁ Ζέρμας εἰς τὸ ἀριστερόν, καὶ εἰς τὸ κέντρον οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ μετὰ τῶν Ἰταλῶν. — Τὴν Πέμπτην πρωινήν ὥραν τῆς Δευτέρας ἤρξατο σφοδρὰ μάχη. Οἱ Τοῦρκοι κατ' ἀρχὰς ἦσαν ὀλίγοι, ἀναμένοντες ἐπικουρίας ἐκ Γρεβενῶν. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπικουρία ἀφίκοντο ἐκ τριῶν χιλιάδων στρατοῦ Ἀλβανῶν, τῶν ἐσχάτως διοργανωθέντων εἰς ἄτακτα σώματα μετὰ ἵππικου. — Οἱ ἡμέτεροι ἀπατηθέντες ἐκ τῆς ἐνδυμασίας αὐτῶν τοὺς ἀφήκων νὰ πλησιάσουν τὰς πρωτοφυλακάς. — Ὁ Νταβέλης ἐννοήσας καταφθάνει εἰς τὸ ἀρχηγεῖον λέγων: Κτυπᾶτε! Ζητοῦν νὰ μᾶς περικυκλώσουν. — Ἀρχίζει τότε σφοδρὸν πῦρ. Οἱ ἀναπομείναντες 40 Ἰταλοὶ μάχονται γενναϊότατα ἐκ τῶν κατεχομένων λοφοσειρῶν ἀνατολικῶς τῆς Κρανιαῆς. — Δυστυχῶς αἱ πρωτοφυλακαὶ τοῦ κέντρου ἰδοῦσαι ἄνωθεν τῶν λόφων δεξιά τῶν προχωρήσαντας τοὺς ἐχθροὺς κατέρχονται ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς ράχους εἰς τὰ πλάγια. Οἱ Τοῦρκοι φθάνουν εἰς τὴν κορυφήν. — Ὁρα ἕκτη. — Οἱ Τοῦρκοι ὑπερφαλαγγίζου ἐκ τριῶν σημείων τοὺς ἡμετέρους. — Αἱ πρωτοφυλακαὶ, φοδηθεῖσαι περικύκλωσιν, ὑποχωροῦν. — Οἱ Τοῦρκοι ἐνισχυθέντες ἐπέρχονται ἀκάθεκτοι. — Οἱ ἡμέτεροι ἀνγκάζονται νὰ ὑποχωρήσωσι μέχρι Κουτσούφλιανης καὶ μονῆς Μπουχόρο....

×

Ἡ «Ἀκρόπολις». — (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα ἀ' Ἀκροπόλεως.) — ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 3 Ἀπριλίου. Πάντα τὰ ἐπαναστατικὰ σώματα ὑποχωρήσαντα μετὰ γενναίαν ἀντίστασιν ἐπανῆλθον εἰς Κατσουφλιανὴν καὶ Τάφο Μπίμπαση, ὅπου εὐρίσκονται οἱ ἀρχηγοὶ Μυλωνᾶς καὶ Καψαλόπουλος. Ὁ Νταβέλης εὐρίσκεται εἰς Μαλακάσι. Ὁ Κυπριάνης εἰς Κατσουφλιανὴν. Ἡ ὑποχώρησις ἐγένετο ἐκ κακῆς συνεννοήσεως. Τὸ ἀρχικὸν σχέδιον ἦτο ἡ κατάληψις τοῦ μεγάλου

Σηλαίου ὑπὸ τοῦ Νταβέλη καὶ ἡ κατοχὴ τῶν μεταξὺ Μηλιᾶς καὶ Κρανιαῶς στενῶν πρὸς διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας. Δυστυχῶς τὸ τελευταῖον δὲν κατωρθώθη ἐπειδὴ κατηναλώθησαν τρεῖς ἡμέραι εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μπαλτίνου.....

....Εἰς τὰ σημειωθέντα σημεῖα τοῦ ἐσωτερικοῦ συγκεντρώθησαν ἑπτακόσιοι περίπου ἄνδρες, οἱ λοιποὶ διεσκορπίσθησαν.

